

Ára: 1490 Ft, 10 euró

2014 XVI./II. //

Leleplező

ORSZÁGKRÓNICA KÖNYVÚJSÁG

A legnagyobb magyar alternatív folyóirat

Foszt-ozkodás Könc-Ukrajnán

Magyar halottak-A dráma i. felvonása

Ilkei Csaba 75 éves

**Mi lesz a Szibériában
elhunyt költő
hamvaival?**

**Petőfi
Széchenyi
fia volt?**

A DNS eldönthetné

EXKLUZÍV

Ránk is veszélyes:

**Titkos tízmilliárd
US \$ Oroszország
ukránosítására?**

Halass magyar:

**Miért tabu
a zsidók
bírálata?**

Nálunk is döcörög:

**Megbukott
az amerikai
demokrácia!**

Drábik János, Peter Sheldon,
Virág András, Julius Mohácsi

VILÁGBÉKE vs. VILÁGHÁBORÚ

Putyin és Netanjahu

**Ukrajnát már legyőztük!
– Ki? – Mi!
Nemsokára Oroszország
következik. Putyin be
fog keményíteni! Újra itt
a világháborús veszély!**

Életünk és vagyonunk
mentésének lehetőségei

Izrael Irán-ellenes arab szövetségeseket keres! A szaúdiak, támogatnák

Az izraeli miniszterelnök továbbra is csapást mérne Iránra, ám a globális háttérhatalmi erők ezt már nem sürgetik, sőt óvatosabbak lettek. Már nincs szükség világháborúra, hiszen sikeres lett az Ukrajna (és néhány független állam) Alinskys módszerekkel történő maidanizálása, megszerzése és kifosztása. Ez a jövő.

Netanjahu mégis inkább lángokba borítaná a régióját és ehhez keres arab szövetségeseket. Az USA-ban kiderült ugyanis, hogy a WTC tornyok elleni támadásában – annak tervezésében és irányításában – izraeli titkossszolgálatok és cégek is részt vettek. Mára már annyi dokumentum látott napvilágot erről, hogy féltő, Obama elnök nyilvánosságra hozza. Ez pedig egyet jelent azzal, hogy az amerikai közvélemény izrael iránti barátsága megváltozik, a pénzügyi „segélyeket” is csökkenthetik, háború esetén pedig nem lesz segítség. Véget érhet az a paradicsomi állapot, hogy – Brzezinsky mostanában ki is mondta – a fark csóválja a kutyát.

Egyes arab országok között először van egyetértés abban, hogy az igazi fenyegetést nem Izrael, a zsidók vagy a cionizmus jelenti, hanem Irán, a globális dzsihád (szent háború), a Hezbollah (libanoni síita fegyveres szervezet) és az al-Kaida (nemzetközi terrorhálózat). Ezért új szövetségesekre, harcos társakra van szükség.

Visszatérhet tehát a háborús veszély, mert a síita és a szunita ellentétek miatt átrendeződik a Közel-Kelet, a halálos ellenségek titokban már együttműködnek: Az ellenségem ellenége a barátom!

Már nem vagyunk egyedül és még többen is leszünk!

Tartalom

Tőke Péter: Nem ajánljuk, nem értünk egyet és ezt fel is tüntetjük

8

Nehéz eligazodni a sok ellenséges és nem ajánlot cikis cikk között,

Lelepleződtek a bilderbergerek

9

A bizonyítás befejeződött: Petőfi Sándor Szibériában hunyt el, de mi lesz a hamvaival?

11

Miért tagadnak mindent a tudós szabadkőműveseink, ki befolyásolja őket? Miért nem engedik bebizonyítani, hogy a költőfejedelem Széchenyi István fia?

Az USA védelmi minisztere: Földrengéseket és vulkánkitöréseket okozhatunk

31

Pekingben az Olimpia idején szép, napsütéses időjárást rendeltek és a kínai hivatal megteremtette. Az amerikaiak még messzebbre jutottak, a HAARP sok mindenre felhasználható. Hiába titkolják, egyre több „eredménye” lát napvilágot.

Lovas István: Az USA kormánya Magyarországon is színes forradalmat akar?

33

D. Lakatos Gábor: Seuso kincsek jönnek, Munkácsy képek mennek?

36

A debreceni Déry Múzeumban kiállított három óriási Munkácsy festmény, a Trió két tagja is hamarosan útra kel. Az egyik Pákh Imrée, ő megtartja, a másikat tengerentúli tulajdonosa eladja.

Egy az ország 2014 - Közel félmillióan vettek részt minden idők eddigi legnagyobb Békemenetén

38

A Hősök terén Orbán Viktor mondott beszédet

**Közeleg az összeomlás,
a dollár kivégzése és...**

39

Marc Faber, Bogár László, Franklin Templeton, Róna Péter, Soros György és mások a fentiekkel és a gazdasági helyzettel kapcsolatos véleménye

**Drábik János: Az ukrán
dráma I. felvonása.**

49

Az aranyukat már elvették, az osztoszkodás és a kifosztás ezután jön. Vidd a koncot, vagy privatizáld! Egy készülő tényregény szerencsétlen keleti szomszédunk véres beháborújának első részéről.

**Cser Ferenc:
Liberalizmus,
baloldaliság és
a zsidók**

66

**Az izraeli rezsim
Irán-ellenes arab
szövetségeseiket keres**

69

**Drábik János: A szabad-
kőművesség a pénz hatalom
kiszolgálója III.**

Miért van zsidókérdés?

70

Izgalmas fejtegetés, a kérdést több oldalról megvizsgálva, rabbik és tekintélyes társadalomtudósok véleményének, vitás álláspontjainak ütköztetésével

**Az ember, akinek
a hazugsága már
elpusztított 100 000
életet**

83

**Önálló euroszeptikus
frakcióra vágyik
Marine
Le Pen**

84

Leleplező

Magyarország jelen történelmét, politikai, gazdasági, társadalmi és legjobb leleplező írásait összefoglaló, negyedévi témamagazin

A legnagyobb magyar alternatív folyóirat

Minden szerző saját felelősségére publikál

Alapító-főszerkesztő:
Tőke Péter

Főszerkesztő-helyettes:
Dr. Drábik János

Főmunkatársak:
Dr. Ilkei Csaba,
Mándoki Andor,

Virág András

FÜSZ irodalmi rovat:
L. Gyöngyösi Zsuzsa

Természetgyógyászat:
Julius Mohácsi (Florida)

Munkatársak, tudósítók:
Cser Ferenc (Ausztrália),
Szilágyi Akos (New York),
Dupka György (Ukrajna),
Mihályfi Balázs (Afrika),
Vajó Sándor

Korrektor:
Böröcz Ferenc

Honlap:
<http://leleplezo.hupont.hu/>
www.leleplezo.eu
Internetes előfizetés:
Szlimák Hajnalka
Tel: +36 70 300 3054

Kiadja:
Intermix Budapest Kft.

Felelős kiadó:
a kft. ügyvezető igazgatója

ISSN 1585-129X

A szerkesztőség e-mail címei:
tpseldon@gmail.com
leleplezo@tpseldon.hu

PR, marketing hirdetésfelvétel:
Tőke Barbara
06-30-500-2965

Nyomás:
Kaposvári Nyomda Kft.
Felelős vezető:
Pogány László

Digitális kiadás:
www.dimag.hu

Előfizetési terjesztés:
MédiaLOG Zrt.

Terjeszti a Lapker Zrt.

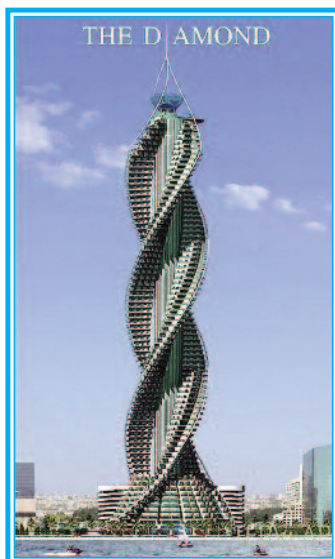
Mándoki Andor: Szabadkereskedelmi társulás amerikaiakkal

86

Tőke Péter: Megbukott az amerikai demokrácia

89

Két amerikai professzor tanulmánya. Mi lesz a fékekkel és az ellensúlyokkal? Nem lehet véres fegyver. Putyin, Erdogan, Orbán: kiút az önvédelmi demokrácia?

Tallózás a második negyedév aktuális információiból

92

Események felidézése 2014 márciusától – válogatás a sajtóból, az internetről

Jól halad a készpénz felszámolása Izraelben

96

Vona Gábor rovata: Megtervezett összeesküvés a kém-ügy?

100

Az USA alelnöke kérte? Na neee! Az igazság: a Jobbik erősödik, ideje összezavarni

BAJNAI GORDON LETT A BILDERBERG-CSOPORT HAZAI KOMISSZÁRJA? MEGÉRDEMLI!

103

Ha Magyarország háttérurait szolgálja, nem lesz olyan „kém”, mint Kovács Béla

Tőke Péter: A Turcsinov-Jacenyuk duó hálás, és adakozik a rabló-IMF hitelért

105

Még cifrábban fosztják ki őket, mint bennünket. Nemzeti bankjuk aranyát már elvitték, az olajvezetékeik és az olajpala kincs a Chevroné lesz, privatizálják bagóért a bányákat, kohókat és Donyecknél területet kap az USA hadsereg az Oroszország elleni rakétabázis telepítésére

Drábik János: Az ukrán dráma első felvonása II. rész

114

Alois Irlmaier látnok jövődölései

140

Dr. Ilkei Csaba: Antallék besúgói, fenyegetőzés öngyilkossággal, levelek Kádár Jánoshoz és Grósz Károlyhoz

142

A sorozat újabb részében folytatódik Antall József korszakának feldolgozása. Ügynök jelentések és ami azokon túl történt (IV.)

Mihálffy Balázs: 75 ÉVES Dr. ILKEI CSABA, POLITIKUS, ÚJSÁGÍRÓ ÉS EMBER

162

Néhány emlék a nagyra becsült kolléga újságírói pályájáról és szakmai titkairól

D. Lakatos Gábor: Választási humor

165

Lasha Darkmoon-Rónaszegi Judit: Kiknek épülnek az amerikai GULAG-ok?

166

Mihálffy Balázs: MPILO - Könyv az ENSZ katonák visszaéléseiről, az arany- és gyémántügyletekről XV. Rész

169

A Korán magyarra fordítója fekete sorozatának legújabb része.

Dr. Szabadi Béla blogja: Kirekesztett véleményem – A választások értékelése 178

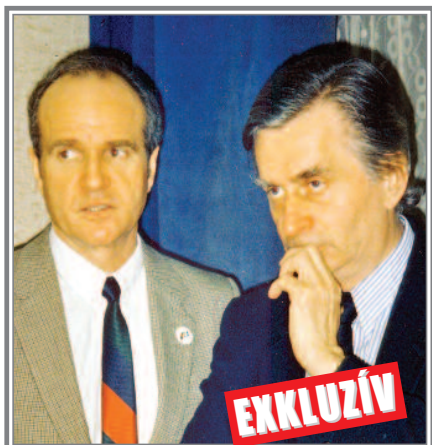
Független Szabad Európa: Fölényesen győzött a Fidesz. Miért örülhet mégis az ellenzék is ennek?

D. Lakatos Gábor: Nem lehet más a politika 182

Dr. Ilkei Csaba: Hetvenöt évem néhány következtetése 185

Speciális tallózás, válogatás a tudomány és technika köréből. A Föld üreges 191

Julius Mohacsi rovata a természetgyógyászatról

Szlimák Hajnalka: RÁKKAL A RÁK ELLEN? 193

Üzenet: Európa liberális és aberrált urainak 197

Werner Fayman elnök fogadta a szakállas Conchita Wurst -ot (Kolbász Pinát)

Ha tetszett önnek ez a szám, kérem vigye hírét, meséljen róla, hogy ismerősei is megvegyék!

Címlap: Tőke Péter grafikája a Schoefft József Széchenyi festményfotója és Vikipédia felhasználásával
Politikai fényképek: Tőke Péter, dr. Ilkei Csaba, Xinhua, Magyarok Világszövetsége
Julius Mohacsi, Magyar Hírlap, Nemzeti Hírháló, Neményi.net. Kuruc.info, stb. Továbbá: tallózás digitális képernyőfotózással az MTV, Hír TV, TV2, Echo TV és más kereskedelmi tévék legérdekesebb műsoraiból. Fidesz, orbanviktor.hu, Intermix digitális archívum. Ezúton is köszönjük magyar és külföldi barátaink e számunkhoz adott anyagait és segítségét.

Előfizetéses terjesztés:

MédiaLOG Zrt.

Előfizetési díj egy évre:

5000 forint

Megrendelés: Telefon 06-80/106-000

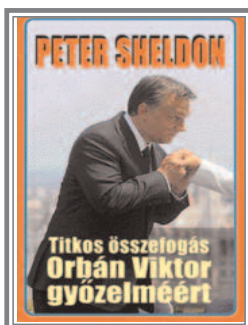
Fax: 06-46/815-800, 06-46/506-681

e-mail: elofizetes@media-log.hu

Reklamáció: Telefon 06-80/106-000

Fax: 06-46/815-800, 06-46/506-681

e-mail: reklamacio@media-log.hu

Következő számunk szeptember közepén jelenik meg

Tóke Péter: Nem ajánljuk, nem értünk egyet és ezt fel is tüntetjük El lehet-e igazodni a sok ellenséges, és nem ajánlott cikis cikk között?

Ez a lapszám valamiféle fordulópont a Leleplezők történetében. Első alkalommal közlünk a „rendes” írásoknál sokkal több ellenzéki, kisebbségi véleményeket tükröző, vagy a megszokott hazai és külföldi médiaáramlattal ellentétes írást. Nekem nagyrészüknél más az álláspontom, de hát vélemény szabadság van, lehetőséget kell adnom az ő írásaiknak a megismertetéséhez. Ezt meg is tettem azért, mert alternatív könyvújságot szerkeszték. Am van egy hátr, ahol még én is leengedem a sorompót. Az izléstelen, emberellenes és törvények által tiltott állítólagos igazságoknak, más embereknek, vagy kisebb közösségeknek ártó durva rágalomnak nincs helye az oldalainkon. Hiába a szerző felel érte, ha rugalmas elveinkkel elletetés, akkor a „mű” a kukába kerül. Nem folytatom a felsorolást, csaknem minden főszerkesztőben kialakul egy ki tudja hányadik érzés, amelyik a zöld lámpáscskákat bizony pirosra váltja és akkor az „érdekes infó” kösz, de nem kell. És a forrásokkal is vigyázat! Óvatosságból elkezdtem utánuk nézni. Kettőről kiderült, hogy szélsőséges radikális kommunisták „szabadság”-nak álcázva magukat. Az hogy náci az megszokott, de hogy nyilván is legyen, az már cifrább. Egyszóval ez egy útvesztő, tudni kell kezelni őket, mert néha az igazság, a valós információ náluk van. Természetesen nem fogadjuk el ezeket csak úgy, első blikkre. Megpróbálunk megerősítést szeretni, vagy egy fontos témakör más vonatkozásaiba betekinteni. Több forrás már a feltételezett igazságot jelentheti. Minderre azért van szükség, mert a főáramlatú hazai és nemzetközi híradások irányítottak, olyan gyorsan bemosódnak a szerkesztők agyába, hogy kételkedés nélkül átveszik és ők is terjesztik. A „főáramlat” megkönnyíti az ítélezést, a felcímkézést, a publicisztikai vélemény határait, láthatatlan kereteit, korlátait. Azt ugyebár nem írják le, hogy az ukrán kormányt et-

nikumos. Porosenko csak félig. Az hogy az ő hovatarozásukhoz méltatlan fasiszta kormánytagokat befogadni és fegyveres különítményeket harcba vetni, esetükben elfogadható. Minthogy a másutt gyilkos terroristaként harcolókat is. A terroristák és a kiűrtandók az orosz származású szakadérok, függetlenségért harcolók. Ezt a nyugati főáramlatú médiára erőltetett hazugsághalaszt olyan ügyesen elfogadtatták, hogy már igaznak is tartják. Ugyanez érvényesül sok más területen és nálunk belföldön is. Tele vagyunk tilalmakkal, áldemokrácia szabályokkal, a minden területen kijelölt szószólókhöz igazodás kényszerével, és a politikusi szembeállítás hazugságáramlataival. Tudva azt, hogy átvernek, felhasználnak bennünket. Nincs olyan személy,

szület bennünket. Mi soha senkitől sem kapunk semmit. Még meleg kézfogást sem. Nem is kell. Nem kötelezzük el magunkat. Segítjük, támogatjuk azokat, akik a közjó érdekében munkálkodnak, a nép jobblétét tartják elsődlegesnek és a nemzet megmaradásáért harcolnak. Mindegy hogy hívják őket, velük vagyunk. Dícsérjük őket, ha a jó úton haladnak, mindenki gazdagodik, javulnak az életkörülmények, de bíráljuk, ha letérnek arról az útról, igaztalanok lesznek, kirekesztővé, vagy kivételezővé válnak.

Ez a szám tele van vitatott, egy más rendszerben talán még tiltottnak számító írásokkal is. Ilyen a Petőfi kutatás befejezése és tapasztalatainak egy blokkba sűrített megjelentetése. Még a címlapra is felkerült, hogy Gróf

zavarókból, idegen hatalmakat szolgáló helyi arulókból és importált „demokratákból” álló kompániát listázni, aztán különféle fokozatokban büntetni is. Kénytelen Putyin kialakítani az önvédelmi demokrácia szigorú feltételrendszerét, mert az USA-ban máris megszavaztak egy tízmilliárd dolláros keretet Oroszország belbiztonságának megzavarására, a Puzyin kormány zsoldosokkal és fizetett belső lázadókkal vakó demokratikus megdöntésére. Erdogan hónapok óta küzd a külföldről pénzelt tüntetőkkel és lázadókkal. Nálunk ezt – szerencsére – eddig balfácánokra bízták, így nem sokra mentek. Am ez nem mindig lesz így. Így, vagy úgy bennünket is veszedly fenyeget!

Természetesen visszaemlékszünk az április 6-i választásokra.

csoporthoz, szervezet, amely hiteles lenne, vagy képes lenne hitelesen, érdekelni segíteni a munkánkat.

Nos nem folytatom tovább e bevezető eszmeifuttatást. Vágjunk a közepébe. A mostani számtól olvasóinknak segítve Minden fontosabb írásnál, válogatásnál, összeállításnál, mintha lepecsételneink felcímkézzük a tallózott, az átvett írások, blokkok „hova tartozását”. A saját írásainkat sem kí-méljük. Talán ezzel segítjük eligazodni az olvasóinkat. Talán megértik, hogy egyik-másik el nem hallgatott információért, jobb-, vagy baloldalnak kellemetlen véleményért hátsón billentenek, vagy meghuzogatják horthysta tanárbaicsiként a fülünket. Egyet elárulhatunk: a nagy többség nem

Széchei Istvánnak a fia volt a nagy költő, Petőfi Sándor.

Mindaz, amit itt beharangoztam volna a hátsó borítóra került: hogyan született meg az ukránjai, maidani „forradalom” és kik járnak jól vele. Az ország maradék nemzeti vagyonának és aranyának ellopására csinálták, de túl jól sikerült, az Ukrán dráma első felvonása lett belőle.

Miután megbukott Amerikában a demokrácia, a téma hazai és kiutat kereső Putyin-Erdogán-Orbán változatát próbálok bemutatni. Az USA-é már Nemzetbiztonsági Demokrácia, a miénk legfeljebb csak az önvédelem irányába változtatható. Oroszországban már készül, s bizony elkerülhetetlen a belső rend-

Több szerző elemzését ütköztetjük, önnek, olvasónknak kell eldöntenie, egyetért-e velük, vagy melyiket utasítja el. Sok-sok érdekességet kínálunk, ezeket lapozás közben megtalálják. (172. old.) A május 25-i EU-választás elemzését egy fontosabb, aktuálisabb írás miatt kidobtam. Már a csapból is az folyt. A lényeg: Gyurcsány győzött, az MSZP összezsugorodott, Mesterházy bedobta a törülközőt, Botka felvette. Júliusban tisztújítás. Az LMP mázlista, megint át tudta lépni a búvós határt. Jó zöldézet!

Kezdjük a következő oldalón a Bilderbergekkel, akik jelképesen keblükre ölelték Bajnait, mellesleg le is buktak, mert az olasz Legfelsőbb Bíróság szerint terroristákat támogatnak.

Lelepleződött a Bilderberg csoport, ők állnak a terrortámadások mögött?

Őszintén, itt egy fontos cikkem lenne, amelyet értékelésként a választásokról írtam. Néhány magvas gondolat, aztán néhány tisztelet kör, a győztesek dicsérete, a vesztes MSZP-n való sajnálkozás, az LMP biztatása, Gyurcsány képzeletbeli vállonveregetése, stb. A kiéheztetett baloldalt nem sikerült kifizetni, a holdudvar is sopánkodik, a párt milliárdos adósságoktól nyög. Mesteházy meg lemond, s nem nyári gumicsont lesz, hanem komoly gond az utódlás, amire náluk senki se készült fel, a témát elodázták...

Ugye nem baj, hogy az egészet a papírkosárba dobtam. Nem azért tettem, mert nem szívesen rugok a döglött oroszlanba, sokkal inkább azért, mert a mi drágalátós Bajnaink témát adott. Ez a derék, tanulékony fitalembert ugyanis elment a téma mellett. Ezt mondtam volna neki, ha újságíró, ám ő milliárdos, amerikai zsoldos politikus. A kis-nagy befogadott. A ..... oldalon már megtiszteltük egy kisebb összeállítással, de azt most ki kell egészítenem. Gordon barátunk ugyanis olyasmit nyilatkozta a Magyar Nemzetnek a dániai tapasztalatairól: mintha egy gittegyletben gittet rágott volna, s közben folyamatosan összeszúrta a levét. Hát ezért mentél a téma mellett, Gordon. Vagy le a kalappal, olyan ügyesen konspiráltál. Tőlünk most megtudhatod mit nem vettél észre, mi történt az orrod előtt.

A Bilderbergék támogatják a terroristákat!

– Robbant bombaként az olasz Legfelsőbb Bíróság elnökének bejelentése.

Megdöbbentő információ került napvilágra ma Olaszországban, mely igazol sok mindent, az úgynevezett "Összeesküvés Elméleteket", melyek már régóta ismertek, miszerint van egy titkos "Nagy Testvér" testület, mely a sok erőszak mögött áll Európában és Amerikában is, és amely felelős a terrortámadásokért és a gyilkossági kísérletekért. Ezt a sokkoló történetet Paul Joseph Watson és az Infowars tárja a közvélemény elé:

"Megtámadtak civileket, nőket, gyerekeket, ártatlan embereket, ismeretlen embereket távol minden politikai játszmától" - mondta ez Vinciguerra eskü alatt tett vallomásaiban.

„Ennek oka igen egyszerű. Arra kellett volna kényszeríteni ezeket az embereket, az olasz közvéleményt, hogy forduljanak az államhoz annak érdekében, hogy az teremtsen nagyobb biztonságot. Ez a politikai logika a megszárlások és a bombatámadások mögött, melyek büntetlenül maradtak, mert az állam nem tudta elítélni saját magát, vagy megállapítani a maga felelősségét azért, ami történt." - tette hozzá. (lásd 2006-os rendőrtett! - KJ)

Ez a történet Paul Joseph Watsonól és az Infowarstól megerősíti azt a sok tudást, melynek már sokan a világon birtokában vannak, hogy a Bilderberg (és megbízottterroristáik) egy gonosz csoport, és felelősségre kell vonni őket emberiség ellen elkövetett bűncselekményeikért.

Paul Joseph Watson
Infowars.com

Az Olasz Legfelsőbb Bíróság tiszteletbeli elnöke és korábbi Nyomozóbíró Ferdinando Imposimato, aki a II. János Pál Pápa elleni merénylet ügyében vádat emelt, most azzal vádolta

meg a Bilderberg csoportot, hogy ők állnak az európai terrortámadások mögött.

Az Articolo Tre weboldalon adott interjúban Imposimato, aki részt vett az egykori volt olasz miniszterelnök Aldo Moro elrablását és meggyilkolását érintő ügyben azt mondta, hogy "egy megdöbbentő dokumentumot találtam", mely összefüggésbe hozza a Bilderberg csoportot az Ordine Nuovo szélsőjobboldali szervezettel terrortámadások elkövetésében.

Az olaszországi megoldatlan gyilkosságokkal kapcsolatban és ezen dokumentum birtokában Imposimato kijelentette, Mikor a megszárláshoz ér, szintén a Bilderberg csoportról beszélt. Én elhiszem, ami ebben a dokumentumban áll. Elvégeztem néhány vizsgálatot, és azt mondhatom, hogy a feszültségek és a megszárlások stratégiája mögött szintén a Bilderberg csoport áll egyfajta Nagy Testvérként a manőverezések, a terroristák használata és a szabdkörművesek fölött.

A "feszültség stratégiája" a Gladio Művelet égisze alatt működött, egy NATO hidegháborús „maradj a háttérben” projekt pedig arra törekedett, hogy létrehozzon egy célszerű politikai légkört Európában, melynek ügynökei terrortámadásokat hajtottak végre, melyekért azután mind a baloldali, mind a szélsőjobboldali politikai csoportokat hibáztatni lehetett.

scribd.com

Kiszivárgott hogy miről tárgyalt a Bilderberg csoport

2014. június 1.kolozsvaros.ro

Itt a napirend

Daniel Estulin, a Russia

Today műsorvezetője azt állítja, hogy a hétvégi Bilderberg-találkozó hivatalos napirendi pontjai nem azonosak azzal, amiről valójában szó esik a megbeszéléseken, írja az Index. Az újságíró régóta figyeli a nemzetközi csoport tevékenységét. Azt mondta, megkapta a koppenhágai tanácskozás valódi napirendjét.

Összehangolt támadást tervezhetnek a magyar kormány ellen a Bilderberg-konferencián, amelyre Bajnai Gordont is meghívták - mondta el a Magyar Nemzetnek Csath Magdolna, ám eddig ez az egyetlen félhivatalos információ a tanácskozásról.

Az orosz újságíró szerint, bennfentes szivárogtatta ki a jelenleg zajló Bilderberg konferencián megbeszélésre kerülő kérdések listáját az oknyomozó újságírónak. A nyilvánosságra hozott listán az alábbi 9 pont szerepel, melyből 7-et tett közzé az RT munkatársa.

Íme a kiszivárgott, félhivatalos és többek által cáfolt napirend.

1. Nukleáris diplomácia és az Iránnal való megállapodás

A klub már régóta aggodalommal figyeli az Oroszország, Kína és Irán közötti lehetséges szövetségkötést. Erre támasz lenne a tervezett megállapodás, amely növelné az Iráni Köztársaság nukleáris programjára nehezedő nyugati nyomást.

2. Gáz-megállapodás Oroszország és Kína között

Az ukrán válság, veszélyezteti az európai nemzetek orosz földgáz-ellátását. Moszkva emiatt igyekszik diverzifikálni gázkereskedelmét, ennek köszönhető a Pekinggel kötött hosszú távú szerződés. Potenciálisan Kína helyettesítheti az EU-t, mint Oroszország elsődleges energiakereskedelmi partnerét. Ez a helyzet tovább erősíti

Moszkva helyzetét Ukrajnában, mivel alássa Washington arra vonatkozó erőfeszítéseit, hogy szétválassa Oroszország és Kijev befolyását és ellenőrzést szerezzen a tranzit gázvezetékek felett.

3. A nacionalista hangulat fokozódása Európában

Az Európai Parlamenti választásokat követően reflektorfénybe került a nacionalista trend problémája. A populista euroszeptikus pártok az Egyesült Királyságtól kezdve Görögországban és Magyarországon is megnyerték a választók szívét, csapást mérve ezzel az unió egységére. Úgy tűnik, a nemzeti szinten vezérelt és megosztott Európa vonakodik attól, hogy magától értetődőknek fogadja el a globalizációt.

4. Uniós internetes adatvédelmi előírások

Edward Snowden kitálalása az amerikai Nemzetbiztonsági Hivatal és szövetségei által végzett elektronikus megfigyeléseinek mértékéről világszerte nagy tiltakozást váltott ki az adatvédelmet követelő emberek részéről. Az európai politikusok nem hagyhatják figyelmen kívül a felszólításokat, amelyek követelik, hogy védjék meg az emberek személyes kommunikációját az illetéktelen szaglásásoktól, ami megnehezítené az adatgyűjtést is. Ez azonban nem azonnal megvalósítható, amint az kiderült az NSA állítólagos megfigyeléséről készült németországi vizsgálatból.

5. Kiber-hadviselés és annak lehetséges hatása az internetes szabadságjogokra

A pusztító informatikai támadások lehetősége gyorsan növekszik, ahogy a mindennapi élet minden területén egyre nő az internet szerepe. De az államilag finanszírozott hacker-támadások, melyeket az egyes kormányok ürügyként használhatnak az internet visszaszorítására, egyúttal aláássák az internet a biztonság megteremtésében játszott szerepét.

6. Ukrajnától Szíriáig: Barack Obama külpolitikája

Az amerikai elnök kritikusan Obamát hibáztatják, hogy elárulta Amerikát azzal, hogy kudarcot vallott az amerikai érde-

kek védelmében Szíriában, és az utóbbi időben Ukrajnában is. Obama újonnan hangoztatott elmélete a diplomácia és a közös fellépés előtérbe helyezésére szólít fel a katonai erőre való támaszkodással szemben, melynek mértékét szerinte csökkenteni kell. A Bilderberg-csoport tagjai többek között azt is megvitatják, hogy ez a fajta politika mennyiben van kudarcra ítélve.

7. Éghajlatváltozás

Ez téma rendszeres pontja több magas rangú tárgyalásnak, nem csak a dániai Bilderberg konferenciának. Az emberek szkeptikusak azzal kapcsolatban, hogy amit az elit eufemizmussal éghajlatváltozásnak nevez, valójában egyes nemzetek mesterséges iparosítása azzal a céllal, hogy a globális gazdaságot transznacionális vállalatok ellenőrzése alatt tartásuk, és kialakítsák a gazdasági növekedés lehetséges központjait.

A hat évtizedes múlttal rendelkező Bilderberg-csoport a világ legbefolyásosabb személyeinek; politikusok, hivatalnokok, üzletemberek, tudósok és az európai uralkodók rendszeres összejövetele, amelynek célja a globális politikai kérdések megvitatása. A kritikusok azzal vádolják őket, hogy úgy működnek, mint egy meg nem választott "árnyék-kormány", "a világ leendő urai", akik zárt ajtók mögött döntenek több milliárd embert érintő kérdésekről, kevés tekintettel a népesség szükségére és igényeire.

Ezeknek a vádaknak az eloszlatása érdekében a Bilderberg-csoport ezúttal nyilvánosságra hozta a napirenden lévő témák listáját. A 12 felsorolt téma között olyanok szerepelnek, mint a "Közel-Kelet új-jáépítése", "Afrika kihívásai", "Ukrajna" valamint "A demokrácia jövője és a középosztály csapdaja".

Ha valóban ezek voltak a tárgyalás napirendi pontjai, akkor alaptalan az MNO azon feltevése, miszerint Magyarország lenne a "titkos konspiratív békaemberek" találkozásának fő témája. Ugyanis a kiszivárgott napirendi pontok alapján az ember azt képzelné, hogy valamelyik egyetem biztonságpolitikai

konferenciáján vesz részt.

forrás: <http://rt.com> - Index.hu/ MNO.hu

Szabadkőműves csúcstalálkozó Libajnaival - még a madarak sem repülhetnek

2014. május 31. Hunhír.info

A vasárnapig tartó koppenhágai tanácskozáson a világ urai, azok bóherei, bankárok, brókerok, cégvezetők, illetve politikusok vesznek részt, a külvilágtól hermetikusan elzárva. A szabadkőműves világszeánszra egyedüli magyarországiént az orbánfőb amerikai zsidó háromszögek cselédjét, a milliárdos Bajnai Gordont hívták meg, aki nem nyilatkozott a Híradónak.

Egész nap folytak a titkos tárgyalások a koppenhágai szállodában, amit három napra lefoglalt a Bilderberg-csoport - számolt be helyszínről a Híradó tudósítója. Két újságíró megpróbált a politikusok, üzletemberek közelébe férkőzni, de feltartóztatták őket a rendőrök. A szállodában van Bajnai Gordon volt miniszterelnök is. A parti őrség folyamatosan vigyáz a tanácskozás résztvevőire. És egy helikopter is többször figyelt a levegőből. A szálloda udvarán is vannak rendőrök.

Gyöngyösi Márton, a Jobbik frakcióvezető-helyettese azt ígérte, ha Bajnai Gordon visszakerkezik Magyarországra, meg fogják találni a módját, hogy megkérdezzék tőle, mi történt a Bilderberg-találkozón, kik és miről tárgyalnak ezeken az üléseken és milyen utasításokat kapnak az ott megjelent magyar résztvevők.

A Híradó kereste Bajnai Gordont, szerette volna, hogy nyilatkozzon, ha nem is a tanácskozás témájáról, de legalább a körülményekről. Bajnai Gordon nem nyilatkozott. Az Együtt-PM ezt azzal indokolta, hogy szerintük a Híradó összeküvésnek próbál láttatni egy nemzetközi konferenciát és ebben ők nem segítenek. Ezek a

nevetséges birodalomcsicska bohócok azt hiszik, hogy ezt az átlátszó hazugságot be is veszik a magyar emberek.

2014. június 1. SPVSVZ

A magyaroknak mire kell felkészülni? Arra, hogy ne jusson Ukrajna sorsára! Azt is ilyen vegyonyhában főzték ki! A szegényebb réteg rácuppant a didire: az oligarchák okozzák a nyomorukat, ezért mentek tüntetni - ellenük. Aztán most mi történt? Megválasztottak elnöknek egy oligarchát. A többszörös milliárdos csokigyárost. A Tibi-csokinkat is ő gyártatja már. Vajon fizetett-e életében valaha adót? Egy ideig szerepelt Izraelben a száz leggazdagabb listáján.

Ennek további ismertetését abba is hagyom, mert Drábik: Az Ukrán dráma első felvonása című e számban közölt főanyagunkban részletesen olvashatnak róla.

Bajnai hazudott?!

Meg kell még jegyeznem azt is: nekem a fenti híradások több szempontból is sántítanak. Lehet, hogy egyes radikálisabb bilderbergiek lefizethettek terroristákat, és elvégeztethettek velük ezt-azt, ők alapjában véve olyan hatalmasságok, akik politikai befolyással a világ nagy üzleteinek létrehozásán fáradoznak, Ha kell országokat, népeket is „befektetnek” a nagyobb pénzért, az óriásprofitért. Megbuktathatnak még szét nem rabolt államokat, de saját hitük szerint ők az igazság oldalán állnak, hiszen ők demokraták.

A bohóckodó, gittet rágást és „összeszűrtük” a levét emlegető Bajnai Gordonról feltételeztük, hogy igazat mond. Hazug! 15 percig mégiscsak beszélt! Gyurcsány Ferencről az mondtad, hogy bohóc, a magyar kormány pedig úgy lehet gyengíteni, ha összehozzák a Jobbikkal. Ez elriasztja a befektetőket.

(t.p.)

A bizonyítás befejeződött: Petőfi Sándor Szibériában hunyt el, de mi lesz a hamvaival?

ELLENTÉTES
A HAZAI MÉDIA
FŐÁRAMLATÁVAL

Miért tagadnak mindent a tudós szabadkőműveseink, ki befolyásolja őket?

Miért nem engedik bebizonyítani, hogy a költőfejedelem Széchenyi István fia?

**A bizonyítás befejeződött: Petőfi Sándor Szibériában hunyt el! De mi lesz hamvai-
val?**

Lassan negyedszázada annak, hogy Szibériában a Morvai Ferenc vezette expedíció feltárt egy sírt, amelyből a jelenlevő két amerikai egy orosz és egy magyar antropológus egybehangzó véleménye szerint Petőfi Sándor hamvai kerültek elő. Fél évvel később Moszkvában, a Szovjet Tudományos Akadémia székházában a Magyar Tudományos Akadémia (MTA) kiküldött szakértői megállapították, hogy a Barguzinban kísért csontváz egy nő földi maradványa!? A nagy feltűnést keltő bejelentésnek legalább két pikáns eleme volt. Egyrészt a Kossuth Rádió híradója egy nappal korábban „jelentette” a moszkvai vizsgálat eredményét, semmint, hogy a csontvázat Moszkvába szállító repülőgép Szibériában felszállt volna...(!?) Másrészt a szovjet tudósok még aznap délelőtt is, amikor a moszkvai magyar nagykövetségre voltak hivatalosak ebédre, teljes meggyőződéssel vallották, hogy a feltárt csontváz egy férfi földi maradványa, ám amikor onnan visszajöttek, már kórusban zengtek, hogy női csontváz a lelet... (!?)

Ezzel az MTA az ügyet a maga részéről máig tartóan lezárta. Morvai Ferenc és vezető antropológusa Kiszely István tett még néhány kísérletet arra, hogy a Szovjetunióból kalandos körülmények között kicsempézett csontokból vett mintát Petőfi édesanyjának, Hruz

Máriának a Kerepesi úti Nemzeti Sírkertben levő hamvaiból vett DNS mintával összevevessék. Próbálkozásai azonban erőtlenné bizonyul-

tak, és azokat a politikum hol kegyeleti okokra hivatkozva, hol az MTA álláspontjával takarózva lesöpörte az asztalról. Tette ezt játszi könnyedséggel annak ellenére, hogy kutatásukat eredetileg még a rendszer-váltáskor hatalmi pozícióban levő Pozsgay Imre is támogatta. Az sem segített, hogy maga Morvai Ferenc is politikai pályára lépett, és országgyűlési képviselőként bármikor tárgyalhatott az ügyről az egész magyarországi politikai elittel. Ezzel a barguzini Petőfi a legendák világába került, és ha az ott feltárt hamvak szóba kerültek, a magyar emberek döntő többsége, még a jóhiszemű

Petőfi-kutatók is, legfőnnebb mosolyogva legyintettek: az egy női csontváz volt. A magyar tudományosság, a politikum és a közélet a kérdést levette a na-

pirendről.

Valószínű, hogy lezár is maradt volna, ha 2010-ben a Magyarok Világszövetsége nem tűzi ki magának célul, hogy bárhol is legyenek Petőfi Sándor hamvai, azokat fel kell kutatni, és méltó módon el kell temetni. Patrubány Miklós Petőfi segsvári eltűnésének 161. évfordulóján közzétett „töprengéseit” – *El kell temetnünk Petőfi Sándort!* –, azonban tettek követték. A kettős állampolgársági népszavazás óta a magyar emberek tudják: ha az MVSZ valamit elhatároz, annak következményei lesznek...

Négy év kitartó, szívós munkájával az MVSZ elérte, hogy

mára ismét a magyar közbeszéd tárgya lett Petőfi Sándor szibériai utóélete. Sőt ennél többet: az egyik legrégebbi és legfelkészültebb Petőfi kutató, a burjátországi akadémikus Alekszej Vasziljevics Tyivanyenko két hónappal ezelőtt, Budapesten tartott sajtótájékoztatóján bejelentette: **A bizonyítás befejeződött.** Az MVSZ által egy külföldi laboratóriumban elkészítettett szuperpozíció, amellyel a barguzini koponya képét rávetítették az ismert Petőfi-daggerotípiára fölöslegessé tesz minden további kutatást. A magyar nép temesse el nagy fiát. Petőfi Sándor Szibériában feltárt hamvait helyezték örök nyugalomra a magyar haza földjébe.

Maga a Magyarok Világszövetsége már tavaly, február 16-án megtartott nagy Petőfi-értekezletén levonta a következtetést: *Megvannak Petőfi Sándor hamvai.* A tizenkét pontba foglalt bizonyítás, amelyet jelen összeállításunkban is közlünk, meggyőző. Ha még mindig kételkedne benne, a Magyar Tudományos Akadémiának kell bebizonyítania, hogy Barguzinban NEM Petőfi Sándor hamvait találták meg!

Az MTA azonban továbbra is hallgat. Hallgatása érthetetlen. Pedig az idén március 15-én az MVSZ az MTA székháza előtt tartott egy nagy nemzeti ünnepséget, amely után nem maradt kétegy: az MTA nem hallgathat tovább. Furcsa, hogy az az intézmény, amelynek a kutatás, a kételkedés, a bizonyítás keresé-

se lenne legfőbb lételeme, dogmatikus álláspontra helyezkedik, és homokba dugja fejét. Lapunk főszerkesztő helyettese még aznap, az MVSZ székházában megtartott kerekasztal beszélgetésen így fakadt ki: „Nekem ebben a Petőfi ügyben a legizgatottabb kérdés az, hogy a Magyar - szabadkömüves - Tudományos Akadémia miért ellenzi zsigerből elismerni azt, hogy sikerült végre megtalálni Petőfi Sándornak a földi maradványait..., és azt, hogy Petőfi Sándor Széchenyi Istvánnak a természetes fia?”

„A Magyar Tudományos Akadémia miért vállalta fel ezt a ségyenteljes szerepet?” Az MTA, a politikum elzárkózása valóban érthetetlen. Az egész olyan, mintha szegény Petőfit valamely mindörökre szánt, obskurus szabadkömüves átok sújtaná, hogy sohase derülhessen ki sorsáról az igazság!

Az a felvetés, hogy Petőfi Sándor nem lett volna Petrovics István fia bár megdöbbentő, de szintén nem új keletű. Erről maga Széchenyi István ír egyik naplófélfeljegyzésében, amelyben valomásszerűen ismeri el, hogy Petőfi az ő fia, és azért ostromozza magát, mert nem törődött anyjával, és hagyta őt elpusztulni. De igazolni látszanak ezt az állítást Petrovics Istvánnak az újszülött Sándort teljességgel elutasító magatartásáról fennmaradt emlékek is. Ő maga napokig, hetekig vonakodott elismerni Sándort fiaként és egy hentes kollegát gyanúsított apasággal, akihez Hruíz Mária eredetileg vonzódott. Am ha az így lett volna, az semmiképpen nem igazolná azt a hirtelen gyarapodást, amelyet a család Sándor születése után megélt: földeket vásároltak, mézszárszéket béreltek, pénzeket adtak kölcsön, rászorulókat segítettek... Az ország egyik leggazdagabb férfijának vagyonából. Sejtette és üzenhetett Széchenyi és Petőfi apa-fiú viszonyáról Lotz Károly is az Országház díszlépcsőcsarnokának mennyezetét díszítő monumentális, Magyarország dicsőítése című festményével, amelyen csupán két valós történelmi személyiség látható: Széchenyi István és Petőfi Sándor. Ők vezetik a ma-

gyar ruhás, magyar zászlós lelkesült tömeget...

Az, hogy az MVSZ-nek miként sikerült újból a közbeszéd tárgyává tenni Petőfi Sándor Szibériába történt elhurcolását, megér egy misét, különösen most, halálának 165. és hamvai feltárásának 25. évében. Érdemes belépni, az MVSZ honlapjára (www.mvsz.hu), és annak keresőjébe beütni a Petőfi-szót. Az elmúlt négy évben keletkezett száznál is több bejegyzésből mindez kiderül. Lehet válogatni. Mi is ezt tettük.

Számunkra már nem kétséges, hogy el kell temetni Petőfi Sándort. Bár ez továbbra sem lesz könnyű, hiszen sem az MTA, sem a politikum nem adja annak jelét, hogy meghajolna az igazság előtt. Sőt! Grespik László írása pedig újabb kétegyeket vet fel: lehet, hogy azok, akik feltárták hamvait, ők sem akarnák eltemetni?

A magyar nemzet mihamarabb meg kell, hogy adja Petőfi Sándornak a végtisztességet, és köszönetet kell mondania mindazoknak, akik segítettek legnagyobb költőjének, legtisztább fiának holtában való kései hazatérését.

Patrubány Miklós

El kell temetnünk Petőfi Sándort! - Tűnődés a nagy költőnk fehéregyházi eltűnésének 161. évfordulóján

Több mint két évtizede annak, hogy 1989. július 17-én a távoli Szibériában, a Burját Köztársaságban, a Bajkál tó keleti partján fekvő Barguzinban egy magyarok vezette nemzetközi kutatócsoport feltárta Alexander Stefanovics Petrovics sírját. A sírból avatott régészek, antropológusok gondos kezei kiemelték a csontvázat, amely egy 163 cm magas férfi földi maradványa volt. Borzongva fedezték fel annak erős bal felső szemfogát, törött bordáját és betegség sújtotta térdét, amely a néhai járását min-

den bizonnyal enyhén bicegővé tehetette...

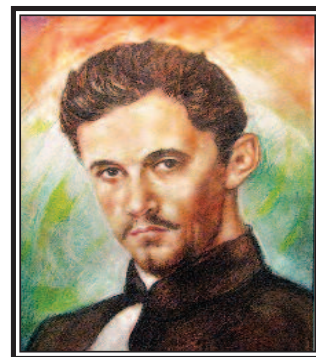
A néhait 1855 májusában temették el, és az I. világháború idején még megvolt az ó-orosz betűket is tartalmazó sírfelirat, amely az elhunyt neve után megörökítette kilétét: vengerszkij maior i poet – azaz magyar őrnagy és költő. Egy orosz néprajzi tanulmány pedig megszólaltatta az 1920-as években még élő öreg parasztasszonyt, Mária Morokovát, aki kislányként naponta bejárta a magyar fogolyhoz. Az pedig arról beszélt neki, hogy az ő országában nagy háború volt, és Frantz nevű császárukat megsegítette Nikoláj cár.

Minderről Kéri Edit könyvéből is értesülhetünk – aki maga is tagja volt a sírfeltáró kutatócsoportnak –, amelyet 1990. februárjában adott ki az Eötvös kiadó: Petőfi Szibériában?!

Valóban, megtörténhet, hogy a Segesvár melletti Fehéregyháza határában az oroszok ellen vívott csatában 1849. július 31-án utoljára látott Petőfi Sándort foglyul ejtették és a távoli Szibériába hurcolták volna? A hivatalos magyar történettudomány máig tagadja, hogy az 1849-es szabadságharcba beavatkozó oroszok magyar foglyokat hurcoltak volna magukkal. Pedig az I. világháborút követően, a húszas-harmincas években szovjet fogolytáborokból hazatérő magyar katonák közül sokan vallottak arról, hogy a távoli Szibériában olyan öreg magyarokkal találkoztak, akiket a szabadságharc leverése után fogolyként hurcoltak oda. Pedig Kéri Edit, ez a történészeket megszegényítő színész, 56-os forradalmár és oknyomozó újságíró évekkel ezelőtt megszerezte Bécsből, a Staatsarchiv-ból, a szabadságharc idején zajló némely osztrák kormányülés jegyzőkönyvét. Az 1849. május 14-i Ministerrat Protokoll (Minisztertanácsi jegyzőkönyv), amelyet Schwarzenberg és Bach látott el kézjeggyel, kimondja, hogy az oroszok által ejtett magyar hadifoglyokat el lehet szállítani a távoli Szibériába – *Nach*

Siberien, nach Kamschatka, nach Nord-Asien kann man transportieren. A dokumentum – amelyet két nap múltán Ferenc József császár is aláírt – arról is árulkodik, hogy ebbe a tervbe nem mindenki volt beavatva. A jegyzőkönyv szerint a magyar foglyok Szibériába való szállításáról szóló vitában a császári pénzügyminiszter felszólalt, és kijelentette, hogy ez a megoldás méltatlan Ausztriához, és legalább azt biztosítani kellene, hogy a távoli szibériai fogolytáborokban osztrák fegyőrök őrizzék a hadifoglyokat...

Minderről még a magyar olvasó is értesülhetett, hiszen a

bécsi jegyzőkönyvek Kéri Edit által elkészített fordítását egy óvatlan nyári napon a Magyar Nemzet is közölte.

A huszonegy évvel ezelőtt, a Burját Köztársaságban kiasott csontváz megsemmisítésére azonnal kommunikációs és fizikai hadjárat indult. A Budapest-Moszkva tengely pillanatok alatt kiötlötte a leghatasosabb lejárato szöveget, mely szerint a Barguzinban feltárt csontváz nem a Petőfi Sándor földi maradványa, hanem egy zsidóé, aki ráadásul nő lett volna. A fölénykedő legyintésnek álcázott kommunikációs fogással egyidejűleg azonban elrendelték a lelet lefoglalását. Ezek után a csontvázban Petőfi Sándort felismerő kutatók Ulan Ude-ből, a burját fővárosból, majd a Szovjetunióból a legvadabb kalandregényekbe illő körülmények között menekítették azt ki.

Itthon Magyarországon pedig hiába kérték, hogy bontsák meg Petőfi Sándor édesanyjának sírját, és vegyenek csontvázából génmintát. A magyar tu-

dományosság és a politikum kegyeletstérre hivatkozva megtöltötte azt a mintavételt, amely a feltételezést tudományos úton, száz százalékosan igazolhatta vagy cáfolhatta volna. Meglehet, hogy abban a bizonyos kegyeleti bizottságban sok ismert magyar, közéleti ember írta és írja elő kötelezően a struccpolitikát.

Azóta húsz év telt el. Azóta minden magyar miniszterelnököt beavattak a Burjátországból elhozott csontváz titkába. Húsz éve tűnődöm azon, hogy vajon miért nem történik semmi? Miért nem kíván a magyar politikum ebben a kérdésben az igazságnak a végére járni? Hiszen a tudomány egyértelműen cáfolhatná, vagy egyértelműen igazolhatná, hogy valóban Petőfi Sándor földi maradványai kerültek-e elő?

Vannak akik úgy vélik: ha kiderülne, hogy a fehéregyházi csata után Petőfi még évekig élt, az „ott essem el én, a harc mezején” jegyében felmagasztosult Petőfi-kép töredezne szilánkokra, amit a ma élő magyar nemzedék nehezen viselne el. Dőreség mondom én, hiszen Petőfi irodalmi művét ez semmiképpen nem érintené. Lángelkű, szabadságvágyó szellemét ugyancsak nem. Talán csak azok sínylenék meg e hírt, akik számára Petőfi legfőbb értéke maga, a megjövendölt élete. Ám az ő lélekszámuk eltörpül azon magyarok száma előtt, akik számára az igazság mindennél fontosabb. És ugyanúgy eltörpül azon magyarok száma előtt, akiket bánt, hogy e nemzet mindmáig nem adta meg a végtisztességet a legnagyobb magyar költőnek.

Petőfi Sándor halálának kérdése nem irodalomtörténeti kérdés. A legnagyobb magyar költő halála körülményeinek tisztázása a magyar nemzet méltóságának és önbecsülésének kérdése! Ha valóban megtalálták Petőfi Sándor földi maradványait, akkor azok temetetlen voltakban égbe kiáltanak! A magyar nemzet pedig haladéktalanul és méltó módon el kell temesse őt haza földjébe! Ha nem Petőfi Sándor földi maradványai kerültek elő, akkor azokat keresni kell. És addig kell

keresni, amíg meg nem találják. Majd ugyanúgy, a legnagyobb magyar költőnek kijáró végtisztességgel el kell temetni őt! Tudom, hogy minden magyar város versengeni fog érte!

Ezért vallom és hirdetem: Petőfi Sándor halálának tisztázása és Petőfi Sándor méltó eltemetése a XXI. századi magyar élet megkerülhetetlen ügye: egy új magyar kultúrpolitika origója, egy felemelkedést szolgáló magyar nemzetpolitika sarokköve, a magyar nemzeti lét erkölcsi alapvetése.

A Burjátországban feltárt csontváz most még egy bőröndben vár. Nem Magyarországon. Valahol Európában. Titok, hogy hol. Nehogy eltűnjenek, ne-hogy megsemmisítsék. Petőfi Sándor földi maradványai valahol Európában várják az igazság óráját.

Budapest-Kolozsvár, 2010. július 31-én

Patrubány Miklós István Ádám,

a Magyarok Világszövetségének elnöke

Petőfi Sándor eltemetése, Makovecz Imre tévedése és a titkos befolyásolt-ság kérdése

El kell temetnünk Petőfi Sándort! – című jegyzetemhez több hozzászólás érkezett. Egyik hozzászóló, Czike László felvetette, hogy akár tudtom nélkül templomos befolyás alatt állnék. Úgy gondolom, hogy erre a felvetésre reagálnom kell. Előre bocsátom: nem hiszem, hogy így lenne.

Ez a feltételezés – mely szerint tudtom nélkül valamely titkos társaság befolyása alatt állnék – Makovecz Imre esetét juttatja eszembe, aki pár nappal a 2004. december 5-i népszavazás előtt a pompás gondolattal szólította meg Magyarországon nemzeti érzelmű

tévénézőit, hogy aki ezt a népszavazást kitalálta, az a Szekuritáté szekerét tolt. Mikor ezt követően felhívtam, és elmondtam, hogy azt a népszavazást magam kezdeményeztem, akkor rávágta, hogy akkor én állnék a Szekuritáté befolyása alatt, és ha nem tesszük nekem, amit mondott, akkor pereljem be...

Makovecz Imre rágalomát – annyi más rágalom mellett – még elviseltem volna, csak ne lett volna megszólalásának a népszavazás kimenetelére gyakorolt káros hatása! Most, annyi idő elteltével kijelenthető: történt, ami történt. 2004. december 5. a magyar nemzet életében súlyos lelki teherrel volt. Ugyanakkor, nemzetpolitikai szempontból egy olyan csúcspont volt, amely – jóllehet a Gyurcsány-kormány alkotmányértései áradata és a szavazóhelyiségekben elcsalt 600.000 szavazat miatt nem tudta a magyarországi politikai osztályt arra kötelezni, hogy a külhoni magyarok magyar állampolgárságának, kérelmükre történő, kedvezményes visszaadását törvénybe iktassa – megkerülhetlenné tette a magyar politikum számára a magyar nemzet politikai egysége helyreállításának kérdését. És ha a kétharmados parlamenti többséggel rendelkező FIDESZ-KDNP koalíció egyik legelső feladatának a külhoni magyarok magyar állampolgársága kedvezményes visszaadásának törvényi rendezését tekintette, az – saját bevallásuk szerint is – egyes-egyedül 2004. december 5-nek köszönhető. És, bár sajnos ez a törvény túlment azon, amit a Magyarok Világszövetsége kezdeményezett, azt hiszem nem tévedek, ha kijelentem: várom Makovecz Imre nyilvános bocsánatkérését és köszönetét.

Mindezek után le kell szögezmem: elég rég óta – egy számítógéptervezői szakmámnak szentelt évtizedet leszámítva, 1972 óta – ténykedem a magyar közéletben. Volt időm újra és újra megvizsgálni lelkiismeretemet és emberi kapcsolataimat. Tudományos főkutatóként ezt a vizsgálódást kellő módszerességgel végeztem és vég-

zem. Ezek alapján – felelősségem teljes tudatában – kijelenthetem, hogy szuverén módon hozom meg döntéseimet. A Magyarok Világszövetsége elnöki tisztében csakis a szövetség fölöttem álló testületeinek és lelkiismeretemnek engedelmeskedem.

Ezek után pedig viszontaterek Petőfi Sándor eltemetésének kérdéséhez. Vitát keltő jegyzetem megírását nem valamely titkos társaság sugallta. Azt elsősorban az alkalom, Petőfi Sándor fehéregyházi eltűnésének évfordulója szülte. Ez a magam döntése volt. Joggal kérdezhetné bárki: miért éppen most, a 161. évfordulón fordultam gondolataimmal a nyilvánossághoz? Nos, ennek második és lényegi oka az, hogy a Magyarok Világszövetségének Elnöksége idén, március 15-én fogadta el Magyar Nemzeti Minimumként a **Fordulat, avagy az erkölcs mindenek felett** című nemzetpolitikai programját. Ennek nyitó paragrafusa pedig a magyar társadalom teljes erkölcsi megújulásának egyik feltételévé emelte Petőfi Sándor halála körülményeinek tisztázását, földi maradványainak felkutatását, és a legnagyobb magyar költőnek kijáró tisztelettel való eltemetését. Megtekinthető itt: http://mvsz.hu/mnm/mnm_2010.html. Ez az MVSZ Elnökségének elvi döntése volt, amelyhez az alkalmat a 2010 áprilisában Magyarországon megtartott választásokra való felkészülés szolgáltatta. Titkos társaságok ráhatását e két döntésre tehát, ne keressük.

Végezetül magáról az ügyről. Nem hiszem, hogy bárki, aki felveti Petőfi Sándor eltemetésének kérdését, tévedhetne. Ez ugyanis nem politikai, még csak nem is irodalomtörténeti kérdés. Ez – amint jegyzetemben írtam – egyenesen a magyar nemzet méltóságának és nemzeti önbecsülésének kérdése. Ezért teljesen közömbös, hogy hol találjuk majd meg Petőfi Sándor földi maradványait: a fehéregyházi csatatéren, Barguzinban vagy másutt?! A lényeg az, hogy szöcsépelés és többnyire tudományos mezbe öltöztetett, de politikai indíttatá-

sú, meddő viták helyett haldéktalanul el kell kezdenünk Petőfi Sándor, a legnagyobb magyar költő földi maradványainak felkutatását. És ha már elkezdődik a kutatás, akkor azt a Burjatórszágbán feltárt sír letének azonosításával, vagy kizárásával kell indítani.

Addig is, javasolom, folyjék a vita arról, hogy miért nem siet a magyar politikai osztály ennek élébe? Miért folytat a magyar politikai és tudományos réteg másfél évszázada, de különösképpen az elmúlt két évtizedben ily megdöbbentő struccpolitikát?

Addig is, amíg erre az érinettek közül valaki válaszolna, a Dél-Amerikából hazaköltözött Emődy Csaba szavajárásával emlékeztetni szeretnék mindenkit, akit érint: **A magyar nemzeti jelkép nem a strucc! A magyar nemzeti jelkép a turul!**

Budapest-Kolozsvár, 2010. augusztus 5-én

Patrubány Miklós István Ádám,

a Magyarok Világszövetségének elnöke

Megalakult az MVSZ Petőfi Bizottsága

2011. január 22.

Az MVSZ Elnöksége 2010 decemberben határozott arról, hogy Petőfi Bizottságot hív életre, amelynek fő feladata a költő eltűnésével kapcsolatos összes ismeret feltárása, annak érdekében, hogy Petőfi Sándor földi maradványait a magyar nemzet méltóképpen eltemethesse. A Magyarok Világszövetsége Petőfi Bizottsága 2011. január 20-án az MVSZ székházában megtartotta alakuló ülését.

A bizottság tagjai: **T. Erdélyi Ilona** PhD, az MTA doktora, irodalomtudós, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem professzor emeritusa, a Petőfi-kortárs Erdélyi János unokája, **Bálint Béla**, a sárospataki Farkas Ferenc Művészeti Iskola igazgatója, **Gábos Dezső**, fehéregyházi Petőfi Sándor

Egyesület tiszteletbeli elnöke, az 1956-os ásatások egyik szemtanúja, **Kiss Andre József**, a Sárospataki Református Kollégium Nagykönyvtárának igazgatója, **Mihályi Molnár László**, költő, történész, az MVSZ Elnökségének póttagja, **Varga Béla**, a barguzini sírfeltárás vezető régésze.

Az alakuló ülésen Varga Béla elmondta, hogy véleménye szerint, két évtizeddel ezelőtt minden kétséget kizáróan Petőfi Sándor földi maradványait találták meg. Állításának alátámasztására ismertette, hogy a hatályos törvények szerint ahhoz, hogy egy elhunyt személy azonoságát kimondják, elegendő öt jellegzetes jegy egybeesése. Az általuk feltárt lelet több mint húsz jellegzetes jegye egyezett meg **Petőfi Sándor** azonos jellegzetes vonásaival

Jobbról balra: Varga Béla, Bálint Béla, Kiss Andre József

A Magyarok Világszövetsége nem tekinti

sem bizonyítottak sem lezártak Petőfi Sándor eltűnésének kérdését, és ezért átfogó elméleti munkával, irodalmi kutatásokkal szeretné megalapozni, majd körvonalazni a vizsgálandó helyszíneket, a gyakorlati teendőket. További Petőfi-kutatók bevonását tervezi.

Az MVSZ kész minden jóhiszemű, érdemi információval rendelkező féllel **Petőfi Sándor** földi maradványainak felkutatásában együttműködni, természetesen **Morvai Ferenc**szel, az

által létrehozott bizottsággal és annak további tagjaival is. Ugyanakkor, – a lelet azonosításában játszott szakmai szerepét nem vitatva – az MVSZ nem kívánja a bizottság tagjai közé meghívni **Kiszely Istvánt**, akit több évtizedes besúgói ténykedése, és mindezt két évtizede tagadó hazudozása miatt erkölcsileg vállalhatatlannak tart.

Az alakuló ülésen a Magyarok Világszövetségét **Patrubány Miklós** elnök, **Rácz Sándor** tiszteletbeli elnök és

MVSZ Sajtószolgálat

„Tincs? Nincs!” - Avagy, szabad-e hazudnia az MTA-nak?!

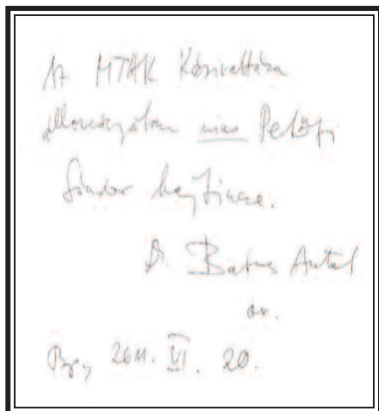
„Az MTAK Kézirattára állományában nincs Petőfi Sándor hajtincse” – adta írásba a Magyar Tudományos Akadémia Kézirattárának osztályvezetője, Babus Antal pár héttel ezelőtt, letagadva az MTA gyűjteményének egyik legjelentősebb, korábban katalógusba is vett ereklyéjét.

Kéri Edit azonban nem nyugodott bele a nyilvánvaló hazugságba, és addig talpalt, amíg – más alkalommal, más munkatárs – „megtalálta” Petőfi Sándor és Szendrey Júlia hajtincset, amelyeket azon nyomban le is fényképezett. (http://mvsz.hu/sajtoszolgalat/20110630_petofi.html)

Babus Antal, az MTA osztályvezetője meg később is, az

őt faggató oknyomozó újságíróknak is megismételte: nem volt tudomása arról, hogy az MTA kéziratárában Petőfi Sándor ereklyéjét őrzik!

(http://mvsz.hu/sajtoszolgalat/20110715_petofi.html)

A botrányról időközben ország világ értesült. Am az MTA úgy tesz, mintha mi sem történt volna. Pedig Babus Antalnak, aki saját bevallása szerint 26

éve dolgozik e helyen, már le kellett volna mondania és vissza kellett volna fizetnie fizetését! Amennyiben valóban nem tudta, hogy a legnagyobb magyar költő ereklyéje ott van a kéziratárban. Ha pedig tudta, és hazudott, az már bűnyűg.

Sajnos, a Magyar Tudományos Akadémia nem határolódott el felkészületlenül és tudatlan, avagy szemenszedetten hazudó osztályvezetőjétől.

Így fennáll annak a veszélye, hogy a felkészületlenség és tudatlanság, avagy a tetten ért hazugság az MTA-ra vetül.

Ez pedig még súlyosabb kérdést szül: Szabad-e hazudnia a Magyar Tudományos Akadémiának?!

Vagy másként szólva: Mennyi hitele marad egy hazugságon ért intézménynek?!

MVSZ Sajtószolgálat - 7251/110729

El kell temetnünk Petőfi Sándort

Petőfi Sándor eltűnésének 162. évfordulóján, a Magyarok Világszövetsége emlékező megmozdulást szervezett Budapesten, a Magyar Tudományos Akadémia székháza előtt, a Széchenyi téren, *El kell temetnünk Petőfi Sándort!* címmel.

A megmozdulás résztvevői egyhangúan támogatták azt a petíciót, amelyet a Magyarok Világszövetsége intézett a Magyar Tudományos Akadémiához Petőfi Sándor ügyében, és

amelyben az MTA közreműködését kérte a 15 millió magyart foglalkoztató ügyben. Alább közzé tesszük a petíció teljes szövegét.

Ej.2011.1055

Pálinkás József elnök úr kezéhez

Magyar Tudományos Akadémia

A Magyarok Világszövetsége

Petíciója

a Magyar Tudományos Akadémiához Petőfi Sándor ügyében

Petőfi Sándor fehéregyházi csatatéren történt eltűnésének 162. évfordulóján fordulunk Önökhöz. A legnagyobb magyar költő sorsának kérdése nem irodalomtörténeti kérdés. A

legnagyobb magyar költő halála körülményeinek tisztázása a magyar nemzet méltóságának és önbecsülésének kérdése. Petőfi Sándor halálának tisztázása és Petőfi Sándor méltó eltemetése a XXI. századi magyar élet megkerülhetetlen ügye.

A Magyarok Világkongresszusa, amelyet elénk 1929-ben azért hívtak életre, hogy Trianon után se maradjon legitim képviselő nélkül az egyetemes magyar nép, a maga állandóan működő, ügyvivő testületként 1938-ban életre hívta a Magyarok Világszövetségét. Ezzel a világ magyarságának nevében Petőfi Sándor ügyében keressük meg Önöket. Tesszük ezt azután, miután Magyarország kormánya egyértelműen kinyilatkoztatta, hogy Petőfi Sándor sorsának ügyében nem tud eljárni.

Huszonkét évvel ezelőtt, a távoli Szibériában egy Magyarországról induló expedíció, orosz források alapján a Bajkál tó közelében, Barguzinban feltárt egy sírt, amelyben az expedícióban részt vevő amerikai, orosz és magyar antropológusok egyértelműen Petőfi Sándor földi maradványait ismerték fel. Erről, a helyszínen, a burjátországi hatóságok által láttamozott szakértői vélemény készült, amelyet mind orosz nyelven, mind magyar fordításban jelen Petícióhoz mellékelünk.

Akkor, a kommunizmus kézi vezérlésének utolsó évében, a Magyar Tudományos Akadémia akkori vezetése sajnálatos mó-

don, a tudományosságtól idegen, mondhatni dogmatikai álláspontra helyezkedett, határozatlan állítván, hogy 1849-ben nem hurcoltak magyar hadifoglyokat Szibériába, megtagadta a Barguzinban feltárt csontváz genetikai összehasonlító vizsgálatának elvégzését Petőfi Sándor édesanyjának földi maradványaival.

Időközben az 1848-1849-es Forradalom és Szabadságharc leverését követően Szibériába hurcolt magyar hadifoglyok ténye sokszorosan és cáfolhatatlanul igazolódott. Ezek után joggal vetődik fel újult erővel a kérdés: *Vajon nem Petőfi Sándor földi maradványait találták meg mégis 1989-ben, Burjátországban?*

Ázzal, hogy a Magyar Tudományos Akadémia Kéziratárában előkerült Petőfi Sándor hajtincse kézzelfoghatóvá vált a kérdés tudományos eldöntésének sírfelbontás és – egyesek által vélelmezett kegyeletsértés – nélküli lehetősége. Ehhez csupán pár hajszálra van szükség az Önök által őrzött ereklyéből, Petőfi Sándor hajtincseiből.

Tisztelettel kérjük, hogy a Magyar Tudományos Akadémia működjék együtt a Barguzinban feltárt lelet azonosításában, és adja ki a megőrzésében levő Petőfi-hajtincs három szálát a Magyarok Világszövetségének. A Magyarok Világszövetsége, mint az erkölcs mindenképp föltöttségét nyíltan valló, a világ magyarságát képviselő testület kezességét vállal azért,

Patrubányi Miklós, az MVSZ elnöke

hogy a rábízott ereklyét gondosan megőrzi, és a genetikai vizsgálatot a világ három, arra illetékes laboratóriumában egymástól függetlenül, egyidejűleg elvégzetteti.

Amennyiben a vizsgálat igazolja a Barguzinban huszonkét évvel ezelőtt kiállított szakértői véleményt, akkor az utókor, a ma élő magyar nemzedék, elvégezheti kötelességét, és méltó körülmények között eltemetheti a Haza nagy fiát.

Amennyiben a vizsgálat megcáfolja a Szibériában kiállított nemzetközi szakvéleményt, úgy a ma élő magyar nemzedék folytathatja a nemzet legnagyobb költője földi maradványainak keresését, mindaddig, amíg eredményre nem jut, mert:

El kell temetnünk Petőfi Sándort!

Petőfi Sándor földi maradványainak felkutatása, és a Haza földjébe való méltó eltemetése egy új magyar kultúrpolitika orígója, egy felemelkedést szolgáló magyar nemzetpolitika sarokköve, a magyar nemzeti lét erkölcsi alapvetése.

Tehát megkerülhetetlen, elodázhatatlan, következképpen kötelező feladat.

Bízunk a Magyar Tudományos Akadémia bölcsességében és a magyar nemzet értékei és sorskérdései iránti elkötelezettségében, és hisszük, hogy egyik legfőbb alapító atyjához, Széchenyi Istvánhoz méltó szellemben jár el Petőfi Sándor ügyében, azaz a jelen Petícióban foglalt kérésnek eleget tesz.

Budapest, 2011. július 31.

Morvai levelének felolvasása

Petőfi Sándor eltűnésének 162. évfordulóján, a Magyarok Világszövetsége emlékező megmozdulást szervezett Budapesten, a Magyar Tudományos Akadémia székébe elvitt, a Széchenyi téren, **El kell temetnünk Petőfi Sándort!** címmel.

A megmozduláshoz levelét intézett Morvai Ferenc, az 1989-es barguzini expedíció vezetője, amelyben Pozsgay Imre, akkori magyarországi vezető politikus sokatmondó viszonyulását hozta nyilvánosságra. Íme a levél, amelyet Gyetvay György Gergely, az MVSZ Fővárosi Szervezetének elnöke olvasott fel.

Mátrafüred, 2011. július 28.

Magyarok Világszövetsége
Patrubány Miklós elnök részére

1052 Budapest
Simmelweis u. 1-3.

Tisztelt Elnök Úr!

Ezúttal, felelősségem tudatában megerősítem a Magyarok Világszövetségénél történt megbeszélésen általam elmondottakat Pozsgay Imre volt államminiszter véleményéről, kijelentéséről

a. A szibériai kutatást követően jelentettem Pozsgay államminiszternek a 7. számú sírban a Petőfinek vélt földi maradványt.

b. Pozsgay államminiszter kijelentette: nem örül neki, vissza kellett volna temetnem jeltelen sírba, mert az ügynek beláthatatlan jogi és politikai következményei lesznek.

c. Felhíborodottságomban a Parlament Pozsgay Imre dolgozószobájában földhöz vágtam a kávéscsészét és közöltem Pozsgay Imrével, hogy soron kívüli Petőfi Bizottsági ülésen leváltatom az elnökségről, mert aki így vélekedik Petőfiről az nem magyar érdeket képvisel és nem lehet a bizottság elnöke.

d. Kb. 10 nap múlva a Petőfi Bizottság ülésén 20 tagú bizottság 19:1 arányban leváltotta Pozsgay Imrét az elnöki székéről.

- Hozzájárulok ahhoz, hogy fent leírtakat Ön közlétegye.

- A vasárnapi rendezvényhez sok sikert kívánok.

- A Petőfi kutatás sikeres be-

fejezéséig a további együttműködés reményében

Tisztelettel
Morvai Ferenc

Ebből azt hiszem mindenki számára világos lesz, hogy mi-

ért topog egyhelyben 22 éve ez a kutatás – fűzte hozzá a levelét felolvasó Gyetvay György Gergely.

Petőfi Sándor emlékére - Hamvaidnak elhozása végett

Az MVSZ Petőfi Sándor Bizottsága koordinátorának, az MVSZ elnökhelyettesének Fuksz Sándornak előadása, amely 2012. augusztus 19-én hangzott el a Magyarok VIII. Világkongresszusán, a Petőfi Sándornak szentelt konferencián.

Megnyitó Köszöntés

Tisztelt Hölgyeim, Uraim!
Tisztelettel üdvözlöm Mindannyiukat a Magyarok VI-II. Világkongresszusa keretében szervezett "Hamvaidnak elhozása végett..." c. konferencián, amely Petőfi Sándor életének kevésbé ismert történéseit hivatott tisztázni, de elsősorban eltemetését hivatott elősegíteni.

Szinte természetesnek tűnik, hogy mint minden nemzet, úgy mi magyarok is nagy elődeink szellemi hagyatékához fordulunk, ha bajainkra keresünk orvosságot vagy a jobb jövőhöz vezető utat keressük.

Így is van ez rendjén, hiszen szentjeink, nagy gondolkodóink nemcsak életművükkel, tetteikkel képesek eligazítani minket a világ dolgaiban, de szellemük itt ragyog ma is és hat gondolkodásunkra, erkölcsünkre, hitünkre – megfoghatatlanul, de letagadhatatlanul.

Nagy szellemeink, szakrális uralkodóink sorát Mátyás királlyal szoktuk lezárni, mintha az őt követő időszak már nem teremtett volna szenteket – a szó általános értelmében. Pedig Isten ajándékaként érkeznek ők – Illés szekerén, ahogy Ady írja gyönyörűen költeményében – hogy csodálatos képességeikkel vezessenek minket...

Minden bizonnyal így érkezett hozzánk Petőfi Sándor is, hogy üstökösként ragyogja be egiunket, példát mutasson, és kijelölje a Kánaán felé vezető utat. Ahol az a sokat idézett "bőség kosara" és "jognak asztala" található – még mindig nagyon sokunktól messze.

Megkockáztatom, hogy Petőfi Sándor: Rákóczi című verse nem véletlenül maradt ki irodalmi olvasókönyveinkből. Az egyik versszak így szól:

"Hamvaidnak elhozása végett

Elzarándokolnánk szívesen,
De hol tettek le a földbe téged,

Hol sírod? Nem tudja senki sem!"

E sorok hallatán vajon kibem nem merülne fel a kérdés: Neki, Petőfi Sándornak miért nincs nyughelye, nekünk, utódoknak miért nincs szent zarándokhelyünk?

De már nem csak kérdéseink, hanem válaszaink is vannak: El kell temetnünk és el fogjuk temetni Petőfi Sándort. Patrubány Miklós, az MVSZ elnöke hirdette ezt meg, és konferenciánk is egy fontos lépésnek kínálkozik ezen az úton.

Ha majd elérünk az út végé-

re, térdre kényszerített nemzetünk kiegyenesedik, felemeli fejét, akkor leborulunk újra a Kiskőrösi szülőhelyen, a Fehéregyháza-i Golgotán, ahol kiszenvadni hittük, és ott is bizonyosan, ahol Feltámadottnak nevezve élt egy Petrovics nevű idegen – Barguzinban.

Ezzel a gondolatokkal nyitottam meg a konferenciát, megköszönve előadóinknak, hogy elfogadták felkérésünket és Önöknek tartalmas időtöltést kívánva.

Petőfi versek oroszul – In memoriam Szuromi Lajos

Illyés Gyula, Petőfi című kötetében nem kerülhette meg a halál tisztázatlan körülményeit, és nagyon pontos ráérzéssel járta körbe annak a lehetőségeit, hogy nem esett el nagy költőnk azon a végzetesnek hitt július 31-én a fehéregyházi csatátn.

De hol vannak a versek? – tette fel a teljesen logikus kérdést, amikor a 80-as években megszapordtak a hírek arról, hogy talán mégis van alapja azon legendáknak, miszerint Petőfi Sándor valahol Szibériában raboskodott a szabadságharc leverését követően. Ő, a költő tudta és érezte, hogy a vers nem „cifra szolga”, hanem olyan mint a levegő a poeta életében: nincs élet nélküle... Lenniük kell valahol, elő kellett kerülniük, ha valóban túlélte a vélt halált Petőfi Sándor. És lettek versek, de az illyési kíváncsiság nem öröklődött a ma irodalmáraiba, tudosaiba.

L. J. Eljaszov, ismert orosz néprajzkutató 1937-ben a Bajkál-tó mellett, Barguzinban kutatótt. Mihail Karlovics Küchelbecker, dekabrista forradalmár emlékeit gyűjtötte, aki száműzöttként élt a településen. Az összegyűjtött információk között felfigyelt egy különös személy, Petrovicsként nevezett idegenre, aki rettegett lázítóként érkezett a településre, és ugyanilyen titokzatos, de már mindenki által tisztelt ismeretlenként halt meg korán az odaérkezése után. Származásáról, hazájáról nem volt szabad beszélnie, az érdeklődőket azzal nyugtat-

tata, hogy talán eljön az idő, amikor mindent elmondhat magáról. Sok más egyéb tevékenysége mellett – számavárokat javított, hálót font, gyógyított, színielőadásokat rendezett – verseket, dalokat írt, amelyek énekelt formában maradtak fenn a nép ajkán. Eljaszov lejegyzett belőlük néhányat és adatközlői nyomán részletes leírással szolgált Petrovics életének eseményeiről. Pl. azt is, hogy fia született élettársától, akit – láss csodát – Alexander névre kereszteltek. Az Ulan Ude-i levéltárban heverték ezek a dokumentumok, addig, amíg helyi kutatók tudomást nem szereztek Petőfi eredeti nevééről és ki nem derült, hogy érkeztek magyar hadifoglyok Szibériába a Magyar szabadságharc leverése után.

Az események logikus következményeként indult Barguzinba a Morvai Ferenc által szervezett expedíció és Nehéz Mihály és Csank Csaba kutatásai eredményeként érkeztek meg a várva várt versek. De nem az történt, amit ilyenkor minden jószándékú halandó joggal remél, nevezetesen, hogy megindulnak a kutatók Burjátíába és tűvé teszik a levéltárakat újabb kincsek után. Idehaza pedig górcső alá veszik a verseket. Orosz versek kerültek ugyan elő, de hátha vannak magyar dokumentumok is. Petrovics esetében ez főben járó bűn lett volna, ha származását nyilvánosságra hozza, de kizárni nem szabad semilyen rejtett üzenetet.

Hogy a Petőfi-rejtély hazai kezeléséről legyen némi elképzelésünk, akkor érdemes beleolvasni egy tudományos kutató felkészítő irományáról, amely még a Barguzin-i feltárás előtt készült. Az igazi lejárato kampány és támadások csak a sírfeltárás és nemzetközi szaktekintélyek bevonásával végzett azonosítás után indultak meg. Komédiába is beillik Pozsgai Imre állítólagos eligazítása Morvai Ferenc felé, aki örömmel újságolta telefonon az akkori államminiszternek, hogy megtalálták Petőfi csontjait. Jeltelen sírba kellene visszahatolni... hangzott a válasz. De

idézzük Kiss József, Véleményem a szibériai Petőfi sír kérdéséről című tanulmányát, amely 1989 áprilisában készült:

“Már egy expedíció engedélyezése, jóhiszemű támogatása is kegyeletsértés a költővel szemben: akarva akaratlan azzal az előfeltevéssel cselekedhetünk csak így..., hogy a költő talán mégsem testesítette meg azt az erkölcsi ideált, amelyet ismert pályaszakaszán hirdetett, magának vallott és tetteivel is képviselt, talán csak színlelte azokat a neki tulajdonított erényeket, amelyekért eltűnése óta mintaképünknek tekintjük... Ez ellen határozottan fel kell lépünk... Kívánatos és sürgős feladat, hogy mindezt a baráti szovjet állam illetékes szerveivel is megértessük...”

Nesze neked tudományosság!

De térjünk meg a versekhez. Idézzük Szuromi Lajost, aki 1995 júniusában fogant visszaemlékezésében a szó szoros értelmében a szenvedő fél oldaláról ad jelentést és mutat példát a magyar tudományosságának. Az ő példája és az imént idézett eligazítás is mutatja, hogy milyen megrendelések mentén rendeződnek életünk – nemcsak tudományos – dolgai.

“...Petőfi versein nőttem fel, nem gyöngült szeretetem, tisztelem a költő iránt soha, akkor sem, amikor már kutatóként verseit elemeztem, belső formájának verstani – ritmikái – metrikái jellemzőit vizsgáltam. A költő halálát ténszerűen már aligha tisztázható rejtélyként kezeltem, csodát ebben a tekintetben sohasem vártam, de a csodára nyitott maradtam. Minden határozott állítás e rejtélyre nézve akarnokoskodásnak tekintettem, egyértelmű, világos tény nélkül nekem minden részérv érdektelen maradt...”

1989 nyarán már tetőztek Morvainak és társulatának eredményei. Várjuk meg a végét, mondtam magamban, bízva a barguzini ásatások tárgyilagosan szakszerű, tudományos értékelésében. A legendák, a néprajzi érdekességű hagyományok... nekem semmit sem jelentettek, állítások voltak csu-

pán, egy hosszú mese epizódjai. A hírekre azonban figyeltem, mert mint említettem, nyitott voltam a kérdésben akár a csodák számára is...

...Morvai Ferenc saját bizottságot alakított, a Petőfi-kutatásban ismeretlen nevek jelentek itt meg. Rangos, neves archeológusok, antropológusok azonban akadtak, élükön Kiszely Istvánnal és Szabó Gézával, s mivel a kimondott cél a barguzini sírok megbolygatása volt – ahol ilyen-olyan érvek alapján Petőfi sírját lehetett keresni – számomra izgalmassá vált a munkálkodás, ami addig legfeljebb csak érdekes volt: remény látszott arra, hogy egy különös legenda hiteles véget fog érni, akár pozitív, akár negatív lesz is az eredmény. Jó volt hinnem, hogy nem Morvai és nem más laikusok fogják eldönteni a feltárt csontokról, Petőfi hamvai-e. 1989 – a történelmi csodák éve – nálunk újratemette Nagy Imrét, 1956 elsőszámú mártírját, eltemette Kádár Jánost, Nagy Imre egyik közvetett gyilkosát, készülődhetünk Petőfi megtalált testének újratemetésére is. Mondom magamban, én erre el nem megyek, mert a lapokban között fenntartásokban is van valami. Tisztességes szakember ilyen horderejű ügyekben csak a maradéktalan, százszázalékos tényeknek adhat hitelt. A többi reklám, tömegpszichózis, akármi – ez pedig akár bajt is szülhet. Tetszett természetesen Morvai egyenes beszéde: elismerte mindenkor az abszolút bizonyossághoz való egyetemes emberi jogot.. Tett is érte, sokat tett. Külföldi, nemzetközi híru szaktekintélyeket fogadott a vizsgálatokhoz, de megette a fene az egész, hiszen közismert, hogy pénzért, érdekért minden megvásárolható. Egyértelmű volt már ekkor előttem, hogy az az esztelen sajtóháború, ami egyrészt Morvai és társulata, másrészt az Akadémia, névszerint pedig Fekete Sándor között kibontakozott, minden tekintetben méltatlan....

...Értettem az Akadémia viselkedésének alapját, a kételyt is. Az Akadémia helyesen látta, hogy országos felvonulással dísztemetést rendezni a

Barguzinban elhunyt Petőfinek addig nem lehet, amíg a megtalált csontokról végérvényesen be nem bizonyosodik, hogy valóban Petőfiéi. Morvai lelkesült, finalista hévvel, kétely nélkül sietett a temetéssel, az Akadémia megokoltan mondott nemet. Az Akadémia köréhez tartozó hangadók azonban már a kezdettől kialakított gyalázkodó, hitelrontó hangnemet vitték tovább, gondolván, hogy a jónép világosan látja: fölveszik a Morvaitól dobott kesztyűt. Morvai és köre is fútt a magáét. S aztán, ahogy ez lenni szokott, mocsárba verték magukat. Mindkét fél – mindkét szélsőség – hitelét veszítette. Magamban erkölcsileg úgy ítélttem meg a dolgot, hogy nagyobb vesztes az Akadémia. Meggyőződésem, hogy a tárgyalagos, nyugodt vita tekintetében a két fél között kialakítható négy változat közül a legrosszabb jött elő: az egyik fél sem volt ehhez méltó. Holott hiszem, hogy akár az egyik fél fegyelme is elegendő let volna az emberi hangnem érvényesítésére. A stílusválasztás hibája természetesen várható amatőrtől és amatőröktől, alig elviselhető professzionistáktól. Morvaiéknak a korrekció esélye sem adatott meg...

...Morvai elszánta magát a végső vizsgálatra, szerintem is a leginkább hitelesre: vegyenek csontmintát Petőfi szüleitől, testvérétől, vegyenek mintát Petőfi megmaradt hajszálaiból. Állami huzavona, aztán az

Akadémia elzárkózott. A végső érv, ha jól hallottam, az volt: ennyi idő után nem létezik hiteles bizonyítás. – Lehet, mondom én, e dologban abszolút laikusként, de hát ezzel kellett volna kezdeni. Jobb állapotú csontokat álmunkban sem remélhetünk, tehát az ügyek lelegején ki kellett volna jelenteni: kár minden szóért, forintért, fillérért, hiszen testmaradványok hitelesen nem azonosíthatók. Akkor nyilván Morvai is megértette volna, hogy ha nem is személyi igazolványt, de mindenképp tárgyi bizonyítékokat kell keresni, nem pedig csontokat. A hivatalos argumentáció látványos szerkezeti tévedése: el nem hangzott előszóbeli lett a végső. Úgy látom, hogy a nemzeti közvélemény előtt minden homályos. Morvai gyanús, mert pénze van és keményen célratörő, netán gátlástalan. Az Akadémia meg mintha presztízsharcot vívna, Morvai lejárata fontosabb, mint a Petőfi-rejtély megoldása. A mintavétel megtagadása szerintem súlyos akadémiai hiba. E minták a mai technika mellett századokig konzerválhatók, akkor is meg kellene tenni, ha Morvai nem kérné. Mert itt is érvényes a mondás: ki tudja, mit hoz a jövő...

Az Akadémia szóvivői a magyar tudományt testesítették meg, egy kézen meg lehet számolni azokat, akik nyíltan más véleményről szóltak, ha az Akadémia minősített szakemberei voltak. Holott az Akadémia szóvivői többször veszekedtek,

mint érveltek, sokszor hamisan csúsztatnak, olykor bizony, hazudtak is. A hivatalos magyar tudomány mintha minden esz-közzel Morvai diszkvalifikálását szolgálta volna. Kilógott a lóláb. Nem a Petőfi-rejtély volt a tét. Morvai és társulata a siker biztos tudatában mutatott rá a hivatalos huncutságokra, miközben amatőr magabizottsággal ment bele a csapdába: a százfejű sárkánnyal kellett hamarosan küzdenie. Ebben aztán Morvaiék is felhasználtak minden eszközt, csúsztatást, túlzást, olykor bizony hazugságot is. Dokumentumok úsztak-kúsztak jobbra-balra, el-eltűnedezték, előbukkantak, ismét lábuk kelt és így tovább. Felesleges, elkecseregett küzdelmek dúltak a felek közt a cél szempontjából jelentéktelen témák körül, fontosabb volt már az, hogy Fekete Sándor győz-e vagy Morvai Ferenc, mint az, hogy Petőfi csontjai hol nyugszanak...

...1989 júliusa körül, a nyári szünet nyugalma s a történelmi, birodalmat elsöprő forgószél látványa közben meglátogattam közeli tanítványom, Balogh Ernő. Szóba hozta a sajátságosan harsogó Petőfi-ügyet. Mondtam neki, hogy én úgy vagyok ezzel az egészszel, aki hallván Balajti kultuszkodásáról, ezt mondta: jó, jó, de hol vannak a versek? – Közben én is hallottam a rádióból, hogy állítólag két orosz nyelvű vers létezik, amelyekről orosz irodalmárok el tudják képzelni, hogy a fogságba vetett Petőfi írta. Mondtam Ernőnek: én ezeket a verseket meg szeretném nézni. Ernő magyar-orosz szakot végzett, eddig még ő sem olvasta ezeket a verseket, de mondta, hogy mint Aczél György embere Pesten, jó ismerőse Fekete Sándornak is – éppen most készül az akkor még mindig, de már csak éppenhogy Szovjetunióba, bizonyos 49-es dokumentumok megtekintésére, így megpróbálja a két vers szövegét hazahozni. Én magam Petőfi verselésének, e belső szerkezeti témának beható kutatásával sokat bíbelődtem, feleségem orosz szakos tanár, keveset ugyan, de magam is értettem valamit az orosz nyelvhez –

igen részletes verstani elemzésnek vetném alá a verseket. Mindez csupán azért volt nekem érdekes, mert időnként a Fekete-Morvai csatározásokban is felbukkant a versek kérdése. A csontok ügyéhez persze semmiképp sem kapcsolódik, az alapos metrikai vizsgálat azonban kizárhatja a versek témáját az érvelésből, gondoltam ekkor. Mert el sem tudtam képzelni, hogy Petőfi-jegyek jöjjenek elő az elemzés során. Balogh Ernő felesége, Stébel Éva hozta el 1989 augusztusának végén a Bajkál-publikáció xerox-másolatát, Feleséggemmel, Egyűd Évával nyomban nekiestünk. Amikor kiderült, hogy művészi orosz nyelvűség jellemzi a művészi finomságú két költeményt, nyomban telefonáltam Ernőnek: ezeket a verseket bárki írhatta, kivéve Petőfi. Számomra ugyanis mindkét vers a feltételezett fogságbaesés keserves bánatát sugározta, a versek keletkezése így mindjárt 1850 körülnek látszott, az pedig, hogy ily rövid idő alatt megtanulta volna a számára addig ismeretlen nyelvet bárki, józanul nem lehetett számításba venni. Balogh Ernő annyit mondott: természetesen ez volt a várható eredmény.

Engem azonban a metrum nem hagyott nyugodni. Néhány nap múltán kész voltam a metrikai descriptióval, hamarosan megtaláltam Petőfi költészetében a közvetlen közelet és a közeli két párhuzamot is (Véres napokról álmodom..., Az utolsó ember), majd különös, unikális verselési és motívumbeli azonosságokra figyeltem föl. Megint főlhívtam Balogh Ernőt, mondtam neki, hogy megfordult a helyzet, némi túlzással azt merem mondani, hogy ezt a két verset senki más nem írhatta, csak Petőfi. Ernő elhült. Szeptember végén megjelent egy rövid dolgozatunk (feleséggemmel közösen szígnáltuk) óvatos címmel: Két orosz nyelvű vers Petőfi Sándorról. A helyi rádió is hírt adott róla, mint a Hajdú-Bihari Napló cikkéről.

Balogh Ernő azt ígérte, hogy az érvek bővebb kifejtését tartalmazó hosszabb tanulmányomat közli a Kritikában, amely-

Szégyen és pirulás nélkül tovább nem tűrhetjük a bizonytalanságot s még jókor el kell magunkról hátrítani a késő kornak bizonyosan bekövetkező vádját, hogy kortársunknak, a nemzet nagy költőjének sírját felkeresni restek valánk, s a helyett megelégednénk naponkint megújuló mendemondákkal, melyeket részint a jóakarát, de többnyire a rövidlátóság s nem ritkán szándékos áltatás koholt végnélküli ámtásunkra. Tudni akarjuk, tudnunk kötelesség: Petőfi Sándor hol és mikor halt meg! – írta 1860-ban Pákh

Albert, a Vasárnapi Újság alapító főszerkesztője, Petőfi barátja. A feladat ma, százötven év múltán is ugyanaz: Fel kell kutatnunk, és el kell temetnünk Petőfi Sándort!

„Behantozatlan áll
S hazám leányi közt
Hamvai fölött a hely.
Nincs egy Antigoné,
Hol, merre nyugszik ő,
Ki sírját fölkeresve
Nem mondja semmi kő,
Hantot föléje nyesve,
Nem mondja semmi jel.
Virággal hintené !”

(Arany János)

nek ekkor már főszerkesztője volt. Három hét alatt két dolgozatot készítettem a témából. A leghosszabb végül a Hevesi Szemlében jelent meg, némi kiegészítéssel, a rövidebb sose jelent meg, ezt szántam ugyanis a Kritikának, mivel a tanulmány mellé kerültek volna az orosz nyelvű versek a metrikai leírással és – esetleg – méltó magyar fordításuk is. En kértem Balogh Ernőt, hogy a kiváló magyar műfordítót, Rab Zsuzsát nyerve meg erre. Három dolgozatot készítettem összesen: a legrovidebb megjelent a Hajdú-Bihari Naplóban, a középső jelent volna meg a Kritikában, de sose jelent meg, a harmadik 1990 elején látott napvilágot a Hevesi Szemlében, Pesti István ajánlkozása után. Sem a Népszava, sem a Hírel, sem a Magyar Fórum nem vállalta a közlést, mert gyorsan híre terjedt, hogy a Kritikától, Balogh Ernőtől megvontam a közlés jogát. Ennek rövid előtörténete:

Telefonon tárgyaltam Balogh Ernővel, készséges volt a közlést illetően, s hitelesen jelezte, hogy nagy vitára számíthatok. Megegyeztünk a cikk méretében. A kézirat személyes átvételét 1989 okt. 14-re, szombatra ígérte az immár főszerkesztő úr. Pár nappal korábban elküldtem cikkem fő adatolásának jegyzékét Ernőnek, kérve, hogy figyelmesen nézzék meg Fekete Sándorral, akit különben Petőfi életrajzában kutatásáért korábban magam is becsültem. Kettejük meg gondolt véleménye komolyan érdekelt. – Eljött a szombat, Ernő megérkezett. Szokása szerint egy üveg egri bikavért tett az asztalra, amiből – szokásomtól eltérően – magam is ittam egy pohárral. Ernő elolvasta a cikket, komoran maga elé nézett, aztán kategorikusan kijelentette, hogy a két orosz versben semmi sincs, ami Petőfivel kapcsolatba hozható. Szinte dadogva kértem, hogy legalább a Véres napokról álmodom egyértelmű rokonságát ne tagadja a Mecstü-vel, ami egy iskolás gyerek számára is nyilvánvaló lehet. Végül kellenül bólintott. Eszmecsere nem folytattunk, levélbeli érveimet mintha el sem olvasta volna Balogh Ernő. Jelezte, hogy

cikkemhez szerkesztői kommentárt fűz. Nyeltem egyet s ezt mondtam neki: Ernő! Ezt a cikket vagy közlöd minden kommentár nélkül, a vitát a következő számokra bízva, vagy ne közlöd. Végül fölállt a székről, fogta a cikket, elvitte, jelezve, hogy hát akkor kommentár nélkül fogja kiadni. A méltó fordításra is kísérletet tesz. – Kegyetlen hangulatba kerültem. Iszonyú munkatempó végén, megdöbbenve a két versből áradó mélység láttán, a szakmai igazság elementáris erejének tudatában vártam egykori tanítványomat, aki tőlem tanulta Petőfit, hogy egy alapos, kedves beszélgetésben érveljünk egymás mellett vagy egymás ellen. Ehelyett érkezett egy készületlen, kelletlen, bántóan értetlen ember, érvek nélkül. – Másnap vasárnap volt, szerény reggeli után nyomott hangulatban tébláboltam, s amikor megszólaltam, csak gurguláztam. Jobb oldalam erősen zsibbadt, fél arcom eltorzult. Intettem a feleségemnek, hogy hívjon telefonon orvost. Gutaütés, egyértelmű. (Agyérszűkület, agyi infarktus) Az idegklinikára vitt a mentő engem, aki ráadásul 1950-től cukorbeteg vagyok. Nehezen, de még másnap karmoláztam egy rövid levelet Balogh Ernőnek, mondván, mi történt velem, de ne okolja magát, régi betegségem a fő indok... – Ernőtől jó két hét után kaptam egy szokványos, segítő szándékot, együttérzést kifejező levelet. Ekkor már az Idegklinikáról a Kenézy-kórházba kerültem, új cukorbeállításra. Az idegklinikai jó kezelés nyomán már lábadoztam, gyengén már beszélni is tudtam, arcom helyreállt. Sem Ernő, sem felesége nem látogattak meg egyszer sem. A Kenézy-kórházban november elején éppen az éjszakai inzulin-adagra vártam, amikor telefonhívás érkezett. Balogh Ernő értesített nyugodt, kimért hangon: ha van rádióm, hallgassam a 22 órát követő pár percet, a Petőfi-cikkről lesz szó. – Amikor Kulcsár István azzal kezdte, hogy Nem kell Petőfit magyarra fordítani – tudtam, hogy alantas játék következik. Kulcsár és Balogh Ernő felváltva álltak ki ellenem. – Kibírtam.

Még este telefonáltam feleségemnek, hogy mondja vissza Balogh Ernő látogatási tervét is, vonja vissza a cikk közlési jogát is azzal, hogy küldjék vissza a cikket. Nem elemeztem a fentieket, akiben szív és lélek működik, minden bizonnyal megérti, miért nem találkoztam azóta egykori tanítványommal. – Kórházi ágyamban Petőfit olvasgattam, a két orosz vers szempontjából összehasonlítást végeztem, nem minden eredmény nélkül.“

Ezen a ponton kilépnék Szuromi Lajosnak, a Debreceni Egyetem verstan tanárának, a Magyar Tudományos Akadémia doktorának gondolat-folyamából. Szinte beleborzong az ember, ha megpróbálja átélni ezt az emberi tragédiát. De micsoda csodálatos példáját látjuk a tisztességgel átított szakmai következetességnek. A Magyarok Világszövetsége által létrehozott Petőfi Bizottság koordinátoraként nem egyszer megtapasztaltam a tartózkodást, idegenkedést, de a pánikszerű elutasítást is olyan emberek részéről, akiket megpróbáltam segítségül hívni a Petőfi-rejtély megfejtéséhez. Nagyon kevés kivételtől eltekintve azt tapasztaltam, hogy tudományos pályán dolgozó tanár, kutató szakmai presztízsét, előmenetelét látja veszélyeztetve, ha kiderülne róla, hogy bekapcsolódott a munkánkba. Gondoljunk bele: a Szuromi Lajos által vizsgált versek akkor is megérdemelnék a tudományos odafigyelést, ha történetesen Új-Zélandon vagy Alaszkán kerültek volna elő. Ott ahol Petőfi sohasem járhatott. Élvezetes szellemi kaland lehetne az időmértekek és életérzések egyezésének, hasonlóságának fűrkészése, hiszen a csodával határos hasonlóságok vannak néha a világ dolgaiban időben és térben messze-messze egymástól. De ott kerültek elő, ahol egy Petrovics nevű száműzött élt, akinek a sírjából előkerült csontok több, mint 20 esetben mutatnak azonosságot Petőfi testi jegyeivel! Az Akadémiának és a magyar tudományos közéletnek nagyon nagy felelőssége van abban, hogy egyik méltán elismert tagja szakmai becsületét megvédje

és hozzálasson az eddig elmaradt kutatások és tisztázások pótlásához.

Szuromi Lajosnak pedig szakmai és erkölcsi – sajnos már csak posztumusz – elégteltelt kell kapnia!

Magunk számára persze fel kell tennünk a kérdést: mivel magyarázható a Petőfi körül kavargó, józsan ésszel szinte fel-foghathatlan hisztéria?

Határozott a véleményem: az „illetékesek” már régen tudják az igazságot, hogy Petőfi Sándor nem halt meg a fehér-egyházai csatatéren, de valakik eldöntötték, hogy nem lehet magyar földbe temetni. Mái is ezzel akarnak büntetni minket, és ezért is döntött úgy a Magyarok Világszövetsége, hogy kezdeményezi nagy költőnk méltó eltemetését – kiszabadítva szellemét és általa az egész nemzetet kényszerű rab-ságából. Azért voltunk itt, hogy ez minél hamarabb így legyen.

Fuksz Sándor
MVSZ Sajtószolgálat
7701/130101

Megvannak Petőfi hamvai

Ha még mindig kételkedne benne, a Magyar Tudományos Akadémiának kell bebizonyítania, hogy Barguzinban NEM Petőfi Sándor hamvait találták meg!

A Magyarok Világszövetsége Petőfi Sándor Bizottsága meghívásos értekezletének részvevői számos kérdésben éles, olykor szenvedélyektől sem mentes vitát folytattak, egyben azonban kivétel nélkül egyetértettek: MOSTANTÓL KEZDVE AZ MTA A SOROS. Ahhoz ugyanis, hogy 1989-ben a burjátöldi BARGUZINBAN Petőfi Sándor hamvait találta meg a Morvai Ferenc vezette expedíció, semmilyen kétség nem fér. Ennek ellenkezőjét immár a Magyar Tudományos Akadémiának kell bebizonyítania.

Megvannak Petőfi Sándor hamvai. Bizonyítás tizenkét pontban:

1. Petőfi Sándort, a legnagyobb magyar költőt 1849. július 31-én látták utoljára a Segesvár közelében fekvő Fehéregyháza határában zajló csatában, amelyben a Bem tábornok vezette magyar sereget az intervenció cári orosz csapatok legyőzték. A csata másnapján a győztesek osztrák segédlettel végigkutatták a több száz holttesttel borított csatateret, halálra keresvén a bécsi udvar az Akasszátok föl a királyokat! című vers szerzőjét, de nem találták. Megállapítható, hogy Petőfi Sándort Fehéregyházán elesni nem látták, holttestét sem akkor, sem később ott meg nem találták. Nem lehet tehát kizárni azt, hogy Petőfi a csatában fogságba esett és elhurcolták.

2. Mára, 2013-ra hitelt érdemlően bizonyítottak kell tekinteni azt, hogy 1849-ben az orosz cári csapatok igenis vittek magukkal magyar honvédeket hadifogságba. Ezt a tényt nem csak a bécsi császári kormány 1849-es, Ferenc József császár által is sajátkezűleg ellenjegyzett jegyzőkönyve helyezi kilátásba – amely Andics Erzsébet forrásgyűjteményében jelent meg először magyarul, illetve Kéri Edit mehozatta a bécsi levéltárból –, de bizonyítják Oroszországból hazakerült első világháborús hadifoglyok vallomásai, akik Szibériában agg magyar honvédekkel, illetve leszármazottaikkal találkoztak. Ugyanezt állítják magyar hadtörténészek is, mint a már elhunyt Józsa Antal, akinek a tárgyban Glatz Ferenchez, az MTA egykori elnökéhez, 2001. január 21-én írt levelét a mostani értekezleten hozták nyilvánosságra.

3. 1866-ban, Felix Wiszniewski, Szibériából hazatérő lengyel száműzött hírt hoz Petőfi Sándorról: közli, hogy ott szerzett információi szerint Szibériában él, hadifogolyként. Levele nyomán Jókai Mór 1867-ben, a Vasárnapi Újságban teszi szóvá Petőfi Sándor felkutatásának erkölcsi imperatívuszát.

4. A tévedés kockázata nélkül lehet állítani, hogy Szibériában, a Bajkál-tó partján fekvő, többségében mongol

burjátok lakta Barguzinba, a cári Oroszország veszélyesnek ítélt politikai foglyokat internált. Közöttük volt a dekabrista forradalmár, M.K. Küchelbecker és egy „titokzatos idegen”, Alexander Sztjepanovics Petrovics nevű őrnagy, aki költő is volt.

5. Fontos tudnunk, hogy az 1823. január 1-én született Petőfi Sándort Kiskőrösön Alexander Stephanus Petrovics néven anyakönyvezték. Ez ma is bárki által ellenőrizhető tény.

6. Az első világháború során számos magyar hadifogoly került Szibériába. Közük Svigel Ferenc, aki egy fényképet hozott magával, amely szibériai temetőben készült. A kereszt Alexander Sztjepanovics Petrovics neve szerepel, őrnagy és költő megjelöléssel. A halál dátuma 1856. Svigel joggal remélhette, hogy megdicsőül hazájában, ennek ellenére megszegyenült. A boszorkányperrrel is felérő lejárata ma is folytatódik – majdnem száz év után. Ez a kitüntető figyelem annak köszönhető, hogy ő nem elégedett meg azzal, hogy hírért hozza a barguzini Petrovics-Petőfi sírnak, hanem fényképet készített róla és a bakancs talpában hazahozta. Nem kegyelmeztek neki azok, akik abban érdekeltek, hogy az egyik legnagyobb magyar az örök ködben maradjon. De nincs szerencsénk, mert két egymástól független orosz, Eljaszov majd Vinokur igazolta őt.

7. Jozef Hallon a Pozsony melletti Malackáról rukkolt be a k.u.k. hadseregbe és került orosz fogságba. Hazatérte után elmesélte, hogy Vengerskaja nevű faluból, ahol a fogolytársaival tartózkodott, gyakran átmentek egy közeli faluba, ahol Petőfi sírja volt. A helyiek elmondták, hogy a költő ott élt, és annyi év elmúltával is tisztelettel beszéltek róla. Malacka – Malacky ma Szlovákiához tartozik.

8. L. J. Eljaszov, szovjet (burját) néprajzkutató, egyetemi tanár 1937-ben Barguzinban folytatott gyűjtőmunkája során találkozott a Barguzinban eltemetett idegen őrnagy és költő,

Alexander Sztjepanovics Petrovics emlékével. Adatközlői, akik még életében találkoztak a titokzatos idegennel, beszámoltak arról a vallo másáról, amit a hozzá közel állók hétpecsétes titokként kezeltek, és csak halála után közölték: Petrovics egy távoli országból érkezett, ahol egy Franc nevű királlyal háborúzott. Eljaszov 1970-ben tájékoztatta Lőrincz L. László magyarországi Kelet-kutatót, aki hazatérően beszámolt minderről Ortutay Gyulának.

9. Burjátországban, (Barguzinban) elevenen él az idegenből érkezett, titokzatos hadifogoly őrnagy és költő emléke. Két évvel később, 1939-ben ugyanevvel Eljaszov A.V. Gurevics-csel publikált egy Bajkál-környéki kötetet. Barguzinban Gurevics 1928-ban gyűjtött, és feltűnt neki, hogy az egyszerűbb versek között néhány tehetséges költőre utaló vers is mutatkozik. Ezeknek a többi közül esztétikailag kiugró verseknek (Rózsaszirmok, Álmodok, Szomorú volt az életem, A szökevény, Láttam boldog embereket, Erős az én lelkem, Hattyúdál) szerzőjét a különböző „nótafák” a következő nevenek említik: Petrovics, Pefitajev, Zander, Peterfi, Petr Petrovics, Zainer). E versek közül kettőt – Álmodok, Szomorú volt az életem – két évtizeddel ezelőtt eljuttatták a verstan egyik legnagyobb magyar tudósához, a debreceni egyetem professzorához, az MTA doktorához, Szuromi Lajoshoz, aki tudott oroszul, és akinek a felesége, Együd Éva orosz nyelv és irodalom tanár volt. A Petőfi teljes költészetét átfogóan ismerő verstan-professzor elmélyült az anyagban és a neki átadott – Álmodok – című orosz versnek megtalálta a párját Petőfi magyar költészetében. Címe: Véres napokról álmodom. A két vers üzenete azonos, azonos ritmusuk, és Petőfi teljes költészetében egyedülálló, azonos stílusjegyekkel bírnak. Szuromi Lajos szerint nincs az a hamisító, aki ezt a nagyfokú azonosságot produkálni tudta volna. Tehát az orosz nyelvű vers szer-

zője nem lehet más, mint maga Petőfi Sándor, aki örök hallgatásra ítélt kilétét nem fedhette fel, de aki ezzel a verssel üzenhetett a távolba, az otthon maradt, értő barátoknak, Jókainak, Aranynak, akik azonnal fel kellett e versben ismerjék őt. Szuromi Lajos ma már nem él. Petőfi-tanulmánya lett a veszte. Sorsa igazi magyar sorstragédia. Mindazonáltal tanulmánya két évtizede nyilvános, és mindmáig nem akadt egyetlen magyar irodalmár, aki annak állításait, következtetéseit cáfolta volna. Olyanok viszont, akik megerősítették Szuromi Lajos következtetését, vannak, mint például dr. Kún Ferenc.

10. 1989-ben, egy Moszkvában élő, de gyermekkorát Barguzinban töltő idős férfi, J.D. Vinokur, a Morvai Ferenc vezette expedíció tagjainak megjelöli a barguzini temetőben azt a helyet, ahol ő még gyermekkorában látta Alexander Sztjepanovics Petrovics sírját. Az expedíció vezetői máshol kezdik az ásásokat. 192 négyzetméter feltártnak, benne 28 sírt. A kiásott tetemek döntő többségükben mongoloid embereké. De előke- rül a dekabrista forradalmár, M.K. Küchelbecker és kislányának koporsója is, benne a földi maradványokkal. Végül – másfél méterre a Vinokur bácsi által megjelölt helytől –, 170 cm-rel a föld alatt, koporsó nélkül eltemetve, egy 30-35 éves korában, vélhetően 1850-1870 között elhunyt európai, kétség- telenül férfi tetemére bukkan- nak. Mindenki tudja: Alexander Sztjepanovics Petrovics hamvai kerültek elő.

11. A feltárást végző négy antropológus – Dr. Kiszely István, az amerikai Bruce Latimer és Clyde Simpson, valamint a szovjet Alekszej Burajev – a legaprólékosabb embertani vizsgálatnak vetik alá a leletet. Megállapítják, hogy annak valamennyi testmé- rete megegyezik Petőfi Sándor azon méreteivel, amelyeket a Budapesten végzett előtanulmá- nyaik során gyűjtöttek be, illetve Straub Imre orvos gyűjtéséből ismertek voltak. Ezek után 1989. július 23-án jegyző-

könyvbe foglalják: szakembereként teljes meggyőződéssel állítják, hogy a barguzini 7-es sírból 1989. július 17-én Petőfi Sándor hamvai kerültek elő!

12. A feltárt csontvázon feltehetően voltak mindazon sajátosságok, amelyek Petőfi Sándor közismert embertani jegyei voltak – baloldali kiugró szemfog, enyhén bicegő járást okozó sérülés (csontelhajlás), stb. A kriminalisztikában, öt jellegzetes embertani jegy egyezése alapján kétséget kizáróan bizonyítottnak tekintik az azonosságot. Petőfi Sándornak és a Barguzinban megtalált Alexander Sztjepanovics Petrovicsnak huszonegy jellegzetes embertani jegye egyezik. Annak a valószínűsége, hogy nem Petőfi Sándor hamvait találták volna meg, gyakorlatilag nulla.

Mindent összevetve:

Ha Barguzinban, a 7-es sírból nem Petőfi Sándor hamvai kerültek volna elő, hanem egy zsidó nő csontváza, a Magyar Tudományos Akadémia akkor is köszönetet kellett volna mondjon a Morvai Ferenc vezette expedíció minden tagjának, és kötelessége lett volna nagy erővel folytatni a kutatást. Hiszen az ismert előzmények után ahhoz nem férhetett kétség, hogy a Barguzinban élt titokzatos idegen őrnagy és költő, Alexander Sztjepanovics Petrovics nem más, mint a fehérgyházi csatában eltűnt és azóta sehonnan elő nem került Petőfi Sándor, a legnagyobb magyar költő.

***

Nehéz Mihály irodalomkutató özvegye az értekezleten bejelentette, hogy élő kapcsolatban van a Barguzinban hadifogolyként 1856-ban elhunyt Alexander Sztjepanovics Petrovics, azaz Petőfi Sándor ma is élő leszármazottaival.

***

A Magyar Tudományos Akadémia elnökét mai értekezletünkre meghívtuk, és megkértük, hogy továbbítsa meghívásunkat az MTA érintett szaktudósainak is. Az Akadémiát ma sem képviselte senki. Ez óhatatlanul lépéshátrányt jelent az MTA számára, hiszen a fenti, ti-

zenkét pontban sorolt érvek ismeretében bizonyítottnak kell tekinteni, hogy a Barguzinban 1856-ban eltemetett, majd 1989-ben megtalált Alexander Sztjepanovics Petrovics azonos Petőfi Sándorral. Tehát megvannak Petőfi hamvai. Ha ebben kételkedik, ma már az MTA-nak kell bizonyítania, hogy Barguzinban NEM Petőfi Sándor hamvai kerültek elő.

A huszonegy éves tétlenségnek Petőfi Sándor, a legnagyobb magyar költő földi maradványainak felkutatása ügyében véget kell vetni. A rendelkezésre álló bizonyítás és az a sokmilliárd forint, amelyet évente a magyar adófizetők pénzből tudományos kutatásra költenek, kiemelik Petőfi Sándor hamvai felkutatásának ügyét az irodalmi, a történelmi, a politikai kérdések sorából, és számon kérhető közjogi ügyvéteszik azt. Hacsak Petőfi nem került tiltólistára. De az idő fogy. Vészesen fogy.

Budapest, 2013. február 16-17.

A Magyarok Világszövetségének Petőfi Sándor Bizottsága

Petőfiért! - Morvai Ferenc 23 év után tudta meg, hogy főregésze az Akadémiának dolgozott

Amint arról korábban hírt adtunk, a Magyarok Világszövetsége Petőfi Sándor Bizottsága 2013. február 16-i értekezletének részvevői egységes következtetésre jutottak a tekintetben, hogy 1989-ben, Barguzinban minden kétséget kizáróan Petőfi Sándor hamvai kerültek elő. Az értekezleten jelen volt a barguzini expedíció vezetője Morvai Ferenc is, aki a drámai, helyenként szenvedélyes vita során tudta meg, hogy a barguzini feltárás általa felkért és fizetett vezető régésze az Akadémiának dolgozott, annak a Magyar Tudományos

Akadémiának, amely hivatalosan nem volt hajlandó velük együttműködni!?

Az értekezleten vetített képes előadást tartott dr. Szabó Géza régész is, aki 1989-ben, a Barguzinban zajló sírfeltárást vezette, majd 1990 januárjában Morvai Ferenc oldalán részt vett Moszkvában a szovjet tudományos akadémián tartott tanácskozáson, amelyen az MTA megbízott antropológusai első ízben vizsgálták meg a Barguzinban feltárt, Petőfi Sándornak tulajdonított csontvázat.

Előbb Kéri Edit, aki ugyancsak a barguzini expedíció tagja volt, majd Morvai Ferenc szegezte neki a kérdést, hogy igaz-e egy az értekezlet előtt pár nappal előkerült régebbi Szabó Géza-interjú állítása, miszerint ő Moszkvában az MTA nevében volt jelen? A régész a terem döbent csendjében elismerte: Igen, az MTA elnökének felkérésére utaztam Moszkvába – mondta. Az én pénzemem?! – kérdezte tőle hüledezve Morvai Ferenc, aki ezt most, 23 év múltán tudta meg.

Ezek után Morvai Ferenc megkérdezte dr. Szabó Gézától, hogy hová lett a barguzini feltárás során a koponya alatt talált haj? A régész kitérő választ adott: „Annak idején én mindenhol szerves anyag mintát hoztam el, és ezeket megvizsgáltattam laboratóriumokban.” Morvai, aki erről is 23 év múltán értesült, nem tárgított, és nyomatékkal szólva megismételte kérdését: „Hová tűnt a haj?” Dr. Szabó Géza válasza: „A vizsgálatok alapján nem volt haj.”

(Mint az értekezlet utáni beszélgetésekből kiderült, Morvai Ferenc azért lepődött annyira meg annak hallatán, hogy az általa fizetett és vezetett expedíció során feltárt sírból az ő tudta nélkül, számára ismeretlen laboratóriumokba küldtek mintákat, mert a barguzini expedíció több tagja arra gyanakszik, hogy feltáráskor a koponya alatt talált, majd onnan eltűnt haj az akadémia birtokába került, ahol összehasonlították a Szendrey Júlia hagyatékában megmaradt Petőfi-hajtincsel, és már 1989-ben pontosan tud-

ták, hogy „a barguzini 7-es sírból igenis Petőfi Sándor földi maradványai kerültek elő”.)

Azután, a hallgatóság felé fordulva, Morvai így fogalmazott: „Meglépetéssel értesültem ma, hogy egy olyan embert finanszíroztam, aki a Tudományos Akadémia (megbízottja volt), amely (az MTA) nem ült le velünk hivatalosan tárgyalni! Világosan beszéltem?!”

Patrubány Miklós, az értekezlet ülésvezetője maga is meglépetésének adott hangot, hogy 23 év múltán ilyen súlyú, eddig elhallgatott részletek derültek ki, amelyek máig tartóan terhelik a barguzini expedíció tagjainak viszonyát, és tisztázó párbeszédre szólította fel a feleket. Kérte mindazokat, akiket ilyen vagy olyan okból elhallgatások, vagy hazugságok terhelnek, hogy szálljanak magukba, és fedjék fel az egymás elől elhallgatott tényeket.

„Petőfi Sándor iránti alázatból, és Petőfin keresztül, a magyar nemzet iránti alázatból, térjen mindenki az igazság útjára!” – hívott fel a Magyarok Világszövetségének elnöke.

A Petőfi-értekezlet részleteire még visszatérünk.

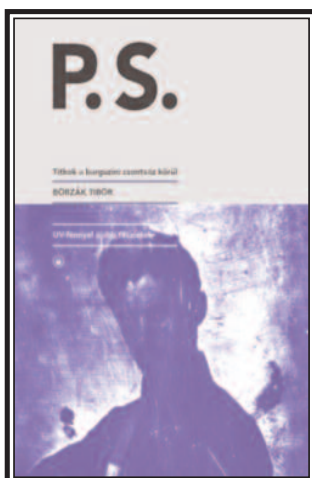
MVSZ Sajtószolgálat
7783/130224

P. S. Titkok a barguzini csontváz körül - Borzák Tibor könyve

Borzák Tibor könyve minden időnk a legigazibb és legszomorúbb magyar krimije. A P. S. Titkok a barguzini csontváz körül c. könyv bemutatójára 2014. március 4-én 11 órakor kerül sor a Magyarok Házában.

„Az idő igaz,
S eldönti, ami nem az.”
Petőfi Sándor

Hatalmas ellenszél és tagadó propaganda kíséri az 1848-49-es szabadságharc szibériai „utóéletét”: több tucatnyi, konkrét személyhez kötődő visszaemlé-

Indul az expedíció – Középen Morvai Ferenc (Fotó: Walter Péter)

kezés és tanúságtétel igazolja, hogy a szabadságharc leverésében meghatározó szerepet játszó cári csapatok hadifoglyok ezreit vitték magukkal és száműzöttként telepítették őket Szibéria különböző térségeibe. Különösen sok honvéd érkezett a Bajkál-tó környékére, ahol évtizedekig élt és él ma is az ottaniak emlékezetében a magyar – venger – mentalitás, kultúra, hagyományok tisztelete. Óvatos becslés szerint is több tízezer magyar származású ember él Oroszországban, akik már talán nem is sejtik, hogy egyik őstüket

hogy a foglyok között volt egy Alexander Sztepanovics Petrovics nevezetű is. Mert Alexander Stephanus Petrovics néven 1823. január 1-én bejegyezték egy újszülöttet Kiskőrösön.

És a tények makacs dolgok. Másfél száz év után is tanuskodnak és tetemre hívják a segesvári kód kitalálóját.

Ritka az ilyen könyv a magyar könyvpiacra.

Mindenkit hívunk a P. S. Titkok a barguzini csontváz körül c. könyv bemutatójára a Magyarok Világszövetsége székházába, Semmelweis u. 1-

Petőfiért! - A nemzeti kegyelet megadásának kötelezettsége

Borzák Tibor Petőfi kötetének budapesti bemutatóján számos új információ látott napvilágot, amelyek együttesen mondhatni teljesen lenullázzák annak a valószínűségét, hogy 1989-ben a szibériai Barguzinban ne Petőfi Sándor hamvait találták volna meg.

Patrubány Miklós, a Magyarok Világszövetségének elnöke köszöntő beszédében hangsúlyozta: Petőfi Sándor hamvainak felkutatása és a Haza földjébe való méltó eltemetése nem csak a magyar nemzet, nem csak a magyar állam soha el nem évülő, megkerülhetetlen feladata, hanem kötelessége minden magyar embernek is. Nincs olyan magyar ember, akit életében egy Petőfi vers meg ne érintett volna, akinek életét egy Petőfi sor gazdagabbá ne tette volna – ezért kötelessége minden magyarnak ebben az ügyben kezdeményezően, cselekvően részt venni. Ez nem irodalmi kérdés, még csak nem is történelmi kérdés. Ez egy kiemelt jelentőségű politikai kérdés. Ez a magyar nemzet egésze és minden egyes tagja önbecsülésének kérdése! –

mondta az MVSZ-elnök.

Ezért kell – úgy, ahogy Kiss Endre József fogalmazott – a nemzeti kegyelet megadásának kötelességét kimondani.

A könyvbemutató hozzászólói sorra döntötték meg a Barguzinban feltárt Petőfi-hamvak tényét kétségbe vonók állításait.

A legmeredekebbet Fuksz Sándor mondta ki: Három nappal korábban, a kecskeméti Borzák-könyvbemutatón vetítették a barguzini feltáráson részt vett Karáth Imre két részes filmjét, amelyben A. A. Petrunyin, Burjátország kulturális miniszter-helyettese – aki a barguzini feltárást kormány megbízottja volt – elmondja, hogyan keletkezett 1990 januárjában „a női csontváz” hamis legendája. Az akkor Moszkvában zajló magyar-szovjet közös vizsgálatok második vagy harmadik napján a szovjet tudósok azt vallották, hogy Barguzinban valószínűleg egy férfi maradványait emelték ki, és lehet, hogy az Petőfi Sándoré. Délben V. P. Alexejev, a Szovjet Tudományos Akadémia elnöke és Harsányi László, a Magyar Tudományos Akadémia képviselője, a magyar vizsgálóbizottság vezetője hivatalos volt a moszkvai magyar nagykövetségre, ahol két órát töltöttek. Visszatérve kijelentették, hogy „női csontvázról” van szó...

A huszonhárom nyelvet beszélő, 1996-ban egy budapesti kórházban hirtelen elhunyt Nehéz Mihály műfordító, újságíró özvegye, Szilvási Irén is felszólalt a könyvbemutatón. Néhai férje, aki tökéletesen beszélt oroszul, hiszen diplomáját

Az expedíció csapata a barguzini temetőben (Fotó: Borzák Tibor)

megtagadta a hazája – Magyarországot.

Azért tagadta meg őket a még ma is Magyarországnak nevezett hazájuk, mert a magyar szabadságért fogtak fegyvert. Nem tértek, nem térhettek haza, de nem is emlékezhet rájuk az utókor, mert valamilyen fortélyos logika és hatalom kényelmetlennek ítéli aényt,

3, 2014 március 4-én 11 órára.

Indul az expedíció – Középen Morvai Ferenc (Fotó: Walter Péter)

Az expedíció csapata a barguzini temetőben (Fotó: Borzák Tibor)

MVSZ Sajtószolgálat
8213/140215

Szverdlovszkban szerezte, elmélyült levéltári kutatásokat végzett a Szovjetunióban. Hagyatékában található Grotenhelm tábornok orosz nyelvű hadtörténeti naplója az 1849-es magyarországi hadjáratról, amelyből egyértelműen kiderül, hogy igenis hurcoltak el magyar hadifoglyokat ekkor Szibériába. A tábornoki hadi-napló magyar nyelvű kiadása várhatóan megadja a „kegyelemdőfést” mindazoknak, akik évtizedek óta tagadják ezt a nyilvánvaló tény, semmibe véve több tucat első világháborús, szibériai hadifogságból hazatérő honvéd ezt tanúsító jelentését...

A könyvbemutatón megjelent Borsche Antónia is, aki fiatal végzősként 1968-72 között Moszkvában, a magyar nagykövetségen dolgozott. Elmondása szerint ő maga gépelte majd postázta diplomáciai futárpostával az MTA részére Matolcsi János neves magyarországi kutatójelentéseit, amelyekben a megbízott kutató arról számolt be, hogy megtalálta Petőfi Sándor Barguzinba történt elhurcolásának bizonyítékait. Tehát az MTA 30 évvel a Morvai-expedíció útrakelte előtt – magyar kutató jelentéséből – tudta, hogy Petőfi Sándor nem Erdélyben, Segesvár mellett, hanem a távoli Szibériában, hadifogolyként hunyt el... Ezek után az MTA-nak meg kell találnia Matolcsi János jelentéseit. Ezek után az MTA nem tagadhat tovább. Ha a Borsche Antónia által elmondottak megfelelnek a valóságnak – és miért ne felelnének meg, hiszen arcát, nevét adta hozzá –, akkor az MTA...

Am nem csak az MTA belső körei számára volt ismert, hogy Barguzinban Petőfi Sándor hamvait tárták fel. A magyar politikum is ismerte a tényeket. Szajkó Gábor, az MVSZ zemp-léni küldötte tájékoztatta Fuksz Sándort arról a 3 órás beszélgetéséről, amelyet 2001-ben Sátoraljaújhelyen folytatott meghívott vendégével, Dr. Kiszely Istvánnal. A barguzini feltárás vezető antropológusa elmondta: a közelmúltban Orbán Viktor akkori miniszterelnökkel vacsorázott, és kérte

Petőfi Sándor méltó eltemetését a Haza földjében. Kiszely akkori elmondása szerint a miniszterelnök igent mondott rá, ám a temetésből végül mégsem lett semmi, mert Ő, Kiszely István nem járult hozzá látván, hogy a miniszterelnök választási kampánytémává kívánja tenni Petőfi Sándor hamvainak magyarországi eltemetését...

Kidölt MTA-pillér

Megtartotta előadását a Magyarok Világszövetségének székházában A.V. Tyivanyenko, a Burjátország fővárosában, Ulan Ude-ban élő Petőfi-kutató, nyugalmazott egyetemi tanár, aki Fuksz Sándor meghívására érkezett Magyarországra. Ezt megelőzően fogadta őt Patrubány Miklós, az MVSZ elnöke, akinek elmondta, hogy a Bajkálon túl élő burjátok magukat a hunok leszármazottainak vallják, és a magyarokat közeli rokonoknak tartják. Tegnapi előadásában A.V. Tyivanyenko végképp kidöntötte a Magyar Tudományos Akadémia (MTA) Petőfi-kutatásának egyik pillérét: Dr. Kiss József az MTA BTK Irodalomtörténeti Intézetének legavatottabb Petőfi-kutatójának az MTA és a magyar állam által dogmaként kezelt nézeteit.

Alekszej Vasziljevics Tyivanyenko elmondta, hogy Vaszilij Vasziljevics Pagirja társaságában 1987-ben már járt Budapesten, és megpróbált magyar társakat keresni a szibériai Petőfi-kutatáshoz. A Petőfi Irodalmi Múzeumban az MTA legjelesebb Petőfi-kutatóival tárgyaltak, Dr. Kiss Józseffel és Fekete Sándorral, aki mellel az Új Tükör főszerkesztője volt.

Amikor átadták a Petőfi Sándor szibériai életét bizonyító iratsomagot, Dr. Kiss József azokat olvasatlanul félretolta, legendáknak nevezte és kijelentette, hogy nekik már vannak ilyen dokumentumaik. Ezek a dokumentumok nem bizonyítják, hogy Petőfi Sándor Szibériába került volna, ami különben is abszurd feltételezés.

Ezzel Dr. Kiss József és kö-

vetkezésképp az MTA is, a maga részéről lezártak tekintette az ügyet.

Amikor két évvel később a Petőfi Sándor hamvait ekkor feltáró, Morvai Ferenc vezette expedíció Szibériába készülődött, az MTA és saját maga bal-szerencséjére Dr. Kiss József 1989. április 15-én újságcikkben közölte álláspontját az expedíció várható eredményéről, Véleményem a "szibériai Petőfi-sír" kérdéséről címmel. Ebben a „szibériai Petőfi-sír”-t képtelen legendának, Petőfi-meséknek nevezi, majd azon sajnálkozik, hogy ezek a Bajkálon túli legendák „már a hazai anyagba is beszüremkedtek”. Írásának csattanós végét szánva, egy példát is megfogalmaz:

„Gondolok például azokra az előttem teljesen érthetetlen kombinációkra, melyek szerint költőnk a dekabrista száműzöttek „utolsó mohikánjainak” egyikével: Kjuhelbekkerrel baráti kapcsolatot tartott fenn, s egymás mellé temették őket (!?), ami legendának új, feltehetőleg szibériai hajtása.”

És amikor három hónap múlva 1989. július 17-én, a barguzini temetőben egymás mellett feltárták a Szibériába száműzött Michael Karlovics Küchelbecker dekabrista költő és Petőfi Sándor hamvait, akkor nem sülyedtek el! Sem Dr. Kiss József, sem a Magyar Tudományos Akadémia!

Az oroszok még azon nyomban, hatalmas gyászszertartással, ünnepélyesen eltemették költőjüket, Puskin barátját.

Petőfi Sándor hamvai pedig immár 25 éve porladnak meg-alázó módon – temetetlenül.

Az Akadémia kidölt pillére, abban az ominózus írásában feladatokat is vázolt az MTA és a magyar állam részére:

„Véleményem szerint minden felelős magyar kulturális vagy tudományos szervnek, intézménynek csak ezt az elutasító álláspontot szabad képviselnie: ne támogasson tehát (sem anyagilag, sem erkölcsileg) olyan mozgalmat vagy vállalkozást, mely bármilyen formában vagy indokolással, bármilyen „nemzeti kötelesség”-re

hivatkozással szibériai „kutatókat” vagy éppen sírfeltárást, exhumálást és a „szent hamvak” hazahozatalát sürgeti.”

És hiába volt állítólag 1990-ben Magyarországon rendszerváltás, hiába távozott 1992-ben az élők sorából a neveltségessé vált akadémiai kutató, a kidölt pillérű MTA és a magyar állam máig tartja magát annak fenti „intelméhez”. Kerül, amibe kerül, alapon.

MVSZ Sajtószolgálat
8256/140313

Tetemre hívás nemzeti ünnepen viharos, hideg szélben

Dacolva a viharos, hideg széllel tartotta meg Március 15-i nemzeti ünnepi műsorát a Magyar Tudományos Akadémia (MTA) épülete előtt a Magyarok Világszövetsége. A felemelő rendezvény a magyar élet igénységének jegyében történi tetemre hívás volt Petőfi Sándor emlékének méltó megbecsüléséért. „Büntetésre váró praktikák, a mai napig... Szolgának szegődött, a politika kiszolgálójává ez a Ház” – állapította meg a rendezvény vezetője, Fuksz Sándor, az MVSZ elnökhelyettese, Petőfi Sándor Bizottságának koordinátora. Az ugyancsak történelmi jelentőségű beszédet mondó Kiss Endre József Petőfi Sándor intellemmel zárt: „Nem féltek-e, hogy sírgödreből/ Kikél a megbántott halott?! Hogy sírgödreből ide jó el./ S - hogy hallgassatok - csontkezeivel/ Szorítja össze torkotok?” A Petőfi Sándor hamvait 25 évvel ezelőtt Szibériában feltárók közül a burjátországi tudós, A.V. Tyivanyenko szólt az ünneplők-höz.

„Az idő igaz, S eldönti ami nem az” című rendezvény teljes egészében megtekinthető a világhálón, ezen a címen: <https://new.livestream.com/accounts/2560855/events/2489667> Alább e felvételtől közlünk képet összeállítást.

Kovács László (Eger) tárogatón játszik – (03:10-06:20)
Himnusz, Székely Himnusz

Szathmári Norbert (Kunhegyes) szaval – (06:30-09:00)
Petőfi Sándor – Nemzeti Dal

A Primula énekkar – Liszt Ferenc Művészeti Iskola (Párkány, Felvidék) (10:00-14:00, 01:20:40-01:26:00)

Kiss Endre József (Sárospatak) – Az írástudók felelőssége – (14:45-23:30)

Népviselőbe öltözött lányok, asszonyok, a Búzavirág énekkar (Izsa, Felvidék) – (29:25-39:55)

Alekszej Vasziljevics Tyivanyenko (Ulan Ude, Burjátia, Oroszország) – (40:25-47:55)

„A burját nép szemében Magyarország a legtisztelhetőbb ország a világon. Közös gyökereink vannak, hun származékok vagyunk.”

„Követe vagyok annak a Petőfi Sándornak, aki Segesváron tűnt el, de végül Szibériába került.”

Felvidéki és erdélyi táncrend tüneményesen, hitelesen (Kéménd, Felvidék) – (48:40-01:03:25)

Heffner Attila Keresztes (Pilisvörösvár) – Petőfi-dal – (01:04:00-01:08:30)

Fuksz Sándor (Nagytárkány, Felvidék) – „Az idő igaz, S eldönti, ami nem az.” (01:09:00-01:20:10)

„Büntetésre váró praktikák, a mai napig... Szolgának szegődött, a politika kiszolgálójává ez a Ház.”

Ponty Tamás szaval
(Révkomárom, Felvidék)
– (01:27:00-01:30:40)
Petőfi Sándor – Az
Országgyűléshez, Szózat
A Magyarok Világszövetsége

Március 15-i ünnepi műsora
felvidéki előadóinak szervezője:
Kovács Iлона (Párkány).

Rendező: Dráfi Mátyás
(Révkomárom, Felvidék)

Szerkesztő: Patrubány
Miklós (Kolozsvár-Budapest)
MVSZ Sajtószolgálat
8259/140316

AZ ÍRÁSTUDÓK FELELŐSÉGE

1848. március 15-ének nemzeti ünnepét nehéz elképzelni Petőfi Sándor és az általa képviselt szellemiség nélkül. Nehezen találunk másvalakit, aki annyira azonosult nemzetének sorsával és szabadság-igényével, mint ő. S amikor a magyarság rendre elveszíti országát, hatalmát, régi dicsőségét, Petőfi szellemi örökségében mégis megmarad számára a szabadság és szerelem birodalma; a versei, mint a nemzeti reményeket életető és védelmező, „rongyos vitézek”; az elrabolhatatlan büszke öntudat; a magyar élet végső igénye. Ahogy költőtársa mondja: „Az ország elvételétől tőlünk. Elvételét a hatalom És a dicsőség is elvételét. Felbontatott és eltöröltetett Közöttünk minden földi kötelék. Térdig porban és övig hamuban Mi mégis a Te nemzeted maradtunk Petőfi nemzet! Mert megmaradtál Te! És benned megmaradt az ország És megmaradt a hatalom, S a dicsőség is, a mi dicsőségünk Most és

mindörökké.”

(Reményik Sándor: Petőfihez.)

A Nemzet Költője – mint tudjuk – nem volt megvesztegethető, s noha kiszolgáltatott volt, mint az ország szegény gyermekei, a küldetésétől nem idegeníthette el sem a nélkülözés, sem a dagodás lehetősége, sem az akkori hatalom kegye, sem az ő saját stílusánál divatosabbnak mondott irodalmi irányzatok csábítása. Mindvégig őszinte maradt: „Hogysen tíz barátot szereztek képmutatással, inkább szerzek őszinteséggel száz ellenséget. Oh, előttem nagybecsű az őszinteség, mert ez jó angyalom ajándéka: bölcsömbé tette pólyának, s én elviszem koporsómba szemfedőnek...” (Összes költeményei elé írt előszó, 1847.)

Tántoríthatatlan volt abban a meggyőződésében, hogy az egyetemes szabadság – a világszabadság – egyedül a nemzeti szabadság kiteljesedésén keresztül érhető el, másképpen sohasem!

Ezért marad eszménye minden nemzedékben azoknak, akik a szabadság szerelmesei és ugyanezért próbálja a hatalom koronként kifogni a szelet ebből a vitorlából, fékezni a lendületét, visszametszeni az igényeit, elhallgatni a jogos követeléseit. A hatalom fél Petőfitől. A közvéleménynek ma is olyan képe van róla, amelyet lényegében az ateista diktatúrában alakítottak ki: ebbe nem fér bele a teljes Petőfi, csupán az elhalványított képe. Napjainkban is tartanak a szókimondásától, a mindig időszerű kritikájának a jogosságától, a hirdetett igazságától, a leleplezésétől, a szellemi és erkölcsi igényességétől, a látítani képes, forradalmi radikalizmusától.

A nagy és kényes témák újraértelmezése általában nehezen megy és a hatalom támogatásával történik. Napjaink gyakorlatában az ideológiailag legjobban megfelelő Petőfi-képet a hatalom festeti meg, a szakma pedig biztosítja annak a látszatát, mintha tudományos eredmények pingáltak volna éppen ilyenre. Ettől fogva a politikai döntés és az áltudományos kozmetikázás kapcsolata megbonthatatlan: - a közös cél érdekében mindig egymásra utaltak, egymást támogatják. Ez a gyakorlat azonban semmiképpen sem méltó a Nemzet Költőjével szemben.

Az emlékhelyek, múzeumok,

emléktáblák, képek, szobrok, emléklejelek, a nevét viselő intézmények, szervezetek mind a Petőfi kultusz helyi megnyilvánulásai. Ezek mellett, az elmúlt 165 évben, átlagosan 2-3 évtizedenként föllángolt a nemzet – legtöbbször elhallgatott – óhaja: adjunk végtisztséget legnagyobb költőnk földi maradványainak! Hiszen ha igaz, hogy annyi mindent köszönhetünk neki, akkor az is igaz, hogy törlesztenünk kell az irányában felhalmozódott adósságainkból.

A Magyarok Világszövetsége 2010-ben hirdette meg: „El kell temetnünk Petőfi Sándort!” Ez a program annak a meggyőződésnek adott hangot, hogy az 1990-es barguzini expedíció által feltárt és kalandos körülmények között elhozott maradványok kétséget kizáróan Petőfi Sándor földi maradványai. A hivatalos „szakma” ellenvéleményét pontról-pontra cáfolva, a MVSZ tavaly közzé tette kiáltványát: „Az MTA a soros. Az MTA-nak be kell bizonyítania, hogy Barguzinban nem Petőfi

Kiss Endre József

Sándor hamvait találták meg!” – címmel. A felhívás az illetékesek részéről visszhangtalan maradt, további dialógusra, vizsgálatokra sem kerülhetett sor. Letagadták, majd megtagadták Petőfi hajszájának rendelkezésre bocsátását éppúgy, mint korábbi Petőfi-kutatók anyagainak hozzáférhetővé tételét. A hatalom nem támogatta a nemzet kegyeleti szándékának teljesítését, a Petőfi Sándornak tulajdonított maradványok megérdemelt eltemetését, hogy nyugodhasson végre hazai földben, s a végtisztséget hozzá illoen adhassa meg a nemzete.

Valamikor a szakma mesterei, a

hivatás emberei tudták, hogy felelősséggel tartoznak, mert szellemi vezetői a társadalomnak és az igazságért akkor is talpon kell maradniuk, ha egyre züllöttebb, romlottabb a környezetük; hogy meg kell őrizniük nyitottságukat, munkakedvüket, bátorságukat; növekedniük kell az alázatban. El kell viselniük, ha a szükségképpen radikális nézeteik miatt mellőzik őket, ha igazságukat semmibe veszik, ha népszerűtlenek.

Petőfivel foglalkozó írástudók azonban – tisztelet a kevés kivételnek – nem mutattak nyitottságot arra, hogy foglalkozzanak a költő utóéletével, netán addigi megállapításaik korrigálásával, műveik átirásával. Inkább engedtek a hiúságnak, tekintélytisztelőnek, pénznek, előmenetelnek, kiténtések ígéretének, mint a hivatásuk követelte igazság-keresésnek, s így eleget tettek a hatalom elvárásának. A napjaink erkölcsi válságából születő, közös norma már megengedi a felelőtlenséget, a szakmai árulást, a politika tudományos igazolását, ál-igazságok szándékos terjesztését, akár a gonosztevőkkel történő azonosulást és piedadistára emelésüket, ha sikeresnek bizonyulnak. Így maradtak az írástudók körömszakadtig a saját hagyományaiknál, megvallva a további kutatást, az átértékelést, Petőfi utóéletének a teljes feltárását és az ő konformizmusuk az egyik akadálya annak, hogy a nemzet törleszthesse a több, mint másfél évszázados adósságát.

Számtalan adóssága van a hazai szellemi elitnek: nemcsak Petőfi ügyében, hanem sok más területen, a széles körben módszeresen terjesztett hazugságok és mulasztások okán. „Jaj néktek !...” – hangzik feljűk a legkeményebb krisztusi ítélet az evangéliumból (Máté ev. 23.) mert a külsőségekre adnak, de a valódi tartalom hiányzik; a hivatásukat nem teljesítik, akik pedig helyettük szeretnék megtenni, amit kell, azokat akadályozzák, megbélyegzik. A negyedszázados, hiábavaló próbálkozások után már csak Petőfi soraival kérdezhetjük:

„Nem félték-e, hogy sírgödörből Kikél a megbántott halott?
Hogy sírgödörből ide jő el,
S – hogy hallgassatok – csontkezelével
Szorítja össze torkotok?”

(Petőfi Sándor: Nagykarolyban. 1846.)

Budapest, 2014. március 15.

Kiss Endre József

Fuksz Sándor: A politika kiszolgálójává süllyedt ez a ház.

Fuksz Sándor, a Magyarok Világszövetségének elnökhelyettese, az MVSZ Petőfi Sándor Bizottságának koordinátora volt az MTA székháza előtt megtartott, Petőfi Sándornak szentelt Március 15-i rendezvény vezérszónoka.

Miként az előtte szóló Kiss Endre József is tette, Fuksz Sándor is tetemre hívta a Magyar Tudományos Akadémiát:

„Itt állunk az Akadémia épülete előtt, ahol tudományos életpályák épültek és virágoztak ki a Petőfi-igazság tagadásán. Az ő magyarázatuk szerint a magyar népnek nem az igazságra, hanem legendákra van szüksége...”

Mi ezen uraknak azt üzenjük, hogy rosszul ismernek bennünket. A magyar nép az igazság népe, az igazság a mi Istenünk!

Az igazság, amit elhozott az idő, és eldöntötte, ami nem az... szolgának szegődött, a politika kiszolgálójává süllyedt ez a ház.”

Alább közzétesszük Fuksz Sándor beszédének teljes szövegét, amely a világhálón is megtekinthető, a rendezvényről készült felvétel 01:09:00 pillanatától kezdve.

Az idő igaz, s eldönti ami nem az...

Armando Lucifero Petőfi Sándor Szibériában c. eposzának utolsó soraiban így mutat Petőfi az országgyűlés tagjaira:

Ők túlságosan félnek tőlem.

Egy sírt keresnek Szeben pusztáin hiába,

hogy ne legyen a hun szívnek reménye

viszontláthatni engem, csak a rabság

rámnehezű bilincse maradjon

állandó e hazug békeidőben, mely bosszúért fog kiáltani egy nap.

Jöjjön e pillanat mihamarabb el

s meglátjátok, hogy fékét elszakított csikóként fogok rontani köztetek,

hogy új győzelmi himnuszokra keljek,

s a hős lelkeket új életre rázom,

s a zsarnokok csontját taposva büszke

Lábbal, hallassam, babérövezetben

a szent kiáltást: Minden lánc letörve,

szabad a Hun, s zsarnoka csak az Isten!

Mi itt és most úgy érezzük, hogy eljött az idő és az idő döntött. Eldöntötte, ami nem igaz. Amit több mint másfél száz év óta nem szabad tudnunk, már tudjuk – megdönthetetlenül.

Ma nincs igaz magyar, ki ne őt ünnepelné, nincs igaz szó, amivel nem az Ő szelleme üzen, nincs igaz szív, amely nem az Ővével dobban és Tőle várja vágyai beteljesülését. Nem volt még költője a világnak, akihez olyan mélyen kötődik népe, és aki szinte néhány év alatt az egész világot meghódította.

És nem volt még ennyire szeretett költő és hazafi, akiről népe még a legnagyobb hazugságot is elhitte.

Elhittük Róla, hogy elesett, de nem zendült ajkán örömteli végszó, mert a paripák nem diadalra száguldottak. Elhittük, hogy nemzetével együtt porba hullt, Ő is. Elhittük a legfondorlatosabb mesét, amelyben nem a legkisebb fiú, nem az igaz győzedelmeskedik. Elhittük a sátán meséjét, amelytől árva lesz a lélek és bátortalan a szív. Amit nagyon nehéz kiheverni.

Mert vesztett csatában szembefordulni a halállal kivételes hősiesség és megszentelt áldozat, de neki ott más küldetése, Vele a Teremtőnek más terve volt. A Teremtő Velę mutatta meg az igazságot, az Ő életének megmaradt halvány fénye, lángot lobbantani tudó szikrája kellett és kell ma is a remény, reményünk életben tartásához. Annak a reménynek és hitnek, hogy nem a halál jussa mindenkinek, aki szembeszegül a zsarnokkal.

Mert ezt akarták, azt akarják

ma is elhiteni velünk: nincs kegyelem és esély, pusztulás a sorsa mindenkinek, aki lázadni merészel.

Kegyelem, az valóban nem volt, népünk és a velünk testvériségre szövetkezettek legjobbjai szenvedtek kegyetlen halált, olyat, amire nincs példa és szó. De a nemzetünket századokon át nyúzó zsarnok család még többet akart és ördögi tervet szőtt: elvenni legnagyobb, legtisztább fiát a nemzetnek – ködbe vesztettek, semminek, keresztfa nélküli halottak hazudva. Közben örökös vesszősuhogtatással bénítva a feszülő kart, hajlítva a gerinceket és mérgezve a nemes öntudatot.

Voltak sokan, akik lázadtak a képtelenség ellen, mondva: a köd nem fogad be örökre embert, előbb vagy utóbb el kell oszlania. De többen voltak a kishitűek és sokan a törpék, akik nagyobbak látszani reménykedtek Petőfi hiányában és híján. Nem véletlen, hogy az egyetlen igaz barát, Arany János is érezte az igazságot és hantot nyesni sürgetett a képzelt, de tiltott sír fölé.

Behantozatlan áll
Hamvai fölött a hely.
Hol, merre nyugszik ő,
Nem mondja semmi kő,
Nem mondja semmi jel.
S hazám leányi közt
Nincs egy Antigoné,
Ki sírját fölkeresve,
Hantot föléje nyesve,
Virággal hintené!

Hiába kérte Török Aurél, az antropológia nemzetközi hírű professzora, hogy felkutathassa a fehéregyházi csatamezőt, mert mint mondta, millió közül is felismerné azt a furcsán nőtt szemfogat, kegyeleti okokra hivatkozva - nincs új a nap alatt – akadályozták meg, hogy méltó temetést kapjanak a valóban elesett hős honvédek, mert Petőfi Sándor már a szibériai Barguzinban nyugodott.

Ne szépítsük a dolgot és nem lesz nehéz beismerni, hogy a zsarnok uralkodói házról és la-

kájairól az egész nemzetre gyalázat szállt. A döblingi Széchenyi, a turáni Kossuth és néhány hű menekültön kívül leterdelt az új király előtt a nemzet és elveszejtette a fényesen épülő-szépülő hazát.

Hiába hozta a hírt a Szibériában raboskodó Petőfiről Wiszniewski és

Fuksz Sándor

Malinovski, hiába özönlöttek Szibériából első világháborús hadifoglyok hírei, hogy látták Petrovics Alexander sírját, hiába hozta a hírt Malackára Jozef Hallon egy unokától, hogy Petőfi nagypapa itt élt.

Süket fülek és ügyes kezek nyomán süllyedt minden a feledésbe, Svígel Ferenc fényképétől Eliasov professzor felfedező üzenetig Barguzinból.

Dörgés és földindulás helyett gyáva, megbocsájtathatlan közöny és büntetésre váró praktikák a mai napig.

Bizonyítékok bizonyíték hátán, nehéz már írni a kilencesebet a valószínűség mérőszámába, de még mindig nem elég. A legfrissebb Alekszej Vasziljevics Tyivanyenko hozta Ulan Űde-ből, amelyet szerdán hallottunk Tőle a Magyarok Világszövetsége székházában: amikor 1987-ben – két évvel a Morvai Ferenc által szervezett expedíció előtt – a Petőfi Irodalmi Múzeumban kutatótársaival bemutatták bizonyító dokumentumaikat Kiss József akadémiai tisztségviselőnek és Fekete Sándor Petőfi-mindezennek, azt a választ kapták, hogy köszönik szépen, nem kíváncsiak a dokumentumokra, mert nekik is vannak már hasonlóak, de ezeket ők nem tartják elegendőnek.

Itt állunk az Akadémia épülete előtt, ahol tudományos élet-

pályák épültek és virágoztak ki a Petőfi-igazság tagadásán.

Az ő magyarázatuk szerint a magyar népnek nem az igazságra, hanem legendákra van szüksége, szerintük mi nem tudnánk Petőfinek megbocsájtani, hogy képes volt rabként élni és tudott még szeretni Júlia után.

Mi ezen uraknak azt üzenjük, hogy rosszul ismernek bennünket. A magyar nép az igazság népe, az igazság a mi Istenünk!

Az igazság, amit elhozott az idő, és eldöntötte, ami nem az.

A hazugságok, elhallgatások, félrevezetések nyomán már hallani vélem a robajt itt a hátam mögött.

Az lehet, arra bizony utalnak jelek, hogy szolgának szegődött, a politika kiszolgálójává süllyedt ez a ház.

Ezt sugallja köztársasági elnökünk Patrubány Miklósnak, a Magyarok Világszövetsége elnökének küldött üzenete, miszerint tiltva van Petőfi szibériai életének kutatása, ahogy őstörténetünké is. Ha így van, ezért vált méltatlanná nevéhez és megálmódójához, Széchenyi Istvánhoz is az Akadémia.

A Magyarok Világszövetsége három és fél évvel ezelőtt tette közé felhívását:

El kell temetnünk Petőfi Sándort!

Csokorba gyűjtöttük a régi bizonyítékokat az azóta felmerült újakkal és tiszta szívvel, nyugodt lelkiismerettel mondjuk:

Nincs kétség és nincs további vizsgálatokra szükség!

A szibériai Barguzinban halt meg 1856-ban Petőfi Sándor.

Megszentelt földi maradványait hazája földjébe el kell temetni!

Hogy elmúljon a gyalázat és virradhasson új jövő!

Adj a Isten, hogy így le

Kerekasztal a nemzeti kegyeletadás kötelezettségéről

Március 15-én délután megtartotta minden hónap derekán esedékes nemzetpolitikai előadását Patrubány

Miklós, a Magyarok Világszövetségének elnöke, amelyet kerekasztal beszélgetés tett teljessé.

Mostani előadását, amelyet Petőfi Sándor hamvai méltó eltemetése nemzeti imperatívuszának szentelt, az MVSZ elnöke ezúttal mindössze félórásra méretezte. Ezt követően, folytatólag kerekasztal beszélgetést moderált, ugyanarra a témára Fuksz Sándor, Drábik János, Grespik László és Alekszej V. Tyivanyenko részvételével.

Patrubány Miklós jobbján A.V. Tyivanyenko, balján Drábik János

A telt ház előtt zajló, élénk érdeklődéssel követett előadás és kerekasztal három órán át tartott.

A.V. Tyivanyenko: „A hazugság falából együtt kiűjtjük az utolsó téglát is!”

Drábik János:

„Nekem ebben a Petőfi ügyben a legizgatottabb kérdés az, hogy a Magyar - szabadkőműves - Tudományos Akadémia miért ellenzi zsigerből elismerni azt, hogy sikerült végre megtalálni Petőfi Sándornak a földi maradványait..., és azt, hogy Petőfi Sándor Széchenyi Istvánnak a természetes fia?”

„A Magyar Tudományos Akadémia miért vállalta fel ezt a szégyenteljes szerepet?”

Grespik László:

Annak idején megadta Hruz Mária sírjának felbontásához az engedélyt, de az akkor Kiszely István vezette MEGAMORV Petőfi bizottság másfél hónapig nem tett semmit. Érthetetlen számára, hogy miért...

Mint mondta, ez olyan mint-ha:

„Kiss Mariskát magáévá akarja tenni Nagy Jóska.

Kiss Mariska azt mondja Nagy Jósának: Gyere!

Mire azt mondja Jóska: Nekem el kell mennem dominálni a haverokkal...”

Fuksz Sándor:

Amikor a Morvai-expedíció elindult Ázsiába, az MTA már pontosan tudta, hogy Petőfi

Sándor Barguzinban van eltemetve...

A Magyar Tudományos Akadémia tetemre hívása elkerülhetetlen...

**MVSZ Sajtószolgálat
8260/140316**

A. V. Tyivanyenko: A munka befejeződött. Egyértelmű, hogy Barguzinban Petőfi Sándor hamvai kerültek elő

A munka befejeződött. Teljes egyértelműséggel el lehet mondani, hogy Barguzinban Petőfi Sándor hamvai kerültek elő – mondta ma Budapesten, a Magyarok Világszövetsége elnökével, Patrubány Miklóssal tartott közös sajtótájékoztatóján Alekszej Vasziljevics Tyivanyenko, az Ulan Ude-i (Burjátország) egyetem régész professzora, aki a legrégibbi kutatója Petőfi Sándor szibériai fogságban töltött éveinek, és aki huszonöt évvel ezelőtt maga is jelen volt a Morvai Ferenc vezette expedíció sírfeltárásnál. A burjátországi professzor, aki Fuksz Sándor meghívására érkezett, egyhónapos magyarországi előadókörútja végén találkozott az MVSZ elnökével, és beszámolt tapasztalatairól, következtetéseiről: ha tovább folytatódik a huzavona, akkor vissza kell vinni Petőfi Sándor hamvait Burjátországba.

A Magyarok Világszövetsége egy külföldi laboratóriumban elkészíttette a barguzini sírból a

Morvai-expedíció által kiemelt koponya és a Petőfi-dagerrotípiát egymásra helyezését, szuperpozícióját. Ezt az eredményt bemutatta, és tanulmányozásra átadta az MVSZ meghívására Magyarországra érkezett A. V. Tyivanyenko professzornak. Tyivanyenko professzor a mai napon jelentette be: megvizsgálta az eredményeket, és számára egyértelműen bizonyítva van, hogy a csontváz a Petőfi Sándoré. „További vizsgálódásokra ebben az ügyben véleményünk szerint nincsen szükség. Ez a koponya összehasonlítással szerzett eredmény egyértelműen bizonyítja, hogy Petőfi Sándorról van szó. Tehát a munka bevégeztetett” – mondta mai sajtótájékoztatóján.

Patrubány Miklós elmondta, hogy az MVSZ nem törekedett babérokra, és nem is hitte volna, hogy az ő kutatásai teszik fel a pontot az i-re, de ez a bejelentés kétségtelenül elégtételt jelent számukra. Ha a burját tudományos akadémia is igazolja Tyivanyenko professzor következtetéseit, akkor nincs más út: július 31-én, Petőfi Sándor el-tűnésének 165. évfordulóján, hamvai megtalálásának 25. évében ünnepélyesen el kell őt temetni Budapesten, a Hősök terén.

Tyivanyenko professzor felvetette, hogy amennyiben a magyar illetékesek továbbra sem hajlandók megadni Petőfi Sándornak a végtiszességet, akkor vissza kell vinni hamvait Burjátországba. Patrubány Miklós egyetértett vele, de reményét fejezte ki, hogy erre nem kerül sor.

Ha érdeklí Önt Tyivanyenko professzor tájékoztatása arról, hogy a Magyar Tudományos Akadémia, amelynek kutatói

Patrubány Miklós jobbján A.V. Tyivanyenko, balján Drábik János

már 1987-ben tudtak Petőfi szibériai rabságáról, hogyan akadályozta az igazság elismerését, a nemzeti kegyelet megadását, ha meg kívánja hallgatni az MVSZ terveit az általa létesítendő Petőfi Sándor Intézetről, a Petőfi versmondó versenyéről, akkor kattintson ide, és tekintse meg a sajtótájékoztató teljes anyagát.

MVSZ Sajtószolgálat
8303/140402

A magyar nép temesse el nagy költőjét

A.V. Tyivanyenko-interjú a
Szent István Rádióban

Csak bízni tudom a magyar népet, hogy a biztos eredmények tudatában temesse el nagy költőjét, aki nem csak a magyar, hanem a világirodalom egyik legnagyobb személyisége, egyénisége – mondta Petőfi Sándor Szibériában feltárt hamvairól beszélve A. V. Tyivanyenko professzor, a történelemtudományok doktora, a Szent István Rádióknak adott 25 perces interjújában.

„Én a Magyarok Világszövetségének meghívására érkeztem Budapestre, abból a célból, hogy megerősítem azt a gondolatot, hogy a kutatás eredményei alapján egyértelműen az a feladat, hogy Petőfi Sándort el kell temetni. Nincsenek kérdések, nincsenek kérdőjelek. Úgy gondolom, hogy lehet ezt az eredményt erősíteni, ahogy történt is: egy csehországi intézetben szuperprojekció segítségével beillesztették Petőfi koponyájának másolatát, annak képét Petőfi ismert arcképébe illetve fényképébe. Egyértelmű igazolást találunk tehát, mint ahogy annak idején mi Oroszországban Íl. Miklós cárnak is azonosítottuk a földi maradványait, ezzel a módszerrel. 25 év után elmondhatjuk: egyértelmű, hogy a Barguzinban feltárt csontváz a Petőfi Sándoré, egyetlen egy jegy sem mond ennek ellen. Ezért gondoljuk, hogy a végső megoldásnak minél hamarabb be kell következnie. Én ezek után csak üdvözlök és bízni tudom a magyar népet,

hogy a biztos eredmények tudatában temesse el nagy költőjét, aki nem csak a magyar, hanem a világirodalom egyik legnagyobb személyisége, egyénisége” – ezekkel a gondolatokkal zárta a Szent István Rádióba közvetített interjút A. V. Tyivanyenko professzor.

A Magyarok Világszövetsége elismeréssel adózik a Morvai Ferenc vezette expedíció tagjainak, akik 1989. júliusában Szibériában feltárták Petőfi Sándor hamvait, és mindazoknak, akik akár személyes áldozatok árán is azon fáradoztak, hogy győzzön az igazság. Most, a bizonyosság órájában illesse őket név szerint is elismerés:

Morvai Ferenc, Kéri Edit, Kiszely István, Búzás Mónika, Bruce Latimer, Clyde Simpson, A. I. Burajev, Varga Béla, Szabó Géza, Lágler Péter, V. V. Pagirja, Csank Csaba, Szirti László, Kardos Lajos, Karáth Imre, Antalalvi János, Kriskó János, Pécsi István, Borzák Tibor, Nehéz Mihály, Maticsek Lászlóné, Jutasi László, Hegede József, Hornyánszky Tamás, A. V. Tyivanyenko, A. A. Petrunyin, A. D. Zsalszarajev, N. F. Ugrjumov L. J. Eliasov, Matolcsi János, Kiss Dénes, Balajthy András, J. D. Vinokur, Szuromi Lajos...

MVSZ Sajtószolgálat
8315/140430

Patrubány Miklós: Kicenzúrázott válaszom Hankó Ildikónak

A Magyar Demokrata 2014/9 számában Hankó Ildikó, Kiszely István özvegye *Újra Petőfi Sándor sorsáról* címmel egyoldalas írást közöl, amelyben megrágalmazza a Magyarok Világszövetségét valamint – alaptalan vádakkal, név szerint említve – az MVSZ elnökét és elnökhelyettesét. Bencsik András főszerkesztő, felrúgva az újságírás elemi szabályait megtagadta a válaszadás lehetőségét. A Demokratából kicenzúrázott választ Patrubány Miklós elnök eljuttatta sajtószolgálatunkhoz, amelyet alább teljes terjedelmében közléseztünk.

„Az idő igaz...”

Válasz Hankó Ildikónak

„Az idő igaz, S eldönti, ami nem az” – válaszolhatnám Petőfi Sándorral szólva tömören Hankó Ildikónak, a Demokratában megjelent írására (Magyar Demokrata, 2014/9. 27. o. – *Újra Petőfi Sándor sorsáról*). Am rágalmi megkövetelik a tételes cáfolatot.

Cikkének első része tömör összefoglalása a 25 évvel ezelőtt történeteknek, leleplezése a Magyar Tudományos Akadémia (MTA) súlyos felelősségének. Ezzel egyet is értünk. Am a második rész váratlanul és kívülálló számára illogikusan épp az ellen fordul, aki az MTA által vakvágányra futtatott igazság nyomába eredt: a Magyarok Világszövetségét (MVSZ) és Petőfi Sándor Bizottságát rágalmazza.

Írásának e második részéből kicseng személyes megbántottsága, ami részben néhai férje, Kiszely István mellőzéséből fakad. Tapasztalt emberként tudhatná, hogy ahol a személyes

sértődöttség kerül előtérbe, ott a mondanivaló mindig hiteltelenné válik.

Állításait a következőkben megcáfolom:

Petőfi Sándor kapcsán az MVSZ nem Kiszely István halála után lépett színre. Az MVSZ 2010. március 15-én, a *Magyar Nemzeti Minimum – 2010* c. nemzetpolitikai programjának első pontjában mondta ki Petőfi Sándor földi maradványai felkutatásának imperatívuszát, a magyar nemzet erkölcsi megújulásának alapfeltételként jelölve meg azt. Jómagam 2010. július 31-én tettem közzé *„El kell temetnünk Petőfi Sándort!”* c. töprengésemet, hangsúlyozva, hogy a magyar nemzet legnagyobb költője hamvainak felkutatása és a Haza földjében való méltó eltemetése elodázhatatlan. Mindkét dokumentum, kelte óta olvasható honlapunkon (www.mvsz.hu).

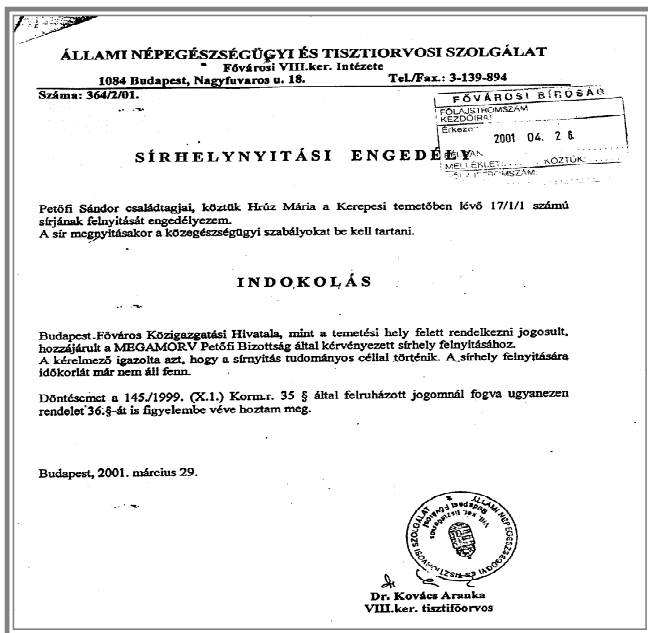
Az MVSZ akkor vállalta fel ezt az ügyet, amikor a hamvak feltárolásának köre már másfél évtizede hallgatott.

A szerző figyelmét „véletlenül” elkerülte, hogy a MVSZ már induláskor kijelentette, és azóta százszor nyilatkozott arról, hogy nem tör a Petőfi-hamvakat feltároló babérrajra, és nem kívánja az abban élen járók elismerését kisebbiteni. Ellenkezőleg, övelük együttműködve akarja győzelemre vinni ezt a nyilvánvalóan nem tudományos, hanem politikai csatát.

És együtt is működik velük. Már az MVSZ Petőfi Sándor Bizottságának megalakulásán részt vett Varga Béla, a barguzini feltáras vezető régésze, Morvai Ferenc megbízását teljesítve ezzel. Maga Morvai Ferenc, a Petőfi-hamvak feltárasával végződő, 1989-es barguzini expedíció vezetője és finanszírozója egyéves kiváras után lépett velünk kapcsolatba, miután meggyőződött az MVSZ tiszta szándékáról, és addigi munkájának hatékonyságáról. Ekkor ajánlotta fel nekünk teljes körű együttműködését.

De együttműködtünk a Megamory Petőfi Bizottság szinte minden aktív tagjával, még azokkal is, akik egymással

letkezett. Én – mást nem tehetvén – magánemberként, hazafiként vártam a kedvező híreket a símnyitáshoz, a DNS-azonosításról, nem tudván arról, hogy közben Budapest Főváros Önkormányzata felperes megtámadta a határozatot a Fővárosi Bíróság előtt, alperesként engem megjelölve. A bíróság 2001. ápr. 26-án a határozatom végrehajtását a per befejezéséig felfüggesztette.

És valószínűleg Pintér Sándor belügyminiszterem (vagy feljebb is) lobbizhattak valakik, hogy hivatali felettesemként „csináljon valamit”. Csinált is, mert a megbízásából Kara Pál önkormányzati helyettes állam-

tűktár 2001. máj. 2-án jogszabálysértésre hivatkozással felügyeleti jogkörében megsemmisítette határozatomat. A bírósági végzést és a belügyminiszteri határozatot máj. 3-án vettem kézhez. Én ekkor, ezzel értesültem arról, hogy a Petőfi DNS-azonosítása zátonyra futott.

Nagyon szomorú lettem. Belegondoltam, hogy pl. a brit közügyigazgatás, állam vajon hogyan állna egy Shakespeare ügyhöz, vagy bármely állam szervei, hatóságai hogyan viszonyulnának a saját nemzetük egyik legnagyobb költőjének tudományos azonosítási lehetőségéhez. A tehetetlenségi érzés mellett

dühös is lettem. Nem tudtam mire vélni ezt a zsigéri, összehangolt, pánikszerűen gyors összmunkát. Mintha mindenki összefogott volna azért, hogy a Petőfi-azonosítás neho- gy megtörténhessen ésszerűen, gyorsan.

Értetlen is lettem, mert rájöttem, hogy a Megamórv számomra érthetetlenül elszalasztotta a fizikai lehetőséget a DNS-azonosításra. Ugyanis már 2001. elejétől nagy va-

3 hónapban ésszerű megfontolással realisan előkészíthette volna a munkagépeket, a munkásokat, a pénzügyi hátteret a símnyitáshoz. Vagyis a hozzájárulásom valószínűsége, később bizonyossága alapján összesen volt erre (5 nap híján) 4 hónapjuk, szűken mérve 20 napjuk. Ha ugrásra készen várták volna az ÁNTSZ engedélyét, akkor (10 év és) 3 hónap előkészület után a 20 nap alatt kényelmesen el tudták volna végezni a munkát, köztük a nemzet számára legfontosabbat, Petőfi Sándor édesanyjának és testvérének holttestéből (csontvázából, szőrzetéből) vehettek volna DNS-mintát. A 10 éves munkát nem koronázták meg.

Hasonló ez, mintha egy férfi évekeig epekedne egy nő után, és a nő jeleket is adna arra, hogy enged végre az udvarlásnak, de mikor a nő egyértelmű jelet adna, akkor a férfi nem menne be a nő hálószobájába 20 napig.

Olyannyira nyitva volt a temető a Megamórv előtt, hogy felhívott a Kerepesi

Dr. Grespik László

lőszínűséggel, márc. 14-től pedig bizonyossággal tudniuk kellett, hogy „megnyílt a temetőkapu” a tudományos vizsgálatra. Közhatalmi jogommal élve megnyitottam. „Tiszta gölhelyzetben” volt a Megamórv (a postázásra 3-5 napot számítva) kb. 2001. ápr. 1-5. és ápr. 25. között, 20-24 napig, úgy, hogy az ezt megelőző

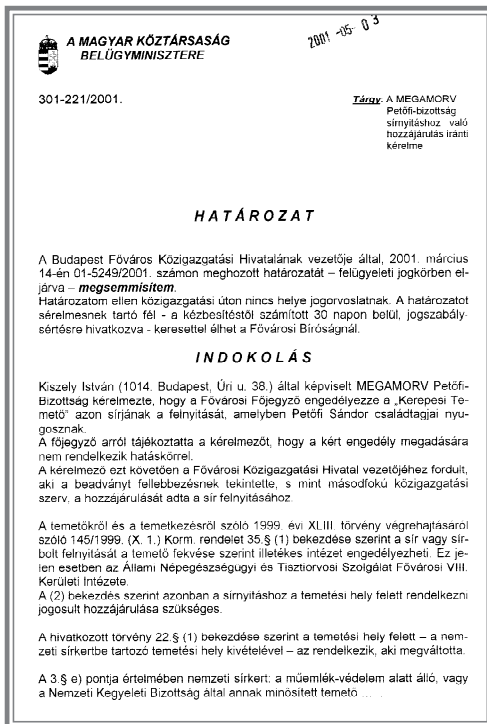
Temető igazgatónöje, azt kérdezve, mi a tényleges teendőjük, mikor megjelennek a munkák elvégzésére. „Tegyük szabaddá a munkagépeket, munkások útvonalt, működjenek együtt a munkák alatt és a sír helyreállításában”, mondtam. Ennyire egyértelmű és tiszta volt abban a 20 napban a helyzet!

Értetlenségemet meg is írtam később a Megamórvnak, Morvai Ferencnek címezve, de semmilyen választ nem kaptam.

Tény, hogy én voltam az egyetlen állami vezető, aki (bár jogászszakmai alapon) tudatosan hazafias hangot is megütve, közérdekre hivatkozva megnyitottam a Petőfi-azonosítás lehetőségét.

Vajon mik azok a háttérerők, melyek olyan vehemensen meggátolták a Petőfi-azonosítást. És miért? Kinek érdekében? Kinek az utasítására? Tippjeim vannak csak. A jelképek fontosak, mozgósító erejük. Vannak olyanok, akik nem akarják, hogy a nemzet egyik legnagyobb költőjének legyen fizikailag is felke- reshető, domboruló sírja, ahol unokái leborulnak és áldó imádság mellett áldják szent nevét. És bizonyára nem volt elég szabad kőműves sem a símnyitáshoz.

Dr. Grespik László

Az USA védelmi minisztere: Földrengéseket és vulkánkitöréseket okozhatunk

A minap az egyik tévéműsorban hallhattuk, hogy a kínaiak az olimpiájuk idején rendbe tették a mindig ködös, szmogos Peking levegőjét. Valamilyen vegyi anyagokat lóttak fel a felhőkbe, amiktől azok fokozatosan szétfoszlottak, elhárult a felhőszakadás veszélye, s a specialisták a megrendelésnek megfelelően, derűs, napsütéses időjárást teremtetek. A HAARP kapcsán korábban beszámoltunk más időjárás-módosító kísérletről is. A kínaiak, oroszok és az amerikaiak már jó ideje bucherálják a természetet, ám erre bizonyíték csak nagyon kevés akadt.

Míg a pekingi kormány és 1356 millió kínai büszke lehet az időjárás-módosító hivatal léteére és tevékenységére, aminek polgári feladatkörei általánosan ismertek, nyugaton az időjárás manipulálása önmagában is összeesküvés-elméletnek számít, és a nyugati kormányok nem is hozzák nyilvánosságra az ezen a téren elért eredményeket. Ugyanakkor tovább erősítené Peking az időjárást befolyásoló technológiák alkalmazását az országot sújtó aszály miatt - tudósít a China Daily című napilap. Kínában már évtizedek óta használnak ilyen technológiákat a csapadékképződés elősegítésére, elsősorban az ország száraz északi részén, ahonnan a kínai búzatermés nagy része származik. Erről már bővebben írtam egy korábbi cikkemben: Az időjárást a felhőmagvasítás (cloud seeding) elnevezésű módszerrel befolyásolják. Ennek során földi ágyúk vagy repülőgépek ezüstjodiddal, folyékony nitrogénnel vagy fagyasztott széndioxiddal bombázzák az eget. Az anyagok cseppképző hatással bírnak; a felhőkben szétszóródott részecskék körül kicsapódik a nedvesség, és elég nagy tömegű vízcseppek keletkeznek ahhoz,

hogy a gravitáció miatt lehulljanak. Az eljárással manipulálni lehet, hogy hol ürüljön ki a felhő, illetve, hogy hol ne legyen eső.

Kínában erősen növekszik az ilyen technológiák iránti igény, elsősorban az aszály és jégeső okozta mezőgazdasági károk enyhítésére. A szakemberek ugyanakkor elismerik, hogy a technológia nem tökéletes, még mindig kutatási fázisban van. Kínai kutatók korábban beismerték, hogy nem tudják pontosan mérni a felhőkbe lőtt ezüstjodid hatását. E módszer Magyarországon sem ismeretlen: a dél-dunántúli gyakori jégesők megfékezésére kipróbálták, majd bevezettek egy új technológiát. Rakétákat lóttak fel, amelyek a felhőkben felrobbanva ezüstjodid szemcsékkel permetezték be a sűrűsödő fagyos részeket, és megzavarták a jég kialakulásának a folyamatát. Sok esetben sikerült is elhárítani így a termésre veszélyes jégzáport. A kínaiaknál ezt a hasonlót, de sokrétebb, sokkal erőteljesebb módszert nkább esőcsinálásra használják. A 2007-es hatalmas aszály-katasztrófájukat követően 2009-ben 840 alkalommal küldtek fel repülőgépeket, hogy próbáljanak esőt csiholni. Emellett 116 ezer speciális rakétát és 890 ezer ágyúlövedéket is kilöttek az év folyamán ilyen céllal.

Az Egyesült Államok régóta kutatja az időjárás manipulálásának lehetséges módszereit, így nehezen lehet véletlennek nevezni, hogy a HAARP aktivitásának kezdete óta világszerte hatványozódik a természeti katasztrófák száma. Chossudovsky értekezésében a HAARP-ot egy olyan eszközként írja le, ami képes aszályok, szárazságok, hurrikánok, szökőárak előidézésére, de használata még nem kifinomult, és valószínűsíti, hogy a természeti katasztrófák növekvő száma az

eszköz „finomhangolásának” tudható be. A szíriai kormány támogatása miatt állítólag azzal büntették az oroszokat, hogy hatalmas aszályt szabadítottak rájuk.

Hiába hozott határozatot 1977. május 18-án Genfben az ENSZ közgyűlés az időjárás módosító technológiák katonai alkalmazásának és bármilyen elenséges felhasználásának tiltásáról, azt a HAARP és más programok keretében mégis folytatják. Leginkább az USA-ban hallgatnak róla. Ezért is meglepő, hogy az amerikai kormány egyik felelős minisztere nyilatkozott a mesterségesen előidézett földrengésekről. (tp)

Mi okoztuk a földrengést

2014-04-15 hirarena.com

Elektromágneses hullámokat használhatunk geofizikai események előidézésére, mint pl. földrengés, éghajlat megváltoztatása, vulkánkitörések és hasonló okozására - jelentette ki az USA védelmi minisztere.

A HAARP-ról pl. köztudott, hogy az ionoszféra besugárzásával keltünk földfelszíni és föld alatti hatásokat, az emberprogramozástól a földrengésekig. A NASA Palo Alto-ban működő kutatóközpontja egyik 2001-es kutatása után napvilágra hozta, hogy miután 100-nál több 5-ös és annál nagyobb erejű földrengést megvizsgáltak, azt találták, hogy a földrengések csaknem összese akkor következett be, miután az ionoszférában elektromágneses zavarok történtek! Ez pedig a HAARP és más elektromágneses fegyverek felségterülete! Olyan fegyvereké, amik jelentős részét a világ legmodernebb szoftveivel irányítjuk, azaz a precizitás olyan kimagasló, amit egy hétköznapi ember elképzelni sem mer!

Bill Clinton 1993. január 20-

tól 2001. január 20-ig volt az Amerikai Egyesült Államok elnöke.

William Cohen, az USA 20. védelmi minisztere is az Isten részéről kivételezett Bill Clinton amerikai elnök alatt tevékenykedett, így nem meglepő az az evidens felvilágosultság, ami Clinton elnök védelmi miniszterét is jellemezte. A védelmi miniszter William Cohen 1997. április 27-én (16 évvel ezelőtt!), a Georgia Egyetemen tartott előadásán például az alábbiakat nyilatkozta:

- Elektromágneses hullámokat használhatunk geofizikai események előidézésére, mint pl. földrengés, éghajlat megváltoztatása, vulkánkitörések és

Dr. Brooks Agnew

hasonlók okozására.

(Angolul: "Electromagnetic waves can be used to stimulate geophysical events such as earthquakes, climate change, volcanic eruptions and the like.")

Ugorjunk tovább.

Mi okoztuk a földrengést - jelentette be dr. Brooks Agnew.

Dr. Brooks A. Agnew híres, népszerű és sokoldalú amerikai tudós. Pasadena-ban nőtt fel. 1973-ban belépett az amerikai légierőbe és osztályelsőként szerzett elektromérnöki diplomát. Elektromágneses és radar-technológiai tudósként ő volt minden idők publikus eredmé-

nyeinek egyik legsikeresebb kőolaj- és földgázlelőhely feltárója. Technológiai fejlesztéseit azóta a híres Mars Express programba is adoptálták.

A PhD fokozatú tudós, Brooks Agnew az alábbiakban érintett időben egy vállalat megbízásából végzett gáz- és olajlelőhelyek utáni kutatást, mégpedig a HAARP-technológiában is alkalmazott ELF-hullámokkal. Az ELF az angol "extremely low frequency" rövidítése, ami magyarul "extrém alacsony frekvencia". A diszciplínát, amelynek módszerével, elektromágneses hullámokkal feltárták a föld mélyét, kőzet tomográfiának is nevezik. Ennek lényege, hogy a föld mélyébe irányuló különböző frekvenciájú besugárzások során az elektromágneses hullámok a kőzetben, kőolajban stb. elnyelődnek, majd azon nyomban egy olyan frekvencián sugározódnak vissza, amely kizárólag arra a konkrét anyagfajta jellemző. A kőzet tomográfia során besugárzott elektromágneses hullám a különböző rétegekben először elnyelődik, majd az atomokban keltett feszültségtől, amit okozunk, más és más tartományokban verődik vissza, mindig olyan hangon szólalva meg, amilyen a besugárzott réteg anyaga. Más hangon énekel a kőolaj és más hangon a földgáz, a szén, az arany, a gyémánt és az ember stb.

Megér egy kis kitérőt: Ugyanis amikor élő vagy élettelen dolgot besugárzunk, akkor annak atomjaiban feszültséget okozunk. Az atomok külső elektronjai úgynevezett kvantumugrást hajtanak végre és nagyobb pályán kezdenek el - idezőjelben - keringeni. Minden élőlénynek és tárgynak megvan a robbanási, szétvetési frekvenciája is. Amikor megfelelő frekvencián sugárunk be egy embert, akkor szívleállást, agyvérzést stb. okozunk, továbbá besugárzással kőzetek, víztározó gátak, iszaptározók, erőművek és atomerőművek, épületek, vulkánok és hegyek, valamint állatok és emberek molekuláinak kötéseit fokozatosan vagy - kívánság szerint - azonnal szétválhatjuk; tehát atomjaira bont-

hatunk bárkit és bármit.

A fentiek alapján tehát nem csodálkozhatunk azon, amiről dr. Brooks Agnew beszámolt, hogy 100%-os eredményességgel tárták fel kőzet tomográfia útján a földgáz- és kőolaj-lelőhelyeket.

1987 tavaszán, az USA-ban, Oregon államban, a 20 ezer lakosú Roseburg városban folytattak olaj- és gázlelőhely feltárásokat. Brooks Agnew szavait idézzük:

- Ahogy megkezdjük az ener-

jük el, mikor legyen földrengés, csak a világ kormányaival, titkosszolgáataival és pénzügyi, monetáris kasztjaival ellentétben érthető, hogy nem a saját anyagi gyarapodásunkat, hanem például az emberéletek védelmét preferáljuk.

Nagyon fontos megjegyezni, hogy Brooks Agnew és munkatársai nem a HAARP-technológiát használták a földrengés előidézősekor! Azért is fontos ez a tény, mert azt kell megérteni: nem szükségesek látványos

dátumát bármikor előbbre hozhatjuk! Bármikor azonnal előidézhethetjük! A besugárzott energia egyszerűen olyan rezgést (remegést, rázkódást) idéz elő az egymásnak feszülő kéreglemezekben, hogy azok elcsúsznak egymáson, ezzel azonnal előidézzve a földrengést!

Ugyanezzel a technológiával a hatalmas földrengéseket is elháríthatjuk például akként, hogy sok apró földrengéssé változtatjuk. Lehet, hogy ezt sem írták le még sehol a Föld bolygón. Miről van szó?

Arról, hogy amikor a föld lemezei egymásnak ütköznek, idővel a helyzeti energiájuk általában egyre és egyre nagyobb lenne, de mi nem várjuk meg, hogy évtizedekig vagy évszázadokig halmozódjanak, hanem katasztrófa-elhárításként időről időre besugározzuk a talajt, hogy kipattanjon a földrengés. Képzeljük el, hogy egy nagyváros alatt törésvonal feszül, aminek helyzeti energiája évente 5 egységgel növekszik. Ez 60 év alatt 300 egységet jelentene, ami tömegpusztító földrengéshez vezetne! De ha ezt a feszültséget évente kisütjük, akkor olyan csekély földrengéseket kapunk, amiket kizárólag műszerekkel lehet mérni!

Elhárítjuk a katasztrófákat, ahol akarjuk, és előidézzük, ahol akarjuk.

A világ államai, titkosszolgálati és a Háttérhatalom persze nem keresztényként viselkedik. A sok katasztrófa-elhárítás helyett éppen az tűnik ki, hogy ahogyan szaporodnak az elektromágneses eszközök és a HAARP-projectek, annál többször vannak és annál nagyobbak a földrengések, annál több a belvíz, az árvíz, az aszály, annál nagyobbak és pusztítóbbak a viharok, annál több a hurrikán - melyek ráadásul egyre gyakrabban nagyon furcsán viselkednek és mozognak - stb.

A mesterséges katasztrófák szervezett világhálózatáról

Képzelje el a Kedves Olvasó, hogy titkosszolgálati, hadászati vezetőként mi mindent tenni - vegyük az egyszerűség kedvéért csak a földrengésgyártást - a

A HAARP földrengése

giasugárzást, a Richter-skála szerinti 4-es, 4,5-es amplitudójú földrengés pattant ki. (...) Bekapcsoljuk a műszert és lám, megmozdul a föld!

Brooks Agnew meg van győződve róla, hogy ők okozták a földrengést, de állítja, hogy nem szándékosan, hanem ez egyike ama "baleseteknek", amikor eredetileg nem az a cél, hogy földrengés legyen, hanem úgymond "véletlenül" okoznak földrengést.

Már ebből is végiggondolhatja minden kívülálló, miket művelnek a kormányok és a titkosszolgálatok, amikor a kifejezetten földrengésgyártásra kifejlesztett és egymásnak eladott eszközökkel operálnak! Természetes, hogy amióta az a project-hez is megvan a technológia - hozzávetőleg 80 éve -, azóta nem biztosíthatja magának senki sem azt a luxust, hogy csak úgy hagyja a földrengéseket, hadd mozduljon meg alattuk a talaj, amikor akar! Logikus, hogy ha magunkfajta keresztényeknek áll ilyen a rendelkezésére, akkor is mi dönt-

HAARP antennák és antennaeledők ahhoz, hogy földrengést okozunk! Földrengéseket egy hangróból éppen úgy előidézhethünk, ahogyan zöldségtermesztési intézetnek álcázott területek épületeiből, elhagyott, romos házakból, dzsipekből vagy légvédelmi bunkerokból!

Brooks Agnew-ék - ellentétben a HAARP-pal és más elektromágneses fegyverekkel - rendkívül csekély energiával okoztak földrengést. De akkor hogyan sikerült?

A válasz egyszerű: az Oregon államban fekvő 20 ezer lélekszámú Roseburg az USA nyugati partvidékén, a Csendes-óceán törésvonalainak közelében fekszik. Amikor a föld kéreglemezei egymásnak feszülnek, egymásra tolnak, még sokáig nem okoznak földrengést, viszont az úgynevezett helyzeti energiájuk egyre növekszik. Az esetek többségében előbb-utóbb - 5 év múlva, 10 vagy 20 év múlva, vagy például 100 évvel később - bekövetkezik a földrengés, de az elektromágneses hullámokkal ennek

földrendések előidézésére alkalmas fegyverekkel. Hogyan működik például az amerikai kormány vagy a CIA? Túl a hatalmi törekvéseken mi az, ami a politikusokat általában a leginkább motiválja?

Hát a pénz. A pénz és a pozíció. Hogy is megy ez?

A kapitalista világrendszer kormányai mindenhol ugyanúgy vannak felépítve: vannak a pénzügyi hatalmasságok és vannak a politikusok, a támogatott bábok. A bankárkaszt érintett családjai, konkrét monopolizációk stb. megrendelik a titkosszolgálatól a földrendést, az aszályt, az árvízet, az erdőtüzeket stb., más alkalmakkor a titkosszolgálat kapcsolattartója szól a nagytőkésnek, a multinacionális vállalati vezetőnek vagy igazgatósági tagnak, hogy ekkor és ekkor, itt és itt földrendés lesz vagy kódosítva csak annyit mond: itt és itt a hétvége előtt nagy katasztrófa lesz, a nagytőkés pedig szépen eladja a bukásra ítélt részvényeket, felvásárolja a győztesnek predesz-

tinált részvényeket, a nyereségből pedig visszajuttat az amerikai kormány, a CIA, a Pentagon, a NATO, a KGB és az orosz maffia stb. számláira, valamint ígéretet tesz vagy garanciákat vállal arra, hogy jelentős vagy iszonyatos összegekkel támogatni fogja Barack Obama elnököt vagy Vlagyimir Putyin valamelyik arab terrorista politikusát a következő választásokkor.

100 nagyobb földrengésből csaknem 100-at ionoszférazavarok előztek meg!

Kalifornia államban, a San Francisco öböl partján fekszik a 64 ezer lakosú, Magyarországon szokatlanul elhallgatott, több tekintetben rekordtartó Palo Alto. Kalifornia 18. kongresszusi kerületében, a neves Szilícium-völgyben fekvő városban olyan vállalatok központjai találhatóak, mint a Hewlett-Packard, a Tesla Motors, a VMware, a Ning, az IDEO, a Wealthfront és a

Palantir Technologies. Palo Alto olyan más high-tech vállalatoknak szolgált még inkubátorként, mint a Google, a Facebook, az Apple Inc., a Logitech, a PayPal, az Intuit, a Sun Microsystems és a Pinterest.

Itt, Palo Alto-ban működik az a NASA kutatóközpont is, amely egy 2001-es kutatása során napvilágra hozta, hogy miután 100-nál több 5-ös és annál nagyobb erejű földrengést megvizsgáltak, azt találták, hogy a földrengések csaknem egésze akkor következett be, miután az ionoszférában elektromágneses zavarok történtek!

Hogy mit jelent ez? Azt, Tisztelt Látogató, hogy a 100-nál több földrengés kapcsán egyértelműen kiderül, hogy azok csaknem mindegyike mesterségesen, a légkör besugárzásával keltett földrengés volt!

Mert megvan a technológiánk a földrengések gyártására, előidézésére, ezért természetes, hogy mi idézzük elő a földrengéseket!

A Biblia nevet kapott ókori történelmi dokumentumgyűjtemény - Jézus Krisztus által kijelentve - deklarálja, hogy az utolsó időkben megszorodnak a katasztrófák, a földrengések, az aszályok és az árvizek, színre lép a titokzatos Nagy Babilon, amely egy világméretű kereskedelmi rendszert működtet, amely homlokra sütött pecsétjével elmeuralom alá hajtja az egész bolygót és annak minden népét, nemzetét, rasszát, fajtát és nyelvét, és aztán jön el a vég!

Erre következik a Világrendszer igazi összeomlása, amelyre rá, a sokak által várt földönkívüliek eljövetele, akik egyébként nem földönkívülieknek, hanem kezdettől angyaloknak nevezték magukat. Vezetőjüket pedig ők maguk nevezték az Istennek, a Teremtőnek, a Mindenség Atyjának és Urának, Aki a Jézus Krisztus által - aki nem csak személy, hanem az Ige - teremtette a látható világot és minden benne valókat.

Lovas István:

AZ USA KORMÁNYA MAGYARORSZÁGON IS SZÍNES FORRADALMAT AKAR?

Lovas István - 2014. április 25.

„Igen, más szempontból viszont Orbán mindenképpen megy. Ha nem most, akkor a teljes gazdasági összeomlást követő zavargások kellős közepén fog menekülni, amíg egy szennyvízcsatornában megtalálják és agyonverik a TEK-es pribékjeivel együtt, mint egy patkányt.” *(Olvasói komment Lengyel László El tudod képzelni? című cikkére, amely a Népszabadság április 4-i számában és internetes portálján, a NOL.hu-n jelent meg.)*

Washingtonnak nem volt kellemes, hogy Moszkva nyilvánosságra hozta: John Brennan, a CIA, az amerikai kémszervezet igazgatója a múlt hétvégén Ukrajna fővárosába, Kijevbe látogatott. Jay Carney, a zavarba hozott Fehér Ház szóvivője kénytelen volt elismerni a tény, de azt állította, a (megpuccsolt) volt államfő, Janukovics állításával szemben nem azért ment oda, hogy az ideiglenes ukrán kormányt az oroszbarát aktivisták elleni fegyveres fellépésre biztassa, és hogy az ilyen látogatások teljes mértékben normálisak.

Hogyne.

Brennan nyilván azért repülte félig körbe a Földet, hogy megtudja az ukrán vezetőktől, vajon jó-e a kijevi módon készült csirke előtt orosz borscs levest enni..

Nálunk egészen más a helyzet, ahol a CIA helyi, magyarországi partnerei házhoz mennek. Olyan témákat megvitatni, amelyeken hazánkról van szó. Mint erről oly büszkén adott hírt a Népszabadság 2009. november 20-án.

Hogy elkerüljük a volt SZDSZ-közeli sajtó ilyenkor szokásos „persze, ürgebőr, bú-

vár, csőszkunyhó” stb. mantráját,

Szó szerint idézzük a NOL.hu-n is elérhető beszámolót: „Az eseményre csüörtökön, a nyilvánosság kizárása mellett került sor egy Washington melletti előváros jellegtelen irodaházában, közel a Központi Hírszerző Ügynökség székhelyéhez.”

A szerényen „elővárosnak” nevezett hely neve Langley, a CIA központja. A beszámolóból kiderül, hogy ott Magyarországról ketten voltak a fő felszólalók.

Balogh S. Éva történész és Bozóki András.

Az előbbi Hungarian Spectrum című blogjában naponta visel hadjáratot a jobboldali magyar kormány ellen, a legképtelenebb vádakot sunyin keverve a tényekkel.

Bozóki András 2005 és 2006 között SZDSZ-es kulturális miniszter volt.

Ő a budapesti Soros-féle egyetemen tanít. (Ez az az egyetem, amely akkor telepedett hozzánk,

amikor nem sokkal 1991-es alapítása után Václav Klaus akkori cseh miniszterelnök két lábbal rúgta ki Prágából.)

A beszámoló hozzászói, „a résztvevők nem beszélhetnek a konferencián elhangzottakról”.

Ott Balogh S. Éva „pesszimista forgatókönyvet vázolt a Fidesz és a Jobbik a választások utáni viszonyára vonatkozóan”.

A Népszabadság Baloghtól megtudta, hogy a CIA-nél Bauer Tamás „folytonosságelméletéből” indult ki, „misperint a két párt között nem lehet egyértelmű választóvonalat húzni”.

Azoknak, akik nem tudnák: Bauer Tamás az egykori MSZMP, később a Hazafias Népfront tagja,

az SZDSZ egyik alapítója, majd vezetőségi tagja, később országgyűlési képviselője, aki saját karrierjébe

nem egészen ültette át a „folytonosság” elméletét.

Április 6-át mind Langleyben, mind a Bozóki-Bauer irányultságú budapesti értelmiségiek hatalmas tragédiaként élték meg. Az Egyesült Államok fővárosában mindegyelőtt azért, mert immár egyértelművé vált, a magyar kormány továbbra sem a „washingtoni konszenzus” alapjára épült neoliberális utat választja.

Az energiaszolgáltatók és a bankok profitja helyett a választók zsebére ügyel, míg a jegybank merészeli csökkenteni a kamatlábát – ellentétben például Ukrajnával, ahol az odahajított nyugati szubvencióért cserébe máris megkezdődött a gá-

zárak és a kamatláb meredek központi emelése.

Hazi – szó szerinti – elvtársaik pedig részben azért érezték a második megsemmisítő vereséget az őket ére nukleáris opció bekövetkezése után, mert nem ők uralkodhatnak a 2010 előtt a magyar nép által nagyon jól megismert módon, amikor oly jól érezték magukat azért is, mert saját maguknak és kedvenceiknek százmilliárdot folyathattak a zsebükbé.

Akkor, amikor kilométerenként olykor 5,7 milliárd forintért is építettek autópályákat.

(Lásd a Portfolio.hu április 14-i cikkét az autópálya-építkezések kilométerenkénti áráról.)

De legalább annyira fáj nekik, hogy a hatalom újbóli birtokosaként nem hirdethetnek mindent illegitimnek, alapvető jogállami szabályokat felrúgva és arra hivatkozva, hogy az alaptörvénytől kezdve a kinevezésekig a döntéseket egy „illegitim rezsim” hozta.

És nem csukathatják le a mai kormány és apparátusának vezetői embereit.

Pontosan tudván, hogy az ő esetükben az unióban nem lennének Reding-/Kroes-/Tavareshangok és nem lennének rosszalló fejcsóválások sem a nyugati fővárosokban még akkor sem, ha egy-két ma vezető politikust véletlenül úgy menne neki a zárkaajtónak, mint Révész Máriausz fideszes képviselő a gyurcsányista gumibotnak.

Mert akkor Lengyel László miniszteri posztokat osztó fantáziájában „rend lesz az utcákon” és Bárándy Péter igazságügyminiszterként, írta a neoliberális közgazdász a Népszabadság április 4-i számában, „azonnal hozzákezd, hogy rövid távon elhárítsa a jogi akadályokat a kormányzás útjából”.

Az egykori SZDSZ-es képviselő Eörsi Mátyás az Élet és Irodalomban az alaptörvény eltakarításának módját már 2011-ben részletezte úgy, hogy annak durván antidemokratikus voltát még Szigetvári Viktor, az MSZP akkori kampánytanácsadója is hevesen bírálta..

A választási atombomba,

azaz a kétharmados újraszámítás után az amerikai Bloomberg hírügynökség Leonyid Bersidszki nevű moszkvai tudósítója a Japan Timesban azt terjesztette el a szigetországban és azon túl, hogy Magyarország az EU egyetlen diktatúrája.

Mint az a rendszer, amely Észak-Koreában, Eritreában, Kubában, Laoszban, Szomáliában és hasonló helyeken működik. Majd jött vagy száz cikk az Orbán-veszélyről, amely Európát és az egész nyugati világot fenyegeti.

Orbán, a Horthy-restaurátor, aki a weimari úton vezetési országát a történelem által kitaposott hitleri úton.

A fasiszta, antiszemita Jobbikkal bratyizó Orbán-kormány.

És persze a választási csalás sem felejtve el, olyan tekintélyes lapokban is hazudva róla – mert véleményét kifejezni Kumin Ferenc államtitkár április 15-én –, mint a New York Times, ahol a korábbi koalíció pénzen Magyarországon foglalkoztatott Kim Lane Scheppelle vezette a matematikát és az olvasót az orránál fogva.

A Financial Timestól a tévelygő magyar választók is kikapáltak, pedig ott a demokrácia lényegét eddig békén hagyták. Merthogy a demokráciában a nép szava dönt és azután „basta” (oszt’ jó napot).

A köztudottan makacs tények ellen azonban még a szuperhatalom Egyesült Államok, az EU és csatlolt részeik is tehetetlenek: Ugocsa igenis koronáz. Hogy a Nyugat, egy neki nem tetsző magyar kormány ellen, mennyire készen áll antidemokratikus, erőszakos lépések támogatására, azt Avar János április 13-án kézzelfoghatóan érzékeltette a Vasárnapi Hírekben:

„A Nyugat eddig mintha arra várt volna, hogy a magyar választók vehetnek véget az önkényuralmi történetnek.

Most azonban be kellett látnia: elkerülhetetlenül tennie kell valamit [...]”.

Hogy erről a hidegháború vége óta elfajzott Nyugatról mi a véleménye a kommunista világ-

rendszer bukását okozó Reagan elnök volt pénzügyi államtitkárának, arról Paul Craig Roberts április 14-én írt cikkének a címe is eleget mond: „Washington az emberiség legrosszabb ellensége”.

A hazai bal- és neoliberális, illetőleg volt SZDSZ-es politikuskokban a nép demokratikus választása elleni erőszakos fellépésnek mindig is megvolt a hagyománya. Ők Lukács Györggyel, az 1919-ben tizedelő népbiztos-filozófussal vallják, hogy amennyiben a nép(eség) nem rájuk szavaz, úgy annak csak hamis tudata lehet, amelytől megszabadítani csak ők tudják, az eszközökben perze nem válogatva.

És bólogató háttérüknek ott tudva a nyugati erőközpontokat..

Tamás Gáspár Miklós volt SZDSZ-es képviselő és filozófus forradalmat akart a 2010-ben a nyertes kormány ellen, mint említette Szigetvári Viktor a fentebb idézett cikkben is.

Charles Gati, Clinton elnök volt tanácsadója nyíltan kijelentette, az Orbán-kormányt nem demokratikus úton kell megdönteni, ha másként nem megy.

A hazáját lekurvázó, rendőrségét brutális tettekre ösztökélő Gyurcsány Ferenc volt miniszterelnök és oly sok közéleti társa ugyanilyen módon nyilatkozott, más-más szavakat használva, beleértve az alig várt „ehséglázadást”.

A tanácsköztársaságba viszszanyúló múlt kötelez alapon.

A Lukács-tanítvány Heller Ágnes filozófus a választások után jelentette ki: „Itt nem lesz nyugi!”..

A demokratikusan megválasztott kormány erőszakos tétre kényszerítésére mindent jónak tekintenek.

Nehéz nem látni a stratégiában soha nem gondolkodó hadoszlop taktikáját.

Annak egyik fő eszköze Magyarország körbevétele egy egészségügyi kordonnal, amelyre a határátkelőhelyeken kiírnák: zsrnokai, antiszemita rezsim és nép – belépni tilos.

Úgy gondolják, így csökkenthetik a befektetők és turis-

ták számát, amellyel megrogyanthatják a gazdaságot és ennek nyomán felkorbácsolhatják a szenvedélyeket egy Majdan téri típusú, grúziai és más, amerikai szponzorációban kitört színes forradalommal, azzal a különbséggel, hogy nálunk a narancs színű forradalom szítása lehetetlen, ugyanis az országot a választók újra azzal a színnel festették be.

A rogyasztási hadművelet nehéz feladat lesz, ugyanis a befektetőket Szaúd-Arábiától Kamcsatkáig a profit érdeklí el-sősorban. A turisták pedig leginkább a nekik közvetlenül elmondott élménybeszámolóknak hisznek.

A Háárec című izraeli napilap angol kiadása április 9-i számában azt ecsetelte, milyen olcsón utazhatnak izraeli turisták több európai fővárosba, miután a Wizzair decemberben közvetlen, igen előnyös árú utakat kínál Tel-Avivból, a felsorolásban elsőként Budapestet említve.

Hogy eközben mi a valódi helyzet az antiszemitizmus frontján, arról csupán néhány szó.

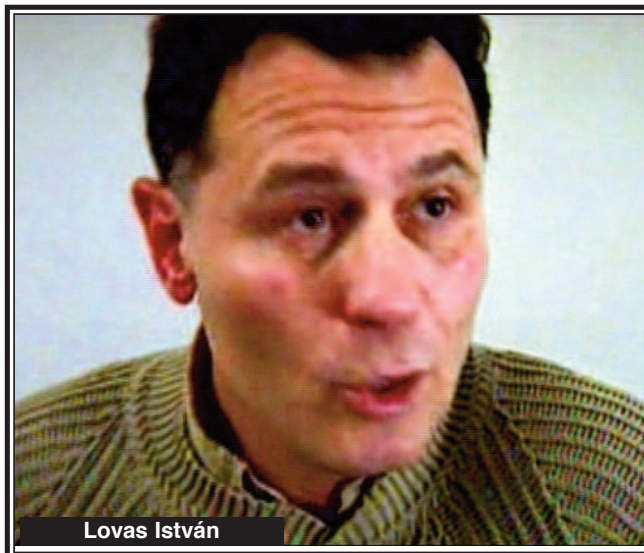
A BBC világszolgálatára április 11-én azt jelentette, hogy Franciaországból tavaly 63 százalékkal vándoroltak ki többen Izraelbe, mint egy évvel korábban, és hogy az ott élő zsidók rettegnek, leplezve identitásukat az utcán.

Az Egyesült Államokban a Ku-Klux-Klan karolinai volt „főszárkánya”, Glenn Miller zsidó intézmények előtt gyilkolt április 13-án.

Miller korábban a Nemzeti Szocialista Párt tagja volt, amely Észak-Karolinában a Kommunista Munkáspárt tagjait öldöste, majd később megalapította a Fehér Patrióták Pártját. Háza tele volt gránátokkal, automata fegyverekkel és lőszerrel. Honlapja (whty.org) a Kuruc.infót is pironkodásra készítené.

Az International New York Times április 16-i száma kétségbeesve teszi fel a kérdést,

hogy miért kellett Howard Sternnek meghívnia rádiós show-jába, égő antiszemitizmusához platformot nyújtani neki

Lovas István

olyan kérdésekkel is, hogy a feketéket vagy a zsidókat gyűlöli-e jobban.

De az amerikai kormány továbbra sem kívánja betiltani a Ku-Klux-Klant és a hasonló paramilitáris szervezeteket, mert azzal van elfoglalva, hogy a nálunk betiltott Magyar Gárda metamorfózisaira összpontosítson.

Az pedig, hogy Besztercebánya térségét a sajtó által „neonácinak” nevezett Marian Kotleba kormányozza, mellékes kérdés, hiszen a német lapok csak a megválasztásáról adtak hírt, azóta is elmaradva reszketésük napi ecsetelésével.

A „lázas” szítása már megkezdődött a Szabadság téri németmegszállás-szobor építése köré vont kordon folyamatos bontásával. Ez az a társaság, amely a legerősebb szavakkal ítélte el annak a kordonnak a megbontását, amely a Kossuth teret zárta el a látogatók előtt, mert az Országházat és környékét Gergényi rendőrfőnök művelési területté nyilvánította.

Nyakó István, az MSZP szóvivőjeként az akkori kordonbontást provokációnak minősítette, mert a Fidesz „Magyarország jogrendjével szállt szembe”, Gusztos Péter, az SZDSZ országgyűlési képviselője „majomparádának” nevezte.

Kőszeg Ferenc volt SZDSZ-es országgyűlési képviselő, aki az évben ment nyugdíjba a Magyar Helsinki Bizottság el-

nöki posztjáról, hiányolta, hogy a rendőrség gyáván nem tartóztatta le a Fidesz képviselőit, külföldi példával illusztrálva, hogy „másutt a képviselőket, és adott esetben a kongresszus tagjait hogyan állítják elő hasonló jogsértések alkalmával”.

És itt kell megállunk.

A mostani kordonbontáskor csendben lévő Kőszeg Ferenc hol a Magyar Helsinki Bizottság nevű emberi jogi, nem kormányzati szervezetet vezette, hol az SZDSZ-nek volt képviselője, illetőleg annak országos tanácsának tagja.

Schiffer András, az LMP első embere korábban a szintén emberi jogi, nem kormányzati szervezetnek, a TASZ-nak volt a vezetője.

Ő tette ki büszkén szervezete honlapjára azt a rapperdalt, hogy a Magyar Nemzet újságíróinak a belét kell kítaposni. Ahogyan a szociológia egyik amerikai klasszikusa, C. Wright Mills hatalmi elitje akadálytalanul cirkulál a katonai-ipari komplexum és a politika területén, nálunk ugyanolyan könnyű az átjárás a nem kormányzati, főként „emberi jogi” szervek és a jobboldaltól távoli politikai pártok között.

Április 15-én az Európai Parlament olyan határozatot hozott, amelynek értelmében a lobbista és egyéb nem kormányzati szervezeteknek („NGO”-knak) kötelezően re-

gisztrálniuk kell magukat, és az így nyilvántartásba vett szervezeteknek maradéktalanul fel kell tárnuk minden általuk képviselt ügyfelüknek a pénzügyi támogatóik azonosságát.

Az Egyesült Államokban erről már régóta a külföldi ügynökök nyilvántartásba vételét előíró törvény („foreign agents registration act”) gondoskodik.

Ez fordítva nincs így: Ukrajna esetében nem tudjuk, hogy ott a megválasztott kormány elleni lázadást mely nem kormányzati szervek szították azon ötmilliárd dollár segítségével, amelyet – mint decemberben Victoria Nuland amerikai külügyi államtitkár elmondta – az Egyesült Államok Ukrajna „demokratizálására” fordított.

Nálunk a kormány eddig az ilyen kívülről történő „demokratizálást” csak bátorította azzal, hogy nem kívánta törvényileg átláthatóvá tenni a külföldi ügynökszervezetek tevékenységét. Eközben a rendőrség mosolyogva nézi a folyamatos kordonbontást és szoborrongálást.

Vagy akár a Fidesz-székházba történő erőszakos behatolást és ott a bejárati ajtó üvegének széttrésztését.

Ha a demokratikusan megválasztott kormány rendfenntartó szervei (akiké az „erőszak monopóliuma”, dobolta a fülünkbe a jobboldali emberek még több vérét látni akaró balliberális sajtó) az ellene erőszakot alkalmazókkal szemben nem mutat törvényes keretek között gyakorolt erőt, azzal további és egyre súlyosabb törvénytelen tettekre ösztönzi az antidemokratikus erőket, valamint a szabálysértéseket vagy bűncselekményeket toleráló „rendőrség” imázsát vetíti előre.

Mivel a jövőt senki nem tudja megjósolni, a puskaport nemzeti érdekből nagyon, de nagyon szárazon kell tartani.

Az ügynököket ezért regisztrálni szükséges, a törvénytelen erőszakot alkalmazókkal szemben pedig ugyanolyan erőteljesen kell fellépni, mint teszik azt a balliberális antidemokraták mintacsoportjaiban.

Seuso kincsek jönnek, Munkácsy képek mennek?

A hányatott sorsú Seuso kincsek tekintélyes része visszakerült hazánkba a titokban folytatott tárgyalások lezárulása után. Köszönet érte a kormánynak, hogy 15 millió eurót áldozott erre a nemes célra. A Seuso kincsek hazahozatala egyúttal ráirányítja a figyelmet a Munkácsy Trilógia ama két képére is, amelyek pillanatnyilag a debreceni Déri Múzeumban láthatók, de ki tudja, meddig.

A Seuso kincsekről folytatott londoni tárgyalások éppen úgy szigorú államtitkot képeznek, mint hazaszállításuk körülményei. A Munkácsy Trilógia eddigi sorsa azonban nyílt titok. Vegyük számba, mi történt mostanáig!

A debreceni Déri Múzeum

dona, míg a Golgota a neves műgyűjtőé, Pákh Imréé.

Sokkoló volt a hír: idén februárban került nyilvánosságra az a levél, amit a kanadai múzeum, az Art Gallery of Hamilton elnöke írt Angi Jánosnak, a Déri Múzeum igazgatójának. Ebben azt kérte, 2014. július 31.-éig juttassa vissza a náluk letétben lévő Krisztus Pilátus előtt című képet. Angi János megerősítette a hírt, hogy hamarosan lejár az ötéves letéti szerződés, a kanadaiak jogosan tartanak igényt a magyar festőfejedelem tulajdonukat képező alkotására. A letéti szerződés elvileg ugyan meghosszabbítható, de a kanadaiak nem akarnak hallani róla, a festmény csakis akkor maradhat hazánkban, ha azt megvásároljuk.

Angi János múzeumigazgatónak tudomása van arról, hogy a kép megvételéről már folynak a tárgyalások. Mivel egy ilyen értékes műalkotás megvásárlása meghaladja mind a múzeum,

csak félmegoldás lenne. Ugyanis a harmadik festmény, a Golgota sem a magyar állam tulajdona. Bár az ismert műgyűjtő, Pákh Imre hallgat, nem nyilatkozik, a jelek árulkodók. A Nemzeti Galéria főrestaurátorával és restaurátorával felmérte a kép állapotát, de ennél is többet mond, hogy a világhírű londoni aukcióház, a Christie's két szakértőjével is megtekintette a debreceni kiállítótermet. Mindkét látogatás azt a sajtóban már megjelent feltételezést erősíti, hogy értékesíteni akarja a tulajdonába lévő Munkácsy alkotást. Ennek egyébként nincs jogi akadálya, mert a Golgota letéti szerződése valójában már tavaly ősszel lejárt.

Mélyen egyetértek Kósa Lajossal, a kormánypárt vezető politikusával: „Debrecen elsődrendű érdeke, hogy a messze földön híres Munkácsy Trilógia mindhárom képe a Déri Múzeumban legyen hosszú tá-

2,2 milliárd forintra biztosították.

Nincs még egy olyan festő a világon, akinek életében olyan drágán keltek volna el képei, mint Munkácsy Mihálynak. A 170 évvel ezelőtt született festőóriás most reneszánszát éli. A Munkácsy vándorkiállítás – amelynek 24. helyszíne most éppen a békéscsabai Munkácsy Múzeum – hamarosan kétmilliomodik (!) látogatóját köszönti. Ám Munkácsy nem csak a Kárpát-medencében hódít. Tavasszal Münchenben, ősszel Sanghajban nyílik műveiből kiállítás.

Meggyőződésem, hogy a magyar festőfejedelem három legnagyobb alkotásának, amelyek egységet képeznek, örökre Magyarországon a helye! A Magyar Nemzeti Bank nagyszűrű kezdeményezése, az Értéktár Program arra hivatott, hogy megtartsa és visszaszerezze nemzeti kincseinket. A

hatalmas termét alig egy éve újírtották fel, több mint százmillió forintért, hogy méltó kiállítóhelyként szolgálhasson a világhírű Munkácsy Trilógiának. Különleges megvilágítás, három fényjáték fokozza a művészi élményt. A felújításnak mondhatni csak az a szépséghibája, hogy a festmények nem örök időkre vannak kiállítva. Könnyen lehet, hogy már csak hetekig csodálható meg együtt a Munkácsy Trilógia Magyarországon.

A trilógia három képe közül csak az Ecce Homo képezi a magyar állam tulajdonát. A Krisztus Pilátus előtt című kép a kanadai Hamilton Galéria tulaj-

mind Debrecen városának anyagi lehetőségeit, a tárgyalásokat kormányzati szintre emelték. Márciusban Halász János kulturális államtitkár Kanadában járt, egyeztetett a Hamilton Galéria vezetésével, de a sajtóhírek szerint üres kézzel távozott. Kósa Lajos debreceni polgármester ugyanakkor úgy nyilatkozott, hogy a választások után, még áprilisban többedmagával Kanadába utazik, s a kellő felhatalmazás birtokában remélhetőleg megszerezheti a nemzetnek, az országnak, s a városnak a Krisztus Pilátus előtt című képet.

Sajnálatos módon ez a nagyszűrű megoldás még mindig

von kiállítva, ami csak úgy biztosítható, ha azok a magyar állam tulajdonát képezik.”

A Seuso kincsek értékes darabjai 15 millió euró, azaz mintegy 4,5 milliárd forint fejében kerültek magyar földre. A párhuzam annyiban is jogos, hogy a két Munkácsy kép ugyanez a nagyságrend. Természetesen bortság lenne pontos árat megjelölni, az nyilván a tárgyalások során fog eldőlni, mekkora vételár, s még az is lehet, hogy üzleti titkot képez majd. Mindenesetre útmutatóul szolgálhat az az információ, hogy a Krisztus Pilátus előtt képet 1,1 milliárd forintra, míg a Golgotát

Munkácsy Trilógia megtartásánál, Magyarországon tartásánál nemesebb, magasztosabb célt aligha tudok elképzelni!

Jókai Mór annak idején felhívást intézett a magyar nemzethez. Akkor éppen Bécs vásárolta meg a kor ünnepelt festőjének egy képét, de Budapest még adós maradt ezzel. A felhívás hatására végre Budapest is rendelt egy festményt – a Honfoglalás a mai napig látható a Parlamentben.

Mit tehetnénk ehhez hozzá? Kellene ma is egy Jókaihoz fogható személyiség, aki kiállt és kiáll a Munkácsy Trilógiáért.

D. Lakatos Gábor

Bayer Zsolt: Európa

2014. május 2., Álláspont

Az európai „vezető értelmiség” (értsd: akik haszonélvezői a RENDSZERNEK) értetlenül és rémülten konstatálja aényt, miszerint Európa-szerte növekszik a „szélsőjobb”, a „radikális jobb” és az euroszeptikusok befolyása.

És tényleg nem értik. Ugyanis ahhoz, hogy értsek, ki kellene dugniuk a fejüket ostoba és szánalmas elméleteik roncsai közül. De nem dugják, és képtelenek elfogadni, hogy '68-as álmaikat rajtuk kívül nem álmodja már senki sem.

„Demokratikus patriotizmus mozgalom minden országban van. Együtt kell megállítanunk az európai szövetségi szuperállam kialakítására irányuló imperialista törekvést, amelyet a hagyományos jobb- és baloldali pártok képviselnek. (...) Valóban nagyok a különbségek, de legalább három alapelvben mind egyetértünk. Egyrészt meg kell védeni a nemzeti szuverenitást. Másrészt mind ellenezzük a tömeges bevándorlást. A harmadik: kevesebb EU-t akarunk” – mondja Geert Wilders, a holland Szabadságpárt vezetője, akinek feltett szándéka, hogy Hollandiát kivezeti az EU-ból. Pártja a közelgő választások egyik nagy esélyese.

„Lényeg, hogy a legnagyobb szuverenitást érzük el hazánk számára. A közös Európa csak akkor lehet sikeres, ha egyúttal szabad is, ha önbizalommal bír, a sokszínűségre épített, szabadon választott társulása az országoknak. Mi tehát a történelmileg kialakult népek és őshonos népcsoportok szabad Európájáért harcolunk, szemben azokkal az agresszív törekvésekkel, amelyek az Európai Unió sokszínű nyelvi és kultu-

rális közegének művi egyenlősítését erőltetik mindenáron – a multikulturalizmust, a globalizációt és a tömeges bevándorlást” – mondja Heinz-Christian Strache, az Osztrák Szabadságpárt vezetője, kinek pártja nagy valószínűséggel meg fogja duplázni uniós képviselői mandátumainak számát.

A Marine Le Pen vezette francia Nemzeti Front a felmérések szerint a jobbközép UMP-vel holtversenyben már az első helyért harcol Franciaország-

tő többsége továbbra is normális, és normális életet akar élni. Az emberek döntő többsége továbbra is kötődik nemzetéhez. Leginkább ahhoz kötődik. Semmit sem jelent számára a multikulturalizmus, szarik a kozmopolitizmusra, a világpolgárságra meg a „sokszínűség-re”.

Nagyon szívesen utazgat, lát világot, ismerkedik másféle kultúrákkal, ugyanilyen szívesen lát vendégül bárkit – de nem óhajta átlépni a határtalansá-

lomban, azzal pedig végképp nem, hogy gyerekeket is nevelhessenek, úgymond „családban”.

Az emberek döntő többsége pusztán kényszerűségből hallgat, és fordítja félre a fejét. Mert véleménydiktatúra van, mert a '68-asok olyannyira nekivadultak már, hogy aki meg merészeleli kérdőjelezni eszméiket, azt egyszerűen kiközösítik, tönkreteszik, karrierjét derékba török.

Miképpen Balla Eszter helyesen rámutat a Héti Válasz legfrissebb számában, a CNN alapítójának, Ted Turnernek semmi baja nem lett, amikor kijelentette: A kereszténység a szerencsétlen hülyék vallása. Ellenben amikor Brendan Eich, a Mozilla társalapítója, a JavaScript programozási nyelv megalkotója 2008-ban ezer dollárt adományozott azon népszavazás céljára, amely a kaliforniai homoszexuálisok házasságát akarta megakadályozni, nos, Eichet középkori boszorkányüldözéshez

hasonlatos vesszőfűtés végén lemondatták posztjáról.

Ebből van elege a világnak és a normális emberek döntő többségének.

És Ted Turnernek a porban csúszva kellett volna kijelentése után a fogait keresgálnie, csak azért, hogy nagyobb baj ne legyen. Az pedig mégis csak a minimum kéne legyen, hogy Eichnek is járjon ugyanannyi jog a véleménynyilvánításhoz, mint a Ted Turner-féle rohadékoknak. De ez ma nem így van.

Ezért fognak győzni a „szélsőségesek”. Akik persze csak a '68-as idióták világához képest szélsőségesek.

Igazából csak normálisak.

Mint a döntő többség.

Mint az „unortodoxok”.

Nyugalom: közeledik a nemzeti reneszánsz.

Bayer Zsolt – 2014. május 2., péntek – Magyar Hírlap

ban. De megkerülhetetlen az olasz Északi Liga, a Svéd Demokraták Pártja, a Szlovák Nemzeti Párt, a Flamand Érdek – s eközben a '68-asok értetlenkednek és szörnyülködnek.

Pedig ők az ok.

Ők csináltak négy évtized alatt élhetetlen, ostoba, barbár, kiábrándító, szánalmas elmebajt a liberális demokráciából, a közös Európából és annak eszméjéből, ők dúlták fel és tették tönkre a jóléti társadalmat, miattuk lett leginkább egy elmegyógyintézethez hasonlatos a világ nyugati fele.

És most állnak, és nem értik. Ugyanis igazából soha nem értettek semmit.

Pedig csak annyit kellene megérteniük végre, hogy elméleteik, beteg ideológiáik ellenére az európai (nyugati, közép- és kelet-európai) emberek dön-

gok határát. Faluja van, városa van, megyéje van, országa van, HAZÁJA van, s akinek ez nem tetszik, az tehet neki egy szíveséget.

Az emberek döntő többsége Európában keresztény, és ez akkor is jelent számára valamit, ha amúgy már eszébe sem jut. De igenis eszébe jut, amikor el akarják venni tőle, amikor meg akarják vele tagdatni, amikor gúny és közröhej tárgyává akarják tenni a hitéért. Akár a nem is gyakorolt hitéért.

Az emberek döntő többsége tiszteli (keresztény alapon is!) a családot, és megdöbbenéssel vegyes felháborodással veszi tudomásul a család fogalmának kiüresítését, kigúnyolását, meggyalázását.

Az emberek döntő többségét egyáltalán nem érdekli felebarátainak szexuális irányultága, de igenis nem ért egyet azzal, hogy a homoszexuálisok házassodhassanak, ráadásul temp-

Egy az ország 2014 - Közel félmillióan minden idők legnagyobb Békemenetén

A A AMHO/SzL- 2014. március 29., szombat

Rengetegen érkeztek vidékről és a határon túlról, hogy támogatásukról biztosítsák a kormányt. Közel félmillióan vettek részt a Civil Összefogás Fórum által szervezett Békemeneten szombaton délután, ami az eddigi legnagyobb ilyen megmozdulásnak számít. A tömeg hosszabban teljesen betöltötte az Andrásy utat az Oktogontól a Hősök teréig, ahol Orbán Viktor kampányzáró beszéde zárta a gyűlést. A Deák téren pár fős provokátor csapat Putyin zászlókkal fogadta a résztvevőket, de az esemény békésen zajlott le.

A Deák tér közelében ellentüntetők fogadták a menetet, "A párttal, a néppel egy az utunk" kezdetű kommunista indulót énekelték, valamint Orbán Viktort és Vlagyimir Putyinf ábrázoló zászlókat emeltek a magasba. A fehér inget és úttörőnyakkendőt viselők "Éljen az orosz-magyar barátság! Éljen bölcs vezérünk, Viktor!" feliratú molinót helyeztek el egy előre kiépített színpadon. A vonuló tömeg teljesen betöltötte az Alkotmány utcát miközben még sokan a Kossuth téren álltak. Az indulás előtt a nemzetiszínű, székely zászlókat, CÖF-ös és fideszes lobogókat lengető emberek elénekelték a magyar és a székely himnuszt.

A menet - Csizmadia László, a Civil Összefogás Fórum (CÖF) alapítója, Széles Gábor nagyvállalkozó, Bencsik András, a Demokrata újság főszerkesztője és Fricz Tamás politológussal az élen - az

"Egy az ország - 2014. április 6-a"

feliratú nemzetiszínű transzparenst viszi maga előtt.

A résztvevők egy része kórdát visel, a legtöbben a tömegben településnevek táblái

alatt vonulnak és molinókat visznek magukkal, olyan feliratokkal, mint "Szilárd meggyőződésünk, hogy nemzetet építeni csak tiszta erkölccsel lehet", "Vezess Viktorunk, s veled indulunk, küzdelemre hív az élet, hadd kövessünk benne téged".

A vonulók feje fölött egy molinón az a felirat olvasható, hogy "Békemenet Magyarországot".

Az első sorban vonult még mások mellett Csiba Gábor, a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei kórház vezetője, KDNP-s politikus és Pataki Attila rockzenész.

Széles Gábor útközben bejelentette, miközben a legutolsó békemenetre csupán 200, a mostanira 400 busszal érkeztek

vidékről az emberek, és úgy becsüli, hogy a mostani békemeneten résztvevők száma eléri majd az egymilliót.

Az Arany János utcánál azt jelentették be a szervezők, hogy a tömeg vége még a Kossuth téren van.

Stefka István, a Magyar Hírlap főszerkesztője azt mondta, 2012 januárjában azért szervezték az akkori békemenetet, mert veszélybe került "függetlenségünk". Hozzátette, "a mai békemenet legalább olyan fontos, mint az első volt, a mai békemenet előszobája a jövő hétvégi választásnak".

A főszerkesztő szerint ma az a veszély fenyeget, hogy "az SZDSZ-es rablók" eltörlik a rezsisökkentést, a családi kedvezményeket és számos más szociális juttatást.

Útközben, az Oktogonnál az LMP standokat állított fel, és az

aktivisták zöld almát osztogattak a menetelőknél, akik erre szórványos fütttyel válaszoltak, atrocitás nem történt.

Bencsik András, a Magyar Demokrata főszerkesztője beszédében kijelentette, nem igaz, hogy a magyar széthúzó nemzet.

Ezt bizonyítja a békemenet is, amelynek résztvevői az igazi hősök - fogalmazott.

A főszerkesztő úgy látja, eljött a cselekvés ideje, Orbán Viktor szombati beszéde pedig kellő energiát adhat az embereknek ahhoz, hogy újra kormányra emeljék a mostani miniszterelnököt és politikustársait.

Bayer Zsolt arra emlékeztetett, hogy 2012-ben a békemenet mentette meg Orbán Viktor kormányát, a mostani békeme-

tékeink védelme mindannyiunk feladata".

Minden idők legnagyobb Békemenete

A Hősök terén Kocsis Máté, a rendezvény szónoka köszöntötte az egybegyűlteket, a vidékről és a határon túlról érkezőket, ahogy fogalmazott "minden idők legnagyobb békemenetén". A Fidesz nagygyűlése a himnusz éneklésével kezdődött.

A tömeg szórakoztatásáról a Vastag testvérek mellett a Csík Zenekar és a Balkán Fanatics gondoskodott. Joseph Daul, az Európai Néppárt elnöke, valamint a határon túli magyarság képviselőjében Pásztor István, a Vajdasági Magyar Szövetség elnöke tartott beszédet Orbán Viktor előtt.

Daul támogatásáról biztosította a kormányfőt.

Az Európai Néppárt francia elnöke magyarul kezdte beszédét: "Hölgyeim és Uraim, kedves magyarok", majd francián folytatta: "Óriási megtiszteltetés itt lenni, kiállni Orbán Viktor mellett."

Pásztor István szerint április 6-a a nemzet napja, amikor arról kell dönteni, hogy folytatni kívánják, amit elkezdtek és össze tudnak-e fogni és kellő erőt tudnak tenni e szándék mögé. A Vajdasági Magyar Szövetség (VMSZ) elnöke arra szólította fel a határon túli magyarságot, hogy "azonnal szavazzanak", ne várják az utolsó pillanatot.

Mutassuk meg magunkat, és járuljunk hozzá ahhoz, hogy erősebb legyen a nemzet, ez a mi érdekünk, mi a nemzet részei vagyunk - fogalmazott.

Lapunk, (a Magyar Hírlap) tulajdonosa, Széles Gábor szerint a rendőrség félmillió becslésénél is többen vettek részt a szombati Békemeneten. "Szerintem a rendőrségi értékelés szerinti félmillió részvétel a Békemeneten, lehetséges hogy helyes adat, csak hogy...ehhez hozzá kell venni a szervíz utakon vonuló embereket, valamint a Hősök terén várakozó embereket.

(100-200 ezer ember?). Tehát összesen kb. 700-800 ezer ember vehetett részt összesen", olvasható Széles Gábor oldalán.

Marc Faber, Bogár László, Franklin Templeton, Róna, Soros és mások véleménye Közeleg az összeomlás, a dollár kivégzése és...

Putyin: öljétek meg a Rothschildokat

Vlagyimir Putyin orosz elnök azt javasolta a pénzügyi válság megoldására, hogy öljék meg a Rothschild család minden tagját. - CIA források szerint. Ezért

van, hogy a Rothschildok most rejtőzködnék, ahogy azt Nathaniel Rothschild esete mutatja.

Nem valószínű azonban, hogy a Rothschildok megölése megoldaná a pénzügyi válságot. A Rothschildok csupán magas szintű középmemberek. A probléma most egyértelműen Washington D.C.-re, és a Federal Reserve Amerikai Egyesült Államok leányvállalatára koncentrálódik. A szövetségi még mindig makacsul használják a zsoldos hadsereget, hogy kiobbantsák a 3. Világháborút Ukrajnában. Szerencsére az európai kormányok nem működnek együtt ezzel a tervvel. Sem a Pentagon. Még az izraeliek is elhatárolták magukat a folyamatban lévő műveletektől Ukrajnában.

FST erősen ajánlotta, hogy az ázsiaiak lépjenek szövetségbe a BRICS nemzetekkel és az európaiakkal amint lehet, hogy minden Egyesült Államokon kívül tartott dollár helyett egy új valutában kereskedjenek.

Ezt az ajánlatot megfontolás tárgyává tették. Az ázsiai képviselő azt is elmondta, hogy már az összes 1990 előtt készült dollár fekete listán szerepel azon lépés részeként, hogy elvágják az összeesküvést a földalatti pénztől. A Tokyo Mitsubishi UFJ Bank valutapénztárosai ezt megerősítették. Az 1990 előtti dátummal készült bankjegyek többnyire CIA hamisítványok, mondták el a források.

Volt sok hosszú rendkívüli találkozó Washingtonban a múlt héten Christine Lagarde, az IMF vezetője, és az amerikai pénzügyminiszter Jack Lewi bevonásával az oroszok azon szándéka miatt, hogy az olajért Európában fizetnek, de ezek a találkozók nem voltak képesek megoldani semmit - Pentagon források szerint.

A dollár készen áll a kivégzésre

Forrás: homelandsecurity.com

Az elmúlt egy év során egyre többen erősítették meg, hogy Barack Obama célja a dollár „kivégzése”, hogy helyére egy nemzetközi világvaluta és természetesen a valutát felügyelő globális kormány léphessen.

Sokan nevettek ezen, kijelentve, hogy csupán mesterségesen gerjesztett hírverésről van szó. Mások tíz körömmel ragaszkodnak a „normális állapotról” kialakított nézeteikhez és kizártnak tartják, hogy ilyesmi valaha megtörténjen.

Ma, hozzávetőleg egy évvel azután, hogy a kérdés kezdett komollyá válni, a terep készen áll a dollár kivégzésére. A folyamat megtervezése régóta folyik a véletlen és nem is a hozzá nem értés, illetve az Obama rezsim vagy az azt megelőző kormányok amatőr gazdaságpolitikájának eredménye. Szándékos folyamatról van szó, amit jelenleg az Egyesült Államok és Oroszország és természetesen a hatalmi elit közötti geopolitikai mesterkedések által generált kód takar.

Az amerikai dollár egyértelműen a végelgyengülés jeleit mutatja, ami nemcsak az új Fed vezér, Janet Yellen felszínesebb intézkedéseiben, de Oroszországnak az amerikai lépésekre adott válaszaiban is megmutatkozik.

A legmagasabb szinteken folyó aszimmetrikus harcokról van szó, amit Putyin nagyon jól ismer, hiszen évekkal ezelőtt a rubel ellen is bevetették már.

A zero hedge nagyon jól szemlélteti a legújabb támadás lényegét a „Petrodollár riasztás: Putyin új gázmegállapodást készül bejelenteni Kínával” című cikkében, amiben leírja, hogy

„miközben a nyugat azzal van elfoglalva, hogy megakadályozza Oroszországot Ukrajna és/vagy egyéb területek megszerzésében, Putyin, szokás szerint, három lépéssel előre gondolkodik.”

„Miközben Németország és Európa egyelőre még azon aggodódik, nehogy a Gazprom elárja a csapatokat, Oroszország fontos bejelentésre készül a Kínával kötendő energiaszolgáltatási megállapodásról. A lépés geopolitikai megarengéseket indíthat el a világban és igazi árualapú tengely mentén kötheti szorosra a két hatalmas ország közötti kapcsolatokat.”

Egy olyan folyamatról van szó, ami egymástól látszólag független eseményeket köt össze. Ilyen például az Arab tavasz, Líbia megszállása, Szíria folyamatos destabilizálása és természetesen az ukrán ügyekbe való beavatkozás. Ezek az események mind összefüggnek egymással, mint ahogy azok a bizonyos „bankár halálesetek” is, amik mögött szintén több rejlik, mint amit a nyilvánosság orrára kötnek. Nem kell más tenni, mint néhány lépés távolságból szemlélni az összképet és azonnal látni fogjuk, miként terelik a világot a globális kormányba, miként veszik el és osztják újra az emberek vagyont és miként hajtanak mindenkit pénzügyi rabszolgaságba.

Sokan töprengenek azon,

hogy miért van szüksége az amerikai kormányknak arra a rengeteg lőszerre és katonai felszerelésre az Egyesült Államok utcáin. Amikor az emberek hirtelen ráeszmélnék majd, hogy a nyugdíjas évekre félretett megtakarításaikból nem fognak tudni megélni, a helyzet igen gyorsan elfajulhat. Egyesek meg lesznek győződve arról, hogy az amerikaiak és kereskedelmi partnereik a sorozatos melléfogások, esetleg valamiféle kozmikus baleset eredményeként nem képesek többé ételt, benzint és egyéb alapszükségleteket vásárolni, amikor a valóságban ezt pontosan így tervezték. Ennek a tervnek a hatásait pedig hamarosan látni fogjuk.

Idén jön az összeomlás - megszólt a guru

Korábbi sötét előrejelzéseit viszonylag konkrét időhatárral ellátva újra megjósolta a világ tőzsdéinek megrendülését Marc Faber svájci üzletember. Bő fél évvel ezelőtti ijesztgetése nem jött be.

Nagyobb visszaesés vár a világ tőzsdéire, mint amit egyik leghíresebb összeomlásukkor, 1987 őszén elszenvedtek - állítja Marc Faber, aki negatív előrejelzéseivel kiérdemelte a dr. Balsors gúnynevet. A Gloom, Boom & Doom Report (Mélabú, fellendülés és balsors hírlevél) kiadó-szerkesztője, aki a CNBC-nek nyilatkozott, egy ideje az értékpapíripiacok hanyatlását várja.

Öt évvel ezelőtt, 2009-ben azt ajánlottam a befektetőknek, hogy vásároljanak részvényeket, mert tudtam, hogy a világ nagy jegybankjainak rendkívüli monetáris enyhítési politikája el fogja árasztani a piacot pénzzel, amely részben a tőzsdékre áramlik. A pénzeső azóta felhajtotta a részvényárakat, ám a mesterségesen felfújtt kereslet mellékhatásaként mára nagyon kevés részvény ára fejezi ki annak valódi értékét - fejtegette telefoninterjújában.

Véleménye szerint az internetgazdaságban és a biotechnológiai szektorban már megjelentek a fájdalmas irányváltás jelei. Van a tőzsdei társaságoknak egy köre, amely nagyon sérülékeny, mivel papírjaik értékét vásárlóik ábrándjai határozzák meg. Nincs profitjuk, így részvényeik értékét aszerint próbálják belőni, hogy pillanatnyi áruk hogyan viszonyul árbevételükhöz. Hosszú távon ez nem igazán jó mérési módszer.

Sötétben tapogatóznak

Az elborult számítások mellett azonban más tényezők is amellel szólnak, hogy a befektetők hamarosan pánikszerű eladásokba kezdhetnek. Faber szerint egyre többen jönnek rá, hogy az amerikai Fednek halvány fogalma sincs arról mi történik körülötte a világban. A Fed döntéshozói nem is sejtik, mit csinálnak, és ahogy a befektetők ezt felismerik, úgy fogy az USA jegybankjának szerepét játszó szervezetbe vetett bizalom.

Amint végképp rájönnek, hogy mi a helyzet, kiszórják papírjaikat, és a részvényárak hanyatlani kezdenek, mégpedig meredek ívben - jóslja Faber. Az egyik vezető amerikai tőzsdeindex, az S&P még idén elveszti értékének legalább ötödét, vagy még inkább 30 százalékat. Az összeomlás a következő 12 hónapban bekövetkezik, ezért az üzletember senkinek sem ajánlja, hogy részvényeket vásároljon. Faber legutóbb 2013 augusztusában prognosztizált az 1987-es hasonló tőzsdekrachot, azóta az S&P-500 kilenc százalékot erősödött. Az elmúlt hónapokban ennek ellenére megismételte jóslatait - igaz, eddig nem beszélt a válság időpontjáról.

No problem

Nem mindenki olyan pesszimista, mint dr. Balsors. A hozzá hasonlóan neves befektető Bill Miller úgy véli, hogy belátható időn belül folytatódik a tőzsdéken a bikapiac. Szerinte ha vakában kilőnének egy nyilat, akkor bármely részvényt is találna el, annak biztosan emelkedni fog az értéke a következő hat hó-

napban. A Legg Mason Capital vagyonekezelő cég korábbi elnöke egyszerűen úgy látja, hogy az optimista befektetők mozgadják a piaci árakat.

Bogár László: A világ végfelszámolója

2014. március 12. 08:17

Hunhír.info

Aki ugyanis a „múltat végképp eltörlő”, ahogy a nemzetközi kommunista mozgalom indulója, az Internacionálé egyik sora fogalmaz, az ezzel az emberi létezés lelki, erkölcsi, szellemi talapzatát zúzza szét. Erre pedig azért van szüksége, hogy ezzel gyökeretelenné és kiszolgáltatottá tegye az emberi közösségeket, így a világ korlátlan és folyamatos kifosztása számára akadálytalanná váljék.

Az elmúlt évszázadok legmegrendítőbb társadalmi történéseit forradalmakként tartja nyilván az emberi emlékezet. A mindent meghatározó és persze „nem létező” világerő akaratára párás szemekkel, többnyire nemzeti ünnepként kell felmagasztalni ezeket a pusztító eseményeket. A forradalom szó már eredetét tekintve is sokat elárul magáról. Az evolúció, amit fejlődésnek is szokás mondani, pontosan azt jelenti, hogy „kibontakozás”, a revolúció pedig arra utal, hogy gyors egymásutánban ismétlődnek a kibontakozások. Azaz nem a természetes rendet követik, hanem

mesterségesen „csinálják azokat”. Áruklodó, hogy nyilván azért kell revolverként a történelemre fogni a forradalmakat, hogy képesek legyünk velük a „múltat végképp eltörlőni”. Aki ugyanis a „múltat végképp eltörlő”, ahogy a nemzetközi kommunista mozgalom indulója, az Internacionálé egyik sora fogalmaz, az ezzel az emberi létezés lelki, erkölcsi, szellemi talapzatát zúzza szét. Erre pedig azért van szüksége, hogy ezzel gyökeretelenné és kiszolgáltatottá tegye az emberi közösségeket, így a világ korlátlan és folyamatos kifosztása számára akadálytalanná váljék. Nos, éppen ez a forradalmak legfőbb és legmélyebb célja. A nyugati embernek persze már nagyon nehéz és főként kényelmetlen szembesülnie ezzel, mert a hamis értelmezési keret, amelyben minderről gondolkodnia kell, szentségtörésnek mutatja a forradalmak ilyen szemléletét.

Holott éppen maga a forradalom a „szentségtörés”, hiszen a forradalmak valósgos célja a szakralitás rendjének teljes szétzúzása. Az emberiség történetében három nagy forradalmi hullámmal próbálta a „nem létező” pusztító világerő a szakralitás fennálló rendjét szétroncsolni. Az elsőről, amely

háromezer évvel ezelőtt játszódott le, már egyáltalán nincs semmilyen tudásunk, a világot irányító erő ugyanis igyekezett eltüntetni minden nyomot, sikerrel. De hiába is volna bármilyen információnk, lévén, hogy magát az értelmezési keretet is régóta szétzúzta, nem tudánk

már mibe illeszteni, így nem tudnánk értelmezni sem azt. Ezzel a forradalmi hullámmal semmisítette meg a szakralitást legmélyebb szintjét, ahol az uralkodó személye még közvetlen kapcsolatot jelentett a transzcendens világgal. Helyét olyan nemesség vette át, amely még évezredekig fenntartotta a szakralitást rendjét, ám a lassú erózió már egyre gyengítette azt. Az újabb forradalmi hullám csak 2500 évvel később jelentkezett, amikor már végzetesen meggyengült a szakralis rend, sőt maga a nemesség vált legbuzgóbb szétrombolójává. Ebben döntő szerepe volt annak, hogy a nemesség addigra elveszítette szakralis világtérképét, gyanútlanul átvette a pusztító világerő hamis értelmezési keretét. Az újabb forradalmi hullámban a már eleve deszakralis polgárság lett a főszerep. Az üdvösség, az Isten szerinti lét minőségi céljai helyett a fizikai élvezet előidézése alkalmas „anyag” mennyiségi felhalmozása válik az emberi létezés legfőbb céljává. Az angol, majd főként a francia forradalom iszonyú brutalitása jelzi, hogy a deszakralis pusztítás nyomán felhalmozódott feszültségeket csak az apokaliptikus erőszak teljes bevetésével lehet kezelni. A kialakuló deszakralis rend, a nyugatias modernitás, ami a 19. század óta kapitalizmusként nevezi meg önmagát, eredeti formájában azonban csak alig néhány évszázadon át képes üzemeltetni a világot, így a 20. századtól egyre inkább kénytelen átadni a helyét a magát félrevezető módon globalizációnak nevező új rendnek. Taktikai okokból hamisan kettémetszették a világot. Ez a rend a keleti oldalon a „proletárforradalom”, a másik oldalon pedig a „fogyasztói forradalom” lett. Az egyiknek a hőse a proletár, a másiknak a konzumidióta, vagyis a fogyasztó. Valójában azonban mindkét oldalon ugyanaz megy végbe. Páriák ők, akik ugyanannak a létkarakternek a két oldalát testesítik meg. Az utóbbi évtizedek során a világot irányító erő olyan „instant” forradal-

makkal kísérletezik, amelyek inkább már csak rendkívül pusztító paródiái a három nagy forradalmi hullámnak. Pusztán taktikai célokat követnek. A dolog azért mulatságos, vagy inkább tragikomikus, mert az emberi közösségek újratereztési folyamatainak mindig van egy sajátos mintázata, egészen bizonyosan nem lehet rövid távon megváltoztatni, noha ezek az „instant” forradalmak azt ígérik. Pedig éppen a mintázat gyökeres átalakítása a pusztító világerő legfőbb történelmi célja. Ez a mintázat azonban rendkívül időtálló, hiszen ez egy közösség önazonosságának legfőbb őrzője. Ezekkel a manapság zajló „instant” forradalmakkal a globalizmus éppen azt akarja kikísérletezni, hogy miként lehetne ezeket a mintázatokot igen rövid idő alatt tetszés szerint átalakítani. Erre azért van szüksége, mert gyökeresen át akarja formálni a világ egész szerveződési modelljét. Az elmúlt fél évezred során a nyugatias modernitással (vagyis a kapitalizmussal) előbb munkaerőként, a legutóbbi időkben egyre inkább fogyasztóként fosztotta ki az embert. Ezért ebben a modellben a fő célja a népesség és a gazdaság növekedési ütemének fokozása volt. Az új létszerveződési modell azonban már a szellemi alávetés és kifosztás olyan mezőit és technikáit hozza létre, amelyek az emberiség nagy részét egyszerűen teljesen feleslegessé teszik. Ezzel lényegében megkezdődött a világ végfelszámolása.

Nagyon nagy a baj Európában

Dr. Drábik János az euroszeptikus lista vezetőjének előadása

<http://drabikjanos.org>

Recesszió felé tántorog Németország, konfliktus van Oroszországgal és a választók azon töprengenek: van-e egyáltalán értelme az Európai Uniónak.

“Beléptünk a veszélyzónába.

A következmények minden valószínűség szerint messzenők és megjósolhatatlanok lesznek” - fogalmaz a Saxo Bank szokatlanul erős hangvételű negyedéves jelentésében. Európa ebben a negyedévben a legnagyobb választási kihívással nézhet szembe a hetvenes évek óta, és növekedése drámai mértékben lelassulhat. Európa számára minden szempontból ezen a negyedéven áll vagy bukik minden - vélik a bank elemzői.

Választások

Úgy tűnik, nagyon is reális esélye van annak, hogy az Európai Parlamentben az euroszeptikusok veszik át az uralmat. Ez egy jó alkalom lehetne arra, hogy újragondolják az unió értelmét, ám ez nem valószínű, hisz Brüsszelben is szeretik a kitaposott ösvényeket járni - állapítják meg az elemzők.

Rogyadozik Németország

Ám talán rövid távon még ennél is nagyobb probléma, hogy az euróövezet növekedésének motorja, a német gazdaság annak jeleit mutatja, hogy követheti Franciaországot a recesszió felé. Az EU erős országai ugyanis láthatóan nehezen emésztik meg a mediterrán blokk válságát. Mint a Saxo Bank megállapítja, “a Club Med országainak szemmel látható gazdasági fellendülése nem más, mint krónikus problémáik átruházása Európa kemény magjára.”

Németország problémái Magyarország törekény fellendülését is veszélyeztethetnék, hiszen ez legnagyobb export piacunk.

Orosz konfliktus

Aztán itt van Ukrajna. Oroszország Krím félszigeti intervenciója, amely baljós árnyékot vet a kontinensre. Európa rövidlátó energetikai stratégiája kényelmetlenül függővé tette a földrészt hatalmas szomszédjától. Ám a szankciók lebegteté-

sével a Saxo Bank szerint csak azt éri el, hogy Moszkva még inkább megmakacsolja magát.

Bogár László: A Nyugat zsákutcája

2014. május 20., Napjaink világhatalmi játszmáinak egyik központi eleme az energetika. E kényes kérdés jobb megértéséhez először is azt kell látnunk, hogy a nyugatias modernitás létszerveződési módja, ami a 19. század óta nevezi magát kapitalizmusnak, két ontológiai alappilléren nyugszik. Az egyik a West and the Rest szójátékra épülő összefüggés. Ennek lényege az, hogy a Nyugat a nyílt és rejtett erők világátörténelmi-leghatékonyabb formáit kifejlesztve, jó fél évezrede egy sajátos „munkamegosztást” kényszerít rá a világ „maradékára”, vagyis a „Rest”-re. Ezt talán úgy lehetne szemléltetni, hogy ha az uralkodó közgazdaságtannak abból az alaptételéből indulunk ki, amely szerint a ráfordítás-haszon kettősségében kell szemlélnünk a világot. A Nyugat az általa kifejlesztett komplex erőszaktechnika segítségével e globális munkamegosztási rendszerében mindent magához húz, ami haszon, és mindent kitol a világ periferiáira (the „Rest”), ami ráfordítás, költség, áldozat. Legyen az környezetpusztítás vagy éppen a globális tömegpusztító fegyverként üzemeltetett kereskedelmi televíziók kultúrmocskja. Van azonban egy, az előbbivel szorosan összekapcsolódó másik fontos pillére is a Nyugat globális uralmának, és ez egy planetáris dimenziójú energetikai rendszer létrehozása és fenntartása. Az ember a nyugatias modernitás évezredei előtt csak a saját izomerejére, majd nagy testű háziállatainak energiájára, esetleg a szél és a vízi energia felhasználásának ősi módszereire támaszkodhatott. Ezekkel az energiaforrásokkal azonban a földrészt hatalmas szomszédjától. Ám a szankciók lebegteté-

tatlan lett volna. Ennél sokkal több, illetve sokkal „sűrűbb” energiára volt szükség, és ezt találta meg a modernitás embere a fosszilis energiaforrásokkal való rablógazdálkodásban. A fosszilis energiaforrások több százmillió év alatt elpusztult, és a fölkéregbe lesüllyedő növényi maradványokból jöttek létre egyfajta „szénkőzés” első állomásaként. Ennek lényege, hogy ezek a növények, (a szénkőzésre utaló „karbon” korban) megkötötték a föld légkörében széndioxid formájában jelenlévő szén, és aztán ez a földkéreg mélyebb rétegeiben rögzült. Ezt a több mint kétszázmillió éven át tartó folyamatot az emberiség most valamivel több, mint kétszáz év alatt teszi meg, de most már „visszafelé”, vagyis kiszedi a fölkéregből az ásványi szén, kőolajat és földgázt, elégeti, és így visszajuttatja a légkörbe szén-dioxid formájában. Mindez azt jelenti, hogy ezzel egymilliószorosára gyorsítja fel a planetáris szénkőzés második fázisát. Ma még senki nem képes megmondani, hogy mindennek milyen következményei lesznek, de nem marad következmények nélkül, az egészen bizonyos. Ráadásul mivel a fosszilis energiaforrások keletkezése kizárólag arra a néhány százmillió évre korlátozódott, és azóta a folyamat nem ismétlődött meg, így az emberiség egy nagyon is véges készletet éget el. S tekintettel arra, hogy e három fosszilis energiaforrás adja az emberiség által felhasznált energia 90 százalékát, össz mennyiségük évi tízmilliárd tonna kőolajnak felel meg, a készletek kimerülésének réme Demoklész kardjaként lebeg az emberiség felett. Ebből az egyre fenyegetőbb helyzetből többféle kiút kínálkozik. Az egyik, hogy valamilyen alternatívát keres az emberiség. Ezt elvileg a megújuló energia (szél és napfény) is jelenthetné, ám ez csupán szép, „zöld” illúzió. Az atomenergia alapanyagának planetáris készletei sem jelentenek igazi alternatívát, mert össz mennyiségük ezeknek sem biztosít hosszabb távú jövőt, mint a fosszilis energiaforrások.

És végül hatvan éve dolgoznak a tudósok a fúziós energia előállításán, ami elvileg korlátlan energiabővséget jelentene, de a valóra váltása egyelőre módfelett bizonytalan. Ha ezek az esélyek semmivé válnak, maradnak még a fosszilis energiaforrások eddig ismeretlen, vagy épp csak megismert, de kitermelhetetlen készleteinek feltárásából adódó lehetőségek. Az azonban egyértelmű, hogy ezek az eljárások igen kockázatosak, környezetrombolók és módfelett költségesek. Ráadásul az energetikai alap szlogen szerint a legolcsóbb energia a fel nem használt energia, így az emberiségnek legelőször is azon kellene elgondolkodnia, hogy vajon

mennyire valóságosak azok a szükségletek, amelyek évente tízmilliárd tonnás nagyságrendben igénylik a fosszilis energiaforrásokat. A legmélyebb létszerveződési probléma tehát az, hogy a Föld mint véges rendszer előbb vagy utóbb biztosan „ledob” magáról egy olyan élőlényt, amely komolyan gondolja, hogy létezhet végtelen exponenciális növekedés véges rendszerben. Ha a nyugatias modernitás még annyira ideig kívánná üzemeltetni létmódját, mint az ősi egyiptomi birodalom, akkor négyezer év múlva nemcsak a Naprendszer, de az egész galaxis összes anyaga sem lenne elég az emberiség anyag- és energiaszükségletének fedezésére. A Nyugat tehát nyilvánvaló ontológiai zsákutcában van, így egész létértelmezési logikáját kellene újragon-

dolnia ahhoz, hogy megoldást találjon energiafilozófiája feloldhatatlannak tűnő ellentmondásaira.

Bogár László – 2014. május 20., kedd – Magyar Hírlap

Kína teljesen szembefordult a dollárral?

Az előttünk álló gazdasági összeomlás újabb jelei tüntek fel a horizonton. Forrás: The Economic Collapse

Globális pénzrendszerünk alapját napjainkban az amerikai dollár és az Egyesült Államok jegybankjának (FED) kamatpo-

gon (beleértve az Egyesült Államokat is). Ezeknek az ületkötéseknak az elszámolása amerikai dollárban zajlik. Ez a tény a dollárkeresletet nagyon magasán tartja, továbbá lehetővé teszi, hogy az USA nagy mennyiségben tudjon fogyasztási javakat vásárolni a tengerentúlról nagyon alacsony áron.

Ennek a nemzetközi játéknak a lényege (legalábbis ez volt eddig), hogy Kína, az általa előállított javakért cserébe nagyrészt amerikai dollárt fogadott el. A termékek előállításához szükséges alapanyagokért pedig dollárban fizetett. A dollár alapú kereskedelem felfutásának köszönhetően ezért az ország rendkívüli mennyiségű dollárt volt kénytelen felhalmozni. Ennek a felhalmozott dollár-mennyiségnek a nagy részét pedig visszajuttatja az Egyesült Államokba olyan módon, hogy cserébe amerikai adósságot (állampapírt) vásárolt, nevétségesen alacsony kamatokon. Ezért jelenleg Kína jóval több amerikai állampapírt birtokol, mint bármely más ország a világon.

Made in USA – de kínai tulajdonban.

Azonban a közelmúltban – legfőbb exportáló országgént – Kína leállította az amerikai dollár óriási mennyiségű felhalmozását. 2013 végén eldöntötte, hogy nem játssza tovább ezt a játékot, és elkezdte távol tartani magát az amerikai dollártól és az amerikai állampapíroktól. A játék megváltozott! És ez azt is jelenti egyúttal, hogy a jelenleg is törekény amerikai gazdasági stabilitás nagyon rövid időn belül felborulhat. A dollár értéke leeshet, és az árak drasztikus emelkedésnek indulhatnak. A fenti döntésnek köszönhetően, amint ennek hatása az árstabilitásban is jelentkezik, a jegybanki kamatok újra emelkedésnek indulhatnak, meghatározva az egész globális pénzügyi rendszer kamatpolitikáját. A kamatszintek rövid idő alatt egészen bénító szintekig emelkedhetnek, befagyaszta ezzel a gazdaságot.

Tehát az USA számára kritikus fontosságú, hogy Kína valamilyen módon bent maradjon a

dollár alapú elszámolási rendszerben, és továbbra is vásárolja az amerikai állampapírokat.

Sajnos azonban már láthatók az első jelek, hogy Kína véglegesítette a döntést: szó nélkül kiszáll az eddigi rendszerből. Már 2013 novemberében megjelentek az első nyilatkozatok, miszerint „Kína nem kívánja tovább növelni a külföldi devizákban nyilvántartott tartalékait”. Ez azt jelenti, hogy az eddig felhalmozott dollártartalék a továbbiakban már nem növekedhet a 2013 év végi szint fölé.

Emellett az elmúlt években Kína már több olyan nemzetközi pénzügyi egyezményt is aláírt más országokkal, melyek lehetővé teszik számára, hogy a dollár mellett alternatív pénzeszközöket is igénybe vehessen nemzetközi üzleteiben. (forrás)

Mindezek tetejébe nemrég megtudhattuk, hogy 2013 decemberében Kína elkezdte értékesíteni amerikai államkötvényeit is. Korábban a legtöbben azt gondolták, – és jelentős félelem is volt ezzel kapcsolatban – hogy Kína majd önteni fogja az állampapírokat a piacokra közvetlenül azután, hogy erről döntést hozott. Ezt egyelőre még nem tapasztaljuk. Ehelyett csak kis mennyiségű állampapírt értékesít egyszerre, így a piaci szereplők nem fognak pánikba esni. Másrészt ezzel az eljárással Kína is közel a normál értékűkön tud megszabadulni ezektől a papíroktól, így ő is hozzájut korábbi befektetéséhez. Ahogy a Bloomberg hírügynökség is jelentette Kína közel 50 milliárd dollár értékben adott el amerikai állampapírt december hónapban.

„Kína – az Egyesült Államok legnagyobb hitelezője – csökkentette amerikai államadósság állományát december hónapban. Ez a legnagyobb állománycsökkentés az elmúlt 2 évben, és egybeesik a FED azon bejelentésével, miszerint elkezd kivonulni az eszközvásárlási programból.

Az ország 47,8 milliárd dollár értékben vágta meg állampapír állományát, mely jelenleg 1,27 ezermilliárd dollár értéket tesz ki. Ez a legnagyobb eladás

2011 decembere óta – áll az amerikai államkincstár jelentésében.”

Minden okos befektető ilyen aprólékos állománycsökkentéssel szabadulna papírjaitól. Nevezetesen, hogy havonta „csak” 30-40-50 milliárd értékben ad el az óriási állományból. Így az eladás következtében nem csökken hirtelen és nagymértékben az állampapírok árfolyama, ezért az azokat birtokló – de eladni szándékozó – tulajdonost sem éri jelentős veszteség az értékesítési folyamat során.

Azonban joggal merül fel a kérdés: Ha Kína nem halmoz fel a továbbiakban amerikai dollárt, sem állampapírt, akkor milyen eszközben fogja tárolni óriási tartalékait?

A válasz igen egyszerű: aranyban, természetesen!

Tény, hogy az ország telhetetlen étvágygal halmozta fel az aranytartalékokat az elmúlt években, miközben aranyéhsége nemhogy csökkent volna, hanem inkább növekedett.

Olyannyira, hogy a Bloomberg szerint Svájc aranyexportjának mintegy 80%-a már Ázsiába irányult január hónapban.

„Svájc az arany és ezüstermekei (értsd: aranyrögök, tömbök, arany- és ezüstverdei termékek, értékes nemesfémpénzek, értékes kivitelének több mint 80%-át Ázsiában értékesítette 2014 január hónapban – áll a Svájci Állami Vámhivatal jelentésében. Svájc emellett a legtöbb ilyen terméket az Egyesült Királyságból importálta.

Hongkong volt a legnagyobb fogyasztó. Ide 44% érkezett. India igényei a szállítás mintegy 14%-át tették ki. A Bernben található svájci vámügynökség adatai szerint ez a legnagyobb keresletemelkedés 1980 óta. Szingapúr igénye 8,6%, az Egyesült Arab Emírátsoké 7,9% és Kína további igénye a fentiek felül 6,3% volt.”

(Az arany világpiacon az árak mindeközben a decemberi 1.180 dolláros unciánkénti árról 1.344 dollárra emelkedett – a Szerk.)

Mindebből látszik, hogy amikor Kína aranyat importál, annak nagy része Hongkongon keresztül érkezik az országba. Az itt áthaladó mennyiség minden eddigi ismert mértéket meghalad. A rekord nagyságrendű beáramlás mellett azonban nem tudjuk pontosan, hogy mekkora is valójában Kína aranyigénye, mivel a világ elől a vonatkozó számokat évek óta eltitkolja.

Kína azóta sakkozik az adatokkal, mióta a legnagyobb játékosok között szerepel a globális pénzügyekben. Annak ellenére teszi ezt, hogy lépéselőnyét kihasználva az USA folyamatosan próbálja az országot pátthelyzetben tartani, hogy az az ő játékszabályai szerint játsszon.

Kína azonban tudja, hogy az arany egy univerzális fizetőeszköz, amely hosszú időn át meg-

fektetési és banki szakértő az egész játékot a Texas Hold'Em pókerhez hasonlította:

„Mindenekelőtt szükség van egy nagy adag zsetonra, mielőtt az asztalhoz ülsz. Az USA-nak és az EU-nak ez már megvan: Amerika 8.000 tonna, az EU 17 országa pedig 10.000 tonna fizikai arannyal rendelkezik. Kína 1.000 tonnával még nem lenne játékos, de 5.000 tonnával már nagyon is az!”

Kínának azonban már jelenleg is jóval több aranytartaléka van, mint a fent nevezett 5.000 tonna. Mindemellett pedig kétséges, hogy az Egyesült Államok, illetve az EU valóban rendelkezik a fenti mennyiséggel. (A legutolsó audit a FED aranytartalékával kapcsolatosan 1953-ban volt – a Szerk.)

Biztosak lehetünk abban, hogy amint Kína (és végül majd

őzri értékét. Ahogy a világ papíralapú fizetőeszközei a folyamatos leértékelődés során tovább haladnak az összeomlás felé, Kína végül az egész sakkjátszót felrúghatja azzal, hogy nem tartalékol több papírpénzt. Ehelyett inkább valós értékű fizikai fizetőeszközökben gondolkodik.

Az ország aranyéhségével kapcsolatos nyilatkozatok újra és újra sokk hullámként korbácsolják fel a pénzügyi piacokat. Kínát, valamint a kínai júant pedig egyre nagyobb játékosá tesszük a nemzetközi sakkjátszót. Olyannyira, hogy egyes pénzügyi szereplők szerint a júan lehet a világ legújabb globális tartalékdevizája a dollár helyett. (link itt: <http://rt.com/business/yuan-to-surpass-dollar-011/>)

James Rickards, a neves be-

a világ többi része) elszakad a dollár alapú pénzügyi rendszertől annak következményei drámaiak lesznek!

Jelenleg ugyanis az átlagos kamat, melyet az amerikai államadósságért cserébe kaphatunk, mindössze 2,477% ami példátlanul alacsony, és ez jóval alatta van a valós inflációnak.

Tehát az értékesítés miatt teljesen ésszerűtlen, hogy bárki is tovább kölcsönözzön ennyire olcsón. És mivel ezen körülmények között értelmetlen hitelezni az Egyesült Államoknak, ezért rövidesen drámai változásokra számíthatunk.

Amikor az „Ítéletnap” elérkezik, a jegybanki kamatok hirtelen meredek emelkedésnek fognak indulni. Példaként: ha az átlag jegybanki kamat csak 6%-ig emelkedik (és ennél már jóval magasabb kamatok is lát-

hattunk korábban), az Egyesült Államoknak több mint 1.000 milliárd dollárt kell kifizetnie évente, csak a kamatokra.

Az amerikai bankok derivatívai piaci kitettségének szemléltetése

Egy ilyen gyors kamatváltás ijesztő hatással lehet a pénzügyrendszerre. A négy legnagyobb amerikai bank kitettsége a jegybanki kamattól függő derivatívák piacán ugyanis meghaladja a 40.000 milliárd dollárt.

A jegybanki kamattól függő derivatívák teszik ki a derivatívai piac nagy részét.

Ahogy John Embry befektetési stratégia is említette a King World News-nak, ez a buborék példa nélküli vérontást fog okozni, amikor kidurran.

„Több ezermilliárd dollár értékű kamatfüggő derivatívatermék fertőzi a világ bankrendszerét. Amint a jegybanki kamatok volatilitása megnő – és azt gondolom vitathatatlan, hogy ez meg fog történni – az feszültségeket fog okozni az egész pénzügyrendszerben. Ha a legapróbb beavatkozás is rosszul sült el a derivatívák piacán, akkor már csak az Ég irtalmazhat nekünk. Mivel az a hatalmas tőkeáttét, amely az egész bankrendszerünkhöz kapcsolódik, egyszerűen szentségtelen!”

Sajnos csak nagyon kevés tőkepiaci „szakértő” láthatja előre, hogy összeomlás közeleg. Kevesen mondták előre, hogy ez bekövetkezik 2000-ben. Nagyon kevesen jelezték előre, hogy aztán bekövetkezik 2008-ban is. És még kevesebben látják előre, ami bekövetkezhet most.

Paul B. Farrell (a Morgan Stanley volt befektetési bankára, a Financial News Network igazgatója) így beszélt erről:

„Az összeomlás első jeleit újra és újra félresöprik. „Ez csak egy átmeneti korrekció.” – mondják, míg végül mindenkit érzéketlenné tesznek az elkerülhetetlen észlelésére. Elfeledkezünk a történelem tanulságairól, és a nagy meglepetés teljesen felkészületlenül ér el minket.

Niall Ferguson valahogy így

fogalmazott: *Az összeomlás előtt a világ szinte mozdulatlanak tűnik, megtevesztően mozdulatlanak, kiegyensúlyozottan. Mintha megállt volna egy bizonyos ponton. Így amikor a krach beüt, mint ahogy elkerülhetetlenül be fog, mindenkit váratlanul ér majd. Az agyunk egyre csak azt mondja majd, hogy még nincs itt az ideje az összeomlásnak. Az élet addig is megy csendben tovább, mindannyiunkat sebezhetővé téve ezzel az altatással, míg a Lehman csődhöz hasonló riadó ki nem billenti az egyensúlyt. Onnantól kezdve, mondja Ferguson, az összeomlás „olyan hirtelen gyorsulásba kezd, mint egy versenyautó... mint a tolvaj éjjel.” Beüt. Akkor aztán mindenki felébred.”*

Ne engedd, hogy a közelgő összeomlás váratlanul érjen téged!

A figyelmeztető jelek már itt vannak és nagyon tisztán láthatóak.

Készülj fel, amíg még megteheted!

Kitart magyar kötvénypozíciói mellett Franklin Templeton

2014. április 23. SVPSZ/F. I.

Egy friss hír szerint a magyar államadósság 10 százaléka a Templeton kezében van. Nem tudtam, mi az a Templeton, eszik-e, vagy esetleg isszák, hát rákerestem. A harmadik negyedév végén 11,7 milliárd dollárnyi magyar állampapír volt a portfóliójukban - írta a Napi Gazdaság.

A lap szerint a közölt adatok alapján főleg az árfolyamnyereségnek és a kamat halmozódásának köszönhetően 3,4 százalékkal nőtt a cég magyar kitettsége. Ezzel a cég továbbra is Magyarország legnagyobb hitelezőjének mondható, a központi költségvetés 22 085,4 milliárd forintos adósságának 11,7 százaléka volt a cég kezelésében. (fél évvel ezelőtti adat!)

A nagyobb részt továbbra is luxemburgi alapokba tette a Mark Möbius által irányított Templeton, amelyekben 6,5 milliárd dollárnyi magyar eszköz van, szemben az 5,2 milliárdos amerikai állománnyal. A harmadik negyedévben az USA-alapoknál háromszázalékos, Luxemburgban pedig 3,7 százalékos volt a magyar kitettség növekedése. Eddig a fél évvel ezelőtti történet.

Tehát ez a Templeton-kitettségünk immár eléri az államadósság 10 százalékát. Ez esetünkben azt jelenti, hogy a Világbank helyett náluk adósodtunk el. Orbán szerint a saját lábunkon állunk! Hát ez sem igaz! Jó lenne megmondani az igazat, mekkora kakában vagyunk. Az igazság azonban a május 25-ei uniós választás előtt nem derülhet ki! A választások előtt ugyanúgy eltitkolták az igazságot, mint Gyurcsány és tettestársai! A második fél évtől újabb kemény megszorítások jönnek, mert a kormányzat költségek kedvező és a kormányzati korrupció nem fog csitulni. Gondoljunk csak a Fidesz választási ígéretére: Folytatjuk!

Középen az Angol Nemzeti Bank

Az államadósság soha nem látott mértékűre duzzadt, és ami még „vonzóbbá” teszi a helyzetünket: az államháztartási éves hiányt az első negyedévben 70 százalékban teljesítettük.

Egy darabig még elszórakozunk az MSZP kétmilliárdos adósságával, de bennünket azért izgasson sokkal jobban a házáink egyre sanyarúbb helyzete!

Ilyen katasztrófa idején mégis sikerült megszerezni a kétharmados parlamenti többséget! Ehhez kellett az, hogy csaknem négymillió honfitársunk ne menjen el szavazni, és az, hogy a cigányokat csoportosan leszavaztassák, valamint az új kettős állampolgárok is a Fideszre szavazzanak!

Az adófizetők szavazataira ezek szerint már nem is igazán van szükségük. A választójogi törvény jelenlegi formája elviselhetetlen, akárcsak az alaptörvény (nincs alkotmányos védelem alatt a termőföld, a vízbázis, az egészségünk és a nyugdíjunk, de alkotmányos védelem alatt áll a hatalomnak oly kedvező egykulcsos adó), és bizony sajnálatosan munkavállaló ellenes az új Munkatörvénykönyv is. Április 30-án lejár a kilakoltatási moratórium, és egyre több magyar ember veszíti el élete értelmét, a lakhatás lehetőségét! Ha csak be nem költöznék az új stadionokba...

A pénzről minden igaz!

A Bank Of England tanulmánya elismeri, hogy a semmiből teremtik, amit Te rabzolagként használsz 2014. március 22., szombat vilaghelyzete.blog

Ha csak egyetlen téma miatt hoztam volna létre a VilagHelyzete blogot az ember-ek tudatának felébresztése és az

igazságkutatás érdekében, akkor ez a téma biztos, hogy az általunk is használt, adósság alapon létrehozott pénz, azaz a központi és kereskedelmi bankokban semmiből előállított Pénz leleplezése, mint a modernkori rabszolgaság kulcsa címet viselte volna.

A mindenki által tisztelt Drábik János órák ezreit töltötte már azzal, hogy megértesse az adósságalapú pénz lényegét, amit magánbankok (Federal Reserve; EKB) adnak kölcsön az államnak iszonyatos kamatra, aminek fedezését adók formájában szedik be az emberektől.

A pénzkibocsátás jogának megszerzésével (1913) és megtartásával, valamint a forgalomban lévő pénz mennyiségének szabályozásával gyakorlatilag addig tartható fent a rendszer, ameddig ők akarják. És hozzátesszem: akkor dönthető be, amikor ők akarják.... (SBG Buddha - VilagHelyzete.com)

Henry Ford mondta: "Ezeknek a pénzembereknek egyetlen célja a világalom megszerzése kifejezhetetlen adósságok létrehozatala által." "Ha az emberek igazán ismernek az eljárást, melynek révén a pénzt létrehozzák, a rendszer nem tartana ki 24 óránál tovább." (Henry Ford) Bank Of England - Money Creation in the modern economy - letölthető PDF

A Rothschild tulajdonú Bank Of England, alias Egyesült Királyság központi bankja weboldalán olvasható "Money Creation in the Modern Economy" című 14 oldalas tanulmányában a Bank Monetáris Elemző Tanácsának három közgazdásza nyíltan állítja, hogy a leggyakoribb feltételezések a bankrendszer működéséről egyszerűen hibásak, és azok a fajta 'populista', heterodox [az ortodoxtól, a megrögzöten hagyományostól eltérő, sokféle] álláspontok, amiket sokszor összeesküvés-elméletnek titulálnak, HELYESEK. Ezzel lényegében a bankrendszer működésének hitelességét alapvetően dobták ki az ablakon az Egyesült Királyság jegybankjának belső közgazdásza.

A tanulmány elismeri, hogy a gazdaságbeli pénz nagy részét a kereskedelmi bankok állítják elő kereskedelmi hitelek kibocsátásával. Ez a pénz, idézzük a tanulmányt, "a kölcsön jóváhagyásakoritollvonás pillanatával jön létre"

Azaz amikor 'Enter'-t nyomnak, hogy megkapd a hiteled - akkor hozzák létre azt a pénzt, amit neked kölcsönadnak, maguk is - csak hogy te a gyerekeddel tölthető idő helyett munkával töltött idővel fogod nekik a tőkét és az erre való kamatösszeget visszafizetni, abból a gazdaságban meglévő pénz-mennyiségből, amiben eleve benne sincs a kamatnak megfelelő pénz-mennyiség, mert maga a bank csak a tőkét hozta létre,... na meg a kamatért járó követelést a te saját aláírással, plusz adott neked időtöltést - úgy 30-40 évre. Tehát még a kamatkövetelésért sem hibázatható, mert még azt a követelést is te hoztad létre. A fedezet az aláírásod, te magad, a lelked, a bank pedig semmit nem gyártott, csak aláírást és az ördög ígéretét. Semmiből teremtenek valamit, ezáltal nagyobbak, mint Isten, ahogy ők szokták fogalmazni. Te pedig nyomorogsz. Mi mind. A 99%.

Biztos "véletlenül öngyilkolták meg" ["get suicided"] az elmúlt két hónapban a világ minden táján azt a 22 vezető bankárt, különösen Hong Kong ex-brit gyarmat háza táján. Talán ezek a britek még dönthettek. Írás folytatódik a beágyazás alatt.

Bank of England Blows the Whistle - True Money Creation

Róna Péter: Hét ember felelős a devizahitelezésért

[ORIGO]2012. 11. 28. 9:39

Ez a cikk 1 éve frissült utoljára. A benne szereplő információk a megjelenés idején pontosak voltak, de mára elavultak lehetnek.

Róna Péter közgazdász szerint a magyar gazdaság vergődésének első helyen álló oka a devizahitelezés bevezetése volt, melyért hét embert tesz felelőssé: Járai Zsigmondot, Király Júliát, Simor András, Gyurcsány Ferencet, Bajnai Gordont, Oszkó Pétert és Felcsúti Pétert. Mindez abból a Schiffer Andrásnak címzett leveléből derül ki, amelyben bejelentette, hogy távozik az LMP alapítványának éléről és a magyar közéletből.

Lemondott az LMP pártalapítványának társelnöki posztjáról Róna Péter közgazdász, aki egyúttal hátat fordít a magyar közéletnek is, mert nem érti,

ható hatását egy hazug, csalárd termék bevezetése miatt.

"Mert a devizahitel egyáltalán nem hitel, hanem egy olyan befektetés a hitelfelvevő részéről, aminek az a lényege, hogy az összes, kivétel nélkül az összes profit a banké, az összes kockázat pedig a hitelfelvevőé. Nem hitel azért az egyszerű okért, mert a hitel egy fix összegben felvett kölcsön, amit azonos fix összegben kell visszafizetni, a szerződésben kijelölt és annak alapján mindkét fél számára kiszámítható kamattal együtt. De a devizaadás nem tudhatja, hogy mennyit kell visszafizetni, mert a törlesztés egy olyan tényről, az árfolyammozgástól függ, amihez

Róna Péter

hogy mi történik a Kárpát-medencében.

"A magyar gazdaság és társadalom vergődésének okairól sokat lehetne írni és mondani - írtam és mondtam is - de van egy, amely nézetem szerint az összes többi maga mögé utasítja, ez pedig a devizahitelezés" - írja Róna Péter a Schiffer Andrásnak címzett lemondólevelében, amelyből a Népszabadság idézett. A közgazdász úgy látja, életek százezrei mentek helyrehozhatatlanul tönkre, a fizetőképes kereslet nagyon hosszú időre megroppant, maga a bankrendszer működésképtelenné vált, kis- és középvállalatok tízezrei dőltek be, munkahelyek százezrei szűntek meg, és a Magyar Nemzeti Bank elvesztette a monetáris folyamatokra gyakorol-

semmi köze, hiszen ő forintot kapott és forintban fizet" - magyarázta.

Róna leírta, hogy 2006-tól kezdve kétségbeesetten küzdött a devizahitelezés leállításáért, amiért meg is kapta a kókler minősítést a devizahitelezés megalkotóitól. "Kik voltak ők? Hát Járai Zsigmond, Király Júlia, Simor András, Gyurcsány Ferenc, Bajnai Gordon, Oszkó Péter és Felcsúti Péter" - sorolja a neveket. Szerinte Oszkó Péter és Felcsúti Péter dolgozta ki azt a banki magatartási kódexet, ami végtelen cinizmussal nemhogy nem vetett véget, hanem egyenesen szentesítette a devizahitelezést.

Róna Péter szerint azok, akik ezért a "disznóságért" személyesen felelősek, több mint egymillió embert fosztottak meg

mindenüktől. Azt pedig érthetetlennek tartja, hogy ezek az emberek "képesek most magukat a jogállamiság nagy védőív alakítani, képesek a talpig becsületes LMP-t az úgynevezett balliberális értelmiség nagy többségének aktív részvételével a megsemmisülés szélére sodorni".

Orbán két évét örületnek nevezi Róna Péter. Az írja, hogy emiatt először megpróbálta lenyelni a békát, és elfogadni az összefogás valamiféle változatát, túllépni azon, amit a felsoroltak tettek, ezért találkozott Bajnai Gordonnal is. De mára már megbánta, hogy egy pillanatra is elképzelhetőnek tartotta az együttműködést "ezzel az álnok, cinikus és erőszakos bandával".

Róna Péter forradalmi beszéde: az EU így, ahogy van, nem fenntartható.

2013-10-25 cspv.hu

Nemzetközi konferenciát szervezett a Green European Foundation, péntek délelőtt a reggeli nyitó beszélgetés egyik bevezető felszólalásából forradalmi jelentőségű beszéd bontakozott ki. Róna Péter professzor az ötödik megszólaló volt, és mérget vehetünk rá, senki nem számított arra, amit előadott - hogy az EU ebben a formájában egy óriási kudarc, és így nem működhet tovább, és hogy nagyon csúnya dolgok várhatóak.

(FYI: a cikkben nem szószentí idézetek szerepelnek, hanem emlékeztet a hagyatkozók összefoglalók vannak; reméljük, nem követtünk el hibát Róna Péter gondolatmenetének felidézése során - a cikket hamarosan összevetjük az elhangzott beszéd videofelvételével)

Ragyogó napsütés, a konferencia immár harmadik állomása volt Budapest, a reggeli kávé után mindenki rutinos várakozással vágott neki, hogy meghallgassa az érdekesnek kínáló gondolatmeneteket. A magyar szervező partner, az

Ökopolisz Alapítvány igazgatója, Gergely Erzsébet megnyitotta a konferenciát, majd a GEF főtitkára, Claude Weinber következett, sportos eleganciával beszélt arról, hogy ez a projekt milyen fontos, mert kell, hogy legyen valamiféle vízió, ami felé az EU haladhat. Utána a beszélgetés vezetője, Meszerics Tamás (aki politikát oktat az CEU-n és az LMP programírásában is részt vesz) megnyitotta a panelbeszélgetést, és elmondta, hogy az EU-szkepticizmus hogyan terjed, és hogy mekkora horderejű probléma ez. Beszélt arról, hogy tipikus technika a kormányok részéről, különösen választások idején, hogy az EU-ra kenik a kudarcok okát, hogy az EU-ra hártják a felelősséget, hogy az EU-ra mutogatnak - miközben az EU támogatását ezerrel elfogadják. Sőt. megemlítette, hogy a meghívott vendégek közé nem tartottak szükségesnek egy markánsan EU-szeptikus nézetű előadó meghívását.

Ekkor következett az Osztrák Zöld előadó, Andreas Novy, aki a United States of Europe víziót fejtette ki (amelyről az ember elsősre azt hihette, hogy paródia, lévén, hogy az USA semmilyen szempontból nem tűnik követendő modellnek). Novy úr elmondta, hogy az 1930-as évek Amerikája a megcélzott minta, a Farm Security Administration-nel (amelynek rengeteg gyönyörű és megrázó szociotótt köszönhetünk a vidéki szegénységről - egyebek közt), és a New Deal-lel. Bár világos volt, hogy az exkluzivitás helyett az inkluzivitást tekintik irányelvnek, és a társadalom jóléti projekteket, a '30-as évek Amerikájának válságkezelését akár csak címszavakban is mintául venni 2013-ban és Európában, továbbra is bizarrul hangzik - különösen, hogy mind gazdaságilag, mind társadalmilag Skandinávia az, ami innen nézve előremutató mintaként mutatkozik.

Ekkor következett Róna Péter. Valószínűleg senki sem számított arra, amit előadott. Róna Péter professzor, karaktert tekintve egy türelmes, hig-

gadt, roppant széles látókörű, óriási tudású, minden véleményét integrálni, s minden ellenvéleményt lokalizálni és feloldani képes briliáns gondolkodó. Értsd, nála a legkevésbé sem várható valamilyen ütköző jellegű, radikálisan megfogalmazott gondolat - hiszen mindig képes egy tágabb képet adni, amelyben a radikális gondolat már nem teljesen állja meg a helyét, vagy át kell, adja a helyét valamely más, szofisztikáltabb állításnak. Láttuk már őt vitatkozni gazdasági növekedésről, vagy annak lehetetlenségéről, és ez alapján tényleg elmondható, távolról sem jellemző, hogy egy leegyszerűsítő, radikális gondolattal csak úgy azonosuljon, sőt, éppen ellenkezőleg, megfontolt, a képet tovább és tovább tágító, bölcselő érvelés az, amit Róna Péter művel.

A többi beszélgetőtárostól eltérően Róna Péter felállt, és a szónoki pultnál állva beszélt - egyértelművé téve a nulladik másodperctől, hogy ő most nem beszélget, hanem előadást tart. Amíg az előadók általában szeretnek előre bedobni valami állítást, hogy a hallgatóság tudja, hova fog kilyukadni, addig Róna Péter csak felemlítette, hogy melyik három narratíva, magyarázat van forgalomban azzal kapcsolatban, hogy mi a gond az EU-val. Jelezte, hogy a harmadik, amely összeesküvéselméletek szövevénye olyan csoportokról, akik szétrabolták az EU-t, és akiket el kell kergetni, és ettől majd minden jó lesz, nem érdekli őt, s azt is, hogy elsősorban a második nézet mentén fogja kifejteni gondolatait, miszerint az EU szerkezete, struktúrája olyan, hogy arra predestinálja az EU-t, hogy abba a válságba kerüljön, amiben van.

Aztán elkezdte. Először arról beszélt, hogy milyen folyamatok zajlottak a világban, az EU-n kívül, az elmúlt 15-20 évben, amire az EU nem figyelt fel. Elmesélte, hogyan tett szert túlságos hatalomra a tőke, s hogyan gyúrta maga alá a tudást, az oktatás intézményeit, mindent - s magát a piacot is, amelyen alapulnia kellene.

Elmesélte, hogy a profitráta növelésének, azaz a tőke akarátának, a tőke kiszolgáltatásának lett alárendelve minden ország politikája, s hogy azok az országok prosperálnak gazdaságilag, amelyek hatékonyan ki tudják zsákmányolni társadalmukat, Kínát említve példaként. Továbbá elmondta, hogy a technológiai fejlődésből nem részesednek a társadalmak.

Utána rátért az EU-ra, központról és perifériáról beszélt - és bizony, felmerült az a kifejezés, hogy gyarmatosítás, amit követett egy tudományos racionalitással végigvitt eszmefuttatás, bemutatva, hogy igen, az EU perifériái gyarmatosítás áldozatai lettek (ez nem az ő szájából elhangzott mondat). Felemlítette, milyen durva, hogy (ez sem a szó szerinti idézet:) a gazdaságilag leromlott állapotú országokra megvetéssel tekintenek, s valamely nemzeti jellegű sajátosságukat, a nemzeti karakterüket okolják azért, hogy ez történik velük - lásd lusta görögök, maffiózó olaszok. Ennek említése azért is fontos, mert ezen a ponton jön létre, ugye, a helyi szélsőjobb előretörése.

Le-lustagörögöznék, le-disznóznak minket, és elveszik a pénzünket? - az ilyen impulzusra a szélsőjobb erősödése természetes válasz.

A gyarmatosítással kapcsolatban világossá tette, hogy ez a gazdasági konstrukció (pl. külföldi árszínvonalal, belföldi bérszínvonalal) lehetetlenné teszi az áldozat ország felzárkózását. Magyarország esetében a devizahelit is felemlítette. természetesen, és elmondta azt is, hogy a magyar gazdaság már olyan állapotban van, hogy az amortizációval sem tud lépést tartani, azaz zsugorodik, azaz - értelmezzük a gondolatait - a katasztrófába rohan.

Megemlítette, hogy kiszámolta, ha Németország egyik keleti tartománya lennénk, akkor a mostani EU-s támogatások 5 és félszeresét kapnánk, ami a konvergenciához szükséges. A konvergencia esetünkben tehát irracionális, szó sincs konvergenciáról, felzárkózta-

tásról, éppen az ellenkezője az, amit zajlott és zajlik.

Gondolatmenete finisében a centrum (a gazdaságilag jól teljesítő EU-s országok) és a perifériák közti szakadékról beszélt, s arról, hogy szemben azzal, amit a mainstream közgazdaságtan és az arra hagyatkozók hangoztattak, hogy tudniillik majd kiegyenlítődnek a különbségek, éppenséggel a szakadék végzetessé válásáról beszélhetünk, és (ha jól értettem) arról, hogy semmi nem hat e folyamat ellenében. A valamiféle kiegyenlítődség helyett, mondta, a Gunnar Myrdal, Knut Wicksell és Nicholas Kaldor által kidolgozott "körbe-körbe felhalmozás effekt" - "circular cumulative causation" látszik egyértelműen érvényesülni.

Elmondta, hogy a szakadék a centrum és a perifériák közt drámaian nő, az EU struktúrája pedig úgy alakult ki, hogy minden szinten, minden szervében, minden porcikájában az egész politikáját meghatározó közegében az a kód érvényesül, az a rendszerlogika, hogy a tőkét ki kell szolgálni, s így (figyelembe véve az elején elmondottakat is, a kultúráról, tudásról, hogy egyébként a sajtót ne is említjük) az **EU ebben a formájában fenntarthatatlan, egy katasztrofális konstrukció** (nem szó szerinti idézet), ami így nem működhet tovább, és nagyon csúnya dolgokra lehet számítani.

Róna Péter beszéde után ...

egyrészt heves taps, majd nyomban: tompa döbbenet következett. Mintha egy bomba robbant volna. A következő felszólaló (Csiba Katalin) egy olyan gondolati vákuumban kezdett el beszélni, amilyenre példát még nemigen láthattunk. Nyugodt, barátságos hangon beszélt az EU-szkepticizmusról, mintha Róna Péter - nem véleménye, hanem szigorúan és tisztán előadott gondolatmenete - után az EU-szkepticizmus, mint téma egyáltalán megállná a helyét, nem is említve az EU-szkepticizmussal szembeni szkepticizmus létjogosultságát: Csiba Katalin megemlítette, hogy a fiatalok, és persze azok,

akik többet tanulnak, mint az átlag, azok igenis bíznak az EU jövőjében - több az információjuk, tette hozzá. A fiatal politikus lány mellett ülő oxfordi professzor még csak a szeme sarkából sem reagálta le ezt a megállapítást (a trend persze fedésben van a valósággal, naná, a több oktatásban részesülő = jómódúbb fiatalok számára a jövő és az EU derűs, de nem az információ az, amiből több van nekik, hanem a lehetőség, a perspektíva). (Csiba Katalin gondolatainak összefoglalását lásd e saját blogbejegyzésében)

Róna Péter ekkor már szemlátomást másol volt. Szokásos higgadtsága ellenére arckifejezései végtelenül intenzívek és beszédesek voltak. Azé az emberé, aki épp most vívott meg egy drámai csatát - mert ne feledjük, amíg egy politikus számára egy ilyen drámai kijelentés a sikert, a karrier és a szereplés csúcsát jelenti, addig Róna Péter számára csak végtelen szomorúságot és kudarcot, s a jövő féltését, és egy harc kezdetét jelenti. A kocka mindenesetre el lett vetve, Róna Péter nyilvánosan kimondta, mire jutott az EU jövőjének megvizsgálása során, s odatette mellé gondolatmenetének összes állítását - amelyekkel nemigen lehet vitatkozni. Megtehetné volna, hogy pusztán EU-szkepticizmussá szelídíti, banalizálja gondolatait, de nem tette. Ehelyett kimondta azt, amit európai értelmiség nemigen mond ki.

RESPECT Róna Péternek

a jövő és a jelen generációi felé tett vitális szolgálatáért, azért, hogy a közelgő katasztrófára figyelmeztetett, s ezzel lehetőséget adott a védelmi mechanizmusok beindulásának - értsd, annak, hogy ne csak a szélsőjobb és Orbánék kamatoztassanak az EU-n belül zajló folyamatok hatásaiból, hanem a valódi baloldal, az LMP mint ökopárt, és a 4K, és persze az európai zöldek mind (ideértve a GEF által megszervezett zöldek) is a színre léphessenek, s hogy fiatalok, idősek összefogassanak az értelem és a társadalmi szolidaritás jegyében, és megpróbálhassunk közösen e

folyamatok ellenében hatni, segítve társadalmunkat és Európát. Köszönet Róna Péternek! -jepe-

SOROS GYÖRGY PIACI HÁBORÚT HIRDETETT OROSZORSZÁG ELLEN

Soros György zsidó befektető felszólította az Egyesült Államokat, hogy "büntesse meg" Oroszországot az olajárak manipulálásával. Szerinte az USA a stratégiai olajtartalékok kiürítésével lezsríthatná az olaj világpiacon, és így komoly csapást mérhetne egyenesen az orosz költségvetésre.

Érdekes élőlény ez a Soros, senki nem ért egyet abban, hogy valójában hova is tartozik. A zsidók szerint magyar, a magyarok szerint zsidó, az oroszok szerint amerikai. Igazi világpolgár, aki sehová nem tartozik, nincsen hazája, ezért fűti a bosszúvágy és a még talpon lévő nemzetek elleni gazdasági támadásokra ösztönöz más országokat. Most épp Oroszország ellen fordult, - talán mert lélekben (azon felül, hogy zsidó) mégiscsak inkább amerikai, mint magyar.

Soros szerint "meg kell büntetni" Oroszországot, de erre az USA által hozott szankciók nem alkalmasak, mert az egyes személyek megcélzásával valójában erősítik az orosz gazdaságot. Ehelyett az olajárak manipulálására hívta fel a figyelmet, - szerinte, ha az USA kiüríti a stratégiai olajkészleteket, azaz 12 dollárral csökkentené az olaj árát és így jókora bevételkiesést okozna az orosz állami költségvetésnek.

Az Egyesült Államok jelenleg mintegy 200 napra elegendő olajtartalékkal rendelkezik. Ennek ellenére az olajár manipulálása pusztán erőfitogtatás

lenne, valódi hatást nem gyakorolhat Oroszországra. Az amerikai szövetségi kormány 90 napi tartalék fenntartását tartja kötelező érvényűnek, vagyis valóban van ilyen manipulációra bevethető olajtartalékuk.

Ennek ellenére, ha az USA egy ilyen kereskedelmi háborúba kezd, az néhány hónapnál nem tarthat tovább. Miközben éves szinten nem okoznának olyan bevételkiesést, amit az orosz kormány ne tudna ellensúlyozni, Oroszország könnyedén elvágná az Egyesült Államokat saját olajtartalékaitól. Az USA jelenleg nettó olaj importőr, mert az észak-amerikai olajmezők nagy részét a je-

lenleginél jóval magasabb olajár mellett éri csak meg kitermelni. Annál többet hoznak be a NATO által demokratizált országokból.

Olyan művelet lenne ez, ami rövid távon, nagy erőbefektetéssel csak kis eredményt hozna. Emellett, ha az amerikai olajtartalékokat megfelezik, az USA fokozottan kiszolgáltatottá válna a NATO által megszállt területekről behozott olajtól. Erre a floridai Energy Analytics Group igazgatója is felhívta a figyelmet. Amerika egyszerűen saját magát tenné sebezhetőbbé egy ilyen művelettel. Felmerült tehát a kérdés, hogy Soros ki-nek a pártját fogja ebben a kibontakozó piaci háborúban. Befektetőként és kapitalistaként valószínűleg főként a saját maga pártját fogja. Bár hivatalosan visszavonult a befektetői tevékenységtől, ez csak a Soros György néven bejegyzett sze-

mélyazonosságára vonatkozik, vagyis sejthető, hogy az ehhez hasonló ajánlásokkal továbbra is a saját útját egyengeti.

Ennyit keres Putyin

Vlagyimir Putyin orosz elnök 2013-as jövedelme alacsonyabb volt, mint Dimitrij Medvegyev miniszterelnöké, vagy a saját tanácsadóié és minisztereié többségéé - derül ki a Kreml és a kormány által pénteken közzétett vagyonebevallásokból.

Eszerint Putyin elnök tavaly 3,7 millió rubeles (22,9 millió forint) jövedelmet vallott be, ez az összeg alacsonyabb volt, mint 2012-ben. Egy 77 négyzetméter lakás, egy 1500 négyzetméteres telek és egy 18 négyzetméteres garázs, valamint három autó tulajdonosa. Medvegyev jövedelme 4,3 millió rubel (26,6 millió forint), egy 368 négyzetméteres lakása és egy 4700 négyzetméteres telke van. Putyin, Oroszország erős embere, aki saját bevallása szerint aszkéta életmódot folytat, kevesebb jövedelemre tett szert, mint bármelyik tanácsadója. Ez utóbbiak között Dimitrij Peszkov szóvivő jövedelme például 9,2 millió rubel (56,9 millió forint) volt. A kormányon belül csak három miniszter keresett kevesebbet, mint Vlagyimir Putyin: Nyikolaj Fjodorov mezőgazdasági és Nyikolaj Nyikiforov távközlési miniszter (3,6-3,6 millió rubel, azaz 22,3 millió forint), valamint Szergej Donszkoj, a természeti erőforrások és a környezetvédelem minisztere (az ő jövedelme 3,5 millió rubel, azaz 21,7 millió forint volt). A legnagyobb jövedelemmel rendelkező kormánytag Mihail Abizov, a nyílt kormányzás ügyeiért felelős miniszter volt, akinek a bevallásában 282 millió rubel (1,75 milliárd forint) jövedelem szerepelt. Abizov után a tavalyi listavezető Igor Suvalov, a kormány második embere következik, 226 millió rubellel (1,4 milliárd forint) és akinek a felesége még

ennél is magasabb jövedelemmel rendelkezik. Az első miniszterelnök-helyettes tavaly bírálta is a köztisztviselőkre vonatkozó egyre szigorúbb átláthatósági és viselkedési szabályokat, amelyeket szerinte "veszélyesek". Szergej Lavrov külügyminiszter jövedelme 2013-ban 4,7 millió rubel (29 millió forint), Anton Sziluanov pénzügyminiszteré 39 millió rubel (241,4 millió forint), Alekszej Uljukajev gazdaságfejlesztési miniszteré pedig 80,4 millió rubel (497,7 millió forint) volt.

Putyin az USA gyenge pontját célozza: a tőzsdét

Forrás: shftplan.com

2012-ben az elit egyik bennfentes tagja – a Washington Times-ot használva szócsövétül – azt állította, hogy 2014. március 4-én megkondul az ítélet nap harangja, aminek hatására az amerikai gazdaság összeomlik. Az, hogy Grady Means, korábbi elnöki tanácsadó, milyen következtetés alapján jutott egy konkrét dátumhoz, talán örökre homályban marad. A világ jelenlegi helyzetét figyelembe véve azonban, az ember önkéntelenül is elgondolkozik azon, hogy talán volt valami a logikájában. A politikai és a források feletti hatalomért való közdelem Ukrajnában nem csitult. Lehet, hogy Means valami hasonló körülményre alapozta állításait?

Tudjuk, hogy az Egyesült Államok gazdasága szó szerint az összeomlás szélén áll. Csupán a folyamatot beindító mechanizmus hiányzik.

Greg Mannarino, az árral általában szemben úszó befektető úgy gondolja, hogy ez most könnyen összejöhet és az alábbiakban el is olvashatjuk, hogyan gondolja az egyik lehetséges forgatókönyvet.

Lényegében arra figyelmeztet, hogy Putyin, a jelenlegi geopolitikai hangulatot kihasználva úgy pozicionálja bábuit a globális sakkasztalon, hogy végül teljesen letörölhesse a színról az amerikai értékpapírcsereket és magát a dollárt is.

Figyelembe véve, hogy az USA gazdasági alapjai eleve szörnyű állapotban vannak, az adósság már most is fenntarthatatlan és tovább növekszik, azonkívül Kína orosz partnerének kedvezően teszi meg lépéseit, nagyon is elképzelhető, hogy az amerikai gazdasági és pénzügyi érdekeltségek elleni összehangolt támadás végső állomásához közeledünk.

Már csak néhány lépés kell a matthoz:

Putyin tökéletesen látja, hogy a gyenge pont a hiperinflálódott értéktőzsde... ez az ember szeniálisan játszik.

Tudva, hogy minden háború alapja a megtévesztés, a csapatok kivonása is a játszma része.

Amikor ismét beveti csapatait és itt is lépni fog, össze fogja zúzni az amerikai értékpia-

tékpiacon. Majd egy villám-támadással visszaküldi csapatait és elpusztítja a tőzsdét.

Azt is tudjuk, hogy... Putyin évek óta a dollár összeomlására játszik azzal, hogy aranyba fektet... Az Egyesült Államok adóssága a legnagyobb lufi a világon és ezt ő is tudja.

Aztán jön a pánikeladás. Szerintem ez nagyon gyorsan bekövetkezhet.

Ne legyenek kétségeink. Putyin világhatalmi szerepet szán Oroszországnak. Kína pedig ugyanezt akarja. Ehhez pedig tönkre kell tenniük az Egyesült Államok gazdaságát.

A legtöbb olvasónk látja, hogy az Egyesült Államok összeomlása elkerülhetetlen. A kérdés mindig is az volt, hogy mikor.

Elképzelhető, hogy Putyin hamarosan megadja a választ.

Időkjelei: Nem tudjuk, hogy egy igazi krach pontosan mikorra várható, de azt tudjuk, hogy valamilyen komoly összeomlásnak be kell következnie ahhoz, hogy az emberek nagy része elfogadja a romokból kie-

mat, ezermilliárdokat semmisítve meg ezen a piacon és az emberek zsebeiben.

Vlagyimir Putyin nem fog meghátrálni Obama vagy bármely nyugati hatalom előtt. Semmi oka erre. Pontosan tudja, mindez hová vezet, és mit kell tennie ahhoz, hogy a terve működjön.

Véleményem szerint ez a felállítás.

Hagyja, hogy a pénz visszarámolvon a világ piacaiba, azaz konkrétan az amerikai ér-

melkedő új rendet. Eközben a világ vezetői, miközben persze minél nagyobb vagyont és hatalmat próbálnak szerezni maguknak, csupán a nekik szánt feladatokat teljesítik ebben a háborúban, amivel a világ népeit az egységes kormány felé próbálják hajtani. Jelenleg történetesen Ukrajnát használják fel céljaikra.

A következő oldalon kezdődik az Ukrán dráma című könyv. A győztes Putyin, az USA és Izrael, a vesztes Kijev.

Drábik János: Az aranyukat már elvették, az osztozkodás és kifosztás ezután jön

Az ukrán dráma I. felvonása: vidd a koncot, vagy privatizáld

**ELEMZÉSÜNK
ELLENTÉTES
A NYUGATI MÉDIA
FŐÁRAMLATÁVAL**

„Minden hazugság volt, amit a kommunisták a kommunizmusról mondtak, viszont szüntiszta igazságnak bizonyult, amit a kapitalizmusról állítottak” (Orosz-ukrán közmondás, amely az elmúlt évtizedben terjedt el)

Számos nyugat-európai országban a nyugati országok kormányai – elsősorban az Egyesült Államok és titkosszolgálatok a CIA –, szövetségbe a NATO-val, titkos hadseregeket tartottak fenn. Ezek a többszörösen álcázott titkos fegyveres csoportok saját országaik területén saját polgáraik ellen követtek el merényleteket. Az volt a stratégiai elképzelés, hogy a titkosszolgálatok által irányított terrorista csoportok merényleteivel manipulálják a közvéleményt és ellenszenvessé tegyék a lakosság számára a baloldali kormányzásra való áttérést. A lakosság retteghésben tartását a **feszültség stratégiájának** nevezték. A gyakorlati akciókat azok a törvényen kívüli titkos fegyveres alakulatok hajtották végre, amelyeket a NATO eredetileg azért hozott létre Olaszországban, Portugáliában, Németországban, Spanyolországban és más nyugat-európai országban, valamint a NATO-hoz tartozó Törökországban, hogy a vöröshadsereg feltételezett támadása esetén szabotázs akciókat hajtsanak végre a Szovjetunió által megszállt területeken.

A szovjet invázióra nem került sor, elsősorban a **MAD** (Mutual Assured Destruction – **Kölcsönösen Szavatolt Megsemmisítés**) politikája következtében. Ehelyett érvényesült a békés egymás mellett élés politikája, amit ironikusan 'békés egymás mellett félének' is

neveztek. Miután a Szovjetunió nem szállta meg Nyugat-Európát, a CIA és nyugat-európai társszervezetei arra törekedtek, hogy valamilyen más módon hasznosítsák a belső ellenállásra létrehozott titkos fegyveres csoportokat. Nem akarták ezeket felszámolni, ezért új feladatokkal bízták meg őket. Arra adtak nekik utasítást, hogy hajtsanak végre szélsőjobboldali terror-szervezetekkel merényleteket, amelyekért aztán a baloldalt lehet felelősé tenni. A cél az volt, hogy fékezék a baloldal megerősödését és akadályozzák

Gladio hadművelet és terrorizmus Nyugat-Európában) címmel.

Dr. Ganser a Zürichben működő Szövetségi Technológiai Intézet Biztonsági Tanulmányok Központjának a tudományos főmunkatársa volt és számos ismeretlen adatot hozott nyilvánosságra. A kutató szerint még a második világháború idején **Winston Churchill** brit miniszterelnök látta szükségesnek egy titkos hadsereg felállítását a bolsevizmus elleni harcra. A CIA első főnöke - **Allan Dulles** - dolgozta ki azt a tervet, amit aztán a

titkosszolgálatok és a NATO természetesen a terroristák ellen léptek fel, de valójában ők maguk hajtottak végre a **Gladio-csoportok** segítségével a terrorista cselekményeket. Ganser könyvében idéz az egyik Gladio kézikönyvből:

„Amikor a forradalmárok átmenetileg felhagynak az erő alkalmazásával, az USA katonai hírszerzésének rendelkeznie kell az eszközökkel, hogy különleges műveleteket indítson, amelyek meggyőzik a vendéglátó országok kormányait és a közvéleményt a felforgatás veszélyének a realitásáról...”

Ez azt jelenti, hogy a Gladio-program titkos hadseregeinek gondoskodniuk kellett arról, hogy folyamatosan legyenek terrorcselekmények. Ganser megemlíti, hogy a spanyolországi titkos hadsereg együttműködött a spanyol diktátorral, **Franco**-val, és több mint ezer támadáshoz volt köze. Németországban tervet dolgozott ki a német szociáldemokrata párt vezetőinek a megölésére szovjet megszállás esetére. **De Gaulle** francia elnök ellen több terrorakciót is végrehajtottak, így akarták megakadályozni a béke megteremtését Algériában. A titkos fegyvereseknek közül lehetett a portugál-afrikai gyarmatok két vezetőjének - **Amilcar Cabral** és **Edoardo Mondlane**-nek - a meggyilkolásához, valamint **Papandreou** kormányának a megbuktatásához Görögországban. Az athéni katonai hunta is kapcsolatban állt a Gladio-hálózattal, csakúgy, mint azok, akik számos terrorakciót követtek el Törökország területén a kurdok ellen.

Dr. Ganser nem talált olyan

meg, hogy baloldali kormányok kerüljenek hatalomra.

Olaszország, Belgium és Svájc már kivizsgálta e titkos fegyveres csoportok tevékenységét. Az Egyesült Államokban és Angliában azonban még 2014-ben is hallgatnak erről a szervezetről. Ez elgondolkodtató, mivel **Dr. Daniel Ganser** 2005-ben Londonban könyvet jelentetett meg a „**NATO's Secret Armies. Operation Gladio and Terrorism in Western Europe**” (A NATO titkos hadseregei. A

brit titkosszolgálat, az MI6 is elfogadott. Eszerint a két titkosszolgálat létrehoz ú. „**stay-behind**” (hátra-maradó) fegyveres csoportokat, amelyek hozzálátanak földalatti ellenálló hadseregek kiképzéséhez egész Nyugat-Európában. Így akartak időben felkészülni a várható szovjet invázióra.

A titkos csoportok tagjait el látták hamisított útlevellel, résztvevői pedig többek között ejtőernyős ugrásokat végeztek a **La Manche** Csatorna fölött. A

adatokat, amelyek szerint Hollandiában, Luxemburgban, Dániában és Norvégiában lett volna kapcsolat a Gladio-hálózatnak a terrorizmussal. **Anders Behring Breivik** által 2011. július 22-én elkövetett tömeggyilkosságban azonban már számos olyan körülmény jelölhető meg, amelyek arra utalnak, hogy itt egy olyan szervezett terrorakcióról volt szó, amely mögött a **Gladio norvég változata** húzódhatott meg.

Giulio Andreotti Olaszország kereszténydemokrata miniszterelnöke **1990. október 24-én** az olasz társadalom és a világ közvéleménye elé tárta, hogy létezik egy olyan információs reagáló- és őrzővédő struktúra, amely rendelkezik titkos fegyverraktárakkal és tartalékos tisztekkel. Ennek a Gladio (kard) fedőnevet viselő titkos hadseregnek a létezése nagy politikai hullámokat vert nemcsak a római parlamentben, de egész Európában. E sorok írója azt a megbízatást kapta a **Szabad Európa Rádió** vezetésétől, hogy az egész Gladio-programot ismeresse a SZER különböző műsoraiban.

Olaszországban közéleti vita tárgya lett, hogy a titkos hadsereg nem manipulálta-e a politikát terrorakciók kitervelésével és végrehajtásával. A Gladio szupertitkos fegyveres csoport, az olasz katonai hírszerző szolgálat - a **SISML** - egyik részlegként működött és központja az olasz hadügyminisztériumban volt. Ennek a titkosszolgálatnak az egyik korábbi vezetője - **Vito Miceli** tábornok - kijelentette, hogy „börtönbe vonultam, mert nem akartam felfedni e szupertitkos szervezet létezését és most **Giulio Andreotti** a nyilvánosság elé lép és elmondja a parlamentnek!”.

Az olasz katonai titkosszolgálat 1959-ben készített dokumentuma szerint a Gladio titkos hadseregnek egyrészt az volt a célja, hogy hátramaradó csoportként működjön a gerilla-hadműveleteket, ha megvalósulna a feltételezett szovjet invázió. A másik stratégiai célja az volt, hogy belső hadműveleteket hajtson végre **vészhelyzetekben**. Azt egyértelműen meghatározták,

hogy mit kell érteni vészhelyzet alatt Olaszországban, amikor a nemzetközi helyzetet a hidegháború jellemzi. A Gladio stratégiák szerint ilyen vészhelyzetet jelent az olasz kommunista és szocialista pártok erősödése. Az volt az álláspont, hogy ez a két párt gyengíti belülről a NATO-t. A jobboldali terrorizmus hátterének a felderítésén fáradozó vizsgálóbíró - **Felice Casson** - a Gladio nyomaira jutott. Ő kényszerítette színvállásra Andreottit. A vizsgálóbíró bebizonyította, hogy a titkos hadsereg kapcsolatokat épített ki a **jobboldali terroristákkal**. Ezek a terroristák a Gladio titkos hadsereg támogatásával hajtottak végre robbantásokat, majd ezekért következetesen a baloldali politikai erőket tették felelőssé. A tényleges elkövetők azért tudták elkerülni a felelősségre vonást, mert a katonai titkosszolgálat megvédte őket. A feszültség stratégiája az egyik jobboldali terrorista - **Vincenzo Vinciguerra** - szerint a következő volt:

„Civileket, férfiakat, nőket, gyerekeket, ártatlan embereket, a politikától távol álló ismeretleneket kellett megtámadni. Az ok egyszerű. Az volt a feltételezés, hogy arra kényszerítik ezeket az embereket, az olasz közvéleményt, hogy az államhoz forduljanak nagyobb biztonságért. Ez az a politikai logika, amely az összes mézárulás és robbantás mögött meghúzódik, és amely büntetlenül marad, mert az állam nem ítélné el magát és nem vállalhat felelősséget a történekeért.”

Serravalle tábornok, aki 1971 és 1974 között állt a Gladio titkos hadsereg élén, megerősítette:

„A titkos hadsereg a defenzív, posztinváziós logikáról áttért a támadás, a polgárháború logikájára.”

Az olasz szenátus csak 2000-ben fejezte be a vizsgálatot. Akkor viszont megállapította:

„Azokat a mézárulásokat, azokat a bombákat, azokat a katonai akciókat az olasz állami intézményeken belüli emberek és - mint legújában kiderült - az Egyesült

Államok Hírszerzésének struktúrájához kapcsolódó személyek szervez-

ték meg, mozdították elő, vagy támogatták.”

1990 novemberében a NATO egyik szóvivője még azt mondta, hogy „a NATO soha nem fontolgatott gerillaháborút vagy földalatti titkos hadműveleteket”. Mindössze egy napra volt szükség ahhoz, hogy más NATO alkalmazottak beismerjék, hogy ez a cáfolat téves, de ehhez hozzátették, hogy a NATO nem kommentál katonai titkokkal kapcsolatos ügyeket. 1990 novemberében **John Galvin** - amerikai tá-

kor tévéinterjú adott Olaszországban. A műsorvezető a Gladio-ról kérdezte, Turner admirális azonban nem adott választ. Az újságíró azonban újból feltette a kérdést arra hivatkozva, hogy a terrornak számos ártatlan áldozata volt. Ekkor az admirális letépte magáról a mikrofont és azt üvöltötte: „megmondtam, hogy nem kérdezhet a Gladio-ról!”.

Az **ukrán Gladio-t** (ukránul: **Ukrajnszka Nacionalna Aszambleja** - **Ukrajnszka**

A Gladio Ukrajnában

bornok - a NATO európai parancsnokaként a katonai szövetség legmagasabb rangú tisztje volt földrészünkön (**The Supreme Allied Commander Europe**). A szövetség nagyköveteit pedig **Manfred Wörner** - a NATO főtitkára -, a szervezet legmagasabb rangú polgári tisztviselője tájékoztatta a 'stay behind' titkos szervezet működéséről. Ekkor mondta az egyik vezető NATO diplomata, hogy „ha léteztek is bármilyen kapcsolatok terrorszervezetekkel, akkor az ilyenfajta információt nagyon mélyen el fogják rejtetni”.

William Colby - a CIA volt igazgatója - **emlékirataiban** megerősítette, hogy „a CIA számára fontos volt titkos hadseregek felállítása Nyugat-Európában. Mint írja, ez a projekt a második világháború után kezdődött teljes titokban, és az információk csak Washington, a NATO, valamint az érintett országok legmegbízhatóbb embereinek a lehető legkisebb köre számára voltak hozzáférhetőek”.

Említésre méltó az az eset is, ami a CIA egy másik igazgatójával - **Stansfield Turner** tenger-naggyal - történt 1990-ben, ami-

Narodna Szamoborona, angolul: **Ukrainian National Assembly - Ukrainian People's Self-Defence; UNA-UNSO**) **1990. június 30-án** hozták létre Lvovban és az volt a neve, hogy **Ukrán Pártközi Gyűlés (UMA**, angolul: **Ukrainian Inter-party Assembly**). Élén **Dmitrij Korcsinszkij** állt. Az **UNS (Ukrán Nemzeti Szövetség)** alapító kongresszusára 1990. november 4-én már Kijevben került sor. 1991. január 11-én pedig már fegyveres kommandó őrizte a Seimas palotát, amikor 1991 januárjában a Szovjetunió fegyveres támadást intézett Litvánia ellen. 1991. június 30-án az UNS kétszáz fegyverese fáklyás felvonulást tartott Lvovban és így emlékezett meg Ukrajna függetlenségének 1941-ben történt kikiáltásáról. Amikor 1991 nyarán sor került a még utolsó napjait élő Szovjetunióban az államcsínyre, akkor az UNS-nek egy osztaga, amelyet a vietnámi háború egyik veteránja **Valerij Bobrovics** vezetett, Moszkvába utazott. Ez az osztag képezte az alapját az „Argo” nevű katonai egységnek. 1991. augusztus 19-én az

UNS hozta létre azokat a bevethető egységeket, amelyeknek egy része az UNSO keretében részt vett a 2014-es kijevi tüntetésekben is. Ezeket az egységeket többek között a szovjet hadsereg ukrán nemzetiségű veteránjai is irányították, akik Afganisztánból tértek vissza. 1991. szeptember 8-án az UMA (Ukrán Pártközi Gyűlés) hatodik ülésén ezt a testületet hivatalosan átnevezték Ukrán Nemzeti Gyűléssé. A lakosság számára ez úgy vált ismertté, mint **UNA-UNSO**, mert az UNSO szorosan együttműködött az UNA-val. E pártnak a vezetőjévé **Jurij-Bohdan Suhevics**et nevezték ki. (Megismételjük, hogy mit jelentenek a rövidítések: **UNA** – Ukrajnszka Nacionalna Aszambleja; **UNSO** – Ukrajnszka Narodna Szamoborona. A kettő együtt **UNA-UNSO**.)

Ukrajnának függetlensége kiáltása óta folyamatosan küzdenie kellett a különféle szeparatista törekvésekkel. Az egyik mozgalom Ukrajna oroszok által lakott területeit akarja egyesíteni Oroszországgal. Más szeparatista mozgalmak a szomszédos országokhoz akarják Ukrajna bizonyos részeit csatolni. Az UNA-UNSO nacionalista szervezetnek még a Szovjetunió utolsó hónapjaiban sikerült megakadályoznia a Szovjetunió törvényhozásának számító Legfelső Szovjetben azt, hogy újra létrehozzák **Donyeck-Krivojrog Szovjet Köztársaságot** és a **Donyecki Nemzeti Gárdát**, Kijevben pedig felszámolták a **Hazafias Fórum** nevű szervezetet. 1991 novemberében az UNSO feloszlatta a Kongresszusukat, valamint a Nagygyűlésüket. Mivel tömegverekedésre került sor az UNSO harcossai részvételével, ezért az akkori kormányzat elrendelte az UNSO aktivistáknak a tömeges letartóztatását. A Fekete-tenger melletti Ogyesszában az UNSO akadályozta meg a **Novoroszijsz Köztársaság** létrehozását, amely ösztönözte a szeparatista mozgalmakat Bukovinában és Zákárpátiában, vagyis a **Kárpátalján**.

1992. július 7-én az UNSO-nak egy **Lvov**-ban lévő egysége feloszlatta a románoknak azt a kongresszusát Csernyivciben, amely kísérletet tett arra, hogy Észak-Bukovinát csatolják Romániához. A **Krím-félsziget** státuszának alakulása azért különösen fontos, mert 1991 óta az Orosz Föderáció haditengerészete **Szevasztopolban** állomásozik, amelynek a használatát Oroszország **2042-ig kibérelte**. 1991-ben **Igor Kaszatonov** admirális volt az orosz Fekete-tengeri hadiflotta parancsnoka. Amikor 1992 áprilisában a tengeri támaszpont parancsnokágán egyes tisztek felesküdték az ukrán államra, akkor Kaszatonov elrendelte a haditengerészeti bázis elzárását az ukrán szárazföldi- és tengerészeti egységektől. Kaszatonov megtagadta, hogy Ukrajna elnökének a rendelkezéseit végrehajtsa és deklarálta a **Krími Autonóm Köztársaság Legfelső Tanácsának** a felállítását.

Az admirális intézkedéseit a krími kozákok fegyveres szervezetei aktívan támogatták más orosz hazafias klubokkal együtt. Mivel a Krím-félszigeten nem hajtották végre a kijevi kormányzat által hozott jogszabályokat, az **UNA-UNSO** úgy döntött, hogy tiltakozó meneteket szervez és egyházi szertartásokat tart Ogyesszában, Kherszonban és Szevasztopolban az áldozatul esett ukránok emlékére. Ebben a kampányban az ukrán ortodox egyház papjai is részt vettek.

A fejlemények jobb megértéshez meg kell említeni néhány eseményt, amely az elmúlt két évtizedben Ukrajnában történt. 1994-ben az ukrán parlamentbe a **Verhovna Rada**-ba több **UNA-UNSO** tagot is beválasztottak képviselőnek. 1994 és 1997 között az **UNA-UNSO** egységei Ukrajna-szerte több olyan orosz-ellenes

akciót hajtottak végre, ami felhívta rájuk a közvélemény figyelmét. Így összetépték az ukrán parlamentben az orosz zászlót, továbbá csatlakoztak a Moszkva ellen fellázadt csecsen lázadókhöz, és hosszú időn át harcoltak az orosz hadsereg ellen.

Az **UNA-UNSO** beavatkozott az ukrán egyházi ügyekbe is, és 1995 júliusában összecsapott a rendőrséggel, amikor eltemették **Volodomi Romanjuk** pátriárkát, az ukrán ortodox egyház fejét. A szélsőségesen nacionalista **UNA-UNSO** az orosz ortodox egyház által kiközösített **Filaret pátriárka** mellé állt, és erőszakkal az új egyháznak adta át az orosz ortodox egyház tulajdonát képező ingatlanokat több területen is. Az **UNA-UNSO** szervezeteinek taglétszáma ekkor mintegy tízezer volt, és mintegy 90%-uk a

Leonyid Kucsma elnök kormánya 1997-ben betiltotta az **UNA-UNSO**-t. A szervezet tagjai erőszakos utcai tüntetésekkel válaszoltak. Ennek során több mint 250 tagot őrizetbe is vettek. Egy évre rá az **UNA-UNSO** újjászervezte magát, és egy szigorúan nacionalista vonalat képviselő párt-profil alakított ki magának. Szakított a nyíltan neonáci program hirdetésével. Ennek során a mérsékeltbb nemzeti szervezetnek **Andrij Skill** és **Jurij Suhevics** lett a vezetője. 1998-ban az újja szervezett szélső jobboldali párt részt vett a parlamenti választáson, de mindössze a szavazatok 0,39%-át sikerült megszereznie. 2000-ben és 2001-ben az Ukrán Nemzeti Gyűlés és az Ukrán Nemzeti Önvédelem számos akciót rendezett és ezeken követelte, hogy Kucsma távozzon a hatalomból. A 2002-es parlamenti választáson **Andrij Skill** egyetlen mandátumot tudott szerezni Lvovban, és így bekerült az ukrainai törvényhozásba. A párt azonban továbbra is csekély voksokhoz jutott, mindössze a leadott szavazatok 0,04%-át tudta megszerezni.

Amikor **Saul Alinsky módszerével** beindult a **Narancsos Forradalom** Ukrajnában - amelyet külföldről finanszíroztak és irányítottak -, akkor az **UNA-UNSO** szervezetei **Viktor Juscenkot** támogatták orosz-barát riválisával szemben. A kijevi Függetlenség téren, a híressé vált Maidanon, az **UNA-UNSO** gárdák védelmezték **Viktor Juscenkot**, valamint a „narancsos tábor” olyan

kiemelkedő vezetőjét, mint **Julia Tymosenko**. 2005-ben **Jurij Suhevics** lett a párt vezetője. A 2006-os parlamenti választásokon azonban nem került be képviselője a törvényhozásba. 2007-ben pedig már nem is indult. 2008-ban a dél-oszétiai főügyész azzal vádolta az **UNA-**

18 és 35 közötti korosztályhoz tartozott. Az **UNA-UNSO** ideológiája a **szélsőséges ukrán nacionalizmust** kombinálja az **agresszív antiszemizmussal**. Tekintélyuralmi és nemzeti elkötelezettségű kormányzást akar, ahol a nemzeti vagyont döntőrésze köztulajdonban marad.

UNSO-t, hogy a 2008 augusztusában lezajlott grúziai háborúban a tbiliszi-i kormányt támogatta. Egy orosz tényfeltárási bizottság jelentése szerint 2009 augusztusától az UNA-UNSO 200 tagja az ukrán hadsereg katonájaként vett részt a Grúziában zajló harcokban. Az UNA-UNSO újból indult 2012-ben a parlamenti választásokon, de megint képviselő nélkül maradt.

Rátérve a jelenlegi ukrán válságra, az UNA-UNSO ismét a figyelem középpontjába került. Az elégedetlenséget és nyomában az utcai tiltakozásokat az váltotta ki 2013 novemberében, hogy **Janukovics elnök** nem írta alá az Európai Unió által felajánlott **társulási szerződés** megkötésére vonatkozó előmegállapodást. Azóta tanúi lehettünk egy törvényszerűen megválasztott legitim ukrán elnök, Viktor Janukovics elmozdításának, akinek végülis menekülnie kellett saját országából, mert őt tették felelőssé a három hónapja tartó erőszakos tüntetésekért, és számos ellenzéki haláláért. Janukovicsnak az volt a bűne, hogy elutasította az Európai Unió **homályos tartalmú ajánlatát**, amely lehetővé tette volna Ukrajna számára a társulást az Unióhoz. Brüsszel nagyon kisösszegű támogatást ígért a pénzügyi összeomlás előtt álló Ukrajnának. Oroszország ezzel szemben felajánlott 15 milliárd eurót az adósságtérhek enyhítésére, és igen jelentős mértékben csökkentette az Ukrajnának szállított földgáz árát. Ez riasztotta Washington, a Washington irányítása alatt álló NATO-t, és mindazokat a nagyhatalmú érdekcsoportokat, amelyek fontosnak tartják, hogy Ukrajna egésze az euroatlanti térség hegemoniája alá kerüljön.

Így került sor arra, hogy egy **titikos neonáci katonai szervezet**, amelyről tudni lehet, hogy a NATO ellenőrzése alatt áll, döntő szerepet játszott az elnök és az őt védelmező erők, valamint az utcai tüntetők közti konfliktus eldöntésében. A törvényes elnöknek és kormányának bukását a tüntetésekbe beavatkozók, Lvovból Kijevbe érkező orvlövészek és mesterlövészek táma-

dása döntötte el. Janukovics legitim ukrán elnök eltávolításával a Nyugat és annak két alrendszerre, a NATO és az Európai Unió, még nem biztosította maga számára az Ukrajna feletti uralmat. Ehhez még szükség van az államok feletti pénzhatalmi elit olyan front-intézményeinek bekapcsolására is, mint amilyen a **Nemzetközi Valutaalap**, az **IMF**, aki hamarosan jelentkezett, és előterjesztette azokat a követeléseit, amelyek nélkül egyetlen ország sem juthat nagyobb összegű nyugati pénzügyi támogatáshoz.

Lengyelországban képezték ki az EuroMaidan terroristáit?

A Lengyelországban megjelenő **Nie** című lap **2014. április 18-i** számában számolt be arról, hogy 2013 szeptemberében **Radoslaw Sikorski** – lengyel külügyminiszter – a **Jobb Szektor (Pravij Szektor) 86 tagját meghívta Lengyelországba** egyetemi diákcseraprogram keretében. A meghívottak azonban nem diákok, hanem 40 év körüli felnőttek voltak. Nem vettek részt a **Varsói Műszaki Egyetem** számukra kijelölt hivatalos programjain, hanem e helyett a **Legionovoban lévő rendőrségi kiképző központba mentek**. Ez a kisváros Varsó közelében van. A Jobb Szektor meghívottjai itt négyhetes intenzív kiképzést kaptak arról, miként kell a tüntető tömeggel bánni, hogyan kell egyes személyeket felismerni, milyen harc taktikát kell alkalmazni, hogyan kell kisebb csoportokat irányítani, miként kell válsághelyzetben viselkedni, hogyan kell védekezni, ha a rendőrség gázfegyvereket használ, miként kell barikádokat építeni, és természetesen lögyakorlatokon is részt kellett venniük, elsajátítva a pontos célzást.

A hivatalos álláspont szerint az EuroMaidan tüntetéseket az váltotta ki – mint már utaltunk rá –, hogy Janukovics elnök nem írta alá Ukrajna és az Európai

Unió társulási megállapodását a Keleti Partnerség vilniusi csúcstalálkozóján. A lengyel parlament, a Szejm, 2013. december elején szolidaritásáról biztosította Ukrajna polgárait, akik szilárdan küzdenek azért, hogy hazájuk az Európai Unió teljes jogú tagja lehessen. A Szejm tagjai ekkor még nem tudhatták, hogy a lengyel kormány hogyan működött közre a lázadók felkészítésében. A NATO azt a szerepet szánta Lengyelországnak Ukrajna vonatkozásában, amivel Törökországot bízta meg Szíriával kapcsolatosan. A neoliberális **Donald Tusk** – lengyel miniszterelnök – és **Radoslaw Sikorski** külügyminiszter meghatározó szerepet játszott abban is, hogy Lengyelország belépjen a NATO-ba.

2014. február 21-én Sikorski, Frank-Walter Steinmeier és Roland Fabius tárgyalt az Európai Unió képviselőjében Janukovics elnökkel, valamint az EuroMaidan vezetőivel. Az ukrán elnök nem tudott arról, hogy Sikorski a színpad mögött milyen kapcsolatban áll a lázadókkal. Nem szívesen írjuk le, de az is az igazsághoz tartozik, hogy Lengyelország jelenlegi vezetői együttműködtek szélsőjobboldali-náci aktivistákkal, hogy egy szomszéd állam törvényes kormányát megdöntse. Ez hasonlít ahhoz, ahogyan Törökország használta az Al-Kaidát a szíriai kormány megdöntésére. A varsói kormány azoknak az egykori náciknak az unokáival fogott össze, akiket a **CIA beépített a NATO Gladio-hálózatába**, amelyet Ukrajnában is megszerveztek. A lengyel külügyminiszter Európai Unió kollégáival azt színelte Kijevben, hogy a szembenálló felek megbékítésére mindkét felet kielégítő kompromisszumos megállapodást kötött. Ugyanakkor tudta, hogy a véres leszámolás – amire a Jobb Szektor terroristáit kiképezték – még hátra van.

A történet megerősíti azt a feltételezést, hogy a NATO-nak most már egy olyan új Gladio-hálózata létezik Kelet-Európában, amely együttműködik a **Greystone Ltd.** magánbiz-

tonsági szolgálattal. Ez a Barbados-on bejegyzett off-shore biztonsági cég annak az „**Academy**” nevű cégnek a leányvállalata, amely szerződéses kapcsolatban áll az Egyesült Államok kormányával. A **Greystone Ltd.** úgy hirdeti magát, mint aki a legfelkészültebb katonai szakértőket és zsoldosokat tudja biztosítani a világ bármely táján. Ha igaz, amit a Nie című lengyel lap közölt, akkor valójában a NATO szegte meg a nemzetközi jogot és ez az egész ukrán helyzettel más megvilágításba helyezi.

Szergej Razumovszkij – az ukrán hírszerzés egykori tisztje – 2013 augusztusában nyilvánosan beszélt arról, hogy a hozzá befutott információk szerint az Egyesült Államok Ukrajna felforgatására készül. A hírszerző tiszt szerint 2013 augusztusában mintegy kétezer csecsen terroristát vont össze a NATO Ausztriában, Bécs környékén. Ekkor vette kezdetét ezeknek a terroristáknak a beszivárogtatása Ukrajnába. 2014. február elején Kijevben még demokratikusan megválasztott kormány volt hatalmon. Élén a legitim elnökkel, Viktor Janukovicssal. A 2013. november végén beinduló kijevi tüntetéseket a NATO és a mögötte álló amerikai irányítás februárban tudta arra a pontra eljuttatni, hogy bekapcsolódhattak a Bécs környékén 2013-ban összevont és kiképzett utcai harcosaik. Ezek a szervezeten cselekvő áltüntetők, akik főállásban fizetésért kapcsolódtak be az utcai lázadásba, együttműködtek a szélsőjobboldali és ugyancsak megfizetett csoportok tagjaival. Ezzel lehetővé vált a valódi tüntetők radikalizálása és a békésnek indult tüntetések véres lázadássá való átalakítása.

A pénzhatalmi világelit ellenőrzése alatt álló globális média a NATO által kezdeményezett és irányított terrorista akciókat 'forradalomnak' nevezte. Ma már, kemény bizonyítékokkal lehet alátámasztani, hogy olyan mesterlövészek és orvlövészek lötték a kormányépületeket védő rendőri erőket, amelyek Janukovicstól nem kaptak felhatalmazást a fegyverhasználatra,

és akik nem is bántalmazták a velük szemben egyre agresszívbabban fellépő tüntetőket. Bizonyított tény az is, hogy ezek a profi mesterlövészek nyitottak tüzet a tüntetőkre is, hogy azokat a rendőrökkel szembeni keményebb fellépésre kényszerítsék. Az orosz tömegtájékoztatás több helyszíni tudósítójának is sikerült beazonosítani olyan mesterlövészt, aki Afganisztánban a taliban ellen harcolt. Ugyanaz a személy Irakban is szerepel a Blackwater zsoldosaként. Egy fotón pedig, amely már a kijevi álforradalom során készült, már fegyveres utcai tüntető. Ezek a dokumentumok elérhetők a világhálón.

Blackwater-Academy zsoldosok Ukrajnában

A Spiegel Online 2014. május 11-én arról számolt be, hogy Kelet-Ukrajnában **négyszáz** amerikai zsoldos harcol a helyi önvédelmi fegyveresek ellen. A **'Bild am Sonntag'** című hetilap tudósítására támaszkodott, amely viszont értesüléseit a titkosszolgálati kapcsolatairól szerezte. Az Ukrajnában bevetett zsoldosok a katonai jellegű szolgáltatásokat nyújtó **Academy** nevű magánvállalattól érkeztek, amelyet korábban Blackwater-nek hívtak. Ezek a professzionális fegyveresek mindennemű etnikai, állampolgársági, ideológiai vagy vallási kötődés nélkül kizárólag anyagi ellenszolgáltatás ellenében és anyagi érdekek által ösztönözve hajtanak végre harci, kiképzési feladatokat bárki részére, aki megfizeti őket.

Az Academy zsoldos cég cáfolta a **Bild am Sonntag** tudósítását. Ezzel szemben a RIA Novosti orosz állami hírtudósítás április 7-én megerősítette, hogy Blackwater zsoldosok vettek részt a kelet-ukrajnai harcokban. Ezek a külföldről érkezett fegyveresek az ukrán különleges belbiztonsági erőket tömörítő Sokol nevű rendfenntartó szervezet egyenruháját viselték. A külföldi zsoldosoknak a helyi önvédelmi erők ellen kellett harcolniuk Szlovjanszkban. A berli-

ni kormányt erről április 29-én tájékoztatta a német hírszerző szolgálat (a BND). Azt, hogy ki adott megbízást a külföldi zsoldosoknak az ukrainai bevetésre, május közepén még nem volt teljesen egyértelmű.

2014. május 17-én súlyos harcok robbantak ki a kelet-ukrajnai Szlovjanszkban a kijevi átmeneti kormányhoz tartozó nemzeti gárda katonái és a helyi önvédelmi fegyveresek között. Az Ukrán Független Tájékoztatóügynökség - az UNIAN - szerint a harcok a helyi kerámiagyár környékén folytak. Az önvédelmi fegyveresek világítórakétákat és tüzérséget is bevetettek a kijevi kormány csapatai ellen.

Mindennel felszerelt zsoldosok

2014. május 13-án Nyikolaj Levcsenko képviselő sürgette a kijevi hatóságokat, hogy állítsák le a hadsereg bevetését Kelet-Ukrajnában, és vegyék figyelembe az ottani lakosság véleményét. Ha Kijev folytatja a büntetőintézkedéseit, akkor az polgárháborúhoz vezethet. **Levcsenko**, aki a Régiók Pártja tagja, mély sajnálkozását fejezte ki az elmúlt héten történtek miatt, és azt vetette képviselőitársai szemére: nem értik, hogy mennyire reális veszély egy polgárháború kitörése, ami Ukrajna felbomlásához vezethet. Az átmeneti kormány terrorista ellenes leszámolását állam által elkövetett terrorizmusnak nevezte, ahol a hatóságok saját népük ellen viselnek háborút.

Levcsenko arra is felhívta a figyelmet, hogy magánpénzzel finanszírozott zászlóalj is részt vesz a Donyeck tartományban folyó harcokban: „Ezek a Maidanról származó békés akti-

visták felfegyverkezve kerültek bevetésre, nyilvánvalóan terrorista gyilkosok.” Levcsenko képviselő Turcsinov ideiglenes államelnöknek címezve kitért a Kelet-Ukrajna két tartományában megtartott népszavazásra is: „Még akkor is, ha valaki hallgat Önre, Turcsinov úr, Ön azt állította, hogy a donyecki régió lakosainak csak a 30%-ka vett részt a népszavazáson. Szeretném Önt arra emlékeztetni, hogy ez a 30% két- és félmillió embert jelent, és ezek egyértelműen fejezték ki akarataikat. Bármely országban két- és félmillió ember akkora erőt jelent, amelyre egy kormánynak hallgatnia kell.”

Levcsenko emlékeztetett arra

Ha ezt Önök nem teszik meg Turcsinov, Nalivajcsenko és Avakov urak, akkor személyesen viselik a felelősséget az Ogyesszában elégetett áldozatokért, a keleten folyó vérontásért és szörnyűségekért. Nem akarunk neonáci terroristákkal egy országban élni. Követeljük kerekasztal tárgyalások megtartását az azonnali decentralizációs folyamatokról és a hatalommegosztásról Kijev és a tartományok között. Önöknek meg kell indokolni az Ukrajna keleti tartományaiban élőknek, hogy miért tartozzanak továbbra is ehhez az országhoz. Meg kell győzni őket, hogy Ukrajna dél-keleti részében élők is biztonságban érezhetik magukat és olyan szabályok lesznek, amelyek megakadályozzák, hogy az ország egyik része visszaéljen a másik rovására. Nem szeparatisták és banditák élnek keleten, hanem olyan emberek, akik ebben az országban szeretnének élni. Ehhez azonnali tárgyalásokra, kompromisszumokra és alkotmányos reformra van szükség.” – fejezte be a csonka-kijevi parlamentben elmondott beszédét Levcsenko.

Taktikai nézeteltérés az EU és a NATO között

Az Ukrajnáért folytatott nyugati offenzíva két egymást támogató, de egymással rivalizáló szervezete között komoly viták folytak. A világgözüvélemény tudomására jutott, hogy **Victoria Nuland**, az Egyesült Államok külügyminiszterhelyettese fontos telefonbeszélgetést folytatott az Egyesült Államok kijevi nagykövétével. Ebben átbeszéltek részletesen, hogy a washingtoni Külügyminisztérium milyen összetételű új koalíciós kormányt akar. Amikor a nagykövet hivatkozott az Európai Unió által javasolt megoldásra, a külügyminiszter helyettes röviden annyit mondott, hogy: „**Fuck the EU!**”, vagyis Amerikának és a NATO-nak nem kell figyelembe vennie Brüsszel javaslatait.

A három EU-s külügyminiszter Janukovics elnökkel, vala-

mint a tüntető ellenzék három vezetőjével, továbbá Oroszország képviselőjével tárgyalt. Az Egyesült Államokat nem hívták meg. Az a tény, hogy **Brüsszel Washington nélkül** kezdeményezett egy ilyen világstratégiai fontosságú tárgyalást, jelzés lehet arra is, hogy az euroatlanti térség hatalmi viszonyaiban elmélyült a megosztottság. Lehet, hogy Brüsszel csak azt üzent Washington-nak, hogy az Európai Unió Amerika nélkül is képes kezelni az ukrán kérdést. Kemény tárgyalások után az összes tárgyaló fél - beleértve az utcai tiltakozók többségének a képviselőit is - meg egyezett abban a kompromisszumban, hogy a jövő évi választásokat előrehozzák, és már 2014 decemberében megtartják.

Megállapodtak abban is, hogy a jelenlegi alkotmányos rendből visszatérnek a 2004-es alkotmányhoz, amely korlátozza az elnök hatalmát és több hatáskört biztosít a parlament számára, továbbá **Julia Tymosenko** visszanyeri szabadságát. Ettől a konszenzussal elfogadott ésszerű kompromisszumtól mindenki azt várta, hogy véget érnek a több hónapja tartó tüntetések és zavargások, és megszűnik a káosz és anarchia. A szemben álló felek úgy értékelték, hogy olyan megoldást találtak, amely biztosíthatja a kiutat a jelenlegi válságból.

Ez a kölcsönös engedelmekkel létrejött megállapodás azonban mindössze 12 órán át tartott. Kijev belvárosa ismét lángba borult és újból utcai vérengzés színhelyévé vált. A Lvovból érkezett orvlövészek és mesterlövészek egyformán célba vették a biztonsági erők tagjait és a tüntetőket. **2014. február 22-én** ugyanazzal a fegyverekkel és töltényekkel gyilkolták a Maidanon a tüntetőket, amelyekkel a Janukovics elnök mellé rendelt biztonsági egységek tagjait is lötték. Kitért a pánik, a rohamrendőrség meghátrált, majd teljesen visszavonult. A hátulról támadó orvlövészek tehát a rendfenntartó erőket sem kí mélték. Az egyik ellenzéki vezér - **Vitalij Klicsko** - ekkor ott-

hagyta a tüntetőket, és magyarul távozott. Janukovics - a legitím elnök - pedig közeli munkatársaival elmenekült Kijevből, és a Krím Autonóm Köztársaságon keresztül Oroszországban kért menedéket.

Az ukrán biztonsági szolgálat volt vezetőjének helyszíni beszámolója a kijevi puccsról

Alekszander Jakimenko, az ukrán biztonsági szolgálat főnöke, 2014. március 13-án részletesen beszámolt a **Russia Today** (RT) hullámhosszain arról, hogy miként gyilkolták ismeretlen orvlövészek a Maidan téren a rendőröket és a tüntetőket egyaránt. Az ismeretlen terroristák a kijevi filharmonikusok koncerttermének épületéből adták le gyilkos lövéseiket. Az épületet teljesen kiürítették és kizárólag az ellenzék használhatta. Az épületbe való belépéshez **Andrij Parubijnak**, a Maidan "önvédelmi parancsnokának" az engedélyére volt szükség. Az államcsíny után őt nevezték ki Ukrajna nemzetbiztonsági és védelmi tanácsának a vezetőjévé. Parubij volt az összekötő az amerikai speciális erők (US Special Forces) kirendeltségéhez, amely koordinálta a támadást.

Jakimenko így számolt be erről az oroszországi 1-es csatornán, amely az ország hivatalos televízió csatornája:

„A lövések a filharmonia épületéből érkeztek. Parubij, a Maidan parancsnoka volt felelős ezért az épületért. Az orvlövészek, és az automata fegyverrel rendelkezők ebből az épületből „dolgoztak” február 20-án. A belügyminisztérium téren lévő, demoralizálódott erőt támadták, akik valójában már menekültek. A rendőröket a különböző fegyverekkel rendelkező lázadók egy csoportja üldözöbe vette, a mesterlövészek pedig célzott lövéseket adtak le rájuk. Amikor az első lövés sorozatokat leadták, so-

kan szemtanúi lehettek annak, hogy hús személy távozott az épületből. Valamennyien állig fel voltak fegyverkezve, katonai hátizsákjaikban voltak a célzó lövések leadásához szükséges támadó fegyverek. Valamennyien el voltak látva a pontos célzáshoz szükséges optikai eszközzel. Nemcsak a rendfenntartó erők, de a Szabadság Párthoz, a Jobb Szektorhoz, a Haza Párthoz, és Klicsko Udar Pártjához tartozók is tanúi lehetnek mindennek.”

Az orvlövészek szétváltak két 10-10 emberből álló csoportra. Az ukrán biztonsági szolgálat szem elől veszítette az egyik

életet. A tömeggyilkosság során az ellenzéki vezetők felvették vele a kapcsolatot, és arra kérték, hogy vessen be speciális erőket az orvlövész terroristák eltávolítására a kijevi belváros épületeiből. Parubij azonban mindent megtett azért, hogy ezt megakadályozza.

A Jobb Szektor és a Szabadság Párt azt követelte Jakimenkotól, hogy vegye igénybe az **Alfa-csoportot** ezeknek az épületeknek a megtisztítására, az orvlövészek eltávolítására. Az ukrán biztonsági erők készen álltak a bevetésre és az orvlövészek megsemmisítésére. Az ukrán biztonsági szolgálat

Alekszander Jakimenko

ilyen tízes csoportot. A másik csoport az Ukrajna Szállóban foglalt el támadó állásokat, és onnan folytatta a gyilkolást. Kezdetben a lövések szétszóródva zúdultak a térre. Ekkor a **Jobb Szektor** és a **Szabadság Párt (Szvoboda)** arra kérte az ukrán speciális erőket, hogy távolítsa el az orvlövészeket az épületekből.

Jakimenko ehhez hozzátette, hogy a hírszerzés szerint ezek az orvlövészek lehettek külföldi zsoldosok a korábbi Jugoszláviából, és az ukrán védelmi minisztériumhoz tartozó speciális erők korábbi tagjai. **Jakimenko** megerősítette, hogy **Parubij ennek a csoportnak volt a tagja**, és az amerikai titkosszolgálatok tagjainak a befolyása alatt állt. Ezek voltak azok az erők, amelyek végrehajtottak minden - az Egyesült Államokból érkezett - utasítást. Figyelemre méltó **Jakimenkonak** az az állítása is, hogy a Maidanon tüntető lázadó csoportok vezetői gyakorlatilag a kijevi amerikai nagykövetségen

volt főnöke így folytatta:

„Készen voltam erre, de ahhoz, hogy én bemehessek a Maidanra, meg kellett kapnom hozzá az engedélyt Parubijtól. Másképp az „önvédelem” hátulról támadna meg engem, Parubij azonban nem adott engedélyt.”

A Maidan vezetője egyedül döntött arról, hogy kinek lehet fegyvere a Maidanon, és egyetlen fegyver - beleértve az orvlövészek precíziós fegyvereit is - a térre kerülhessen.

Parubij időközben eltűnt. Ez befolyással volt a múlt héten történteke - mondotta **Jakimenko**, hozzátéve, hogy Parubij csatlakozott **Porosenkóhoz** (akit május 25-én elnökké választottak), valamint **Gvozdzhoz**, **Malamushoz** és **Gricsenkhöz**. A tüntetéseknek ezek az irányítói azokat a parancsokat hajtották végre, amelyeket amerikai főnökeik mondtak nekik.

Milyen szerepet játszott Nalivajcsenko?

Az 1966 született **Valentyij Nalivajcsenko** a kijevi **Tárász Sevcsenko Egyetemen** tanult

1966-ban nyelveket és tanulmányai befejeztével bekapcsolódott Ukrajna diplomáciai tevékenységébe. Elsősorban a skandináv államokban látott el különböző diplomáciai megbízásokat, majd pedig a konzuli szolgálatok igazgatója lett Ukrajna Külügyminisztériumában. Két éven át külügyminiszter-helyettes is volt. 2006 júniusától a Nemzetbiztonsági Szolgálathoz került és az Ukrán Biztonsági Szolgálat – az **SBU** – helyettes főnöke lett, aki irányította a Terrorellenes Központot is. 2006 decemberétől 2010 márciusáig Nalivajcsenko lett az ukrán biztonsági szolgálat főnöke és egyben az ukrán nemzetbiztonsági és védelmi tanács tagja. Az ukrán biztonsági szolgálatot átszervezte az európai biztonsági szolgálatok mintájára, szakítva az egykori szovjet titkosszolgálat - a KGB - örökségével. Arra törekedett, hogy **depolitizálja** és **demilitarizálja** az ukrán biztonsági szolgálatot és tevékenysége központjába az állampolgárok érdekeinek a védelmét helyezze.

Nalivajcsenko irányítása alatt az állami titkosszolgálat is alkalmazkodott az euroatlanti stratégiához. Munkacsoportot szervezett Ukrajna és a NATO kapcsolatának a szorosabbá tétele érdekében. Kutatási programot indított az ukrán történelem dokumentumainak a feldolgozására, beleértve Sztálin Ukrajna ellenes kampányát – a **Holodomort** –, és az ukrán lázadóknak a tevékenységét a második világháború alatt.

Nalivajcsenko 2010 szeptemberében csatlakozott a **Mi Ukrajnánk** párthoz és a párt politikai bizottságának az elnöke lett. 2012 májusában azonban lemondott és kilépett a pártból is. Ugyanezen év augusztusában csatlakozott Vitalij Klicsko **Udar** nevű pártjához és annak színeiben az ukrán parlamentben lett képviselő. A 2014. február 22-én bekövetkezett fegyveres puccs után az ukrán parlament kinevezte Nalivajcsenket az **ukrán biztonsági szolgálat felügyeletét ellátó biztossá**.

Jakimenko - vagyis az ukrán biztonsági szolgálat korábbi elnöke -, a már idézett tévéműsor-

ban arra a kérdésre: igaz-e, hogy Nalivajcsenko megengedte-e a CIA ügynököknek, hogy az ukrán biztonsági szolgálat épületéből tevékenykedjenek, határozott igennel válaszolt. Nemcsak megerősítette, hogy ez igaz, de azt is hozzátette, hogy Nalivajcsenko átadta az ő saját alkalmazottainak a személyi dossziéjait a CIA ügynököknek tanulmányozásra. Küldetésüket azonban félbeszakította a fegyveres hatalomátvétel. A Maidan téren tüntetők nem nevezték ki ezeket az embereket. Sokkal inkább az Egyesült Államok tette azt. Elég, ha számba vesszük, kik az újonnan kinevezett vezetők: Parubij, Gvozd és Nalivajcsenko, valamennyien olyan emberek, akik valaki másnak a parancsait követték, az USA utasításait, és nem az Európai Unióét. Közvetlenül az amerikai hírszerzéshez kapcsolódnak. Arra törekedtek, hogy elhúzzák a tárgyalásokat és megakadályozzák a hivatalban lévő ukrán elnököt abban, hogy megállapodást kössön Oroszországgal, Oroszországot pedig megakadályozzák abban, hogy segítséget nyújtson a társadalmi- és gazdasági rend megerősítésére Ukrajnában. Orosz pénzzel akarták végrehajtani azt a tervüket, hogy elmozdítják az elnököt, Ukrajnát pedig integrálják Európába.

Kit zavart az Európai Unió és az integrációpárti erők győzelme? – tette fel a kérdést Jakimenko magának. Csak az Egyesült Államokat. Ő volt az egyetlen olyan ország, amelyet aggodalommal töltött el egy Európa, Oroszország és Ukrajna közötti szövetség lehetősége. Nem illett bele a terveikbe az sem, hogy létrejöjjön a vámunió és a közvetlen kapcsolat Oroszország és Ukrajna között.

Jakimenko elmondotta azt is, hogy Juscsenko elnöksége óta nem tudtak megszabadulni a nyugati ügynököktől. Amikor az ukrán biztonsági szolgálat nyomást gyakorolt rájuk, akkor áthelyezték központjaikat Lengyelországba, Lettországba és Litvániába. Figyelemreméltó, hogy számos tartományi kormány költségvetésből finanszí-

rozta az úgynevezett **viskolikat**, azaz **milíciaképző táborokat**, ahol megtanították a résztvevőknek a különböző fegyverek használatát. A parancsokat vagy az amerikai nagykövetségtől kapták, vagy **Jan Tombinszkítól**, a kijevi EU-misszió lengyel képviselőjétől. **Lengyelország** felbecsülhetetlen szerepet játszott az államcsínyben.

Amikor elkezdődtek a tüntetések a Maidanon, az ukrán biztonsági szolgálat észlelte, hogy drámai mértékben megnövekedett a Kijevben működő nyugati követségekre érkező küldemények száma. Nyomban ezután megjelentek – ugyancsak a Maidanon és Kijev pénzváltó helyein - olyan külföldi pénzek, mint az **áttervezett új amerikai dollár bankjegyek**. Jakimenko állapította meg, hogy **Porosenko**, **Firtás**, **Pinczuk** - vagyis a szupergazdag ukrán oligarchák - valamennyien készpénzzel támogatták a Maidanon tüntető lázadókat. Mivel vagyoniuk külföldi bankoknál van, ezért csapdázatba kerültek. Úgy döntöttek, hogy a Nyugatról érkezett parancsoknak engedelmessé válnak. Azt várták el tőlük, hogy támogassák a Maidanon tüntető lázadókat, mert ha ezt nem teszik, akkor valamennyi külföldi befektetésüket elveszítik. Elsősorban a pénzükre gondoltak, nem hazájuk sorsára. A Maidanon főleg azok sebesültek meg vagy lettek áldozatok, akik Ukrajna nyugati tartományaiból érkeztek, és akiket a tűzvonalba küldtek.

A hosszabb ideje a Maidanon tüntető milicisták elhagyták a barikádokat, amikor az orvlövészek tüzelni kezdtek. Idővel ki fog derülni arról is az igazság. A Kijevben lezajlott fegyveres hatalomátvétel fontos következménnyel járt a **BERKUT** – vagyis az ukrán rohamrendőrség – egészére. Hasonló módon érintette a belügyi csapatokat és a biztonsági szolgálatot is. **Alekszander Jakimenko** az orosz közszolgálati tévének adott interjúját azzal fejezte be, hogy azoknak az ukránoknak, akik életüket veszítették a Maidanon, nem kellett volna fel-

áldozni életüket Jacenyuk, Klicsko, Porosenko kedvéért, hogy a nevezett személyek magas állami tisztségekbe kerüljenek. Az ukrán nép türelmes, de egy napon elege lesz mindenből és elmozdítja a hatalomból azokat, akik fegyveres államcsínyvel kerültek pozícióikba. Az ukrán rohamrendőrség – a **BERKUT** – tagjai orosz útlevelet kaphatnak, ha arra igényt tarthatnak. Az új ukrán hatalom – amely nem akarta kivizsgálni, hogy kik voltak azok, akik elkezdtek a tömeges gyilkolást a Maidanon - haladéktalanul feloszlatta azt a különleges rendőrségi egységet, amelyet felelőssé tettek a vérengzésért.

Az orosz közszolgálati tévében elhangzott és ismertetett beszámoló megerősíti azokat az információkat, hogy ismeretlen orvlövészek adtak le célzott lövéseket mind a tüntetőkre, mind a biztonsági erők tagjaira. Erre a körülményre hívta fel az ész külügyminiszter, **Urmas Paet**, az EU külügyi főbiztosának, **Catherine Ashton**-nak a figyelmét, miután látogatást tett Kijevben, és tájékozódott a történetekről. Paet 2014. február 26-án arról tájékoztatta Ashton-t, hogy „egyre erősödik az az egyetértő vélemény, hogy az orvlövészek mögött nem Janukovics állt, hanem valamilyen szervezet az új koalícióból.” Paet javasolta a történetek kivizsgálását.

A Kijevben bevetett ismeretlen terroristacsoportnak több mint százan estek áldozatul, és kilencszáznál is több a sebesültek száma. Ukrajna önjelölt új hatalomgyakorlóit, a törvényesen megválasztott elnököt, Janukovicsot tették felelőssé az értelmetlen vérengzésért. 2014. március 12-én, szerdán, az orosz kormány lépéseket tett a szélsőséges terroristák által elkövetett bűncselekmények kivizsgálására. Az Európa Tanács parlamentje is kezdeményezte annak megállapítását, hogy mennyire tekinthető legitimnek a fegyveres puccsal hatalomra került ukrán kormány.

Az ukrán események megértésének kulcsa az, hogy kik voltak azok, akik Kijevbe rendelték

a terrorista osztagokat, és parancsot adtak nekik, hogy lőjék a tüntetőket, valamint a rendfenntartó erőket. A cél nyilvánvalóan az volt, hogy semmissé tegyék a sok nehézség árán elért kompromisszumos megállapodást. Egyre több bizonyíték van arra, hogy a terrorista orvlövészeket az **UNA-UNSO szélsőségesen jobboldali fegyveres** szervezet küldte a Maidanra, a Függetlenség terére.

Janukovics három ellenzéki vezetővel, **Arszenyij Jacenyukkal, Vitalij Klicskóval** és **Oleh Tyahnibokkal** tárgyalt, majd kiadott egy közleményt, amelyben bejelentette, hogy megállapodtak a fegyvernugvásban, valamint a tárgyalások felújításában a vérontás leállítására és a helyzet stabilizálására érdekében. 2014. február 19-én is legalább tízezeren gyűltek össze a Függetlenség terén. Vitalij Klicskó az UDAR Párt vezetője elmondta az újságíróknak, hogy csütörtökön folytatják a tárgyalásokat. **Arszenyij Jacenyuk**, a **HAZA Párt** frakcióvezetője cáfolta, hogy a sok halottat is követelő vérontást az ellenzék provokálta volna ki. Janukovics elnök február 20-ra, csütörtökre, országos gyásznapot rendelt el a halálos áldozatok emlékére.

Február 20-án **Angela Merkel** – német kancellár – telefonon tárgyalt **Vlagyimir Putyin** orosz elnökkel, és arról is tájékoztatta, hogy a - fentebb már említett - három külügyminiszter még aznap Kijevbe utazik. Nemcsak a kormány, de az ellenzék képviselőivel is tárgyalnak, majd Brüsszelbe repülve tájékoztatják uniós partnereiket. Az uniós külügyminiszterek kijevi látogatása kezdetben sikeresnek látszott. Az ukrán parlament megszavazta a rohamrendőrség - a **BERKUT** - kivonását Kijevből, és azt is, hogy leállítják csütörtök este az antiterrorista akciókat. Ezen a véres csütörtökön napközben halálosztagok tartották rettegésben az ukrán főváros utcáit. Mint már utaltunk rá, gyilkolták a civileket, a fotóriportereket, az újságírókat, az egyszerű tüntetőket. Senkit nem kíméltek. Az ellenzéki ve-

zetők ekkor már nem voltak képesek irányítani a szélsőséges csoportokat.

Urmas Paet észt külügyminiszter Kijevbe látogatott 2014. február 25-én, miután a feszültség az EU-párti tüntetők és a biztonsági erők között némileg enyhült. Az észt külügyminiszter ezután telefonon beszámolt az általa tapasztaltakról **Catherine Ashton**-nak, az EU külügyekben illetékes főmegbízottjának. Ez a telefonbeszélgetés az interneten is meghallgatható. Ebben **Urmas Paet** többet között ezt mondta Ashton-nak: „Most már egyre erőteljesebb az egyetértés, hogy az orvlövészek mögött nem Janukovics állt, hanem valaki az új koalícióból.” Erre **Ashton** csak annyit válaszolt: „Úgy látom, hogy ez rendkívül figyelemreméltó. Istenem.”

Paet felidézte azt a beszélgetést is, amit azzal az orvosnővel folytatott, aki elsősegélyben részesítette az orvlövészek által célba vett embereket. A mentőorvos hangsúlyozta, hogy a tüntetőkre és a rendőrökre ugyanazok lőttek. **Paet** megemlítette azt is, hogy az orvosnő fényképeket mutatott neki, amelyek tanúsították, hogy ugyanazokról a kézfegyverekről és történyekről van szó. Az új kormányzó koalíció azonban nem akarja ezeket kivizsgálni, mintha nem érdekelné, hogy pontosan mi történt.

Az orvosnő – **Olga Bogomolec** – irányította a Maidanon működő mozgó klinikát, amikor a tüntetések erőszakosságokba torkollottak. A sebülteket elsősegélyben részesítette, majd intézkedett az elszállításukról olyan országokba, akik felvállalták a súlyos sebülteket kezelését. **Olga Bogomolec** kezdetől fogva az orvlövészeket tette felelőssé a halottak nagy számáért. A doktornőnek felajánlották, hogy vállaljon miniszteri beosztást a puccsista kormányzatban, de ő azt visszautasította. Az észt külügyminiszter hangsúlyozta, hogy az orvlövészek tevékenysége kezdetől fogva hitelteleníti a hatalomra került Ukrajna új hatalomgyakorlóit.

Paet hangsúlyozta, hogy az ukrán nép nem bízik a Maidan

tüntetések vezetőiben, mert valamennyi kormányzati pozícióba került ellenzéki politikusknak piszkos múltja van. Ezt a telefonbeszélgetést a hatalmától jogellenesen megfosztott elnök – **Viktor Janukovics**hoz – hú ukrán biztonsági szolgálat hallgatta le és tette fel az internetre.

Dennis Kucinich a kijevi hatalomátvételről

Dennis Kucinich – amerikai politikus, aki különböző testületekben képviselte Ohio tagállamot és kétszer az amerikai elnökválasztáson is indult – a **Fox News**-nak nyilatkozva kijelentette, hogy az Egyesült Államok felelős azért, ami Ukrajnában történt. **Kucinich** úgy fogalmazott, hogy az ukrán forradalom az Egyesült Államok titkosszolgálati által szervezett **fedőakció** volt. Ukrajnában az amerikai beavatkozás gyorsította fel a folyamatokat és emiatt következtek be a tragikus fejlemények Kijevben. **Kucinich** úgy véli, hogy ez egyfajta befektetés. A Washington-i kormány azt képzeleti, hogy az amerikai adófizetők pénzéből finanszírozza a törvényesen megválasztott elnök eltávolítását. Az államcsínybe befektetett pénz azonban a hitel-törlesztéseken keresztül majd többszörösen megtérül.

Dennis Kucinich szerint az ukránjai helyzet nem érinti közvetlenül az amerikai érdekeket és ezért nem kellene erőltetni sem az ország NATO csatlakozását, sem az Európai Unióhoz való társulást. **Kucinich** azért is az amerikai vezetést tette felelőssé, hogy az orosz elnök csapatokat volt kénytelen küldeni a Krím-félszigetre.

A Nemzetközi Valutaalap már előterjesztette ajánlásait

A Valutaalap Ukrajnában is megszorításokat javasol. Az államcsínnyel hatalomra jutott kijevi

evi bábkormány törvényjavaslatot készített a Nemzetközi Valutaalap által diktált megszorító intézkedések haladéktalan bevezetéséről. Elsőként a felére csökkentik a nyugdíjakat azon nyugdíjasok esetében, akik kis nyugdíjukat kénytelenek kiegészíteni munkavállalással. A **Kommerszant Ukrajna** információi szerint a pénzügyminisztérium által készített terv tartalmazza az adókedvezmények eltörlését, valamint a szociális kiadások csökkentését is. Ukrajnában az átlag nyugdíj harmincezer forintnak megfelelő összeg, emiatt kénytelen sok nyugdíjas kiegészítő munkát vállalni. A Valutaalap úgy akar álláslehetőségeket létrehozni, hogy a nyugdíjas munkavállalókat ki akarja szorítani a munka helyekről. Készülnek arra is, hogy megtöltik a nyugdíj melletti munkavállalást. Ezek az intézkedések szükségszerűen kiélezik a szociális konfliktusokat elsősorban Nyugat-Ukrajnában.

Az ukrán belpolitikai válság kirobbanásának fontos kiváltó oka az **üres államkassza** volt. Ukrajna a pénzügyi- és gazdasági összeomlás szélére sodródott. Ebből a válságos helyzetből akarta Oroszország kisegíteni. Az **Európai Unió**, amely korábban **csak négy milliárd eurós hitelt** helyezett kilátásba, már márciusban azt mérlegelte, hogy **tizenegy milliárd euró** hitelt ad. A Nemzetközi Valutaalap szintén jelentős kölcsönöket helyezett kilátásba, ha a NATO által hatalomra segített új kormányzat felvállalja cserébe a szociális kiadások csökkentését, illetve megszüntetését. Az IMF által erőszakolt feltételek a legkiszolgáltatottabb emberektől veszik el a pénzt. Ukrajnában számos szélsőjobboldali és nacionalista fiatal jutott fegyverhez, ezért a fiatalok megélhetéséhez egyelőre nem akarnak hozzányúlni. A legvédtelenebb hátrányos helyzetű csoportot a nyugdíjasok alkotják és az ő kifosztásukkal kezdik. Az IMF valójában mélyíti a nemzedékek közötti szakadékot. Az IMF az Ukrajnának adott hitelért cserébe a nyugdíj korhatár megemelését kéri a férfiak számára kettő, a nők számá-

ra pedig három évvel. Az összes nyugdíj kordedvezményt meg kell szüntetni, beleértve a fokozott egészségügyi kockázattal járó munkát végzőknek a kordedvezményes nyugdíját is. Hasonló módon meg kell szüntetni az összes nyugdíj kiegészítést, beleértve a tudományos munkát végzők, a kormánytisztviselők, és az állami vállalatok vezetői számára biztosított kiegészítéseket is. A nyugdíjasok csak igen korlátozott módon végezhetnek kiegészítő munkát. A katonatisztek esetében is fel kell emelni a nyugdíj korhatárt hatvan évre.

A gáz árát is meg kell emelni, az önkormányzati vállalatok számára 50%-kal, az egyéni fogyasztóknál pedig két szakaszban kell ezt az eredményt elérni. A villamos energia árát és a benzin jövedéki adóját is 40%-kal kell növelni. 50%-os adót kell kivetni a szállítmányozásra és a korábban biztosított kedvezményeket meg kell szüntetni. A létminimumot szinten kell tartani és bővíteni kell a legszegényebek segélyezését.

Privatizálni kell az ország összes bányáját és el kell törölni a bányászoknak járó juttatásokat. Hasonló módon meg kell szüntetni az önkormányzati közművekkkel, és a közlekedéssel kapcsolatos támogatásokat, az államilag finanszírozott ingyenes étkeztést és tankönyv ellátást. Korlátozni kell az egyszerűsített adózást és fel kell számolni az elmaradott térségekben elérhető adómentességet. A gyógyszereket és a gyógyszerárakat is meg kell adóztatni. A mezőgazdaság terén moratóriumot kell hirdetni. Fel kell számolni a baromfi és sertés ágazat állami támogatását. Csökkenteni kell a minisztériumok méreteit és az állami foglalkoztatottak számát. A fogyasztóvédelmet és az állami vagyonkezelő alapot a pénzügy-minisztérium hatáskörébe kell helyezni. Az állami alkalmazottak béreit be kell fagyasztani. Munkanélküli ellátásokat csak hat hónapi munkavégzés után lehessen igénybe venni. A táppénzt 70%-ra kell csökkenteni úgy, hogy az ne érhesse el a mindenkori létminimumot és a táp-

pénz kifizetése csak a betegség harmadik napjától kezdődjék. Erre számíthat az ukrán lakosság attól a Nyugattól, amelyhez oly nagyon szeretne csatlakozni.

Boros Imre állapítja meg egyik írásában (Ukrajna értékes földje - 2014. április 26.), hogy Ukrajna évszázadok óta a térség éléskamrája volt. Ez az ország rendelkezik Földünk fekete-termföld készletének a harmadával, olyan termőföldekkel, amelyekkel százmilliókat lenne képes gabonával ellátni, elsősorban az oroszokat. Ukrajnában egy főre egy hektár kitűnő termőföld jut és ezzel átlagos gazdálkodás esetén is képesek 4-5 embert ellátni. Ukrajna saját lakóin kívül még százmillió embernek tudna élelmiszert biztosítani. Az ország jó minőségű kőszénnel és a közelében lévő vasércel is rendelkezik, s ez jelentős ipari bázist biztosít a számára. Ha folytatódik az orosz földgázra alapozott ukrán műtrágyagyártás, akkor az is erősítheti Ukrajnát.

A történelem során a hagyományos orosz és ukrán területek között mindig szoros volt a gazdasági összefonódás. A cári rendszerben az állam egy- és oszthatatlan volt. Ukrajna csak az első világháború után volt rövid ideig független. Valójában soha nem húzták meg egyértelműen az államhatárokat Oroszország és Ukrajna között. Az évszázados orosz-ukrán szimbiózissal nem volt gond egészen addig, amíg Oroszország és Ukrajna világgiaci integrálása a kívánalmaknak (értsd a pénzhatalmi világelít által működtetett pénzuralmi világregndnek) megfelelően folyt. Amíg ezekből az országokból stabilan áramlottak a dollárszázmilliárdok a nyugati centrum országaiiba, addig lényegében rendben volt a helyzet. Oroszország már régóta leállította a pénzszivattyúkat, de az elmúlt néhány évben Ukrajnában is akadozott a jövedelem- és kamatkiramlás. Moszkva saját érdekében is támogatta Ukrajna közeledését az eurázsiai integrációhoz, s így komoly versenytársává vált az ország Európai Unióhoz történő

integrációjának. A Nyugat szélsőséges nacionalista segédlettel olyan államcsínyt hajtott végre, amely az Kijevnek tett orosz ajánlatot lesöpörte, ugyanakkor pedig nem tett versenyképes ellenajánlatot. Továbbra sem látható az a gazdasági és pénzügyi csomag, amely az évszázados orosz-ukrán gazdasági együttműködést át tudná alakítani kölcsönösen előnyös európai-ukrán kapcsolatokra. Boros Imre szerint csak illúziókeltés az, hogy Ukrajna - belátható időn belül tagja lehet az Európai Uniónak. A Nemzetközi Valutaalap a súlyosan beteg Ukrajna költségeire akarja elvégezni a szokásos „gyógykezelését”. A világgiaci szintre emelt energiaárakat nem ellensúlyozza az Európai Uniónak a mezőgazdasági termékek exportjára adott vámkedvezménye.

Hol van Ukrajna aranytartaléka?

Innen, a boriszpoli repülőtérrel vitték el az ukrán aranyat

2014. március 15-én az **Iszkra (Szikra) nevű orosz internet hírmagazin**, amely Zaporozsjében, Kelet-Ukrajnában működik, arról számolt be, hogy 2014. március 7-én az ukrán állam aranytartalékát titokban felrakták a kijevi Borispol repülőtérre egy felségjelzés nélküli repülőgépre, és az Egyesült Államokba szállították. Ezt a hírt a legkülönfélébb internetes honlapokról megerősítették. Mindez azonban nem jelent bizonyosságot. Így például a New York-i Federal Reserve bank nem erősítette meg, hogy hozzá került volna

az ukrán állam aranytartaléka. Az egyes nyugati internetes hírforrások arról számoltak be, hogy **március 7-én éjjel 2 óra-kor** egy jelzés nélküli szállító-gép állomásozott a Kijev keleti részén fekvő **Borispol repülőtér** kifutópályáján. A repülőtér személyzete elmondotta, hogy még mielőtt a repülőgép leszállt, már négy teherautó és két Volkswagen mini-busz érkezett, valamennyiről leszerelték a rendszámablát. Tizenöt fekete uniformist és maszkot viselő fegyveres szállt ki az autókából, néhányuknál gépfegyver is volt. Ők voltak azok, akik felrakták a repülőgépre több mint negyven nehéz ládát. Ezt követően egy ismeretlen személy érkezett, aki felment a repülőgépre, amely ezután a szokásos eljárást megelőző felszállt. Azok, akik ennek a rendkívül gyorsan végrehajtott berakodásnak akaratlanul is a szemtanúi voltak, haladéktalanul riasztották a repülőtér irányítóit. Meglepetésükre azt a választ kapták, hogy ne avatkozza-

nak bele mások ügyeibe.

A korábbi adóügyi minisztérium egyik vezetője később azt válaszolta a betelefonálónak, hogy Ukrajna új vezetőinek egyike rendelte el az aranytartalék elszállítását, azért, mert az Egyesült Államok vállalta magára Ukrajna aranytartalékának a megőrzését. A **GATA (Gold Anti-Trust Action Committee)**, az arany és egyéb pénzügyi értékpapírok árának és kínálatának ellenőrzésére létrehozott szervezet titkára, **Chris Powell**, megkérdezte a New York-i Federal Reserve, és az amerikai külügyminisztérium il-

letékeseit, hogy vajon igaz-e, hogy a New York-i FED átvette biztonsági őrzésre Ukrajna aranytartalékát. A NY FED szóvivője csak annyit válaszolt, hogy: „Az aranszámlákra vonatkozó minden megkeresést a számla tulajdonosához kell intézni. Ezért vegye fel a kapcsolatot az Ukrán Nemzeti Bankkal, és tisztázza vele ezt a jelentést.” A GATA megkeresésére a külügyminisztérium nem válaszolt.

Ezért **2014. március 14-én a GATA** az országos tömegtájékoztató intézmények 30 pénzügyi szakújságíróját tájékoztatta az esetről, abban a reményben, hogy majd utánajárnak a történeteknek. A pénzügyi szakújságírók tisztában vannak azzal, hogy aranyra vonatkozóan soha nem tesznek fel kritikus kérdést az arany piac szerepelőinek, és a központi bankok vezetőinek. Ezért az aranyra vonatkozó jelentések rendszerint érdektelenek, megtévesztőek. Az aranytartalékok tényleges lokációja pedig érzékenyebb titkot képez, mint a nukleáris fegyverek elhelyezése.

Ilyen megfontolások alapján a tömegtájékoztató intézmények nem számoltak be az esetről. Ez alól kivételt képez a sanghaji nemesfém piac, és a működéséről tájékoztató Metal.com. Ez utóbbi idézte az ukrán kormány jelentését, miszerint Ukrajna aranytartalékát légi úton elszállították Kijevből az Egyesült Államokba, **40 lepcsélt ládában**, egy azonosító jel nélküli repülőgéppel. A Metal.com egy neve elhallgatását kérő hivatalos személyre hivatkozva azt közölte, hogy **Arszenij Jacenyuk ügyvezető miniszterelnök intézkedett** az ukrán aranytartalék megőrzésére történő átadásáról a NY FED-nek, mert számítani lehet egy orosz invázióra, amely Ukrajna aranytartalékának elkobzásához vezethet.

Ami Ukrajnában történt, az nem egyedülálló eset. Az Egyesült Államok elkobozta, mint hadizsákmányt **Irak és Líbia aranytartalékát is**. Egyes hírportálok szerint **31,1** mások szerint **36 tonna aranyat** szállítottak el a **Borispol repülőtéréről**. Ennek a 2014-es átlagáron

számolva **1,5 és 2 milliárd dollár** lehet az értéke. Ezt úgy is fel lehet fogni, mint első törlesztési részletet az után az **ötmilliárd dollár után**, amit az Egyesült Államok már elköltött Ukrajna destabilizálására, és amellyel **Victoria Nuland**, amerikai külügyminiszter helyettes el is dicsekedett.

Az egykori Szovjetunióból kivált utódállamokban a „**demokrácia előmozdítását**” szolgáló programokra az Egyesült Államok kormányzata - nagyrészt szürke csatornákon keresztül - **ötmilliárd dollárt költött**. Ezek nem tartalmazzák a fekete alapokból történő kifizetéseket, amelyekkel a hírszerzőket, és más titkos ügynököket finanszírozzák. Ukrajna kiemelten részesült ezekből a pénzekből. Nehéz pontosan megmondani, hogy miként költötték el ezeket

a milliárdokat, de a már eddig is elérhető információkból tudhatjuk, hogy jelentős részüket vászlasztási és politikai akciók finanszírozására, a korábbi narancsos forradalomra, és a 2014-es barna terrorizmusra költötték. Ha közelebbről szemügyre vesszük az amerikai politikai választások finanszírozását, akkor már lehet elképzelésünk arról, hogy hogyan költötték el ezt a pénzt, például Ukrajnában. A pénzt megkapják a politikusok, és azt az általuk képviselt párt kampányára, valamint közkapcsolati, vagyis PR-propagandára költik. Utólag nehéz az oknyomozó tényfeltáró újságíróknak és a kutatóknak felderíteni, hogy mely politikusokra, és milyen politikai kampányokra mentek el a tíz- és százmilliók. Ugyanez a

helyzet az Ukrajnára elköltött ötmilliárd dollárral is. Ebből a hatalmas összegből nem épültek iskolák, autópályák, erőművek, elektromos hálózatok, nem képeztek ki belőle magas képzettségű szakembereket. Ez a pénz nyomtalanul tűnt el.

William Kaye, a **Hong Kong**-ban működő **Pacific Group kockázati alap** tulajdonos ügyvezetője szerint az Egyesült Államok hatalomra jutottat egy korábbi bankárt Ukrajnában, aki nagyon baráti viszonyul a Nyugathoz. Neki központi banki tapasztalatai is vannak. Első fontos döntése lehetett az ukrán aranytartalék átszállítása az Egyesült Államokba. Arra is érdemes utalni, hogy a logisztikai követelmények akadályozták meg a NY FED-et abban, hogy visszaszállítsa Németországba az

ira. Az orosz külügyminisztérium szóvivője, **Alekszander Lukasevics**, 2014. március 7-én elsősorban azt hangsúlyozta, hogy az Egyesült Államok **ketős-mércét** alkalmaz. Az Egyesült Államoknak nincs erkölcsi joga, hogy Moszkvát bírálja, mert az elmúlt évtizedekben úgy szállt meg országokat, hogy arra semmilyen jogalapja nem volt. Ezek az országok nem fenyegették az Egyesült Államok szuverenitását és lakosságát. Vietnámban, Irakban, Libanonban, a Dominikai Köztársaságban és Panamában. Amerika milliók halálért felelős. Megemlítette Lukasevics Jugoszláviát is, ahol a NATO a nemzetközi jogot megszegve avatkozott be.

Ezzel szemben Ukrajnában sok millió orosz nemzetiségű emberért kell Moszkvának felelősséget vállalnia. Ők az orosz nemzethez tartoznak és éppen olyan oroszok, mint akik Oroszországban élnek. Moszkva eddig csupán ezeknek az embereknek a biztonságát igyekezett szavatolni. Az Egyesült Államok **1958-ban** megszállta Libanont, **1965-ben** Dominikát, **1983-ban** Grenadát, **1986-ban** bombázta Líbiát és három évvel később megszállta **Panamát**. Washington **Irakban** is a nemzetközi jog megszegésével avatkozott be.

A szélsőjobb oldali ultra-sovinista erők Ukrajnában embereket öltek meg és sok ezer orosz elüldöztek a lakóhelyéről. Washington ennek ellenére tárgyal a lázadókkal, a fegyveres puccsot pedig elismeri kormányalakításnak. Amerika a háttérből, kezdettől fogva támogatta a szélsőségeket, de az irányítás részben kicsúszhatott a kezéből és ezért elvesztette a folyamatok feletti kontrollt. Megszóllalt a puccsista kormány feje, **Arszenij Jacenyuk** is. Közölte: kész tárgyalni az orosz kormánnyal, de ehhez Moszkvának ki kell vonnia csapatait, másrészt be kell tartania az általa aláírt két- és többoldalú megállapodásokat. Az ideiglenes ukrán kormányfő, aki már telefonon tárgyal **Dmitrij Medvegyev** orosz miniszterelnökkel, azt a feltételt is szabta az

Amerika a Kremlt vádolja az ukrán válságért

Moszkva többször is válsolt Washington vádaskodása-

orosz-ukrán párbeszéd megindításához, hogy Moszkva szüntesse be a krími szeparatisták és terroristák támogatását.

Brüsszelben 2014. március 20-án és 21-én két napos csúcserkeztetést tartottak, amelynek a legfontosabb témája az ukrán helyzet megvitatása volt. A tanácskozáson az Európai Unió széleskörű gazdasági büntetőintézkedéseket helyezett kilátásba, ha a konfliktust nem sikerül békés eszközökkel rendezni, illetve ha Oroszország lépéseket tenne Ukrajna destabilizálására. **Merkel német kancellár** közölte, hogy az EU kész jelentős pénzügyi támogatást nyújtani az új ukrán kormánynak, ha az megállapodik a Nemzetközi Valutaalappal. 2014. március 17-én az EU tagországok külügyminiszterei tizenhárom oroszországi orosz, valamint nyolc krími oroszbarát tisztségviselőt helyeztek **feketelistára**. Az Európai Tanács elnöke – **Herman van Rompuy** – megerősítette, hogy az EU tagországok állam- és kormányfői nem vesznek részt a **2014 júniusára** tervezett EU-orosz csúcstalálkozón. Rompuy egyúttal további alkotmányos reformokat sürgett Ukrajnában és egyértelművé tette, hogy az új kijevi vezetésnek minden érdekelt fél nézőpontját figyelembe kell vennie, és tiszteletben kell tartania az országban élő összes nemzeti kisebbség jogait is. Az átmeneti ukrán kormány vezetője **Arszenyij Jacenyuk** arra kérte az Európai Uniót, hogy rendeljen el **gazdasági szankciókat** Oroszországgal szemben. Arra hivatkozott, hogy a **stabilitásnak ára van, és ezt az árat, vagy emberi áldozatokkal, vagy euróval és dollárral lehet megfizetni**. Az illegitim módon hatalomra jutott politikuskal azzal érvelt, hogy előnyösebb eurót és dollárt befektetni, mint egy véres háború áldozatait gyászolni.

A jelek szerint az Európai Unió a soronkívül tető alá hozott **társulási szerződéssel** egyoldalúan megnyitotta a piacait az ukrán vállalkozások előtt. Az ukrán vállalatoknak a piacnyitás után nem kell vámot fizetniük az EU

számára, miközben az Európából érkező termékek továbbra is vámkötelesek maradnának. A Nyugat-barát hatalomátvételig a **Janukovics elnök** köréhez tartozó oligarchák kezében összpontosult a gazdaság, és a jelentősebb vállalatok ezeknek az oligarcháknak a tulajdonában voltak. Most várható, hogy a Nyugat hozzálát a **privatizáció felgyorsításához** és a **még meglévő ukrán közvagyon kisajátításához**. Ez elősegíti azt, hogy a nyugati üzletemberek szabadon exportálhassanak Ukrajnából az Európai Unióba. A Nyugat új gazdasági elitet hoz létre Ukrajnában, mert hatalmát és befolyását csak gazdasági kontrollal tudja megszilárdítani. A hatalomból eltávolított Janukovics idején vezetőszerepet játszó oligarchák közül nem mindegyik megbízható a Nyugat számára.

A szervezett magánhatalom és a kijevi államcsíny

Az Egyesült Államok katonai gépezete - és az általa irányított NATO - az elmúlt tizenhárom évben Közép-Ázsia és a Közel-Kelet nagy térségeit taszította anarchiába. Ez a félelmetes gépezet azonban ellenállásba ütközött a Krím-félszigeten, ahol az orosz hadiflotta fekete-tengeri támaszpontja van. A Krím-félsziget több évszázadon át Oroszországhoz tartozott. **2014. március 16-án kivált Ukrajnából és ismét Oroszország része lett**. A Krím-félsziget azonban Washington számára is stratégiai fontosságú hely. Ha az Egyesült Államok és a politikai rendszerét irányító pénzhatalmi világelit tovább akar nyomulni Eurázsia szíve felé, akkor meg kell szereznie az ellenőrzést a döntőfontosságú erőforrások és az azok továbbításához szükséges kőolaj-és földgáz vezetékek felett. Ez szükséges ahhoz, hogy a pénzhatalmi világelit **informális birodalma** megőrizze a XXI. században is

vezető világhatalmi státuszát.

Oroszország azonban ellenáll ennek a világstratégiának. Ez természetesen olyan konfliktust jelent, amely elvezethet a fennálló **globális biztonsági rendszer** összeomlásához. Ezután új világrend következik, ami azonban másfajta világrend lesz, mint amilyent a szervezett magánhatalomnak az olyan intézményei elterveztek, mint a Bilderberg Csoport, a Trilaterális Bizottság, a Council of Foreign Relations (Külcsoportok Tanácsa) és angliai testvérintézménye a Royal Institute of International Affairs (Királyi Külügyi Intézet). 2001 óta a pénzhatalmi világelit a „**war on terror**” jelszavával hajtja végre világstratégiáját az általa elképzelt új világrend létrehozására.

A szervezett magánhatalom a XIX. és a XX. században elsősorban forradalmak és háborúk kirobbantásával törekedett elérni a határok átrajzolását, a dinasztikus államok eltávolítását. A **forradalmak erőltetése** helyett a pénzhatalmi világelit **most a magánérdeket érvényesítő formális demokráciát** terjeszti, ha kell véres erőszakkal. A pénzhatalmi gazdasági rendszer létrejöttével a szervezett magánhatalom céljainak az elérését sokkal jobban szolgálja a demokrácia világszintű erőszakos terjesztése, mint a világforradalom további erőltetése. A pénzhatalmi elit demokráciája lehetővé teszi, hogy a pénzvagyon tulajdonosai az arctalan pénzviszonyokba elrejtőzve láthatatlanul gyakorolják diktatórikus hatalmukat.

A pénzhatalmi világelit által erőltetett demokrácia a közösség szükségleteivel, érdekeivel és jogaival szemben az egyes ember érdekeinek és jogainak ad elsőbbséget. Ezért a demokrácia agresszív terjesztésének a stratégiája nemzetközileg a valódi közösséget jelentő nemzetállamok felszámolására, és az egyes társadalmakon belül pedig a család, mint legszilárdabb közösség felbomlásztására és kiiktatására törekszik. A globális média és helyi kiszolgáló által megtevesztett ukránok tehát egy olyan közös-

séghez akarnak tartozni, amelyben az ukrán nemzetállamnak nincs jövője. Magának a Nyugatnak, és fegyveres szervezetének, a NATO-nak az egyik hosszútávú stratégiai célja az orosz nemzetállam feldarabolása. Így akarja kiterjeszteni a hegemoniáját a geopolitika meg-alapítói által az eurázsiai világtérség központjának nevezett Közép-Ázsiáig.

Lehetséges-e az orosz nemzetállam feldarabolása?

A tervek elkészültek és a szovjet birodalom felbomlása óta Oroszország folyamatosan hátrál a Nyugat elől. 1990. február 9-én Moszkvában az akkori amerikai külügyminiszter – a szabadkőműves **James Baker** – megígérte a szabadkőműves Gorbacsovnak, hogy a NATO, a Nyugat katonai szövetsége, nem fogja kiterjeszteni befolyási övezetét keleti irányba. Azt kérték Gorbacsovtól, hogy egyezzen bele Kelet-Németország - a volt NDK - NATO tagságába az egyesült Németország részeként. Gorbacsov korábban már minden feltétel nélkül kivonta a szovjet csapatokat Kelet-Németországból és mindössze azt a csekélységet kérte Kohl kancellártól cserébe, hogy az NDK-ból hazatérő szovjet tisztek családjainak építsenek a Szovjetunióban lakásokat. A francia elnök – **Francois Mitterand** - és a brit miniszterelnök - **Margaret Thatcher**, a Vas Lady - szívesen megakadályozta volna Németország egyesülését, de mivel Gorbacsov ehhez hozzájárult, így az mégis csak létrejött.

1990. február 10-én **Hans-Dietrich Genscher**, német külügyminiszter hasonló ígéretet tett a Szovjetunió utolsó külügyminiszterének, **Sverdudnadsze**-nak. A Nyugat által agyba-főbe dicsért Gorbacsov azonban nem ragaszkodott ahhoz, hogy a NATO ígéretét - miszerint nem terjeszkedik keleti irányba - nemzetközi

jogilag is érvényes formális szerződésben rögzítsék. A szabadkőműves Gorbacsov megbízott a nemzetközi szabadkőművesség hegemoniája alatt működő nyugati politikusokban. A NATO azonban hamarosan beindította a „**Drang nach Osten**” (Nyomulás Kelet felé) politikáját. A kelet felé terjeszkedésnek ezt a hódító politikáját a közép-korban a **Német Lovagrend** képviselte. Most pedig a NATO vállalta magára.

1990-ben a NATO ígérete ellenére felvette a tagjai sorába Lengyelországot, Csehországot és Magyarországot. 2004-ben tovább bővült a NATO Romániával, Bulgáriával, Szlovákiával, valamint a három baltikumi állammal, Észtországgal, Lettországgal és Litvániával. A 2008. április 2-4. között megtartott bukaresti NATO csúcsertekezleten már konkrét formában felmerült **Ukrajna, Grúzia és Macedónia** csatlakozása az Észak-atlanti Szövetséghez. A NATO fő erejének személt Egyesült Államok azt szeretné volna, ha Ukrajnát és Grúziát bevonják a NATO csatlakozás előszobájának tekintett **tagsági akciótervbe**. A Pentagon által szorgalmazott lépést azonban a franciák, a németek, és néhány más európai NATO tagállam megakadályozta. Mind Párizs, mind Berlin azzal érvelt, hogy a két egykori szovjet tagköztársaság még nem érett meg a csatlakozásra. Ennél nyomósabb ok volt az, hogy a folyamatosan **becsapott oroszok egyre erőteljesebben fejezték ki nemtetszésüket**. A bukaresti NATO csúcson hivatalosan meghívták a tagok sorába Albániát és Horvátországot. Ez a két ország a csatlakozási és ratifikációs folyamat lezárultával válhat a NATO 27. illetve 28. tagjává. Tényként állapíthatjuk meg, hogy mindkét ország 2009 óta már tagja az Észak-atlanti Szövetségnek.

Moszkva üdvözölte az ukrán és grúz NATO tagság elhatalosítását, de az orosz vezetők aggodalmukat fejezték ki a rakétavédelmi rendszerrel kapcsolatos döntések miatt. A NATO ugyanis hozzájárult a rakétavédelmi rendszer európai kiépítéséhez.

Bukarestben megvitatták azt is, hogy az amerikaival párhuzamosan létrehoznak egy olyan NATO-rendszert, amely az amerikai rakétapajzs által nem védett országokat, nevezetesen Törökországot, Romániát, Bulgáriát, és Görögországot is lefedné. Ekkor még arról is szó volt, hogy az amerikai, illetve a NATO rakétavédelmi rendszerüket a jövőben összekapcsolják az oroszokéval. Az erre irányuló erőfeszítések azonban nem jártak sikerrel.

Putyin 2014 márciusában hozott intézkedéseit több külpolitikai elemző is ésszerűnek és logikusnak tartja. Az orosz elnök nem tett mást, mint erópolitikát alkalmazott a NATO „**Drang nach Osten**”, keleti irányban terjeszkedő erópolitikájával szemben. A NATO már tíz éve Oroszország határainál áll a Baltikumban. A Krím-félsziget Oroszországhoz csatlakozásával Moszkva most megakadályozta, hogy fekete-tengeri flottájának legfontosabb támaszpontja egy NATO ország területére kerüljön. **Hans-Ulrich Jörges**, a **Stern** című német hetilap szakkommentátora szerint:

„Az Európai Unió ostobaságot követett el azáltal, hogy a mélyen megosztott Ukrajnának **társult tagságot** ajánlott fel, és ezáltal rákényszerítette, hogy válasszon a Nyugat, vagy Oroszország között – ez szétszakadáshoz vezet.” Jörges ehhez hozzáteszi, hogy „mivel a hatalomváltásról szóló, és orosz részvétellel megkötött, kompromisszumos megállapodás még 24 óráig sem tartott ki, ezért Moszkvában úgy érezték, hogy a Nyugat megint becsapta őket. Mivel Oroszország Ukrajna egészét elveszítettnek tekintette, ezért bekebelezte a Krímet.”

A NATO és a mögötte álló amerikai vezetés nem vette kellően számításba, hogy Ukrajnán keresztül **két világkultúra határát** húzódnak. Itt érintkezik a nyugati kereszténység a keleti ortodox kereszténységgel. A lakosság tehát nemcsak nyelvileg, de kulturálisan is megosztott. Egy részük az ortodox Kelethez, egy másik részük pedig a katolikus kultúrájú Nyugathoz tartozónak érzi magát. A NATO-hoz

való tartozást azonban a közvéleménykutatások adatai szerint a lakosság 70%-a ellenzi. Ennek ellenére a pénzhatalmi világelit propagandistái állandóan arról beszélnek, hogy az ukránoknak joguk van csatlakozni a NATO-hoz. Arról azonban már nem esik szó, hogy még több ukrán van, akinek meg ahhoz van joga, hogy ne csatlakozzon a NATO-hoz. Kijevnek a NATO-hoz való csatlakozása együtt jár azzal a követelménnyel, hogy Ukrajna egész területéről el kell távolítani a külföldi katonai támaszpontokat. Ez azt jelentette volna, hogy Oroszországnak fel kellett volna adnia történelmi tengeri bázisát Szivasztopolban, amely megbénította volna az orosz fekete-tengeri hadiflotta működését. Nyilvánvaló, hogy ezt az orosz vezetés meg akarta előzni. Ha a Nyugat, és konkrétan a NATO ragaszkodik ahhoz, hogy Ukrajna egészét az ellenőrzése alá vegye, akkor ez előbb, vagy utóbb háborús konfliktushoz vezethet. Oroszország egyszerűen nem engedheti meg magának, hogy Ukrajna bekebelezésével a NATO és légi bázisai, valamint rakétakilövő állomásai az egykori Oroszország belsejébe kerüljenek. A NATO aktivitása az elmúlt években megerősödött. Újabb és újabb kiképző táborok, katonai támaszpontok létesültek.

Neves értelmiségiek - mint például **Steven Cohen** professor és **Paul Craig Roberts** arra figyelmeztetnek, hogy rendkívül veszélyes vég nélkül provokálni Oroszországot, és szinte minden körülöttük lévő országot beszervezni a NATO-ba. A NATO-nak valójában egyetlen potenciális ellensége van, és ez Oroszország. Az Oroszországot körülvevő szomszédos államok közül egyetlen egy sem áll hozzá olyan közel nyelvében, történelmében, geopolitikai kapcsolataiban, vallásilag, és érzelmi- leg is, mint Ukrajna. Már utaltunk rá, hogy **Victoria Nuland** amerikai külügyminiszter helyettes eldicsekedett azzal, hogy Amerika ál-civil szervezetek felhasználásával ötmilliárd dollárt költött arra, hogy felépítse befolyását Ukrajnában. Ennek a hatalmas összegnek az volt a célja, hogy leszakítsa Ukrajnát termé-

zetes háttér-országáról, Oroszországról, és bevonja a Nyugat katonai szervezetébe. Az amerikai vezetés még európai szövetségeseit is mellőzte, akik egy kölcsönös érdekeket figyelembe vevő, kompromisszumos megoldást kerestek a gazdasági összeomlás és államcsőd előtt álló Ukrajna számára.

Kinek állt érdekében a véres hatalomátvétel Ukrajnában?

Scott Rickard, korábbi amerikai hírszerző tiszt, azt állította, hogy az Egyesült Államok évek óta készítette elő a forradalomnak nevezett lázadást. A **National Endowment for Democracy** (a Demokrácia Alapítvány) munkatársai ezen dolgoztak már azóta, hogy a rózsás forradalommal megbuktatták **Eduard Sevardnaze** elnököt Grúziában. Ebben az időben legalább ezer ál-civil szervezet, NGO (nem állami, civil szervezet) működött ebben a kaukázusi országban. Ezeket a színes forradalmakat **Soros György** és hálózata finanszírozta. Bizonyos fokig ez bevett gyakorlattá vált mára.

2013 végén és 2014 elején lényegében ugyanaz történt Ukrajnában, mint tíz évvel ezelőtt a narancsos forradalom idején. Benne van az eseményekben a **USAID** (United States Agency for International Development, az USA Nemzetközi Fejlesztési Hivatala), **Pierre Omidyar**, a már említett **National Endowment for Democracy**, amely ötven non-profit civil szervezetet irányít. Közreműködtek a Tyimosenkohoz kapcsolható szervezetek és **Szemjon Mogiljevics**, a főnökök főnöke is. Mogiljevics baráti viszonyban állt az amerikai kormányzattal, még az oroszok afganisztáni háborúját megelőzően. Ő tartotta kézben a fegyverszállításokat az 1980-as években.

A 'big business' fontos szerepet játszik, de a legtöbb pénz az ukrán hatalomváltás előkészítésére az USAID-től és a ténylegesen a kormány által finanszírozott non-profit civil szervezetektől jött. Ugyanis az amerikai kormány finanszírozza a **Demokrácia Alapítványt. Max Shachtman**, az egykori trockista, már Nixon óta foglalkozik ilyen típusú tevékenységgel. **Carl Gershman**, aki most a Demokrácia Alapítványt irányítja, maga is Shachtman követőjének számít. A mai Ukrajnában a leghatalmasabb és legismertebb külföldi, nem más, mint **Yaakov Bleich rabbi**. Ő az, akit a Washington-i külügyminisztérium elsőnek megkeres, ha megbízható információkhoz akar jutni arról, hogy valójában mi is történik az ukrán hatalom berkeiben. Már tizenöt éve él Kijevben. Legutóbbi látogatása során **John Kerry** külügyminiszter is hosszú magánbeszélgetést folytatott vele. Bleich rabbi közismerten szorosan kapcsolódik a **Demokrácia Alapítvány** szervezeteihez.

Társadalmi csoportok és szervezetek finanszírozása természetesen nem ugyanaz, mint az utcai lázadások és véres tüntetések szervezése és finanszírozása. Ha olyan társadalmi akciókat és vitaesteket szervezünk, amelyek végül utcai tüntetésekké és véres harcokká torkollnak, akkor a propaganda is lehet 'forradalmi' tevékenység. A nemzetközi jog azonban tiltja olyan szervezetek támogatását, amelyek erőszakosságra buzdítanak egy hivatalban lévő, legitím kormányzat ellen. Ilyen értelmezésben **illegálisnak lehet tekinteni a narancsos és színes rezsimváltásokat** is.

A Maidan téren tüntetők között azonban igen sokan voltak, akik a lakosság jogos elégedetlenségét fejezték ki a korrupciós politikai elit, és kormányzattal szemben. Az elégedetlenség kifejezése azonban lényegesen eltér az utcai harcok kiprovokálásától, és gyilkos fegyverek használatától. Az erőszakos provokációkkal szemben mind az ukrán, mind az orosz kormány szokatlanul türelmes és tartózkodó magatartást tanúsított.

Enyhén fejezzük ki magunkat, ha a kijevei eseményekkel kapcsolatban olyan megfogalmazásokat használunk, hogy azok gondosan meg voltak tervezve, s csak bizonyos fokig kicúsztak az ellenőrzés alól. Kijevben jelen voltak olyan professzionálisan kiképzett személyek, akik szakszerűen hajtották végre megbízatásukat. Ezek az áll-civil szervezetek minden szinten működnek. Jelen vannak ott, ahol békés módszereket használnak, és jelen vannak ott is, ahol erőszakot vetnek be. Az amerikaiak igen sikeresek voltak a dzsihad militarizálásában és a különböző erőszakos műveletek végrehajtásában.

Graham E. Fuller - aki az iszlám szélsőségeséget tanulmányozta és annak lett a specialista - korábban a **Nemzeti Hírszerző Tanács** (National Intelligence Council) helyettes elnöke is volt, olyan akciókban játszott kulcsszerepet, mint pl. az **Irán-kontra ügy**. Amikor befejezte karrierjét az amerikai külügyminisztériumnál és a CIA-nál, akkor a **Rand Corporation** tudományos munkatársa lett és a közel-keleti kérdések specialistájának számított. **Graham E. Fuller** kulcsszerepet játszott a szovjet utódállamok történelmében. Tanítványai kiválóan értenek ahhoz, hogy miként kell erőszakos szervezetekkel felkeléseket kihozni. **Scott Rickard** megemlítette azt is, hogy Izrael is beavatkozott Grúzia politikai életébe, és Amerika csaknem háborúba sodródott az olyan szenátorok

miatt, mint amilyen **John McCain**. Eddig senkit sem vettek felelősségre ezért a tevékenységért.

Kijevben ma virágzik a fegyverek adásvétele a feketepiacon. Ez súlyos problémákat jelent, mert egy nem kellően felügyelt társadalomban kaotikus viszonyok alakulnak ki. Erre jó példa az a polgárháború, amely Szíriában három éve tart, és ahol **külföldi hírszerzők és zsoldosok azért harcolnak, hogy megdöntsék a szír államot és törvényes kormányát**. Ez megtörténhet Ukrajnában is, ha az oroszok nem védik meg ezt az országot a külföldi beavatkozótól.

2014. március első hetében

gyakran lehetett hallani Moszkvában, hogy „Putyin megnyerte Szocsiban a játékokat és elveszítette Ukrajnát”. Kétségtelen, hogy Putyint lekötötték a téli olimpia eseményei, és közben megtörtént a **'barna hatalomátvétel'** Ukrajnában, amely akkora méretű ország, mint Franciaország, és az egykori Szovjetunió második legnagyobb tagállama volt Oroszország után.

Viktor Janukovics – a törvényes államelnök – menekülni kényszerült, miközben az ukrán parlament maradó tagjait a puccsisták arra kényszerítették, hogy őket támogassák. Szavazataik biztosítása végett túsul ejtették a képviselők családtagjait és fegyveresek keresték fel otthonaikat. A 'tetőtől talpig demokratikus' Nyugat azonnal elismerte a fegyveres erőszakkal hatalomra került kor-

mányzatot. Moszkva ezt megtagadta, de az elkerülhetetlen kapcsolattartást továbbra is folytatja.

Már többször utaltunk rá, hogy a gazdasági- és pénzügyi helyzet annyira kritikus Ukrajnában, hogy az az 1990-es évek Oroszországának a helyzetéhez hasonlítható. Putyin és munkatársai hatalomra-kerülésével Moszkvában megváltoztak a viszonyok, de Ukrajnában folytatódott az 1990-es évek gyakorlata egészen napjainkig. A szupergazdag oligarchák éveken át fosztogatták ezt a jobb sorsra érdemes országot és a profitot a nyugati országok bankjaiba vitték ki. Moszkva 2014-ben tizenöt milliárd euró kedvezményes hitelt ajánlott fel Kijevnek, hogy Ukrajna elkerülhesse az államcsődöt. Ekkor hajtotta végre a Nyugat - közelebbről a NATO és az Egyesült Államok - az államcsínyt Kijevben. Napokon belül megjelentek az IMF képviselői és előterjesztették az illegitim kormányzatnak a követeléseiket. Ezek lényege, mint már részleteztük, a gazdasági és társadalmi élet szinte minden terére kiterjedő megszorítások kikényszerítése. Az IMF feltételeit csak további hatalmas kölcsönök felvételével tudja Ukrajna teljesíteni. Az eladósítás és a nyomában járó adósságszolgálat viszont a nemzetközi pénzügyi közösség legfontosabb jövedelemforrása.

Az Egyesült Államok áll-civilszervezeteivel szorosan együttműködtek a helyi oligarchák. A legtöbb pénzt a Maidanon tüntetőknek és az ott bevetett zsoldosoknak - a többszörös dollármilliárdos - **Igor Sznya Kolomojszkij** adta. Jutalmul ő lett az oroszok által lakott **Dnyepropetrovszk** kormányzója. Hasonló módon kaptak kormányzóságokat oligarcha társai is Harkovban, Donyeckben és más területeken.

Kolomojszkij nem egyszerűen 'zsidó származású' oligarcha. Ő az ukrainai zsidó közösség egyik fontos vezetője, Izrael és számos ukrainai zsinagóga pénzügyi támogatója. Kolomojszkijnek nem okozott

különösebb problémát, hogy az illegális hatalomátvitelben együttműködött az ukrainai neonácikkal, még olyan személyekkel is, akik ki vannak tiltva az Egyesült Államokból nyíltan hirdetett antiszemitizmusuk miatt. Az oligarchák esetében a zsidó lelkiismeret alul maradt a hatalomátvitelhez fűződő politikai és pénzügyi érdekeikhez képest.

Az illegitim kormányzat első napjaiban a szélsőséges nacionalisták keményen felléptek az oroszul beszélő ukrán állampolgárokkal szemben – elsősorban az ország keleti és déli iparvidékein. A hatalom új urai betiltották a kommunista pártot és a vidék legnagyobb politikai erejét, a **Régiók Pártját**. Az orosz nyelv használatát megszüntették az iskolákban és a tömegtájékoztatásban. A kulturális miniszter egyenesen gyengeelméjűnek nevezte azokat az országlakókat, akik orosz nyelven beszélnek. Elfogadtak egy olyan rendeletet is, amely tíz évi szabadságvesztéssel bünteti azokat, akik mind az orosz, mind az ukrán etnikumhoz tartozónak vallják magukat és **kettős-identitással** rendelkeznek. Elkerülhetik a szankciókat, ha orosz identitásukat feladják.

Ez a fenyegetés fontos magyar nemzeti érdeket is sért. **Kárpátaljának** – amely ezer éven át a Történelmi Magyarország része volt – még ma is mintegy kétszázézer magyar anyanyelvű lakosa van. További többszázézer katolikus rutén is lakja, aki magát a magyar kultúrkör részének tekinti. A kisebbségek nyelvhasználatának a korlátozása nemcsak a tizenegymillió Ukrajnában élő oroszot érinti, de a Kárpátalján élő magyarokat is.

Vlagyimir Zsirinovszkij – az orosz Állami Duma alelnöke – egyes jelentések szerint **levelet** írt a lengyel, a magyar és a román külügyminiszternek, amelyben állítótól azt javasolta, hogy országaiak osszák fel egymás között Ukrajnát. E nem hivatalos kezdeményezés szerint Magyarországnak Kárpátaljára, míg Romániának Csernivcire kellene igényt formálnia. Zsirinovszkijnak a levelét a

TVPI lengyelországi TV híradása szerint a lengyel, a román és a magyar külügyminisztérium megkapta. A szélsőségesen populista orosz Liberális Demokrata Párt elnöke azt javasolta állítótól Varsónak, hogy követelje népszavazás kiírását öt Nyugat-ukrajnai terület, a volhíni, lvovi, az ivano-frankivszki, a ternopil és a rivnei megye Lengyelországhoz történő csatlakozásáról.

Zsirinovszkij levelét Budapest és Bukarest is megkapta. Az orosz alsóház alelnöke szerint Magyarországnak Kárpátaljára és – mint már említettük – Romániának Csernivcire kellene előterjesztenie az igényt. Ukrajna számára az ország középső része maradjon, amely a hivatkozott lengyel TV-állomás honlapján látható térképen az ukrán zászló színeivel, kékekkel és sárgával volt feltüntetve. A TVPI azt állította, hogy a lengyel külügyminisztérium „illelmes” választ adott Zsirinovszkij „furcsa” levelére. Az orosz politika fenyegetésnek számító Zsirinovszkij már korábban is javasolta Ukrajna felosztását. Úgy vélte, hogy Kijev sosem fog beleegyezni Ukrajna föderalizációjába, amit egyébként az amerikai politika nagy öregjének számító **Henry Kissinger** is javasolt.

Akár igazak ezek a hírek akár nem, a történelem tanulsága szerint a trianoni diktátum nyomán elszakított magyar közösségeket a legerőszakosabb módon **elnyomták és beolvasztották** az egykori magyar területekhez jutott államok. Nem tartották be a nemzetközi szerződésben foglalt kötelezettségeiket a területi autonómiára és a teljes spektrumú anyanyelvi oktatási rendszer fenntartására vonatkozóan. Az **ENSZ Alapokmánya** és a **Helsinki Záróokmány** lehetővé teszi a határok békés eszközökkel - **tárgyalások útján történő** - megváltoztatását. **A mindenkori magyar kormányoknak követelniük kellene a határok etnikai elv szerinti megváltoztatását békés eszközökkel, tárgyalások útján.** Erről a követelésükről lemondhatnak, ha az illető állam vállalja a területi au-

tonómia és a teljes spektrumú magyar oktatási rendszer bevezetését. **Fontossága miatt megismételtem: a magyar nemzet érdeke vagy az etnikai alapú határkiigazítás, vagy a területi autonómia és a teljes spektrumú magyar oktatási rendszer.** Azok a magyar kormányok, amelyek ezt nem vállalják - noha az érvényes nemzetközi jog ezt megengedi - nem tesznek eleget a magyar nemzet megmaradásához fűződő alapvető nemzeti szükségleteknek és érdekeknek.

Scott Rickard, a Russia Today televízió munkatársának, **Sophie Shevardnadze**-nak 2014. március 17-én adott interjújában arra a kérdésre is válaszolt, hogy a NATO terjeszkedésén túl még milyen más érdeke fűződhet az Egyesült Államoknak Ukrajnához. (Az interjú készítője az egykori Szovjetunió utolsó külügyminiszterének, a független Grúzia korábbi elnökének, Eduard Shevardnadze-nak az unokája.)

Rickard elmondotta, hogy az amerikai beavatkozás mögött nyomós gazdasági érdekek is meghúzódhatnak. Óriási jövedelemhez juthatnak azok, akik a térségen keresztül haladó gázvezetékrendszert ellenőrzik. A **glasznosztj** és a **peresztrojka** idején hatalmas vagyont szereztek azok, akik jó időben voltak a megfelelő helyen. A **Gorbacsov-korszak** volt az, amikor számos mesés vagyona szert tett oligarcha a hatalmat is megszerezte magának. Hasonló folyamatok indultak be Ukrajnában is, mert ez az ország nemcsak rendkívül gazdag erőforrásokkal rendelkezik, de rajta keresztül haladnak az energiahordozó tranzit-vonalak Európa irányába. A gázexportból származó jövedelem tette lehetővé, hogy Oroszország háromszor is talpra tudott állni a gazdasági összeomlásból, amelybe a Nyugat taszította. Ha beszámítjuk az első és a második világháborút, akkor már öt ilyen összeomlásról beszélhetünk. Az oroszoknak azonban sikerült talpra állniuk annak ellenére, hogy a NATO többször is a földre szorította őket.

Rickard arra a kérdésre válaszolva, hogy az ukránok miért akarnak a NATO-hoz csatlakozni, elmondotta, hogy Ukrajna a szétesés állapotában van. A lakosság mintegy **húsz százalék** orosz, de a Krímben ez eléri a **hetven százalékot**. Az ukránok jelentős része azért orosz-ellenes, mert Sztálin uralma idején szörnyű bűnököt követtek el velük szemben. Oroszellenesek azok is, akiket deportáltak Ukrajnából, mert a második világháború során együttműködtek Hitlerrel. Különösen Ukrajna nyugati részein van sokféle népesség. Ukrajnának ez a része mezőgazdaságból él, az ipari területek az ország keleti részén találhatóak. Jövedelmet természetesen a keleti rész termel, a mezőgazdasági termékek zöme viszont Nyugat-Ukrajnából származik.

Úgy gondolom, hogy az ukránok csapdahelyzetbe kerültek. Az EU nem tud vállalni egy újabb süllyedő hajót. Nincs szüksége még egy összeomló gazdaságra. Ami a NATO katonai szempontjait illeti, ez a szervezet folyamatosan olvasztja magába a korábbi Szovjetunióhoz tartozó államokat. Mindezt annak ellenére teszi, hogy **ígéretet tett az ellenkezőjére**. Az EU elvileg pénzügyi támogatást adhat Kijevnek, a NATO pedig azt nyújthatja, amit minden új NATO tagállamnak biztosított. Ukrajna hozzájuthat jelentős katonai célú pénzügyi támogatáshoz, amely sok munkahelyet teremthet. A katonai infrastruktúra kiépítése és fenntartása, a légi-bázisok, fegyveres létesítmények létrehozása mind jelentős pénzeket mozgat. A NATO tehát igen nagyvonalú, amikor az új partnereit segíti, mert ez a segítség szinte mindenre kiterjed az üzemanyag biztosításától a stratégiai kezdeményezésekig. Ennek ellenére nem lehet azt állítani, hogy Kijevnek a NATO-hoz való csatlakozása csak pozitív fejleménnyel járna Ukrajna számára.

Ha egy ország csatlakozik a NATO-hoz, akkor az elkerülhetetlenül együtt jár a nyugati bankrendszerhez való csatlako-

zással. Ukrajnának integrálnia kell a NATO országok gazdaságához és pénzügyrendszeréhez. Ez azt jelenti, hogy társulnia kell valamilyen módon az Európai Unióhoz. Átmenetileg tehát, bizonyos körök számára előnyös lehet pénzügyileg is a NATO-hoz való csatlakozás. **Scott Rickard** szerint Ukrajna csatlakozásának a költségeit végül is az amerikaiaknak kellene viselniük. Az Európai Unió képtelen **harminc milliárd dollár** támogatásra, amit Moszkva Janukovicsnak korábban már felajánlott. Amerika azonban erre maga se lesz képes teljesen fedezetlen papírpénzével. Ezt felismerve az ukránoknak gazdaságuk rendbetételére és nem a Nyugat pénzügyi rendszeréhez való csatlakozásra kellene törekedniük.

A Nyugat folytatja az előrenyomulást Kelet felé

2014. március 21-én az Európai Unió csúcstervezletén aláírták azt a **társulási megállapodást**, amelyben Ukrajna kötelezi magát az emberi jogok tiszteletben tartására, a szabad piacgazdaság megerősítésére és az Európával való szoros együttműködésre. Az európai értékekre és a demokrácia szabályaira **rendkívül kényes Európai Unió** egy fegyveres államcsínynyel hatalomra került, semmiféle legitimitással nem rendelkező kormánnyal kötött hosszútávra szóló stratégiai megállapodást Brüsszelben, azzal az Arszenyij Jacenyukkal, aki az aláírás idején a legitimitás látszatával is alig rendelkezett.

Az EU-ukrán társulási megállapodás az EU és Ukrajna közötti szabadkereskedelmi egyezmény politikai részét képezi. A teljes megállapodást 2013 novemberében Vilnius-ban, a keleti partnerségi csúcstalálkozón akarták aláírni. Viktor Janukovics – Ukrajna legitim elnöke – azonban e helyett a hazája számára lényegesen előnyösebb megoldást, az Oroszországgal való együttmű-

ködést választotta, miután Moszkva vállalta, hogy nagyszemű pénzügyi támogatásban részesíti és az Ukrajnának szállított energiahordozók árát is egyharmadával csökkenti. Erre volt a válasz, hogy a Nyugat mozgósította ügynökeit és heteken át tartó tüntetési akciókat tervezett részben saját fizetett embereivel, részben pedig a korrumpált politikai vezetés ellen tiltakozókkal.

A társulási megállapodás egyelőre csak a politikai vonatkozású fejezetekre vonatkozik, de a 2014. május 25-re megtartott ukrán elnökválasztás után a **szabadkereskedelmi egyezményt** is alá akarják írni. Az EU azonban kész volt soronkívül egyoldalú vámkönnyítésben részesíteni az ukrán árucikkeket. Ukrajnának tehát egyelőre nem kellett megnyitnia piacát a vámtörlesztésével az uniós termékek előtt.

Werner Faymann – osztrák kancellár – azt ajánlotta Ukrajnának, hogy Ausztriához hasonlóan **válassza a semlegeséget**. Ezt 2014. március 27-én ezt megerősítette **Sebastian Kurz** osztrák külügyminiszter, aki szerint Ukrajnának a **tömbön kívüliségre** kellene törekednie a NATO tagság helyett. Kurz úgy vélte, hogy Ukrajna csatlakozása a NATO-hoz **provokáció** lenne Oroszországgal szemben. A német közszolgálati rádióknak adott nyilatkozatában az osztrák politikus azt fejtegette, hogy az Európai Unió távlatot kínál ahhoz, hogy Ukrajna megtalálja annak a módját: **mi-ként működhetne hosszú távon együtt mind az Európai Unióval, mind Oroszországgal**. Egy **szabadkereskedelmi övezet** létrehozása elősegítheti az ezirányú törekvéseket.

Miért erőlteti a Nyugat Ukrajna NATO tagságát?

A NATO és Ukrajna az 1997. júliusi **madridi csúcstalálkozón** kötött megállapodást a megkülönböztetett partnerségről. Az

együttműködés szorosabbá tételében az érintett felek létrehozták a **NATO-Ukrajna Bizottságot**. A NATO és Ukrajna képviselői rendszeresen részt vettek az Ukrajna tagsági törekvéseiről és az ezzel kapcsolatos reformokról folytatott **Intenzív Párbeszédben** is. Az együttműködés 2007-re már annyira elmélyült, hogy Ukrajna válaszóhoz érkezett a NATO-hoz fűződő viszonyában. Az **egyik** irányt az jelentette, hogy Ukrajna **nyugati orientáltságú állammá** válik, amely a nyugati integráció részeként védelmet élvez a szuverenitását és nemzetbiztonságát érintő veszélyekkel szemben. A **másik** lehetőség az, hogy **Ukrajna lemond az euroatlanti integrációról és tömbön kívüli, el nem kötele-**

hogy a függetlenné vált Ukrajna továbbra is szoros gazdasági, politikai és kulturális kapcsolatot tartson fenn Oroszországgal. A szoros ukrán-orosz együttműködést azok támogatják, akik Ukrajna társulását az EU-hoz és partneri kapcsolatait a NATO-val Oroszország létfontosságú geopolitikai érdekeivel ellentétesnek tartották.

Ukrajna 1997-ben a **Megkülönböztetett Partnerségről** szóló NATO-Ukrán egyezményben már kifejezte azt a szándékát, hogy el akarja mélyíteni kapcsolatát az euroatlanti szervezetekhez való integrálódással. A **NATO-Ukrán Bizottság** létrejöttével folyamatossá vált a felek közti konzultáció és az együttműködés területeinek konkretizálása.

Az oroszbarátok vonulnak

zett államként együttműködik mind Oroszországgal, mind az Európai Unióval.

Az euroatlanti integráció alternatívája tehát **az Eurázsiahoz, a Független Államok Közösségéhez, a FÁK-hoz** való tartozás. A Nyugat ezen államközösség tagjaira úgy tekint, hogy azok részben vagy teljesen tekintélyuralmi rendszerű országok, ahol a szürkegazdaság a viszonylag fejletlen civil társadalmi struktúrákkal párosul. Számításba kell venni azonban, hogy az ukránok és az oroszok az elmúlt két évszázadban ugyanazon államban éltek, s a két keleti-szláv nép közeli rokonnak és természetes szövetségesnek tekinti egymást. A közös történelmi sors arra készíti az ukránok többségét,

2002 novemberében fogadták el a **NATO-Ukrajna Akciótervet**, amely felsorolja Ukrajna euroatlanti integrációs célkitűzéseit. Ezek kiterjednek a politikai, gazdasági, biztonsági, védelmi, katonai ügyekre, az információs, illetve nemzetközi jogi szempontokra. Azt is felsorolja, hogy melyek azok a feladatok, amelyeket Kijev a NATO-val együttműködésben magában Ukrajnában – tehát belföldön – szándékozik végrehajtani.

A meghirdetett cél az volt, hogy Kijev garanciákat kapjon a NATO-tól Ukrajna szuverenitásának, nemzeti identitásának és területi integritásának a megőrzésére. Ezzel párhuzamosan segítse a NATO konszolidálni és tovább mélyíteni Ukrajna demokratikus reformjait. A Nyugat

döntéshozói úgy vélték, ha Kijev csatlakozna a **NATO-Tagsági Akciótervhez**, akkor az hozzásegítené Ukrainát ahhoz, hogy **NATO-tagjelölt** lehessen.

2004-ben **Leonyid Kucsma** elnök bejelentette, hogy nem indul az elnökválasztásokon. Két jelölt mérkőzött meg: **Viktor Janukovics**, aki mind Kucsma, mind Oroszország támogatását maga mögött tudhatta. A másik jelölt, **Viktor Juscsenko**, a Nyugatra nyitás politikájának adott elsőbbséget. A lezajlott választásokon minimális többséggel **Viktor Janukovics** győzött. Ezt az ellenzék nem fogadta el és hívei tüntetéseket kezdtek Kijev utcáin. Új választásokat követeltek arra hivatkozva, hogy a keleti – főleg orosz nemzetiségűek által lakott - részeken választási csalásokat követtek el. Ez volt az úgynevezett **'narancsos forradalom'**. Az alkotmánybíróság végül megsemmisítette a választási eredményeket, és az Európai Unióhoz, valamint a NATO-hoz való közeledést szorgalmazó **Viktor Juscsenko** lett Ukrajna elnöke.

Mintegy négy hónapos politikai válság után azonban **Viktor Janukovics** lett Ukrajna **miniszterelnöke**, de csak rövid ideig maradt a kormány élén, mert a 2007-es választásokat a narancsos forradalmat vezető pártok nyerték meg. Ekkor **Julia Tyimosenko** alakított kormányt.

2010-ben **Viktor Janukovics** - a **Régiók Pártjának** a vezetője - a szavazatok **48%-kával** megnyerte az ukrán elnökválasztást. **Mikola Azarovot** nevezte ki miniszterelnöknek és 2011 augusztusában letartóztatták **Julia Tyimosenkot**. Az volt ellene a vád, hogy korrupt politikusként visszaélt hivatali hatalmával és ezért az ukrán bíróság jogerősen hét év szabadságvesztésre ítélte. Konkrétan az volt a bűne, hogy előnytelen szerződést kötött a 2009-es orosz-ukrán gázvita lezárásakor **Vlagyimir Putyinnal**.

Visszatérve a **narancsos forradalomhoz**, **Viktor Juscsenko** elnöksége alatt új ukrán vezeték került hatalomra. Ez a politikai elit a NATO csatlakozást tekintette az ukrán külpolitika legfon-

tosabb céljának. Ennek nyomán a nyugati szövetségesek a **NA TO-Ukraina Bizottság** (NATO-Ukraine Commission, NUC) 2005 áprilisában, **Vilniusban** tartott külügyminiszteri találkozásán felkérték Ukrainát: kezdjen tárgyalásokat tagsági szándékairól és a hozzájuk kapcsolódó reformokról. **A cél az volt, hogy megismerjék mindazt, amit Ukrainától – mint az EU és a NATO potenciális tagjától - elvárhatnak.** Az intenzív párbeszéd elindításával elfogadtak egy intézkedési csomagtervet az ukrainai reformfolyamat felgyorsítására. A célok között szerepelt a demokratikus intézmények megerősítése, a politikai párbeszéd elmélyítése, a védelmi- és biztonsági szektor megreformálása és a közvélemény hatékonyabb tájékoztatása. 2005 decemberében **Viktor Juscsenko** elnök utasította a kormányt, hogy erősítse meg az együttműködést a végrehajtó hatóságok és a parlament között. Így biztosított elsőbbséget a NATO-hoz fűződő kapcsolatoknak.

2006 januárjában a **Cseh Köztársaság, Magyarország, Lengyelország és Szlovákia** honvédelmi miniszterei **Budapesten** bejelentették, hogy országaik készek támogatni Ukrajna NATO-hoz való csatlakozását. Azt is közölték, hogy külön bizottságot szerveznek az ukrán katonai reform elősegítésére. 2006 februárjában **Juscsenko** Brüsszelben közölte vendéglátóival, hogy Ukrajna készen áll csatlakozni a **Tagsági Akciótervhez**, a **MAP**-hoz (Membership Action Plan). **Juscsenko** márciusban létrehozott egy kormányközi bizottságot, amelynek az volt a célja, hogy felkészítse Ukrainát a NATO-hoz való csatlakozásra. A **Nemzeti Biztonsági és Védelmi Tanács** felelős a stratégiai célkitűzések és a NATO-Ukraina együttműködéssel kapcsolatos koncepciók kidolgozásáért.

A minisztertanács pedig Ukrajna és a NATO együttműködésére vonatkozó politika megvalósításáért felelős, elsősorban a tagsághoz fűződő feltételek teljesítését illetően. A NATO-ba belépni óhajtó országok-

nak olyan piacgazdaságon alapuló politikai rendszert kell kialakítaniuk, amely méltányosan bánik a **kisebbségi lakossággal**, és szomszédaival békésen rendezzi kapcsolatait. Ukrajnának vállalnia kell a szükséges katonai hozzájárulást, továbbá a demokratikus civil-katonai kapcsolatok és struktúrák iránti elkötelezettséget.

2006 márciusában **Anatolij Gliscsenko**, ukrán védelmi miniszter, már arról beszélt, hogy Ukrajna számára a tagság biztosításával kapcsolatos döntés a lehető legközelebbi jövőben megszülehet. „Ukrajna átmeneti időszakot kapna, hogy az előkészítő munkát befejezze, amely máfél-két év lenne, ezért a teljes jogú tagság 2010-re lehetséges.” Már utaltunk rá, hogy a 2006-ban megtartott parlamenti választásokat követően csak hónapokig tartó belpolitikai feszültség után jött létre az új kormány. Ez alatt az idő alatt a közvélemény körében tapasztalható, és a NATO-t elutasító érzéseket igyekeztek politikai előnyök szerzésére kihasználni. Így 2006 nyarán az amerikai-ukrán „**Sea Breeze**” gyakorlat ellen is tüntetéseket szerveztek.

Az úgy nevezett **válságkoalíció**, amely **Viktor Janukovics** miniszterelnök vezetésével jött létre, **lefékezte a NATO tagság felé tett lépéseket**. Helyébe az Oroszországhoz fűződő kapcsolatok megerősítése lépett. **Janukovics** ez év szeptemberében látogatást tett a NATO központban, és igyekezett megnyugtatni a NATO illetékeseit, hogy Ukrajna változatlanul elkötelezett a szervezettel való szorosabb kapcsolatok létrehozása iránt. Azzal érvelt, hogy az ukrán nép még nem áll készen arra, hogy csatlakozzon a **Tagsági Akciótervhez**, és a NATO-tagság kérdéséről **népszavazáson kell dönten**i. **Janukovics** arra is ígéretet tett, hogy kormánya jelentős felvilágosító kampányt indít, hogy a lakosság jobban megismerhesse a NATO, és Ukrajna együttműködését. Az **államelnök, Juscsenko** továbbra is támogatta a NATO tagságot, de integráció helyett a NATO-val való együttműködést

hangoztatta. Moszkva is figyelmeztette Ukrainát a NATO-hoz való csatlakozás következményeire. Az orosz védelmi miniszter, **Szergej Ivanov**, elismerte Ukrajna szuverén jogát biztonsági politikájának meghatározására, de figyelmeztette Kijevet, hogy Ukrajna NATO-csatlakozása kedvezőtlenül fogja befolyásolni Oroszországhoz való viszonyát.

Ukrajna és az Eurázsiai Unió

A Nyugat a **Keleti Partneriséget** ajánlotta fel három kaukázusi országnak – Örményországnak, Azerbajdzsánnak és Grúziának -, továbbá Ukrajnának, Fehéroroszországnak és Moldovának. Moszkva viszont határozottan arra törekedett, hogy Ukrajna az **Eurázsiai Unióhoz** csatlakozzon. **Szergej Glazijev** még 2014. február közepén is arról beszélt egy gazdasági konferencián, hogy Ukrajna felgyorsítja az integrációs folyamatot. Glazijev szerint Ukrajna számára nem is jöhet szóba más út, mert az EU-hoz való csatlakozás teljesen kiszolgáltatná Ukrainát az EU centrum országainak.

A szovjet utódállamokat újraegyesítő **Eurázsiai Unió** az elközelítések szerint **2015**-ben jönne létre. Kijev meghívást kapott az új szövetségi rendszerbe. Ez volt az egyik oka annak, hogy **Janukovics elnök** nem írta alá az Európai Unióval **2013. november 29-én** a társulási szerződést. Bejelentette azt is, hogy bővítik a kereskedelmi kapcsolatokat Oroszországgal és ez a keleti integrációt segítő folyamat részét képezi. A Moszkva által létrehozott **Vámunióban** jelenleg Fehéroroszország, Kazahsztán és Oroszország vesz részt. Ez a Vámunió alakulna át **Eurázsiai Unióvá**, amelyhez Ukrajna is csatlakozna.

Putyin 2013 decemberében megerősítette, hogy Moszkva kész folytatni a tárgyalásokat Ukrajnával a **Vámunió Egyezményhez** való csatlakozásról. Azt is érzékeltette, hogy Ukrajnának az **Eurázsiai Unióban** lenne a helye. Ez az

Eurázsiai Unió Közép-Európa keleti határaitól a Csendes-óceánig húzódná. Délről pedig az Afganisztánnal határos Pamírhegységig terjedő államok szövetségét is szeretnék 2015-re létrehozni. Ez szorosan együttműködne az Eurázsiai Unióval.

A Nyugat tovább nyomul Kelet felé

2013 novemberében azért kezdődtek meg Kijevben, a Függetlenség terén, a Maidan-on a tüntetések, mert Janukovics elnök nem írta alá az Európai Unió társulási szerződésre vonatkozó ajánlatát. Ukrajnának 2013 novemberében, a litván fővárosban, Vilniusban kellett volna aláírnia a társulási megállapodást a **Keleti Partnerség csúcstalálkozóján**. Janukovics elnök azonban időközben igen kedvező ajánlatot kapott az orosz kormánytól. E szerint **15 milliárd dollár hitellel**, és az Ukrajnának szállított földgáz árának jelentős csökkenésével segítette volna meg Moszkva a gazdasági összeomlás és fizetéképtelenség határán álló Ukrajnát. Az orosz ajánlat lényegesen kedvezőbb volt, mint amit az Európai Unió tett a társulási szerződéssel. Ezért Janukovics döntése racionálisnak és pragmatikusnak tekinthető.

Egy jól szervezett kisebbség, amely csak néhány ezer embert képviselt, nem fogadta el Janukovics döntését. Az **EuroMaidan nevű ellenzéki társulás** 2013. december 1-én beindított tüntetéseit tartósan bizonyultak. A tüntetések február közepén már elmérgesedtek és többször is véres összecsapásokra került sor az EuroMaidan tüntetők, és a rendfenntartó erők között. Most csak utalunk rá, hogy 2014. február 18-án már húsz halálos áldozata volt az összecsapásoknak. A halottak száma február 21-re virradó reggel már meghaladta a nyolcvanat. A rendfenntartó erők és a rendőrség csak akkor kapott engedélyt éles lőszer használatára, amikor erre önvédelmi okokból rákényszerült. Ma már többszörösen bizonyított tény, hogy egy

harmadik erő is jelen volt a Maidanon, amelynek az orlvészei mind a rendfenntartó erők, mind a tüntetőket lötték.

Kijevből átterjedtek a tüntetések nyugat Ukrajna több városára. Így a kárpátaljai Ungváron is békésen lezajlott hatalomátvételre került sor. Az Európai Unió **Radoszlaw Sikorski** lengyel, **Frank-Walter Steinmeier** német, és **Roland Fabius** francia külügyminisztereket küldte Kijevbe, hogy közvetítsenek az EuroMaidan ellenzéki tüntetőinek a vezetői, és **Janukovics** elnök között. Oroszország képviselője is jelen volt a tárgyalásokon, amelyen sikerült konszenzussal kompromisszumos megállapodást kötni. Ezt 2014. február 21-én, péntek délután írták alá. A tárgyalófelek megegyeztek abban, hogy előrehozott elnökválasztást tartanak még 2014-ben, továbbá visszaállítják a 2004-es alkotmányt, amely korlátozta az elnöki jogköröket és megerősítette a parlament ellenőrzését a kormány felett. A megállapodást mind Janukovics, mind az ellenzéki vezetők, és a három EU-s külügyminiszter is aláírta. Egyedül az orosz küldött tartózkodott, mert fenntartásai voltak a megállapodás legitimitásával szemben. Az EuroMaidan vezetői aláírták az egyezményt, **de tüntetői továbbra is a téren maradtak**. A tüntetők nem fogadták el az egyezményt. A törvényesen megválasztott elnök azonnali lemondását követelték, valamint azt, hogy a halálos áldozatokkal járó összecsapások felelőseit haladéktalanul tartóztassák le, és büntessék meg.

Az elnököt támogató **Régiók Pártja bomlásnak indult**, és egyre több parlamenti képviselő lépett ki belőle. Többen arra hívatkoztak, hogy Janukovics gyengekezűnek bizonyult, és túlzottan engedékeny volt a tüntetők követeléseivel szemben. Janukovics még a **február 22-re** virradó éjszaka során testőreivel ismeretlen helyre menekült. Ugyanezen a napon a csonka parlament megmaradt képviselői felmentették Janukovicsot, és határozta Julia Tyimosenko szabadon bocsátásáról.

Janukovics Harkovban egy konferencián vett részt, majd a Krím-félszigeten keresztül Oroszországba távozott. Itt február 28-án sajtótájékoztatót tartott, és a Kijevben történeteket államesínynek nyilvánította.

za, hogy Európa és Oroszország szorosabb kereskedelmi, gazdasági és politikai kapcsolatokat építsen ki. Egy ilyen helyzet kialakulása veszélyeztetné a pénzhatalmi elit érdekeit képviselő Washington hegemoniáját a

Tüntetés Bulgáriában a kijevi puccs ellen

Felszólította az ellenzéket, hogy tartsa be az EU három külügyminiszterének közreműködésével létrejött megállapodást, és törekedjenek a konfliktus békés rendezésére.

Megint csak utalunk rá, hogy 2014. március 16-án sor került a függetlenné vált Krímben a népszavazásra a félsziget hovatartozásáról. A szavazáson résztvevők 93%-a az Oroszországgal való egyesülést választotta. Március 21-én az orosz elnök aláírta a Krím csatlakozásához szükséges alkotmánymódosítást, mivel korábban a Szövetségi Tanács, és a Duma is már elfogadta a dokumentumot, ezzel a Krím-félsziget csatlakozása Oroszországhoz Moszkva szempontjából befejeződött.

Ki volt, a gyilkosságokat elkövető harmadik erő?

Az Európai Unió által létrehozott kompromisszumos megállapodást a NATO és a NATO mögött álló Egyesült Államok nem fogadta el. Az Egyesült Államok felett a főhatalmat gyakorló pénzhatalmi világelit már a II. világháború óta egyik stratégiai céljának tekintette, hogy akár háborúval is, de megakadályoz-

transz-atlanti térségben. Ahhoz, hogy az amerikai dollár továbbra is betölthesse a világvaluta szerepét, ugyancsak szükséges Európa és Oroszország szoros kapcsolatának a megakadályozása.

Ezt a világstratégiai célkitűzést egy magasrangú európai katonatiszt közölte **Christof Lehmannal**, a NSNBC International vezető szerkesztőjével. A magas beosztású európai admirális (ma már nyugdíjas) azt mondta Lehmann-nak, hogy az Ukrajna miatt Oroszország és a nyugati hatalmak között kialakult feszültség mélyén ez az amerikai stratégia húzódik meg. Az 1980-as években ez volt a meghatározó célkitűzés Washingtonban, és nem valószínű, hogy ez azóta megváltozott volna. Az amerikai háborús stratégia logikája ugyanaz maradt.

Lehmann így ír a kapott tájékoztatásról: „Az 1980-as évek elején a NATO egyik európai haditengerészeti parancsnoka elmondotta, hogy amerikai kollégái a Pentagonban egybehangozón közölték vele: az Egyesült Államok és az Egyesült Királyság habozás nélkül kirobbantana egy új európai háborút, ha olyan helyzet állna elő, hogy Európa és Oroszország – akkor még a Szovjetunió – szoros kapcsolatokat építene ki egymás-

Folytatás a 114. oldalon

Cser Ferenc

Liberalizmus, baloldaliság és a zsidók

**ELLENTÉTES
A NYUGATI MÉDIA
FŐÁRAMLATÁVAL**

Három fogalom, amely a XXI. századi magyar társadalom szellemi életében, hírközlésében uralkodik. Van-e közük egymáshoz? Ugyanazt jelentik-e, vagy pedig egymástól teljesen független, bizonyos szellemi körök által egymáshoz rendelt fogalmakról van szó?

Manapság a hazai politikai erők egyik pólusa magát balliberálisnak nevezi. Ugyanakkor a közéletben egyre gyakrabban éri a balliberális szót használt az a vád, hogy kódoltan zsidózik, hiszen a vád szerint ez a szó zsidót jelent. Igaz-e?

Másként viszont ez a fogalom, szó jelentheti két szellemi irányzat képviselőinek a szövetségét, de jelenthet egyetlen, a hagyományosaktól eltérő szellemi irányzatot is. Nézzünk a fogalmak mélyére.

Liberalis - liberalizmus

A liberális szó jelentése: szabad. Forrása kétségtelenül a XVIII. század végének a terméke. Eredeti értelmében a katolikus dogmáktól független, szabadon gondolkodót jelentette. Akkoriban Európában a katolikus vallás dogmatikája uralta a szellemi életet és annak kényszerítő hatása alóli kilépést, a szabadság igényét jelképezte. Nyilvánosság előtt a francia forradalom hármasharcú kiáltásában jelent meg: 'Szabadság! Egyenlőség! Testvériség!' Ugyanakkor a harci kiáltással védjelt 'forradalom' tettei mind a három fogalmat neveltségessé, hamissá is tették.

Számomra a szó jelentése: a gondolat szabad! Merthogy egy ember szabadon és felelős-

segteljesen csak úgy dönthet, cselekedhet, ha a gondolatait nem szorítja korlátok közé bármiféle ideológia, ha megfontolhatja tettei eredményeit és átgondolhatja a különböző cselekvések következményeit. Liberális ember számára a gondolat szabad, de a tetteiért felel. Csakis akkor felelhet a tetteiért, ha a gondolatai szabadok.

Természetesen az ideológiára alapuló politikai mozgalmak ezt nem kedvelik, számukra csak az eszmének elkötelezett hívő az előnyös. Ez egyaránt érvényes a vallási dogmák, a politikai eszmék valamennyi áramlatára, így magára a liberálisok immár megmerevedő eszmerendszerére, a liberalizmusra is. Merthogy a szabadság jel-szavából liberalizmusnak nevezett eszmeáramlat jött létre a maga dogmáival, társadalomromboló gyakorlatával egyetemben.

Merthogy az 'izmusok' mindegyike valamiféle dogmatikusan rögzült szellemi áramlatot jelent. Az eredetileg a liberális fogalomra épített szellemi áramlat, melynek a legdurvább változata, az elmúlt évtizedekben kialakult neoliberalizmus immár csakis egyetlen szabadságot ismer el: a gazdasági téren uralkodó, tőke vezérelte profit szabadságát. A neoliberalizmus alapdogmája a piac szabadsága, amely semmiféle korlátozást nem visel el. Legkevesbé az állami beavatkozást, a nemzeti határokat, semmit, ami bárkit és bármit is a másik hasonlótól megkülönböztetné, a profitszerzésnek akadályt képezne.

Maga a liberalizmus az egyént állítja a szellemi mozgalom központjába. Az egyén szabadsága mindenkéül fölötte, és minthogy a közösség az egyén-

nel szemben alárendelt helyzetű, végső soron az erő szabadságát hirdeti: aki a legerősebb, annak a szabadsága teljes. Hogy mi van a maradékkal, azzal nem törődik. A szabadság legfőbb korlátozójának az államot tartja, ezért az állam lehető legnagyobb mértékű visszaszorítását szorgalmazza olyannyira, hogy pl. a gazdaságból teljesen ki is zárja. A harc – pl. a neodarwinista felfogásban az életért folyó harc – mindenekfelett álló és a győztesnek jár minden, a vesztes dolga a győztes szolgálatára, vagy ha nem, akkor a pusztulás. A liberalizmus eszmei áramlata számára a társadalom az egyént korlátozó alakulat ezért annak egyedekké szaggatását segíti elő. Mindenki mindenki ellen és a győztes kerül a trónra, uralkodik a legyőzötteken. A legyőzött vagy behódol és szolgál, vagy elpusztul.

Liberalizmus – baloldaliság

Vegyük most vizsgálat alá a baloldaliság fogalmát. A liberalizmus ugyanis kötődhet a politikai baloldalhoz ugyanúgy, ahogy a jobboldalhoz.

Sokan sokféleképp értelmezik a baloldaliság fogalmát. Eredetileg a XVII. század polgárisodó angol parlamentjében az uralkodóhoz képest baloldalt helyet foglaló polgári képviselőket megnevező szó volt a baloldali: őfelsége ellenzékét jelentette. Őfelsége jobboldalán a nemesség képviselői, a királytámogatók foglaltak helyet és éppen ezért a jobboldaliság a hagyományok továbbélésének igényét, a konzervatizmust jelentette. A feltörekvő polgárság, baloldali képviselői magukat a haladás, a progresszió végrehaj-

tóinak tekintették. Aztán ez rögzült a köztudatban – talán nem is véletlenül –, mégpedig úgy, hogy a baloldaliság a haladást, miközben ellentéte, a jobboldaliság meg a haladás fékezését, a reakciót jelenti.

Mindezeket a XVIII. század végére a francia forradalom abszolutizálta is. Azóta a baloldaliság a hagyományos hűbéri rend, a nemesi társadalom felszámolásának igényét, a társadalom alsóbb rétegének a hatalomba emelését szolgálja, azaz haladó, míg a vele szembeni konzervatizmus, a múltat rögzíteni akarásával ennek fékezője, reakciós. Az egyenlőség harci jelszava a haladás igényét fejezi ki: minden ember egyenlőnek születik – azaz tagadja a született alsóbb- és felsőbbrendűséget. A XX. század eleje aztán ennek politikai és társadalmi hatását kellő számú halottal fényesen be is mutatta. A magukat haladónak vélő erők már a francia forradalom idején is a mértéktelen vérengzésükkel váltották ki az emberiség egy részének a rokonszenvét, míg mások ellenszenvét. Az igazi vérengzés aztán a XX. század terméke lett.

A köztudatban a két szembenálló eszmeiség tömören úgy fogalmazható meg: a baloldaliság az emberi egyenértékűségre alapozott néphatalmat, a jobboldaliság a születésre alapozott hierarchikus uralmat jelenti. A köztársaság és a királyság – ez a megkülönböztető jelző. Demokrácia, vagy autarchia. Az egyik közösségi – szociális – a másik az egyéni jogokat előnybe részesítő, és ez utóbbi a konzervatív. A baloldal államosít, a jobboldal magánosít. Az államosításokra, az egyéni tulajdon teljes felszámolására a XX. századnak a kommunista eszmére

alapozott, a kommunizmus felé a közbenső állomásnak nyilvánított szocialista rendszer a jellemző példa, ahol az ún. 'munkáshatalom' és az azt biztosító ún. 'proletárdiktatúra' adta az eszmei hátteret, ami viszont alig néhány évtized alatt a teljes államkapitalizmusba, a munkásosztályi fogalomnak a dolgozók fölé emelésére, egy más fajta társadalmi hierarchia létrejöttéhez vezetett. Voltak egyenlők és lettek a többieknél egyenlőbbek, ahogy ezt G. Orwell az *Állatfarmjában* oly szépen megfogalmazta.

A XX. század végére ez a rendszer látványosan összeomlott, merthogy felélve tartalékjait olyan embertípust hozott létre, amely a saját ellátását is képtelen volt már megtermelni, a gazdasága minden lett, csak nem gazdaság. Ezért aztán ezek az országok a jobboldalnak vélt neoliberális eszméje szerint ügyködő pénzülgarchák játékszerévé válhattak. A rendszerváltásnak mondott változás vértelen, de látványos volt. A kisember elszegényedése volt a meghatározó momentum, miközben a korábban a társadalmi egyenlőséget prédikálók végtelenül meggazdagodtak és akkor már ők is az erő mindenhatóságát hirdető neoliberalizmus dogmarendszer alá álltak. Magát haladónak nyilvánító liberálisok természetesen baloldaliaknak számították magukat, miközben a velük szembenálló politikai erőket – majd valójában csak a velük összemérhető egyetlen erőt – konzervatívnak, jobboldalnak bélyegezték meg. A baloldalisággal a szocializmus hajdani híveit igyekeztek maguk mögé felsorakoztatni, míg mindazokat, akik a hajdani baloldali fogalomrendszer szociális, társadalmi felfogását hirdették azokat ellenségnek, reakciónak, mi több, populistának, fasisztának, nácinak és antiszemitanak bélyegezték meg. És itt érkezünk el a harmadik fogalomhoz: zsidóság.

Liberalizmus – baloldaliság és zsidóság

A zsidóság fogalma nem egyértelmű. A maguk eszmerendszeréből – judaizmus, izraelita vallás – született felsőbbrendűséget jelent, azaz zsidónak születni kell. Elméletileg anyai ágon egész Ábrahámgig – pontosabban Sárig – lehet – és kell – visszavezetniük a családfát. Természetesen a történetük során számtalan esetben tapasztalhatunk a hitre áttérőket, azaz az egy köldökből – ráadásul férfi köldökből – való származásuk már csak ezért is pusztán hit, alá nem támasztható fantazmagória.

Ami mégis egységbe fogja őket, az a vallásuk, a hajdani judaizmus egyik ága, az izraelita vallás és az abban megfogalmazott törvény. A vallás szent könyvei, és pedig az első ötnek vélt mózesi könyvek jelentik a valláshoz tartozók számára a Törvényt.

Dogma ez a javából! Itt olvashatunk az egy köldökből való származásról, az idegenekkel való keveredés tilalmáról, de itt olvashatunk a nem közibük születettek feletti uralom isteni szükségességéről is. Ennek értelmében egy magát zsidónak valló személy – lett légyen akár hívő, akár istentagadó – liberális nem lehet. Kőti őket a gyerekkoruktól fogva beléjük nevelt Törvény, melyet minden magát zsidónak vélő ember elfogad és élete egyik legfontosabb tetteinek tartja annak követségét. Függetlenül attól, hogy vallásos-e, avagy egyáltalán istenfélő-e.

Most nem utalok itt a Talmudra, a mai zsidóság titkos könyvére, hiszen elegendő pusztán magát a mindenki számára elérhető Törvényt, a Torah-ot idézni, hogy erről meggyőződjhessünk. Lássuk pl. a Deuteronomim – Mózes 5. Könyve – néhány megfelelő passzusát, amikor is Mózes elő-

írja híveinek, hogy mit kell tenniük, amikor az Isten által neki adott területet birtokba veszik:

5Móz 6:10-12

És a mikor bevisz téged az Úr, a te Istened a földre, a mely felől megesküdt a te atyáidnak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak, hogy ad néked nagy szép városokat, a melyeket nem te építettél; És minden jóval megtelt házakat, a melyeket nem te töltöttél meg, és ásott kutakat, a melyeket nem te ásztál, szőlő- és olajfakerteket, a melyeket nem plántáltál; és eszel és megeledszel: Vigyázz magadra, hogy el ne felejtkezzél az Úrról, a ki kihozott téged Egyiptom földéről, a szolgaságnak házából!

5Móz 7:2-3

És adja őket az Úr, a te Istened a te hatalmadba, és megvered őket: mindenestől veszítsd ki őket, és ne könyörülj rajtok. Sógorságot se szerezz ő velük, a leányodat se adjad az ő fioknak, és az ő leányukat se vegyed a te fiadnak.

5Móz 7:5-8

Hanem így cselekedjetek velök: Oltáraitok rontsátok le, oszlopaitok törjétek össze, berkeiket vágjátok ki, faragott képeiket pedig tűzzel égessétek meg. Mert az Úrnak, a te Istenednek szent népe vagy te; téged választott az Úr, a te Istened, hogy saját népe légy neki, minden nép közül a föld színén. Nem azért szeretett titeket az Úr, sem nem azért választott titeket, hogy

minden népnél többen volnátok; mert ti minden népnél kevesebben vagytok; Hanem mivel szeretett titeket az Úr, és hogy megtartsa az esküit, a mellyel megesküdt volt a ti atyáitoknak; azért hozott ki titeket az Úr hatalmas kézzel, és szabadított meg téged a szolgaságnak házából, az egyiptombéli Faraó király kezéből.

A liberalizmus eszmeáradatának hirdetői, követői között mégis igen nagy számban találjuk a magukat zsidónak tartó embereket. Ez kétségkívül komoly ellentmondás! Pontosabban az lenne, ha csak a megnyilvánulást tekintjük, viszont feloldható azzal, hogy ezek az emberek a nem közibük születettek számára hirdetik a liberalizmus eszméjét, hogy azok vallási tudatát kikapcsolják, hogy egyeddé alakítva a maguk uralma alá rendelhessék és a liberális eszméket valójában a nem közibük tartozók számára tartják dogmatikusan követendőnek. Magukra nézve nem érvényes, nekik a Törvény írja elő, mit tegyenek és az fent idézettekkel harmonizál.

Minden tiszteletünk azon zsidó származású honfitársainknak, akik a vallási tételeiket megtagadva nem ezt az elvet vallják és pl. a magyar nemzet, társadalom érdekében maguk is kiállnak. Sajnálatos módon, a magyarországi zsidóságon belüli részarányuk fölöttébb csekély.

Baloldaliság – zsidóság

A baloldaliság és a zsidóság kapcsolata a másik kérdés. A legbaloldaliabb mozgalmak európai hirdetői, működtetői, érvényesítői zömmel a zsidóság köréből kerültek ki. Elég, ha csak a magyarországi Tanácsköztársaság körüli időket tekintjük, ahol pl. a magyaror-

szági kommunistának tekintett államot döntő mértékben zsidó származású értelmiségiek teremtték meg és működtették 133 napig. A legfelsőbb uralmi köről azt mondta a fáma, hogy azért volt egy nem zsidó tagja is, hogy a szombati napon – szombat napján – is legyen valaki, aki a halálós ítéleteket aláírja. Ugyanis uralmukat a forradalom eszméje és ezért az ellenállóknak, az ellenforradalmároknak a fizikai megsemmisítése jellemezte. Ölni, ölni, ölni! Ahogy fentebb olvashattuk: isteni parancsra! Ahogy ez volt a módi nagy példaképük, a XVIII. századvégi francia forradalom idején is.

Látszólag ellentmondásba bukkanunk ismét, hiszen a kommunizmus eszméje szerint a zsidóknak tulajdonított tőkés megsemmisítése volt a meghirdetett cél. A zsidó származású hírlapszerkesztők, újságírók, jogászok, szakszervezeti vezetők látszólag szemben álltak a zsidó származású tőkésekkel. Látszólag, mert pl. a XX. század végére egyértelműen kiderült, hogy a nagy kommunista államot, a Szovjetuniót éppen a legnagyobb banktőke finanszírozta. A kommunista eszme gyakorlatba ültetésekor a kisembert tették a nulla szinten egyenlővé, míg magát a társadalom fölé helyező ún. 'munkásosztály' tagjai a hatalmukat nem a saját, hanem a köztulajdonból fedezett erőszakszervekkel biztosították. Így jött létre pl. az a nevelés, de valós jellemzés, hogy az egyik választási jelöltlistán szereplő dr. Nezvál Ferenc, igazságügy miniszter 'munkás' volt, holott talán soha életében nem volt szerzőm a kezében.

A mai magyar valóság

A legutóbbi demokratikus megmérettésen a magát jobboldali, nemzeti erőnek nyilvánító Fidesz került az országgyűlésbe alkotmányozó többség-

ben, ahol a legnagyobb ellenzéke a magát bal-liberálisnak meghatározó szövetség volt. A Fidesz magát jobboldalinak, konzervatívnak fogalmazta meg, mégis a politikája a korábbi baloldaliakkal ellentétben a szociális háló kiterjesztését, az állam szerepének az erősítését szolgálta. Ez jellegzetesen baloldalinak ismert politika. Elődje, a magát baloldalinak megfogalmazó MSZP viszont a koalíciós partnere, a liberális SZDSZ vezérelveinek megfelelően privatizált, magánosított, verte szét a társadalom szövetét, szorította vissza az állam szerepét ahonnan csak lehetett, ami viszont a jobboldaliság bélyegét hordozza.

Ugyanakkor a magyarországi zsidóságot egyaránt megtaláljuk mindkét uralkodó ideológia szövetében. Sőt, nem csak megtaláljuk, hanem a magyarországi zsidóság, melynek a létszáma a saját felmérésük szerint kisebb, mint 100 000, azaz a magyarországi lakosságának kevesebb, mint 1%-a, mégis a maga szervezetein (Mazsihisz, EMIH-Chabad) a kormánynak, az országgyűlésnek diktál. A mai kormányzat az izraeli nacionalisták pártját tekinti testvérpártjának és a zsidó kultúra elterjesztésének aktív harcosa. A zsidóság bírálata már törvénysértő tevékenység, egyáltalán a zsidósághoz való tartozás vizsgálata, izraeli kapcsolatok figyelembevétel antiszemita tevékenységnek nyilvánított és büntetendő cselekvés.

Baloldaliság?
Jobboldaliság? A jobboldaliság egyik jellemzőjének a nemzeti együvé tartozást tekintik – és bár a Fidesz politikájának ez meghirdetett tétele – a hazai kisebbséget jelentő zsidóság szervei minden eszközt igénybe vesznek, hogy a valódi nemzeti összetartozás kialakulását, megerősödését gátolják. Nekik a liberális felfogás szerint nulla szinten egyenlő egyedekre van szükségük, akiket éhbéren bérabszolgásként dolgoztatva profitteremtésre kényszeríthetnek és addig él-

hetnek, amíg ezt megvalósítják. Igen. Mindkét eszmei irányzat politikai gyakorlatában a zsidóság érdekeinek érvényesítése az államvezetésben uralkodóvá vált. Akkor mi a különbség a két irányzat között? Melyikre szavazzon a szerencsétlen éhhalálra kárhozottat bérabszolgá? Van-e különbség a kettő között – azt figyelembe nem véve, hogy mindkettő uralma végső soron a magyar emberek lassabb, vagy gyorsabb pusztulását szolgálja?

Igen, van. A megoldás lényege magában a zsidóságban van.

Ugyanis olyan, hogy 'zsidó' önmagában nem létezik, hiszen ők is két irányzathoz tartozónak vélik magukat. A zsidóság zömét az ún. askenázi zsidóság alkotja – és ez az irányzat uralja magát Izraelt, ezt az irányzatot lehet talán a B'nai B'rith szabadkőműves páholylyal jellemezni (annak ellenére, hogy ez a mozgalom a XIX. században éppen a két irányzat nemzetközi porondon való egységes fellépése, a zsidóság, mint társadalmi csoport érdekeinek a védelme végett jött létre).

A másik ágazat a szefárdi zsidóság, mely a zsidóságon belüli kisebbséget jelenti – mégis ezek állnak közelebb a világhatalomhoz, hiszen az államokat eladósító pénzkölcsönző bankárok tetemes részét ők alkotják. Őket leginkább a Grand Orient páhollyal lehet jellemezni, avagy a London City fogalma vonatkoztatható rájuk Soros Györggyel, mint volt hazai termékkel egyetemben.

A két irányzathoz két név is köthető: az askenázihoz Netanjahu, a szefárdihoz Rothschild. Az egyik a barbár, gyilkolni vágyó katona, a másik a lelketlen úrszörös típusa. Mindkét típus megfelel a Tórah követelményeinek: kiirtani az ellenállót és igába fogni a rab-szolgaként használható. Isten kiválasztottai uralkodnak a népek felett! Ezt diktálja az izraelita vallás – és ennek szellemében él és tevékenykedik az Isten nem hívő, de magát a kiválaszt-

tottak közé születettnek vélt zsidó is.

A hazai politika élet szempontjából fontos tényező, hogy mindkét irányzat a Kárpát-medence birtoklásáért küzd és ez ügyben egymással is szemben állnak. A magyarság szempontjából azonban a két irányzat két célt is jelent.

Az egyiknek a Kárpátok a tőke részeként mint hatalmi központ szükségeltetik, ahol az őslakosságra nincs szükség. Lerobbantott egészségügy, idiótákat, de idegen nyelven beszélőket nevelő oktatásrendszer, a magántulajdonnak csakis a hűbéreseket kezében összpontosítása, a kihaló, avagy külföldön idegen nyelvet beszélő békés szolgának eladható őslakosság kíséri a tevékenységüket, uralmukat.

Velük szemben a másik irányzat telepeket akar itt létrehozni és azok kiszolgálásához az őslakosok egy bizonyos számára szüksége van, de az azokat brutális kegyetlenséggel sakkban tartó ármádiára is. Az itteni őslakosok békések, nem robbantanak, nem ölik a helyi zsidóságot, békésen túrik a rabigába sodrásukat, ideálisak Izrael működtetésére.

Tessék tehát választani! A két magát vezetésre jogosító politikai erő között csupán anynyi a különbség, hogy az egyik azon urakat szolgálja, akiknek nincs szükség az ország eredeti lakosságára – hozzák a maguk gépeit, eszközeit, a bennszülöttek csak zavarnák a működésüket – a másiknak néhány millió rabszolga is kell.

A kérdés: van-e harmadik? Van-e olyan erő, amely a magyar nép, a nemzet egészére épít, aki kormányzása idején a nemzet érdekeit képviselné és azt kellő erővel meg is tudná védeni? Aki a vele szemben egységesen fellépő két irányzattal szemben meg tudna állni?

Kérdés! Rajtunk múlik, hogy van-e, lesz-e és a nemzet megmaradását, szabadságát, emberi életét biztosítani tudja-e

Cser Ferenc

Az izraeli rezsim Irán-ellenes arab szövetségeseket keres

Az izraeli rezsim Irán-ellenes arab szövetségeseket keres

2014. április 14 - 19:36 MTI nyomán - alfahir.hu

Az izraeli rezsim külügyminisztere arról számolt be hét-főn, hogy Izrael olyan arab államokkal folytat évek óta titkos tárgyalásokat, amelyek el sem ismerik a zsidó államot. Avigdor Liberman szerint az esetlegesen létrejövő diplomáciai kapcsolatok a közös, Irán jelentette fenyegetettségén alulnának.

A külügyi tárca vezetője a Jediót Ahronót című izraeli lapban megjelent interjúban elmondta, hogy egyebek mellett Szaúd-Arábiával és Kuvaittal áll kapcsolatban. A két Perzsa-(Arab-)öböl menti monarchia azonnal tagadta a tárgyalások megtörténtét.

“Nincsenek sem kapcsolatok, sem megbeszélések semmilyen szinten Izraellel” - mondta a szaúdi külügyminisztérium szóvivője. “Ez nem igaz, nincsenek ilyen megbeszélések” - közölte a kuvaiti külügyminisztérium.

A szaúdi és a kuvaiti vezetés az arab országok többségéhez hasonlóan hagyományosan ellenséges Izraellel szemben, amely eddig mindössze Egyiptommal és Jordániával írt alá békeszerződést.

Liberman szerint az Izrael-ellenes érzéseket ugyanakkor felülírják az iráni nukleáris program és a növekvő iráni befolyás miatti “aggodalmak”.

“Először van egyetértés abban, hogy az igazi fenyegetés nem Izrael, a zsidók vagy a cio-

zat)” - hangsúlyozta a külügyminiszter.

Liberman hozzátette, hogy “mérsékelt” arab államokkal van kapcsolatban; ezt a kifejezést Izraelben azokra a közkeleti - és elsősorban öböl menti - országokra használják, ame-

Arábiába vagy Kuvaitba látogasson.

Az izraeli diplomácia vezetője azt mondta, hogy mindössze egy-másfél évre vannak attól, hogy nyílt tárgyalásokra kerüljen sor. Jóslata szerint 2019-ben újabb arab országokkal fognak békeszerződést aláírni. “Biztos vagyok benne, hogy addigra teljes körű diplomáciai kapcsolatban leszünk a mérsékelt arab államok többségével” - tette hozzá.

Benjámín

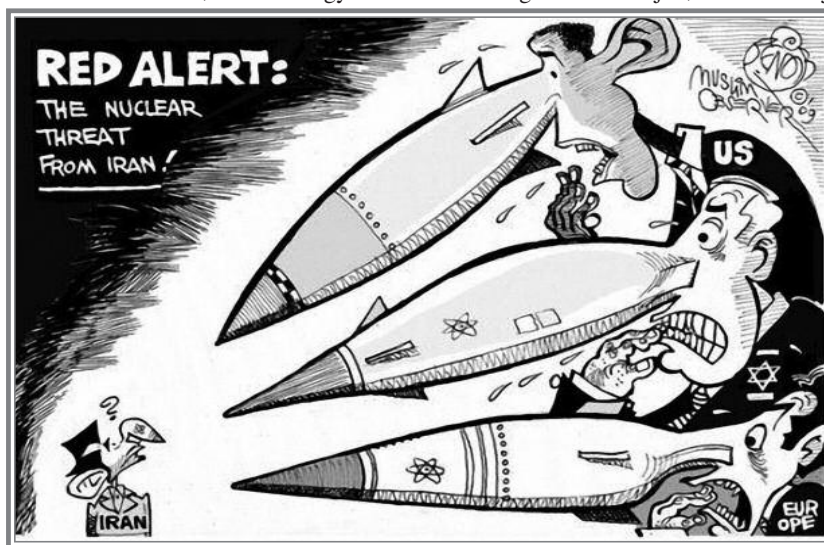
Netanjahu izraeli miniszterelnök már régóta hangoztatja, hogy Izraelnek és az öböl menti országoknak “közös érdekük”, hogy felszámolják Teherán nukleáris programját, mondván, az “halálos fenyegetést” jelent mindegyikük számára. Irán tagadja, hogy atomprogramja nukleáris fegyverek kifejlesztésére irányulna.

A szakértők ennek ellenére továbbra is úgy tartják, hogy addig egészen biztosan nem fognak normalizálódni az Izrael és az arab világ közötti kapcsolatok, amíg a palesztin-izraeli konfliktus nem rendeződik.

“Szaúd-Arábia és az öböl-államok az arab világ álláspontja miatt jelenleg többet veszítenének, ha nyíltan tárgyalnának Izraellel, mint amennyit nyernének rajta” - írta decemberi helyzetértékelésében az izraeli

Nemzetbiztonsági Tanulmányok Intézete (INSS).

Kapcsolódó: [Az USA újra az iráni atombombával riogat](#)

nizmus jelenti, hanem Irán, a globális dzsihád (szent háború), a Hezbollah (libanoni síita fegyveres szervezet) és az al-Kaida (nemzetközi terrorháló-

lyek hagyományosan az Egyesült Államok szövetségesei. A miniszter emellett kijelentette: nem jelentene számára problémát, hogy Szaúd-

gadj, hogy atomprogramja nukleáris fegyverek kifejlesztésére irányulna.

A szakértők ennek ellenére továbbra is úgy tartják, hogy

Drábik János: A szabadkőművesség a pénzhatalom kiszolgálója III.

Miért van zsidókérdés?

**ELLENTÉTES
A NYUGATI MÉDIA
FŐÁRAMLATÁVAL**

(Az előző számbeli rész folytatása)

Azt szeretnénk, ha az érintettek nem utasítanák el azonnal ennek a kérdésnek a feltevését, és nem bélyegeznék meg automatikusan a kérdezőket. Az ilyen reagálások érthetőek, de kikerülnek az első és fontosabb kérdés megválaszolását: Bizonyított tényeken alapuló problémáról van-e szó, vagy sem? Csak az erre adott igenlő válasz után minősíthető a kérdés és feltevője.

E sorok írójának immáron két évtizede folyamatosan szembesülnie kellett azzal a ténnyel, hogy a zsidó kérdés napjainkban az euro-atlanti és a közel-keleti térségben élő emberek egyik legfontosabb problémája, és valamilyen formában az egész emberiséget is érinti. Ezért az univerzális erkölcs alapján humánus választ kell rá találni. A szervezett zsidóság tabu témává tette a zsidókérdéssel való foglalkozást. Ezért a nyilvános közéleti vita a zsidó kérdéstről a sajtó- és szólásszabadság, valamint a tudományos kutatói szabadság egyfajta mércéjévé is vált. Ahol a zsidókérdést semmilyen formában nem lehet felvetni, ott már sérült az intellektuális szabadság.

A bizonyított tényeken alapuló objektív igazság kutatása mindig kockázatos feladatot jelentett, és az emberiség történelme tele van olyan eretnekekkel, másként gondolkodókkal, akik az igazság keresés áldozataivá váltak. Manapság akik hozzá mernek nyúlni a tabunak minősített témákhoz, azonnal megkapják a gyűlölködő, a bigott, az összeesküvés elméleteket gyártó és ehhez hasonló minősítéseket. A tények, azonban – ahogy mondani szokták – makacs dolgok, és azok is állandóan találkoznak velük, akik

struccként a legszívesebben a homokba dugnák a fejüket, hogy elkerüljék ezt a szembesülést. Gyakran a saját magunk tudatlanságával is szembesülnünk kell, amikor kísérletet teszünk a szervezett zsidóság világstratégiájának a megismerésére.

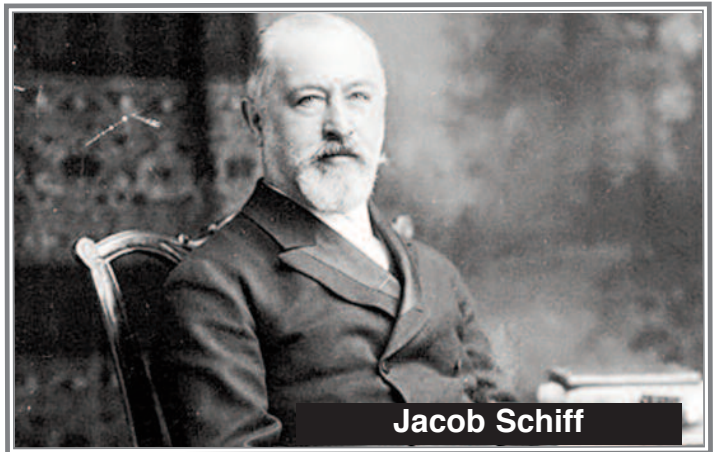
A zsidók és a nem-zsidók (gójak) legalább kétezer év óta folyamatosan konfliktusban állnak egymással. Ennek többek között az is az oka, hogy vallási és szellemi gyökereik olyan közel állnak egymáshoz, hogy akár családon belüli vitának is felfoghatjuk a köztük lévő ellentéteket. A XXI-ik században nem a vallás a zsidó és nem-zsidó konfliktus meghatározó oka. Ez azért van így, mert a vallás sokat veszített korábbi szerepéből, és ma már nem a legfontosabb megosztó szellemi tényező a keresztény és a zsidó kultúra vonatkozásában. A szervezett zsidóság kollektív tudatában a legfontosabb tényező a genetikai, vérségi, etnikai, vagyis a faji együvé-tartozás. A nem-zsidók számára leküzdehetetlen problémát jelent, hogy a zsidók fokozatosan átvették a világ Nyugatnak nevezett részén a nem-zsidó intézményeknek és kultúrának is az irányítását. Az egyre élesedő rivalizálás abból fakad, hogy a pénzhatalmi zsidóságnak hegemoniája van a pénzrendszer és a gazdaság felett, és ennek a segítségével ellenőrizni tudja a kulturális és a tudományos életet, sőt, a politikai rendszer egészét is.

Különösen fontos a **Yuri Slezkine** által „a zsidó évszázad”-nak nevezett XX. század megértéséhez az, hogy a szervezett zsidóság milyen szerepet játszott a bolsevizmus uralomra segítésében a cári Oroszországban. A kommuniz-

mus - fogantatását és gyakorlati megvalósítását tekintve - a zsidóság kollektív alkotásának tekinthető. Ha egy mondattal kellene ezt alátámasztani, akkor az úgy hangzana, hogy zsidóság nélkül nincs marxizmus és kommunista bolsevizmus.

Nem egyedül Marx dolgozta ki a kommunizmus eszmerendszerét, mert főbb tételeit már készen kapta a zsidó származású Adam Weishaupt-tól, a bajországi illuminátus rend meg-

1905-ben. Az is ismert tény, hogy a bolsevikok által hozott első törvények között volt az antiszemitizmus bűncselekménnyé minősítése. A bolsevikok több mint ötvenmillió ember haláláért felelősek, akik közül sokat a leggyalázatosabb módon gyilkoltak meg. A világkommunizmus számláját azonban legalább százmillió ember halála terheli. A gazdasági marxizmussal nem sikerült elérni a bolsevizmus világalomra ke-

Jacob Schiff

alapítójától és vezetőjétől. A marxizmus oroszországi képviselői 95%-ban zsidók voltak. A nyugati félteke országaiban is zsidó vezetők irányították a különböző kommunista szervezeteket. Fontos körülmény az is, hogy elsősorban a Wall Street zsidó bankárai finanszírozták az orosz forradalmat. Ezt már számos bizonyított tény támasztja alá. Ezúttal csak arra utalunk, hogy a New York-i **Jacob Schiff** – a Wall Street vezető bankára – több mint húszmillió dollár támogatást nyújtott Trockijon keresztül a bolsevikoknak. Ezt fia is megerősítette.

A pénzhatalmi zsidóság (személy szerint Jacob Schiff is) gyűlölte a cárt, és ezért is próbálta megdönteni a cári rendszert az orosz-japán háború finanszírozásával 1904-ben és

rülését, bár az első világháború végén ez a cél egy rövid ideig megvalósíthatónak tűnt.

A marxizmus kifinomultabb formában - liberalizmusként és szocializmusként - ma is létezik. A zsidók többsége liberálisnak vallja magát, és ők azok, akik a főbb liberális mozgalmakat létrehozták és irányították. Amerikában a Zsidók alapították a NAACP-t, a Színes bőrűek Támogatását Segítő Nemzeti Szövetséget, valamint az ACLU-t, az Amerikai Polgári Jogok Uniója nevű szervezetet, és a nagyobb feminista szervezeteket is. A legismertebb zsidó feministák **Betty Friedan** és **Gloria Steinem**. A Martin Luther King nevével összekapcsolódott polgárjogi mozgalom is zsidók kezdeményezték és finanszírozták. Ha pillantást ve-

tünk Clinton elnöktől kezdve az ifjabb Bush elnökön át Barack Obamaig az Egyesült Államok vezetőire, valamint a Capitoliumban működő Kongresszusra, akkor is azt látjuk, hogy zsidó szenátorok és képviselők töltik be a törvényhozási és kormányzati kulcspozíciókat. Az állampolgároknál lévő fegyverek elvételét, illetve korlátozását célzó erőfeszítéseket is olyan személyek irányítják, mint Schumer, Metzenbaum, Feinstein, akik több más politikus társukkal együtt elsősorban a szervezett zsidóságot képviselik.

Az Egyesült Államokban az 1920-a években a nemzetközi kommunizmus vezetői fantáziát láttak a faji kérdésben, mert úgy gondolták az emberi jogokon és a politikai szabadságjogokon alapuló amerikai társadalmat - mint nemzetét integrálódott közösséget - ezzel meg lehet osztani, és alá lehet ásni. Hamarosan beindultak azok a mozgalmak, amelyek végül is a feminizmusba, a homoszexuálisok különleges támogatásába, a gyermekjogok külön kérdésként kezelésébe, és egy sor olyan más mozgalom beindításába torkollottak, amelyek mind alkalmasak voltak az amerikai társadalom polarizálására és atomizálására. Ezekkel a mozgalmakkal sikeresen lehetett a mozaikokra töredezett társadalmat egymással rivalizáló részecskére „pluralizálni”. Ez a birodalomépítő „oszd meg és urald” technikájának ma is alkalmazott módszere, amellyel be lehet indítani a faji konfliktusokat, és aláásni a társadalom természetes kohézióját.

Az évszázadokon, sőt évezredekben átnyúló zsidó stratégia arra törekszik, hogy megvalósítsa a zsidó Bibliában, az Ószövetségben és a Talmudban rögzített célt. E szerint a zsidóságnak, Isten kiválasztott népeként, joga van az Ígéret Földjéhez. Az Ígéret Földje lehet az ókori Kánaán, vagy Eretz Izrael (Nagy Izrael, amely a Nílustól az Eufráteszig terjedő területeket foglalja magába), de sok utalás van arra is, hogy valójában az egész Földgolyó je-

lenti az Ígéret Földjét. Tehát a zsidó nép a föld egyetlen népe, amelynek a vallási tanításából az következik, hogy Istennel kötött megállapodása alapján neki joga van az egész világ felletti hegemoniára.

A pénzrendszer tulajdonának a megszerzésével ez a távoli cél fokozatosan elérhető távolságba került. Ehhez ki kellett alakítani azt a pénzrendszert, amely jelenleg az euro-atlanti térségben működik. További feladat volt azoknak a dinasztikus államoknak a lebontása és kisebb államokra való feldarabolása, amelyek szuverenitásukra alapozva ellen tudtak volna állni ennek a pénzrendszernek. Ezért szükség volt az európai erőviszonyok totális átalakítására, a dinasztikus birodalmak megdöntésére, és az utánuk létrejött nemzetállamok szuverenitásának a felszámolására, új birodalmi struktúrába való bekényszerítésükkel. Ezzel biztosítani lehetett, hogy a **pénzhatalmi világelit**, amelynek a felső irányítását a szupergazdag, zsidó származású, cionista és kabbalista pénzdinasztia látják el, megszilárdítsa egész világtérsegekre kiterjedő hatalmát. A pénzhatalmi világelit elsősorban az euro-atlanti világtérseget tartja az ellenőrzése alatt, de az általa dominált pénzrendszer a világ egészének a működésére is meghatározó módon kihat. A pénzhatalmi világelit tartja ellenőrzése alatt a világkereskedelmet, a pénzrendszert és a globális tömegtájékoztatót. Létrejött egy olyan hatalmi helyzet, amelytől irányítói és hasznélvezői azt remélik, hogy sikerül visszafordíthatatlanná tenniük.

Ez azt jelentené, hogy a zsidó népnek - mitikus vezetőjének, Mózesnek, Jahvéval a Sínai-hegyen kötött megállapodása szerint - mégiscsak sikerül az Ígéret Földjén úgy államot alkotnia, hogy ebben az új világrendben és annak globális államában vitathatatlanul az övé legyen a vezetőszerp.

A kiválasztottságból logikusan következik a zsidó nép különleges státusza, amely őt megkülönbözteti a többi néptől.

Kötelességeket ró rá, de többletjoggal is felruházza. A zsidó szupremácizmus tehát a kiválasztottságból következik, és nem tekinthető valamilyen kitárlt koncepciónak. Aki tanulmányozza a leviták, az írástudók, a farizeusok, a talmudisták és a kabbalisták írásait, szellemi hagyatékát, az megállapíthatja, hogy a zsidók egyértelműen magasabb-rendűnek tartották magukat a bibliai idők óta kezdve a jelenkorig folyamatosan a többi néppel szemben. Ez a felsőbbrendűség-tudat különböző változatokban ölt formát és lehet vallásos hittétel, vagy más módon megalapozott elmélet és doktrína.

Az elmondottak így is megfogalmazhatók: „én, mint zsidó hiszek abban, hogy az én népem a világmindenség Teremtőjének a kiválasztott népe, és mint ilyen, egy Isten által adományozott státusza van. Az olyan zsidók, mint én egyértelműen felsőbbrendűek a nem-zsidókkal szemben, és így a zsidóknak kell kormányozni a világot.” Megfogalmazódhat úgy is, ahogy az a *Semitic Controversies* nevű internetes blogon 2013. augusztus 24-én publikált egyik bejegyzésben olvasható, s amelyet „A zsidó felsőbbrendűség definíciójáról” (On the Definition of Jewish Supremacism) címmel tettek közzé.

(A **Tikkun Olam** tekintélyes internetes blog, amelyet a zsidó értelmiség jelentős része olvas. A zsidó történelemben, a zsidó vallásban a Tikkun Olam parancsolatát a társadalmi igazságosság iránti elkötelezettséggel és a jótékonykodással azonosították. Ma már annyira kitágult az értelmezése, hogy a Tikkun Olam-ot minden olyan cselekvésre vagy hitre vonatkoztatják, amely hasznos a világ számára.)

Egy zsidó tehát így is megfogalmazhatja véleményét: „mint zsidó, erősen hiszek a Tikkun Olam-ban, amely arra tanít a Hashem (A Név, azaz Isten - D. J.) által minket, hogy hitvallás-ként teljesítsük a népek között kötelességünket, és higgyünk a világ nemzeteire tett átalakító hatásában, ha azt minden zsidó

rendszeresen gyakorolja.”

Ugyanez az írás a következőképpen határozza meg a zsidó szupremácizmust, vagyis a zsidó felsőbbrendűséget, vezetőszerepet: „(A zsidó szupremácia) az a kommunikációban, vagy viselkedésben kifejezetten, vagy beleértendően megnyilvánuló hit, elmélet vagy doktrína, amely szerint a zsidó nép valamennyi más néphez viszonyítva egyértelműen felsőbbrendű, továbbá agresszívan törekszik ennek a fölénynek a megszerzésére, hogy teljes ellenőrzést szerezzen magának valamennyi hatalmi viszony felett, lényegében az egész világon.”

Amerika vonatkozásában ennek a figyelembevételével - már minősíthetjük azoknak a nem-cionista zsidóknak a magatartását, akik hisznek abban, hogy nekik joguk van arra, hogy hatalmat gyakoroljanak a nem-zsidók felett, mint szupremácista zsidók. Ugyanakkor lehetővé teszik a maguk számára, hogy az Izraeli Lobby tagjaként saját magukat vagy „galamboknak”, vagy „héjaknak” minősítsék. Ez megkönnyíti a zsidók számára az agresszív karrierépítést a nem-zsidó kormányzati és civil kapcsolatrendszerben, és már arra sincs szükségük, hogy semlegesnek mutatkozzanak az Izraelnek elsőbbséget biztosító döntések meghozatalánál.

A zsidó szupremácizmus elutasítása vagy megkérdőjelezése a szervezett zsidóság álláspontja szerint már az antiszemitizmus kifejeződése. Közhelynek számít, hogy az antiszemita kifejezés nem túl szerencsés, mert valójában itt csak a zsidókkal szembeni kritika megfogalmazásáról van szó, nem pedig valamennyi szemita néppel szembeni ellenérzésről. A pontosabb megfogalmazás a zsidó-ellenesség. Ha azonban ez így hangzik el, akkor azonnal jön a tiltakozás, hogy mi zsidók vallási közösséget alkotunk, nem pedig egy fajt.

Ha fajnak tekintik a zsidóságok, akkor jön az ellenvetés, hogy nem faj, csak egy kulturális közösség. Ha ez utóbbinak tekintik, akkor nem kulturális,

csak egy vallási közösség. Azaz zsidó részről állandóan változik az önmeghatározás. Végül anticionizmusra szűkül az antiszemitizmus. De ez se megoldás, mert erre jön az ellenvetés, hogy nem szabad összekeverni a cionizmust a judaizmussal. **Michael Neumann**, a kanadai Ontarióban lévő Trent University professzora állapítja meg „What Is Antisemitism?” című írásában, amelyet a Counter Punch nevű internetes magazinban 2002. június 4-én tett közzé, hogy „az antiszemitizmus lehet a zsidó faj, vagy kultúra, vagy vallás, vagy a cionizmus gyűlölete, utálat, idegenkedés, vagy ellenszenv vele szemben.”

Az antiszemitizmus szó tartalmának a túlságos kibővítése úgy, hogy az magába foglaljon mindent, ami politikailag káros Izrael számára, kétélű fegyver. Ha túlságosan sok jelenségre lehet rámondani, hogy antiszemita, az annál kevésbé fog sértően hangzani. Így például az antiszemitizmus bármilyen meghatározása se fogja eltüntetni azokat a tényeket, amelyek a palesztinaiak igazát támasztják alá. **Neumann professzor** ezt az állítást egy példával szemlélteti. Ha egy izraeli jobboldali azt állítja, hogy a zsidó nép jövője szempontjából létfontosságú a zsidó telepek növelése, és ezért antiszemitizmus, ha valaki azt ellenzi, akkor ezt nehéz cáfolni. De nem szabad mellőzni azt a jól megalapozott állítást sem, hogy a telepek fojtogatják a palesztinai népet, és így megsemmisítik a béke reményét.

A megfogalmazásokkal lehet zsonglorködni, és lehet azt mondani, hogy meg kell változtatni a zsidó nép alapvető törekvéseit. Az izraeli telepek létrehozása palesztin területeken elfogadhatatlan. Ha tehát valaki ellenzi a telepeket, és emiatt antiszemita kell minősíteni, akkor ki kell jelenteni, hogy az antiszemitizmus bizonyos formáinak az elfogadása erkölcsi kötelezettség.

A helyzet még rosszabb akkor, ha az anticionistákat antiszemita minősítik. A telepek létesítése a cionizmus hiteles

kiterjesztésének tekinthető. Ha valaki ezt ellenzi, azt joggal lehet anticionistának tekinteni. Bizonyos kiterjesztett értelemben antiszemita is. Ebből az következik, hogy az anticionizmus az erkölcsi kötelezettség, ha pedig az anticionizmus egyben antiszemitizmus is, akkor ilyen alapon az antiszemitizmus is egyfajta erkölcsi kötelezettség. **Neumann** professzor már hivatkozott tanulmányában megállapítja, hogy ha azt akarjuk, hogy az antiszemita minősítés elítélő megállapítás legyen, akkor azt csak a nyilvánvalóan rasszista magatartásra, gondolkodásmódra és érzésvilágra szabad alkalmazni. Ezeknek világosan bizonyítottnak és a zsidóság számára veszélyeseknek kell lenniük.

Rasszistának lehet tekinteni azokat, akik amiatt panaszkodnak, hogy az egész pénzügyi és gazdasági életet zsidók uralják. Ez szűk értelemben vett antiszemitizmus, olyan propaganda, amelynek a célja, hogy sérelmet okozzon a zsidóknak. Ezért **Neumann** azt javasolja, hogy le kell szűkíteni az antiszemitizmus meghatározását. Egyértelművé kell tenni, hogy egy cselekmény csak akkor minősíthető antiszemita, ha egyben erkölcsileg is kifogásolható.

Lehet-e legitim módon bírálni a zsidóság kollektív magatartását?

E sorok írója elsősorban New Yorkban szerzett közvetlen tapasztalatot arról, hogy a zsidóságot, mint csoportot, a zsidó kultúrát, az általános zsidó magatartási módokat nem célszerű bírálni. Ha valaki hozzányúl ezekhez a tabuként kezelt témákhoz, akkor automatikusan elutasításban részesül, és az általános közmegegyezést semmibe vevőnek, antiszemita, rasszistának minősítik. A tabu téma érintése önmagában elutasításra talál, és a bírálat ténybeli alapja - annak igaz vagy ha-

mis volta - már nem lesz vizsgálat tárgya.

Ezért fontos válaszolni arra kérdésre, hogy ha nem lehet jó szándékúan és pártatlanul a tabunak tekintett témákat kritikusán elemezni, akkor a szólászabadsághoz, a gondolatszabadsághoz ragaszkodó kutatóra is ráragasztható-e az antiszemita címke. Ilyen esetben mit jelent az antiszemita minősítés? Az euro-atlanti térség államai-ban szinte mindenütt megtalálható az a jelenség, hogy aki a zsidó népet, kultúrát, magatartást bírálja, azt erkölcsstelen, rasszista magatartást tanúsító személynek minősítik. Ha pedig valaki a térség államaiban mindenütt biztosított sajtó- és szólászabadságra hivatkozik, akkor legjobb esetben is csak gondos cenzúrát alkalmazva élhet ezzel a joggal.

A nyugati demokráciákban – Franciaországban, Nagy-Britanniában, az Egyesült Államokban, Kanadában, valamint az észak- és dél-európai országokban, továbbá a II. világháború óta Németországban is – a politikai hatalom végső forrása elvileg az adott ország lakosságának az egésze, közkeletű szóval a nép. Az alkotmányos alapjogok közé tartozik, hogy a jog előtt minden állampolgár egyenlő, és valamennyinek joga van ahhoz, hogy saját nézeteit kifejtse, és ily módon is befolyásolja a hatalom gyakorlóját, akinek a döntéseit aztán neki végre kell hajtania.

A demokratikus rendszer velejárója az a tétel, hogy a közhatalom, és a többi hatalmat gyakorló struktúra, amelyek részt vesznek az állam, a társadalom, a gazdaság, és a politikai hatalom gyakorlásában, végső soron alá vannak vetve a nép szuverenitásnak, vagyis az érdemi demokráciában a polgároknak joguk van minden egyes hatalmi tényezőt közelebről megvizsgálni és bírálatban részesíteni. Ez teljesen nyilvánvaló a közhatalom három ágazata vonatkozásában. A törvényhozó, a végrehajtó és a bírói hatalmi ágazat nemcsak egymást kiegészíti, kölcsönösen ellenőrzi, de demokratikus módszerekkel

alulról is ellenőrzés alatt állnak. Ez azonban **nem érvényes** a ténylegesen meglévő, de formálisan nem-létezőnek tekintett, **szervezett magánhatalom döntéshozó struktúráira**. Ezek formálisan nincsenek a nép szuverenitás alulról jövő ellenőrzése alatt, ugyanakkor az érdemi demokrácia azt is megkövetelné, hogy a szervezett magánhatalom is – legalább közvetett módon - a társadalom egészének az ellenőrzése alatt álljon. Az alkotmányokban nincs belefoglalva, de a szervezett magánhatalom vonatkozásában is csak a szuverén nép lehet a hatalom végső forrása.

A társadalom egészének a szabadsága és az egyes polgárok emberi jogai és szabadságjogai attól függenek, hogy a társadalom egésze, az ország lakói, a nép miként képes alulról jövő módon ellenőrizni a hatalmat gyakorló döntéshozókat. A civil társadalom joga arra, hogy bármely kérdést kutathasson, és bármely társadalmi tényezőt megbírálhasson fontos hatalmi kérdés. **Ha bármilyen szervezet, vagy bármely társadalmi csoport kivonja magát a bírálat alól, az azt jelenti, hogy ellenőrizetlen hatalomhoz jutott, amellyel visszaélhet.** A nyugati demokráciákban élő emberek erkölcsi és politikai joga, hogy közéleti vita tárgyává tegyenek, és meg is bírálhassanak minden olyan hatalmi tényezőt, amely az életükre kiható döntéseket hozhat.

Ebből következik, hogy minden olyan gyakorlat, amely akadályozza a közvélemény megnyilvánulását, és elfojtja a bírálatot, valójában sérti a demokrácia alapvető normáit. A jelenlegi világrendszerben a globális hatalom súlypontja egyelőre még az euro-atlanti térségben van. Ennek a vezető állama pedig az Egyesült Államok. Ezért célszerű, ha az euro-atlanti térség egészében **a hatalmat gyakorló világelit** működését először Amerikában vesszük közelebről szemügyre.

A pénzhatalmi világelit a globálissá növekedett szervezett magánhatalom legfelső döntéshozóiból álló zárt érdek-

csoport. A világon található 43 000 transznacionális korporációnak 147 nagy pénzintézet a tulajdonosa több ezer jogi személy keresztbe tulajdonlásával. A 147 pénzintézetnek pedig mintegy háromszáz szupergazdag bankár dinasztia a tulajdonosa. Ezeknek a bankár dinasztiáknak a fel nem osztott családi vagyona is – a matematikai közgazdászok becslése szerint – több száz trillió dollár nagyságrendet ért el (itt 1 trillió itt = ezer milliárd) évszázadunkban.

Ez a pénzhatalmi világelit túlnyomó részt **zsidó származású pénzemberekből** áll, és a számukat a szakértők mintegy 7 000 főre teszik. (David Rothkopf, Superclass, 2008) Ez a zsidó származású hatalmi elit nemcsak az Amerikában élő 6,5-7 milliós zsidó közösség vezetője, de a pénzrendszer, a központi bankok, valamint a nagy kereskedelmi bankok tulajdonosaként kontrollálja az Egyesült Államok politikai rendszerének az egészét is. Az Amerikában élő zsidó közösségek fegyelméleten részt vesznek a választásokon, és így döntő befolyásuk van a választások kimenetelére.

Számárányukhoz képest az Egyesült Államok Kongresszusában, a képviselőházban és a szenátusban egyaránt háromszor annyian vannak képviselve, mint a társadalom többi része. Ugyancsak ők töltik be a Pentagon, a Külügyminisztérium, a CIA, a Fehér Ház, az FBI, és más fontos állami, közigazgatási intézmény vezető pozícióit. Jelentős számban vesznek részt a nagy pártok vezető testületeiben, azon túlmenően, hogy **a pártok finanszírozásának mintegy a fele a zsidó pénzhatalmi elitől származik.** Az 1970-es évek közepétől fokozatosan kibontakozó neokonzervatív mozgalom is zsidó kezdeményezés volt. Ma már nem vonják kétségbe, hogy a nyomtatott, és az elektronikus tömegtájékoztatás országos hálózata is túlnyomórészt zsidó tulajdonban van, és a zsidó hatalmi-hálózat hegemoniája alatt működik.

Mivel az Egyesült Államok

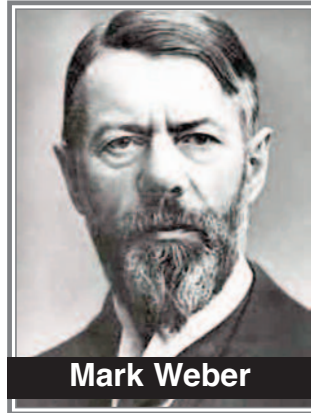
zsidó közösségei központilag irányított nagyhatalmú csoportot alkotnak, amely meghatározó befolyást gyakorol Amerika egész társadalmi, politikai és gazdasági helyzetére, ezért joga van az amerikaiaknak arra, hogy tanulmányozzák, megismerjék, és ha kell, bírálatban is részesíthessék azt a szervezett zsidóságot, amely jelentős befolyással rendelkező hatalmi struktúrát is alkot.

A zsidóság bírálata tabu téma

A **zsidóság bírálata** azonban **tabu** lett, s mára már egyet jelent az **erkölcstelen rasszizmussal**. Ez a tabu nemcsak **bénító öncenzúráként** működik, de büntudatot és félelmet is kelt abban, aki vállalja a zsidóság pénzügyi, politikai és társadalmi hatalmának a kutatását. A kritikai magatartás súlyos egzisztenciális következményekkel járhat, ezért pl. az Egyesült Államokban ma már kevesen merik feltenni azt a kérdést, hogy mennyi bankár és üzletember, szabad-foglalkozású értelmiségi és egyetemi tanár, szakszervezeti vezető és politikus zsidó, vagy zsidó származású, és hogyan látja el társadalmi feladatait. A zsidóság kulturális értékei, közös érdekei, elfoglaltságai, általában **a zsidóság kollektív magatartása** mentessé vált a kritikai vizsgálódástól. Ezt a védett státuszt a zsidóság az antiszemitizmus vádját fegyverként használva érte el.

A zsidó szervezetek hatékony módszereket fejlesztettek ki a kritikai hangok elhallgattatására. A leghatározottabban **elutasítják**, hogy a zsidóságnak, mint **szervezett közösségnek bármiféle kollektívan gyakorolt hatalma lenne.** Csak azt hajlandók elismerni, hogy egyes konkrét zsidó személyek rendelkezhetnek hatalommal, de a szervezett zsidóság, mint közösség nem. Ha a zsidó kulturális hagyományok, nézőpontok, értékek, szokások és más hasonló tényezők befolyásolják az egyes zsidó személyek döntéseit, és így kihatnak az egész

társadalomra, akkor a zsidóságnak el kellene ismernie, hogy az amerikai polgároknak joguk van ahhoz, hogy a zsidó kultúrából fakadó értékeket, hittételeket és szokásokat alapos vizsgálatnak vethessék alá, és ha szükséges, a közjó érdekében meg is bírálhassák.

Mark Weber

Az elkülönülés és a kettős mérce gyökerei a judaizmusban

Akik meg akarják érteni a szervezett zsidóság magatartását, különbséget tesznek a **judaizmus**, vagyis a zsidó vallási hagyományok, és a **cionizmus**, mint politikai ideológia között. Azok, akik elutasítják a cionizmust agresszív etnikai nacionalizmus miatt, a judaizmus humanista értékeit ajánlják helyette. A probléma elemzése azonban ahhoz a felismeréshez vezet, hogy **a cionizmus agresszív etnikai nacionalizmusa valójában a judaizmusban gyökerezik.** Ezért a szervezett zsidóság magatartása, az a mód, ahogyan az Egyesült Államokban az **izraeli lobb** működik, az nem annyira rendellenességnek, vagy eltévelyedésnek tekinthető, hanem olyan kollektív gondolkodásmódnak és magatartásnak, amely mélyen gyökerezik a több évezredes zsidó történelemben és a zsidó vallás tanításáiban.

A legtöbb ember szívesebben elfogadja a saját közösségét dicsérő mítoszokat, mint a kelle-

metlen történelmi tényeket. Többek között ezért vannak sokan, akik a Tórát, a zsidó Bibliát közös humanista alapértékei miatt tartják nemcsak a zsidó nép, de az egész emberiség sorsát befolyásoló vallási dokumentumnak.

Mark Weber írja „Why Judaism is Not Like Other Religions” (A judaizmus miért nem olyan, mint a többi vallás) című írásában (<http://www.ihr.org/judaism0709.html>), hogy a judaizmus eltér a többi világvallástól. A judaizmus alapértékei és ethosza lényegbevágóan más, mint a kereszténységé, az iszlámé és a többi nagy vallásé. A keresztények hite szerint Jézus valamennyi emberért szenvedett és halt meg a keresztfán. A keresztények kötelessége, hogy az üdvözülés keresztény hitét a többi ember számára továbbadják. A mohamedánok hite szerint a Korán üzenete valamennyi emberhez szól. Ezért minden hithű muszlim törekszik az iszlám terjesztésére.

Nem ez a helyzet azonban a judaizmussal. Ennek a vallásnak a tanításai nem vonatkoznak minden emberre. A judaizmus erkölce nem egyetemes. Ez a vallás csak egy elkülönülő népre vonatkozik. A zsidó vallás nem Isten és az emberiség kapcsolatán alapul, hanem egy megállapodás, egy szerződés Isten, és az általa kiválasztott nép között. Ez a kiválasztott nép, a zsidó nép, az izraeliták, a héberék, vagy Izrael népe. **Mark Weber** hivatkozott írásában kitér arra is, hogy a keresztény naptárban a nagyobb ünnepek, mint amilyen a Karácsony, a Húsvét, a Pünkösöd, valamennyi Jézus életének jelentősebb dátumaira utal. A mohamedán naptárban hasonló módon Mohamed próféta életének a főbb eseményeire emlékeztetnek az ünnepnapok. A zsidó naptárban azonban a fontosabb ünnepnapok a zsidó nép történelmének a fontos eseményeire emlékeztetnek.

Az egyik oka annak, hogy a szervezett zsidó közösségek szerepe problematikus, az az, hogy például Amerikában az

Egyesült Államokban élő zsidók egy külföldi államnak - Izraelnek - az elkötelezettjei, és nem annak az országnak, ahol élnek. A zsidóság mindent megtesz azért, hogy elkülönüljön az emberiség többi részétől, és a zsidókat egy olyan különálló közösség tagjainak tekintse, amelynek az érdekei és értékei lényegesen eltérőek a többi ember érdekeitől és értékeitől. Így jön létre szinte minden ország minden társadalmában a Mi és az Ők beállítódás. Ez a gondolkodásmód teljesen másnak tekintti a zsidó embereket az emberiség többi részétől, és bizalmatlanul viszonyul a nem-zsidókhoz, akikről rejtve vagy nyíltan, de elkülönül. Mindez a zsidó vallásban és a sok évszázados zsidó hagyományban gyökerezik.

A keresztényektől elvárják, hogy a Bibliában, közelebről az Újszövetségben foglaltak szerint éljenek, és Jézus tanításait kövessék. A mohamedánokkal szemben az az elvárás, hogy a Korán tanításai szerint éljenek. A vallási hagyományait őrző zsidóktól elvárják, hogy az Ótestamentumban (Tanakhban) foglaltak szerint éljenek. **Mark Weber** a Tanakh 17 helyéről idézi azt, hogy mit ír elő az Ótestamentum kötelezően a zsidók számára, mit kell önmagukról gondolniuk, és milyen magatartást kell tanúsítaniuk a nem-zsidókkal szemben.

A Tanakh alapüzenete az, hogy a zsidók Isten által kiválasztott népet alkotnak, egy olyan egyedülálló közösséget, amely megkülönbözteti őket az emberiség összes többi részétől: „Az Úrnak, a te Istenednek szent népe vagy te; téged választott az Úr, a te Istened, hogy saját népe légy neki, minden nép közül e föld színén” (Mózes V. Könyve 7:6). „Mert szent népe vagy te az Úrnak, a te Istenednek, és az Úr választott téged, hogy légy neki tulajdon népe minden nép közül, amely a Föld színén vannak” (Mózes V. Könyve 14:2).

Egyes ortodox zsidó vezetők szerint a választott nép nemcsak előjogokkal rendelkezik és fellette áll a többi népeknek, hanem a

zsidók és a nem-zsidók ténylegesen két különböző fajt alkotnak.

Menahem Schneerson rabbi (1902. április 18. - 1994. június 12.), a „Lubavicsi Rebbe”, aki a Chabad ortodox zsidó mozgalom irányítója volt, és nemcsak az Amerikában, de az Izraelben élő vallásos zsidók is nagyon tisztelték, így magyarázta meg a különbséget a zsidók és a nem-zsidók között: „egy zsidó és egy nem-zsidó személy közötti különbség abból a közkeletű kifejezésből származik, hogy 'tegyünk különbséget'. Így nincs arra a mélyre ható változásra vonatkozóan konkrét esetünk, amikor egy személy csupán felsőbbrendű szinten létezik. Sokkal inkább lehetőségünk van arra, hogy különbséget tegyünk teljesen különböző fajok között. Azt kell mondanunk a testről: a zsidó személy teste totálisan más minőségű, és eltér azoknak az embereknek a testétől, akik a világ bármely más népéhez tartoznak... Egy nem-zsidó teljes valója csak hiábavalóság. Meg van írva: 'az idegeneknek örízniük és táplálniuk kell a te nyájaidat.' (Ésaiás 61:5). A nem-zsidók egésze csupán a zsidók kedvéért létezik...”

A zsidó szentírások hangsúlyozzák, hogy a zsidóknak vagy hébereknak egyedül kell élniük, vagyis el kell különülniük úgy, hogy ne tekintsek magukat más népekhez tartozónak. Mózes IV. könyvében, amely az Izraeliták megszámlálásáról szól, valamint Mózes II. könyvében, az Exodusban, amely a zsidóknak Egyiptomból való kijöveteléről szól, a következőket olvashatjuk: „A sziklák tetejéről nézem őt, és a halmokról tekintem őt; ímé oly nép, amely maga fog lakni, és nem számláltatik a nemzetek közé” (Mózes IV. 23:9). „Mert miről ismerhetjük meg, hogy én és a Te néped kedvet találtunk előtted? Nem arról-é, hogy velünk jársz? Így vagyunk megkülönböztetve én és a Te néped minden néptől, amely e földnek a színén van” (Mózes II. 33:16).

Az Ószövetség azt is megmagyarázza, hogy ha a zsidók

betartják az Istennel kötött megállapodást, és elkülönítik magukat mindenki mástól, akkor jutalmul nagy gazdagságot és az összes többi nép fölött hatalmat kapnak. Mózes V. könyvében, amely a törvények sum-mázatát tartalmazza, olvashatjuk a 28. fejezet 1. és 10. valamint a 15. fejezet 6. versében: „Ha pedig szorgalmasan hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára, és megtartod, és teljesíted minden parancsolatát, amelyeket én parancsolok ma néked: akkor a földnek minden népénél feljebbvalóvá tesz téged az Úr, a te Istened.” A 10. vers pedig ehhez hozzáteszi: „És megérti majd a föld minden népe, hogy az Úrnak nevéért neveztetel, és félnek tőled.” Mindezzel egybecseng a 15. fejezet 6. verse: „Mert az Úr, a te Istened megáld téged, amiképpen megmondotta néked; és sok népnek adsz zálogos kölcsönt, te pedig nem kérsz kölcsönt. És sok népen fogsz uralkodni, és terajtd nem uralkodnak.”

Mózes I. könyve, amely a teremténi mitoszokról szól, így fogalmaz: „Adjon az Isten tenéked az ég harmatából és a föld kövérségéből, és gabonának és bornak bőségét. A népek szolgáljanak néked, és nemzetségek hajoljanak meg előtted. Légy úr a te atyádfiai, és hajoljanak meg előtted a te anyádnak fiai. Átkozott, aki téged átkoz, és a ki téged áld, legyen áldott.” (Mózes I. 27:28-29) Ehhez hozzáteszi Mózes V. könyve a következőket: „És mikor bevisz téged az Úr, a te Istened a földre, amely felől megesküdtél a te atyáidnak, Abrahámnak, Izsáknak és Jákobnak, hogy ad néked nagy és szép városokat, amelyeket nem te építettél, és minden jóval telt házakat, amelyeket nem te töltöttél meg, és ásott kutakat, amelyeket nem te ástál, szőlő és olajfa kerteket, amelyeket nem te plántáltál; és eszel és megelegszel: Vigyázz magadra, hogy el ne felejtkezzél az Úrról, a ki kihozott téged Egyiptom földéről, a szolgágnak házából!” (Mózes V. 6:10-12)

Ez a gondolat újból feltűnik Ézsaiás próféta könyvében: „Az

idegenek megépítik kőfalaidat, és királyaik szolgálnak néked; mivel haragomban megvertel, és kegyelmemben megkönyörültem rajtad. És nyitva lesznek kapuid szüntelen, éjjel és nappal, be nem zároltatnak, hogy behozzák hozzád a népek gazdagságát, és királyaik is bevitetnek. Mert a nép és az ország, amely néked nem szolgált, elvész, és a népek mindentől elpusztulnak.” (Ézsaiás 60:10-12)

Mózes V. könyvében olvashatjuk, hogy: „Mert ha szorosan megtartjátok mind a parancsolatot, amelyet én parancsolok néktek, hogy aszerint cselekedjétek: ha szeretitek az Urat, a ti Istenedeket, ha mind az ő útjain jártok, és őhozzá ragaszkodtok, akkor kiűzi az Úr mindazokat a nemzeteket titőletek, és úrrá lesztek nálatoknál nagyobb és erősebb nemzeteken. Minden hely, amelyet lábatok talpa megnyom, tiétek lesz, a pusztától Libanonig, és a folyóvíztől, az Eufrátesz folyóvizétől a Nyugati tengerig lesz a ti határotok.” (Mózes V. 11:23)

A történelem során mindazon népek, amelyek együtt éltek jelentős számú zsidó közösséggel megtapasztalhatták, hogy ezek az elkülönülve élő közösségek kettős morál szerint éltek, és más mércét alkalmaztak magukkal szemben, mint a befogadó népekhez tartozó embertársaikkal szemben. Ennek egyik megerősítése olvasható Mózes V. könyve 23. fejezetének 19-20. versében: „A te atyádfiától ne végy kamatot: se pénznek kamatját, se eleségnek kamatját, se semmi egyébnek a kamatját, amit kamatra szokás adni. Az idegentől vehetsz kamatot, de a te atyádfiától ne végy kamatot, hogy megáldjon téged az Úr, a te Istened mindenben, és mire kinyújtod kezdet azon a földön, amelyre bemegy, hogy bírjad azt.”

A zsidó történelemben mindig nyomom követhetjük, hogy a zsidó közösségek elkülönültek, és ragaszkodtak a kettős mércé alkalmazásához. Ennek is erős bibliai gyökerei vannak. Mózes V. könyve 7. fejezete világos útmutatást ad:

„Amikor bevisz téged az Úr, a te Istened a földre, amelyre te bemenendő vagy, hogy bírjad azt, és sok népet kiűz teelődél (...) hétféle népet, náladnál nagyobbakat és erősebbeket, és adja őket az Úr, a te Istened a te hatalmadba, és megvered őket: mindenestől veszítsd ki őket, ne köss velük szövetséget, és ne könyörülj rajtuk.” Ugyanitt, a 16. vers így fogalmaz: „És megemészted mind a népeket, amelyeket néked ad az Úr, a te Istened; ne kedvezzen a te szemed nekik, és ne tiszteld az ő isteneit; mert tőr gyanánt volna az néked.”

Jellegzetes vonása a zsidó

nyok minden feje, fejedelmek, kormányzók, és a király hivatalnokai magasztalták a zsidókat. (...) És leverték a zsidók minden ellenségüket fegyverrel, megölvén és megsemmisítvén azokat, és akaratok szerint cselekedének gyűlölőkkel” (Eszter könyve 9:2-5)

Az a tudat, hogy a **zsidó nép kiválasztott nép**, szükségszerűen megkülönbözteti az összes többi néptől, amelyik nem kiválasztott. Ha erkölcsileg értelmezzük a kiválasztottságot, akkor azt jelenti, hogy a kiválasztott népet több erkölcsi kötelezettség terheli, és önmaga gyarlóságát is lektüzdve, Isten törvé-

Nézzük meg, hogy ezzel kapcsolatban mit tartalmaz Mózes V. könyve. A 20. fejezetben, amely a hadviselésről szól, ez olvasható: „Mikor hadba mégy ellenséged ellen, és látsz lovakat, szekereket, náladnál nagyobb számú népet; ne félj tőlük, mert veled van az Úr, a te Istened, aki felhozott téged Egyiptom földéről. És mikor az ütközethez készültök, álljon elő a pap, és szóljon a népnek, és ezt mondja nekik: Hallgasd meg Izrael! Ti ma készültök megütközni ellenségeitekkel; a ti szívetek meg ne lágyuljon, ne féljete, és meg ne rettenjete, se meg ne rémüljete elöttük, mert az Úr, a ti Istenedek veletek megy, hogy harcoljon érte, a ti ellenségeitekkel, hogy megtartsan titeket.”

Figyelemre méltó az, ami a **20. fejezet 10. versétől** kezdve olvasható, amely az ellenséges városok ostromlásáról szól: „Mikor valamely város alá mégy, hogy azt megostromold, békességgel kínáld meg azt. És ha békességgel felel néked, és kaput nyit, akkor az egész nép, amely található abban, **adófizetőd legyen, és szolgáljon néked**. Ha pedig nem köt békességet veled, hanem harcra kél veled, akkor zárd azt körül. És ha az Úr, a te Istened kezdedbe adja azt; **vágj le abban minden férfineműt, fegyver élével**. De az asszonyokat, a kisgyermekeket, a barmokat, és mindazt, ami lesz a városban, az egész zsákmányolni valót magadnak prédáljad; és fogyaszd el a te ellenségeidtől való zsákmányt, akiket kezdedbe ad néked az Úr, a te Istened. Így cselekedjél mindazokkal a városokkal, amelyek igen messze esnek tőled, és amelyek nem e nemzetek városai közül valók. **De e népek városaiban, amelyeket örökségül ad néked az Úr, a te Istened, ne hagyj élni csak egy lelket is, hanem mindenestül veszítsd el őket.**”

Józsue könyve **8. fejezetének 24. versében** is szó van arról, hogy miként kell bánni a meghódított országgal és lakosaival: „Mikor pedig leöldösé Izrael Ai (ez egy királyság neve – D.J.) minden lakosát a mezőn,

a pusztában, ahol üldözték őket, és amikor mindnyájan elhullottak az utolsó fegyver éle alatt, visszafordula az egész Izrael Ai ellen, és vágá azt fegyver élével. Mindazok pedig, akik e napon elhullottak, férfiak és asszonyok együtt, tizenkét ezren valának, Ainak minden embere. Józsue ugyanis nem vonná vissza a kezét, amelyet a kopjával együtt felemelt vala, mígnem megölék Ainak minden lakosát. Ait pedig felgyújtatá Józsue, és tevé örökkévaló kőhalomná, pusztasággá mind e napig. Ainak királyát pedig felakasztatá fára, és ott vala estvéig.”

Józsue könyvének **10. fejezete 20. versétől** kezdve pedig ezeket olvashatjuk arról, hogy miként bántak Izraelnek harcosai a megtámadott és legyőzött népekkel: „Minekutána pedig elvégezték Józsue és Izraelnek fiai azoknak a nagy vereséggel való verését egészen azok megsemmisítéséig, és az élve maradtok a megerősített városokba vonultak.” Ezután arról van szó, hogy Józsue magához rendelte a legyőzött öt népnek az elfogott királyait, akiket egy barlangban tartott fogva: „És akképpen cselekedének, és kihozák hozzá a barlangból ezt az öt királyt: Jeruzsálem királyát, Hebron királyát, Jármut királyát, Lákis királyát, és Eglon királyát. Mikor pedig kihozták ezt az öt királyt Józsuehoz, előhívatá Józsue Izraelnek minden férfit, és monda a hadakozó nép vezéreinek, kik vele mentek vala: Jöjjetek elő, tegyétek lábaitokat e királyoknak a nyakára. Előjövének ezért, és tevék lábait az azoknak a nyakára. És monda nekik Józsue: Ne féljete, és meg ne rettenjete, legyetek bátrak és erősek, mert eképpen cselekszik az Úr minden ellenségetekkel, akik ellen ti hadakoztok. Ezután pedig megveré őket Józsue, és megöle őket, és felakasztatá őket öt fára, és felakasztva maradtak a fákon mind estvéig. Lőn pedig a nap lementének idején, parancsola Józsue, levevék őket a fákról, és behányák őket a barlangba, amelyben elbújtak vala, és nagy köveket rakának a barlang szája elé mind e napig.”

Menahem Schneerson rabbi

közösségeknek az erős összetartás, és az egymáson való segítség kötelezettsége. Ez azonban sajátos módon úgy is érvényesül, hogy a zsidóság, mint közösség, ha megteheti, és szükségét látja, akkor **előre vesz revansot**. Ennek egyik mitikus legendává lett története olvasható Eszter könyvében, ahol a zsidók sikeresen állnak bosszút ellenségeiken. Itt olvashatjuk a 9. fejezet 1. és 2. versében, hogy: „Azon a napon, amelyen a zsidók ellenségi remélték, hogy hatalmat vesznek rajtuk, fordult a kocka, mert maguk a zsidók vőnek hatalmat azokon, akik őket gyűlölték.” „Egybegyűlének a zsidók városaikban, Ahasvérus király minden tartományában, hogy rávessék kezöket azokra, akik a vesztöket keresték, és senki sem állhatott meg előttük, mert miattok való félelem szállott minden népre. És a tartomá-

nyeit szigorúan betartva kell példát mutatnia a világ többi népének, akik nem kiválasztottak. Ez a magasabb erkölcsiség azért is kötelező rá, mert az emberiség egésze és Isten között ő a közvetítő kapocs. Ha pragmatikusan értelmezzük a kiválasztottságot, akkor az jelenthet kivételezett helyzetet, előnyöket és privilégiumokat, amelyeket a nem kiválasztott népnek kötelező tudomásul venni. Ebben az értelemben a kiválasztottság már egyfajta szupremáciát jelent a többi nép felett.

Az előjogok közé tartozik, hogy a kiválasztott nép előnyökben részesülhessen és megélhetése biztosítva legyen, akár a másik nép munkája árán is. Ha pedig ez a másik nép a kettősmérce ellen kifogást emel, akkor félni kell tőle. A félelem pedig hamar megszüli a gyűlöletet és a bosszút is.

Mózes II. könyvének 31. fejezetében pedig többek között a szombat megünnepléséről szól az isteni parancs: „Hat napon munkálkodjanak, a hetedik nap pedig a nyugodalomnak szombatja, az Úrnak szentelt nap: Valaki szombat napon munkálkodik, megölettesék. Megtartásáért az Izrael fiai a szombatot, megszentelvé a szombatot nemzetségről nemzetségre, örök szövetségül.” (Mózes II. 31:15-16)

Ezt erősíti meg a 35. fejezet 2. verse is: „Hat napon át munkálkodjatok; a hetedik nap pedig szent legyen előttetek, az Úr nyugodalmának szombatja. Valaki azon munkálkodik, megölettesék.”

A ma már minden keresztényre, sőt minden emberre kötelező tízparancsolatot Mózes II. könyvének 20. fejezete tartalmazza. Itt van szó arról, hogy „Tiszteld atyádat és anyádat, hogy hosszú ideig élj azon a földön, az melyet az Úr, a te Istened ad teneked”

A 21. fejezet 17. verse azonban megint egy nagyon szigorú törvényt tartalmaz: „Aki szidalmazza az ő atyját, vagy anyját, halállal lakoljon.” Ezt erősíti meg Mózes III. könyvének 20. fejezetének 9. verse: „Mert valaki szidalmazza az ő atyját, vagy anyját, halállal lakoljon; atyját és anyját szidalmazta, vére legyen rajta.”

Van-e zsidó fennsőbbrendűség?

Israel Shahak (1933 – 2001), aki a kémia professzora volt a jeruzsálemi héber egyetemen, a tárgyalat problémát mélyre hatóan elemzi a jelenkori zsidóság szempontjából világhírű könyvében, amelynek az a címe, hogy: *Jewish History, Jewish Religion: The Weight Of Three Thousand Years* (Zsidó történelem, zsidó vallás: a három ezer év súlya, 1994).

Shahak ebben a munkájában kifejti, hogy a legtöbb népnek a történelme kezdetben etnocentrikus. Hosszabb idő elteltével azonban olyan kritikai elemzésen mennek át, amely lehetővé

teszi más értelmezések elfogadását is. Az európai felvilágosodás két szempontból is hatott a zsidó közösségekre: egyrészt felszabadította őket a keresztény antiszemitizmus alól, másrészt az alól a gettóbeli papi uralom alól, amely a zsidó hagyományok betartását kontrollálta.

A tradíció súlya nagy terhet jelent, különösen akkor, ha olyan írásokon alapul, amelyeket szentnek tartanak. Az elkülönülés, a kiválasztottság és a felsőbbrendűség olyan magatartás, amit a héber szentíratok a mai napig előírnak, és amely meg is jelenik Izrael, és a szervezett zsidó közösség politikájában.

Shahak professzor példával is alátámasztja álláspontját: „Nem lehet többé kétséges, hogy a nyugati parton gyakorolt elnyomás szörnyűsége tetteit a zsidó vallásos fanatizmus motíválja.” Shahak idéz egy olyan hivatalos figyelmeztetésből, amelyet a vallásos zsidó katonákhoz intéztek a nem-zsidókkal kapcsolatosan. Az izraeli hadsereg központi területi parancsnoksága által kiadott iratban ezt írja a fő káplán:

„Amikor erőink civilekkel kerülnek kapcsolatba egy háborúban, vagy egy üldözés, vagy egy bevetés során, amíg nincs bizonyosság arról, hogy ezek a polgári személyek nem képesek kárt okozni erőinknek, a Halakah (a Judaizmus klasszikus jogrendszere) értelmében meg lehet, sőt meg kell őket ölni... Semmilyen körülmények között nem lehet megbízni egy arabban, még akkor sem, ha civilizált ember benyomását kelti. Háborúban, amikor erőink megrohmozzák az ellenséget, meg van engedve nekik, sőt a Halakah előírja számukra, még a jó polgári személyek megölését is, pontosabban azoknak a megölését, akik állítólag jók.”

A zsidók különálló népet alkotnak

Az a nézet, hogy a zsidók egy különálló népet alkotnak,

amely elsődlegesen Izraelnek, és a zsidó közösségnek van elkötelezve, nyílt megerősítést nyert egy amerikai zsidó társadalomtudós, **Elliott Abrams** részéről. Abrams George W. Bush elnök magas beosztású tanácsadója volt a globális demokrácia stratégiai kérdései vonatkozásában, és 2006-ban a külügyminisztérium számára is dolgozott, mint Közel-keleti ügyekben illetékes fő tanácsadó. Elliott Abrams 1997-ben könyvet írt **„Faith or Fear: How Jews Can Survive in Christian America?”** („Hit vagy félelem: Hogyan maradhatnak életben a zsidók a keresztény Amerikában?”) címmel, amely New Yorkban jelent meg. Így fogalmaz: „Izraelen kívül nem lehet kétséges, hogy a zsidóknak, akik hűségesen tartják az Isten és Ábrahám között kötött szövetséget, el kell különülniük azoktól a népektől, amelyekben élnek. A zsidó létezés legmélyebb természetéhez tartozik az elkülönülés – kivéve Izraelben – az őt körülvevő lakosságtól.”

Abrams szerint „a Judaizmus és a zsidó életmód nem teljesen önkéntes, mivel a zsidó egy olyan szövetséget kötött közösségbe születik, amelynek kötelezettségei vannak Istennel szemben. A zsidókat – folytatja fejtegetéseit – folyamatosan kötelezettségvállalás fűzi Istenhez, Izrael földjéhez, és annak népéhez. Ezt az elkötelezettségüket nem csökkenti, ha az Izraeli kormány népszerűtlen politikát folytat.”

Dov Fischer, aki rabbi és ügyvéd, a New Yorkban megjelenő **The Forward** című zsidó hetilapban 2002. április 19-én megjelentetett egy írást ezzel a címmel: **„We’re Right, the Whole World’s Wrong”** („Nekünk van igazunk, az egész világ téved”). Dov Fischer emellett a Los Angeles-i **Zsidó Szövetség** közösségi kapcsolatokért felelős bizottságának tagja, és az **Amerikai Cionista Szervezet** (Zionist Organization of America) alelnöke. A szóban forgó újságcikket tehát nem egy ismeretlen, félművelt firkász írta, hanem a

zsidó közösség egy tekintélyes tagja. A **Forward** sem tekinthető jelentéktelen fórumnak, hiszen már évtizedek óta kiemelkedő és gondolkodásra késztető zsidó hetilap Amerikában. Ennek megfelelően a befolyása is nagy. **Dov Fischer** szó szerint ezt írja:

„Bármik is legyünk mi, zsidók, a történelem népe vagyunk... Történelmünk erőt ad annak tudásához, hogy nekünk igazunk lehet az egész világ tévedésével szemben. Igazunk volt, és az egész világ tévedett. A kereszties lovagok. A vándorok. És a Talmud égetések Angliában és Franciaországban, elvezetve addig, hogy ezek a nemzetek évszázadokra elűzték a zsidókat. A spanyol és a portugál inkvizíció. A gettók és a Mortara-ügy Olaszországban. **Dreyfus** Franciaországban. **Bejlisz** Oroszországban. És a szovjet zsidóság évszázados üldözése.”

Idézzünk tovább ebből a tanulságos írásból: „A Holokauszt. Kurt Waldheim Ausztriában. Európa minden alkalommal csendben maradt – vagy aktívan részt vett a gyilkolásokban – és nekünk egyedül volt igazunk, és az egész világ tévedett. (...) Ma megint egyedül nekünk van igazunk, és az egész világ téved. Az arabok, az oroszok, az afrikaiak, a Vatikán felkínálja az öldöklés etikájáról felgyülemlett érzéseit, és felhalmozódott tudását. És az Európaiak. Noha többre becsülik a nyugat-európai demokrácia fél évszázadát, mint az európai brutalitás korábbi ezer évét, már felismerjük, hogy kik ők, és mit tettek – és így tovább, és így tovább.”

A zsidók egy része tehát még mindig leplezetlen őszinteséggel hisz abban, hogy Isten által kiválasztott nép, és ezért a nem-kiválasztott népek felett áll. A szekularizált zsidók pedig minden alkalmat megragadnak arra, hogy elmondják, mennyi kiváló tudós, filozófus, író zsidó, vagy zsidó származású, és ennek legfőbb oka a zsidók különleges tehetsége. Arról nem szólnak, hogy a Nobel-díjak, és más kitüntetések elnyerésében mennyi

szerpe volt az önmagukat előtérbe helyező sajátos zsidó erkölcsnek, a zsidó kultúra részét képező ambícióknak, tradícióknak, alapítványoknak, ösztön-díjaknak, a rokonsági kapcsolatoknak, a jól működő hálózatoknak, és természetesen az erős pénzügyi és gazdasági hátternek.

A zsidóság akkor is elkülönül, és öntörvényű közösségi életet él, ha már a többségük nem követi a zsidó vallási előírásokat, és nem ragaszkodik a hagyományok betartásához. **J. O. Hertzler** állapítja meg, hogy

Herbert; and Banai, Margarit. *The First Million Sabras. A Portrait of the Native Israelis.* Hart Publishing Company, Inc., New York, 1970)

1984-ben **Mordechai Nisan**, a Jeruzsálemi Héber Egyetem tanára publikált egy cikket a *Kivvunim* című lapban, amely a Cionista Világkongresszus újságja. **Nisan** ebben úgy fogalmaz: „Igaz, hogy a zsidók különleges népet alkotnak, és úgy vannak megteremtve, hogy a népek világossága’ legyenek. Ez a funkció rá van kényszerítve a zsidókra, akik arra töreked-

és így fogalmaz: „A világ zsidók nélkül emberiség nélküli lenne.” (Cantor, Norman: *The Jewish Experience.* Harper Collins. NY. 1996) Ez másképp megfogalmazva azt jelenti, hogy valamennyi nem-zsidó ember nélkülözi az emberiséget. Ezt a nézetét könyvének 311. oldalán még meg is ismétli, amikor így fogalmaz: „A zsidók egyedülállóan kiemelkedő csoportot alkotnak, amelyet az alkotás és a teljesítmény iránti eltántoríthatatlan vágy jellemez.”

Norman Cantor egy másik könyvében, amely a zsidók történetével foglalkozik, visszatér előbb idézett téziséhez, amelynek lényege, hogy a zsidók genetikusan felsőbbrendűek a többi emberhez képest. A *The Sacred Chain* című könyvében ezeket olvashatjuk:

„Amikor a zsidókat emancipálták, túlságosan sok, kiemelkedő képességgel rendelkező fiatal zsidó nem tudott megfelelő helyet találni a társadalomban és a gazdaságban, amely tehetségük kibontakozásához lehetőséget nyújtott volna.” (275. o.)

„A zsidók, amikor emancipálódtak, és lehetőségük nyílt a mobilitásra, genetikusan olyan magasrendűek voltak, hogy a piaci kapitalizmus ezek közül a különleges tehetségek közül nem tudott néhányat kellően befogadni.” (271. o.)

„A zsidók intellektuálisan kimagasló népet alkotnak, és ameddig léteznek zsidó gének, az a rendkívüli befolyás, amit a zsidók a XX. századra gyakoroltak, meghatározatlan ideig fog folytatódni.” (423. o.)

„Noha zsidók milliói hozták Nyugatra kelet-európai nyomorúságukat, velük született intelligenciájuk, olvasottságuk, vallás által kontrollált erkölcsi tanításaik, és géneik szuper minősége lehetővé tette számukra a felfelé történő mobilitást a nyugati társadalomban.”

„A zsidók genetikusan kiváló-sága egészen addig meglesz, amíg hordozói egyénileg szabadok, és lehetőségük van arra, hogy a tudománnyal, a filozófiával, az irodalommal és a mű-

vészetekkel foglalkozzanak, amely az emberiség számára rendkívül előnyös következményekkel jár majd.”

Hangsúlyozni szeretnénk, hogy mindez nem egy megszállott, egocentrikus, abszurd módon szélsőséges személynek a véleménye, hanem New York egyik nagy egyetemének zsidó professzora, akinek a véleményét sokan tiszteletben tartják. Ugyanebben a könyvében Cantor

hivatkozik **Maimonidészre**, aki kísérletet tett a Talmud és a görög hagyomány, elsősorban **Arisztotelész munkásságának** összeötvözésére. Maimonidész azt hirdette, hogy:

„Isten megkülönböztetett minket az emberiség többi részétől.” Egy másik talmudista tudós, **Judah Halevi** – Cantor szerint – olyan zsidó nacionalista volt, aki nem csak a judaizmus felsőbbrendűségében hitt, de a zsidók más népek feletti, veleszületett, belülről fakadó felsőbbrendűségében is. Ehhez hozzáteszi **Arnold Eisen**, hogy Halevi hitt abban, miszerint a zsidó népben örökletesen benne rejlő képesség egyedülálló módon képessé tette ezt a népet az isteni kinyilatkoztatás befogadására. (Eisen, Arnold M.: *The Chosen People in America: A Study in Religious Ideology.* Indiana University Press. 1983)

Norman Cantor számára gondot okoz az **univerzális humanizmus**, és a **zsidó rasszizmus** szemben álló értékeinek a valamiféle összehangolása. Láthattuk, hogy nyíltan hirdeti a zsidó rasszizmust, ugyanakkor bírálja is ezt a zsidó hagyományt.

„A rasszizmus a hagyományos judaizmus és a zsidó kultúrtörténet egyik központi doktrínája. A héber biblia nyíltan rasszista, amikor Ábrahám magjáról, a választott népről, Izraelről, mint más népek világosságáról beszél. Az ortodox zsidók számos imájukban mondanak köszönetet naponta Istennek, hogy a zsidókat másnak teremtette, mint a világ többi népét. Mi a rasszizmus, ha nem ez?” (Cantor, Norman: *The Jewish Experience.* Harper Collins. NY. 1996.) Cantornak

Dr. Mordechai Nisan

az a zsidó, aki már agnosztikus, vagy ateista, továbbra is zsidónak tekinti magát, és valószínűleg öntudatlanul is eltölti a törzsi fensőbbrendűség érzése, még akkor is, ha többé már nem követi a vallási előírásokat (The Sociology of Antisemitism Through History. In Greaber p. 68).

Herbert Russcol, és **Margarit Banai** is említést tesz arról a gőgös arroganciáról, amit tapasztaltak az Izraelben élő zsidók magatartásában: „Van ennek mélyebb oka is, talán a sovinizmus, a zsidó fensőbbrendűség veleszületett, öndicsőítő érzése. Valóságos vagy csak képzeletbeli, de a felsőbbrendűségnek ez a kinyilvánítása mindig felbosszantja a nem-zsidókat. Saját nemzeti otthon nélkül, becsmérelve, a zsidóság befelé fordult, és spirituális arroganciával kárpótolta magát. A gettók zártságában újraélte négyezer éves elkülönültségét és egyedülállóságát.” (Russcol,

nek, hogy egy arisztokráciát alkossanak a nemzetek között, egy olyan népet, amelynek mélyebbek a történelmi gyökerei, nagyobb spirituális kötelezettsége, magasabbak az erkölcsi normái, és erőteljesebb intellektuális kapacitása van, mint másoknak. Ez az elképzelés, amely jelentősen eltér az elfogadott egalitáriánus megközelítéstől, nem a nem-zsidókkal szembeni önkényes ellenségességen alapul, hanem a zsidó népiség minőségének a mély megértésén nyugszik.” (Harkabi,

Yehoshafat: *Israel's Fateful Nour.* Harper and Row, NY, 1989)

A választott nép koncepciója ily módon **arisztokráciaként** is felfogható, amely hozzájárult a nem-zsidók hátrányos megkülönböztetéséhez, hiszen ők nem egyenlők az arisztokraták választott néppel. **Norman Cantor**, a New York University professzora *The Jewish Experience* című könyve elején

ezzel a nézetével egyet lehet érteni, és a magunk részéről is ezt próbáltuk ezen írás első részében számos idézettel alátámasztani. Ugyanakkor Cantor a tudományos objektivitás igényével így is fogalmaz: „A zsidók, mint Amerikába bevándorló népcsoport miért voltak sikerebbek, mint az írek, vagy az olaszok? Valószínűleg a bennük lévő felsőbbrendű gének, és az utódok eredményesebb kiválasztása és nevelése révén.” (389. o.)

Egy másik zsidó tudós, **Raphael Patai** a *The Jewish Mind* (A zsidó gondolkodás) című munkájában azt állítja, hogy evidenciának lehet tekinteni a zsidó kiválóságot és intellektuális felsőbbrendűséget a nem-zsidók felett. Patai tézisének az alátámasztására a náci **Hans Günther** nézeteihez nyúl vissza, aki a legalkalmasabbak és legrátermettebbek túlélését hirdette. Ez a nézet Darwin tanításain nyugszik, valamint a zsidó mártírság hagyományán. Ez utóbbi szerint az évszázadok során természetes módon kifejlődött kiválóságot és legokosabb, legrátermettebb zsidó utódoknak kedvezett, amikor túl kellett élniük egy ellenséges gój környezetben. Patai kitér arra is, hogy a keresztény egyház csak azoknak adott magas fokú képzést, akik az egyházi karriert választották. Ily módon a legtehetségesebb, és a legképzettebb emberekből jött létre a papság, akik azonban a cölibátus miatt nem hagytak utódokat. Vagyis a legtehetségesebb keresztények nem járulhattak hozzá a nem-zsidó lakosság genetikai fejlődéséhez. (Patai, Raphael: *The Jewish Mind*. Charles Scribner's Sons. NY. 1977)

Egy másik zsidó szerző, **Nathaniel Weyl** így foglalja össze ezt az elméletet: „A zsidók intellektuális fölénye két évezreden átívelő, és tehetséges utódokat tudatosan kiválogató folyamat eredménye.” Ha a papok nőtlenségének megszüntetése genetikai előnyöket biztosított a protestáns országok számára, a szellemi erő vonatkozásában, hasonló intézményesült tényezők juttatták genetikailag

előnyökhöz a zsidókat a keresztényekkel szemben. (Weyl, Nathaniel: *The Jew in American Politics*. Arlington House New Rochelle, NY. 1968)

Sigmund Freud egyik életrajzírója, **Peter Gay** nem fogadta el a zsidók genetikai felsőbbrendűségére vonatkozó állításokat. Ezt bírálta Benjamin Goodnick (Goodnick, Benjamin. *Two Jews – Freud and Gay*. *Judaism*. N. 149, V. 38. no. 1. Winter 1989. p. 108.) Elgondolkodtató, hogy Peter Gay miért veri el a port a zsidó létezés lényegének a témáján. Mélyen zavarja, hogy a zsidók mások lehetnek, mint a többi ember, és ellenáll ennek a nézetnek. Számára az a tarthatatlan vélemény, hogy a zsidók belső adottságaiknál fogva intelligensebbek, mint a többi ember. Gaynek azért furcsa ez a nézete, mert elfogadja a darwini küzdelem történetét. A zsidó történelem áttekintése meggyőzhette volna, hogy az üldözések és a zsidó nép megtizedelése ezer éven át elkerülhetetlenül az arra legalkalmasabbak túlélését eredményezte.

A zsidó fensőbbbségnek ez az eszméje tehát a szekularizált zsidók gondolkodásmódjában is mély gyökereket eresztett. A kiválasztottság mitológiája a zsidó vallás egyik alaptanítása. **Eva (Etzioni)** és **Zvi Halevy** írja a *The Jewish Journal of Sociology* 1977. június számában, hogy: „Judaizmusnak ez az alkotóeleme (a kiválasztottság eszméje) már lehet, hogy nem vonzó azok számára, akik a modern, univerzális értékeket dicsőítik; ha kedvezőtlen szempontból nézzük, akkor akár kvázi-rasszista dogmaként is felfoghatjuk. Valószínű, hogy többé már nem fogadható el eredeti változatában a nem-ortodox, modern zsidók többsége számára. Módosított, kevésbé szembevető, és kevésbé nyilvánvaló formában azonban valószínűleg továbbra is érzékelhető benyomást gyakorol a zsidók önmagukról alkotott képére, és arra, hogy mit gondolnak a zsidók a modern világban elfoglalt helyükről.” (Etzioni-Halevy, Eva and Halevy, Zvi. *The 'Jewish*

Ethic' and the 'Spirit of Achievement.' *The Jewish Journal of Sociology*. Vol XIX no. 1, June 1977, p 60-61)

Több zsidó szerző is úgy látja, hogy a modern zsidóság ma is belső kényszert érez annak bizonyítására, hogy a többi ember felett áll, és ily módon a gyakorlati életben – többé nem vallási, hanem szekuláris formában – követi a kiválasztott nép dogmáját. Ez a mélyen beivódott zsidó önteltség közösségi azonosságtudatuk része, amit gyakran szóvá tettek, és kifogásoltak a történelem folyamán az ingerült nem-zsidók, de nem egyszer maguk a zsidók is. Zsidó gondolkodók időnként elismerik, hogy ez fontos tényezője a nem-zsidók részéről tapasztalt ellenségeségnek és ellenszenvennek. **C. G. Schoenfeld** írja, hogy bizonyos zsidók olyan magatartást tanúsítanak, amelyet egyfajta intellektuális önhittségnek vagy arroganciának nevezhetünk. (Schoenfeld, C. G. *Psychoanalysis and Anti-Semitism*. *The Psychoanalytic Review*. V. 53, no. 1, Spring 1966, p. 24-37.)

Freud egyik életrajzírója, **Ernest Jones** ezt úgy fejezte ki, hogy: „Egyes zsidók érdekes felsőbbrendűségi komplexust tanúsítanak az ész hatalma vonatkozásában. Ez a látszólagos önhittség és fennhéjázás könnyen vált ki ellenséges reakciókat, amelyről egyes pszichoanalitikusok azt gondolják, hogy tudat alatt ez az elsődleges célja, vagyis az alapvető lelki működést szolgálja ez a látszólagos arrogancia, és ily módon segíti a tudatalatti mazochista szükségletek kielégítését.”

Azok a tudományok, amelyekben meghatározó szerepe van az embernek, rendszerint **divergens problémákkal** foglalkoznak. Ezeknek az a lényege, hogy megoldások szempontjából több helyes válasz is adható rájuk. A **konvergens problémáknál** ez pont fordítva van, mert ott mindig szűkül a helyes válaszok köre, és végül az az elvleg egy helyes válaszra redukálódik, amit általában mindenki elfogad. A freudizmus, a pszichoanalízis kutatta a

mazochizmus jelenségét. Legyen azonban szó mazochizmusról, vagy antiszemitizmusról, az a zsidó tanítás, hogy ők jobbak, mint bárki más, mindig elősegítette a történelem folyamán, hogy konfliktus alakuljon ki a zsidó közösségek, és az őket befogadó társadalmak között. Ha a zsidó fensőbbbségnek már nincs vallásos, genetikai, vagy szekuláris megalapozása, a szupremáciára való igény önálló életet élve fennmaradt, és tovább hat.

Arnold Eisen ezt úgy fejezte ki 1963-ban, hogy az a zsidó kultúra, amit a szülei továbbadtak neki, csak töredékes volt, de olyan lelkületet adtak neki tovább, amelyet azzal a három szóval lehet kifejezni, hogy: „**Jews are better.**” Vagyis: „**A zsidók jobbak.**” Az énekes **Eddie Fisher** ezt így fogalmazta meg: „Életem minden percében tudatában voltam annak, hogy zsidó vagyok... Úgy éreztem, hogy egy nagyon különleges klubhoz tartozom, és én erre büszke voltam.” (Eisen, Arnold. *The Rhetoric of Chosenness*. (in Lipsset, Am. Pl.) 1963)

Ismétlésnek tűnik, de mégiscsak ide tartozik: az az eszme, hogy a zsidók intellektuálisan a nem-zsidók felett állnak, hosszú történettel bír a zsidó közösség rasszista természetű fejlődésében. A kelet-európai zsidó gyermekeket évszázadokon át úgy nevelték, hogy mindig szembeállították a pozitív zsidó tulajdonságokat a nem-zsidó emberek negatív tulajdonságaival. A zsidó tudós, **Zborowski** jegyzi meg: „A zsidó gyermeket egy sor ellentéttel szembesítik. Úgy nő fel, hogy bizonyos magatartásokat a nem-zsidók jellemző tulajdonságainak tart. Zsidóknál a hangsúly az intellektusra, a mértéktartásra, a szellemi értékek ápolására, a racionális, célirányos tevékenység előnyben részesítésére, és a szép családi életre esik. A nem-zsidók között a zsidó gyermek az ellenkezőjét keresi: ott a hangsúly a testen, a mértéktelenségen, a vad ösztönökön, a szexuális szabadosságon, és a durva erőszakon van.” (Zborowski, Mark. Herzog,

Elizabeth. Life is with People: The Culture of the Shtetl. Schocken Books, NY, 1952, 1967) Ezek olyan sztereotípiák, amelyeket bármely rasszista közösség elmondhat a közösséghez nem tartozókról.

A zsidó gőgnek, önteltségnek és fennhéjzásnak vannak más megjelenési formái is. **Rudolf Lowenstein** írja a következőket: „Néhány zsidónak a hivalkodó, leereszkedő, és arrogáns magatartása a másik ok, ami ingerli a nem-zsidókat. Ez az ellenségesség elrejtett elemeit tartalmazza, amit így érzékelnek mind a zsidók, mind a gójok. A sikeres zsidó így próbálja kárpótolni magát a múltban elszenvedett megaláztatásokért, nem azért, amiben nem részesült, mert szegény volt, hanem amiben azért részesült, mert zsidó. Ez bizonyos fajta kísérlet az egész zsidó nép rehabilitálására, az általuk elért siker segítségével.” (Lowenstein, R. M. Christians and Jews: A Psychoanalytic Study. International Universities Press, NY, 1951. also, A Delta Book, New York, 1963. p 130)

Jacov Neusner, azt a zsidó belső kényszert, hogy azonosuljon a zsidó kollektív szupremácia eszméjével a következőképpen magyarázza meg: „Zsidónak lenni annyit jelent, hogy különböző vagyok. Zsidónak lenni nem olyan jó, mint nem-zsidónak. Van egy zsidó apa, aki gyermeke büntudatának a célpontja. A korai iskolai évek normális büntudata ily módon az apa iránti gyűlöletté alakulhat át – vagy olyan öngyűlöletet hozhat létre, amely az apa iránt érzett gyűlöletnek a pótléka.” (Neusner, Jacob. American Judaism. Adventure in Modernity. Prentice-Hall, Inc., Englewood Cliffs, New Jersey, 1972)

Michael Lerner másképp közelíti meg ezt a problémát: „A nem-zsidók iránt érzett ellenségesség a gój-ellenesség külön kultúrájává alakult át. Ez uralkodó lehet a liberális amerikai zsidók, és az izraeli jobboldaliak körében. Nem titok, hogy a zsidók leszólják, leki-

csinylik a nem-zsidókat a hátuk mögött. Egyes zsidók dicsekszenek azzal, hogy hogyan csapták be őket az üzleti életben. Mások pedig nem tartanak fenn velük társadalmi kapcsolatot.” (Lerner, Michael. Goyim Bashing and Jewish Pessimism. in Lerner, p. 430-435)

Greenberg írja a **Commentary** című amerikai folyóiratban közölt, „Self-hatred and Jewish Chauvinism” (Öngyűlölet, és zsidó sovinizmus) című cikkében, hogy: „A

Ben Ginsberg

történelemből tudjuk, hogy a sovinizmus, és az elvakult nacionalizmus rendszerint a kollektív kudarc érzéséért kompenzál... Amikor egy nép belekóstol az első sikerekbe, akkor érez annyi magabiztosságot, hogy aktívan kompenzálja magát alacsonyrendűség érzése miatt. Ezt rendszerint arroganciával és öndicsérettel teszi.” (Greenberg, Clement. Self-hatred and Jewish Chauvinism. Some Reflections on “Postive Jewishness.” Commentary, Nov. 1950, p. 426-433)

Ehhez tette hozzá **Boas Evron**, hogy: „A manapság divatos nagyhangú beszéd a 'zsidó büszkeségről', és a 'büszke zsidókról' csupán patetikus kifejeződése annak az elkeseredésnek, hogy valójában nincs mire büszkének lenni.” (Evron, Boas. Jewish State or Israeli Nation? Indiana University Press, Bloomington and Indianapolis, 1995)

Ideillik **Keneth Clarknak** az a megjegyzése, amit az **In Kiell**

című zsidó folyóiratban olvashattunk: „A zsidók körében a zsidó mivolttal kapcsolatos túlérzékenységnek sok formája van, beleértve a faji és vallási problémával kapcsolatos állandó aggodalmat, a látszólag kényszerű vitákat a problémákról, és a zsidó nép nehézségeiről, még olyan helyzetekben is, amikor ezek a problémák nem aktuálisak. Van egy olyan tendencia, hogy csaknem minden társadalmi problémát, vagy eseményt a zsidók problémáihoz

miatt a zsidó emberek félelmetes mennyiségű haragot hordoznak magukban egymással szemben, és ez rendkívül megnehezíti az egyes felnőtteknek a házasságkötést közösségeinkben. A felsőbbrendűség, amely az alacsonyabb rendűség másik oldala, rosszakaratot vált ki a keresztény többség részéről, mert ezt sértő módon fejezik ki: 'Én különleges vagyok. Én értékes vagyok. Én jobb vagyok, mint te. Én zsidó vagyok, és te csak egy gój. Én a kiválasztott néphez tartozom. Én egy különleges törzshöz tartozom. Te csak egy shiksa vagy.'” (Teitelbaum, Larry. Excess Baggage. Our Blind Spots Block Our Success, Author Says. Jewish Exponent, 1-29-93, p. ix)

Egy másik zsidó szerző, **James Yaffe** úgy véli, hogy a zsidó felsőbbrendűségi komplexus az ellenséges beállítódás egyik alkotóeleme lehet. A zsidó számára nem elég, hogy ő felsőbbrendű a nem-zsidóhoz képest, de neki azt a gój tudomására kell hoznia. Előbb, vagy utóbb a zsidók többsége valamilyen módon elismeri, félénken, bocsánatkérően, védekező módon, hogy az ő véleménye szerint a zsidók okosabbak a többi embernél. Ez a büszkeség mélyen gyökerezik a zsidó hagyományban.

Benjamin Ginsberg állapítja meg 1994-ben, hogy a zsidók gyakran titokban, vagy nyíltan erkölcsileg és intellektuálisan felsőbbrendűnek gondolják magukat a szomszédaiknál. A jiddis nyelvben a „**goyischer kopf**” a tökfeknek és a hülyének a szinonimája, vagyis olyan zsidó, aki úgy gondolkodik, mint egy nem-zsidó. (Ginsberg, Benjamin. The Fatal Embrace: Jews and the State. The University of Chicago Press, Chicago and London, 1994.)

Figyelemre méltó, amit egy másik szerző, **Gerald Krefetz** ír, hogy „Tekintet nélkül arra, hogy miből élnek a zsidók, legyen az egy nagy vegyi-művek irányítása, vagy egy kisebb üzlet irányítása New Yorkban, ők szilárdan meg vannak győződve arról, hogy nagyon fontos, és te-

kintélyes amit csinálnak. Ez a büszkeség lehet megtévesztő, de mégis jól szolgálja a zsidóság érvényesülését. Ha valaki sokra értékeli önmagát, az növeli képességeit, és magabiztoságát. A szerénység és az alázat nem zsidó tulajdonság.” (Krefetz, Gerald. *Jews and Money. The Myths and the Reality.* Ticknor and Fields, New Haven and NY, 1982)

A Chabad-Lubavitch szekta a zsidók és a nem-zsidók viszonyáról

Menachem Mendel Schneerson (1902-1994) irányította a világ legnagyobb zsidó szervezetét. Azt a vallásos mozgalmat, amit vezetett hívják Chabad-Lubavitchnek, de néha külön-külön is emlegetik, csak Lubavitchnek, vagy csak Chabadnak. Schneerson volt a hetedik, és egyben utolsó megszentelt vezetője a mozgalomnak, akit gyakran Lubavitchi Rebbének, vagy csak egyszerűen Rebbének szólítottak hívei. A ma már a zsidó vallás legbefolyásosabb mozgalma az 1700-as években jött létre egy lengyel-orosz városban, Lubavitchban, mint a haszidizmus számos változatának az egyike. Ez az irányzat szoros kapcsolatban áll az ortodox zsidó miszticizmussal, amelyet többek között a mozgalmat irányító vezető dinasztia iránti feltétlen tisztelet jellemzett. A Rebbe-dinasztia hívei, hűséges haszid követői, gyakran megkülönböztető öltözetet viselnek.

Schneerson Rebbe kultusza extrém formákat is öltött. Egyes követői a zsidó messiásnak tartották, és Schneerson állítólag maga is igaznak ismerte ezt el. A Lubavitchi mozgalom tanítómesterei isteni lénynek tekintették, azt állítva, hogy a Rebbe ténylegesen az isteni lényeg hordozója, korlátok nélkül képes hatni bármire, mindent tud, és méltó az imádattal teli tiszteletra. Számos szekuláris zsidó, és a zsidó vallás más irányzatainak követői nem értenek ezzel

egyed, és nem fogadják el a haszidizmus gyakorlatát és teológiáját. A Chabad-Lubavitch azonban közismerten hatalmas társadalmi és politikai erő a jelenkori zsidóság életében.

A New York Times 1994-ben azt írta róla, hogy a világ-zsidóság egyik legbefolyásosabb, és legvitatottabb ereje. Napjainkban mintegy háromezer-hatszáz Chabad intézmény működik hetven ország több mint ezer városában, és kétszáz ezer követője van. Évente egymillióan vesznek részt a Chabad vallási szertartásain. Számos egyetemnek vannak Chabad központjai, és a világhálón keresztül is több százezer gyermekhez érnek el, akik közül sokan vesznek részt a Chabad által tartott nyári táborokban.

A New York Times szerint a Schneerson által vezetett vallási birodalom, amely Brooklyn utcáitól Izrael főútvonalaig terjed 1990-ben már évi százmillió dollár pénzügyi részesülést. Az Egyesült Államokban mozgó táborok működnek, amelyeknek az a célja, hogy népszerűsítsék a Lubavitchi életmódot a zsidó közösségek körében. A Lubavitchiek brooklyni könyvkiadó központja a világ legnagyobb zsidó könyv-forgalmazója. A Chabad azt hirdeti, hogy a zsidó lélek teljesen más, mint a nem-zsidó lelke.

Israel Shahak és Norton Mezvinsky 1999-ben Londonban, a Pluto Press kiadásában jelentette meg „**A zsidó fundamentalizmus Izraelben**” (Jewish Fundamentalism in Israel) című könyvét. A tudós szerzők könyvükben több idézetet is közreadnak Schneerson Rebbe tanításaiból:

„Ez az, amit el kell mondani a testről: Egy zsidó személynek a teste totálisan más minőségű, mint minden más néphez tartozó személynek a teste... Ez a belső minőségi különbség zsidók és nem-zsidók között 'olyan nagy, hogy a testeket teljesen különböző fajokhoz tartozónak kell tekintenünk.'”

„Még nagyobb különbség létezik a lélek vonatkozásában.

Két egymással szembenálló típusú lélek létezik: A nem-zsidó lélek a három sátni szférából származik, miközben a zsidó lélek szent eredetű.”

„Amint elmagyaráztuk, egy embriót emberi lénynek hívnak, mert testtel és lélekkel is rendelkezik. Így lehet értelmezni a különbséget egy zsidó és egy nem-zsidó embrió között.”

„A meghatározó különbség zsidó és nem-zsidó között: A zsidót nem valamely más cél érdekében teremtették; ő maga a cél, mivel minden csak azért lett megteremtve, hogy a zsidókat szolgálja.”

„A zsidók a fontosak, mert ők nem valamilyen más cél érdekében léteznek; ők maguk az isteni cél.”

„A nem-zsidók egésze a zsidók érdekében létezik.”

Schneerson Rebbe tanításait tudatosan minimalizálják, félrefordítják, vagy teljesen elhallgatják. 1965-ben Izraelben megjelentették Schneerson követőikhez intézett üzeneteit egy könyvben. Annak ellenére, hogy a Chabad nagy erejű mozgalommá válásával Schneerson jelentősége is megnőtt, mégis ezt a könyvet angol nyelven nem adták ki.

Shahak és Mezvinsky írja, hogy minden műveltebb izraeli zsidó ismeri az izraeli zsidó társadalomra vonatkozó tényeket. Ezek azonban csaknem ismeretlenek azon zsidók számára, akik nem Izraelben élnek, és nem tudnak héberül, és ezért nem tudják elolvasni, amit az izraeli zsidók írnak önmaguk számára héber nyelven.

A New York Times Schneerson halálakor közzétett gyászjelentésében a Rebbét nagy politikai erőnek nevezte Izraelben, akinek mind a Kneszetben, mind a választók körében nagy a befolyása. A New York-i lap azonban nem részletezte, hogy milyen természetű az a befolyás, amit a Rebbe az izraeli társadalomra és politikai életre gyakorolt. **Allan Brownfeld**, aki a Judaizmus Amerikai Tanácsa (American Council for Judaism) folyóiratának az **Issuesnak** a szerkesztője, a zsi-

dó fundamentalizmust elemző tanulmányában ezeket írja Schneerson Izraelre vonatkozó nézeteiről:

„Schneerson rabbi mindig támogatta az izraeli háborúkat, és ellenezett minden visszavonulást. 1974-ben erőteljesen bírálta Izrael kivonulását a szuezi csatorna térségéből. Isten megkülönböztetett támogatását ígérte Izraelnek, ha kitart az elfoglalt terület megtartása mellett.”

Schneerson rabbi halála után izraeli követőinek az ezrei meghatározó szerepet játszottak **Benjamin Netanjahu** választási győzelmében. A megszállt területeken élő vallásos telepések körében a Chabad haszid követői alkotják az egyik legszélsőségesebb csoportot. Az egyik közülük, Baruch Goldstein, aki számos palesztint ölt meg.

Egy másik ismert Chabad haszid **Yitzhak Ginsburg rabbi**, aki Schneerson tanítványa volt, és napjainkban egy nagy Chabad intézetet vezet a Nyugati Parton. Ginsburg dicsérte azt a **Goldsteint**, aki huszonkilenc palesztint meggyilkolt, miközben imádkoztak. Ginsburg azt sem tagadja, hogy valamennyi nem-zsidót emberi színvonalat el nem érő, félállati (subhuman) lénynek tekint. Ginsburg fontosnak tartja, hogy a halachista és a kabbalista értékrendet vegyék figyelembe, amely nagy hangsúlyt fektet a zsidók és a nem-zsidók megkülönböztetésére, és nemcsak elhatárolja, de hierarchikusan is szembeállítja őket. (A Halachá a zsidó törvény általános megnevezése: magában foglalja a mértékadó végső döntéseket éppúgy, mint a legspecifikusabb kérdéseket. Zsidó jogrendszerként a Halachá felöleli az élet minden aspektusát és viszonylatát, az ember és ember közötti kapcsolatokat éppúgy, mint az ember és Isten közöttieket. Minthogy a Halachá mindent felölel, azt is mondhatjuk, hogy a zsidó vallás is mindent felölel.)

Motti Inbari, aki az amerikai Észak-Karolina állam egyetemének professzora, megállapította, hogy Ginsburg állás-

pontja szerint a zsidók kiválasztott népet alkotnak, akiket Isten a saját képmására teremtett, ezzel szemben a nem-zsidóknak nincs ilyen státuszuk, és ténylegesen emberi színvonalat el nem érő lényeknek kell tekinteni őket. Inbari úgy véli, hogy Ginsburg teológiai megközelítése olyan nézeteknek a folytatását jelenti, amelyek a közép-korban széles körben el voltak terjedve. Így például a Tízparancsolatnak az a rendelkezése, hogy „Ne ölj!” nem vonatkozott egy nem-zsidónak a megölésére, mivel a „Ne ölj!” az az embernek a meggyilkolását tiltja, ha pedig egy nem-zsidó nem számít emberi lénynek, akkor a Tízparancsolatnak ez a rendelkezése nem vonatkozik rá. (Motti Inbari: *Jewish Fundamentalism and the Temple Mount: Who Will Build the Third Temple?* State University of New York Press, Albany 2009)

Inbari szerint Ginsburg elvben azt is elképzelhetőnek tartja, hogy ha egy zsidónak májátültetésre van szüksége ahhoz, hogy életben maradjon, akkor megengedhető egy nem-zsidó erőszakos kényszerítése májának átadására. 1996. április 20-án a *Jewish Week* című hetilapban Lawrence Cohler számolt be Ginsburgnek a tanításairól, és azok matematikus gyökereiről a zsidó írásos hagyományban. Ginsburg egyik munkatársa, aki társszerzőként részt vett a *The King's Torah (A király Tórája)* című könyv megírásában, azt állítja, hogy a zsidótörvény alkalmanként megengedi a nem-zsidó csecsemő megölését. Az izraeliek túlnyomó többsége ellenzi ezeket a szélsőséges véleményeket, és a zsidó vallási hatóságok elhatárolódnak tőle. Ők arra hivatkoznak, hogy „a Tóra szerint valamennyi ember Isten képmására született.”

Ennek ellenére a jelenleg is érvényben lévő izraeli katonai kézikönyvek időnként ezeket a szélsőséges nézeteket tartalmazzák. Már említettük, hogy az egyik főképlán által írott brosúrában ez olvasható: „Háborúban, amikor erőink

megrohamozzák az ellenséget, nekik meg van engedve, sőt a Halachá (zsidó törvény) meg is követeli tőlük, hogy jó civilt is megöljenek...”

Az izraeli védelmi erők rabinátusának ezek a tanításai érvényben voltak 2008 és 2009-ben, amikor Izrael támadást intézett a minden oldalról bekerített Gáza övezet ellen, és megölt 1300 palesztint, és 5300 további megsebesített. Az izraeli áldozatok száma 13 fő volt, és 326 sebesült. A Chicagóban élő Stephen Lendman írja: „2007-ben a korábbi izraeli főrabbi, Mordechai Eliyahu felszólította az izraeli hadsereget, hogy tömegesen ölje meg a palesztinokat: Ha nem adják meg magukat, miután megöltünk százat, akkor meg kell ölni ezret. És ha ezer után sem teszik le a fegyvert, akkor meg kell ölni tízezret. És ha még azután is ellenállnak, akkor meg kell ölni százazretet, sőt, egymilliót.”

A Zsidó Rabbí Tanács elnöke így fogalmaz: „Háború idején nincs olyan, hogy ellenséges civilek. A mi Tóránkban foglalt jog szerint a saját katonáinkkal szemben kell könyörületet gyakorolni, és őket kell megmenteni... Ezer nem-zsidó élete nem ér annyit, mint egy zsidó ujján a köröm.” Egy Chabad-Lubavich rabbira, Manis Friedmanra, nagy hatással volt Schneerson. Ő volt a Rebbének a szimultán tolmácsa, amikor előadásokat tartott. Manis Friedman jelenleg a minnesotai Jewish Studies Institute dékánja, s róla írja az Izraelben megjelenő Ha'aretz című lap: „A legtöbb Chabad-Lubavich rabbihoz hasonlóan Manis Friedman is meghódította sok zsidó szívét karizmatikus beszédével a szeretetről és Istenről. Friedman volt az, aki segítette Bob Dylant, hogy csatlakozzon a Chabadohoz.” Friedman manapság sokat utazik, és ma már kevesebb melegítést tanúsított, amikor megkezdte: mi a véleménye, hogyan kellene a zsidóknak arab szomszédaikhoz viszonyulniuk. Friedman erre így válaszolt: „Nem hiszek a nyugati erkölcsiségben, vagyis abban, hogy ne ölj meg polgári személyeket

vagy gyerekeket, ne rombold le a szent helyeket, ne harcolj ünnepi időszakban, ne bombázd a temetőket, és ne lőj addig, amíg nem lőnek rád először, mert ez erkölcstelen. Az egyedüli módja a morális háborúnak az, ahogy a zsidók teszik: le kell rombolni a szent helyeiket. Meg kell ölni a férfiakat, asszonyokat, gyerekeket és háziállatokat.” (Moment magazine: *Ask the Rabbis – How Should Jews Treat Their Arab Neighbors?* 2009. május-június)

Shahak és Mezvinsky megjegyzi, Schneerson a zsidókról és a nem-zsidókról akkor nyilatkozott, amikor a Rebbe még az izraeli munkáspárt politikai szövetsége volt, és sok támogatást kapott az izraeli kormánytól. Az 1970-es évek közepén azonban Schneerson úgy döntött, hogy a munkáspárt túlságosan mérsékelt, és a sokkal jobbra álló pártokat kezdte el támogatni. Ariel Sharon a Rebbe egyik kedvenc politikusa volt. Sharon viszonzásképpen nyilvánosan támogatta, és Schneerson halálakor megindító beszédet mondott a Kneszethben. (Jewish Fundamentalism in Israel. Pluto Press 1999)

Allan Brownfeld szerint kevés amerikai van megfelelően tájékoztatva arról, hogy mennyire erős a vallási-gyökerű fundamentalista mozgalom Izraelben. Zsidó amerikaiak nem vesznek tudomást arról a szűklátókörű etnocentrizmusról, amelyet ennek a mozgalomnak a rabbijai támogatnak. Nem ismerik azokat a zsidó forrásokat, amelyekre ezek a rabbik hivatkoznak, élesen megkülönböztetve azokat az erkölcsi kötelezettségeket, amivel egy zsidónak és egy nem zsidónak tartoznak. Néhány korai haszid szövegben is benne van az, hogy a zsidók felsőbbrendűek, és a nem-zsidók alacsonyabbrendűek. Ezt tartalmazza a klasszikusnak számító „Tanya”, amit ma is tanítanak, és ami a Chabad filozófia főművének számít.

Brownfeld idézi Kook rabbit is, akit a zsidó fundamentalizmus messiási irányzata köz-

tiszteletnek örvendő atyjának tartanak. Kook többek között ezeket mondta: „A különbség egy zsidó lélek és a nem-zsidó lelke között – különböző szinteken, mindegyükre vonatkozóan – nagyobb és mélyebb, mint a különbség az ember lelke és az állatok lelke között. Brownfeld azt hangsúlyozza, hogy ezt a nézetet vallják az elfoglalt Nyugati Part telepesszervezetének vezetői. Kook véleménye Isaac Luria műveire támaszkodik, amelyek a XVI. századi misztikus gondolkodásmódot tükrözik. A Luriánus Kabbala egyik alapítvása a zsidó lélek és test abszolút felsőbbrendűsége a nem-zsidó lélekkel és testtel szemben. Ez a Kabbala azt állítja, hogy a világot kizárólag a zsidók kedvéért teremtették. A nem-zsidók létezése csak másodlagos.”

Shahak és Mezvinsky szerint fontos ezeknek a hittételeknek az ismerete, mert ezek nélkül nem lehet megérteni, hogy a nyugati parti harcias telepeseket mi motiválja. A fundamentalista zsidó vallási ideológia szerint minden nem-zsidó a sátán földi megtestesülése, és az a meghatározás, hogy 'emberi lények', kizárólag csak a zsidókra vonatkozik a zsidó jog szerint.

Yehoshafat Harkabi, aki korábban az izraeli katonai hírszerzés főnöke volt, 1988-ban megjelentetett *Israel's Fateful Hour (Izrael sorsdöntő órája)* című könyvében kitér arra, hogy a szélsőséges vallási nézetek széles körben nem dominálnak. A valóság az, hogy a nacionalista vallási szélsőségesek semmi esetre sem holdkóros hőzöngők. Számosan közülük köztisztelőben álló személyek, akiknek a szavára sokan hallgatnak.

Brownfeld megjegyzi, hogy noha a messianisztikus fundamentalisták az izraeli lakosság viszonylag kis részét alkotják, politikai befolyásuk azonban egyre növekszik. Megvetik a nem-zsidókat, de azok iránt a zsidók iránt, akik ellenzik a nézeteiket, a gyűlöletük még nagyobb. Brownfeld említést tesz Yitzhak Rabin izraeli minisz-

terelnök meggyilkolásáról is, aki békét akart kötni a palesztinokkal. Ő csak egy volt azoknak a zsidóknak a hosszú sorában, akiket meggyilkoltak, mert más utat követtek, mint amit a rabbinikus hatóságok előírtak.

Rami Rosen írja, a Ha'aretzben 1996-ban publikált cikkében, hogy „Az elmúlt ezeröttszáz év zsidó történelmében foglalt tények mutatják, hogy a kép különbözik attól, amit korábban mutattak nekünk. Tartalmazza keresztények meggyilkolását; Jézus keresztre feszítésének gúnyos megemlékését, amire rendszerint Purim alkalmából kerül sor; kegyetlen gyilkosságokat a családon belül; az informátorok likvidálását, amit titkos, rabbinikus bíró-

gesek a keresztényekkel szemben, és előfordult az is, hogy a nyugati partra érkező békeaktivistáknak az erőszakmentes tüntetés során azt mondták: „Mi megöltük Jézust, és titeket is megölünk.”

Jó-e az a zsidóknak, ha Európa elveszíti identitását

Baruch Efrati, izraeli rabbi vezetőiről egy Izraelben megjelenő újság számolt be 2012. november 13-án. A rabbi szerint a zsidóknak üdvözölniük kell azt a tényt, hogy a keresztény Európa elveszíti önzonosságát.

Rabbi Baruch Efrati

ságok rendeltek el gyakran válásos okokból, és amelyek kimondták az elkövetőre az ítéletet, és kijelölték a titkos végrehajtókat; a házasságtörő asszonyok meggyilkolását a zsinagógában, orruk levágását a rabbi parancsára.”

Rosen egyszerűen azt bizonyítja, hogy a zsidó nép tagjai a többi vallási közösséghez, a keresztényekhez, a mohamedánokhoz, a hindukhoz és más népekhez hasonlóan a történelem során elkövettek atrocitásokat, időnként a vallásuk nevében. A különbség mindössze annyi, hogy erről nagyrészt hallgatnak az Egyesült Államokban. Az ilyen hallgatás azonban nem változtat a tényeken. Így az amerikai tömegtájékoztatás nagyon ritkán számol be arról, hogy szélsőséges izraeli telepések mennyire ellensé-

Ez büntetés azért, amit évszázadokon át tettek a zsidókkal, amikor Európában éltek száműzetésben.

Baruch Efrati rabbit, aki yeshiva iskolát vezet, és a nyugati parti **Efrat település** közösségi rabbija, egy nyilvános vita alkalmával megkérdezték, hogy miért helyesli Európa iszlamizációját. Efrati írásban válaszolt a kérdésre. Azzal érvelt, hogy egy muszlim Európa etikai és teológiai okokból jobb lenne, mint egy keresztény Európa. „Soha nem fogjuk megbocsátani az európai keresztényeknek gyermekeink, asszonyaink és öregjeink millióinak a lemészárlását... Nem csak a nemrég történt Holokauszt esetében, de nemzedékek során át következetes módon, amely jellemző valamennyi keresztény egyház képviselésére.”

„Most Európa elveszíti önzonosságát más nép, más vallás kedvéért, és nem lesznek maradványai, sem túlélői a keresztény erkölcsletelenségnek, amely sok vért ontott, és amit nem képes jóvátenni.” Ehhez annyit fűzött hozzá, hogy a zsidóknak imádkozniuk kell azért, hogy Európa iszlamizációja ne okozzon kárt Izrael népének.

Azért idéztünk néhány sors **Baruch Efrati** rabbi nézeteiből, mert számos zsidó vall hasonló nézeteket. A többségük azonban soha nem mondaná meg nyíltan, hogy gyűlöli a keresztényeket, sem azt, hogy gyűlöli a fehér nem-zsidó embereket. Mint már **Rami Rosen** is kifejtette, a zsidók üldözése Európában az esetek többségében a befogadó nép és állam válasza volt az összeférhetetlennek bizonyult zsidó magatartásra. Történelmi tény, hogy az Európa különböző országaiban letelepedett zsidók rendszerint beavatkoztak a befogadó nép életébe, és helyi szokásaikat és kereskedelmi gyakorlatukat számos esetben a többség számára hátrányos módon megváltoztatták. Elsősorban az uzsorakamatra való pénzkölcsönzés volt az, ami kiváltotta az ellenszenvet és az ellenállást irányukban. Egyetlen befogadó nép sem kényszerítette őket arra, hogy uzsorakamatot szedjenek. De ezt, ahogy csak mód volt rá, megtették. A történelem során valóban megbüntették őket ezért a magatartásukért, és több mint százötven alkalommal kellett távozniuk egy-egy országból az elmúlt ezer évben.

A fentiekből látható, hogy a judaizmus üzenete, értékrendje, életfelfogása nem minden néphez, és nem valamennyi emberhez szól. Az ő erkölcsi tanításai nem egyetemesek. A judaizmus egyetlen nép szükségleteit, érdekeit és értékeit kifejező vallás, amely nem Isten és az emberiség viszonyán alapul, hanem azon a különleges megállapodáson, vagy szerződésen, amelyet Isten a választott néppel kötött a vallási legendák és mítoszok szerint a Sínai-hegyen. Ez a nép, hogy megmaradhasson, kénytelen elkülönülni a többi embertől, mert ha ezt nem teszi, akkor beolvad és a világtörténelem többi népéhez hasonlóan más népekben élne

tovább. Ha ezt az utat választaná, számos konfliktusa megoldódna, de elveszítené azt a különleges státuszát, hogy ő Isten kiválasztott népe, és a többi nép felett áll.

Amikor ez az írás készült, akkor érkezett a világhálón a következő zsidó anekdota Amerikából. Az egyik amerikai zsidó üzletember beszél a barátjával, és elmondja neki: egy évre Izraelbe küldte a fiát, hogy el-sajátítsa a zsidó közösségi életet és kultúrát. Amikor visszajött, elmondta, hogy jól érezte magát, de keresztény lett. A barátja erre azt válaszolja, nagyon érdekes, mert ő is elküldte a fiát, és az is, amikor visszajött, azt mondta, hogy keresztény lett. A két beszélgető úgy döntött, hogy elmennek a rabbihoz, és kikérik a tanácsát. A rabbi meglepetésükre azt válaszolta, hogy ő is elküldte a fiát Izraelbe, s amikor visszajött, az ő fia is keresztény lett. Ézért legjobb lenne megkérdezni az Istent. Mindhárman imádkozni kezdtek, és egyszer csak megszólalt a Mindenható hangja: „En is elküldtem a fiamat Izraelbe...”

Jézus, Isten fia, azt hirdette, hogy „az én országom nem e világról való, és Isten népe nem a testi Izrael, hanem a lelki Izrael, az én szent városom nem a földi, hanem a mennyei Jeruzsálem, a nem-törzsi, hanem univerzális Isten minden olyan embernek az Istene, aki követi a parancsolatait. Nem a gyűlölet és a bosszú a fontos, hanem az, hogy minden egyes embert szeressünk, s ha megdobbunk kövel, dobd vissza kenyérrel, s ha megütik az egyik orcádat, akkor tartsd oda a másikat.” Jézus azt hirdette, hogy könnyebb a tevének átmenni a tűfokán, mint a gazdagnak bejutni a mennyek országába, és azt kérte: úgy szeressük embertársunkat, mint önmagunkat: csak azt tegyük vele, amit elvárunk tőle magunkkal szemben. A szeretet Jézusa csak egyszer nyúlt erőszakhoz, amikor korbáccsal verte ki a nyereszkedő kufárokat a templomból.

Európánk két pilléren nyugszik: a görög-római magas-kultúrán és a kereszténységen. Aki megtagadja a keresztény értékrendet, a keresztény kultúrkörhöz tartozást, az már nem európai.

Az ember, akinek a hazugsága elpusztított 100 000 életet

The Independent -
Kontrollblog

A brit televízió interjút sugárzott azzal az emberrel, akinek a tömegpusztító fegyverekről szóló hazugsága segítette "bebizonyítani" Irak lerohanásának szükségességét. A kilenc éves háború, ami többek között ennek a hazugságnak köszönhető, több, mint 100 000 életet követelt és font százmilliókba került.

Rafid Ahmed Alwan al-Janabi a "Curveball" álnéven ismert iraki menekült, aki kitálta az iraki tömegpusztító fegyverekről szóló információt, mosolyogva kijelenti, hogy ő mindent átgondolt elejétől a végéig. Ez egy, a történelem menetét befolyásoló átverés volt, Rafid Ahmed Alwan al-Janabi (Curveball valódi neve) hazugságát arra használták fel, hogy igazolják az iraki háború jogosságát.

"Az volt a fő célom, hogy eltávolítsam Irak önkényurát, mert minél tovább maradt volna hatalmon ez a diktátor, az iraki nép annál többet szenvedett volna rendszerének sanyargatásától." - mondta magát védve.

A vegyész mérnök 1999-ben kért politikai menedékjogot Németországban. Azt állította, hogy Irakban ő felelt a mobil biológiai laboratóriumok gyártásáért. Az USA államtitkára, Colin Powell elhíresült, az ENSZ Biztonsági Tanácsában tartott, a háború szükségességét taglaló "bizonyító eljárásában" a disszidens koholmányait úgy adta elő, mint "megbízható felderítési adatokon alapuló tényeket és következtetéseket." (Powell évekkel később beis-

merve tévedését, könyvében "katasztrófának" nevezte azt a beszédét... a ford.)

Egyébként Janabi úr a kétrészes "Modern Spies" (Modern kémek) filmben elmondja, hogy állítása nem volt igaz. A feltett kérdésre: "Ez azt jelenti, hogy az Irak elleni háborúra egy hazugság miatt került sor, s ezt a hazugságot Ön találta ki?" - egyszerű, nyugodt választ adott: "Igen".

Az amerikai hivatalnokok "kiszínezték" azokat a rajzokat, amiket Janabi úr készített a mobil biológiai fegyvergyártó laboratóriumokról. Lawrence Wilkerson ezredes, Powell irodavezetője elismerte, hogy erre azért volt szükség, hogy "prezentációképesebb" legyen. "Bevontam a képjavító munkába a Fehér Ház csapatát is", jelentette ki, majd hozzátette, hogy "a felderítés meghajolt a politika követelése előtt".

Wilkerson úr volt főnökéről megjegyzi: "Biztos vagyok abban, hogy Powell államtitkár jelenleg képtelen harag nélkül gondolni "Curveballra", aki így kihasználta őt hamis adataival".

(Végül megtalálták ezeket a "mobil biológiai fegyvergyárat". Az USA nagy bánatára azonban kiderült, hogy egy mezőgazdasági program keretében idekerült német gyártmányú talajvizsgáló laboratóriumokról van szó.

Kb 4 éves működés után feloszlatták a CIA nagy létszámú kutatócsoportját, aminek feladata az iraki tömegpusztító fegyverek felkutatása volt. Annyi "világébékét fenyegető" (az iraki háború megindításának egyik szlogenje) anyagot sem találtak, amennyitől egy szűnyog jobb létre szenderülhetett volna... a ford.)

Ezzel a filmmel kapcsolatos még egy szenzáció; közli annak a valódi okát, hogy 2010-ben az FBI miért sietett letartóztatni

rangú hivatalnokkal. "Nagyon nyugtalanok voltunk, -nyilatkozta a kémelhárító. - Elég közel kerültek a kabinet fontos tagjához, és mi nem engedhetjük, hogy ez tovább folytatódjon". Az ügygel kapcsolatban Figliuzzi nem volt hajlandó elárulni, hogy ki is az a bizonyos magas beosztású egyén, aki a kémek célpontja volt. (Szokásos FBI eljárás: pl. többszáz terrorveszély figyelmeztetés, s közben 9/11 óta nem történt terrorcselekmény az USA-ban. Ezek az "ügyek" akkortájt szoktak nagyobb számban "kipattanni", amikor az FBI éves költségvetéséről dönt a Kongresszus... a ford.)

A filmben szerepel néhány brit felderítő is. Britannia történetében ez az első eset, hogy tényleges szolgálatban levő felderítők interjút adnak a tévének. A brit kémek alakjai -ellentétben az amerikaiakkal- csak sötét körvonalak, helyettük színészek beszélnek. A BBC ismert riportere, Peter Taylor egy évig dolgozott a filmen. Ő úgy írja le őket, mint "hétköznapi emberek, akik elkötelezettek munkájuk iránt", és abszolút nem hasonlítanak a filmipar által megjelenített kémekhez. "Meglepett, hogy mennyire átvették a polgári élet bürokráciáját. Mindenhez engedély kell...néha 3 példányban" - tette hozzá Taylor úr.

Egy potenciális ügynöknek el kell feledkeznie a Hollywood ihlette képzelődésekről, véli a CIA személyzeti utánpótlási ügyekkel foglalkozó munkatársa, Sonya Holt. "Általában azt gondolják, hogy minden úgy van, mint a filmekben - nálunk mindenki fegyvert hord és menet közben ugrál ki az autóból... Igen, mi felderítési adatokat gyűjtünk, de kevesen száguldoznak gépkocsikon. Jelentéseket kell írni, megbeszélésekre járni - ez a munka nem mindig hasonlít a filmvásznon megjelenítettekhez".

Önálló euroszeptikus frakcióra vágyik Marine Le Pen

2014.05.30.

08:58 Magyar Hírlap / MTI

Marine Le Pen, az európai parlamenti (EP) választásokon Franciaországban történelmi győzelmet aratott szélsőjobboldali Nemzeti Front (FN) elnöke szerdán Brüsszelben sajtótájékoztatót tart európai szövetségeseivel - közölte a francia politikus Európa-ügyi tanácsadója, Francois Hollande francia államfő továbbra is Franciaország megreformálását és az "érthetlenné" vált Európának a növekedés, a munkahelyteremtés és a befektetés érdekében történő új pályára állítását tekinti fő feladatának.

"Marine Le Pen szerdán délután fél 5 óraker sajtótájékoztatót tart szövetségeseivel Brüsszelben, az Európai Parlamentben" - mondta hétfőn Ludovic de Danne.

Kikből állhat a frakció?

Az FN a vasárnapi voksoláson a szavazatok 25 százalékával 24 képviselői helyet szerzett meg. Le Pen azt reméli, hogy önálló euroszeptikus frakciót alakíthat az EP-ben. Ehhez azonban legalább 25 képviselőre van szükség, ráadásul úgy, hogy azok legalább hét különböző országból érkezzenek.

Az FN már szövetséget alkot a holland Geert Wilders euroszeptikus, idegengyűlölő szélsőjobboldali Szabadságpártjával (PVV), az olasz Északi Ligával, a belga Flamand Érdekekkel (Vlaams Belang) és az osztrák FPÖ-vel. Nigel Farage, a Nagy Britanniában győzelmet aratott EU-ellenes politikai erőnek, az Egyesült Királyság Függetlenségi Pártjának (UKIP) a vezetője eddig visszautasította a szövetség lehetőségét Le Pen pártjával, annak antiszemitizmusára hivatkozva.

Válságtanácskozást tartott a francia kormány

Eközben Francois Hollande francia államfő még nem döntötte el, hogy milyen politikai választ ad a francia politikusok és elemzők által földrengéshez hasonlított szélsőjobboldali győzelemre. Kormányának tag-

Marine Le Pen Fotó: Europress/AFP

jai azt már vasárnap kizárták, hogy Marine Le Pen kérésére a köztársasági elnök feloszlassa a nemzetgyűlést és új választást írjon ki, vagy hogy a kormánynak új irányvonalat jelöljön ki.

Az elnöki hivatalban a Manuel Valls miniszterelnök és kormányának több tagja részvételével hétfő délelőtti rendezett, több mint egyórás válságtanácskozásról, amelynek célja a tanulságok levonása volt a kormányzó szocialisták mindenkori legrosszabb EP-választási szereplése után, semmilyen részlet nem szivárgott ki, a megbeszélésen részt vett politikusok pedig nem nyilatkoztak. Csak annyit lehet tudni: az államfő még habozik, hogy tartson-e televíziós beszédet.

Az viszont biztos, hogy a tagországok állam-, illetve kormányfői kedd este kötetlen jellegűnek mondott találkozóra gyűlnek össze Brüsszelben, hogy munkavacsora keretében tekinthessék át az európai választások kimenetelét, s azt követően Hollande a helyszínen sajtótájékoztatót tart.

Nem lesznek újabb személyi változtatások

A kormányzó szocialisták két hónappal ezelőtt hatalmas vereséget szenvedtek a helyhatósági választásokon, s akkor Hollande néhány napon belül gyakorlatilag átszervezte a teljes végrehajtó hatalmat: Manuel Valls addigi belügyminisztert nevezte ki kormányfőnek és leváltotta a Szocialista Párt vezetőjét is. Most viszont nem kívánja személyi változtatásokkal megnyugtatóni a közvéleményt.

A miniszterelnök hétfőn az

RTL kereskedelmi rádióban megismételte vasárnapi esti kijelentését, miszerint nem lesz változtatás a kormányban és a nemzetgyűlés feloszlata sem várható. "Az elnöki mandátumot végig kell vinni (2017-ig). Nem fogjuk az identitási és a

mint akik ellen a rendszernek fel kell vennie a harcot. Ez a helyzet Európában, ez a helyzet az Európai Parlamentben. Mihelyt valaki bátor ahhoz, hogy felvesse a valódi problémákat; hogy kihívást intézzen az alternatíva nélkülinek mondott neoliberalizmus ellen, abban a pillanatban pellengérré állítják. De a bátorságot a nép mindig is díjazza. és ahhoz fordul, akinek van belőle.

- Önben - és azt hiszem, véleményemet sokan osztják - van olyan bátorság, hogy politikus léte is kimondja, amit az emberek egyszerűen látnak és tapasztalnak.

- Ez az oka annak, hogy annyi sértés ér a politikai osztály részéről, és ezért állnak hadrendbe ellenünk. Mert mi kimondjuk az igazságot, ami elviselhetetlen számukra, hiszen ha szembeállítjuk őket az igazsággal, a valósággal, kiderül, tehetségtelenekek és képtelenekek, hogy megfeleljenek feladatuknak. És kiderül, hogy gyávák és hazudnak. Ennek hatására pedig az emberek elfordulnak tőlük. Vagyis az igazság kimondása nagyon veszélyes számukra.

- Osztja a francia szocialista kormány belügyminiszterének, Valls úrnak azt a kijelentését, hogy a romák nagy része képtelen beilleszkedni az őket befogadó társadalomba?

- (...) jogunk van ahhoz, hogy megghiúsítsuk egyes emberek le- és betelepítését! Vagyis Valls úr azt mondja, amit említett, de emellett a határok teljes nyitottsága mellett van; a még lazább bevándorlási lehetőségek megvalósításának híve, de nem akarja, hogy meghatározzák azokat az ismérveket, hogy kik jöhessenek az országunkba. Tehát a belügyminiszter úr skizofrén.

- Mi történik, ha jövő január elsejétől több tízezer „utazó ember”, ahogyan a cigányokat Franciaországban nevezik, felkerekedik Romániából és Bulgáriából, hogy önöknél telepedjen le?

- Ez nagyon jó kérdés. Ezért leszek elnök 2017-re. Mert meg kell mutatni, hogy a határaink a mieink. Franciaország problémája, hogy a legvonzóbb ország az illegális bevándorlónak. Ingyen lakhat, ingyen részesülhet különféle szolgáltatásokban; szociális segélyt kap, szociális lakást. Vagyis Franciaország porszívóként működik (...)

morális válságot, amelyet jelenleg Franciaország átél, választási rendetlenséggel megtoldani, és kormányozhatatlanná tenni az országot" - hangsúlyozta Valls.

A miniszterelnök ugyanakkor megígérte, hogy folytatja a szerény jövedelműek személyi jövedelemadójának csökkentését, s emlékeztetett arra, hogy eddig egymilliárd eurót engedett el a kormány mintegy 1,8 millió háztartásnak. Azt is megerősítette, hogy a deficitcsökkentést és a munkahelyteremtés érdekében a vállalatok támogatását tekinti fő feladatának.

Marine Le Pen: Az EU össze fog omlani

2013. október 31., Magyar Nemzet

Ugrásszerűen nő a radikális francia Nemzeti Front pártjának és vezetőjének, Marine Le Pennek a népszerűsége. A Magyar Nemzet brüsszeli tudósítója, Lovas István Strasbourgban beszélgetett az elnök asszonnyal, aki arra számít, hogy 2017-ben Franciaország elnökévé választják.

-Hosszú évek óta hiába keresek könyvet vagy disszertációt a politikai bátorságról. Nekem úgy tűnik, önnek jócskán akad belőle. A hiány arra mutat, hogy a bátorság nem politikai kategória?

- A politikai bátorság eltűnt. Akiknek pedig van belőle, azok igen hamar úgy jelennek meg,

Mándoki Andor:

Szabadkereskedelmi társulás amerikaikkal

Bevezetés

Az egypólusú világhatalom, a Földi Királyság megvalósítását szolgálták: az első, a második világháború Európában és a hidegháború. A harmadik világháború előkészítése és az ezt leváltó jelenlegi gazdasági háború, a háttérerő, a háttérerő pedig a pénzhatalom irányítása alatt áll. Ennek megjelenítése Európában és Amerikában a fehérek földjén a Washingtoni Konszenzus néven hírhedtté vált globalizáló gazdaságpolitika, amelyik a XIX. századi önszabályozó piaci modell, s Simon Perez jelezte katonai megszállás nélküli gyarmatosító vadkapitalizmus. Ennek jegyében zajlott, folyik Európa jelenlegi gyarmatosítása, és a visszavett szocialista országok rendszerváltó kizsákmányolása. Ez a háború most végső szakaszába érkezett a szabadkereskedelmi társulás ajánlásával Európa számára az Amerikai Egyesült Államok részéről. A téma azért érdekes, mert a globalizáló törekvések megakadtak. A XXI. században gyarmatosítani, kizsákmányolni hódítanak népeket, ez egy avitt, ostoba, pénzéhes, gyűlölködő, megbukott gyakorlat felújítása. Másrészt Kína, India, Oroszország új birodalmi aspiránsok is felléptek a világtörténelem színpadán. Európának választani kell! Marad az amerikai kiszolgáltatottság igájában, vagy összefog az orosz birodalmi törekvésekkel egyenlő partnerként. Minden adottsága meg van arra is, hogy évezredek kultúrája, keresztényi alapjain önálló birodalmat építsen. Ehhez a Visegrádi Négyek alapjára felépíthető Közép-Európa régió megszervezése támogatásul szolgálhat.

A múlt század hatvanas éveiben az NSZK-ban egy tanul-

mányt olvastam. A szerző meg-
rója az európaiakat. hagyják,
hogy a hagyomány, kultúra, is-
ten, vallás nélküli két kezdetle-
ges szuperhatalom, az USA és a
Szovjetunió eluralkodhassanak,
kihasználják, kizsákmányolják,
kirabolják Európát. Holott Európa
hagyományában, kultúrában, szelle-
mi és erkölcsi, sőt még gazdasági erő-
ben és a népesség számában is
felette áll az említetteknek.
Azóta is folyik az európai ke-
resztény civilizáció felszámolása.

A világ sorsáról 2005-ben az
amerikai hírszerzés prognózist
ad 2020-ra. Nyolc milliárdan
leszünk. A szegények még sze-
gényebbek, a gazdagok még
gazdagabbak lesznek. A XXI.
század az ázsiaiaké. Az európai
unió szétesik, muzulmánok
árasztják el Európát. Ez akár a
globalizálók terve is lehet. hoz-
záértők szerint ugyanis ezek a
megállapítások nem próféciák,
sokkal inkább gonosz, kegyet-
len szándékok, tervek Európa
leigázására.

Szabadkereskedelmi társulás amerikaiakkal

Évekkel ezelőtt született el-
határozás, nyilatkozatok, akció-
tervek a globalizáció szabadke-
reskedelmi társulásra az
Európai unió és az Amerikai
Egyesült Államok között. csak
most kerülnek nyilvánosság elé,
amikor a globalizáló gazdaság-
politika bukni látszik, az
Európai Uniót is válságba so-
dorva, és megkezdődött a kü-
lönöző birodalmak építkezése.
Egyszerre csak fontos lesz az
Unió és beléptetése a transzatlanti
szabadkereskedelmi társulá-
sba. csakhogy az Uniónak
adottsága és kötelezettsége len-

BHT 2010 év

ORSZÁG	EURÓ
Luxemburg	66,300
Hollandia	32,500
Írország	31,100
Dánia	31,000
Ausztria	30,800
Svédország	30,300
Belgium	29,000
Németország	28,800
Finnország	28,100
Anglia	27,400
Franciaország	26,300
Olaszország	24,600
Spanyolország	24,500
Görögország	21,900
Portugália	19,600
EU 15	30,100
Ciprus	24,200
Málta	20,100
EU 17	29,200
EU 27	24,400
USA (2009)	37,300

ne saját birodalmát építeni ke-
resztény erkölcsi alapjaira a
benne társult nemzetek érdekei-
nek védelmére.

Ha a transzatlanti társulás és
az Unió felszámolása már két
évtizede tervezett, akkor nem
véletlen az Unió mostani válsá-
ga, de a közép-kelet európai
gazdaságok felzárkóztatásának
hiánya sem. Fejletlen gazdasá-
gokat könnyebben emésztheti
meg az USA gazdasága. Ezért
szükséges számba venni, hogy
mit jelenthet a fejlettebb ameri-
kai gazdasággal közösködni
egy bukott gazdasági program
továbbvitele érdekében, ami az
alakuló többpólusú világban
ugyanis sikertelenségre van
ítélve az érdekeltek értelmisé-
gének szellemi és erkölcsi de-
kadenciája miatt.

Az Európai Unió válsága

Az amerikaiak által ajánlott
szabadkereskedelmi társulás a
globalizáció angol-szász-izraeli
vadkapitalizmus továbblépését
célozza, és a pénzuralmi világ-
hatalom uralmát szolgálja. en-
nek gazdaságpolitikai sikerének

alapja a zsidó-keresztény tízpa-
rancsolat egyes tiltásainak az
elvetése, sőt elkövetése a pénz-
zel mért siker érdekében.
Keresztény- és emberellenes,
mivel elveti a közjót a gátlástal-
an haszonszerzés érdekében.
Ezen liberális gazdaságpolitikai
dogma győzte le a keresztény
szociális piacgazdaságot, és ve-
zetett el a jelenlegi válsághoz.
A szovjet uralomtól megszaba-
dult országok közül
Oroszországban és
Magyarországon aratta a legtel-
jesebb sikerét a vadkapitaliz-
mus, mérhetetlen pusztítást
okozva! (Elcsalt magyar gazda-
ság, kapu, 2012. 09-10. szám)

Az USA a világ legfejlettebb
gazdaságának tulajdonosa. Az
Európai unió fejletlenebb gaz-
dasággal rendelkezik. kérdés,
hogy milyen eredménnyel ka-
pcsolható egybe két különböző
fejlettségű gazdaság abban az
esetben, ha azonos, a
Washingtoni Konszenzuson
alapuló globalizáló, angolszász
típusú kapitalista gazdasági
rendben működnek.
Analogiáknak szolgálhat a volt
8 szocialista ország csatlóása az
Európai unió 15 fejlett gazdasá-
gához 2004 év során. Ennek

2010 évig elért eredményeiből az a következtetés vonható le arra nézve, hogy mi vár az Európai Unióra, ha az amerikaiakkal javasolt szabadkereskedelmi társulásba lépnek be az országok? Az összehasonlítás a

gazdasága időarányosan is nagyobb mértékben bővült, mint az Unió keretei között. Az uniós csatlakozás nem javította gazdaságuk növekedésének ütemét. A nyolc ország közül a Visegrádi Négyek gazdasága is

3. Bruttó hozzáadott értékben a szolgáltatás részesedése: A gazdaság erejét a BHT termelés mennyisége és minősége határozza meg és a gazdálkodási tevékenységben a termelés a szolgáltatás aránya. A BHT

azonos mennyiségű BHT (100%) esetén a termékek, termelvények millió tonnái eshetnek ki az emberi élet fenntartásához szükségesekből. Kevesebb lesz az eladható, elfogyasztható, feldolgozható gazdasági produktum. Kevesebb a kibocsátás, BHT, a munkahely, az export, a bevétel és a kereset. Több a kiadás, a hiány, az import. hitelre van szükség és máris nő az adósságszolgálat, a külkereskedelmi forgalom hiánya... Kialakul a szegénység, nyomor, létbizonytalanság.

A termeléshez több pénz, befektetés, tudás, szorgalmas munka szükséges, mint a szolgáltatáshoz. A szerkezetváltást csak a profit növelésének gerjedelme indokolja. Gonosz, ostoba, ördögi ötlet a termelés felszámolása! Máris megtaláltuk a globalizáció gazdaságpolitikai értelmét, mozgatórugóját. Kibékíthetetlen az ellentéte a szociális piac-

ORSZÁG	1990	2004	2004 1990 %	2010 EURÓ	2010 2004 %
	EURÓ				
Csehország	9,700	16,000	179	20,700	116
Szlovénia	10,000	17,900	179	20,700	116
Szlovákia	7,700	12,000	159	17,900	149
Magyarország	7,800	13,600	174	15,800	116
Észtország	6,400	12,000	187	15,700	131
Lengyelország	4,600	11,100	241	15,300	138
Lettország	7,400	9,700	131	14,000	144
Litvánia	8,200	10,800	132	13,000	120
(Románia)	5,700	7,300	128	11,400	156
(Bulgária)	5,500	6,900	125	10,700	155
EU (10)	7,300	11,700	160	15,500	132
EU 8	7,700	12,900	167	16,600	129
V4	7,800	13,200	169	17,400	132

ORSZÁG/ CSOPORT	USA	EU27	EU15	EU8	V4
2010 ÉV / EURÓ	37,300	24,400	30,100	16,600	17,400
%	100	65,4	80,7	44,5	46,6

gazdaság főbb mutatóinak egybevetésével végezhető el (TÁBLÁZATOK).

1. BHT vásárlóerő paritáson egy lakosra jutóan: Az elemzésben ezen mutató szerint minősülnek: 20 000 euró/fő alatti szintet elért gazdaságok fejletlenek, a feletteiek fejlettek. Ennek alapján az Európai Unió 15 országát 2004 évben fejletlennek, 8 belépőt pedig fejletlennek tekintve kérdés, mennyire segítette az uniós tagság a belépőket a gazdaságuk növekedésének termelésében? Ez a mutató 2010 évben az EU 27 tagországában 10 700 és 66 300 euró között változik. A legkevesebb Bulgária, a legnagyobb Luxemburg esetében.

Az Unió 15 országának BHT értéke átlagosan 30 100 euró 2010. évben. A belépő fejletlen 8 országé 16 600 euró, ami a fejletleneknek csak 55 százaléka. Amíg 1990 és 2004 között önállóan a fejletlenek 67% növekedést értek el, addig az Unióban már csak 29% a fejlődésük. Önállóan ezen országok

erősebben növekedett önállóan, mint az Unióban.

Az uniós tagság tehát előnyt nem hozott a belépők számára a BHT termelésük tekintetében. Az Unió nem volt képes vagy nem akarta magához emelni a belépő 8 országot! Nem jobb a helyzet a további gazdasági mutatók elemzése során sem.

2. Foglalkoztatás: A gazdasági növekedés és a foglalkoztatás szorosan kapcsolódik egymáshoz. Ha a hatékonyság nem javul, akkor a foglalkoztatás bővítése segíthet a gazdaság növelésére. Fejlett gazdaságokban a kettő együttesen emeli a növekedést. A foglalkoztatási ráta 52%-ról növekedett 66%-ra 2004 és 2010 között az EU 15 országának átlagában. Ennél kisebb a fejletlen 8 ország növekedése 50%-ról 60%-bővülés. Az Unióban belül a legmagasabb ráta Hollandiában, 75%, míg a legalacsonyabb Magyarországon, 55%. A foglalkoztatást nem tudta az Unió 46% átlagának szintjére emelni a csatlakozók országaiiban.

szervezete az uniós fejletlen országok gazdaságában korábban kétharmad lesz a szolgáltatás. Az elemzésből kitűnik, hogy a volt szocialista országok már 2004-re megközelíthetik a globalizáció gazdasági rendkövetelményét és a korábbi 30%-os szolgáltatási részesedés az Unióba lépés idejére már 65%-ot ér el. Az Unió és az USA esetében ez 71 és 79%.

Az emberi élet fenntartásához többségében termelt javak szükségesek és kevesebb a szolgáltatási igény. A termelő gazdasággal szemben eluralkodó szolgáltató gazdaság előnye, hogy kisebb a beruházási költsége, alacsony munkabérral működtethető és drágítja az élethez szükséges termékek árát. Érdekes módon a BHT mennyisége nem nő fel a fejletlen 8 országnál az Unió szintjére, de a szervezete azonnal átalakul. Az előbbihez költséges beruházások szükségesek. Az utóbbinak helyet teremteni elég a meglévő termelői vagyoni könyörtelen lerombolása. ugyanis

gazdasággal, ezért elfogadhatatlan a keresztény ember számára a globalizáló angolszász vadkapitalizmus.

4. A külkereskedelmi termékforgalom egyenlege: A lerombolt termelés pótlására szükséges importból beszerezni a hiányzó termékeket (acél, cukor, növényolaj, energiahordozó, autóbusz...) Az ezeket termelő dolgozók most munkanélküliek. A termelő gazdaság felszámolói pedig milliárdosok! 2004. év során az Unióba lépett 8 ország, a fejletlenek is veszteségesek a külföldön. A belépés nem javította helyzetüket. Az Unió 159, az USA 520 milliárd euró hiányt könyvelhetett el 2010. év folyamán. Ez sem bizalomerosztó hozomány a szándékolt szabadkereskedelmi nászhoz. A magyar külkereskedelmi forgalom egyenlege jelenleg pozitív, de 1990 óta 99755 milliárd forint a halmozott vesztesége. Ez pedig csak az egyike azon kártevőeknek, amit a termelői vagyon felének a lerombolása okozott a globali-

záló gazdaságpolitika érdeké-
ben!

5. Az államháztartás egyen-
lege a BHT százalékában: Ha
egy gazdasági rendben elfoga-
dott az államháztartást mindig
hiányosnak tervezni, akkor en-
nek biztos következménye az
eladósodás lesz. A globalizáló
gazdaságpolitikának pedig pon-
tosan ez a célja. Az EU 8 orszá-
ga 2004 és 2010 között -2,4-ról
- 5,7%-ra növelte államháztar-
tási hiányát, ami 137 százalékos
növekedést jelent. Ilyen hatást
váltott ki gazdaságunkban az
uniós tagság. Ezen csoporton
belül a Visegrádi Négyek orszá-
gai 56 százalékos növekedést
halmoznak fel. Amíg az EU 15
ország hiánya 2004-ben - 2,6%,
addig az EU 27 ország átlaga
már -6,6% hiányt mutat 2010.
évben. Az USA-ban még ennél
is magasabb, 7,5% a hiány, ami-
nek következménye az eladósó-
dásuk további mélyülése. Az
uniós tagság a 2004. évben a
belépőknek az államháztartási
hiány növekedését hozta meg.

6. Államok eladósítása: A
globalizáló gazdaságpolitika
egyik alapozó művelete az ál-
lam, az önkormányzatok és a la-
kosság eladósítása. Számos le-
hetőséggel élnek a pénzügyi ad-
minisztráció művelői. Ilyenek
az államháztartás hiánya, be-
csapó, pazarló beruházások, hi-
telpolitikai trükkök, alapkamat-
manipuláció a szándékos eladó-
sítás lehetőségei. A BHT szá-
zálékban mérve az EU 8 országá-
nál 2004-ben 31% mértékű az
eladósodás. 2010. évben ez már
43%. A Visegrádi Négyeké
54%. Az uniós átlag 81%, az
USA esetében ez 91%.
Magyarország élen jár 81 %-al.
Az új tagok eladósítását az uni-
ós tagság nem mérsékelte, ha-
nem fokozta a pénzvilág hasz-
nára.

Az adószolgáltat ellehetet-
leníti a gazdaság növekedését.
Magyarország adószolgáltatói
kötelezettsége 2010. évben a
BHT 23%-a, 6150 milliárd for-
rint, közel azonos az évi kifize-
tett összes nettó keresettel. A
kommunista, liberális kormány-
zás idején, nyolc év alatt 32 000
milliárd forint került kifizetésre
adószolgáltatás címen.
Hatalmas összeg, a egyharmad-
ból fel lehetett volna építeni

az egy millió boldogtalan szá-
mára szükséges termelői va-
gyont. Ilyen hatalmas hitelfel-
vétel mellett szegénység, nyo-
mor van az országban!

7. Fogyasztói árindex: A 8
fejletlen országban 2004 és
2010 év között a fogyasztói
árindex átlaga 52%-ra csök-
kent, hasonló a Visegrádi
Négyeké is: 47%.
Magyarország csak 69 %-ra
mérsékelte és Románia után a
legmagasabb, 4,7 % értékével.
Az Unió 2,1 %-os átlagát 14 or-
szág múlja alul, míg a többi 3
% fölött van. Magyarországon
az árindex növekedése 3,5 -sze-
res 1960 és 1989 évek között.
Ezt követően 2010 évig 14 -
szeres a növekedés. Gonosz
szándékú a szerkezete is, mert
szegény lakosságot sújtja. Az
élelmiszerek és az energiahor-
dozók ára négyszer - tízszer
magasabb, mint a tartós fo-
gyasztási cikkeké.

Kornai János neves közgaz-
dász hívja fel a figyelmet a
rendszerátalakítás kezdetén arra,
hogy a legfontosabb szociálpo-
litikai intézkedés az infláció
megállítása. Szerinte az infláció
nem természeti csapás, mert azt
a kormányok és a politikai erők
(szakértők) hozzák létre, és
ugyanazok képesek leállítani.
Neves rendszerátalakítók tették
tönkre a termelő gazdaságot, és
szabadították el az árak inflá-
sát. A törvény értelmében a
Magyar Nemzeti Bank elsődle-
ges célja az árstabilitás elérése
és fenntartása. Ennek a törvény
előírta követelménynek 2013 év
elejéig egyetlen regnáló bankel-
nök sem volt képes, vagy nem
akart eleget tenni. Elszabotálták
törvény szabta kötelezettségük-
et. Mikor felelnek ezért a tör-
vény előtt?

8. Munkanélküliség: A létbi-
zonytalanság a munkanélkülis-
ség egyik szülője. A globalizá-
ció kapitalizmus sem fékezi a
munkanélküliséget. Kiderült,
hogy amíg 2004 és 2010 között
az EU 27 országainak átlaga
7%-kal növekedett, addig az
EU 8, a fejletlenek 17% bővü-
lést értek el. Az USA és
Magyarország ebben is a csú-
csra vannak, a 78% és 84% nö-
vekedéssel. A munkanélküliség
csökkentése sem tartozik az
Európai Unió példamutató

eredményei közé. Az alacsony
bérszínvonal stabilizálója, a tő-
ke hasznának a gyarapítója. A
közjó ellenlábasa a munkanél-
küliség! Az Európai Unió válsá-
ga a rossz szándékú gazdaság-
politika következménye, amit
nem a társadalom jólétének te-
remtésére találtak ki, hanem a
pénzhatalom profitéhségének

kielégítésére hoztak létre és
működtetnek.

Következtetések

Az elemzésből kiderülnek a
globalizáló gazdaságpolitika
jellemző hatásai. Növekszik az
adósság, zsugorodik a termelés.
nő a szolgáltatás. Magas a ka-
matszint. állandó az infláció.
Veszteséges a külkereskedelmi
termékforgalom mérlege.
Gyengül a pénz, csökken a vá-
sárlóerő. Növekszik az uzorapro-
fit. Csökken a közjó.
Megvalósul a szegénység, nyo-
mor, munkanélküliség és a lét-
bizonytalanság. A gazdaság és a
pénz nem a dolgozó embert
szolgálja, hanem a kamatszédő
tőkéket. Ez generálja a bűnözet
és a korrupciót, amit a keresz-
ténység elvet. Magyarország
keresztény állam. A XXI. szá-
zadban csak emberbarát, ke-
resztény szociális piacgazdaság
létezhet egy keresztény ál-
lamban. Az Európai Unió nem ké-
pes a fejlettek színvonalára
emelni a fejletlenek szegényes
gazdaságát. Lehet, hogy ez a
pénzhatalom követelése, felis-
merés az is, hogy az USA ép-
pen olyan kizsákmányoltja a
pénz hatalmi gazdaságpolitiká-
nak, mint az Európai Unió.

Mindezekből következtethe-
tő, hogy különböző fejlettségű

gazdaságok egybevonása nem
biztosítja a fejletlenek felzár-
kóztatási lehetőségét. sokkal in-
kább a fejlettek erőfölényének a
növelését szolgálja. Az európai-
ak számára várhatóan értelmet-
len és káros a társulás, az ame-
rikaiakkal, a szabadkereskedel-
mi együttműködésre. Ez a tár-
sulás csak a pénzhatalom lehe-
tőségeit segíti elő. Erre utal a
titkolódzó, világuralomra
igényt tartó bildenberg ember-
csoport legutóbbi ülésén el-
hangzott követelésük, hogy a
társulás minél előbb jöjjön lét-
re, természetesen a kiszemelt
társadalmak megkérdőjezése nél-
kül. A számok tanúsága szerint
vannak jó mutatók is. Ebből ar-
ra kell következtetni, hogy tu-
dással és tisztességgel a rossz
gazdaságpolitika is működtet-
hető hasznosan, kevesebb ron-
tással.

Magyarország 2010. évben
megválasztott kormánya nem
akarja a globalizáló diktátumot.
Már három év után jelentősen
csökken az uzorakamat szintje,
az infláció, javul a külkereske-
delmi termékforgalom mérlege,
csökkennek a rezsiköltségek.
Növekszik az emberek remé-
nye, hogy a globalizáló rabszol-
gaságból ki lehet törni. Sikerét
mi sem igazolja jobban, mint a
pénzhatalom dühödt, gyűlölkö-
dő támadása.

Fejletlen és fejlett gazdaságok (verseny a piacon)

Értelmes szakemberek fejlet-
leneket fejlett gazdaságokhoz
nem kényszerítenek. 1945 után
az elpusztult német gazdaság-
nak pénzügyi Marshall-segélyt
adtak a pénzvilág urai.
Sikeresen, életképes, erős ga-
zdaságot hoztak létre a németek
hozzáért, szorgalmas munká-
val. Azóta is sarcolják, zsarol-
ják őket. A szovjet uralomban
kizsákmányolt visszavett orszá-
gokat is meg kellett volna segí-
teni, hogy gazdaságuk megerő-
södjön. A Deutsche Bank él-
nöke szorgalmazta megsegítésük-
et, amíg fel nem robbantották
páncélozott autójában kőszá hí-

rek szerint rendelésre. A fejletlen gazdaságok megsegítésére az erők sajnálták a pénzt, és azonnal nekik estek fölünyük kihasználására. Nem azért vették vissza ezeket, hogy gazdaságukat növeljék. Termelő vagyonukra, piacakra, olcsó munkaerejükre volt szükség. Azóta is fejletlenek, szegények, kiszolgáltatottak. Nem lesz az másképpen az atlanti társulásban sem. Nem tanácsos Európa

korlátlanul nyomtatja. Ilyen esetben esélyegyenlőségről beszélni a versenyben balgaság. A Washingtoni Konzenzuson alapuló globalizáló gazdaságpolitikával és a fedezetlen dollár bőségével szemben az európai gazdaság esélytelen, csak gyarmati sorsra számíthat. Ilyen transzatlanti társulásban a Közép-Európai régióknak nincs sok esélye.

A szabadkereskedelmi társu-

utóbb az amerikai érdekek képviselőjére Z. Brzezinski híres geopolitikus megjelent. Egyetértett a V 4-ek fegyverkezési szándékával és a gazdaság bővítésével. Hiszen ezek a forrást vonnak el a gazdaság bővítésétől, ami a versenyképességüket fékezi a piacon és ez nem az európaiaknak kedvez. Az sem meglepő, hogy a szakértő rosszállását nyilvánítja ki Oroszország birodalmi aspirációjáról, mintha az csak az amerikaiakat illetné meg.

azonban, hogy ezek az "átkozott" keresztények nem akarnak szolgák lenni, és meghalni, főleg a felsőbbrendű ateista hitvallás nevében vívott keresztényellenes vallásháború áldozataként!

Végszó

Nehéz idők várnak ránk. Az istentelen pénzhatalom birodalmába akarják kényszeríteni hazánkat. Istenhívó keresztény országok vannak a Visegrádi Négyek csoportjában. Jelenleg úgy tűnik, nem leszünk elegendően keresztény Európa jöjjön létre a kontinensen. A szétválás a gazdasági fejletlenség és a kereszténység vállalása alapján jöhetne létre. Nyugat és Észak-Európa elszakadhat, beállhat alattvalónak a pénzhatalom alá. Közép-, Kelet- és Dél-Európa pedig társulhat egyenrangú félként az Eurázsiai Birodalomhoz. Ennek kulcsa a Közép-Európa régió összefogása lehet.

Kudarccal esetén lehetünk önállóak is, hiszen Svájc, Norvégia, Izrael példáját is követhetjük.

Másod- és harmadrendűek, rab-szolgák mások szolgálatára a XXI. században ne legyünk!

Erre már egy forgatókönyvünk is van. Írta néhai Siklaky István kiváló nemzeti liberális közgazdász. Címe: "Létebiztonság és Harmónia". Újat is írhatunk, ha szükséges! Van földünk, vízünk, energia-hordozóink, szorgalmunk, eszünk, hitünk és erkölcsünk, felebaráti szeretetünk.

Mindent megkaptunk Istentől, hogy ne legyünk rab-szolgák. Mi is erősek és gazdagok leszünk, mint a példaképeink. Teremtőnk kegyelméből még egy irányító kiváló Harcost is kaptunk. Kövessük, támogassuk küzdelmét, hogy sikeresek lehessünk.

Magyarország! Szeresd, vagy pusztulj innen!

GAZDASÁGI ADATOK
2004 - 2010

Forrás: KSH

MEGNEVEZÉS	ÉV	ORSZÁGOK						
		VÁLTOZÁS	EU 8	V4	EU 15	EU 27	USA	Magyar
1. BRUTTÓ HAZAI TERMÉK Vásárlóerő paritáson fő / euró	2004 ÉV		12,900	13,200	-	-	-	13,600
	2010 ÉV		16,600	17,400	30,100	24,400	37,300	15,800
	NÖVEKEDÉS %		29	32	-	-	-	16
2. FOGLALKOZTATÁS	2004 ÉV		51	49	52	-	62	50
	2010 ÉV		60	59	66	64	67	55
	NÖVEKEDÉS %		18	20	27	-	8	10
3. BRUTTÓ HAZAI TERMÉK SZOLTÁLTATÁSOK ARÁNYA	2004 ÉV		65	63	71	-	76	66
	2010 ÉV		-	-	-	-	79	65
	VÁLTOZÁS %		-	-	-	-	104	98,5
4. KÜLKERESKEDELMI TERMÉK- FORGALOM EGYENLEGE, millió euró	2010 ÉV		-18,991	-14,199	-	-158,986	-520,018	+5510
5. ÁLLAMHÁZTARTÁS EGYENLEGE BHT %-BAN	2004 év		-2,4	-3,9	-2,6	-	-4,4	-5,4
	2010 ÉV		-5,7	-6,1	-	-6,6	-7,5	-4,2
	VÁLTOZÁS %		237	156	-	-	171	78
6. ÁLLAMHÁZTARTÁS BRUTTÓ ADÓSSÁGA BHT SZAZALÉKÁBAN	2004 ÉV		31,3	45,6	64,7	-	64,6	57,4
	2010 ÉV		42,8	53,7	75,5	81,9	91,6	81,3
	VÁLTOZÁS %		37	18	17	-	42	42
7. FOGYASZTÁSI ÁRINDEX, %	2004 ÉV		4,2	4,9	2,0	-	2,6	6,8
	2010 ÉV		2,2	2,3	-	2,1	1,6	4,7
	VÁLTOZÁS %		-52	-47	-	-	-61	-69
8. MUNKANÉLKÜLISÉG, %	2004 ÉV		11,2	12,9	7,9 (2005)	-	5,5	6,1
	2010 ÉV		13,0	10,7	-	9,7	9,8	11,2
	VÁLTOZÁS %		117	83	-	107	178	184
9. NÉPESSÉG /millió fő/	2010 ÉV		72	64	-	502	309	10

fejletlen országainak a társulás! Képtelen, hogy az Európai Unió képtelen a szocialista táborból érkezett fejletlen gazdaságokat a fejlett csoportjába emelni. A transzatlanti társulásban Európa is egy fejlettebbhez kapcsolódik, amelyben ugyanaz a gazdaságpolitika uralkodik, mint az Európai Unióban, amivel a fejletleneket a fejlettekhez nem tudták, vagy nem akarták felemelni. Alig képzelhető el, hogy az európai fejletlenek felzárkózhassanak az új társulásban, de még az sem, hogy a fejletlenek az új közegben felemelkednek az amerikaiak mellé. Még az atlanti hívóknak is belátható, hogy a társulás rossz üzlet az európaiaknak. Versenyképtelenek lesznek, mert országainak tilos a pénzkibocsátás. Amerikában viszont a központi bank, a FED a fedezetlen "fialt" pénzt, a dollárt,

lásban Európa csak alárendelt szerephez juthat. Európa egy-magában is elég hatalmas, hogy önállóan fogja össze nemzeteknek az országait, és ne vállaljon gyarmati sorsot. Az európai kötelessége, hogy védjék évezredek kultúrájukat, térjenek meg keresztény gyökereikhez, hozzák létre az európai keresztény civilizáció fennmaradásához az Európai Társult Nemzetek Szövetségét az Atlantitól a Csendes óceánig terjedő hatalmas birodalmat ("Az európai keresztény civilizáció jövője", Kapu, 2011.05.szám).

Ehhez az európai nemzetek összefogása szükséges. A Visegrádi Négyek és a közép-európai egység új típusú kialakításának az alapja, amivel feleslegessé válhat a transzatlanti társulás. Nem véletlen, hogy a Visegrádi Négyek külügyminisztereinek találkozáján leg-

A szabadkereskedelmi társulás egy sikeresnek ígérkező üzleti ajánlat az amerikaiak számára. Az európaiaknak pedig várhatóan egy ráfizetéses vállalkozás.

Ki mit nyer, veszít?

Már arról is vannak számok, hogy többlet jövedelem keletkezik az USA-ban, egy lakosra 410 dollár, az EU-ban 240 euró. Új munkahely 1,2 millió jön létre az USA és 1 millió az EU gazdaságában. Egy lakosra vetítve ez is jobb az amerikaiknál. Az EU esetében főleg az öt nagy gazdaság részesedik ebből főleg. BHT növekedés USA 13%, EU 5%. Sikeres a keresztények ellen viselt vallásháború. Milyen elképesztő arcátlanlás!

Tóke Péter: Két amerikai professzor tanulmánya. Mi lesz a fékekkel és ellensúlyokkal? Nem lehet véres fegyver. Putyin, Erdogan, Orbán: önvédelmi demokrácia?

Megbukott az amerikai demokrácia

USA: Nemzetbiztonsági demokrácia

Két jeles amerikai professzor minap megjelent tanulmánya ihletett meg, szerintük az **Egyesült Államok nem vezethető többé demokráciának**. Először megmosolyogtam őket, aztán annyira elmélyültem a témában, hogy egyik éjjel háromkor arra ébredtem, hogy ez ügyben vitatkozom magammal, s mindaz, amit az utóbbi években, aztán manapság, nap mint nap megtapasztalok, alátámasztja a két jeles amerikai társadalomtudós – Martin Gilens és Benjamin I. Page állítását. Sőt, innen a demokrácia-végekről, nálunk sokkal drámaibb az ügy, mint az USA luxusegyetemének a világából nézve. Nem tudtam aludni, rohantam a laptopomhoz, hogy kavargó gondolataim bepötyögjem.

Először is feltettem a kérdést: *hol kapott gellert az amerikai demokrácia?* Én a professzorokkal ellentétben abból indultam ki, hogy 2001-ben, a 9/11 idején. Az oly kitűnő és általam is maximálisan tisztelt Amerikai Alkotmányt a terrorveszély miatt – jogosan – elkezdték „kiegészíteni”. Megszületett a Belbiztonsági Minisztérium és a diktatúra számos, egyre bővülő kelléke: a lehallgatás, a FEMA-internálótáborok, az útlevel mikrocsip és a kötelező ujjlenyomatvétel, stb. Az amerikai állampolgárok, és az oda beutazók, valamint az állam védelme és biztonsága érdekében a maximális belső és külső felderítéstől a magánemberek gondolatainak „lehallgatásáig” hozott intézkedések, a polgárok széleskörű manipulálása és média irányított agymo-

sása a szabadság korlátozása és a demokrácia ellen hatott. Az ember szerepe kellékké, a szavazógépezetben való apró fogaskerékké zsugorodott, vagyis négyévente egyszer van szükség rájuk, akkor tegyék a dolgukat, voksoljanak a republikánusokra, vagy a demokrata pártra, aztán a politika és a hatalom számára elfelejthetők. A köztes időszakban éljék a többségben lévő jómódu középosztálybeli

nak. Ezekről is az a vélemény, hogy a teapartis, meg a hasonló politikai jellegűek jó, hogy vannak, ha nem lennének akár államilag támogatva is meg kellene rendelni őket, hiszen ezeket mutogatva a tévécsatornákon bizonyítani lehet: lám van demokrácia. És igaz van a leleplező professzoroknak: a választópolgároknak, vagyis az *átlagos amerikaiaknak a politikára gyakorolt hatása statisztikailag*

Demokrácia-export „diktatúra-államok” megdöntésére

Közben – ahogy a professzorok állítják – az igazi szabadság és a demokrácia fokozatosan az oligarchikus pénzügyi, gazdaságilag uralkodó és irányító felsők, és a felsők fölött állók birtokába megy át. E gyakran rejtőzködő, nehezen megfogható igen befolyásos, egyre nagyobb hatalommal rendelkező kör kifelé és főleg a Föld egyes régiói felé egyfajta idealizált „hittértőként” jelenik meg. Látszólag szabadságot, demokráciát exportál, persze felbérelt fegyveres beavatkozókkal. Országokat akarnak felszabadítani, amerikanizálni, a közösség oldalára állítani. Minden kiszemelt és megtámadott állam természetesen diktatórikus, népelnyomó rendszer, amelyet meg kell szüntetni, fel kell számolni, hogy a helyiek szabadon választhassák meg új vezetőiket és demokratikus jogállammá alakulhassanak át. (Még akkor is, ha addig is azok voltak, mint például az előző ukrán vezetés) A demokrácia illyetén, zsoldosok által való kikényszerítésének persze komoly ára van: háborúval, sokezer halottal, az adott ország kifosztásával jár. Tessék csak körülnézni az arab világban, Líbiától Szíriáig hozott-e jólétet, szabadságot, az igazi amerikai exportdemokrácia? Nem és nem is hozhat a sok nemzetiségű, gyilkoló zsoldos demokráciák uralma alatt, mert még igazi békét sem tudnak teremteni. Ha a helyiekkel nem, hát egymással csapnak össze. Az amerikai oligarchikus felső feletti körök ez már nem érdekli. Az új demokrácia aranyát elvitték, az olaját

életet, nyírják a fűvet, shoppingoljanak kifulladásig, kocscikáznak a szebbnél szebb automata váltós csak egylábas taposást igénylő, dodzsemautóikon és nézzék a tévét. Mondjuk ez a világ is megkopóban van, de a lecsúszott alsóbb osztálybeliek is megkapják a luxussegélyt, a munkaundort fenntartó ellátást, így aztán szinte bagatell, ha veszélyes tüntetések is előfordul-

alig mérhető, lényegében a nullával egyenlő”.

A demokrácia-érzetet persze folyamatosan csepegtetni kell, nap, mint nap tudatosuljon a polgároknak, hogy ők szabadok, azt csinálhatnak, amit akarnak, a szabadság jegyében kimondhatják a véleményüket, ami senkit sem érdekel, gyülekezhetnek, szervezkedhetnek, társulhatnak, stb.

és más értékeiket kitermelő cégek részvényeit már megkaparintották. Mit kapnak cserébe? Álbékét, nélkülözést, rabszolgamunkát és az ellenőrzött média bőséggel közvetített demokrácia - és szabadság-abrakát.

Fotóink leleplezik McCain amerikai szenátort (korábbi elnökjelöltet). Ahol ő megjelent, utána nemsokára jött a demokrácia is, a lepézelte belső erők lázadásával és a nemzetközi zsoldos-terrorista, gépesített hadak inváziójával. Nem érdekes, hogy miféle nációk vesznek részt a felszabadításban. Al-kaidások, neonácik, iszlám és keresztény terroristák és egyéb „múlázadók”, bérforradalmárok. A másik fotó jól szemlélteti a független állam, Szíria hazáját védő hadseregét, és a külföldről, a szélrózsza minden irányából jött, fegyverrel és gyilkolással demokráciát terjesztő „arab tavasz”-osokat.

Az említett oligarhikus felső és még felsőbb hatalmi körök választották ki Ukrajnát, mint soronkövetkezőt arra, hogy oda demokráciát és szabadságot exportálhassanak. Az, hogy ott előtte is demokratikus állam volt és Janukovics elnök választásokkal került hatalomra az nem érdekes. Nációkat, és nemzetközi terroristákat is bevontak a legyőzésükbe? Az sem érdekes. Jelölt lett Oroszország is. Az már érdekes, mert Putyin után Orbánt is kikezdehetik.

Mi a helyzet itthon?

Liberális katyvasz helyett rendet és fegyelmet!

Ha azt hiszik, hogy a választások jelöltjeibe beleszóló Konrád György csak egy minden lében kanál, névajánlgató-mániás fontoskodó –, akkor tévednek. Ő ugyanis egy nagyon fontos ember, megköszönöm: a magyar liberális demokrácia helytartója. Annakidején eleinte a tekintélyelvű Antall József miniszterelnök nem tartotta többnek, mint egy SZDSZ-es fontosko-

dót. Ám a véleménye megváltozott.

A legenda szerint egy külföldi háttérhatalmassággal beszélgetve azt hallotta a fontos illetőtől, hogy a legnagyobb (leghatalmasabb) magyar író-költő Konrád György. – De hát Petőfi, József Attila... – próbált

gen ajánl dolgokat. Ahogy tette Bajnaival és nemrég a választások alkalmával másokkal. Mert hát ő tudja, pontosan tudja (megmondták neki), hogy Orbán hatalommániás diktátor és rendszere nem demokrácia, hanem demokrácia, merthogy itt már leköpnö se lehet senkit

emlegetne. Még akkor is, ha Orbán lenne olyan gáláns, hogy kizárólag neki adna egy különleges okiratot, amely külön és csak neki megadná a jogot a demokrácia fékekkel és ellensúlyokkal való megerősítéséhez.

Kedves Professzor Asszony! Egy ikervári háztájin tengődő öreg zöldségtermelő értetlenkedett nálunk, hogy miért tetszik emlegetni állandóan a fékeket, meg az ellensúlyokat? Ellopták talán? Ha annyira hiányzik elküldi a professzor asszonynak a biciklifékét, ellensúlynak pedig rozsdás házimérlegük 1 és 2 kilós súlyait, de ha ez nem elég a mázsálóból odaadhat egy 10 kilósat is.

A soha el nem jövő, korszakváltást emlegető Bajnai Gordon nem tudni hol nevelkedett és kezdte milliárdosi pályára lépését, de szabad volt, mint a madár. Messze elkerülték a bíróságok és a börtönök, a diktatúra fegyvermezői. Tán szerinte azért nincs hazánkban demokrácia, mert Orbán 2010-ben rendszert és korszakot váltott. Újat, haladót, nemzetit, polgárcenrikusat, nem pedig multi- és bankkiszolgálót, a neki csaknem egymilliárd támogatást fizető Centrál for American Progress, a CAP alapítványt rendelt. Vagyis egyfajta csatlós-demokráciát. Én biztos vagyok abban, hogy Gordon csak azért nem lövett a tömegbe, mert egy nyugis évet kapott és szakértői kormányként (Úgy is hamar elmennek a búsba) nem sok vizet zavartak, még komolyabban tüntetni, demonstrálni sem volt értelme ellenük. De képzeld csak magad Jacenuk helyébe, tisztelt ellenfelem. Olyan pipogya és gyáva lettél volna, vagy már az első napokban a majdanosokba géppuskázatsz? Neki nem lehetett, neked bizony a CAP - pal a hónap alatt ez egy nagyon demokratikus tett lett volna. Ugye te is érzed, különösen a szemed kinyitó Bilderberg meeting után. Azt, ahogy egykor mi Amerikában, úgy te Dániában biztos megtanultad: nekik, s ha közéjük tartozol neked is, mindent lehet, ám, ha ellenük tevékenykedsz, akkor semmit se tehetsz, s még

McCain volt az előfutár, a vészmadár. Ahol demokráciát és szabadságot hirdetett, háború lett

érvetni Antall, ám a nagyember atyaian leintette: – Akkor fogalmazunk érthetőbben, nekünk ő a legfontosabb!

(Csak megjegyzem, akkor még nem tündökölt Kertész Imre.) Hiába telt el lassan már negyedszázad, Konrád a legfelsőbbek fölött rejtőzködők embere maradt, ám a fiatalabb politikus és sajtó generáció szerint egy minden lében kanál fenetudja kicsoda, de kotnyeleskedik. Vigyázat, ő a háttérhatalom itt felejtett demokrácia-felügyelője és szerintünk nagyon me-

büntetlenül, oda a véleményesszabadság. Konrád hű irányító társa, Heller Ágnes is egy nyugati felsők által futtatott fontoska. Mintha a mozgásában és szabad véleménynyilvánításban korlátoknak egyfolytában az Orbáné által eltiport demokrácia kellékeket, a féket és ellensúlyokat hiányolja. Szerintem, ha a következő választásokat a Fidesz-KDNP százszázalékkal nyerné, és egyedül Heller szavazna ellene (Konrád tartózkodna azzal, hogy el se menne) akkor is korlátozott demokráciát

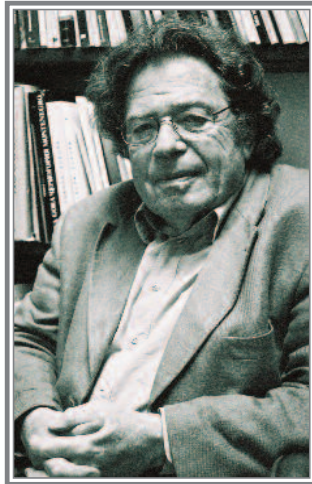
egy fityiszt is az orrodra. Hiszem, hogy okosodtál annyit, hogy erről a korszakváltás-mániáról leszoksz, hiszen egy anakronizmus. Még butuska állat is megjegyzi, ha valami rossz volt, vagy romlott, azt akarja újra. Abban mégiscsak igazad van, hogy ez a demokrácia nem jó, de az EU-é se, – ahogy az amerikai egyetemi tanárok állítják – mert a **véleménynyilvánítási és sajtószabadságot (elsősorban az úgynevezett holokaust tagadását és a „gyűlöletbeszédet” tiltó törvények révén) szűkebb keretek közé szorították?**

A demokráciánk másik alapjait, a gyűlékezési és szabad véleménynyilvánítási jogot is veszély fenyegeti, mivel amerikai körök és oligarchiák ezekből fizetett rendszerellenes ügnököt, zsoldos-forradalmárokat csinálnak, azzal a céllal, hogy megdöntsék, majd gazdaságilag és pénzügyileg kifosszák a kiszemelt konc-államot. Ilyen volt Ukrajna, Líbia, Szíria. Törökországban már sokezer tüntető kap dollárban az állandó balhákért külföldről javadalmazást. Mostani Drábik cikünkben pedig kiderül, hogy a következő célpont feltehetően Oroszország lesz, már meg is szavatakat tízmilliárd dollárt Putyin támmodó ellenzéki és lázadó körök létrehozására, demokratikus kormánydöntés előkészítésére. S miután a pimasz Magyarország is horogra akadt, át kell állni egy ellenőrizhető, fegyvelmezhető demokráciára. Mi már el is neveztük:

Az önvédelmi demokrácia

Talán emlékszik rá az olvasó a filmekből és a könyvekből, hogy a katolicizmust, majd az iszlámot is fegyverrel és háborúkkal terjesztették. Most a demokráciával teszik ugyanazt. Mivel az amerikai felső oligarchák az új, arab tavaszhoz és az (itt is hirdett könyvünk) Alinsky-féle államokat megdöntő háborús terjeszkedésük „zászlajára” a demokráciát tűz-

ték, akármilyen van is a célállamban az le kell verni és helyette az ő ideális demokráciájukat kell bevezetni. Csakhogy melyiket? Az amerikai bukott, pontosabban nemzetbiztonságivá alakult át és totális kémállamra kezd hasonlítani. Az EU-é sem jár jó úton, degenerálódik. Végül egyes elemzők szerint Orbán, Erdogan és Putyin rendszere marad valamiféle tényleges demokrácia, persze az is irányított, és elhárítja a külső és fizetett belső támadásokat, rendszert bomlasztó szervezkedéseket, demonstrációkat. Ez lenne az **önvédelmi demokrácia**. Ebbe még az is belefér, hogy a rendszer ellen tüntetők, de-

monstrálók állampolgári jogait felfüggesztik, ismételt rendszarítás esetén pedig házi őrizetet írnak elő a számukra. Lásd: Ukrajnában a régiójuk védelmében jogosan fellépők terroristák. Így az önvédelmi demokráciákban bevezethetik azt is, hogy a rendszer megdöntése céljából külföldről támogatottakat és irányítottakat kiutasításra ítélik. Kénytelen lesz ezt tenni Putyin, s talán Orbán Viktor is, ha nem akar megdöntendő és kifosztandó államok listájára kerülni. Számítani kell tehát arra, hogy a liberális, elkurvult, szabad demokráciák egy részét előbb-utóbb felváltják majd a különféle önvédelmi demokráciák. Ilyen az USA-é is, de ott másképp képzelik el. Ott még a táborépítéseknek tartanak, a káros ellenzék begyűjtését még nem tartották időszerűnek. Helyette ideig-óráig jobb a totá-

lis lehallgatás és megfigyelés. Az USA említett önvédelmi demokráciája a kategória előhírnöke a lájtosabb, világuralmibb nemzetbiztonsági demokrácia. Összefoglalva: **szükség van az emberi szabadságra és minden garanciájára, de ezek nem használhatók fegyverként egy állam (nagy) többséggel választott vezetése ellen.**

Ideje most már bemutatni az amerikai professzorok tanulmányának a lényegét:

Amerikai egyetemi professzorok tanulmánya: az USA nem demokrácia!

Két jeles amerikai társadalomtudós – Martin Gilens és Benjamin I. Page – egy tanulmányt jelentetett meg, melyben tudományos vizsgálatokkal igazolva bebizonyítják: **az Egyesült Államok nem nevezhető többé demokráciának. De ha Amerika nem demokrácia, akkor vajon milyen minősítés illik az Európai Unióra, ahol pedig a véleménynyilvánítási és sajtószabadságot (elsősorban az úgynevezett holokaust tagadását és a „gyűlöletbeszédet” tiltó törvények révén) szűkebb keretek közé szorították?**

A tanulmány készítői megállapítják: „Annak ellenére, hogy korábbi tanulmányokban lát-szólag alapos érveket hoztak fel a többségi demokrácia létezése mellett, a mi vizsgálataink szerint az amerikai közvéleménynek meglehetősen csekély befolyása van a kormányzat politikájára. Az amerikaiak a demokratikus rendszer számos kérével rendelkeznek, így például rendszeresen vannak választások, létezik véleményszabadság, társulási szabadság.” Azonban – szögeznek le a szerzők – mégis immár „komolyan kérdéses, hogy Amerika demokráciának nevezheti-e magát”, részben, mert „**a közvetett szavazás, illetve az elekto-**

ri rendszer teljesen megbukott”.

De a fő ok persze az, amit mindenféle elemzés és tudományos vizsgálat nélkül is látni lehet: „*míg a gazdasági eliteknek és szervezett érdekcsoportoknak jelentős befolyásuk van a politikai folyamatokra, addig az átlagos amerikaiaknak a politikára gyakorolt hatása statisztikailag alig mérhető, lényegében a nullával egyenlő*” – olvasható az elemzésben. A tanulmány egy másik helyén ugyan ezt a megállapítást pedig a következőképpen fejezik ki: „*A legfontosabb tanulság, hogy a gazdasági elitnek, illetve az üzleti érdekeket képviselő szervezett csoportok óriási befolyást gyakorolnak az USA kormányának politikájára, ezzel szemben a tömeg támogatást élvező szervezeteknek és az átlagpolgároknak alig hallatszik a szava.*”

A kutatók maguk is hangsúlyozzák, hogy az alapos tudományos vizsgálatokra épülő **tanulmányuk úttörő a maga nemében**. A következtetés pedig sajnos egyértelmű: **az USA politikai rendszere ma már nem nevezhető demokráciának, de még csak a demokrácia és az oligarchia egyfajta keverékének sem**. Az Egyesült Államokat egyértelműen egy *oligarchikus berendezkedés uralja* – szögeznek le a szerzők.

Természetesen, ha az USA nem demokrácia, akkor kétségtelvé válik az Egyesült Államoknak a világban játszott szerepe, **megkérdőjeleződik** a NATO, az „euroatlanti integráció” és a „terrorellenes háború” létjogosultsága, mi több, **az „új világrend” legitimitása is**. A következő lépés persze az lenne, hogy egy alapos tudományos kutatásokra épülő elemzés világosan rámutasson arra a folyamatra, melynek során a demokrácia a nyugati világban oligarchiává alakult át. Kérdés, hogy kik lesznek azok a hős kutatók, akik – dacolva a várható retorziókkal – felfedik a demokrácia felszámolásának folyamatát – nem elhallgatva természetesen az uralkodó oligarchia etnikai összetételét és hosszabb távú céljait sem. (N. Hírháló)

Események felidézése 2014 márciusától – válogatás a sajtóból, az internetről

Tallózás a II. negyedév aktuális információiból

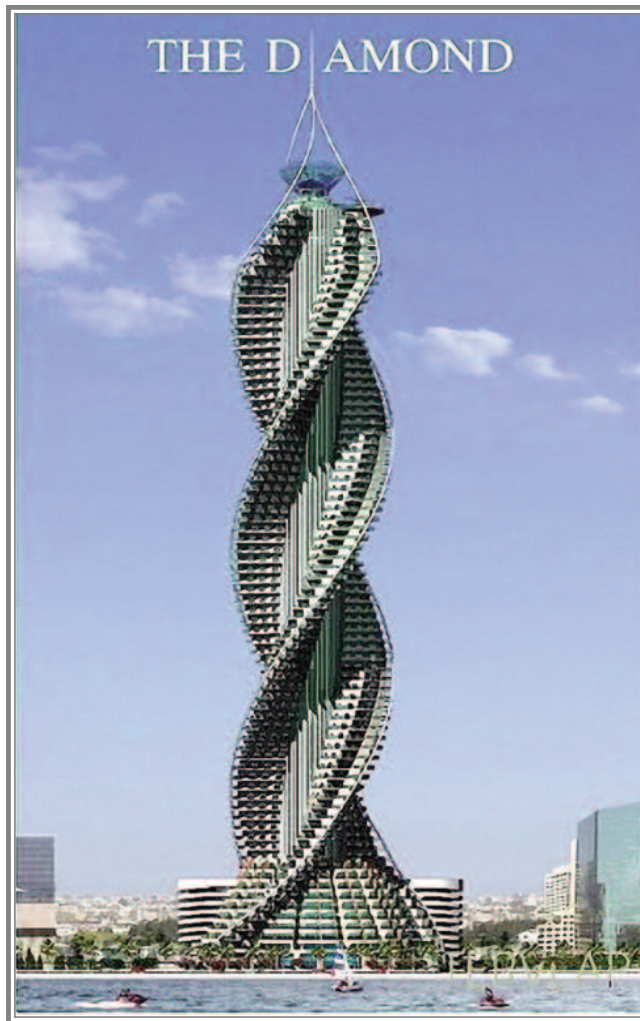
Magyar cég is részt vesz az arab Gyémánt Torony megvalósításában

Az Óbuda Group végzi a Szaúd-Arábiában épülő Diamond Tower felhőkarcoló projektmonitoring feladatait a következő öt évben. A 330 méteres, 93 emeletes lakótorony az arab ország egyik legmagasabb épülete lesz.

Folyamatban van annak a lakótoronynak az építése a szaúd-arábiai Dzsiddában (Jeddah), amelyben egy hazai mérnöktanácsadó vállalat, az Óbuda Group is fontos szerepet kapott. A cég nemrégiben írta alá Rijádban a Diamond Tower projektmonitoring feladatairól szóló szerződést.

Az Óbuda Group mérnökei végzik majd az öt évre tervezett projekt megvalósulásának független műszaki, gazdasági és ütemtervi kontrollját, valamint tájékoztatják az építkezés előrehaladásáról a befektetőket és a finanszírozó intézményeket.

A Diamond Tower, azaz Gyémánt Torony tervezett 2019-es átadásakor a világ egyik legnagyobb lakóépülete és Szaúd-Arábia egyik legmagasabb épülete lesz – az első jelenleg a 601 méter magas, állami tulajdonú Mecca Royal Hotel Clock Tower Mekkában. Távlati tervként szintén Dzsiddában készülnek megépíteni a világ legmagasabb épületét, az 1 kilométeres Kingdom Tower is.

A magyar közreműködéssel készülő, jellegzetesen csavart alakú torony 93 emeletén lakások és hozzájuk tartozó kiegészítő, szórakoztató funkciók kapnak helyet. Az első 12 szinthez épületen belüli, lakáshoz közeli parkoló tartozik. A felső három szintre étterem kerül, amelyek közül az egyik a tervek szerint forogni fog, így nyújt majd különleges panorámát a Vörös-tengerre. A lakások várható árát

még nem tette közzé a beruházó.

A Diamond Tower legfontosabb adatai

Helyszín: Dzsidda, Szaúd-Arábia
Kivitelező: Almasarat For Construction Co. Ltd
Átadás tervezett ideje: 2019
Funkció: lakótorony
Alapterület: 131 ezer m²
Magasság: 330 m

Emeletek száma: 93
Lakások száma: 320

Világgazdaság Online

Sámuel elmegy az Izraeli Bankba.

- Jó napot, Sámuel! - köszönti őt tisztelettel a bank alkalmazottja.

- Jó napot. Azért jöttem, hogy 1\$ hitelt kérjek.

-1\$-t ?? De Sámuel, hisz ezt minden probléma nélkül levonhatjuk az ön bármelyik számlájáról.

- Nem, én hitelbe kérek 1 \$-t, amit egy hónapon belül megfizetek. Ha nem kapom meg ezt a hitelt, minden folyószámlámat megszüntetem az önök bankjánál, minden ékszeremet elviszem, megszakítok önökkel minden kapcsolatot.

- De, Sámuel! Jó, ha így akarja, akkor megadjuk ezt a hitelt. Itt vannak az aláírandó dokumentumok.

- Mekkora a kamat?

- Havi 3%.

- Rendben, de itt akarom hagyni a BMW-t garanciának.

- Nem, Sámuel, erre semmi szükség. Az ön számlái elégséges garanciát nyújtanak.

- Ha nem fogadják el a BMW-t garanciának, akkor megszüntetem az összes számlámat az önök bankjánál, kivonom az összes vagyonomat, ékszeremet.

- Rendben, Sámuel, a Bank alagsori parkolójában hagyhatja a BMW-jét garanciaként 30 napra.

- Tökéletes!

Sámuel hazamegy, és boldogan mondja a feleségének:

- Sára, Sára! Most már nyugodtan mehetünk nyaralni! Sikerült egy parkolót szerezniem havi 0,03\$-ért!

Az első magyar halottak

Sajtószolgálatunk egyelőre meg nem erősített forrásból arról értesült, hogy a donyeciki harcokban eddig három kárpátaljai magyar fiatal vesztette életét: ketten Bátyuból és egy Mezőpapiból. A családokat állítólag felszólították, hogy a holttesteket saját költségükön hozassák haza!

A Magyarok Világszövetsége a leghatározottabban tiltakozik az ellen, hogy a kárpátaljai magyar fiatalokat az ukrajnai konfliktusokban ágyútölteléknek használják!

Amennyiben a hír igaz, akkor a magyar nemzet nem ténkedhet tovább!

Kérjük kárpátaljai tagjainkat és híveinket, hogy tudassák velünk a magyar fiataloknak az ukrajnai konfliktusokban való bevetésének eseteit.

Magyarok Világszövetsége

13 ATOMERŐMŰVET ZÁRTAK BE IDÁIG! NAPELEM PARK NEMETORSZÁGBAN! Több millió négyzetméter üres tetőfelület van itthon, amelyen ennek a rendszernek a többszöröse férne el. MAGYARORSZAGON MIKOR LESZ SZEMLELETVALTÁS?

MVSZ Sajtószolgálat
8351/140526

Több milliárd dolláros terrorrelhárítási alapot hozott létre Washington

2014. 5. 28.
Az Egyesült Államok 5 mil-

liárd dolláros terrorrelhárítási partnerségi alapot hoz létre, hogy abból más országok küzdelmét támogassa a radikális szélsőségesek ellen - közölte szerdán a CBS televíziónak nyilatkozva John Kerry amerikai külügyminiszter.

A partnerségi alap létrehozását hivatalosan Barack Obama elnök fogja bejelenteni a nap folyamán, a West Point-i katonai Kerry szerint az amerikai külpolitikának "tükröznie kell a

gyorsan változó, egyre bonyolultabb világot, amelyben a fő veszélyt a terrorizmus jelenti". A külügyminiszter szerint az alap létrehozása lehetővé teszi az Egyesült Államok számára, hogy terrorrelhárításra szánt erőforrásokat irányítson át a világ más részeibe

A Boko Haram szélsőséges iszlamista csoport által Nigériában elrabolt, csaknem 300 iskolás lány ügyében Kerry az ABC-nek úgy nyilatkozott, hogy az Egyesült Államoknak vannak emberei a helyszínen, akik "karöltve dolgoznak együtt" a nigériaiakkal.

Obama elnök kedden jelentette be, hogy az elnöksége végéig le akarja zárni az Egyesült Államok afganisztáni katonai szerepvállalását. A terv szerint Washington 2014 végén 9800 katonát hagy hátra Afganisztánban, ezt a létszámot 2015-ben a felére csökkenteni és 2016 végéig az összes harcoló egységét kivonja onnan.

John Kerry az NBC-nek nyilatkozva védelmébe vette Obama elhatározását, hogy az év végéig lezárja az afganisztáni amerikai harci szerepvállalást. Hangoztatta, hogy az afgánoknak át kell venniük a felelősséget saját biztonságukért és hadseregükért. **MTI**

Darcy Oake's jaw-dropping dove illusions | Britain's Got Talent 2014

Hogyan lehet egy galambból kettőt, négy galambból egy nőt csinálni?! Reméljük önnek is táva marad a szája

http://www.libo.ru/libo9030.html?utm_source=feedburner&utm_medium=email&utm_campaign=Feed%3A+Liboru+%28Libo.Ru++Libo.Ru%29

Olvasói levél 1.

Tisztelt Szerkesztőség
Vezetője ! Tisztelt Szlimák
Hajnalka !

Az utolsó megjelent leleplező
újságuk egy cikkéhez szeretnék

Ő azt tanácsolta, fokozato-
san elhagyhatom a gyógyszer
szedését. Néhány hónap múlva
abbahagytam a gyógyszer sze-
dését, és vártam a következő la-
bor eredményt, ami hat hónap
után történt. Az eredményre
nem számítottam, ugyanis a
3,4előző eredményből 6,5 lett.

Az Önök véleményére felet-
tebb kíváncsi lennék.

Tisztelettel

Oszkai Irén

HIRDETÉS

Mit tegyen ha szeretné
igénybe venni az ANTIKO-

halálbüntetés, vagy sem.

A gyilkosok, illetve gyilkos-
ságok megítélése nem olyan
egyszerű, egyszerű, mint első
látszatra gondolnánk. A gyil-
kosságok csak ritka esetben tör-
ténnek előre megfontolt szán-
dékkal. Többségük, mint a fizi-
kai támadás nem várt, illetve
nem előrelátott következmé-
nyeként jön létre. Ha ezeket a
nem gyilkolási szándékkal el-
követett cselekedeteket leszám-
ítjuk, akkor az összes élet ellen
elkövetett bűntények még
kisebb töredéke sorolható az
„igazi” gyilkosságok közé.
Valaki meghalhat egy pofon
következtében is, holott a po-
font adónak nem volt gyilkolá-
si szándéka.

A bíró, természetesen a kü-
lönöző körülmények mérlege-
lése alapján dönt a büntetés sú-
lyosságáról. Nyilvánvaló, hogy
gyilkosság és gyilkosság között
lényeges különbség van. A jár-
művel okozott halálós ki-
meneteli baleseteket meg sem
említjük. A jármű elé lépő gyer-
mek elgázolása természetesen
nem gyilkosság, még akkor,
sem ha a felbőszült hozzátartó-
zok, meglincselik a gépjármű
vezetőjét, ami viszont már gyil-
kosság!

Nem mellékes az a körül-
mény sem, hogy az összes bü-
nelkövetők között éppen az
emberöléssel járó bűntények
elkövetői között a legalacso-
nyabb a visszaesők száma. Ez
abból a tényből adódik, hogy a
gyilkosságok zöme, nem szán-
dékosan történik. A házastársak
között hosszantartó feszültség
odavezetett, hogy a feleség a
keze ügyében lévő késsel olyan
szerencsétlenül szúrta mellbe
férjét, hogy az azonnal belehalt
a szúrásba. Az sem segített raj-
ta, hogy neje a hűtőből kivett
fagyasztott halat tette, férje vér-
ző sebére.

Meg kell említeni, hogy a
gyilkosságnak, gyilkolásnak le-
galizált, törvényesen elfogadott
formája is van. Ezen „elköve-
tők” csoportjába tartoznak a hó-
hérok, és a katonaság (bocsa-
nat!) is. A katonának a háború-
ban az a feladata, hogy minél
több ellenséget tegyen harcép-
telelné. Itt persze lehet azzal ér-
velni, hogy mindez háborús kö-
rülmények között történik. Az a
pilóta, aki bombáival stratégia-
ilag fontos objektumokat akar
megsemmisíteni – de persze eb-
ben benne vannak az éppen ott
tartózkodó anyák és gyermeke-
ik is – most gyilkosnak számít,
vagy nem. Érdekes volna meg-
kérdeni a bombákat, szóró pi-
lótákat, vajon hányan érzik ma-

Milliók tüntetését
jelezték előre a
Capitoliumnál, de a
topdemonstráció még
várat magára

hozzászólni.

Mégpedig a dr. Horváth
István találmányáról készült-
höz .

Személy szerint nem szoktam
írásban hozzászólni, de ez a
cikk nálam kiverte a biztosíté-
kot.

Ugyanis a leírtak szerint itt
minden nagyon rendben van.
Szerintem pedig egyáltalán
nincs rendben.

Néhány mondatban szeret-
ném leírni , miért is ez az ellen-
szenv !

Sajnos szenvedő alanya va-
gyok a találmánynak, de úgy tű-
nik, erről senki nem beszél.

En egy éve kaptam a szeru-
mot, amit 9 alkalommal be is
adtak. Hozzáteszem, én szív és
érrendszeri betegséggel élek,
ezért is gondoltam, hogy pró-
bálkozom a gyógyszer elhagyá-
sával. Az összkoleszterinem ek-
kor gyógyszerrel 3,4 , tehát jó-
nak mondható volt. Ezeket a la-
bor eredményeket mutattam a
Professzor Úrnak.

Én még lenyeltem volna ezt a
kudarcot, de a környezetemből
még öt ember élt ezzel a talá-
mánnyal és mindenkinek sokkal
rosszabb lett az eredménye,
mint előtte volt.

Ezért aztán újból felkerestem
a feltalálót egyik károsulttal,
vittem a labor eredményeket,
amire a feltaláló nem volt kí-
váncsi. Nem tagadom, indulat-
os voltam, hiszen 100 ezer fo-
rintot kidobtunk az ablakon.
Ami viszont leginkább felhábo-
rított, azt mondta : rosszul va-
gyok én attól, hogy magas a ko-
leszterinem ? Azt mondta, jótál-
lás nincs.

Hallottam olyan esetet, az
idős nyugdíjas hitelt vett fel,
hogy megelőzze, amitől minden-
ki fél.

Én nem a levegőbe beszélek ,
a labor eredmények nem hazud-
nak. Bármikor be tudom mutat-
ni.

Röviden ennyit szerettem vol-
na hozzáfűzni a megjelent cikk-
hez.

LESZTERIN ANTITEST
vakcinával történő kezelést?
Önök is lehetősége van hoz-
zájutni a professzor által fel-
fedezett vakcinához.
Szakorvosok által történő ki-
vizsgálással és folyamatos ta-
nácsadással várjuk az érdeklő-
dőket. Jelentkezzen a bio-
kapsz@gmail.com email cí-
men, vagy érdeklődjön telefo-
non: 06 70 300 3054

Olvasói levél 2.

Gondolatok a halálbüntetésről

A bűnözési statisztikák azt
mutatják, hogy a regisztrált
bűntényeknek csupán egy szá-
zalékát teszik ki az élet ellen el-
követett halált okozó cselekmé-
nyek. E százalékarány hosszabb
idő folyamán sem változik lé-
nyegesen és pedig függetlenül
attól, hogy érvényben van-e a

Which dictator killed the most people?

 = 1 million people

 @rc: poptrn.net • <http://bit.ly/rc043b>

Melyik diktátor gyilkolta meg a legtöbb embert?

Jobbról Maó az első, a győztes, Sztálin csak a második. Hitler, ha tudná, hogy csak a harmadik, kiirtana még vagy százmilliót

gukat gyilkosnak? Azt is érdemes volna tudni, hány háborús áldozat - hősi halott - hozzátartozója minősíti az elveszett rokont gyilkosság áldozatának.

Az általános morál fejlődésének tudható be, hogy ma már a hadszíntéren elkövetett tettekért is felelni kell. A nürnbergi bíróság még csak a vesztes felett ítélt, a boszniai vérengzés már majdnem minden résztvevő számonkérésével járt. Azonban nyilvánvaló, hogy ezen, remélhetőleg utolsó európai háborús bűnösök közül senkit sem fognak halálra ítélni, kivégezni.

A kivégzés ugyanis nem óv meg az esetleges következő gyilkosságtól. Tehát ha valaki azért szeretné visszaállítani a halálbüntetést, hogy megóvjon bennünket az újabb gyilkosságtól, akkor nem csak a gyilkost, de a potenciális gyilkosokat is ki kéne végezni (de kik azok?) Ez persze nem megy!

A halálbüntetés visszaállítását szorgalmazók abból a feltevésből indulnak ki, hogy az e fajta számonkérés, elrettenti az esetleges újabb elkövetőt, galád szándékától. A tények azonban azt mutatják, hogy azokban az államokban, ahol még érvény-

ben van a halálbüntetés, az ilyen élet ellen elkövetett bűntények száma nem csökken, s nem is alacsonyabb, mint ahol a halálbüntetés nincs érvényben.

Hogy mennyire megalapozatlan és elsősorban a rossz közérzetre vezethető vissza a halálbüntetés visszaállításának szándéka, azt több tényező is bizonyítja. Ez a fajta igény általában valamilyen brutális gyilkosság széleskörű medializálása után lángol fel. A mellette ágáló főleg és elsősorban érzelmeikre, illetve érzelmekkel telített érvekre támaszkodnak.

Egy jó szándékú sértett, kinek hozzátartozója gyilkosság áldozata lett, véleményeket, aláírásokat gyűjtött (gyűjt) olyan kérdésre: kivégezn-e azt a személyt, aki meggyilkolta közeli hozzátartozóját? Az illető saját véleménye szerint, amennyiben az elkövetőt jogerősen halálra ítélnék, hajlandó volna ő maga is kivégezni.

Hadd módosítsunk a megfogalmazáson, és tegyük fel egy elméleti kérdést: kivégezn-e olyan személyt, akit a bíróság gyilkosságért halálra ítélt, de

nem az ön hozzátartozóját ölte meg?

Az így feltett kérdésre azonban már nincs jó válasz. Ugyanis ha csak a hozzátartozó gyilkosát hajlandó kivégezni, akkor az illetőt feltehetően a bosszúvágy fűti, ez viszont nem jogi kategória. Ha viszont hajlandó volna más elítéltet is kivégezni, akkor egy potenciális hóhér próbálna bennünket meggyőzni, hogy adjuk szavunkat a halálbüntetés visszaállításához.

A kriminalisztika számára nem ismeretlen az ártatlanul kivégzettek száma. Nincsenek túl sokan, de egy ilyen téves ítélet után mi értelme a bocsánatkérésnek!

Van-e ezek után megoldás? Természetesen van. A halálbüntetés helyett be kell vezetni a tényleges életfogytiglani ítéletet s az EU döntéshozóinak tudomásul kell venni, hogy az eredményes reszocializáció inkább Andersen meséire hasonlít, mint a valós életre. Az elítélteknek pedig TV, rádió terem, televízió s egyéb szórakozások helyett katonai kiképzésnek megfelelő napirendet kell bevezetni.

J. Szabó Iván törvényszéki szakértő, Komárom

Izrael jól halad a készpénz felszámolásával

Először 2013 szeptemberében írtunk arról az izraeli kezdeményezésről, aminek célja a készpénz teljes felszámolása az országban. Az izraeli kormány akkor hagyta jóvá annak a bizottságnak a felállítását, amelynek feladata a készpénz felszámolását célzó intézkedések koordinálása. A kezdeményezés indokaként a feketegazdaság felszámolását és az adócsalás lehetőségének csökkentését jelelték meg.

Miután a bizottság előállt egy háromlépcsős tervvel, amit egy 2014. végén életbelépő, új törvény segítségével érvényesítenének, a hír a magyar médiát is bejárta.

Az Index megírta, hogy „kezdetben még lenne lehetőség kisebb tételek készpénzre vagy csekkes fizetésre szervezeteknek 7500 sékelig (nagyjából 480 ezer forintig) amit aztán egy év múlva lecsökkentenének 5 ezer sékelre (320 ezer forintra), majd fokozatosan teljesen elhagynának.

Magánembereknek 15 ezer sékel (960 ezer forint) lenne a limit. Aki ezt megszegné, az bűncselekményért állhatna bíróság elé.”

A HVG pedig kiemelte, hogy „míg Magyarországon egyre nő a gazdaságban a készpénz mennyisége, a kormányzat pedig az ingyenes készpénzfelvétel lehetőségével ezt meg is támogatja, addig van egy olyan ország, ahol szinte teljesen be szeretnék szüntetni a készpénz használatát.”

A ZeroHedge-től idézve azért azt is megjegyzi, hogy „mindezen törekvéseknek van egy hátulütője is: ha minden pénzügyi műveletünket elektronikusan intézzük, akkor az azzal jár, hogy a pénzintézetünk, azon keresztül pedig a kormányzat mindig tudni fogja, hogy mire költünk, hol vásárolunk, ez pedig igen komoly megfigyelési eszközt ad a kormányok kezébe.”

A bizottság szerint az izraeli társadalom készen áll az átállásra, mert sokan eleve az elektronikus fizetési formákat részesítik előnyben.

Mások ellenben úgy gondolják, hogy a kormány ilyen irányú erőfeszítései nem járhatnak sikerrel, sőt jelentősen gyengíthetik az izraeli gazdaságot. Csupán azt fogják elérni, hogy az emberek dollárban vagy más valutában bonyolítják majd tranzakcióikat, hacsak a kormány nem tervezi betiltani a

külföldi valuták birtoklását is.

Egy biztos: amíg lehetőség van készpénzzel fizetni, az állam nem lesz képes teljes mértékben irányítása alá vonni a lakosságot. A folyamat azonban, még ha lassan is, de a kijelölt irányba halad.

Ami néhány éve még összekülvés elméletnek vagy tudó-

mányos fantasztikumnak számított, ma már rohamos léptekkel terjedő gyakorlat. Eddig egy kis műanyag lapon hordtuk a virtuális fizetéshez szükséges chipet, mára viszont egyesek már a mobiltelefonjukba költöztették, onnan pedig csupán egyetlen lépés, hogy a testbe kerüljön, ahogyan azt János a Jelenések könyvében kétezer évvel ezelőtt megjövendölte. (Idők jelei)

Oroszországban listázni készülnek a kettős állampolgárokat

2014-06-01. Kuruc.info

Vlagyimir Putyin a jelek szerint megteszi, amit a Budapestre kihelyezett cionista helytartóság nem tehet meg. Az orosz törvényhozás rövidesen tárgyalni fogja ugyanis azt a törvénytervezet, melynek értelmében az ország területén élő orosz polgároknak kötelessége lenne tájékoztatni a hatóságokat arról, rendelkeznek-e más államok állampolgárságával is.

Az orosz törvényhozás előtt fekvő jogszabálytervezet szerint, aki nem közli az orosz hatóságokkal, hogy az orosz mellett másik állampolgársága is van, 200 ezer rubel (5800 dollár) büntetésre vagy számíthat, vagy pedig 400 óra közhasznú munkát kell végeznie.

A törvény betervezői kezdeményezését azzal indokolják, hogy a Nyugat és Oroszország kö-

zötti feszültség fokozódása idején létfontosságú nemzeti érdek megelőzni a Moszkva elleni esetleges kémkedést és más felforgató akciókat.

Természetesen az úgynevezett jogvédők máris akcióba léptek. Egyik fő érvük, hogy a készülő jogszabály több ezer olyan személyt is érinthet, akiknek semmiféle szándékuk nincsen bármelyik hazájuknak is kárt okozni, vagy egyáltalán a politikába beleszólni. „Mindez semmi más, mint állami beavatkozás az állampolgárok személyes ügyeibe, vagyis elnyomó jellegű intézkedés” - vélekedik például Svetlana Gannushkina, az Emlékezet elnevezésű emberjogi csoport egyik vezetője.

A törvény megalkotásának ötlete állítólag magától Vlagyimir Putyintól származik, aki még márciusban - az ukrajnai válság kiéleződése idején - irányította erre a roppant kényes kérdésre a figyelmét. „Jogunk van arra, és szükségünk is van rá, hogy tudjuk, kik élnek Oroszországban (a kettős állampolgárok közül), és mit is csinálnak nálunk” - jelentette ki annak idején Putyin.

Az államfő fellépése nyomán Andrej Lugovoj, a nacionalista LDPR képviselője látott hozzá a jogszabály megalkotásához. Lugovoj korábban a titkosszolgálatok kötelékében ténykedett. Nyugaton fölmerült a neve az egykori KGB-ügynök, a Putyinnal szembe forduló Alexander Litvinenkó 2006-ban, Londonban történt meggyilkolásával kapcsolatban. (...)

A törvényt a parlament mindkét házának hat héten belül el kell fogadnia, majd az államfőnek is jóvá kell hagynia.

A tervezet szerint csak az Oroszországban élő kettős állampolgároknak kellene a hatóságokat tájékoztatniuk helyzetükről. Ami - az úgynevezett jogvédők szerint - „diszkriminatív” intézkedés, mivel akik nem Oroszországban élnek, azoknak nem kell bejelenteniük semmit.

A törvényt betervező Lugovoj nem csinál titkot abból, hogy a jogszabály célja az országban megbúvó „ötödik hadoszlop” meggyengítése - ami kiváltképpen létfontosságú most, miután a Nyugat tédre akarja kényszeríteni Oroszországot. „Oroszország el-lenségei töretlenül keresik a gyenge pontokat a mi köreinkben (már-mint az orosz politikai elitben)” - írta Lugovoj a saját weboldalán közzétett egyik írásában még áprilisban. A képviselő szerint irány-mutatást és támogatást is kapnak a Nyugattól. Lugovoj meg van győződve arról is, hogy a kettős állampolgárok „elárulják a nemzeti érdekeket”. Többségük a politikai véleménye szerint egyébként nem politikus, hanem üzletember.

Moszkva már korábban tett lépéseket a Nyugat által finanszírozott úgynevezett „nem kormányzati szervezetek” tevékenységi körének feltérképezése és befolyásának csökkentése érdekében is. Az orosz vezetés berkeiben az általános vélemény az, hogy azoknak a „nem kormányzati szervezeteknek” az aktivistái, akiket külföldről pénzelnek, és politikai ügyekbe is beleszólnak, „külföldi ügynököknek” tekinthetők.

Egyelőre Oroszországban sincsenek statisztikák - ne adj Isten, listák - a kettős (vagy többes) állampolgárokról. Mindemellett a finn hatóságok közlése alapján például annyi tudható, hogy 2013-ban 21 ezer személynek volt az orosz mellett finn útlevéle is. A Szövetségi Migrációs Hivatal adatai szerint 2013-ban, és 2014 első hónapjaiban 73 ezer orosz polgár jutott egy másik állam útleveléhez. (De azt nem közölték, hogy mely államokról van szó.)

Az Oroszország határain kívül élő oroszok száma a világban hozzávetőleg 30 millió, melyből közel 3 millióan élnek az USA-ban és 2 millióan Németországban. Izrael hatmilliós zsidó lakosságának 17-20%-a oroszországi bevándorló, vagy azok leszármazottja. (1988 óta több mint 700 ezer zsidó alijázott orosz területről Izraelbe.) Arról azonban egyelőre szintén nem közöltek adatokat, hogy a külföldön élő oroszok közül pontosan hányan rendelkeznek kettős állampolgársággal.

A világ számos országában - így például Japánban, Indiában, Hollandiában, Kínában, Lengyelországban, Norvégiában stb. - a kettős állampolgárság megszerzése vagy kifejezetten tiltott, vagy csak bizonyos kivételes körülmények fennállása esetén lehetséges.

A Duma előtt fekvő törvénytervezetben egyelőre csak a kettős állampolgárság tényének az orosz hatóságokkal történő közléséről van szó. Az úgynevezett jogvédők azonban most azt állítják, a kormányzat végső célja a kettős állampolgárság intézményének megszüntetése. Ami azonban, ha megtörténne, kétségkívül meglehetősen a nyugati behatolást és a fizetett rendszerellenes, erőszakos demokratizálási kísérleteket Oroszországban.

Perge Ottó - The Moscow Times nyomán

Helyesbítés

Az előző számunkban Grüner Miklóssal készített összeállításunkban közöltünk egy fotót. Ennek képaláírásában tévesen az szerepelt, hogy Grüner Miklós fiatalon. A fényképen más szerepelt, ezért átirás helyesen: Elie Wiesel fiatalon.

Itt a nyár. Hol legzsúfoltabbak a fürdők?

Felül: Tokióban, egy hatalmas fedett uszodában „TELT HÁZ” van. Itt ez -nagyon sok. Ugyan! Alul: Kínában még viszonylag szellősen vannak, vagy ezer ember még elfér

A magyar Kacziba Andi azzal nyert, hogy sok honi mívésztt mutatott be. Az olasz elnök elismerése és a Cramum-díj

Az Associazione Cramum a Fondazione Giorgio Pardival együttműködve, immár második alkalommal adták át Milánóban a Cramum-díjat. A kiállítás, mely Kacziba Andi és Sabino M. Frassà együttes kurátori munkájának eredménye, elnyerte az Olasz Köztársasági Elnök díját. A kiállításnak két másik magyar vonatkozása is volt, meghívott vendégként kiállított Tombor Zoltán divatfotós, és a rendezvény második helyezett díját, a magyar származású Kamilla Kard vehette át. A kiállítás nagyszerű alkalmat teremt a fiatal mívészteknek arra, hogy számos szakmabelivel: kritikusokkal, kurátorokkal, galéria tulajdonossal, gyűjtőkkel és elismert mívésztekkel találkozzanak. Az egyesület jelenlegi elnöke, Kacziba Andi legfőbb törekvésének azt vallja, hogy minél több fiatal magyar mívész számára teremthessen bemutatkozási lehetőséget az olasz egyesület rendezvényein keresztül. A kiállítás megnyitóján átadásra kerülő Cramum-díj a milánói Dómhoz is használt candoglia-i márványból készült. A kiállítást támogatta, Milánó magyar főkonzulja, Manno István, továbbá a málta, a svájci és a kínai főkonzulátus.

Gyülekeznek a megnyitóra

Kacziba Andi tájékoztatója

Kacziba Andi a kiállításon

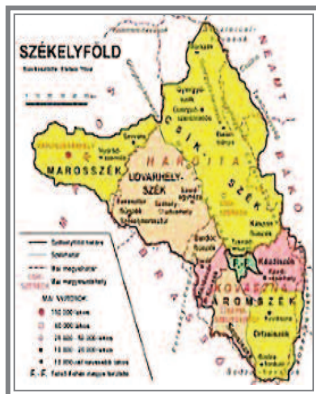

Kamilla Kard

Olaszországi magyarok

Nem lesz népszavazás Székelyföld egységéről

A székelyföldi önkormányzatok RMDSZ-es vezetői nem tartják időszerűnek a Hargita – Kovászna megyei tanácsok együttes ülésének megszervezését, és Székelyföld egységéről szóló népszavazás kiírását. A kezdeményező MPP-s politikusok szerint a népszavazás célja, hogy a megakadályozzák a PDL által szorgalmazott régióátstrukturizációs törekvéseket, és kinyil-

vánítsák, hogy Székelyföld egységes és oszthatatlan. Kulcsár Terza József a polgári párt Kovászna megyei elnöke elmondta: szeretné, ha az együttes ülést még ebben a hónapban összehívnák, majd utána minél hamarabb megszervezzék a népszavazást, míg az egyetemisták is itthon tartózkodnak. Tamás Sándor megyei tanácselnök ebben a témában egyeztetett a polgári párti frakcióval és híradónk kérdésére elmondta: a Demokrata Liberális Párt napirendjéről lekerült a régióátstrukturizációs kérdés, ezért nem időszerű az együttes tanácsülés és a népszavazás. Hasonlóképpen vélekedett Borboly Csaba Hargita megyei tanácselnök aki a polgári párti frakcióvezetőnek írt levelében kifejtette: jelenleg nincs veszélye annak, hogy a román politika részéről jogcsorbító intézkedést helyezzenek kilátásba, de ha ilyen történik, akkor élni fognak minden eszközzel, amibe a népszavazások kezdeményezése, tiltakozások szervezése, nemzetközi fórumokhoz való fordulás egyaránt beletartozik.

Marosvásárhelyi Rádió

Német lap: a következő elszakadási konfliktus Székelyföldön fog kirobbanni

2014.04.20. | 21:50 ante-na3.ro - Erdély.ma

Az Európa Parlamenti választásokon túl, 2014 az elszakadások, a népszavazások és a szeparatizmus éve is, vélemezzi a német baloldali Der Freitag.

“A zászlók összetűzése Romániában. A következő szeparatista konfliktus Székelyföldön érlelődik. Egy tömbmagyar közösség az autonómia küszöbén áll” - írja riportjában Martin Leidenfrost, Pozsonyban és Brüsszelben élő osztrák újságíró, aki több ausztriai, németországi, svájci és szlovákiai sajtótermékben közöl.

Március elején Leidenfrost Romániába látogatott, hogy ismerkedjen az ottani helyzettel, és megtudja a választ a “honnan jönnek és mit akarnak a székelek”-kérdésre.

“Gagauzia, Krím, Velence, feszültség Boszniában és Belgiumban, népszavazás a függetlenségről Skóciában és Katalóniában, de ne feledkezzünk meg Moldováról és a Dnyeszter-menti területről se. Ha engem kérdeznek, hogy hol fog kirobbanni a következő elszakadási feszültség, én Székelyföldre tippelök. A Románia közepén többségben élő magyarok autonómiát akarnak.

Románia az Európai Unió legközpontosítottabb országa. Székelyföld az ország közepén található, és az ott többségben élő magyarok autonómiát akarnak. Az ország regionális átstrukturizációját tervezik, anélkül, hogy a Székelyföldön élők akaratát figyelembe vennék. A székeleket azért telepítették erre a területre, hogy a Kárpátok vonalát megvédjék a keletről támadóktól” - írja a Der Freitag.

A csíksomlyói búcsú

Az USA alelnöke kérte? Na neee! Az igazság: a Jobbik erősödik, ideje összezavarni Megtervezett összeesküvés a kém-ügy?

Mielőtt rátérnék arra a témára, amit címben is jelzek, meg kell jegyezmem, hogy a Jobbik – sokak nagy sajnálatára – remekül szerepelt az eu-parlamentari választáson. Szinte igazi győzelemmel ért fel, hogy megelőzte az akkor még elbizakodott MSZP-t és a Fidesz után a második helyre került. Meg kell jegyezmem, nem volt nehéz a megosztott baloldallal szemben. Lehet persze ezt az eredményt degradálni, marginalizálni, azért az tény, hogy számos vidéki városban megelőzték a szocialistákat. Ez pedig előrevetíti, hogy ha a baloldalon nem történik – persze Mesterházy lemondásával beindultak és gyorsvonal sebességével készülnek – valami, akkor jól szerepelhetnek. A lényeg, hogy a Jobbik 3 képviselőt küldhet az EU-parlamentbe. A választási sikerük pedig azt is eldöntötte, hogy a listájukon 3. helyen szereplő, Kovács Béla, az állítólagos kém megtarthatja brüsszeli helyét, s megint kiutazik. Ezzel a legitimitással, meg kért mandátuma felfüggesztésével kapcsolatos ottani hosszú procedúra miatt a téma kezd el aktualitását veszteni. Persze valamikor még elkal-

pálhatják, de az még odébb van. Ráadásul az új média-verziók szerint már nem is kém, csak egy ügyes politikai bomlasztó volt. Ilyenekkel pedig már tele vagyunk, akik főleg külföldi liberális megbízásból nemcsak kormány elleni ügynökök, radikális anarchisták, s ha nem a fő szövetségesünknek dolgoznának, Bélához hasonló „kémek” lehetnének. Ilyen Bajnai is, aki magasan túlszárnyalja a Jobbikos harmadik helyezettet, s ha még némi harciasság is lenne benne, talán James Bond is lehetne.

De térjünk vissza Kovács Bélához. Azért foglalkozunk vele, mert annyi marhaságot összehordtak róla, hogy annak kipellengérezésén talán a mi olvasóink is derülhetnek.

Nos, egy állítás szerint maga az USA alelnöke követelte Kovács Béla fejét Orbán Vikortól. *A nemzetiek azzal vívták ki most már nemcsak a zsidók és hazai bérenceik, hanem Amerika haragját is, hogy nyíltan Moszkva pártját fogták a krími konfliktusban, és Kovács Béla volt, aki kijelentette, hogy törvényesen zajlott a krími népszavazás, a lakosság önrendelkezési jogát valósította meg – írta a Kurucinfo.*

Köztudott, hogy Kovács Béla egyengeti pártja orosz kapcsolatait, az ő kíséretében tárgyalt Vona Gábor többször is a Duma meghatározó vezetőivel. Korábbi, fent hivatkozott értesülésünk szerint Biden kérése Orbánhoz az volt, hogy a Jobbik megroppantásával az uniós választási kampányban akadályozzák meg Kovács Béla újbóli brüsszeli mandátumszerzését. Hát ez nem sike-

Kovács Béla

rült. A téma azért érdekes, mi is történt a választásokat megelőzően? A főáramlatú jobb és baloldali média mintha összefogott volna. Csak gratulálni tudok nekik azért, hogy milyen ügyesen összekorotak a célpontjukról. Nézzük:

Az „AVH” feljelentést tesz?

A volt titokminiszter olyat még nem látott, hogy az AVH feljelentést tesz, ahelyett, hogy a „kém” megpróbálna tetten érni.

“Nagyon csodálkozom, hogy az Alkotmányvédelmi Hivatal nyilvánosan feljelentést

tesz. A kémelhárítás nem feljelentést szokott tenni, hanem igyekszik a kémeket leleplezni, elkapni. Hogyha nyomós bizonyítékaik vannak arra, hogy ez a Kovács úr kémkedik, mégpedig EP-képviselőként, és az EU ügyében, nem is magyarországi ügyben, akkor felveszi a kapcsolatot a belga kémelhárítással, igyekeznek olyan szituációt teremteni, hogy rajtakapják a Kovács urat, mert akkor a mentelmi jog nem érvényes – tettenérés esetén –, aztán bilincsbe veri, hazahozza, és akkor majd utána a Legfőbb Ügyészség intézkedik. Tehát az egész eljárást én nem nagyon értem” - jelentette ki a Közbeszédben Gálszecszy András, aki 1990. december 20. és 1992. február 29. között volt a titkosszolgálatokat felügyelő tárca nélküli miniszter.

Polt Péter legfőbb ügyész diplomáciai úton Martin Schulzhoz, az Európai Parlament elnökéhez fordult, indítványozva, hogy az Európai Parlament függessze fel Kovács Bélának, az Európai Parlament képviselőjének mentelmi jogát, közölte - micsoda véletlen: még csak nem is más lappal, hanem pont - a Magyar Nemzettel a

Gálszecszy András

Egy új politikai találmány, a CÖF-ölés, a békemenet tapasztalataival

Legfőbb Ügyészség szóvivője.

A fideszes lap pontosan meg nem nevezett forrásból származó értesülése szerint a jobbikos Kovács Béla ellen az Alkotmányvédelmi Hivatal tett feljelentést *“kémkedés gyanúja miatt”*. A Magyar Nemzet információi szerint Kovács Béla tevékenysége már korábban felkeltette a polgári kémelhárítás figyelmét, ugyanis a képviselő *“rendszeresen találkozik konspiratív módon orosz diplomatákkal, és havi rendszerességgel az orosz fővárosba látogat”*.

Egy későbbi híradás szerint nemcsak orosz diplomatákkal, hanem aktív FSZB-s (KGB utódja) ügynökökkel is. A média megint csak csámcsogva fejtegette, hogy konspirációs módon szervezte a kémrandevúit. Naívitás. Ma az internet, az Echelonos műholdas nyomkövetés és a már-már gondolatlhallgatás világában a Jobbik derék Bélája villamosról, buszra, trolibuszra száll, (fogaskerekűre is?) taxiba ül, aztán kismeg nagymetróra? Ha már a konspirációnál tartunk, az fel se merült, hogy fesse a haját fekete? Tegyen fel Rambó szemüveget, s ragasszon Conchitaszakállt? Nézzen csak a fotójára? El tudja képzelni ilyen, az előbb leírt primitív bugrískémnek? A mai profi kémek már nem így dolgoznak. Sem a mozsadosok, sem a CIA-sek, sem az FSZB-sek.

“Kovács Béla - aki jelenleg a Jobbik európai parlamenti listájának harmadik, befutó helyén áll márciusban azzal kellett feltűnést, hogy szabad és igazságos választásnak minősítette a krími népszavazást” - jegyzi meg mintegy *“hírmagyarazatként”* (valójában az ügy kipattanásának és időzítésének leleplezéseként) az MTI. Már elnézést,

de nagyon sokan vélekednek úgy, mint Kovács Béla. Csak nem képzelik, hogy az egész magyar nép Bólogató János, és egy külföldi zsoldosok, félig-meddig náci és izraeli demokrácia-importőrök által hatalomra juttatott puccsos vezetést, hajráhajrá, azonnal dicsőíteni fog? Sokak számára visszatetsző, ahogy a magyobbrészt pénzelt maidanosok megdöntötték Janukovics rendszerét, és előkészítették Ukrajna kirablását. Ezzel szemben a Krím, ahol a népakarat, a nagy többség az elszakadásról szavazott, az *“az egyik kutya másik eb”* kategóriájába, vagyis egyformán meglehetősen zűrös. A Krímről legalább az ott lakók dönthettek, míg a maidanosok esetében a nemzetközi háttérhatalom kifosztásra éhes hatalmasságai. Ezen megállapításaim csak a május 25-i ukrain elnökválasztás sikeres lezajlásáig érvényesek. Porosenko csokoládékirály elnökke választása legitimmé tette ezt a mostani vezetést, még ha Porosenko mindenkit a posztján hagyott is, Klieskó pedig kijevi polgármester lett.

No persze azért Kovács Bélát se kell mentegetni. Képzelnék csak el: megint megválasztották és megint utazik Brüsszelbe. Ottani irodájára most már plusz felirat is kerülhet:

„Lebukott orosz kém, konspiráció nélkül is kérhet tanácsot”.

Itt egy pillanatra témát kell váltanom. Szigetvári Viktor megjelent a statisztáival egy tévéfelvétel céljából a Jobbik újbudai székháza előtt. Táblájukra egy vörösgyanús pártmunkás elég ócska, ragacsos anyagból ráragasztotta az orosz kémügynökség feliratát. Ám még el sem olvashattuk, amikor kijött az irodából egy egyáltalán nem be...ari Jobbikos

matróna és Szigetvári vigyorgása közepette letépte, majd lejjebb a Jobbik iroda táblája alatt próbálta visszakenni a falra, de a fránya ragacs felirat ellenállt, nem engedte.

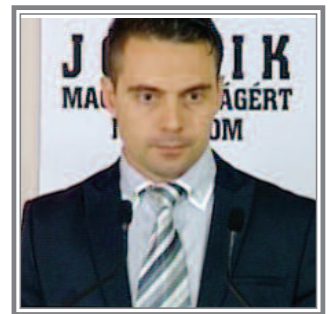
– Kedyes jobbikos hölgy! Én lebeszéltem arról Vona Gábort, hogy megmossa az ön fejét, de melegen ajánlom, legközelebb ne üres kézzel jöjjön ellenállni, hanem egy felmosólevés, szutykos lével és borítsa Szigetvári Viktor és garázda statisztái fejére. Ez már országos szenzáció lett volna, maga pedig jutalmul elmehegetett volna az Oroszországhoz csatolt Krím félsziget tengerparti paradicsomába nyaralni.

Elnézést, hogy egy ilyen komoly ügyből viccet csinálók, de bizonyára találnánk kémeket az EU-ban Magyarország lejárataiban résztvevők között, aztán kémgyanúsak a Soros-legények is, no meg az isten népe, s országa itt kánaánozó kettős állampolgárai is. Nyugi, őket nem buktatja le senki, nem indít ellenük eljárást Polt Péter legfőbb ügyész. A Moszadnak és a CIA-nak ugyanis, (jól tudom?) lehet kémkedni. Nekik lehagyni is szabad, de ha ezt ön teszi, tisztelt olvasónk, akkor bezeg...!!!!

Kovács Bélával az a baj, hogy nem jól csinálta, nem tudott fantomizálódni, felhívta magára a figyelmet, sőt még hívalkodott is. Mielőtt ezzel folytatnám nézzük meg kicsoda is valójában ez a derék jobbikos? **Moszkvából, ismeretlenül érkezett meg a Jobbik irodájába 2005-ben Kovács Béla, aki öt év alatt kapcsolataival, pénzével és szervezőmunkájával olyan elismertséget szerzett magának a pártban, hogy 2010-ben őt küldték ki Balczó Zoltán helyére Brüsszelbe. Az itthon szinte teljesen ismeretlen, kémkedéssel hírbé hozott képviselőt sokat foglalkozik orosz ügyekkel, visszasírja a KGST-t, és kemény szavakkal próbálja az USA helyett Putyin felé terelgetni az EU-t. Azt viszont határozottan tagadja, hogy valaha is titkoszolgálatnak dolgozott volna.**

“Soha nem voltam sem magyar, sem külföldi titkoszolgálat tagja, soha nem működtem velük együtt, és megkeresés sem volt a részükről” – mondta csüörtök délben Kovács Béla, a Jobbik Európai Parlamenti képviselője, miután a Magyar Nemzet azt írta róla, hogy az Európai Unió intézményei ellen folytatott kémkedés gyanúja miatt nyomoznak utána. A jobboldali napilap szerint az Alkotmányvédelmi Hivatal feljelentésére indult a nyomozás.

A most 54 éves, budapesti születésű Kovács a középiskola után Japánban és Moszkvában is élt hosszabb ideig. Az egyetemet Japánban kezdte, ahova szüleiével költözött ki. Négy éven át egy amerikai magán-

egyetemen politológiát és nemzetközi kapcsolatokat hallgatott. Diplomát végül Moszkvában, a Nemzetközi Kapcsolatok Intézetében (MGI-MO) szerzett 1986-ban. Kovács a Jobbik honlapján olvasható életrajzában és az Origónak nyilatkozva is azt hangsúlyozta, hogy ő pártönkivülként végezte el az egyetemet. **Négy éve megkérdeztük, hogy tanulmányai idején megkörnyékezte-e az állambiztonsági hivatal, megpróbálták-e beszervezni, mire ő nemmel válaszolt.**

Az egyetem után Magyarországon a Terimpex nevű külkereskedelmi vállalatnál lett üzletkötő, de úgy érezte, hogy itthon *“nem szerették”*, ezért a katonaság után úgy döntött, hogy – mint fogalmazott – *“elegem van, elhagyom az országot”*. Újra Moszkvába költözött, ahol állítása szerint kereskedéssel foglalkozott, kevés sikerrel. *“Élőfáradtunk, és az üzlet sem ment már olyan jól”* – ezzel indokolta, hogy 2003-ban nagy reményekkel költözött vissza Magyarországra.

2005-ben ő kereste meg a

Jobbikot. *“A jóisten jó helyre vezetett engem”* – ezzel a gondolattal lépett ki az első egyeztetés után a párt Villányi úti irodájának aajtáján. *“Megláttam ezeket a csillogó szemű, elszánt fiatalokat, és egyből elkezdtem hinni bennük”* – magyarázta az Origónak, miért vállalt első perctől kezdve a szokásosnál több munkát és áldozatot a Jobbikért. *“Nem használunk titkosszolgálati eszközöket a tagjaink káderezésére, de miután jelentkezett a pártba, több beszélgetés során alaposan megismertük az életútját”* – mondta akkor Szabó Gábor pártigazgató, aki szerint megbizonyosodtak arról, hogy Kovács a nemzeti ügy iránt elkötelezett és jó csapatjátékos.

Kovács hamar kivette a részét a pártszervezésből is, meg-

milyen vállalkozása, a Jobbikban üzletemberként tartották számon, és nem kérdezték, honnan van pénze a támogatásokra.

A Magyar Nemzet cikkében felemlégetik Kovács feleségét is, és összefüggésbe hozzák a KGB-vel. Ezt Kovács csütörtökön kikerítette magának, és azt mondta, hogy soha semmilyen kapcsolata nem volt sem neki, sem a családjának sem az orosz, sem más titkosszolgálatlaltal, és az állítások miatt jogi útra tereli az ügyet. Kovács orosz száрма-

független képviselőként nem is volt nagyon lehetősége semmire, de átnézve ottani beadványait kiderül túlbuzgó oroszbarát véleménye. Póttag az EU és Oroszország parlamenti együttműködési bizottságában.

Harcolt a személyautók gázüzemre átalakításának széleskörű elterjesztéséért. És hirtelen szorgalmazni kezdte a Jobbik és Vona számára keleti nyitást, az orosz, az iráni, a török, stb. kapcsolatbővítést.

Május közepe után felpörögtek a Bélával kapcsolatos események. A Nemzetbiztonsági Bizottság ülése után kiderült súlyos kémügy lehet a háttérben. Vona Gábor joggal nyilatkozta, hogy *„áldozat vagyok”*, *„a Magyar Nemzetből kell megtudnom...”* *„A ködben bokszolunk”*, *„oldják fel a titkostí-*

az anyját a konyhában. *Idesanyám, kinek keni azt a bazi nagy kenyeret? Neked fiam. Azt a picinyt?* Szóval nem palotta. Ráadásul nem a Rózsadombon, vagy Budaligetén, a milliomos dűlőben van, hanem egy faluban. Csakhogy ennek nem úszómedencéje (az lehet minden prolinak is...) van, hanem tava, s nem kacsá ürülék ürítő, vagy Gyógyi pancsikolója, hanem igazi, halak tenyésztésére, horgászására, búvárkodásra is alkalmas. Na ez aztán már kuriózum, még ha hiányzik is róla a piros, japán, kerti hidacska.

Százmilliót még így sem ér, ráadásul csak a harmada Béla úr tulajdona. De hiába beszélt össze-vissza a nyilatkozataiban, annyit elárulhatunk, hogy az öt évi eu-képviselői illetmény jóval meghaladja a százmilliót,

A Heti Válasz készült a témából? Kovács Béla tavas rezidenciáját már télen előre lefotózták? Hm! Ügyesek!

alapította a párt XIII. kerületi irodáját, és rögtön a belépése után a külügyi bizottságot is, amelynek sokáig egyedül ő volt a tagja a pártban. Kovács csatlakozása után lett hangsúlyos a Jobbik oroszbarát politikája. *“Ez kívülről nem látszott, de Vona Gábor előbb mondta ki a pártban, mint én, hogy Kelet felé kell nyitni, ott kell piacot keresni a magyar termékeknek”* – mondta erről négy éve Kovács.

Már az EP-képviselősege előtt, 2009-től Szegedi Csanád asszisztensként kint dolgozott Brüsszelben, ahol a kapcsolatainak köszönhetően sok mindent el tudott intézni a Jobbik újonc képviselőinek. Ehhez jól jöhetett az is, hogy **Kovács felsőfokon beszél oroszul, angolul és japánul, de tud lengyelül, németül és franciául is.** Kovács nemcsak energiát áldozott a Jobbikra, hanem anyagilag is segítette a pártot. Bár egy befejezett angyalföldi salátabáron kívül hivatalosan nem volt sem-

zása felesége orosz-osztrák kettős állampolgár, de Kovács korábban az életrajzaiban csak az osztrák állampolgárságát emlegette.

Kovács nem a Krímben figyelt meg először választásokat, 2012-ben az orosz elnökválasztás idején Moszkvában volt. Az orosz sajtóban, rádióban többször megjelent, és nemzetközi megfigyelőként nyilatkozott arról, hogy mindent teljesen rendben talált.

A krími nyilatkozatával kivívta az ukránok haragját. Számomra rejtély Kovács EP-képviselőként mi a fenének tart fenn Beregszászon egy irodát. A református egyházközösségtől bérelt helyiségekben ügyfélszolgálati tevékenységet folytattak. Folytattak, mert a helyiek tiltakozására bezárták és lepecsételték.

Nem kívánom pellengérré állítani az EU-ban négy év alatt folytatott gyengécske teljesítményét, mert magányos farkas-

tást!” Kovács Béla lelépett a jobbikos sajtótájékoztatóról, rosszul lett, anginális rohamot kapott.

Ahogy az lenni szokott – nálunk –, ha nincs más támadási lehetőség, akkor előveszik a vagyonosodást. Így is lett. Ha a NAV vizsgálódna, kétségtelen, hihetetlen gyors meggazdagodást találna. A négy éves brüsszeli illetmény és költségtérítés sem semmi, aztán a kémkedést is jól fizetik... De hát külföldön dolgozott, ilyenkor pedig, ha jól tudom az foglalkoztató ország, vagy ha van ilyen, az Eu adóhivatalánál kell adóbevallást benyújtani, persze a NAV is illetékes. Az meglehetősen ciki, amit a Heti Válasz kiderített, hogy a panellakásból egy mesés házikóba költözött. A hetilapban és a Hír tévében látott fotók megmosolyogtattak.

Megmutatjuk önöknek is. Az enyhe túlzás, hogy ez egy palota, mert kicsi. Ide kívánczik a vicc: a parasztkölyök Istók nézi

aztán még a költségtérítések. Szóval neki bőven tellett erre. Ha a fene-fenét evett is, akkor is Kovács Béla megint eu-parlamenti képviselő lett. Azzal, hogy dekonspirálódott már meg is tisztult, ezentúl már nem kém. Nem kell a találgozókra körbeutaznia mindenféle járművel Budapestet, és Piros (Tűnés!) vagy Zöld (Szabad a pálya) fedélű dossziékat magával vinni. Persze el lehet dádázni, ez Polt Péternek kötelező is, ám a lényeg: Magyarországnak már nem árthat. Hogy Brüsszelben maradhat-e vagy sem, az még a jövő zenéje, mindenesetre lenne az EU-ban Oroszországnak is egy képviselője.

Köszönjük, Béla, hogy akaratlanul megneveltetted az olvasóinkat. Ezért beszerzünk Kínából egy James Bond 007-es órát és átadjuk jutalmul.

(MTI, Origó, Heti Válasz, Kurucinfo nyomán – T. P.)

BAJNAI: mintha egy gittegyleben gittet rágott volna, s közben összeszúrta a levelet

Ha Magyarország háttérurait szolgálja, nem lesz olyan „kém”, mint Kovács Béla

Bajnai Gordon lett a Bilderberg csoport hazai komisszára?

2014.05.27 13:18

Május 29 és június 1 közt Koppenhágában rendezik meg a következő Bilderberg találkozót, melyre a hivatalosan közzétett lista szerint 22 országból mintegy 140 főt hívtak meg. A résztvevők főként banki vezetők, befektetők, kormánytisztviselők, olajvállalatok vezetői, szoftvercégek vezetői, valamint az ideai összejövetelel nagy számban lesznek jelen az euroatlanti térség autoiparában és a repülőgépgyártásban meghatározó személyek. A közzé tett lista szerint Magyarországról Bajnai Gordon fog részt venni, a találkozó személyi összetételéből adódóan külpolitikai vonatkozásból.

Korábban Martonyi János külügyminiszter vett részt a találkozókon, aki az ideai összejövetelel már nem jelenik meg, - feltehetőleg Bajnai Gordon vette át az ő szerepét.

A találkozót övező titkolózás és spekulációk ellenére nagyjából kivehető, hogy a megjelent személyek milyen megfontolásból lettek meghívva. A hivatalosan bejelentett lista szerint a fő témák; a gazdasági növekedés fenntartásának kérdése, a demográfia, a magánszféra, a nyugati országok hírszerzéseinek együttműködése, a technológiai fejlődés és a munkaerő képzettsége közti szakadék, a demokrácia jövője, Kína gazdasági kilátásai, a Közel-Kelet új erőegyensúlya, az ukrán helyzet, valamint az Európai Egyesült Államok kérdése.

A megnevezett témák és a meghívott személyek listája alapján a Bilderberg csoport nem valamiféle döntéshozó szerv, hanem az euroatlanti térség geopolitikai végrehajtó bizottsága.

Külön figyelmet érdemel, hogy a perifériaállamokból többnyire külügyekben érintett személyeket hívtak meg. Bajnai Gordon azon döntése, hogy nem ül be a magyar parlamentbe, pártja ehelyett az európai uniós képviselőre összpontosít, feltehetőleg már a "nemzetközi közösségben" betöltött szerepével volt összhangban. Magyarország perifériaállam, hazánkban emiatt a Bilderberg találkozókra külpolitikai vonatkozásban hívnak meg személyeket. Bajnai meghívásából látható, hogy a magyar külpolitikát az atlantisták nem expanziós célokra, hanem elsősorban az Európai Unióhoz való viszonyulás tekintetében akarják felhasználni.

Más perifériaállamokból is külpolitikai kulcsfigurákat hívtak meg. Spanyolországból García Margallo külügyminiszter vesz részt, így feltehetőleg külön téma lesz Katalónia függetlenedésének lebonyolítása. Görögországból Lukasz Cukalisz, az Európai és

Külpolitikáért Hellén Alapítvány elnöke jelenik meg, Svédországból pedig Carl Bildt külügyminiszter.

A teljesség igénye nélkül is látható, hogy az euroatlanti térség belügyi kapcsán, a hátszínűkészekből elsősorban a gazdasági, elektronikai- és propagandabiztonságot szavatoló befolyásos személyek lettek meghívva, az expanziós törekvések kapcsán pedig a perifériaországok külügyeseit és energetikai vállalatainak a vezetőit hívták meg. Norvégiából és a nagyobb európai gazdaságokból az autoipari, olajipari és repülőgépgyártásban érintett befolyásos személyek szerepelnek a listán. A jelenleg is zajló katonai expanzió miatt pedig Philip M. Breedlove, az európai NATO-erők főparancsnoka lett meghívva.

rendelkező szabadkőműves brigádja. Az ülésre ezúttal Bajnai Gordont hívták meg (nemrégiben Martonyi János vett részt ilyen titkos összejövetelel!), aki közölte, hogy részt is fog venni az ülésen. Ezekről az ülésekről a világ majd akkor szerez tudomást, ha a világ valamely pontján kitör a forradalom. A Bilderberg név onnan ered, hogy az ötvenes években a csoport a hollandiai Bilderberg szállóban alakult.

Budapesten járt a télen az előkészületeken munkálkodó nagycsoport. Erről alább egy cikk olvasható. Volt is néhány kisebb diákmozgalmak, meg a Fidesz-székháznál is összegyűltek, de egyelőre tűz még nem volt... Nem mellesleg megemlítendő: ez a bizonyos Vietnamot is megjárta (hat évig volt a vietkongok nehéz börtönében) amerikai szenátor Ukrajnában is járt...

Fenyegetés?

Kovács Attila 2014. március 18. eredetimiép.hu

Bő egy hónappal ezelőtt váratlan látogatáson járt Amerikában a balliberális oldal két vezető politikusa. Előbb Bajnai Gordon tartott előadást Manhattan-ben, a Columbia University-n, majd - éppen a Simon-ügy kipattanásával egy időben - Mesterházy Attila is átruccant a tengerentúlra, ahol többnapos viziten vett részt. Akkoriban sokan találgatták, és lapunkban is foglalkoztunk a kérdéssel, hogy vajon mi lehetett az igazi célja a két látogatásnak. Választ ugyan továbbra sem kaptunk erre, ám most, a hétvégén minden bizonnyal kö-

Bajnait meghívta a Bilderberg-csoport a dániai ülésére

A világkormány megalakítását előkészítendő, összeül ismét, mint minden esztendőben a világ legnagyobb hatalommal

zelebb kerültünk az igazsághoz, amikor Bajnai Gordon beszédét mondott az Együtt-PM születésnapján ünnepségén.

A balliberális közös lista második helyezetteje ugyanis beszédében sajátos párhuzamot vont Ukrajna és Magyarország között, vizionálva azt, hogy a jobboldal- és Orbán Viktor-új-bóli győzelme esetén hazánk könnyedén Ukrajna sorsára juthat. Látna azt, hogy mi zajlik az utóbbi hetekben, hónapokban északkeleti szomszédunknál, kijelenthető: semmiképpen nem szabadna ilyen kijelentéseket tenni. Ha ezt egy sosem hallott, jelentéktelen pártocská ismeretlen vezetője tenné, talán nem is volna érdemes foglalkozni vele, le lehetne az egészet rendezni annyival, hogy így akar az illető bekerülni a híradásokba.

Itt azonban ennél jóval többről van szó.

Ismerve a felállást, bizonyos politikusok és szervezeteik mögött meghúzódó háttérerőket, Bajnai hétvégi kijelentését nagyon komolyan kell venni. Évekkel ezelőtt, az ukrainai "narancsos forradalom" után kiderült: az állítólagos "forradalmárokat" Soros György és körei pénzelték. Most is sokan, sok helyütt beszélnek, hogy nyugati háttérerők állnak az ukrainai történések háttérében, a kijevi tüntetések vezéralakjai mögött.

Ki tudná teljes bizonyossággal megállapítani, hogy ez igaz-e vagy sem?

Az viszont biztos, hogy van egy közös pont a jelenlegi, vesztélyes ukrain helyzet és Bajnai Gordon vészjósló előrejelzésé-

ben. Ez pedig maga John McCain, a nagy tekintélyű amerikai szenátor és republikánus elnökjelölt.

John McCain volt az, aki már tavaly decemberben Ukrajnába látogatott és támogatásáról biztosította a

tüntetőket, köztük például Arszenyij Jacenyukot is. Azóta is igyekszik elfogadtatni az új ukrain vezetést, felszólítva, de legalábbis ösztönözve a véleményformáló politikusokat, hogy üljenek tárgyalóasztalhoz a tüntetők által pajsra emelt személyekkel. Szintén John McCain volt az, aki egyenesen a hivatalában fogadta Mesterházy Attilát, amikor az MSZP-elnök február elején a tengerentúlon járt, és John McCain volt az is, aki tavaly decemberi budapesti látogatása alkalmával Bajnai Gordonnal is négy szemközti tárgyalásokat folytatott.

Már csak egy kérdés maradt: Bajnai Gordon vajon tud-e valamit, esetleg részese-e valami nagyon súlyos és aljas dolog-

nak, amit Orbán Viktor és a nemzeti oldal újbóli győzelme esetén Magyarország ellen akarnak alkalmazni egyesek? Mert ha igen, akkor hétvégi kijelentése akár burkolt fenyegetésként is értelmezhető számunkra, magyarok számára.

Jelen helyzetben egyedül csak abban lehet bízni, hogy a választásokon nem csupán győz a nemzeti oldal, de mindezt

olyan arányban teszi majd, ami egyértelművé teszi minden áskálódó, szervezkedő potentát számára: amerikai szenátorok ide, hazai szállásosinálók oda, Magyarország az elmúlt években a saját útjára lépett, és azon is kíván továbbhaladni!

Fidesz-Kocsis Máté kérdőjelei

Miért őt hívták meg, a legkisebb pártot, a lényegében bukkott személyiséget, aki zavaros külföldi kapcsolatokkal és támogatókkal rendelkezik. Mit fog ott csinálni, mit mond Magyarországról. Ha megbízzák valami titkos feladattal elvállalja-e...

Főszerkesztői megjegyzés

Nanana, azért nem kell mindjárt kémtevékenységet feltételezni. Egyfelől nem az oroszokhoz megy, hanem Magyarország globális háttérurainak egyik nemzetközi szervezetéhez. Vehetjük úgy is, ha valóban gyarmat lennénk, akkor a gyarmattartókhoz ment. Másrészt ő nem Kovács Béla.

Tudják mit? Örüljünk neki, végtére is nem egy kis nimand megy ki, hanem egy ex-miniszterelnök. Jó pófát kell végni hozzá. Sőt, gratulálunk, Gordon. Meghozta a gyümölcsöt, hogy teljesítette Konrád Györgyék kérését, és a nehéz helyzetekben is hűen szolgáltad Soros Gyurka bátyiát, és alapítványát, a CAP-ot. Nemzetközileg most lettél igazán perspektívikus nagy ember. A háttérhatalom most már komolyan számol veled. Néhányan máris irigyelnek, s úgy gondolják, hogy ebben legalább megelőzted Orbán Viktort. Őt ugyanis renegátnak tartják, s nem hívták meg. Biztos sokat fogunk még hallani rólad. Reméljük csak jót. (főszerk.)

Bilderberg csoport...

Manapság nagy port ver fel Bajnai Gordon (pontosabban: Bajnai György Gordon) meghívása a Bilderberg-csoport által rendezett titkos találkozóra. Csak, mint érdekességet kell megemlíteni, hogy Bajnai nem az első magyar, aki résztvevője ennek a magas grémiumnak.

Az interneten is elérhető adatok alapján ő a negyedik, mivel szép számmal voltak előtte is magyarok:

Bokros Lajos, World Bank főtanácsadó,

Surányi György (1996, 1997, 1999), Magyar Nemzeti Bank volt elnöke.

Martonyi János (2008), magyar külügyminiszter,

Bajnai Gordon (2014), volt miniszterelnök, az Együtt 2014 párt vezetője.

Érdekes, hogy Surányi György, a Magyar Nemzeti Bank volt elnöke háromszor is volt vendége a Bilderberg-csoportnak. Talán olyan jókat mondott? (Dobai Miklós)

Mi történt ott?

Bajnai Gordon hazatérve nem sok izgalmasat tudott elmesélni. Azt más forrásból is tudtuk, hogy a fő téma Ukrajna és Oroszország, no meg a fegyvergyártás volt. Csak tippelni tudom, hogy a dollár problémája, az ázsiai befektetési lehetőségek is szóba kerülhettek, mint ahogy a keresztény-zsidó világ hegemoniája terjeszkedési lehetőségei is.

Gordont a sikeres válságkezelése miatt hívták meg, de nem adtak neki a jövőre vonatkozó feladatot. A Magyar Nemzetnek olyasmit mondott, *mintha egy gittegyletben folyamatosan gitet rágott volna, s közben folyamatosan összeszúrta a levét*. Vivien Reding-gel, a magyar ellenes cselszövővel találkozott ugyan a folyosón, de csak köszöntötték egymást. Az ülésen Magyarországnak nem volt téma. Hogy mit ettek, ittak, kaptak-e valamilyen szuvenírt, arról hallgat a fáma.

Tóke Péter: Még cifrábban fosztják ki őket, mint bennünket

A Turcsinov-Jacenyuk duó hálás, és adakozik a rabló-IMF hitelért

-Drábik János kollégámmal még idén tavasszal elhatároztuk, hogy könyvet írunk Ukrajna drámájáról. Ő, mármint János, ebben a számban mindent bevetett, sok országban, több nyelven kutatta, nyomon követte a Kijev, a Krím és Moszkva között folyó, majd más nagyjából orosz nyelvű megyék valamint Kijev közt kialakuló vizályt és fegyveres összetűzéseket. Az eredmény: megszületett az Ukrajna drámája első felvonás című könyv. Ez teljes egészében ebben a számban olvasható, és lapzártakor, június elsején fejeztük be az addig történetekkel. Természetesen folytatjuk, mert folytatni kell, mert szomszédunk keserves példája intó példa minden nemzet számára: bárki sorra kerülhet, és nem érdekes, hogy demokrata jogállam. Ahogy ezt a még mindig ajánlott „**Nem igaz, hogy Obama elkergeti Orbán Vikort**” című könyvünkben Alinsky-s mód-szerként leírjuk: Csupán néhány ezer e célra kiképzett zsoldos és lepénzelhető belső elégetlenkedő – lehet az náci, radikális kommunista is – kell hozzá és máris megkezdődhet a Maidan minta, a sálás forradalom, stb. Az USA, a NATO és az EU melléjük áll, a kívülről-belülről megtámadott országot diktatúrának, nacionalista nemzetállamnak, talán még fasisztának is minősítik, aztán elindul a véres leszámolás. Ez persze költséges, az elképesztő extra profitért (az ország vagyonának lefoglalása, szétrablása) áldozni is kell.

A megtámadandók, belső forradalommal és lázadással megdöntendő között már

Oroszország is szerepel. Drábik kollégám írásából kiderül, hogy az amerikai adminisztráció már meg is szavaztattott e célra tízmilliárd dollárt. Ebből levezetve utalnom kell az ebben a

mokrácia korlátozó intézkedéseit. Még, ha olyan dilettáns, vesztes is a majdani zsoldosforradalom lehetséges vezetője, mint Bajnai. Mert konc itt is van bőven: a dolgos népünk

teshez leegyszerűsített, népies fogalmazásra van szükség.

Igy hát az írói fantáziám teljes fegyvertárát igénybe véve megpróbálom az Ukrán dráma előzményeit, és előidézésének főbb céljait szemléltetni, egyszerűbb gondolkodású olvasóink számára.

A két R-betűs globális oligarcha kinyitja egy napon a friss arannyal, dollárral és euróval teli széfjét és türesen találja. Tegnap és tegnapelőtt sem jött semmi. Elfogyott a konc? Nosza nézzük a listánkon a fasisztává, diktatúrává, vörös veszedelemmé felcímkézhető Konc-ország jelölteket, és válasszunk egyet. Hoppá! Itt van ez az Ukrajna. Jelentős a mi gazdag és vezető etnikumunk. van egy birka elnökük, az a Janukovics, akit már egyszer elzavartak a fizetett sálásaink. Az ilyent újra el lehet kergetni. Kell egy kemény öklű f. sza gyerek, aki szétvág a csürhén, ha kell. Hát ott van, az a bokszolóbajnok, a főpolgármester-ségről áldomozó Klicskó. Meg van véve. Össze kell trombitálni az elégedetlenkedőket, helyikeket, a meg nem értett náciakat,

számban az amerikai demokrácia bukásáról írott cikkemre. Néhány ország demokráciája és egyben a léte is veszélybe kerülhet, ha nem térnek át az önvédelmi demokráciára. Erdogan török rendszerében hónapok óta állandóak a zavargások, tüntetések, Putyin Oroszországa még fenn tudja tartani a belső rendet, de már szervezik ellenük külföldön a zsoldos-demokratákat és próbálják aktivizálni a belső fizetett ellenzéket. Orbán még ügyesen lavírozik, igyekszik Izrael, az EU és az amerikai topoligarchák elvárásainak is megfelelni, de itt is elő kell készíteni az önvédelmi de-

egész vagyona, csakhogy az etnikumé is! De e cikk témája az Ukránai dráma első felvonásának elővezetése. A jobb megér-

meg a külföldről felbérleteket. Példának vegyük a budapesti Kossuth teret, ahol sok héten át kempingeztek a tiltakozók, de az nem volt elég kemény. Ide fegyveresek, mesterlövészek, és faszisza önvédelmi gárdák is kellenek. A tér legyen a Maidan, sok-sok barikáddal. Első helyen kidobott gumiabroncsokkal, az sokáig ég és füstöl. Pénzt beígérni, USA dollárt és az EU-tól eurót, aztán jöhet az IMF egy nagyobb kölcsönrel. Vigyázat! Mindig csak annyit adni, amennyi az éhenhalás elkerülését elősegíti, no meg amennyi a nyugati hitelező bankok felé fennálló adósság részlettörlesztéséhez szükséges. A tüntetéssorozat során áldozatokra is szükség van, hogy hatásosabb legyen, ha a tüntetők és a kormányerők sokat vaccakolnak, akkor a mesterlövészeink lőjenek le mindkét

oldalon néhányat. Janukovicot tárgyalásokkal, megoldásokkal hitegetni, kompromisszumokat ajánlgatni, de megegyezni tilos. Az elnöknek el kell menekülnie, az elnök legyen egy gyilkos, menekülő diktátor. Ha elfogadják, a helyszínen akasszák fel, vagy lőjék le. A Ceausescu pár gyors kivégzése is milyen hatásos volt, mindenki megszeppent. Így gyorsan hatalomra kerülhetnek azok, akiket mi akarunk. Megszondáztunk néhány megfelelőnek gondolt új vezetőt. Hovatartozásuk rendben, hatalmat és némi pénzt akarnak, ennek fejében mindent "vihetünk", Ukrajnát tálcán felkínálják nekünk konc-országként. Persze meg kell adni a módját, van amit csak úgy elvihetünk, vagy lefoglalhatunk, de bizonyos nemzetközi törvényeket is figyelembe kell venni, tehát privatizálunk, a tőzsdén lévőket leértékeljük és olcsón felvásároljuk, az ország nemzeti vagyonát néhány multi között szétosztjuk... és így tovább. Mit kapnak az emberek? Lényegében semmit, pontosabban nyugati demokráciát. Új uralkodó részleget létre hozni és hagyni, hogy gazdagodjon,

lopjon, a többi pedig eddig is munkás-rabszolga volt, ezután is az lesz. A program elindítását követően, a kellő szintű belső káosz és zűrzavar elérésekor, soron kívül, minden mást megelőzve, feltűnés nélkül el kell hozni hozzánk, az ukrán nemzet teljes aranytartalékát. Erre speciális álarcos kommandót és nagy amerikai szállítógépet kell használni.

Ezt követően mihamarabb

hatalomra kell segíteni a Nagy Ukrajn Nemzetmentő Párost, a Turcsinov-Jacenyuk duót, a mi jelöltjeinket. Kerry utazzon oda és állapodjon meg Turcsinovval és Jacenyukkal. Ők – nevezhetjük őket derék barátainknak –, hajlandók máris egy előzetes rendkívüli szerződést kötni a Nyugattal arról, hogy a legértékesebb nemzeti vagyonukból mi mindent ajánldékoznak, vagy adnak el nekünk.

Itt abba is hagytam a fantáziálgatást, a novellába illő fictiónt, mert a nemzetközi sajtó hírei megerősítették: kitalált mesém - maga a valóság. Nem kell mást tennem, mint szemlélni az engem igazoló híradásokat:

Az USA ellopta Ukrajna aranytartalékát

Posted on 2014/03/09

Szerző: [Admin](#)

Március 6-ról 7-ére virradó éjszaka leple alatt, – egyszerűen ellopták az amerikaiak, Ukrajna utolsó aranytartalékát.

Az alábbi eseményekről a kijevei repülőtér dolgozói tájékoztatták az "Iskra News.info" szerkesztőségét:

"Kijevben, a "Boriszpol" repülőtéren, március 7-én, hajnali 2 órakor, – egy előre kijelölt kifutópályára érkezett egy regisztrált amerikai szállító repülőgép. Itt már várta a gépet 4 páncélozott furgon és 2 Volkswagen tehermikrobusz, – melyek rendszáma hiányzott.

A gépjárművekből 15 fekete egyenruhás, testpáncélt és maszkot viselő fegyveres szállt ki, némelyiküknek gépfegyvere is volt. – Ezek a fegyveresek, a két várakozó gépjárműből a beálló repülőgép gyomrába pakoltak át 40, azaz; negyven, – súlyos ládát melyek, mint később kiderült; Ukrajna végső aranytartalékát rejtették.

Mikor végeztek, ezt követően egy titokzatos férfi érkezett a géphez. Mire a rendszám nélküli autók sietve elhagyták a kifutópályát, majd a gép azonnal szabad jelzést kapott a toronytól, – s rögtön fel is szállt.

A kijevei repülőtér dolgozói, –

Államokba szállították."

Finoman persze így is lehet nevezni azt a szemérmetlen lopást, mellyel az USA eltulajdonította az ukrán nemzeti vagyon utolsó tartalékát. – A magukat "új kormány" nevezett latrok segítségével, – kik biztosan megkapják ezért júdáspénzüket.

De nem biztos, hogy ezt a 30 ezüstöt élvezni is tudják majd, – mert ha ha beköszönt az éhínség, melyet a maradék arany egy időre mérsékelhetett volna, – saját népük fogja őket ízekre tépni.

Bal-Rad – Szabad Riport

Ugyanarról a híportáról a második írás:

Íme a konc! - Amerika pimasz rablóbáborúja Ukrajnában

2014/05/15 [Szabad Riport](#)

A Nagy Ukrajn Nemzetmentő Páros, - a Turcsinov -

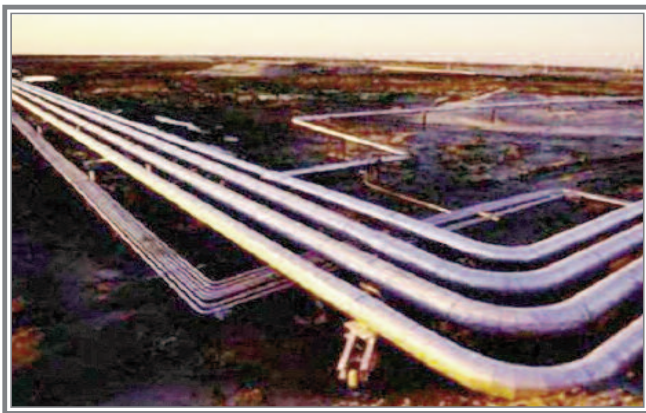
akik látták ezt a titokzatos "speciális műveletet", – azonnal jelentették ezt a Boriszpol repülőtér vezetésének – melyre azt a választ kapták; "Erősen ajánlatos nem beavatkozni mások dolgaiba!"

Később a szerkesztőséget arról tájékoztatta egy egykori magas rangú minisztériumi tisztviselő, hogy; Ukrajna "új vezetői" az ország teljes aranytartalékát, – az Egyesült

Jacenyuk duó, - egy nem akármilyen ajándékozási szerződést kötött a Nyugattal, - az IMF "nagylelkű segítségért" cserébe.

Jacenyuk, Kerry, Turcsinov - Kijevben

A megállapodásban benne foglaltatik, hogy Ukrajna teljes gázz szállító rendszerét a Chevron nevű amerikai cégnek át kell adniuk.

Ukrán gázvezeték

A mariupoli, a zaporozsjei, és a dnyepropetrovszki kohászati üzemek 60 százalékát pe-

rad szuvenír nélkül.

Harkov környékét át kell adni az amerikai rakétavédelmi rendszerek telepítőinek.

dig, - a német Ruhr vállalat tulajdonába adják Ukrajna demokratizálói.

A Donbassz bányüzemeit (pl. Donyeck), pedig a Ruhr cég finn leányvállalatának ajándékoznák el.

Amerikai rakétavédelmi rendszer

Nyilvánvaló, hogy ezeket az ügyleteket igyekeztek ezidáig nagy titokban tartani. Ám ki-

A Mihail Kalinyin bánya Donyeckben

Ezen régiók lakosságát szigorú rabszolgamunkára kívánják fogni a bányák mélyén, és a forrón izzó acélfolyók peremén. - A külföldi hódítók zsebet gyarapítva. Ám a NATO sem ma-

pattant néhány információ szikrácska. Melyekből megtudhatja minden ember, hogy a kelet-délkelet-ukrajnai területeken zajló vérontás ezen 'ajándékok' birtokbavételéért történik.

Tudják csak meg, hogy a Kijevben hatalmat bitorló gaz-

emberek miként fosztják ki Ukrajnát, miként számolnak fel egy országot! (Mi magyarok már kitapasztalhattuk ezt. A módszerek azóta sem finomodtak. Kissé már unalmasak.)

Ám ez a hódítás már nem fog sikerül nekik - végtelenségig nem lehet rabolni, fosztogatni, népeket rabszolgává tenni. Előbb-utóbb az elszemtelenedett rablók komoly akadályba ütköznek, - ahogyan most az éppen történik. - Donbassz orosz ajkú lakossága és maga az Orosz Birodalom áll fel velük szemben, - s tanítja meg nekik, - a rég semmibe vett korlátaikat és a határokat. - No meg a tiszteletet.

Kiváltképp a Harkov kör-

önjelölt "miniszterelnökével" Arsenyij Javenyukkal, Ferenc Pápa Rómában, 2014. április 26-án.

A pápa ezzel a gesztussal, mely inkább az Egyesült Államoknak szólt, - legalizálta, elismerte, a Vatikán részéről, - a véres erőszakkal, törvénytelenül hatalomra jutott kijeji juntát.

Ferenc Pápa és Jacenyuk - Így legalizálta a katolikusok pápája a kijeji banditakormányt.

De, hogy az olvasó számára világosabb legyen, - vajon a pápa ezzel a fenti legitimációval, mit is tett voltaképpen:

Ferenc pápa közösséget vállalt a kijeji "kormány" erős karjának számító, - mészáros 'Jobb Szektorral' is.

nyékére tervezett rakétatelepítési tervek fogják bosszantani Oroszországot.

Ettől a területtől kb. 30-40 kilométernyire, - az oroszországi Belgorod régióban, - (Rassmussen NATO főtítkár nem kis aggodalmára), már gyülekeznek orosz katonák. Egyelőre még csak orosz területen!

Szabad Riport - Bal-Rad

Így legalizálta a katolikusok pápája a kijeji banditakormányt

2014/04/27 Szabad Riport

Galéria: Kezet fog, majd tárgyal a puccsista kijeji kormány

Nem valószínű ugyanis, hogy Vatikán a mainstream médiából tájékozódik. Vatikánnak minden bizonnyal rendelkezésére állnak a valódi információk is.

Ha ennek ellenére nem vesz tudomást arról, hogy egy csekély többség puccsal átveve a hatalmat terrorizálja és kifosztja Ukrajna lakosságát, valamint megöli és külföldi zsoldosokkal és terroristákkal félemlíti meg és gyilkolja azokat, akik ebből a helyzetből szabadulni akarnak, - akkor a pápa és mindenki, aki elismerte ezt az erőszakos fasiszta kormányt, - egyúttal közösséget is vállalt vele. Ez alól immár a pápa sem kivétel.

Így a pápa megtagadta a krisztusi elveket, - mert elfogadta azt a kezdet, melyhez

Blackwater alkalmazottak adták le az első lövéseket. A legismertebb incidens, amikor 2007. szeptember 16-án a Blackwater egyik osztaga a bagdadi Nisour téren lövöldözésbe kezdett, ennek 17 iraki halottja lett a civilek közül és további 20 embert pedig megsebesítettek. Egy Blackwater alkalmazott se sérült meg ez az incidens során.

Négyszáz amerikai zsoldos harcol Ukrajnában

2014.05.11. | 15:44 MTI - Erdély.ma

Német hírszerzési értesülésre hivatkozva azt állítja egy német lap, hogy Kelet-Ukrajnában amerikai zsoldosok segítik az ukrán hadsereget. A Fehér Ház nem kommentálta a hírt, pedig korábban badarságnak nevezte az állítást az USA kijevei nagykövete.

Négyszáz amerikai zsoldos harcol Kelet-Ukrajnában a kijevei kormány oldalán - írta a Bild am Sonntag hírszerzési értesülésekre hivatkozva.

A berlini kancellári hivatalban április 29-én tartott értekezleten a német hírszerzés (BND) képviselői arról tájékoztatták a kormányt, hogy az Academi - korábbi nevén Blackwater - amerikai biztonsági cég 400 zsoldosa tevékenykedik Ukrajna keleti részén a hadsereggel és a rendőrséggel együttműködve.

Forrás: MTI/AP/Darko Vojinovic

A világ legerősebb magánhadseregével rendelkező Academi fegyveresei az oroszbarát szakadárokat megtörését célzó gerillaakciókat szerveznek és hajtanak végre Szlovjanszk térségében - közölték a BND vezetői a Bild am Sonntag szerint.

Az Academi ukrain tevékenységéről először a Ria Novosztyi orosz állami hírügynökség számolt be néhány hete, jelentése szerint a zsoldosok az ukrán rendőrség Szokol nevű különleges egységei egyenruháját viselik, Szergej Lavrov orosz külügyminiszter pedig azt mondta, hogy az Academihez tartozó Greystone 150 fegyverese harcol az ukrán hadsereg oldalán.

Az Egyesült Államok kijevei nagykövete, Geoffrey Pyatt badarságnak nevezte ezeket az ál-

számtalan vércsepp tapad - és be is szennyeződött általa.

A pápa ezzel igazából a hűségét bizonyította, a Rothschild család által irányított Vatikáni bankhoz. Olyan üzletemberré vált, aki pénzért lelket ad el a sátánnak.

Világossá tette mindenki előtt, hogy ő nem más, mint a Pénzügyi Hátterhatalom cionista-judeokeresztény klubjának a tagja, és ez már akkor kezdődött, amikor védelmébe vette a homoszexuálisokat, meggyalázva a házasság szentségét.

Minden katolikus egyházi vezető, aki továbbra is közösséget vállal ezzel az egyházi rendszerrel, - arcon köpi a hívőket. - Akik, pedig ha ezt hagyják, meg is érdemlik!

Források: AP, MailOnline, Euronews, Russia Today, SzRTI archivum

BLACKWATER, GREYSTONE, ÉS A PRIVÁT KATONAI CÉGEK - KIK ŐK?

2014.05.01 15:42

A kérdésre a rövid válasz: az újfajta háborúk megívói. A privát katonai cégek létrehozása és alkalmazása egyre sürgetőbb lett az Egyesült Államoknak, miután a nyílt katonai erő alkalmazását nyomós indok nélkül, csak a Truman-doktrína módo-

sított változata alapján, egyre jobban kezdte elítélni a világ, a 2000-es évek elején. A Truman-doktrína szerint az Egyesült Államok nem tűri el a második világháború után kialakult status quo erőszakos megváltoztatását, és gazdasági, illetve katonai segítségnyújtással beavatkozik azon országokban, ahol a kommunizmus térhódítása fenyeget. Mivel kommunizmus már a hidegháborús fogalma szerint már nincs, az USA a Truman-doktrínát úgy alkalmazza, hogy beavatkozik bárhol, ahol az érdeke kívánja, hogy a világhatalmi szerepe megmaradjon.

Az Államoknak ki kellett találnia egy megoldást, amivel rá a gyanú árnyéka se vetődhet rá az ilyen beavatkozások folyamán. A megoldás a privát katonai cégek bevonása lett.

Blackwater "alkalmazottai", Irak, 2000-es évek közepe.

Hogy tesztelték ezt a megoldást? A Blackwater Irakban mutatkozott be. Védelmi és biztosítási feladatokat látta el eleinte. Ilyen volt a Bagdadban található iráni nagykövetség mellett történő robbanás helyszínének a biztosítása. Az USA vezetése látta, hogy ezeket az embereket kiválóan lehet használni, mert könyörtelen zsoldosok. A Blackwater "alkalmazottai" 2005-2007 között csak Irakban 195 alkalommal keveredtek tűzharcba és az ezeket vizsgáló bizottság megállapította, hogy 163 esetben a 195-ből a

Hogy működik ez a gyakorlatban manapság?

Van egy állam, amire az atlantistáknak szüksége van, az állam ásványkincsei, fekvése, vagy bármi más miatt. Ebben az államban lefizetésekkel, pozíciók ígéretével ráveszik a mindenre kapható politikai söpredéket, hogy kezdjen el lázongani valami mondvacsinált indokra hivatkozva. A második fázisban megjelennek a tüntetők között a "még elégedetlenebb", fegyveres tüntetők is. Ők már a privát katonai cégek emberei, helyi lakosnak öltözve. Ezek az emberek eddig is ott voltak, és a kormány ellen fellépő politikai söpredéknek adtak szervezési és kiképzési tanácsokat, valamint a nyílt színrelépés előtt kiéptítik az utánpótlási vonalaikat. A nyílt színrelépés a harmadik fázis, itt már nincs se álruha, se semmi, nyíltan katonáknak öltözve akcióznak a privát katonai cégek osztagai a célországokban, csak azonosító nélkül, gyakran a helyi szervek egyenruhájában. Lásd Ukrajna, illetve Venezuela.

Donyeck, 2014. április 8. Oroszpárti tüntetés mögött felbukkanó jelzés nélküli katonák.

A Blackwater céget 1997-ben alapították, 2009-ben átnevezték Xe Services-re, majd 2011-től Academy néven futnak. 2010-ben a céget megvette egy máig ismeretlen "befektetői csoport".

Nagy Kálmán

lításokat, az Academi pedig egy március 17-én kiadott sajtóközleményben tagadta és orosz propagandának minősítette a társaság ukrainai szerepvállalásáról szóló híreket.

Ugyanakkor a BND-nek éppen az amerikai partnerszolgálatok erősítették meg, hogy a magánhadsereg fegyveresei fedett műveleteket hajtanak végre Ukrajnában. Az azonban nem ismert, hogy az Academi kitől kapta a megbízást a Bild am Sonntag szerint.

Caitlin Hayden, az amerikai elnöki hivatal nemzetbiztonsági tanácsának szóvivője a német lappal csupán annyit közölt, hogy nem kommentálja az amerikai titkosszolgálatok és Németország együttműködésének részleteit. A BND nem kívánt nyilatkozni az ügyben.

A Bild am Sonntag szerint a BND arról is tájékoztatta a kormányt, hogy az orosz légierő szándékosan megsértette az ukrán légteret. Arszenyij Jacenyuk ukrán miniszterelnök április 26-án bejelentette, hogy orosz katonai repülőgépek aznap éjjel hét alkalommal megsértették az ukrán légteret, azzal a szándékkal, hogy provokálják Ukrajnát és háborút idézzenek elő. A Kreml akkor tagadta az ukrán kormányfő állítását.

Orosz lapok: amerikai zsoldosokat ejtettek foglyul a délkelet-ukrajnaiak, ezért a "terror-ellenes művelet"

2014-04-23. 13:39 [Kuruc.info](#)

A Greystone egyike azon amerikai cégeknek, amelyek jó pénzért bajkeverő zsoldosokat közvetítenek a világ minden tájára. Természetesen a cél nem az, hogy madártejet osztogassanak a helyi lakoságnak.

Ha emlékszünk rá, hirtelen nagy lett a futkosás Washington és Kijev között az elmúlt héten,

a CIA vezetője után maga az elnök sürgette az "antiterrorista akció" felújítását az ukrainai bábkormányánál.

Az ok: a délkelet-ukrajnai ellenállók 20 Greystone-zsoldost ejtettek foglyul és szállítottak ismeretlen helyre, ahol majd nyilván feltesznek egy-két kényelmetlen kérdést nekik, nem kevésbé kényelmetlen testhelyzetben, annál is inkább, mert ezeket a jófiúkat az ukrán Szokol specnaz (különleges alakulat) öltözékében fogták el.

Nyilván ezért a nagy rohangálás ide-oda Kelet-Ukrajnában, keresik a Majdan tér lesipuskásainak sorstársait.

A kijevei titkosszolgálat felső emeletén üldögélő CIA-szakértők orosz források szerint összesen 150 Greystone-zsoldost öltöztettek be, és küldtek Délkelet-Ukrajnába a lakosság ellen.

Udo Winter - Berlin-Kijev (A szerző olvasónk, az eredeti sajtóforrás [itt érhető el.](#))

Ukrajna: amerikai zsoldosok sortűzet nyitottak a tüntetőkre

2014.04.17 08:44 [Hídfő.net](#)

Az ukrán belügyminiszter bevallása szerint is 3 halálos áldozata és 13 sérültje van annak a sortűznek, amivel a Majdan-ellenes tüntetőket akarták szétzavarni Mariupolban Turessinov fegyveresei. Arszen Avakov belügyminiszter elmondása szerint több tucatnyi tüntető gyült össze a Mariupolban található katonai bázis előtt és követelték, hogy az ukrán katonák vonuljanak ki. A tüntetők közül többen megpróbáltak csoportosan bevonulni a bázis területére, őket az ott állomásozó amerikai fegyveresek azonnal agyonlőtték.

Alig egy hete Oroszország Külügyminisztériuma bejelentette, hogy a Kelet-Ukrajnába küldött kijevei csapatok közt vannak az amerikai Greystone magán katonai vállalat zsoldosai. Valószínűleg ők őrzik a fon-

tosabb kormányzati és katonai létesítményeket is, mert az ukrán katonák tömegével állnak át az oroszpartii tüntetőkhöz. Ezek az amerikai zsoldosok az ukrán hatóságok egyenruháját öltve tevékenykednek, igaz, se ukránul, se oroszul nem tudnak. Nemrég nyilvánosságra jutott egy videofelvétel, ami akkor készült, mikor az oroszpartii tüntetők elfogtak egy ilyen "ukrán rendőrt", aki némi faggatás eredményeként végül csak ki mondta, hogy ő egy "US citizen", a felvételen 0:46-nál hallható.

Videó: <https://www.youtube.com/watch?v=w3NgHXZjb9E>

A Mariupolban történt sortűz is az ő számlájukra írható. A szemtanúk szerint az épületet őrző katonák nem csak nem hallgatták meg a tüntetőket, de láthatóan nem is értették, mit mondanak. Valószínűleg ki volt adva számukra a parancs, hogy aki átlépi a vonalat, arra lőjenek, de egyébként semmit nem értenek meg, ha nem angolul szólnak hozzájuk.

A sortűz körülményei egyelőre nem ismertek. A helyi ukrán média jelentései szerint a tüntetők Molotov-koktélt hajítottak az épületet őrző katonákra. A belügyminiszter elmondása szerint hárman pusztá kézzel nekitámadtak az öröknek és őket lőtték le. A tüntetők elmondása szerint viszont nem volt összetűzés, a katonák egyszerűen tüzet nyitottak, miután már túl sok tüntető gyült össze.

A sortűz után a tüntetők visszavonultak, de a helyi kórház alkalmazottainak beszámolója szerint a bázis környékéről továbbra is lövéseket hallani. Szemtanúk szerint a halálos áldozatok száma jóval magasabb volt a belügyminiszter által bevallottaknál.

Korábban a Kijevben lezajlott atlantista forradalom során Janukovics nem adta ki az engedélyt a Berkut alakulatai számára, hogy éles lőfegyvert használjanak. Az utolsó percekig fegyver nélkül kellett túrnie a rendvédelmi alakulatoknak, ahogy a nyugat által felbékelt

utcai harcosok lőnek rájuk és Molotov-koktéllal dobálják őket. Fegyveres összecsapások esetén is csak önvédelemre kaptak engedélyt a legitim ukrán kormánytól. Az illegitim Jacenyuk-kormány esetében már egyszerű tüntetés alkalmából is sortűzzel reagál a karhatalom. Újabb példa arra, hogy ahol az amerikai katona megjelenik, ott civilek halnak meg. Vajon Moszkva meddig tűri még, hogy amerikai zsoldosok lőjenek az Ukrajnában rekedt oroszokra?

Magánhadseregek operálnak Ukrajnában - van magyar megrendelés is?

2014.04.09 13:55 [Hídfő.net](#)

Oroszország Külügyminisztériumának tegnapi nyilatkozata szerint Kelet-Ukrajnában az oroszpartii tüntetések elnyomására kivezényelt rendőri alakulatok mintegy 150 amerikai zsoldos teljesít szolgálatot. Dennis John Kucinich, volt amerikai szenátor (Ohio) ma reagált a bejelentésre, miszerint a magán biztonsági cégek külföldi konfliktusokban való részvétele valóban aggodalomra ad okot. "Irakban már láthattuk, hogy a magán biztonsági cégek könnyen kicsúszhatnak az irányítás alól. Politikailag, katonailag érzékeny helyzetekben az utolsó dolog, amit akarhatunk, az a magán biztonsági cégek jelenléte, mert nagyon hamar felismerik, hogy profitra tehetnek szert a konfliktus kiterjesztésével. Háborút robbanthatnak ki, hogy extraprofitot kovácsoljanak belőle" - mondta Kucinich.

A volt amerikai törvényhozó szerint a magán biztonsági cégek külföldi bevetése már nagyon régóta vita tárgya és ő képviselői tevékenysége során mindvégig ellenezte bevetésüket. "Ha oligarchák toboroznak embereket saját védelmükre, megvan a joguk, megtehetik. De ha országok kezdenek ma-

gánhadsergekkel operálni, ott nem marad semmilyen kontroll a helyzet felett. A magánhadsergek saját magánérdekeiket is képviselik. Nem érdekli őket semmi azon felül, hogy minél több pénzt szerezzenek. És minél több a háború, annál nagyobb szükség van a szolgálataikra, annál több pénzt szerezhetnek.”

A politikus elmondása szerint a legnagyobb kérdés az ukrán helyzet kapcsán az, hogy az egyes magánhadsergek fölött ki gyakorolja az irányítást, és melyek azok, akik saját érdekeiket kezdték képviselni a konfliktus közepette. “Jelenleg Ukrajna egyedül az IMF-től jut pénzhez. Ki fizeti ezeket a magánhadsergeket?”

Tegnap napvilágot látott az információ, hogy az ukrán rendőrség az ország keleti részén bevetett alakulatai valójában a Greystone vállalat amerikai zsoldosai, akik az ukrán rendőrség egyenruháját viselik. A Greystone egy Barbadosra bejegyzett magán biztonsági vállalat, amely “védelmet ad és kiképzési megoldásokat biztosít az ügyfelek számára a fokozott kihívásokkal teli környezetben”. A Greystone néhány alakulata ezek szerint a Jacenyuk-kormány szolgálatában áll és aktívan részt vesz a kelet-ukrajnai függetlenségi harcok leverésében. Ezt az információt Oroszország Külügyminisztériumának nyilatkozata támasztja alá, nem “összeesküvés-elmélet”.

A téma ezernyi másik kérdést vet fel. Melyik magán biztonsági cég emberei hajtották végre a forradalmat és a Janukovics-rendszer megdöntését Kijev utcáin? Közvetlenül kinek a szolgálatában álltak? A Kijevben utcai harcot folytató fegyveresek több esetben se ukránul, se oroszul nem beszéltek, a Molotov-kötegelőket dobáló tüntetők elfogását követően is nem egy esetben a rendőrök csak angolul tudták megértetni magukat az elfogott személyekkel. Egyértelmű, hogy ezek a magánhadsergek jelenleg éppen az atlantizmus céljainak kiszolgálásért kapnak fizetést. Az azonban továbbra is nyitott kér-

dés, hogy közvetlenül ki fizeti őket, - mert az a szervezet a nemzetközi terrorizmus fő támogatója. Az Európai Unió? Esetleg az amerikai, a lengyel, vagy a magyar kormány?

Csak remélni tudjuk, hogy a magyar kormány nem vesz részt a szomszédos országok fegyveres felforgatásában. Mindezek azonban hazánk számára is rá kell mutatnunk néhány szükségszerűsége: a magyar hatóságoknak kötelessége kivizsgálni a radikális atlantista ellenzék anyagi támogatásainak forrását és megfigyelés alatt tartani pénzmozgásaikat. Könnyen megtörténhet ugyanis, hogy valamelyik magán biztonsági cég az ukrán munka lezárultát követően megrendeléseket kap a hazai atlantista ellenzékétől. A kormánynak pedig kötelessége a felforgatást még csírájában elfojtani. A radikális atlantista ellenzékét el kell taposni, mielőtt még elég indokot kovácsolnak a nyílt felforgatásra Budapesten.

“Ukrajna több részből “félcelődött” össze. A nemzeti érzéstől elszánt ukránok főként a szegény Nyugat-Ukrajnában élnek, amelynek jó része 1939-ig Lengyelországhoz tartozott.

Az oroszok az Oroszországtól Hruscsov által elcsatolt gazdag bányás- és iparvidékeken laknak és a Fekete-tenger mellékén Odesszában, a Krím-félszigeten, ahol a hivatalosan Kijevnek fizetett bérleti díjből állomásozik az orosz Fekete-tengeri flotta, mert Oroszország kevés Fekete-tengeri kikötője nagy hajókat nem fogadhat.

Kárpátalja sosem volt sem orosz, sem szovjet birodalmi rész, sem Ukrajna, 1944-ig. A Kárpátok gerince ősidők óta természetes határként választotta el Galíciától a mai Nyugat-Ukrajnától Magyarországot”.

(Szaniszló)

Ultimátumot küldtek Kijevnek a felkelők

2014. május 15., csütörtök
MTI - [Kitekintő](#)

Donyeck megyében nem lesz elnökválasztás május 25-én - jelentette ki csütörtöki sajtótájékoztatóján Denisz Pusilin, az önhatalmúlag kikiáltott szakadár “donyeck-i népköztársaság” társelnöke, hozzátéve, hogy Ukrajna már “egy szomszédos ország”.

A múlt vasárnap tartott donyECKi népszavazás eredményére hivatkozva az oroszbarát szakadárokat hétfőn Donyeck, illetve a szomszédos Luhanszk megyében is kikiáltották a két kelet-ukrajnai megye függetlenségét. Kattintson és nézzen szét a Krím-ben!

Pusilin most kijelentette, hogy a “donyeck-i népköztársaságnak” már van saját “parlamentje”, amelynek “képviselői” már szavaztak a terület új alkotmányának tervezetéről, s a többségük támogatta azt. Pusilin kifejtette, hogy a dokumentum szerint a függetlenné vált régióban parlamentáris demokrácia lesz, a köztársaság határait pedig a jelenlegi megyehatárnál húzzák meg.

A szakadár terület parlamentjének állítólag 150 képviselője van. A hét elején már létrehozták a donyECKi népköztársaság “biztonsági tanácsát”, amelynek a separatisták elmondása szerint az a feladata, hogy “kiűzze a megyéből” a megszállóknak nyilvánított ukrán fegyveres erők tagjait.

A Donyeck megyei szakadár-erők fegyveresei csütörtökön ultimátumot is adtak Kijevnek, hogy helyi idő szerint este kilenc óráig vonja ki csapatait a régióból.

Az ultimátumot videóüzenetben tette közzé Szerhij Zdriljuk, aki az ukrán média szerint a donyECKi népköztársaság “népi felszabadító hadseregének” parancsnoka, az ukrán biztonsági szolgálat által leleplezett orosz titkosszolgálati ügynök, Igor Sztrelkov legközelebbi tanácsadója.

Zdriljuk közölte, hogy ha Donyeck megye határaitól nem távolítják el legalább 20-30 kilométerre az ukrán biztonsági erőket, akkor azok minden ellenőrzőosztpját, bázisát felgyújtják az utakon és a városok-

ban. Hozzátette, hogy ehhez megvannak a diverzán csapatok, és nehézfegyverzettel is rendelkeznek. Leszögezte azt is, hogy a jelenlegi kijevi vezetéssel semmiféle párbeszédet nem hajlandók folytatni.

Új országot szakítanak ki Ukrajnából

2014. 5. 8. 11:08 | [Közélet](#) » [Politika](#)

A kelet-ukrajnai szakadár-erők Új-Oroszország néven független államot hoznának létre Luhanszk és Donyeck megyékből, de egyelőre nem tervezik az Oroszországhoz csatlakozást. Erről Oleg Carjov ukrán parlamenti képviselő, az úgynevezett Dél-Kelet Mozgalom vezetője beszélt a Komszomolszkaja Pravda orosz médiavállalat rádiójának.

Carjov, az ukrániai Régiók Pártjának volt elnökjelöltje, - akit az orosz sajtóban immár a Dél-Kelet Mozgalom vezetőjének neveznek, - azt mondta, amennyiben sikeres lesz a népszavazás Luhanszk és Donyeck megyék függetlenségéről, és ha a példájukat követni fogják a délkelet-ukrajnai régiók, akkor létrejön az úgynevezett Novorosszija (Új-Oroszország). Abban az esetben, ha egész Ukrajna követi függetlenségi törekvésüket, akkor átgondolják egy föderáció vagy konföderáció létrehozását.

Az ukrán politikus hozzátette, hogy egyelőre nincs szó a délkelet-ukrajnai régió Oroszországhoz csatlakozásáról.

Elmondta, hogy a rendelkezésükre álló közvélemény-kutatási adatok szerint Donyeck és Luhanszk megyék lakosságának többsége támogatja a népszavazás megtartását.

Oleg Carjov, aki a Kijevben megbuktatott [Viktor Janukovics](#) ukrán elnök jobbkezének számít, és hozzá hasonlóan a Kreml támogatását élvező, április végén visszavonta indulását

az ukrán elnökválasztáson, miután a szakadárak által kiáltott úgynevezett donyecki népköztársaság vezetője, Denis Pusilin közölte, a "felkelők" nem támogatják őt.

Az ukrán parlament Carjov képviselői mandátumának megszüntetését a jövő kedden tervezi megvitatni.

Carjov a Komszomszckaja Pravda rádiójának azt megelőzően nyilatkozott, hogy Vlagyimir Putyin orosz államfő szerdán felszólította a kelet-ukrajnai oroszbarát erőket: halasszák el a vasárnapra tervezett népszavazást a régió Ukrajnától való függetlenné válásáról. Ennek ismertté válása után azonban reagált Putyin szavaira is. A LifeNews orosz televízióknak azt mondta: hallgatnak az orosz államfőre, de a népszavazásról a délkelet-ukrajnai lakosság döntött, és nem a politikusok. Szerinte csak akkor lehet elhalasztani a vasárnapra tervezett népszavazást, ha a szélsőségesen radikális ukrán Jobboldali Szeztort lefegyverzik, és az ukrán válság rendezéséről április 17-én Genfben kötött négyoldalú megállapodás minden feltétele teljesül.

Szerző: MTI

Lavrov: az USA vállalja a felelőséget Kijev tetteiért

2014.04.22 11:34

Az orosz külügyminiszter válaszolt a Washington által adott ultimátumra, amiben felszólították Moszkvát, hogy határolódjon el a kelet-ukrajnai felkelőktől. Szergej Lavrov szerint ahelyett, hogy ultimátumokat osztogatnak, Washingtonnak vállalnia kell a felelőséget a kijevi kormány minden tetteiért, mert az illegitim kormányt Washington juttatta hatalomra.

Lavrov elmondása szerint az ultimátumoknak egyébként

sincs semmi hatása, se kényszerítő ereje. "Oroszország független nagyhatalom, aki tudja mit akar" - mondta Lavrov.

A külügyminiszter alaptalanak nevezte a kijevi hatóságok vádjait, miszerint Moszkva támogatja a szeparatista erőket és miszerint erre az a legjobb bizonyíték, hogy a felkelőknek orosz fegyverek vannak. Lavrov elmondása szerint az ukrán és orosz védelmi ipar olyan mértékben összefonódott, hogy magától értetődő; Ukrajnában mindenkinek van orosz fegyvere. Azt viszont aggasztónak nevezte, hogy az illegális fegyveres csoportoknál amerikai fegyvereket találtak. Azon kívül, hogy Washington támogatja és szervezi ezeket a fegyveres csoportokat, erre semmi logikus magyarázat nincs, mivel az ukrán hadseregtől ezeket nem szerezheték, Ukrajnában sehol nem voltak raktáron nyugati fegyverek.

Lavrov kijelentette, hogy a

kijevi hatóságok nem akarják, vagy nem tudják kontrollálni a Kelet-Ukrajnában működő illegális fegyveres csoportokat, akik továbbra is ellenőrzésük alatt tartják az ország nagy részét. Mindez azt jelenti, hogy a kijevi kormány nem rendelkezik számottevő befolyással Ukrajnában. "A hatóságok nem tesznek semmit, kisujjukat se mozdítják, olyan szintre súlylyed az ukrán belpolitikai válság."

A külügyminiszter elmondása szerint éppen emiatt a négyoldalú találkozóon kötött megállapodás is értelmetlen volt. Kijev nem tudja vagy nem akarja betartani a megállapodás feltételeit. Lavrov elmondása szerint Ukrajna nyugati területein már a Jobboldali Szeztornál az irányítás, ami megpróbálja kiterjeszteni befolyását Kelet-Ukrajnára is. A Jobboldali Szeztort által elfoglalt kormányzati épületek és stratégiai létesítmények nem lettek felszabadítva, és erre Kijev semmilyen

kísérletet nem is tett.

Kelet-Ukrajnában a Jobboldali Szeztort tagjai fegyvertelen civileket lőtték le, Ukrajnában a szervezet kénye-kedve szerint letartóztatnak külföldi újságírókat, emellett a hatóságok nem engedik bejutni őket azokba a régiókba, ahol a tüntetések zajlanak.

Lavrov emlékeztette a nyugatot, hogy emellett a genfi egyezmény amnesztiára vonatkozó részeit sem tartották be: Kijev nem engedte szabadon a letartóztatott donyecki kormányzókat, ehelyett újabb aktivistákat börtönöztek be.

A külügyminiszter hangsúlyozta a rend helyreállításának fontosságát az országban, melynek pillérjeként az alkotmányos rend helyreállítását, az illegális fegyveres csoportok lefegyverzését, az extrémizmus leállítását nevezte meg. Az alkotmányos rend szerint továbbra is Viktor Janukovics az ukrán államfő, aki felhatalmazta Vlagyimir Putyint, hogy bevesse az orosz hadsereget a rend helyreállításának céljából.

Kapcsolódó:

Amerikai elemző: az USA által uralt bábkormány vezeti Ukrajnát

Kidobhatják a globalizációt - Medvegyev javasolta az orosz gazdaság önellátóvá tételét

Donyeck orosz békefenntartókat hív Kelet-Ukrajnába

Timosenko kínossá vált korábbi pártfőnöknek?

A Kijevben majdanon használt lőszeret amerikai gyártmányúak

Összeomlott a terroristák frontja Damaszkuszban

Megjött a rend: Összefogdoszák, majd kitessékelik a cigány drogbandákat Kelet-Ukrajnából

Klaus: a Nyugat és az USA provokálta Ukrajnában a megoldatlan konfliktust

Lavrov a grúziaihoz hasonló bevonulással fenyegeti Ukrajnát

2014. április 23., szerda
Szerző: MTI

Az orosz külügyminiszter a grúziai bevonulásra utalva úgy fogalmazott: "ha az oroszok érdekeit közvetlen támadás éri, ahogy az Dél-Oszétiában is történt, nem látok semmilyen más megoldást, mint a nemzetközi joggal összhangban reagálni arra".

Szergej Lavrov orosz külügyminiszter a 2008-as grúziai bevonuláshoz hasonló katonai beavatkozás lehetőségére utalt szerdán. Ez akkor következhetne be – mondta –, ha Oroszország érdekeit támadás érné Ukrajnában.

"Ha (...) legitím érdekeinket, az oroszok érdekeit közvetlen támadás éri, ahogy az Dél-Oszétiában is történt, nem látok semmilyen más megoldást, mint a nemzetközi joggal összhangban reagálni arra" – jelentette ki Lavrov az RT orosz állami televízióknak adott interjújában, a szakadár grúziai régió birtoklásáért vívott 2008. augusztusi villámháborúra utalva.

Az orosz diplomácia vezetője előzőleg azzal vádolta meg a kijevi kormányt, hogy semmit nem teljesített az ukrainai feszültségek enyhítését célzó múlt csütörtöki genfi egyezségekben. Lavrov szerint Kijev lépéseit – köztük a terrorrelles műveletek felújítását – "az Egyesült Államok irányítja".

Itt a magyar külügy válasza az Ukrajna felosztásáról szóló tervre

2014. 3. 24. 14: MTI

Abszurd az a javaslat, amelyet Vlagyimir Zsirinovszkij

orosz politikus tett Ukrajna felosztására - mondta Kaleta Gábor, a Külügyminisztérium sajtófőosztályának vezetője hétfőn az MTI érdeklődésére.

Kaleta Gábor elmondta: Vlagyimir Zsirinovszkij levelet

megye csatlakozásáról Lengyelországhoz.

Zsirinovszkij szerint Magyarországnak Kárpátaljára, míg Romániának Csernyivcire kellene igényt tartania, míg az állítólagos javaslat szerint

juttatott el a moszkvai magyar nagykövetséghez, amelyben azt a tervét vázolta, hogy népszavazás után egy ukrainai megye Romániához, Kárpátalja Magyarországhoz, öt megye pedig Lengyelországhoz tartozna. Hangsúlyozta: Magyarország ezt a felvetést abszurdnak tartja, Budapest nem is reagál rá hivatalosan.

A javaslat megkérdőjelezi Ukrajna területi épségét, amely mellett Magyarország az elmúlt időszakban több alkalommal is nagyon határozottan kiállt - emlékeztetett Kaleta Gábor.

A TVPI lengyelországi tévé hétfőn közölte, hogy a radikális megnyilvánulásairól és kirohanásairól ismert populista Vlagyimir Zsirinovszkij "hivatalos" levelet küldött a három közép-európai országnak. Varsónak azt javasolta, hogy követelje népszavazás kiírását öt nyugat-ukrainai terület, a volhíni, a livvi, az ivano-frankivszki, a ternopili és a rivnei

Ukrajnában csak az ország középső része maradna, amely a lengyel tévé honlapján az ukrán zászló színeivel, késsel és sárgával van feltüntetve.

Szerző: MTI

Fegyveres sovinszta eunácikat toboroznak Kárpátalján

2014. március 02. 10:14

Hunhír.info

Mozgósítást hirdetett vasárnapra a kárpátaljai Jobboldali Szektor (PSZ) elnevezésű ultrasovén, eunáci hungarofób gyűlöletszervezet, amely egész nap várja önkéntesek jelentkezését engedéllyel tartott fegyverekkel együtt Ungváron.

A siniszta és és eunáci szer-

vezetékben összeállt, Izrael támogatását élvező PSZ szombat éjjel tette közzé felhívását. Ebben arra kérte azokat az önkénteseket, akik "készek a PSZ zászlaja alatt a haza védelmére kelní", hogy bakancsban, terepszínű ruhában, hátizsákkal, két napra elegendő étellel, készpénzzel és engedéllyel tartott fegyverekkel együtt jelentkezzenek Ungváron, a Kárpátalja megyei kormányzati épület előtti téren létesített toborzóhelyen - adta hírül a zakarpattia.net.ua hírportál. A PSZ központi törzse szombaton szólította fel sürgős mozgósításra minden helyi szervezetét, válaszul arra, hogy az orosz felsoház engedélyezte az orosz fegyveres erők ukrainai bevetését.

Ugyanazok a mesterlövészek lőtték mindkét oldalt Kijevben a jelenlegi USA/EU háttérű hatalom megbízásából!

2014. március 6., csütörtök
RT News, Inforwars, MTI, Hidfo - Világ helyzete

A ma kirobbant botrányért a felvételek és cikkek szerint nem Janukovics a felelős, sőt ugyanazok a mesterlövészek lőtték mindkét oldalt Kijevben, a jelenlegi USA/EU háttérű hatalom megbízásából! A beszélgetés Catherine Asthon, az Európai Unió külügyi főképviseleje és az észti külügyminiszter között zajlott le. [A beszélgetés itt hallgatható meg.](#)

Korábban írtam már egy hosszú cikket a Gladio-hadműveletről, amit a CIA alkalmaz: "Nagyobb botrány, mint a Watergate!" - Gladio-művelet és a 'feszültség stratégiája' Most ugyanez történik Ukrajnában.... (Az InfoWars friss cikke szerint is)

Dupka György: Mit kívánunk 2014-ben?

Részletek az ungvári ünnepeken (Ungvár, Petőfi tér, 2014.március 15. 16.30 óra) elhangzott beszédemből.

1.) Békét, függetlenséget, európai uniós tagságot Ukrajnának! Ebben a háborús hangulatban is őrizze meg függetlenségét, állami és területi egységét. Támogatjuk azokat az új ukrán hatalmi törekvéseket, miszerint tisztítsák meg közéletünket a korrupciótól, az ukrán állampolgárokat megalázó és harácsoló bürokrátáktól, banditáktól! Új arcokat, tehetséges fiatalokat a vezetőségekbe!

2.) Le a szélsőséges nacionalista propagandával, amely szerint Ukrajna csakis az ukránoké! Ne álljanak bosszút a szólásszabadság okán a jogegyenlőséget követelő magyarokon és más nemzetiségeken. Az aktuális problémákat tárgyalászat mellett és nem az utcán, tereken, lövészárkokban kell orvosolni! Legyen Ukrajna az itt élő népek, nemzetek európai értékekre épülő otthona, jogállama! Az új ukrán hatalom maradéktalanul tartassa be mindenkivel az európai demokrácia játékszabályait. Az ukrán hatóságok határolódjanak el a szélsőséges eszméket hirdető szervezetektől, tegyenek meg mindent a magyarelles megnyilvánulások felszámolására!

3.)Autonómiát Kárpátaljának! Ezt a jogos követelést ne értelmezzék az Ukrajnából való kiválással! Ennek politikai-jogi hagyománya volt Kárpátalján a két világháború között, amelyet még a trianoni és párizsi békeszerződés is rögzített. Beregszász központtal nemzetiségi körzetet, perszonális, kulturális önrendelkezést a magyaroknak! Követeljük az elévülhetetlen 1991-es kárpátaljai népszavazás eredményeinek utólagos elismerését, a különleges önkormányzati státusz megadását az

itt élő népeknek! Szűnjék meg az a vádaskodás, hogy a jogait követelő ruszinok szeparatisták, a magyarok pedig irredenták!

4.) Magyar tankerület! Felszólítjuk a kárpátaljai magyar érdekvédelmi szervezeteket, képviselőnket érvényesítésként a magyar nyelvű oktatást érintő hatályos törvényeket, segítsék elő egy magyar öntudatú, ugyanakkor az államnelyvet is kiválóan ismerő nemzedék ki nevelését. Legyenek kétnyelvű bizonyítványok a magyar iskolákban, hiszen ezek alkalmazására az elmúlt évszázadban mindig volt példa.

5.) Le az emlékmű-háborúval! Példásan büntessék meg provokátorokat, akik vandál és állati módon meggyalázzák a magyarság emlékjeleit, kegyeleti helyeit, sírkertjeit! Legyen vége a magyarelles uszításoknak a kárpátaljai ukrán médiában és hírportálokon! A hírportálok felelős adminisztrátorai ne adjanak fórumot a nemzeti békétlenséget szító komment-huszároknak!

6.) Le a nyelv-háborúval! Le az új nyelvtörvénytervezettel. Ha jobbat nem tud alkotni, a parlament állítsa vissza a 2012-es nyelvtörvényt! Nem akarunk egy szovjet típusúnál is rosszabb nyelvi rabságban élni, amelyet a Kravcsuk-csoport féle nyelvtörvénytervezet feltételez; Elolvastam, megdöbbenem, és osztom egy kijevei szakértő barátom véleményét, hogy a **“törvényjavaslat-szöveg nem más, mint a teljes jogfosztásunk szándéka.”** **Tiltakozunk a törvényjavaslat szövege ellen!**

7.) Segítsék elő a magyar nyelv használatát az állami intézményekben! Magyar településeken magyar szakembereket is alkalmazzanak! A magyar nyelv Kárpátalján legyen az állami közigazgatás egyik hivatalos nyelve! Minden magyar nemzetiségű állampolgár fordulhasson a hivatali szervekhez anyanyelvén, s ugyanezen a nyelven kapjon választ beadványára.

8.) Ne üldözzék a kettős állampolgárokat! Ismerjék el a kettős állampolgárság intézmé-

nyét. Az elvakult ellenzőkben is tudatosuljon az az európai igazság, hogy ezzel nem szűkül, szegényedik, hanem gazdagodhat Ukrajna társadalma! Feltételek nélkül segítségük elől **AZ UKRÁN ÉS A MAGYAR NÉP KÖZELEDÉSÉT, EGYMÁS IRÁNTI BIZALMÁT, BARÁTSÁGÁT AZ EGYSÉGES EURÓPAI HÁZBAN.**

9.) Le a történelem-hamisítókka! A szélsőséges radikálisok ne kovácsoljanak népeket megosztó politikai tőkét az ezer éve itt élő magyarok, ruszinok hiteles történelméből. Tisztázzuk közösen múltunk fehér foltjait! Ne vájkáljunk egymás sebeihez. A politikusok ne foglalkozzanak a történelemmel, legyen ez a történészek szakmai feladata. Viszont emlékezzünk meg a vidékünket érzékenyen érintő 100 éve kitört első világháború áldozatairól, a 70 éve történt zsidó holokausztról, 70 éve történt másik népirásról a kárpátaljai magyarság, németiség sztálinisták általi elhurcolásról, mártírjairól. De hajtsunk fejet huszti vörösmzei csatában meghalt, és a kijevei Majdanon megölt ukrán ellenálló hazafiak emléke előtt is.

10.) Fogjanak össze a kárpátaljai magyar szervezetek! Hagyjanak fel egymás közéleti kirekesztésével: a civódás, viszálykodás, széthúzás, harag rossz tanácsadó.

Szilárdabb egységgel nagyobb eredményeket tudnánk elérni!

11.) Közösségi, megosztásmentes magyar felelősségvállalást! Ebben a háborús hangulatban magyar kormány vigyázzon ránk, vigyázzon nyelvi jogainkra! Minden magyar lélek felelős minden magyar lélekért” alapon irántunk vállalt elkötelezettségét még egyértelműben demonstrálja, teljesítve ezzel alkotmányos feladatát. A minden magyar összefogásának a realitásokra épülő józan elve érvényesüljön a nemzetpolitikában! Felhívóként tartom azonban, hogy egyes magyarországi magyar, szélső jobboldali radikális csoportosulások buzgó emberei kihasználják a kialakult helyzetet és beállnak azon politikai erők soraiba, akik az eseményekkel kapcsolatban tucat-

szám jelentetik meg azokat az állítmányokat, amelyekkel az embereket megtevesztik, szándékosan megvezetik, szándékosan pánikot keltenek a helyi magyar lakosság körében! Egyúttal felszólítom az állítmányterjesztőket, Kárpátalja elszakítására buzdítókat, hogy a jövőben tartózkodjanak a hasonló magatartástól és hagyják abba az emberek riogatását! Az ukrain helyzetben a magyar kormány eddig minden téren, a diplomácia eszközeivel derekasan kiállt és remélem továbbra is ki fog állni a kárpátaljai magyarságért!

12.) Kövessük az európai keresztény értékeket! Az ukrán bízzon a magyarban, a magyar bízzon az ukránban! Istenbe vetett szilárd hittel legyünk bátrak és hűségesek egymáshoz és a magyar nemzethez, toleránsak más népekhez! Munkát, megélhetést, gyarapodó családot itthon, nem pedig külföldön! Közösen változtassuk vonzó gazdasági-turisztikai célponttá Kárpátalját, mert ahogy egy ungvári ismerősöm mondta: **MARADUNK, NEKÜNK ITT VANNAK A SÍRJAINK, ÉS AZOKAT GONDOZNI KELL!**

Egyenlőség, szabadság, testvériség!

Köszönöm, hogy meghallgattak!

**UNGVÁR, 2014.03. 15.
DUPKA GYÖRGY, A
MÉKK ELNÖKE**

A HUSZADIK SZÁZADBAN 10 DIKTÁTOR MINTEGY 145 MILLIÓ EMBERT VÉGEZTETETT KI, ILLETVE OKOZTA HALÁLÁT. EZ AZ EMBERI ALJASSÁG CSÚCSA, VALAMENNYIEN A TÖRTÉNELEM SZEMÉTDÖBJÁRA KERÜLTEK. MEREK REMÉLNI, HOGY A KREML TELJHATALMÚRA NEM FOGJA GYARAPÍTANI A NÉPIRTÓK LISTÁJÁT! MINDEN GENOCIDIUM MEGENGEDHETETLEN, GYALÁZATOS ÉS ÉG-BEKIÁLTÓ, ISTEN ELLENI MERÉNYLET IS..., <http://memolition.com/2014/03/05/which-dictator-killed-the-most/>

Drábik János: Az aranyukat már elvették, az osztozkodás és kifosztás ezután jön

Kik akarnak a Konc-Ukrajnával Oroszország elleni háborút? II.

Folytatás a 65. oldalról

sal". Az amerikai elgondolás az energiahordozókra összpontosított. Washington nem akarta, hogy Európa és Oroszország gazdasága az olaj- és gázellátás vonatkozásában integrálódjon, mert ez képezi a gazdasági és társadalmi fejlődés alapját.

Az Amerika által vezetett Nyugat és a Szovjetunió között folyt hidegháború vége óta Európa és Oroszország jelentősen fokozta gazdasági kapcsolatait. Moszkva hatalmas olaj- és gáz mennyiséget szállított Európának, amely meghaladja az ezermilliárd dollárt évente. Ez tízszer akkora, mint az amerikai-országi kereskedelem. Oroszország biztosítja Európa teljes szénhidrogén fogyasztásának egyharmadát. Németország, Európa legnagyobb gazdasága vonatkozásában ez a mennyiség eléri a 40%-ot. Az **Északi Áramlat** gázvezetékén, valamint a most építés alatt álló **Déli Áramlat** vezetékrendszeren keresztül az orosz energiahordozók még nagyobb mennyiségben érkeznek Európába.

Az Európa és Oroszország közötti gazdasági kapcsolatok további erősödése veszélyezteti Amerika vezető szerepét az euroatlanti térségben. Németország és a Cseh Köztársaság a hidegháború vége óta számottevően megerősítette gazdasági és egyéb kapcsolatait Oroszországgal. Ausztria és Olaszország is szorosabb együttműködésre törekszik Moszkvával. Ezt a fejleményt Washington stratégiai fenyegetésnek tekinti. Arról lehet vitatkozni, hogy az 1945-től 1990-ig

tartó hidegháborúban, amelyet nagyrészt az Egyesült Államok szított, ez a megfontolás jelen volt-e, vagy sem. Tény az, hogy Amerika mindig törekedett az Európa és Oroszország közötti szorosabb integráció megakadályozására. A két térség együttműködése természetes következménye annak, hogy Oroszország hatalmas energiahordozó tartalékai igen közel vannak Európához.

Washington, és az őt ellenőrző pénzhatalmi elit számára Moszkva és Európa szerves összefonódása feleslegessé tenné Amerika meghatározó szerepét a NATO-ban, és ezáltal csökkentené befolyását Európában. Egy további szempont az, hogy az energiahordozókkal történő kereskedelem aláássa az amerikai dollárnak, mint a világ elsőszámú tartalék valutájának szerepét. Az energiahordozók szállítása a világpiacnak ebben a fontos térségében szükségszerűen elvezet az **euro-rubel valuta** használatához. Ez pedig a globális amerikai pénzügyi hegemonia végét jelentené. De nemcsak Amerika pénzügyi hegemoniája érne véget, de a felmérhetetlenül eladósodott amerikai gazdaság is összeomlana. Az amerikai gazdaság máris a csőd széléhez érkezett, mert **tizenhét trillió dollár** adósságteher alatt nyög, és ez még tovább nő. (Egy trillió itt ezermilliárdot jelent).

Az amerikai gazdaság csődjé és a társadalmi összeomlás olyan fenyegető realitás, amely eddig azért nem következett be, mert a dollár - meggyengülve ugyan - továbbra is a nemzetközi kereskedelem közvetítő esz-koze maradt. Ez annak tudható

be, hogy az amerikai Federal Reserve rendszer korlátlan mennyiségben bocsáthat ki fedezetlen dollárt. Az orosz-európai partneri kapcsolatok megerősödése huszonöt éven belül izolálná az Egyesült Államokat politikailag, kulturálisan, és gazdaságilag is. Ez magával vonná azt is, hogy az Egyesült Államok katonailag is elszigetelődne Oroszország és Kína körülkerítése vonatkozásában, a dollárrendszer pedig összeomlana.

Külön érdemes foglalkozni az **Egyesült Királyság** szerepével. A már hivatkozott európai NATO parancsnok többször is utalt rá, hogy Amerika háborús terveit Európával kapcsolatosan Anglia támogatta. Ez részben azért van, mert az angol-amerikai kapitalizmus kölcsönösen függ egymástól történelmi okokból. Ha az euroatlanti térséget összetartó tengely meggyöngül, az azt is jelenti, hogy jelentősen csökken a brit befolyás Németország és Franciaország vonatkozásában. Ezek a megfontolások szerepet játszottak abban, hogy Washington kirobantotta az ukrajnai válságot. Bizonyítottnak tekinthető, hogy a NATO, és a washingtoni vezetés kulcsszerepet játszott a kijevi események előkészítésében, és végrehajtásában, s hogy a fegyveres államcsíny nyomán olyan szélsőséges vezetés került hatalomra Kijevben, amely komoly fenyegetést jelent Moszkva számára. A hatalomra jutott demagógok nyíltan szították a terrorizmust, és Oroszország elleni merényletek elkövetésére biztat- tak.

A pénzügyi háború a modern hadviselés egyik változata

Ami Ukrajnában történik az **pénzügyi háború** is. Az ellentétes pénzügyi érdekek összeütközése valójában háború, amely nem hagyományos fegyverekkel folyik. Nyugat-Európa, pontosabban az Európai Unió centrumországai, ugyanazokat a célokat akarják elérni, amelyeket korábban háborúkkal értek el. Területeket akarnak, meg akarják szerezni a meghódított ország infrastruktúráját és lehetőleg valamennyi természeti monopóliumát. Minderre azért van szükség, hogy működtessék a jövedelemelvonást szolgáló szivattyúkat. Az adott országot eladósítják és az a hűbéri adót adósságszolgálat formájában fizeti a gyarmatosító nyugat-európai pénzhatalmi elitnek. Az Európai Unió centrumországait irányító pénzhatalmi elit részeseülni akar Ukrajna korábbi nemzeti vagyonából, amely 1991 után csaknem teljesen az ukrán **kleptokraták** tulajdonába került. A dúsgazdag ukrán oligarchák csak néhányan vannak, de ők ellenőrzik a pénzrendszert, a gazdaság egészét és időről-időre kinevezik egymást különböző fontos állami tisztségekbe.

Ezek a szupergazdag emberek lényegében különböző trükkökkel ellopták a közvagyonot és a saját nevükre írták át a vas- és acélműveket, a mezőgazdasági földeket, a gyárakat. Szinte min-

den jelentős vagyon már az ő nevükön van. Ennek az oligarchikus rendszernek a következtében Ukrajna Európa egyik legszegényebb országává vált, ahol igen kevés a munkalehetőség és nagy a társadalmi szintű szegénység. A nyugat-európai pénzuralmi elit azonban úgy döntött, hogy Ukrajnában is végrehajtsa ugyanazt, amit korábban Oroszországban.

Moszkva egy idő után talpra állt és jelentős mértékben helyreállította a szuverenitását. Oroszország a kínaiakhoz hasonlóan úgy védte meg érdekeit az expanzionista Nyugattal szemben, hogy kompromisszumos megállapodást kötött a Nyugat befektetőivel. Mind Moszkva, mind Peking megengedte, hogy a **transzatlanti elit** tagjai nagy beruházásokat eszközöljenek országaikba, felvásárolhassák a nyersanyagok, a termőföld és a monopóliumok egy részét. Ily módon a nyugati korporációs és pénzügyi elit is érdekeltségeket szerzett, amelyeket nem akar kockáztatni Oroszország vagy Kína elleni lépésekkel.

Az ukrán pénzügyi gazdasági és politikai elit azonban nem ezt az utat választotta. Ők mindent maguknak akartak. A nyugat-európai pénzhatalmi elit ezt nem fogadta el és alkut ajánlott az ukrán oligarcháknak. Ennek az volt a lényege, hogy megtarthadják azt az ukrán közvagyonot, amely most az ő magántulajdonuk lett, de ennek egy részét el kell nekik adni. Tudatták az ukrán oligarchákkal azt is, hogy stratégiai céljuk Oroszország bekerítése, és elvárják tőlük, hogy oroszellenes lépésekkel segítsék ezt a stratégiát. Ilyen lépésnek tekintik, például, az orosz nyelv hivatalos használatának a korlátozását, illetve betiltását. Ez az **apartheid bevezetését** jelentette Ukrajnában, ami nyomban kiváltotta az oroszul beszélők szembenállását és közbelépésre kényszerítette Moszkvát.

Amikor a Nyugat utcai lázadások szításával és véres terrorral megbuktatta Ukrajna demokratikusan megválasztott elnökét és kormányát, Moszkva valóban azzal válaszolt, hogy leállította a

földgáz kedvezményes áron történő szállítását Ukrajnában és visszavonta a megígért nagyszegű pénzügyi támogatást. Ukrajna mindig egyfajta gazdasági teherként jelentett Oroszország számára. A nyugati tömegtájékoztató arról beszél, hogy Oroszország felemelte a földgáz árát. Valójában csak visszatért a világpiacon árhoz, amikor megvonta a nagyarányú ártámogatást Kijevtől. A pénzhatalmi világelit a Nemzetközi Valutaalapon keresztül hajlandó

vitte ki az országból off-shore bankokba és cégekbe ukrán nemzeti vagyont. Az így elikkasztott pénzeknek a részleges visszaszerzéséhez is hosszú időre van szükség.

Óriási vagyonok off-shore bankokba való kimenekítése, és a pénzmosás más módszerei ellen rendkívül nehéz küzdeni, mert az a nemzetközi szervezet, az **FATF (Financial Action Task Force – Nemzetközi Pénzügyi Akciócsoport)** amely **1989-ben** azért jött létre, hogy

nagyobb összegű hitelt nyújtani a fizetéseképtelenség előtt álló kijeji kormányzat számára, ezt azonban, mint láttuk, olyan feltételekhez kötötte, amelyek megszüntetik az ukrán lakosság számára az eddig nyújtott állami támogatásokat.

A **Nemzetközi Valutaalap** időközben ígéretet tett 18 milliárd dollár hitel nyújtására Ukrajnában, hogy Kijev stabilizálhassa összeomlás előtt álló gazdaságát. Ez az összeg is csak a fele annak a 35 milliárd dollárnak, amelyre az országnak szüksége lenne **Arszenyij Jacenyuk** szerint. Az ideiglenes ukrán kormány azt állítja, hogy a megbuktatott Viktor Janukovics és családja, valamint a hozzájuk kapcsolódó érdekcsoportok elikkasztották Ukrajna aranytartalékának nagy részét, továbbá 70 milliárd dollár nagyságrendben

ezt a feladatot elvégezte, rendkívül nehézkesen működik. A rendelkezésünkre álló adatok szerint 2014-ben 11 olyan állam van, amely nem tesz eleget az FATF ajánlásainak. Így például az Ukrajnából kicsempészett, „off-shore-olt” pénzek és vagyonok a Seychelles-szigetekre, a British Virgin Island-ra, ausztriai bankokba, az Angliában bejegyzett korlátolt felelősségű társaságokba, valamint Oroszország és Közép-Ázsia bankjaiba és egyéb cégeibe áramlottak. Ukrajna politikai és gazdasági elitjének a túlnyomó része korruptnak tekinthető. Nemcsak a most eltávolított ukrán elnök, de elődei is aktívan részt vettek az ukrán nemzeti vagyon elikkasztásában, és nehéz megmondani, hogy melyik elnök, miniszterelnök, és kormány volt korruptabb, mint a másik.

2014. április 15-én az Ukrán Központi Bank arra kényszerült, hogy drasztikusan megemelje a kamatokat, a hrvnyia árfolyamának a gyöngülése miatt. Mivel a **hrvnyia** elvesztette értékének majdnem 2/5-ét 2014 eleje óta, ezért a befektetők folyamatosan menekítik ki pénzüket Ukrajnából. Az ukrán jegybank 6,5%-ról 9,5%-ra emelte fel a hitelköltségeket. Ezt a lépését azzal indokolta, hogy az elkerülhetetlen volt az infláció visszaszorítása, és az árak stabilizálása végett. Ukrajna devizatartalékai 14%-kal zuhantak. Megkezdtek az előkészületeket a hrvnyia árfolyamának lebegtetésére is. Ezek az adatok azt mutatják, hogy ha az Európai Unió és a NATO magához akarja kötni Ukrajnát, akkor vállalnia kell a gazdasági összeomlás szélére sodródott ország pénzügyi stabilizálását is, amelyet eddig Oroszország vállalt magára, egyrészt az Ukrajnában szállított földgáz rendkívül kedvezményes árával, másrészt a kilátásba helyezett 15 milliárd euró kedvezményes hitel nyújtásával.

A pénzhatalmi elit részesezni akar Ukrajna vagyonából

Ukrajnában tehát arra kényszerülnek a hazai kleptokraták, hogy a tulajdonukban lévő vagyon egy részét átengedjék a nyugat-európai bankok és korporációk tulajdonosainak. Ez Ukrajna erőforrásai egy részének az elvétele, amit azonban úgy hajtanak végre, hogy közben minden nehézségért az oroszokat teszik felelőssé. A Nyugat-Ukrajnában megszervezett tüntetések, utcai zavargások csaknem az egész országot megbénították. A Nyugat által Ukrajnára kényszerített szigorú megszorításokért és a nyomukban járó életszínvonal csökkenésért mégis Oroszországot teszik a felelőssé.

A pénzhatalmi elit azért tért vissza a hidegháborús módsze-

rekhez Ukrajnában, hogy az orosz fenyegetés rémével megfélemlítse Közép-Európát. A globális média által is terjesztett hisztéria nyomán már nemcsak a balti államok – Észtország, Lettország, Litvánia - de Lengyelország is attól tart, hogy Oroszország megtámadja.

Az amerikai tömegtájékoztató élén jár az oroszellenes uszításban és Moszkvát tünteti fel agresszornak. Ténylegesen pedig a Nyugat alakította át apartheid jellegű országgá Ukrajnát, amikor drasztikusan korlátozta az orosz anyanyelvűek jogait. A Nyugat hatalmi elitejé elérkezettnek látta az időt arra, hogy az **ukrán kleptokrata oligarchák** tudomására hozza: vagyonuk egy részét át kell nekik adniuk, és csak közösen gyakorolhatják a pénzügyi, gazdasági és politikai hatalmat Ukrajnában.

A pénzhatalmi világelitnek az Ukrajnába küldött tanácsadói ugyanazt ajánlották az ukránoknak, mint az oroszoknak. Adják el bárkinek a közvagyont, mert hiszen a magánvagyonnak meg van a maga saját logikája és a piac majd elrendezi a viszonyokat. A szovjet utódállamok közül Ukrajna belső viszonyai a legigazságatlanabbak. Itt lett a legnagyobb a vagyoni különbség és itt a leggátlástalanabbak a kleptokraták. Ukrajna oligarchái oly mértékben kirabolták az országot, hogy a kormánynak nem maradt pénze a közfeladatai ellátására. Ez újabb és újabb külföldi kölcsönök felvételére kényszerítette. A Nemzetközi Valutaalap pedig szigorúan ragaszkodott az adósságszolgálat teljesítéséhez és a kamatok fizetéséhez.

A Nemzetközi Valutaalap - amely a pénzhatalmi világelit egyik végrehajtó intézménye - a szokásos módon közölte az új kijevi kormányzattal 'ajánlásnak' nevezett utasításait. Abba kell hagyni a gázár állami támogatását és piaci árakat kell alkalmazni. Úgy képzelték, hogy Oroszország - tekintettel az Ukrajnához fűződő szoros baráti és rokoni kapcsolatokra – vészhelyzet esetén akár **ingyen is kész lesz** majd gázt szállítani Ukrajnának. Így **Ukrajna havi**

500 millió dollár extrajövedelemhez juthat, amiből már jut a fegyverkezésre is, sőt a NATO behívására az országba és akár **hidrogénbombák** elhelyezésére is az orosz-ukrán határ közelében.

Már többször előfordult, hogy Ukrajna megcsapolta a területén áthaladó orosz gázvezetéseket. A NATO által támogatott **Gladio típusú Jobb Szektor** pedig egyenesen azzal fenyegetett, hogy felrobbantja ezeket az Ukrajnán áthaladó, orosz tulajdonban lévő és Európának gázt szállító vezetékeket. Oroszországnak nem maradt más, minthogy szorosabbra fűzze a Kínához fűződő gazdasági kapcsolatait és keleti irányban fokozza gázszállításait. Az is nyilvánvaló, hogy Oroszország szeretné megtartani az európai piacait és nem akar egyetlen fogyasztó kényétől-kedvétől függeni. Az, ami Ukrajnában zajlik, arra kényszerítette Moszkvát, hogy Európa rovására Kína felé forduljon. Ennek természetesen Peking lesz a haszonélvezője. Az igazi vesztes Németország. Ezt Berlin is tudja és ezért máris jelezte, hogy az, amit a pénzhatalmi világelit Ukrajnában tesz, az sokkal jobban sérti a német érdekeket, mint Oroszországot.

A világ ma is legnagyobb területű országának számító Oroszország így vagy úgy képes önerőre támaszkova önálló gazdaságot működtetni, de az orosz energiaszállítás kikapcsolása rendkívüli mértékben megrágja a német ipar költségeit és rövid idő alatt nem is pótolhatóak az elmaradt orosz energiahordozók. A pénzhatalmi világelit mindig is fontos érdekének tartotta, hogy ne legyen szoros kapcsolat Németország és Oroszország között. Az a mód, ahogy ennek a világelitnek az ellenőrzése alá került Egyesült Államok - még Angela Merkel német kancellár telefonbeszélgetéseit is lehallgatta -, jelzi, hogy a egykor a demokrácia mintaállamának számító Egyesült Államok már mennyire átalakult egy **orwelli típusú rendőrállammá**.

Fordult a helyzet: ma az Egyesült Államok viselkedik a

nemzetközi politikában úgy, ahogyan korábban a Szovjetunió, és ma a kommunista diktatúrától megszabadult Oroszország az, amelyik higgadt és racionális realpolitikát folytat és megtesz minden lényeges lépést egy nukleáris háború elkerülése érdekében. A **második hidegháború** egyre erőteljesebben bontakozik ki, de ennek a valódi célpontja az önálló európai politika felszámolása, az európai-ázsiai együttműködés lehetetlenné tétele és Európa visszakereszterítése a pénzhatalmi világelit ellenőrzése alatt álló euroatlanti térségbe, azért, hogy továbbra is függő helyzetben legyen Amerikától, valamint az irányítása alatt álló NATO-tól.

Érdemes megemlíteni, hogy **Brzezinski** legutóbbi könyvében, a **Stratégiai vízióban**, amely 2013-ban Magyarországon is megjelent, megállapítja, hogy a pénzhatalmi világelit stratégiája arra irányul, hogy az Európai Unióhoz és a NATO-hoz hasonló intézményekkel Oroszországot és Törökországot – átalakításuk mellett – ahhoz a Nyugathoz kapcsolja, amely egyaránt magába foglalja az Európai Uniót és az Egyesült Államokat. A pénzhatalmi világelit stratégiájának leglényegesebb elve az, hogy csak egy **Amerikához** kapcsolt **Európa** tud magabiztosan lépni **Kelet** felé. Brzezinski úgy látja, hogy a világnak a XXI. században is szüksége van az erős Amerikára és csak rá támaszkodva lehet szavatolni a fejlődés fenntartását.

Kissinger a diplomáciai megoldást szorgalmazza

Az **Egyesült Államok** korábbi külügyminisztere óvta a nyugati döntéshozókat attól, hogy demonizálják **Putyin**, orosz elnököt az ukrán válság miatt. Véleménye szerint a demonizálás nem politika, hanem pontosan a politikának a hiányát jelzi. **Kissinger** nem tesz arról említést, hogy az erőszakos hatalomváltásra **Kijevben** olyan **UNA-**

UNSO fegyveres csoportokkal került sor, amelyeknek szoros a kapcsolatuk a **NATO** titkosszolgálatával, és a **Gladio** néven ismertté vált titkos NATO fegyveres erővel.

Kissinger a **The Washington Post**-ban nonszensznek nevezte a háborút Amerika és Oroszország között. Kissinger, aki 1973-tól 1977-ig az Egyesült Államok Külügyminisztere volt és megtartotta korábbi beosztását is, mint nemzetbiztonsági főtanácsadó, megemlíti, hogy élete során tanúja lehetett négy – Amerika által kezdeményezett – háború megindításának. Ugyanakkor azt is látnia kellett, hogy a háború elindítóinak nem volt elképzelésük arról, hogy azt miként fejazzék be. Egy politika helyességét nem az bizonyítja, hogy miként kezdődik, hanem az, hogy miként végződik. Az ukrán konfliktust arra egyszerűsítik, hogy Kijev a Kelethez, vagy a Nyugathoz csatlakozik-e?

Ukrajnának a túléléshez azonban arra van szüksége, hogy egyiknek se legyen a helyőrsége a másik ellen, hanem hidat képezzen közöttük. Moszkvának el kell fogadnia, hogy nem kényszerítheti Ukrajnát vazallusi helyzetbe és így nem terjesztheti ki nyugati irányba a határait. Ez Moszkvát kitenne Európa és az Egyesült Államok közös ellenállásának.

A Nyugatnak is meg kell értenie, hogy Oroszország és Ukrajna soha nem lehet csak egy külföldi ország a másik számára. Az orosz történelem a kijevi Rusznál kezdődött. Az orosz ortodox vallás is onnan terjedt el. Ukrajna évszázadokon át Oroszországhoz tartozott és történelmük szétválaszthatatlanul összefonódott. Az oroszok szabadságáért folytatott fontos történelmi csaták színtere is ukrán földön zajlott. A Fekete-tengeri flotta, amely az orosz katonai hatalom egyik fontos részét alkotja, már hosszú ideje a Krím-félszigeten, Szevasztopolban állomásozik. A Nyugat olyan barátai is, mint **Alexandr Solzsenyicin** és **Joszif Brodskij** is hangoztatta, hogy Ukrajna az orosz történelem, sőt

Oroszország szerves része.

Az Európai Uniónak el kell ismernie, hogy bürokratikusán késlekedett és a stratégiai fontosságú kérdéseket alárendelte a belpolitikának, amikor tárgyalásokat folytatott Ukrajnával az Európai Unióhoz való társulásáról. Ez a késlekedés hozzájárult ahhoz, hogy a tárgyalási folyamat válságba torkollott. A feladatok megfelelő sorrendjének kialakítása fontos része a külpolitikának. A döntő tényező az, hogy az ukránok soknyelvű országban élnek, aminek rendkívül összetett a történelme. Az ország nyugati részét csak 1939-ben csatolták a Szovjetunióhoz, amikor Sztálin és Hitler megosztott Kelet-Európán. A hatvan százalékban oroszok által lakott Krím-félsziget csak 1954-ben lett Ukrajna része, amikor az ukrán Hruscsov azt Ukrajnához csatolta az oroszoknak a kozákokkal kötött megállapodásának a 300. évfordulója az alkalmából. Ukrajna nyugati része nagyrészt katolikus, a keleti pedig orosz ortodox vallást követ. Az ország nyugati részén élők ukránul, a keleti részén élők pedig oroszul beszélnek. Minden olyan kísérlet, amely arra irányul, hogy az egyik rész uralja a másikat, vagy polgárháborúhoz, vagy az ország felbomlásához vezet.

Ha Ukrajna a kelet-nyugati szembenállás részévé válik, akkor az évtizedekre visszaveti Oroszország és a Nyugat – különösen Európa – közeledését és együttműködő nemzetközi rendszerbe való integrálódását. A mindössze 23 éve független ország vezetői még nem tanulták meg a kompromisszumok művészetét. A hatalmat gyakorló politikai elit két szárnya nem hajlandó megosztani a hatalmon. Kissinger úgy látja: az lenne a bölcs amerikai politika, amely arra törekedne, hogy az ország két része együttműködjön egymással.

Oroszország nem képes kikényszeríteni egy katonai megoldást, anélkül, hogy el ne szigetelődne, mivel ma is bizonytalan a helyzet több határterületi térségénél. Putyin azzal is tisztában van, hogy egy katonai megoldás

újabb hidegháborúhoz vezetne. Az Egyesült Államoknak el kell kerülnie, hogy Oroszországot úgy kezelje, mint akinek meg kell tanítani a Washington által kialakított rendet. Putyin komoly stratégia, aki az orosz történelem feltételeiből indul ki. Nem erős oldala az amerikai értékek és gondolkodásmód megértése. De ugyanezt el lehet mondani az amerikai politika irányítóiról az orosz történelem és gondolkodásmód vonatkozásában. Mindkét oldal vezetőinek a folyamatok végkimenetelét kell szem előtt tartaniuk.

Kissinger több olyan kibontakozási módot ajánl az ukrán válságra, amely összeegyeztethető a két fél értékrendjével és biztonsági érdekeivel. Az **első:**

Ukrajnának jogában áll szabadon döntenie arról, hogy milyen gazdasági és politikai társulásokhoz csatlakozik, és joga van az Európai Unióhoz való társuláshoz is.

Másodikként Kissinger a leghatározottabban leszögezi, hogy Ukrajnának nem szabad csatlakoznia a NATO-hoz. Az amerikai külpolitika nagy öregjének számító politikus emlékeztet arra, hogy ez a kérdés már hét évvel ezelőtt is felmerült, és ő akkor is határozottan elutasította.

Kissinger **harmadikként** leszögezi, hogy Ukrajnának joga van ahhoz, hogy a lakosság akaratának megfelelő kormányt válasszon demokratikusan magának. A kijevi vezetésnek Ukrajna különböző részeinek az összebekötésére, nemzetközileg pedig **Finnország példájának** a követésére kellene törekednie. Finnország szilárdan ragaszkodik

függetlenségéhez, a legtöbb területen együttműködik a Nyugattal, ugyanakkor rendkívül vigyáz arra, hogy jó viszonyban legyen Oroszországgal.

Kissinger-nek ez az ismertett írása 2014. március 5-én jelent meg a Washington Post-ban, így érthető, hogy Kijevet a Krím autonómiájának a növelésére biztatta, Moszkvát pedig óvta a Krím-félsziget annexiójától. Hangsúlyozta viszont, hogy semmi bizonytalanság sem maradhat az orosz fekete-tengeri flotta szezvasztopoli bázisa vonatkozásában.

Dr Christof Lehmann a „The 4th Media” nevű kínai **website angol nyelvű** változatában válaszolt Kissinger-nek. Hivatkozik arra, hogy a NATO

A nyugati tömegtájékoztató nem foglalkozott kellően azzal a telefonbeszélgetéssel, amelyet az észt külügyminiszter az EU külügyi irányítójával, **Catherine Ashton**-nal folytatott. Ugyancsak elhallgatta a globális média, hogy az **UNA-UNSO** milyen fontos szerepet játszott a kijevi tüntetések véres utcai lázadásá váló átalakításában. Az UNA-UNSO jól kiképzett, modern fegyverekkel ellátott kommandósokból áll. Fontos szerepet játszottak már Grúziában is, amikor a **Tbiliszi-kormány** támadást rendelt el a függetlenségét kikiáltó és Oroszország védelmét kérő Dél-Oszétiával szemben. Az UNA-UNSO a NATO által létrehozott „Stay Behind Armies” ukraini részlegének tekinthető. Ezeket a titkos fegyveres csoportokat – mint már utaltunk rá – Churchill javaslatára hozták létre Nyugat és Kelet-Európában 1954-től kezdődően.

Leginkább az olasz Gladio vált ismertté, de a többi európai országban is szerveztek ilyen titkos fegyveres csoportokat, amelyek aztán bekapcsolódtak az 1968-at megelőző, és azt követő időkből kibontakozó különböző terrorista mozgalmakba a hidegháború csaknem egész ideje alatt. A NATO titkos fegyveres csoportjainak a fő funkciója olyan terrorista cselekmények megszervezése és lebonyolítása volt, amelyekért aztán a baloldali pártokat és szervezeteket lehet felelőssé tenni. Az egyik legismertebb ilyen terrorista cselekmény volt az olaszországi nagyvárosban, **Bolognában**, elkövetett bombamerénylet a város nagy forgalmú pályaudvarán. De ide lehet sorolni a Belgiumban iskolás gyermekek halálával végződő bűncselekményeket, és az olaszországi **vörös brigádok**, valamint a nyugat-németországi **Vörös Hadsereg Frakció** által elkövetett terrorista cselekményeket.

Ezek közül is kiemelkedik az **Aldo Moro** meggyilkolásával végződő merénylet. Az olasz keresztény politikus életét meg lehetett volna menteni, de ezt nem tették volna meg. Már utaltunk rá, hogy az eredeti elképzelés az

volt, hogy ha a Szovjetunió lero-hanná Nyugat-Európát, akkor ezek a hátramaradó, titkos fegyveres szervezetek vennék át az ellenállás irányítását. Mivel ilyen invázióra nem került sor, ezért arra kezdték használni ezeket a titkos fegyveres csoportokat, hogy destabilizálják elsősorban Nyugat-Európa baloldali, kommunista és szocialista politikai erőit.

A BBC 1992-ben tényfeltárási dokumentumsorozatot készített és sugárzott, amelyben bemutatja a **Gladio részletes történetét**, nemcsak Olaszországban, de egész Európában. A műsor készítői azt az üzenetet sugalmazták a közvélemény felé, hogy a Gladio létezett, de a hidegháború végével ezt a titkos szervezetet feloszlatták. A tények ennek az ellenkezőjét látszanak bizonyítani. Feloszlátás helyett újjászervezték, és új stratégiai célok elérésére használták. A pénzhatalmi elit által szorgalmazott globalizáció korszakában a Gladio is globalizálódott. (Itt a Gladio szót jelképesen használjuk a pénzhatalmi világelit fegyveres testületének, a NATO-nak az irányítása alatt álló titkos, fegyveres csoportok szervezésére és irányítására vonatkozóan.)

A globalizálódott Gladio tevékenységéhez lehet kapcsolni az **Al Káida** és a **Muszlim Testvériség** szervezeteit. Ezeknek kulcsszerepük volt a Líbiában polgárháborút kirobbantó iszlámista fegyveres tevékenységében is. De ma már az is dokumentálható, hogy szoros kapcsolatok épültek ki a NATO-államok hírszerző szervezetei és titkosszolgálati, valamint a szárdi hírszerzés, és a csecsen terroristák között is. A Gladio tehát soha nem lett feloszlátva, hanem modernizálták, és **globalizált Gladio II**-vé alakították át.

Az euroatlanti értékek és a kijevi puccsisták

2014. április első heteiben tanúi lehettünk, hogy a kijevi hunta felfegyverzett, és símaszokot viselő milicistákat küldött Kelet-

Ukraina nagyvárosaiba. A fegyveres milicisták feladata a kijevi propaganda szerint az ott kibontakozott terrorizmus megfékezése. Az utcai terrorizmussal Kijevben hatalomra került **Turcsinov** ideiglenes elnök a Harkovban, Donyeckben, Luganskban az autonómiát követelő, orosz anyanyelvű lakosokat terroristának és bűnözőknek minősítette. A Kijevben hatalomra került csoport napok alatt több jogszabályt fogadott el. Ezek az utcáról bekerült, átmeneti hatalomgyakorlók a 2014. május 25-én megtartandó előrehozott elnökválasztást megelőzően is számos jogszabályt, és rendeletet hoztak. Ezek feljogosították Kijev önjelölt politikusait arra, hogy aki nem fogadja el illegitim, diktatórikus hatalmukat, az ellen büntető eljárást indíthassanak.

A NATO és az EU folyamatosan figyelmeztette Moszkvát, hogy hagyjon fel állítólagos katonai agressziójával, amelyet érdekes módon, a saját területén, és a saját határain belül követ el Ukrajnával szemben. Az Egyesült Államok által irányított szövetség fokozta fegyveres jelenlétét az Oroszországgal szomszédos államokban. **Rasmussen**, a huszonnyolc tagú szervezet főtájtára sürgette, hogy gyorsítsák fel Grúzia, Macedónia, Montenegró, és Bosznia-Hercegovina csatlakozását a NATO-hoz. Az illegitimnek, és illegálisnak nevezhető önjelölt kormányzat Kijevben ahhoz is hozzájárult, hogy rövid időn belül közös hadgyakorlatra kerüljön sor Ukrajnában a NATO egységek, és az ukrán fegyveres erők részvételével.

A hidegháború évtizedei alatt érvényes realpolitika - cinizmusa ellenére is - az objektív valóságon nyugodott, és ezért működőképesnek bizonyult. Az új típusú realpolitika már inkább nevezhető valóságon túlinak, mert a valóságnak csak bizonyos vonatkozásait hajlandó figyelembe venni. Ezzel akadályozza a szemben álló felek közt az érdemi párbeszédet, és a konszenzus megtalálását.

Térjünk vissza ahhoz, hogy mi történt 2014 februárjában. A NATO államsíny megszervezé-

sével döntötte meg a választott kormányzatot, és egy önjelölt csoportot juttatott hatalomra. Washington és a NATO döntéshozói ezt a közismert tényét átalakították 'demokratikus forradalmi küzdelemmé', amely a csúcspontját véres terrorista cselekményekben, és a törvényes elnök elűzésével érte el. Arról nem esik többé szó, hogy a puccsot végrehajtó önjelölt csoport, amely diktatórikus hatalmat gyakorol, a NATO-hoz kapcsolható fegyveres terrorista csoportok segítették hatalomra, több mint száz halott, és több száz sebesült áldozat árán.

A terrorista orvlövészek segítségével hatalomra került önjelölt kormányt a demokráciára és az euroatlanti értékekre oly kénes nyugati fővárosokban teljes jogú legitim partnernek fogadták el. Nem sok idő kellett hozzá, hogy a puccsisták az orosz titkosszolgálatot, és az erőszakkal eltávolított törvényes elnököt, Viktor Janukovicsot tegyék felelőssé az orvlövész terroristák büntetéseért. A globális média csaknem teljesen elhallgatta azt a nyilvánosságra került telefonbeszélgetést, amelyet 2014. február 26-án folytatott **Urmás Paet**, észt külügyminiszter **Catherine Ashton**nal, az EU külügyi főbiztosával. Ha a szavakat eredeti értelmükből nem fordítjuk ki, akkor a kijevi kormányzatot **nyíltan fasiszta huntának** nevezték, amelynek első lépése az volt, hogy elnyomó intézkedéseket vezessen be a kisebbségek ellen, és azoknak a szabad nyelvhasználatát is betiltta.

Julia Tyimosenko, korábbi miniszterelnök – akit jogerősen szabadságvesztés büntetésre ítélték sikkasztásért – szabadláb-
ra kerülve azonnal az oroszok legyilkolására biztatta az EuroMaidanon tüntetőket. Amikor azonban Kelet-Ukrajna nagyvárosaiban ment a lakosság az utcákra tüntetni, akkor a kijevi hunta nyomban **terroristáknak** nevezte azokat, akik ugyanúgy tüntettek, mint azok a tüntetők Kijevben, akiknek ez az önjelölt kormányzat a hatalmát köszönhette. Tyimosenko még azzal is tréfálkozott, hogy nukleáris fegyvereket kellene bevetni

az orosz tüntetőkkel szemben, és aztán mindezt Moszkvára kellene kenni.

Az amerikai külügyminiszter is gépiesen ismételte, hogy Oroszország megfélemlítést alkalmaz Ukrajnával szemben. Csatlakozott hozzá **Jay Carney**, a Fehér Ház szóvivője, aki szerint Moszkva felelős az utcai zavargásokért, és a tüntetők erőszakos cselekményeiért. A puccsista kijevi kormányzatot ez arra bátorította, hogy neonáci fegyveres csoportokat küldjön Donyeckbe és Harkovba, a tüntetések elfojtására. Az említett városok tüntetői azonban azoknak a példáját követték, akik Kijevben megszerezték a hatalmat, és mindvégig élvezhették a Nyugat diplomáciai, pénzügyi, és média támogatását. Az alkotmányos szabályokat, a nemzetközi jog egész rendszerét félresöpörték. Ha ezt ilyen sikeresen meg lehetett tenni Kijevben, miért ne lehetne megtenni ugyanezt Kelet-Ukrajna nagyvárosaiban is? Bátorítóan hatott rájuk az is, amit a krímiek választások útján már megtettek, és akik a kijevi politikai banditizmus elől menekülve visszatértek Oroszországhoz.

A Moszkva által hozott biztonsági intézkedéseket a kijevi hunta, és fegyveres miliciáinak a láttán lényegében racionálisnak tekinthetjük. Az ukrán neonáci párt, amely felvette a Szabadság (Svoboda) nevet, és a Jobb Szektor elnevezésű fegyveres szervezet egyértelműen azoknak az ukrán fasisztáknak a hagyományait követik, akik a II. világháborúban együttműködtek a megszálló német erőkkel, és több millió honfitársuk megsemmisítésében vettek részt.

A nyugati kormányok, a NATO, valamint a kijevi hunta május 25-ig, Porosenko elnökké választásáig olyan vakmerő és kockázatos politikát folytatott, amely teljesen elszakadt a valóságtól. A Nyugat által támogatott puccsisták Moszkvát vádolták agresszióval, és Ukrajna szuverenitásának megsértésével. A NATO ezt még megtette olyan uszító vádakkal, amely szerint Oroszország biztonsági aggodalmi Európa egészének békéjét és stabilitását fenyegetik.

Ebből vonják le azt a következtetést, hogy a NATO-nak fel kell gyorsítania erőinek átcsoportosítását az orosz határok közelébe. Ez viszont a hidegháború utáni nemzetközi szabályok nyílt megszegése. Megismételjük: Washington és Moszkva 1989-ben, 1990-ben, és 1991-ben megállapodott arról, hogy a NATO nem terjeszkedik keletre az Oroszország számára nemzetbiztonsági szempontból rendkívül érzékeny zónába. Amikor **Szergej Lavrov**, orosz külügyminiszter emlékeztette a NATO-t a **Római Deklarációból** adódó kötelezettségeire, így fejezte ki magát: „Nemcsak valamiféle választ várunk erre, hanem olyan választ akarunk kapni, amely teljes mértékben tiszteletben tartja a megállapodásban foglalt szabályokat.”

1991. november 7-én és 8-án Rómában került sor a NATO 12. csúcsertekezletére. Az Egyesült Államok Németország támogatásával javaslatot tett a NATO katonai szervezetének a teljes átalakítására. Az elképzelések szerint kisebb, rendkívül mozgékony erők jönnének létre, amelyek képesek a gyors reagálásra. Felhagynának azzal a koncepcióval, hogy Európát egy nagy-létszámú, konvencionális haderővel védene meg támadás esetén. Az újja szervezett NATO kellően rugalmas lenne ahhoz, hogy nagy távolságra is gyorsan be tudjon avatkozni. Noha a franciák is támogatták elvileg ezt a megállapodást, nem írták azt alá.

2002. május 8-án is Róma volt a színhelye egy fontos tanácskozásnak. Ezen a NATO és Oroszország legfelső szintű képviselői vettek részt. Ezen a tanácskozáson ratifikálták a NATO és Oroszország közötti történelmi jelentőségű megállapodást. Ezen a tanácskozáson húsz állam ígéretet tett arra, hogy a jog uralma, és a demokrácia elvei alapján szembeszáll mindenféle terrorista fenyegetéssel, a békeszerető nemzetek és polgáraik védelme érdekében. A NATO-nak korábban szembe kellett néznie a globális háború fenyegetésével. 2002-re azok az európai

politikusok, akik a transzatlanti kapcsolat megerősítésén fáradoztak, végülis sikerrel alakították át a NATO-t az új világstratégiának megfelelően. Az egész tanácskozásnak a fő üzenete az volt, hogy a NATO és Oroszország, mint két békeszerető nemzetközi erő, képes olyan együttműködésre, amely minden résztvevő, valamint a világ egészének érdekeit szolgálja.

Lavrov tehát ebben a szellemben akart a Nyugattól választ kapni a megkötött megállapodásokra. Rasmussen, NATO főtitkár azonban nyomban kitért a kérés teljesítése elől, amikor az orosz külügyminiszter szavait merő propagandának és megtévesztő információnak minősítette.

NATO-terv Oroszország „befalazására”

1990-ben nemcsak **James Baker** – akkori amerikai külügyminiszter – ígérte meg Gorbacsovnak, hogy ha visszavonja az NDK-ban állomásozó **380 ezer főnyi szovjet haderőt**, akkor a NATO nem terjeszkedik keleti irányban. Az idősebb George Bush elnök nemzetbiztonsági főtanácsadója **Brent Scowcroft** szintén egyetértett ezzel. Az amerikai vezetés és Gorbacsov között létrejött szóbeli megállapodás azonban nem akadályozta meg azt, hogy a Washington-i külügyminisztérium **1994-ben** ne kötelezze el magát a NATO kibővítése mellett. **1997-re** tehát a **Gorbacsov-Baker-Bush megállapodás** fel-

re lett téve és 1999-ben – mint már írtuk – Magyarország, Lengyelország és Csehország a NATO tagja lett. 2004-ben a három balti állam, Litvánia Észtország és Lettország, 2009-ben Horvátország és Albánia is csatlakozott a NATO-hoz. 2014-ben pedig már napirenden van Ukrajna, Grúzia, Moldova, Kazahsztán, Örményország és Azerbajdzsán csatlakozásának az előkészítése.

A közép-ázsiai egykori szovjet tagállamok – így Kirgízia, Tadzsisztán, Turkmenia, Kazahsztán és Üzbegisztán – logisztikai támogatást nyújtott a NATO-nak az afganisztáni háborúban résztvevő amerikai erők számára. A NATO erősíti kapcsolatait a kaukázusi országokkal is. Az amerikai közvéleményt nem tájékoztatták megfelelően az ukrán parlamentnek arról a döntéséről, amely engedélyezte a NATO számára Ukrajna

Szerbia, Montenegro és Ukrajna vesz részt. Egy másik hasonlót, a **Sea Breeze** (Tengeri Szellő) haditengerészeti gyakorlatot Oroszország haditengerészeti támaszpontjai közvetlen közelében tartják. A NATO vezérkara 2014-ben döntött arról, megkezdik az 'Egyesített erők' elnevezésű projekt megvalósítását, amelynek célja a fenyegetésekre való gyors, nemzetközi együttműködéssel történő reagálás.

A NATO felgyorsította előretolt állásainak kiépítését Moldovában és Romániában is. **Rasmussen** – NATO főtitkár – bejelentette, hogy a Szövetség megszakított minden polgári és katonai együttműködést Oroszországgal, és fokozta a légtér felügyeletét a Balti-tenger térségében. Az **AVACS** megfigyelő repülések megkezdődnek Lengyelország és Románia légtérében. Ezek a gépek mozgó radarállomások, nagyhatósugarú megfigyelésre és riasztásra képesek. Mindez kiegészíti a már Lengyelországban állomásozó amerikai csapatokat és F-16-os repülőgépeket, valamint a Litvániában lévő F-15C egységeket, továbbá a Balti-tengerre, valamint a Fekete-tengerre érkezett repülőgépanyahajókat. Felmerül a kérdés, hogy ezen fejlemények láttán mit érnek az 1991-ben elhangzott ígéretek – 'gentleman agreement'-ek – amelyeket felelős politikusok csak diplomáciai kézírásokkal erősítettek meg.

A **NATO Review 1999**-ben közölte **Goldgeier** „**Not When but Who?**” (Nem az a kérdés, hogy mikor, hanem, hogy ki?) című írását, amely egyértelművé tette, hogy a NATO kibővítésének a motorja az Egyesült Államok. Az új stratégiai irányt **Bill Clinton** elnök jelentette be az 1994-ben megtartott NATO csúcsertekezleten. Többé már nem az volt a kérdés, hogy kibővítik-e a NATO-t, hanem az, hogy ezt miként teszik és hogyan. Clinton nem adott magyarázatot arra, hogy a **Baker-Gorbacsov megállapodás** többé miért nem érvényes. A bejelentést szándékosan elhúzták **Boris Jelcin** 1996-ban történő újrávalásztásáig. Az alkoholista

Jelcint nagy felelősség terheli Oroszország jelenlegi nehéz helyzetéért. Nem volt erős akaratú személyiség és ennek következtében a felbomlott Szovjetunió utódállamai szervezés és irányítás nélkül maradtak 1991. december 8-t követően.

Jelcint tett ugyan sikertelen kísérletet arra, hogy 1997 márciusában Clinton vállaljon kötelezettséget: a balti államok soha nem lesznek a NATO tagjai. Ismeretes, hogy 2004-ben azok lettek és a jobban felkészült amerikai diplomáciának sikerült félrevezetnie Moszkvát. Megtévesztő diplomáciai nyelvezet segítségével a csúcstalálkozók mögött komoly erőfeszítés folyt a NATO kibővítése érdekében. A Washington Külügyminisztériumában létrehozták a **NATO Enlargement Office-t** (a **NATO Kibővítése Hivatal-t**). Ez a hivatal azt a feladatot kapta, hogy Amerika által ellenőrzött és **Oroszországot bekerítő fal** legyen, azaz egy olyan **korlát** Oroszország határai mentén, amely megakadályozza Moszkva hozzáférést szárazföldi és tengeri befolyási övezeteihez. A háborúra készen álló NATO pedig folyamatosan elszigeteli és fenyegeti a fallal körülvett Oroszországot.

Az új hivatal munkatársait **Richard Holbrooke** külügyminiszter-helyettes válogatta ki 1994-ben. Ez időben egybeesett a neoliberális gazdasági rendszer uralkodóvá válásával és egy orosz lázadás megelőzésével. Az amerikai közvélemény nem tudja, hogy a NATO keletre terjeszkedésében a hangsúly nem csupán a **Varsói Szerződés** országainak a kezdeményezésén volt, hanem azt döntő módon elősegítette Washington Külügyminisztériuma által a NATO kibővítésére kidolgozott terv. A NATO és annak vezetőhatalma, az Egyesült Államok, jelenleg olyan kiterjedt fegyverkezést hajt végre a Kaukázus térségében, amely a legnagyobb a II. világháború óta. Ez is a Nyugat katonai terjeszkedésének és Oroszország politikai megfélemlítésének a része.

A NATO jelenlegi stratégiáját **Ronald Asmus**, az Egyesült

Államok európai biztonsági kérdésekben illetékes külügyminiszter-helyettese vezetésével dolgozták ki. **Victoria Nuland** jelenlegi külügyminiszter-helyettes valójában ezt a stratégiát igyekszik végrehajtani Ukrajnában. **Ronald Asmus** – mint hivatásos külügyi-bürokrata – mindent annak rendelt alá, hogy Amerika szupremáciája földgolyónk minden részén érvényesülhessen.

Asmus gondolkodásmódját az amerikai kivételeztség, rendkívüliség, illetve különleges státusz jellemezte. Az „**amerikai kivételesség**” a mai értelmezés szerint azt jelenti, hogy az Egyesült Államok lakói a történelem, illetve az isteni gondviselés révén egy olyan egyedülálló nemzetet alkotnak, amelyet nem a hagyományos vérségi kötelékek tartanak össze, hanem az Amerikai Függetlenségi Nyilatkozatban megfogalmazott politikai alapelvekbe vetett hit. Az élethez, a szabadsághoz és az egyenlőséghez kapcsolódó jogok egyetemes érvényűek és nemcsak egy-egy nemzetre vagy népcsoportra vonatkoznak. Az amerikai népek az a kivételes és egyedülálló sors jutott, hogy ezeket az értékeket a világgal megismertesse és elfogadtassa. Ma már bizonyos fokig kötelessége megtenni ezt, akár vírontással és erőszakkal is. Az amerikai kivételeztség érvényesülhet a nemzetközi politikai rendszeren vagy pénzügyi rendszeren keresztül. Egyesek a diplomáciát, mások az erőt tartják hatékonyabb eszköznek. A cél azonban ugyanaz: az amerikai hegemonia fenntartása, a demokráciába öltöztetett pénzürelmi diktatúra működtetése.

A korábban marxista-baloldali és trockista amerikai ideológusok az 1980-as években átváltottak a demokráciát véres erőszakkal is terjesztő neokonzervatív álláspontra. Ezek a neokonzervatív értelmiségiek azt hirdették, hogy Amerika egy „jövő hegemón” és annak is kell maradnia. Ebből a neokon tantételtől következik, hogy Amerika a nemzetközi jog felett áll és a második világháború után érvényes nemzetközi jogrend szabályai

sem kötelezőek rá. Amerika ezt bármikor megszegheti kivételeztségére és rendkívüliségére hivatkozva, ugyanakkor megkövetelheti, hogy a nemzetközi rendszer minden más szereplője azt szigorúan betartsa. Amerika küldetése, hogy globálisan érvényt szerezzen **Pax Americana** világrendjének.

2010-ben a Külkapcsolatok Tanácsa (a CFR) konferenciát tartott az amerikai kivételeztség értelmezéséről. Ezen a tanácskozáson **Asmus** tett több kijelentést, amelyből néhányat idézünk:

„Meg kell győznünk az oroszokat arról, hogy nem mi vagyunk az ő legnagyobb problémájuk. Mi potenciális partnerük vagyunk, de ennek a partnerségnek vannak meghatározott előfeltételei és be kell tartani bizonyos szabályokat. Ezért nyitva kell tartanunk az ajtókat még akkor is, ha keménynek kell lennünk velük szemben bizonyos kérdésekben, amikor olyasmiket tesznek, amelyek nem helyesek, s megszegik ezeket a szabályokat.”

„Ha **Ukrajna** közeledik Európához, az hatalmas befolyást fog gyakorolni Oroszországra pozitív értelemben. Végző soron jó irányba fogja húzni Oroszországot.”

„Ha ehhez hasonló kérdéseket intéztek volna hozzám 1990-ben, amikor a Külügyminisztériumban a NATO kibővítéssel foglalkozó főosztályt irányítottam, gondolom-e pl. azt, hogy **Ukrajna és Grúzia** valaha is csatlakozik a NATO-hoz, **őszinte válaszom az lett volna, hogy „nem igazán”... Ez a kérdés nem volt a radarom ernyőjén. Csodának tekinttem, hogy meg tudtuk szerezni Lengyelországot, a balti államokat és más országokat.”**

Többet kell befektetnünk és hatékonyabban kell jelen lennünk, és erősebb aktivitást kell kifejtetnünk Ukrajnában, Grúziában és valamennyi fontos helyen anélkül, hogy ezzel kiáltanánk Oroszország határozott ellenlépéseit.”

Amikor **Asmus**-tól megkérdezték, hogy nincs-e igaza

Oroszországnak, amikor vállalta az együttműködést egy biztonságos és megbízható európai rend érdekében, **Asmus** így válaszolt:

„Mindig azt mondtam, hogy ez a projekt még nem teljes. És ez a munka, amelynek az életemet szenteltem, egészen **addig nincs befejezve, amíg Oroszország nem lesz az Európai Biztonsági Rendszer** része. Az eddigi tevékenységemből azt a következtetést vonták le, hogy orosz ellenes vagyok.”

Az Észak-Atlanti Szerződés Szervezetét, a NATO-t (North Atlantic Treaty Organization) – ahogy a neve is mutatja – az euroatlanti térség védelmére hozták létre. 2014-re már ez a szervezet messze túllépett az atlanti térségen, és jelenleg az Oroszország feletti hegemonia megszerzése jelenti számára a legnagyobb kihívást és csábítást. A NATO folyamatos terjeszkedése keleti irányban azért gyorsult fel, mert még mindig Oroszország ellenőrzi a legfontosabb energiahordozó útvonalakat és szállítórészeket, és még mindig nála vannak e vezetőeknek a kulcsai. Amikor a pénzhatalmi világelit legfontosabb hatalmi eszköze a dollár-alapú pénzrendszer felbomlóban van, egyre fontosabbá válik, hogy ugyanez a pénzhatalmi világelit a hegemoniája alá tudja vonni a közép-ázsiai térséghez vezető útvonalakat.

Megtéveszt a globális média stratégiája

A főáramlatú tömegtájékoztatás, amely az Egyesült Államokban a pénzhatalmi világelit tulajdonában van, egyértelműen dicsérte a **2014. február 22-én** végrehajtott államsínynt. Úgy szóltak a tájékoztatás, hogy ami Kijevben történt, az a demokrácia győzelme. Ami Kelet-Ukrajnában történik, az pedig nem más, mint oroszok által kezdeményezett puccs. A globális média nem csak az Egyesült Államokban, de Európában is olyan tájékoztatást ad, amelynek már alig van köze

a valósághoz, és a szavak eredeti értelméhez. Azt sugalmazzák, hogy ami február 22-én történt, az nem államcsíny, hanem egy inkompetens államelnöknek a távozása hivatalából, aki ellen az ukránok már hetek óta tüntettek, és ezek a tüntetők a jó kormányzatot támogatták, és a korruptat pedig ellenezték.

A 2014. február 22-én végrehajtott neonáci hatalomátvételtől már nem esik szó és az 'államcsíny', vagy 'puccs' szó elűnt a tömegtájékoztató és a közvélemény emlékeztetőnek a fekete lyukában. Ehhez a megtervezett emlékeztetéshez társult a bőséges tájékoztatás a Krím-félsziget Oroszországhoz csatlakozásáról és az egyre erőszakosabbá váló kelet-ukrajnai tüntetésekről. A pénzhatalmi világelit ellenőrzése alatt álló globális média a feszült kelet-ukrajnai helyzetért az orosz „agressziót” tette felelőssé. Az elfogult tájékoztatások említést sem tesznek arról, hogy a nyelvi és önrendelkezési jogaikért tüntető oroszok esetleg a kijevi példát követik, amikor is a Nyugat a NATO által megszervezett fegyveres csoportok segítségével erőszakosan döntötte meg a demokratikusan megválasztott legitím elnököt és kormányát. Ehhez az államcsínyhez szövetségre léptek a szélsőjobboldali neonáci fegyveres csoportokkal.

A Kelet-Ukrajnában lévő orosz etnikum lakosság úgy érezte, hogy a NATO által támogatott államcsíny megfosztotta őket az általuk megválasztott politikai vezetéstől. Az őket is képviselő államelnök menekülni kényszerült és egy illegitim csonka parlament vette át formailag a hatalmat. Ez a testület azonnal megindította a büntető-eljárást ellenük és olyan törvényeket fogadott el, amelyek csorbítják az orosz anyanyelvük jogait az ország keleti és déli tartományaiban.

A csonka ukrán parlament – mint már utaltunk rá – elfogadta a Nemzetközi Valutaalap, az IMF kemény megszorításokat tartalmazó feltételeit is, hogy minél előbb megkapja a garanciát a kilátásba helyezett tizenyolc milliárd dollár kölcsönre.

Az ideiglenes miniszterelnök, Arszenyij Jacenyuk – akit Victoria Nuland, amerikai külügyminiszter helyettes jelölt ki erre a tisztségre – nemcsak elfogadta az IMF rendkívül kemény feltételeit, de hozzájárult ahhoz is, hogy titokban New York-ba szállítsák az ukrán állam **harminchat tonna aranytartalékát**. Ezt megerősítette a **World Gold Council (Világ Arany Tanács)** is. Porosenko új államelnök meghagyta Jacenyukot a kormány élén. Jó lenne, ha utólag beszámolna az ukrán népek arról, miért adott engedélyt a 36

tonna ukrán aranytartalék elszállítására New York-ba, az ottani FED-hez.

A NATO államcsínyével hatalomra került rezsim új kormányzókat nevezett ki Ukrajna keleti és déli tartományaiba. Amikor az ott élő lakosság ezt a személyi változást nem fogadta el, akkor a globális média nyomban jogtalannak nevezte a tiltakozásokat és bűnözőknek a tüntetőket. A **Washington Post** április 8-án például így számolt be az eseményekről: „Oroszbarát tüntetők Kelet-Ukrajnában, hétfőn, két városban kikiáltottak két szeparatista köztársaságot. Az ukrán kormányzat képviselői azonnal vádolták Moszkvát, hogy ez egy küszöbönálló invázió első lépése. Washington-ban az Obama-kormányzat mély szkepticizmusának adott hangot, hogy a Donyeckben és Harkovban a középületeket elfoglaló tüntetők spontán módon cselekedtek. A Fehér Ház sajtótitkára - **Jay Carney** - kijelentette, hogy 'nyomós bizonyítékok arra utalnak, hogy ezek a személyek fizetett tüntetők voltak.'”

Ezekkel a megnyilvánulásokkal a legfőbb probléma az, hogy semmilyen ténybeli bizonyítékkal nem támasztották alá őket. **John Kerry** – amerikai külügyminiszter – pedig azt állította, hogy a kelet-ukrajnai ellenállás a puccsista kijevi kormánnyal szemben valójában Oroszország titkos akciója. **Kerry** így fogalmazott a Washington-i szenátus külkapcsolatokkal foglalkozó bizottsága előtt: „Azt látjuk, hogy Oroszország illegális és illegitim erőfeszítéseket tesz azért, hogy destabilizáljon egy szuverén ál-

se érdekében. Az oroszpárti aktivisták Kelet-Ukrajna nagyvárosaiban már napok óta megszállva tartottak fontos középületeket. Az ideiglenes ukrán államfő, **Olekszandr Turcsinov** ekkor bejelentette, kész bevetni ellenük az ukrán hadsereget, ha nem változtatnak álláspontjukon, és nem ürítik ki a középületeket. A választást követelő oroszbarát aktivisták nyomban elutasították a kijevi ideiglenes kormány ultimátumát.

A Kijevet elutasító függetlenség pártiak azt követelték a rendőröktől, hogy tegyék le a fegyvert, és adják meg magukat. A Nyugat, és a globális média egyre nyilvánvalóbban kettős mérce szerint ítéli meg a történeteket. Ezt fogalmazta meg **Szergej Lavrov**, orosz külügyminiszter is:

„Emlékeztünk arra, hogy a Maidanon (az Európa-párti tüntetők kijevi központjában) történt erőszakot, amely halottak tucatjaival járt, demokráciának minősítették, míg a dél-keleten jelenleg folyó békés tüntetéseknek illetően erőszakról beszélnek.” Lavrov arra biztatta Turcsinov, ideiglenes ukrán elnököt, hogy az általa szóba hozott kelet-ukrajnai népszavazás lehetőségéről adjon bővebb tájékoztatást. Lavrov megerősítette, hogy Oroszországnak az áll érdekében, ha Ukrajna egyben marad, de az új ukrán alkotmány kidolgozásába a keleti országrészek lakosait is be kell vonni.

2014. április 15-én **Dmitrij Medvegyev**, orosz kormányfő megállapította, hogy Ukrajna a polgárháború szélére sodródott. Reményét fejezte ki, hogy az ukrán hatóságok párbeszédet kezdeményeznek a lakossággal, és elismerik valamennyi etnikai csoport jogait. Medvegyev hangsúlyozta, hogy a Kelet-Ukrajnában élőknek éppúgy joguk van véleményük kifejtésére, mint ahogyan azt a kijevi Függetlenség terén, a Maidanon tüntetők tették. A független Ukrajna 1991-től több száz milliárd dollárt takarított meg azáltal, hogy kedvezményes áron jutott orosz földgázhoz – mondta Medvegyev, hozzátéve, hogy az ukrániai helyzet stabilizálódásának egyetlen útja, ha normális feltételeket teremtenek az ország fejlődéséhez.

Vitalij Csurkin, Oroszország ENSZ-nagykövete 2014. április 14-én a Nyugat közbenjárását kérte a polgárháború megelőzé-

se érdekében. Turcsinov a csonka kijevi parlament tanácskozásán (2014. április 14.) jelentette ki, hogy „nem ellenezük a népszavazás megtartását, mi több, meggyőződésünk, hogy az ukránok túlnyomó többsége ezen a referendumon – amelyre a parlament megfelelő döntése esetén az elnökválasztással egy időben kerülne sor, az osztatlan, független, demokratikus és egységes Ukrajnára adná a szavazatát.” Turcsinov fenyegetett is, mert közölte, hogy Kelet-Ukrajnában a hadsereg bevetésével egy időben kezdetét veszi a **terrorrelles művelet**, ha a lázadók nem teszik le a fegyvert. Azt állította, hogy ez összhangban van azokkal az ukrán törvényekkel, ame-

lyek arról rendelkeznek, hogy mit kell tennie az államnak a terrorizmus elleni harc esetén.

Az Egyesült Államok, Oroszország, Ukrajna, valamint az Európai Unió képviselői **2014. április 17-én Genfben** átlapodtak meg abban, hogy széleskörű nemzetközi párbeszédet folytatnak az Ukrajnában kibontakozott konfliktus rendezésére. A megállapodásról kiadott közös közlemény sürgeti valamennyi illegális fegyveres csoport lefegyverzését. A dokumentum felszólítja a tüntetőket, hogy a törvénytelenül elfoglalt középületeket adják vissza és a köztereken emelt barikádokat és út akadályokat bontsák le. **Lavrov** – orosz külügyminiszter – minden kelet-ukrajnai félkatonai szervezetet felszólított arra, hogy tegye le a fegyvert:

„Ukrajnának el kell érnie, hogy minden polgára az általános törvények szerint civilizált társadalomban élhessen függetlenül attól, hogy melyik régióban lakik. Csak a biztonsági erőknél, a rendőrségnél és a hadseregnél lehetnek fegyverek a nemzetközi jognak megfelelően.” – jelentette ki Lavrov.

Amerikai részről fenntartották az Oroszországgal szembeni további szankciók lehetőségét, de a Genfben elért eredményeket üdvözlözték. Az ideiglenes kijevi kormány ügyvivő külügyminisztere - **Andrij Descsicszja** – közölte, hogy Ukrajnában folytatódik a terrorista ellenes hadművelet és az offenzívát csak akkor állítják le, ha a kormányzat által szélsőségesnek minősített csoportok tiszteletben tartják a genfi megállapodás feltételeit és visszaadják az elfoglalt épületeket. Tény az, hogy az ukrajnai válság kirobbanása óta ekkor került sor először olyan nemzetközi tanácskozásra, amely konkrét eredményekkel végződött.

Az **államcsínyel hatalomra került kijevi kormányzat** nem kötelezte el magát alkotmányos reform végrehajtására. Ugyancsak nem vállalt kötelezettséget arra, hogy nem lépteti be Ukrajnát a NATO-ba. Az amerikai külügyminisztérium a „de-eszkalációt” a Kelet-Ukrajnában működő antifasiszta, autonómia-párti és oroszbarát

csoportokhoz intézett ultimátumnak tekintette. Ez nagyon hasonlít ahhoz szégyenletes gondolkodásmódhoz és eljárás-hoz, amikor a Nyugat és a NATO döntéshozói 2011-ben az ENSZ égisze alatt **repüléstilalmi zónát jelöltek ki** Líbia légtérében, amelyet aztán a Kadhafi rezsim saját légereje nem használhatott.

A genfi megállapodással Moszkva elismerte legitím tárgyalópartnernek az államcsínyel hatalomra került kijevi kormányzatot. Ezt eddig következetesen elutasította. Moszkva közvetve azt is elismerte, hogy a kelet-ukrajnai félkatonai szervezeteket – legyenek azok függetlenség pártiak, autonómiát követelők, vagy csak egyszerűen oroszbarátok – le kell fegyverezni. Arról viszont nincs rendelkezés, hogy az ország nyugati felében működő neonáci fasiszta csoportokat és illegitím félkatonai szervezeteiket is le kell fegyverezni. A kettős-mérce itt is jelen van. További problémát jelent annak a biztosítása, hogy az **EBESZ**-nek (Európai Biztonsági- és Együttműködési Szervezet; OSCE, Organisation for Security and Co-operation in Europe) a békefenntartói semleges végézzék az ellenőrzést és képesek legyenek távoltartani a nyugati hírszerzőszolgálatokat. Ez fontos azért, hogy a Nyugat-Ukrajnában működő újfasiszta Kijev barát félkatonai szervezetek ne jussanak támogatáshoz.

Aki napról-napra nyomon követi az eseményeket, megállapíthatja, hogy az Egyesült Államok és a NATO által támogatott ukrán ideiglenes kormányzat olyan intézkedéseket hozott, mintha az lenne a célja, hogy provokálja Oroszországot és arra kényszerítse: avatkozzon be az orosz anyanyelvű lakosság és a föderalizációt támogatók védelmében. Egy ilyen politikának vagy az a **következménye**, hogy Ukrajna egy elhúzódó véres polgárháború színhelyévé válik, vagy az, hogy egy kikényszerített orosz beavatkozás színtere lesz. Amerikai szempontból mindkét következmény előnyös lehet. Ha **polgárháború** alakul ki, akkor az megakadályozza az energiahordozók áramlását Európába és

súlyos károkat okoz mind az európai, mind az orosz gazdaságnak. Ha Moszkva arra kényszerülne, hogy **katonailag beavatkozzon** Ukrajnában, akkor Washington arra hivatkozhat, hogy Oroszország agressziót követett el. Ez lehetővé tenné Washington számára, hogy kényszerítse az Európai Uniót kemény szankciók bevezetésére Oroszországgal szemben.

Szergej Glazijev közgazdász-matematikusnak, aki 1993-ban az orosz kormány tagja volt, az a véleménye, hogy ilyen szankciók bevezetése több kárt okozna az Európai Uniónak, mint Oroszországnak. **Glazijev**, aki most Putyin elnök gazdasági tanácsadója, kiszámította, hogy ebben az esetben az Európai Uniót ezermilliárd euró veszteség érné. Ez nagymértékben csökkentené az euró értékét.

Az Egyesült Államok már számol azzal, hogy az amerikai dollár tovább gyengül és elveszíti világpénz- és tartalékvaluta státuszát és nem sok ideje marad, hogy kellően felkészüljön a dollár komoly gyengülésére és a helyi valuták megerősödésére. Amerika Európa feletti hegemoniáját csak úgy tudja fenntartani, ha véget vet az Európai Unió, elsősorban Németország, és Oroszország szoros gazdasági és pénzügyi együttműködésének. Egy ilyen megfontolás magyarázatot adhat arra, hogy az Egyesült Államok pénzügyi elitje és az ellenőrzése alatt álló kormányzat miért vállalta fel erőszakos államcsíny támogatását Kijevben. Most már beindult a fegyveres erők felvonulata, hadgyakorlatok tartása. Egyre több harci repülésre kerül sor Oroszország közvetlen közelében és ott vannak a hadihajók nemcsak a Fekete-tengeren, de a Balti-tengeren is. A NATO országok kormányai, diplomatai és tömegtájékoztató intézményei képmutató módon mind Oroszországot teszik felelőssé ezért a helyzetért.

John Brennan CIA igazgató látogatása Kijevbe

2014. március első napjaiban **John Brennan** – a CIA igazgatója – nem hivatalos, titkos látogatást tett Kijevben. Ezzel egy időben került nyilvánosságra, hogy Washington mérlegeli 'halált nem okozó fegyverek' (non-lethal weapons) szállítását a NATO államcsínyével hatalomra került kijevi vezetésnek. Ilyen fegyvernek számít az úgynevezett **IED (Improvised explosive device)** – Improvizált robbanószerkezet), amely olyan anyagból is előállítható, amely beszerezhető a civil életben. A 'halált nem okozó fegyverekhez' szokták besorolni a mortar-okat, vagyis az aknavetőket, a rövidtávú robbanószerkezet kilövőket, a gránátokat stb, de ma már a 'non-lethal' fegyverek csoportjába tartoznak a digitális és virtuális harci eszközök. A küzdelem az elektronika, a kibernetika, az informatika, a robotika területén is folyik, és gyakran előbb kell a virtuális térben megvívni a csatákat, mint a reális küzdőtérben. Ha Moszkva felkészültsége a digitális és a virtuális küzdelemre alul marad a Nyugat képességeinél, akkor valószínűleg az orosz vezetés nem teszi kockára rendkívül drága fegyvereit.

John Brennan 2014. március 11-én beszédet mondott a CFR tanácskozásán. Megerősítette, hogy Kijevben járt és tanácskozott Ukrajna új vezetőjével. Ezt követően a kijevi kormány bejelentette, hogy csapatokat küld Kelet-Ukrajnába az oroszbarát félkatonai szervezetek felszámolására. A CIA igazgatója az NBC hírműsorában válaszolt arra a kérdésre is, hogy van-e Oroszországnak annyi ereje, hogy bevonuljon Kelet-Ukrajnába. Brennan igennel válaszolt, hozzátéve, hogy Putyin és a többi orosz vezető megpróbálja pontosan felmérni, hogy mi az, amit tenniük kell és azt is, hogy mi az, amit hajlandók megtenni a jelenlegi nemzetközi környezetben. Azt kell eldönteniük, hogy be kell-e vonulniuk vagy se Ukrajnába alapvető érdekeik védelmében.

Azt nem lehet tudni, hogy Brennan pontosan kikről és miről tárgyalt Kijevben. Az oroszok valószínűleg csökkentették sebezhetőségüket a Grúziában

vívott háború óta. Az orosz harci gépek már képesek megzavarni a támadási célpontokat kijelölő elektronikát és olyan illuzórikus allokációs egységeket létrehozni, amelyek pl. eltérítik a vállról indítható rakétákat. Brennan valószínűleg tájékoztatást adott azokról az adatokról, amelyeknek a segítségével ki lehet küszöbölni a zavarást. Hasonló megoldások a légi harcban alkalmazhatóak. Ezekre manapság ritkán kerül sor, de döntő jelentőségük lehet a hadszíntéri küzdelemben, ha a rakéták nem jutnak célba. Az oroszok már bizonyították, hogy képesek feltörni bármilyen hosszútávú beszélgetést közvetítő elektronikai rendszert. Ezért tudták lehallgatni azt a telefonbeszélgetést, amelyet Nuland folytatott az Egyesült Államokból az amerikai nagykövettel Kijevben.

Brennan valószínűleg személyesen adta át azokat az eszközöket ukrán tárgyalópartnerének, amelyek egy ilyen telefonlehallgatást megakadályoznak. A digitális hadviselés természeténél fogva a színpalak mögött a homályban folyik. Ha valaki elveszíti kapcsolatát a központi irányítással, vagy ha gyantút fog, hogy az ellenfél beavatkozik a kommunikációjába, akkor az egész folyamat leblokkol, elszigetelődik. Ez a gyakorlatban azt jelentheti, hogy az egyik harcoló fél például a saját repülőgépeit lövi le.

Ukrajnában pillanatnyilag nem lehet tudni, hogy a kódolt üzenetek valódiak, vagy színlelte. A CIA igazgatójának biztosítania kellett vendéglátóit, hogy az Egyesült Államok támogatja a NATO által hatalomra segített kormányzatot. Ez utóbbinak pedig meg kellett győznie a CIA igazgatóját, hogy Ukrajna katonai helyzete nem reménytelen. Ha az ukrán fegyveres erők felkészületlenek az elektronikus hadviselésre, a kibernetikai csúcstechnológia használatára a nehézfegyverekhez, akkor az akadályozhatja, hogy Washington döntő módon segítséget nyújthasson. Brennan alternatív módszereket ajánlhatott olyan technikai megoldásokra, mint amilyen például az aszim-

metrikus hadviselés, a zavarkelés, vagy Putyin népszerűségének aláásása. A CIA vezetője valószínűleg segíti Ukrajnát abban, hogy katonai jelzőrendszerét megerősítse.

Tovább bonyolítja az ukránai konfliktust a **zsidó kérdés** felmerülése. John Kerry és Catherine Ashton közösen tartott sajtóértekezletükön elítélték a Kelet-Ukrajnában feltűnt groteszk röplapokat, amelyek számára nincs hely a XXI. században. A szórólapon az volt olvasható, hogy az Ukrajna keleti

közvéleménye. Arról szóltak a tudósítások, hogy Kijev határozott antiterrorista kampányba kezdett. A röplap-hadművelet nyitányaként három símaszket viselő ismeretlen személy az orosz föderáció zászlóját lobogtatva olyan feliratot viselt, amelyen az szerepelt, hogy **'a Donyecki Köztársaság népe'**. Így nevezik magukat az autonómiát és az Oroszországhoz csatlakozást követelő oroszok. Az antiszemita röplapokat egy **Denis Pushilin** nevű személy írta alá, mint **'népi kormányzó'**.

John Brennan a CIA igazgatója

tartományában élő zsidóknak névjegyzékbe kell vétetni magukat. Az amerikai külügyminisztérium tudja, hogy nem tényleges uszításról van szó, hanem a CIA egyik tipikus lélektani hadműveletéről. A nem túlságosan leplezett cél az volt, hogy kapcsolatokat teremtsenek az oroszgyűlölet és az antiszemitizmus között.

Az amerikai külügy irányítói nem adtak arról tájékoztatást, hogy a valódi antiszemita magatartást azok az újnáci szervezetek tanúsították - mint például a Jobb Szektor és a náci pártból alakult Szabadság Párt -, amelyek részt vesznek a jelenlegi kijevi kormányzatban. Ő miattuk szólította fel **Reuven Azman** kijevi rabbi a zsidókat, hogy távozzanak Ukrajnából. Mindezek ellenére a pénzhatalmi világélel tulajdonában lévő globális médiában vezető témává vált az „oroszok antiszemitizmusa”.

Ezt követően is tovább folyt Moszkva és Putyin démonizálása, miközben a valódi tényekről nem kapott tájékoztatást a világ

Azt közölte az ukrán tömegtájékoztatással, hogy a röplapokat a szervezet azonosítási jelével valóban osztogatták Donyeckben. Tagadta viszont a szöveg tartalmát és nem tudta megmondani, hogy valójában ki volt emögött a provokáció mögött. Az izraeli tömegtájékoztatás első helyen közölte híradásaiban, miközben arról nem adott tájékoztatást, hogy a kijevi Maidan-tüntetés és államcsíny nyomán valóban sor került antiszemita megnyilvánulásokra, neonáci, újfasiszta nyugat-ukrajnai szervezetek részéről.

Netanjahu és kormánya nemcsak támogatja a rendszerváltást Kijevben, de számol azzal is, hogy az ukrán zsidók tömegesen vándorolnak ki Izraelbe. A Zsidó Ügynökség elnöke – **Nathan Saranskij** – szerint meg fog kétszereződni az Izraelbe kivándorló ukrán zsidók létszáma.

A beavatott tudósítók szerint létezik az amerikai külügyminisztériumban egy olyan neokonzeratív csoport, amelyet **„Khanate of Nuland”**-nak neveznek egymás között. A hivata-

los washingtoni álláspont az volt, hogy az egyébként törvényesen megválasztott Janukovics kormányzat semmilyen körülmények között nem vethet be erőszakot a békés tüntetőkkel szemben. Ezek közül 'békés tüntetők' közül nem egy Molotov-koktélok dobálta a rendfenntartó biztonsági embereket, felgyújtott számos középületet és ledöntött köztéri szobrokat. Ezek nem voltak terroristák. Azok az orosz anyanyelvű emberek a 'terroristák', akik most Kelet-Ukrajnában autonómiáért, Ukrajna tartományokból álló, szövetségi köztársasággá történő átalakításáért, illetve az Oroszországhoz való csatlakozásért tüntetnek.

Újabb hidegháború, vagy csak minimális együttműködés?

Obama még első elnöki ciklusának a kezdetén komolyan mérlegelte, hogy szorosabb partneri viszonyt épít ki Oroszország és az Egyesült Államok között. Ezen a téren több komoly eredmény is született. Most viszont már az a kérdés, hogy mennyit lehet még megmenteni az elért eredményekből. Obama volt, aki hozzásegítette Oroszországot, hogy felvegyék a **Világkereskedelmi Szervezetbe**, a WTO-ba. Jelenleg már arra törekszik, hogy korlátozza Moszkva hozzáféréseit a globális pénzpiacokhoz.

A két fél azonban nem szakította meg teljesen a kapcsolatait. Az amerikai csapatok fegyverrel együtt még mindig orosz területeken közelítik meg Afganisztánt és onnan visszatérőben is orosz területeken utaznak át. Mindkét ország úrhajószai továbbra is együttműködnek a Nemzetközi Úrállomáson, amelyekhez az utánpótlást orosz rakéták szállítják. Nem állították le azt a közös programot sem, amelynek keretében leszerelik az elavult orosz fegyverrendszereket. Obama elnök még első elnöki ciklusában aláírta a New

Start arms control treaty (Új START megállapodás a fegyverzet ellenőrzéséről) nevű szerződést, amelynek célja mind az Egyesült Államokban, mind Oroszországban lényegesen csökkenteni a nukleáris fegyverek számát úgy, hogy mindkét ország nukleáris elrettentése ne csökkenjen.

Az amerikai légierő még mindig orosz gyártmányú hajtóművekkel működő rakétákkal lövi fel katonai célzatú műholdjait a világűrbe, noha ezek motorjainak a további szállítását Moszkva átmenetileg felfüggesztette válaszul a Nyugat Oroszország elleni szankcióira. Washington és Moszkva még mindig kooperál Szíria vegyi fegyver rendszereinek a leszerelésében és együttműködnek abban is, hogy korlátozzák Irán nukleáris programját. Utoljára, de nem utolsó sorban, nemcsak Oroszország számára fontosak a Nyugattal fenntartott pénzügyi és gazdasági kapcsolatok, hanem ez fordítva is igaz. Ezt támasztja alá, hogy az Obama-kormány egyelőre nem tett lépést az iránt, hogy Oroszországot a WTO-ból kizárja.

Lehet, hogy a pénzhatalmi világelit háborút akar Oroszországgal?

2014. április 23-án és 24-én a **Pentagon** bejelentette, hogy amerikai ejtőernyős egységeket küld Lengyelországba és a három balti köztársaságba: Észtországba, Lettországba és Litvániába. Ezzel az amerikai csapatok az orosz határ közvetlen közelébe kerültek. Ukrajnába is telepítenek amerikai erőket és 2014 nyarán meg tartják az **Operation Rapid Trident** (Gyors Háromágú-szigony) nevű hadgyakorlatot. A NATO említett lépéseire olyan helyzetben kerül sor, amikor az ország a polgárháború szélére sodródott.

A Genfben aláírt megállapo-

dásban az érintett felek kötelezettséget vállaltak arra, hogy közös erőfeszítéssel véget vetnek az erőszakosságoknak Ukrajnában és lefegyverzik az illegális fegyveres csoportokat. A Kijevben hatalomra került bábkormány viszont bejelentette, hogy antiterrorista műveletekbe kezd az ország dél-keleti ipari területein élő orosz anyanyelvű lakossággal szemben. Az ország federalizálását és a nyelvi jogok helyreállítását követelő tüntetőkkel szemben nemcsak az ukrán hadsereg egységeit, páncélosait és harci gépeit vetették be, de odairányították a **NATO ukrajnai Gladio-szervezetével** is kapcsolatban álló újfasiszta **Jobb Szektor terroristáit** is.

Putyin és kormánya kitartó erőfeszítéseket tett a Washington-nal való kompromisszumos együttműködésre, mert felismerte a helyzet rendkívüli súlyosságát. **Szergej Lavrov** – orosz külügyminiszter – **2014. április 23-án** az RT Televízióban közölte, hogy ha támadás érné az Ukrajnában élő oroszokat, azt Oroszország saját maga elleni támadásnak tekintené. Megemlítette, hogy Grúziában 2008 augusztusában megtámadták a Dél-Oszétiában élő oroszokat és Moszkvának nem maradt más lehetősége, minthogy megvédelmezze őket. Lavrov a **kijevi kormány akciói** kapcsán megállapította, hogy annak tevékenységét közvetlenül az amerikaiak irányítják. Vítán felül áll, hogy a kijevi kormányzat annak a hosszú ideje tartó amerikai intervenciónak az eredménye, amelyre 1991 óta Washington ötmilliárd dollárt költött a „**demokrácia elősegítése**” címén. Ennek eredményeként létrejött egy olyan jobboldali ellenzéki mozgalom, amelynek célja az Oroszországgal együttműködő Janukovics elnök kormányának a megdöntése volt utcai erőszak igénybevételével.

Amikor a NATO, az EU, a törvényes kormány és a tüntetők vezetői kompromisszumos megállapodást kötöttek, Washington gondoskodott arról, hogy a megállapodás a sülyesztöbe kerüljön és a legitim elnököt újfasiszta félkatonai csoportok eltávolít-

sák a hivatalából. A 2014. február 22-én hatalomra került bábkormány vezetője - Arsenyij Jacenyuk – a Washington-i Külügyminisztérium jelöltje volt. **Victoria Nuland**, aki most az eurázsiai ügyekben illetékes amerikai külügyminiszter-helyettes, korábban **Dick Cheney alelnök** biztonsági tanácsadója volt. Azt is érdemes megemlíteni, hogy ő annak a **Robert Kagan**-nak a felesége, aki a **Project for a New American Century** nevű politikai műhelynek az alapító elnöke és a hasonló elnevezésű globális stratégiának az egyik kidolgozója. Nuland ugyanazt a politikát alkalmazta Ukrajnával és Oroszországgal szemben, amelyet az Egyesült Államok 2003-ban az Irak elleni invázióban követett.

John Brennan – a CIA igazgatója – és **Joseph Biden alelnök** látogatását követően **Donbass**-ban kezdetét vette a „terrorista-ellenes” leszámolás. Ez jól szemlélteti, hogy Washington-ban hozzák meg a döntéseket.

A **világválsággá átalakult ukrajnai belső konfliktusban kezdettől** fogva meghatározó szerepe volt a pénzhatalmi világelitnek, amely nemcsak Amerika pénzrendszerét, de politika rendszerét is irányítja. A jelek szerint Washington a válság súlyosbításában és fokozásában volt érdekelt. Minél tovább tart a válság, annál inkább beigazolódni látszik az a feltételezés, hogy valójában **nem is Ukrajna, hanem maga Oroszország a célpont**. Nem lehet kizárni, hogy Ukrajna csak ürügyül szolgál az Oroszország elleni teljes spektrumú hidegháború kirobbantásához, amelynek célja Oroszország feldarabolása. Az ukrán válság kikényszerítheti Moszkva megalázó kapitulációját, ami lehetővé teszi a Nyugat számára, hogy még nagyobb nyomást gyakoroljon Oroszországra. Ha sikerül megvalósítania a világ ma is legnagyobb területű országának a feldarabolását, akkor a pénzhatalmi világelit el tudja érni azt a régóta dédelgetett tervét, hogy Oroszország önállóan, félgyar-

mati státuszú utóállamai a hegemoniája alá kerüljenek. Erre vonatkozóan már számos stratégiai terv készült, de ezek átültetése a gyakorlatba még soha nem volt olyan fenyegető lehetőség, mint 2014-ben az ukrán válság idején.

Egy **nukleáris háború** lakhatatlanná tenné az északi féltekét. A pénzhatalmi világelit és megbízottjaik a Fehér Házban, valamint a Pentagonban, nyilván arra számítanak, hogy nukleáris összecsapásra nem kerül sor. Azért fontos minél közelebb kerülni a NATO-nak Oroszországhoz, hogy megfossza rakétaelhárító-rendszerek telepítésével a nukleáris válaszdadás lehetőségétől, amikor az elsőként támadó fél atomcsapást mérne rá. A háborús propagandagépezet beindult és a globális média ugyanúgy démonizálja **Vlagyimir Putyint**, ahogyan azt korábban tette **Szaddam Husszein** iraki és **Muammar Kadhafi** líbiai elnökkel.

Az ukrán válságot megelőző időszakban Washington egyre ingerültebbé vált, amiért Moszkva megakadályozta háborús terveinek a megvalósítását Szíriában és Iránban. Ezt Putyin még megtette azzal, hogy menedékjogot biztosított **Edward Snowden**-nek, az Amerikai Nemzetbiztonsági Hivatal egykori munkatársának. Mély nyomokat hagyott az is, ahogyan Moszkva válaszolt a Grúzia által indított háborúra Dél-Oszétiában. Az ukrajnai események arra utalnak, hogy a pénzhatalmi világelit beindította annak a régóta kidolgozott stratégiájának a megvalósítását, amelynek célja Oroszország kikapcsolása, továbbá a közel-keleti és közép-ázsiai térség feletti hegemonia megszerzése.

A Washington-i döntéshozók következetesen dolgoznak azon, hogy felhúzzák a vasfüggönyt Berlin és Moszkva között. Így akarják megakadályozni az eurázsiai térség kereskedelmi és gazdasági integrációját. Egy nagyobb méretű konfliktus Ukrajnában elősegítheti ennek a célnak az elérését. A pénzhatalmi világelit egyelőre azt akarja, hogy **Angela Merkel** német

kancellár a helyén maradjon és eldöntse: a Nyugatnak vagy Oroszországnak ad elsőbbséget?

Bismarck kancellár is tisztában volt azzal, hogy ha Németország és Oroszország tartós szövetséget köt, akkor a pénzhatalmi világelit nem tudja az eurázsiai térségre kiterjeszteni hegemoniáját. **II. Vilmos** német császár és kancellár utódai ezt nem értették meg időben, és végzetes hibát követtek el, amikor hagyták megromlani a német-orosz kapcsolatokat.

A világelit Németországgal tartja sakkban Oroszországot

Az elmúlt száz évben a pénzhatalmi világelit arra kényszerítette Németországot és Oroszországot, hogy kölcsönösen pusztítsák el egymást. Az első világháború sem törhetett volna ki, ha nem sikerül a háttérhatalomnak az irányítása alatt álló titkos hálózatok segítségével szembe állítani Németországot és Oroszországot, amely ha szövetséges, akkor gyakorlatilag legyőzhetetlen. A világalomra törő érdekcsoportnak a második világháborúban is két ellenfele volt, noha csak az egyik ellen háborúzott. Hosszútávon a Szovjetunió részeként háborúzó Oroszország is gyengítendő, sőt legyőzendő ellenfélnek számított.

Amikor a Nagy-Britanniát is ellenőrzése alatt tartó pénzürelmi elit **Neville Chamberlain** brit miniszterelnök útján **Hitler** tudomására hozta, hogy a náci Németország szabadkezet kap a Kelet felé való terjeszkedésre, akkor is az igazi célpont **Szovjet-Oroszország meggyöngyítése**, valamint a nemzetközi kommunista szocializmus elpusztítása volt. Ma már bizonyítható, hogy mind a náci rendszert, mind a bolsevizmust ugyanez a szervezett magánhatalom segítette hatalomra. A pénzürelmi kapitalizmus az 1930-as évek elején mély válságot élt át, és a Nyugat vezető or-

szágaiban a belső feszültség olyan szintű volt, hogy az egész nyugati kapitalista rendszer került végveszélybe. Az uralkodó elit számára a legnagyobb fenyegetést saját nyomorgó tömegei jelentették.

A pénzhatalmi világelit ezért támogatta az európai fasizmus hatalomra kerülését Olaszországban, Németországban, Spanyolországban, Portugáliában és másutt. Ennek a dolgotatnak nem tárgya, hogy miként készítette elő a szervezett magánhatalom a második világháborút, de ma már kellően bizonyítható, hogy nélküle arra a világegésre - amelyben hatvanmillió ember halt meg - nem kerülhetett volna sor. Utalunk arra, hogy az áldozatok fele Szovjet-Oroszországból származott. A vörös hadseregnek tizennégy millió katonája vesztette életét, míg az Egyesült Államok és Nagy-Britannia - külön-külön - kevesebb, mint négyszázezer katonát veszített. A náci Wehrmacht katonáinak kilencven százalékát a keleti fronton vesztette el. Ez is jelzi, hogy hol volt a háborúnak a súlypontja. A nyugati világbirodalom-építők ezért tettek meg mindent a náci Németország megerősítéséért, hogy képes legyen Oroszországra döntő csapást mérni.

A pénzürelmi elit azzal tisztában volt, hogy Németország katonailag legyőzhető. Azt is tudta azonban, hogy Oroszországról - területének a méretei miatt - ez nem mondható el. **Oroszországot kívülről meg lehet gyengíteni, de csak belülről lehet legyőzni.** Amikor 1990 decemberében a nemzetközi szabadkőművesség hálózatának a titkos közreműködésével (Alexander Jakovlev, Mihail Gorbacsov, Borisz Jelcin és társaik) sikerült felbomlasztani a Szovjetuniót és Oroszországot pénzügyi technikákkal kirabolni, a pénzhatalmi világelit azt hitte, hogy végre sikerült megszereznie a hegemoniát tartósan Oroszország felett is.

Ma már nyilvánvaló, hogy ez a stratégia kudarcot vallott. Ezért még mindig az a háttérha-

talom főcélja, hogy valamilyen módon eltávolítsa geopolitikai riválisát, az újból erősödő Oroszországot, mert különben nem szerezheti meg a világhegemoniát és nem hozhatja létre az egy központból irányított világrendszert, az új világrend **Globális Unióját**, amelynek az Európai Unió csak az egyik régiója lenne. Ilyen értelmezésben úgy is fölfoghatjuk, hogy a második világháború stratégiai célja, hogy Németország és Oroszország is a világhatalmi elit hegemoniája alá kerüljön, még nem valósult meg. Ezért a szervezett magánhatalom felkészítette történelmi gyűlölködését Oroszország iránt és beindította ellene a hidegháborút.

Nehéz racionális magyarázatot adni arra, hogy a demokratikus rendszer értékeit hangoztató országok miért adnak segítséget egy fasiszta rendszer létrejöttéhez Ukrajnában, amely véres államcsínnyel került hatalomra és első intézkedéseként betiltotta Ukrajna nagy létszámú orosz anyanyelvű polgárai számára az orosz nyelv használatát. Más kisebbségekkel, köztük a magyarokkal is, ezt tették.

Gerhard Schröder - aki Angela Merkel előtt Németország kancellárja volt -, hetvenedik születésnapját **Vlagyimir Putyin** vendégeként, április 5-én, **Szenpéterváron** ünnepelte. Amikor a két politikus szívélyesen átölelte egymást, azt nem lehet egyszerűen magángesztusnak tekinteni. Szimbolikusan két olyan nép találkozott, amelyet az államok feletti hatalmak egy évszázaddal ezelőtt már arra kényszerítettek, hogy egymást megsemmisítsék. Úgy is felfoghatjuk, hogy ez az ölelés reménysugár arra vonatkozóan, hogy a két nép kikerülhet a számukra mesterségesen létrehozott történelmi zsákutcából.

A magát értékközösségnek hirdető Nyugat, úgy tűnik, most is szívesen látná, ha Németország és Oroszország elenséges viszonyba kerülne és kölcsönösen lerombolná egymást. Németország annak a NATO-nak az engedelmis kiszolgálója, amelynek az államok felet-

ti pénzhatalmi elit világhatalmát kell végrehajtania. Ezt a Németországot **Angela Merkel** irányítja kancellárként, de ettől még nem ő „a világ leghatalmasabb asszonya”, aminek a NATO országok sajtója előszeretettel nevezi. Mintha csak azért hízelegnének neki, hogy vállalja fel a konfliktust Oroszországgal.

Helmut Schmidt - aki 1974 és 1982 között volt Németország kancellárja - egyértelműen megértést tanúsít Oroszország álláspontja iránt. Schmidt, aki katonatisztként az orosz fronton harcolt a második világháborúban, világosan látja, milyen **sorsdöntő jelentősége van annak, hogy Németország és Oroszország között szilárd gazdasági alapon nyugvó jó politikai kapcsolatok legyenek.** Megállapíthatjuk, hogy két tekintélyes korábbi német kancellár Oroszország oldalára állt a pénzürelmi elit hegemoniája alatt álló Egyesült Államokkal szemben. A pénzhatalom tulajdonban álló tömegtájékoztatás teljes hangerővel panaszokodik „a Putyint megértő” németek miatt és valósággal uszít ellenük.

Obama amerikai elnök azonban úgy érezte, hogy bizonyos fokig tudomásul kell vennie a német lakosság tartózkodó álláspontját, és ennek hangot is adott, amikor Merkel kancellár május elején Washingtonba látogatott. Az amerikai elnök a Fehér Házban folytatott megbeszélés után úgy fogalmazott, hogy „az Egyesült Államok és Németország az ukrajnai válság diplomáciai megoldására törekszik, és egységes abban, hogy Oroszországnak nagy árat kell majd fizetnie, ha nem változtat magatartásán”. Obama szerint Moszkvának kell megfékeznie a kelet-ukrajnai oroszbarát fegyvereseket, ha pedig Moszkva megghiúsítaná a május 25-re kiírt ukrán elnökválasztást, akkor újabb és még keményebb szankciókat alkalmaznak majd vele szemben. Merkel kényszerűen egyetértett azzal, hogy elkerülhetetlenek lesznek az újabb szankciók Moszkvával szemben, ha az ukrajnai helyzet nem stabilizálódik.

Ezek a szankciók az orosz gazdaság egyes szektorait érintenék, Obama úgy fogalmazott, hogy a **Kremlnek nincs „vétőjoga” a kijevi kormánnyal szemben.** Az amerikai elnök nem tett arról említést, hogy ez a kormány illegitim, mert véres államcsínnyel került hivatalba. A káoszt a Nyugat okozta az általa támogatott puccsal, most pedig Moszkvától várják, hogy állítsa helyre a rendet Ukrajnában. Ha ezt Putyin megteszi, fegyveresen kell beavatkozni és akkor agresszornak minősíthető, ha nem teszi meg, akkor meg a saját népe fordul vele szemben, hogy nem védi meg az ukrainai oroszok életét.

Berlinbe visszatérve Merkel azt hangsúlyozta, hogy az Európai Uniónak egységesen kell fellépnie Oroszországgal szemben, s ha szükségessé válik, akkor gazdasági büntetőintézkedések bevezetésével. Az esetleges szankciók eltérő hatással lehetnek a tagállamokra, mert a földgázellátást tekintve az EU hat tagállama 100%-ban függ az orosz szállításoktól. További tizenkét országban pedig ez a függőség 50%.

Merkel elfogadhatatlannak nevezte a **Krím-félsziget anektálását**, mert álláspontja szerint ez figyelmen kívül hagyja a második világháború utáni nemzetközi rend egyik alapvető, amely szavatolja az országok területi sérthetetlenségét. Merkel szerint fontosnak nevezte a május 25-i elnökválasztást, mert ez elősegítheti ukrajna területi integritásának a megőrzését.

Angela Merkel a német közszolgálati tévében üdvözölte, hogy Putyin felhívással fordult a kelet-ukrajnai tartományok vezetőihez az önrendelkezésről szóló népszavazás elhalasztása érdekében. Putyin az **Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ)** elnökével tartott tanácskozás után fordult a donyecki és luhánszki tartomány Moszkva-barát aktivistáihoz, akik azonban tudomására hozták, hogy nem halasztják el a tartományok függetlenségéről szóló népszavazást. A harkoviak azonban eleget tettek Putyin kérésének.

Tragikus hiba, ha a Nyugat megalázza Oroszországot

A pénzhatalmi elit uralma alatt álló Washington-nak belpolitikai okai is lehetnek a nemzetközi feszültség kiélezésére és a **második hidegháború** beindítására. A társadalmi ellentmondások veszélyesen kiéleződtek Amerikában. A pénzuralmi rendszer válságának következményeit döntő módon a munkájukból élő emberek viselik. A **Wall Street bankjainak** sikertelen viselkedett pénzügyi összeomlás során elszenvedett veszteségeiket és felgyorsult a szélsőséges vagyoni különbségek növekedése. Már a legtekintélyesebb közgazdászok is a társadalom szupergazdag egy százalékát okolják Amerika hanyatlásáért.

A történelem során a háború

gyakran bizonyult hatékony eszköznek a belső társadalmi feszültségek levezetésére. A lakosság túlnyomó többsége azonban határozottan ellenzi a katonai beavatkozást.

Egy Oroszországgal szembeni háború megpecsételné az amerikai alkotmány sorsát. A hatalom gyakorló bevezetnék a rendkívüli állapotot, hatályon kívül helyeznék a demokratikus jogokat, betiltanák a politikai ellenzékét és az alkotmányos rendszert rendőrállam váltaná fel. És ez még a kedvezőbb helyzet. Az igazi tragédiát az jelentené, ha a pénzuralmi világrendnek a feloldhatatlan ellentmondásai miatt olyan háborúra kerülne sor, amelyek-

ben már bevetnék a nukleáris fegyvereket is.

George F. Kennan - aki a XX. században Amerika egyik kiemelkedő diplomatája és társadalomtudósa volt - hosszabb időn át foglalkozott az orosz történelem tanulmányozásával. **Averell Harriman** nagykövet kérésére részt vett a Moszkvában működő amerikai misszió irányításában is. Kennan dolgozta ki a szovjet expanzionizmus megfékezésének politikáját. **1998-ban** a Nyugat hidegháború utáni stratégiájának a kidolgozásában is részt vett. Kennan már ekkor figyelmeztetett arra, hogy a **Nyugat tragikus hibát követ el, ha a NATO terjeszkedésével megalázza Oroszországot.**

Csak vihar előtti csend a furcsa háború?

formációkat alaptalan hírekre támaszkodó spekulációknak nevezte. A két államfő tárgyalt egymással március 6-án, 16-án és 28-án is. Ez a kapcsolat lett befagyasztva.

John Kerry külügyminiszter április 25-én bejelentette, hogy további szankciókat léptetnek életbe Oroszországgal szemben. Moszkvai diplomaták megerősítették, hogy Putyin már nem érdekelt abban, hogy tárgyaljon Obama-val. Az új helyzet annak a következménye, hogy az USA, az EU, Oroszország és Ukrajna részvételével megkötött **genfi megállapodás** nem hozta meg a várt eredményt.

Már **Chuck Hagel** - amerikai védelminiszter - hívására sem választott orosz kollégája **Szergej Sojgu**. Lavrov orosz és Kerry amerikai külügyminiszter telefonbeszélgetései is fagyossá váltak és most már ők is csak a sajtón keresztül kommunikálnak egymással. Kerry szerint az orosz fél egyetlen konkrét lépést se tett a helyes irányban. Egyetlen felhívást se intéztek a szeparatistákhoz, egy támogatás a genfi megállapodást, állítsák le a tüntetéseket, adják le a fegyvereiket és vonuljanak ki a megszállt középületekből. Ehelyett Oroszország tovább támogatja, koordinálja és tüzeli a felfegyverzett szeparatisták mozgalmát Donyeckben.

A furcsa háború újabb éleződését jelzi, hogy a kijevi puccsista kormányzat átmenetileg elzárta a Krím-félszigetet édesvízzel ellátó **észak-krími csatornát**. Ez a csatorna a **Dnyeper-folyó** főágát köti össze a Krímmel. Ez biztosítja a félsziget édesvízellátásának 85%-át. A 403 km hosszú csatornát tíz évig építették és a félsziget keleti csücskén fekvő **Kercs városánál** ér véget. Másodpercenként 300 köbméter vizet szállít a félszigetre. Nemcsak az okoz problémát, hogy a Krím vízellátása külső forrástól függ, hanem az is, hogy a vízvezeték-rendszer nagyon elavult és ezért az ivóvíz fele kárba veszik. **Medvegyev orosz miniszterelnök** már intézkedett csővezeték lefektetésére a félszigettől keletre, de kútúrassal, illetve a tengervíz sótalánításával is ké-

szülnek a vízellátás biztosítására.

A Krím-félsziget csatlakozott Oroszországhoz, de valamennyi életfontosságú forrását Ukrajnától kapja. A félszigetet a 30 km hosszú és 9 km széles **Perekopi-földszoros** köti össze Ukrajnával. Ezen áramlik a kőolaj, a földgáz, a villanyáram és az élelmiszer. Az olaj és a gáz zömét Moszkva szállítja Ukrajnának. Az élelmiszerellátást vízi úton is meg lehet oldani. Az ukrán atomerőművek orosz fűtőelemekkel működnek. Ha Moszkva leállítaná ezek pótlását, akkor komoly zavar keletkezne Ukrajna áramellátásában. A legkomolyabb problémát az édesvíz biztosítása jelenti. A félsziget saját ivóvízforrásai rendkívül szűkösek. A csatorna nemcsak az ivóvizet, de mintegy negyedmillió hektárnyi termőföld öntözését is biztosítja. Ha ez elmarad, a térség homok- és kőszivattyúvá válik a nyári hőségben. Úgy is fel lehet fogni ezt az akciót, mintha bizonyos erők kényszeríteni akarnák Oroszországot egy nagyobb méretű beavatkozásra. Az ivóvízellátást két- és félmillió ember számára csak úgy lehet biztosítani, ha működik az eddigi ellátórendszer. Ha viszont a kijevi bábkormány ezt leállította, akkor nem tehet mást Moszkva, minthogy az immáron Oroszországhoz tartozó Krím lakosainak a segítségére siet.

Az Obama-kormányzat neokonzervatív irányítóinak rövid idő alatt sikerült az ukrán válságot **Oroszországgal szembeni konfliktussá** átalakítani. Az ukrán válságot az váltotta ki, hogy Washington a NATO felhasználásával megbuktatta a választott demokratikus kormányt és helyére saját beépített embereit helyezte. A kijevi bábkormány Amerika csatlósaként azok ellen az orosz anyanyelvű lakosok ellen fordult, akik olyan területeken élnek, amelyeket a szovjet-rendszerben egy tollvonással csatoltak Ukrajnához. A kijevi bábkormány arrogáns és kifejezetten ostoba politikája következtében az orosz anyanyelvű lakosság egyre nyomatékosabban követeli: vagy Ukrajna föderalizációját és az egyes tartományok, régiók széles körű autonómiáját, vagy pedig az

Oroszországoz való visszatérést. A Krím-félsziget lakossága ezt már megtette.

Az Obama-kormányzat ahe-lyett, hogy mérsékleire intette volna a puccsal hatalomra segített embereit, még bátorította is őket arra, hogy erőszakkal fojtsák el azoknak az ellenállását, akik népszavazást követeltek az Oroszországhoz való csatlakozás kérdéséről. A NATO egyelőre nincs abban a helyzetben, hogy Ukrajnában megmérkőzön az orosz hadsereggel. Nem könnyű megválaszolni azt a kérdést, hogy a NATO és az azt irányító Obama-kormányzat miért mélyítette el Oroszországgal a katonai szembenállást. Egyik lehetséges válasz az, hogy Washington az ellenőrzése alá akarta vonni Oroszország fekete-tengeri haditengerészeti bázisát. Az eredeti tervet azonban fel kellett adnia. Ha sikerül kiprovokálni egy Ukrajna elleni orosz inváziót, az lehetőséget adna Oroszország további démonizálására és a NATO katonai előrenyomulásának a fokozására a növekvő orosz veszélyre való hivatkozással.

Az új hidegháború beindítása ezermilliárd dolláros nagyságrendben biztosíthat további megrendeléseket a hadiipar és az azt irányító katonai, pénzügyi, biztonsági érdekcsoportok számára. A Washington-t irányító pénzhatalmi elit azért nem tud valóban kemény ellenlépéseket fogantatni, mert a szankciók több kárt és hátrányt okoznának a Nyugatnak, mint Oroszországnak. Washington azt követeli Moszkvától, hogy állítsa le Kelet- és Dél-Ukrajnában a lakosság tiltakozását, és kényszerítse az itt élő orosz milliőkat, hogy szervilisen engedelmeskedjenek a kijevi bábkormány-nak.

Nehéz elhinni, hogy Washington komolyan gondolja: elég csupán követelni és Moszkva máris vissza fogja adni a Krím-félszigetet Kijevnek, hogy az aztán tovább adhassa Washington-nak az eredeti terv szerint. Ezt úgy is megfogalmazhatjuk, hogy a pénzhatalmi elit közli Moszkvával: 'mi káoszt és anarchiát okoztunk a közvetlen szomszédságodban, ezért most

azt akarjuk, hogy teremtél rendet számunkra és garantáljad annak a stratégiának a sikerességét, amelynek a célja Oroszország meggyöngítése'. A pénzhatalmi világelit tulajdonában lévő globális média természetesen ezt az arrogáns és irreális elképzelést hangoztatja: arra nem adnak választ, hogy vajon milyen haszna lenne Németországnak, Angliának és Franciaországnak, valamint Európa többi országának abból, ha Washington rájuk kényszeríti a gazdasági és biztonsági konfrontációt Oroszországgal.

Mit akarnak elérni a neokonzervatív körök Oroszország provokálásával?

Ha a pénzhatalmi világelitnek sikerül az ukrán állam meggyöngítését és kaotikus viszonyait kiterjeszteni Oroszországra – például úgy, hogy egy „színes forradalommal” megbuktatják Putyin elnököt és kormányát -, akkor tulajdonképpen Földgolyónk, az egész emberiség létezése kerül veszélybe. (Egy kijevi-módra végrehajtott 'színes forradalomra' Moszkvában és más orosz nagyvárosokban már félretettek az illetékesek 10 milliárd dollárt az világhálón kerengő hírek szerint.) Ha az izraeli **Oded Yinon** stratégiája szerint nem sikerül feldarabolni kisebb államokra az Izrael körüli országokat, akkor azok ellen kell fordulni, amelyek ennek a stratégiának a végrehajtását megakadályozták. Obama már kész lett volna szétbombázni Szíriát, amely az Irán elleni háborút is megkönnyíthette volna, ha az orosz kormány nem ajánl fel Obamának egy békés megoldási lehetőséget. Szíria kész volt lemondani vegyifegyver készletéről, Irán pedig meg erősítette: **maximálisan korlátozza nukleáris programját.**

A pénzhatalmi világelit számára Ukrajna tűnt megfelelő területnek az Oroszország elleni revansra. Eldöntötte, hogy eltávolítja puccsal a megválasztott Janukovics elnököt, és e cél ér-

dekében igénybe veszi az **ukrajnai neonáci félkatonai szervezeteket** is. A pénzhatalmi elit rutinszerűen el tudja intézni, hogy Washington

Külgügyminisztériuma azonnal ismerje el az államcsínnnyel hatalomra segített klikket és támogassa minden nemzetközi fórumon.

Putyin kénytelen volt fellépni az orosz anyanyelvű lakosság érdekében, ez lehetővé tette, hogy most már a pénzhatalmi világelit magát Moszkvát szemelje ki egy színes forradalom és rendszer-váltás helyszínéül. Azok a neokonzervatív körök, akik ennek a pénzhatalmi világelitnek a politikáját hajtják végre az amerikai kormányzat rendszerén belül, mindenáron destabilizálni akarják Oroszországot. Úgy gondolják, hogy gazdasági szankciók és az információs hadviselés kombinálásával alá tudják ásni Oroszország politikai rendszerét. Oroszország már megtapasztalta a Nyugat sokterápiáját a közismerten alkoholista Borisz Jecsin elnöksége idején, és az orosz lakosság már tudja, hogy milyen a pénzhatalmi világrend „piacgazdasága”.

A szervezett magánhatalom túlkapásaival szemben meg kellett erősítenie a moszkvai vezetésnek a közhatalmat, a közérdek védelmét. Ehhez ismét erős államra volt szükség, amely azonban erejét nem a lakosság ellen, hanem a szervezett magánhatalom korlátozására használja, pontosan a lakosság érdekeinek a védelmében. Putyin ezzel az ismét cselekvőképes állammal kellett biztosítania a felemelkedést a nyomor közelébe jutott sokmillió orosz számára. A lakosság megtapasztalhatta, hogy hogyan tette lehetővé a vadkapitalizmus a köztulajdon szétvárlását és azt, hogy néhány év alatt **kleptokrata oligarchák** tulajdonába ment át a közszükséglet kielégítésére létrehozott köztulajdon. Putyin kemény vezetésére és autokrata módszereire volt szükség ahhoz, hogy a gátlástalan oligarchákat meg lehessen fékezni.

A pénzhatalmi világelit neokon döntéshozóinak tehát sikerült elérni, hogy ne folytatódhas-son az a fajta együttműködés a

Fehér Ház és a Kreml között, amely Szíria kapcsán kibontakozott. Most azon munkálkodik, hogy olyan feszültséget teremtsen Oroszországon kívül és belül, amely elég lehet ahhoz, hogy **Putyint és kormányát el lehessen távolítani a Kremlből**. Ha az államok feletti elitnek ez sikerül, akkor egy belülről fellázított, meggyöngyített Oroszország már könnyebben zsarolható lesz. A világelít egyik célja közvetlen **hozzáférés a közép-ázsiai térséghez**, és az ott lévő **öt állam erőforrásaihoz**. A világelít mindenáron meg akarja szerezni e térség **gáz- és olaj-csapjainak az ellenőrzését**. A megoldatlan probléma az, hogy Oroszország esetében a világ második legnagyobb nukleáris fegyverezettel rendelkező államáról van szó, s amely még mindig a világ legnagyobb területű országa. Az orosz lakosság többsége már tisztában van azazal, hogy mi az ő valódi nemzeti érdeke, és ezért nem egykönnyen fogja lecserélni Putyint egy újabb szervilis Jelcinre.

Miként válhat nukleáris háborúvá a Nyugat és Oroszország konfliktusa?

Tanúi lehettünk, hogyan keveredett az Egyesült Államok egyik katonai kalandból a másikba az elmúlt évtizedekben. Ez több más okkal is magyarázható. Az **egyik ilyen ok** az, hogy a Washington-i kormányzat nem képes igazán jól elemezni a hírszerzőszolgálatok által összegyűjtött információkat. Még akkor is, amikor életbevágóan fontos adatok állnak a rendelkezésre, ezeket olyan szűrőkön engedik át, ahol a prekoncepciók és a bürokratikus beavatkozások annyira eltorzítják az eredeti információkat, hogy azokból a döntéshozói szinten nem megfelelő következtetéseket vonnak le. Ez a hibaforrás Moszkvában is létezett. Erre a legjobb példa a kubai rakétaválság 1962-ben, amelyre részben azért került sor,

mert Hruscsov rosszul mérte fel Kennedy elnököt, akit sokkal engedékenyebbnek gondolt, mint amilyenek a valóságban bizonyult. Hruscsovnak ez a tévedése majdnem nukleáris világháború kirobbanásához vezetett. Nem lehet kizárni hasonló téves helyzetfelmérést Ukrajna esetében sem. Washington és Moszkva teljesen más módon közelíti meg a történeteket. Amerikai erők nagyarányú felvonultatása a térségben oly mértékben provokálhatja Oroszországot, hogy az háborúhoz vezethet a NATO és Oroszország között.

A **másik ok** lehet az, amikor félreérthető jeladások érkeznek mindkét oldalon a döntéshozókhoz. Feszült helyzetben a rivalizáló vezetők gyakran küldenek jelzéseket a szándékaikról, amelyek befolyásolhatják az események menetét. Ezeknek az üzeneteknek a jelentését könnyen el lehet torzítani a különböző címzetteknek a befolyásolása érdekében. A hivatkozási és értelmezési rendszerek jelentősen eltérnek egymástól. Még a fordítás is változtathat az üzenet valódi tartalmán. Amikor Lavrov – orosz külügyminiszter – angol nyelven említést tesz a Kelet-Ukrajnában élő orosz lakosság megsegítéséről, akkor Washington azt úgy értelmezheti, hogy ő egy tervbe vett orosz invázió jogszerűségét fejtí ki a világgözüvélemény számára. Úgy is fel lehet fogni: ez csak egy figyelmeztetés Kijev számára, hogy belső terrorselhárító kommandóit ne vesse be az ukrainai orosz kisebbséggel szemben. Az ehhez hasonló jelzések félreértelmezése olyan hatást válthat ki, amely tovább növeli a szembenálló felek közötti feszültséget, s odáig fajulhat, hogy elkerülhetetlennek látszik a nukleáris fegyverek bevetése.

Egy **harmadik ok** lehet az a körülmény, hogy a konfliktusok többsége az egyik fél győzelmével és a másiknak a vereségével ér véget. Ha az ukrainai konfliktus a NATO és az Oroszország közötti katonai szembenállással alakul át, amelyben sor kerülhet hagyományos fegyverekkel végrehajtott cselekményekre, akkor az egyik vagy a másik félnek

számolnia kell a vereséggel. Oroszországnak látható számbeli fölénye van az Ukrajna körüli térségben. Az orosz haderő azonban nagyrészt besorozott katonákból áll, és a felszerelésüket sem lehet a Nyugat jól kiépített professzionális fegyvereseihez hasonlítani. Bármelyik fél kerül abba a helyzetbe, hogy számolnia kell egy vereség hátrányos következményeivel, akkor már mérlegelheti, hogy taktikai nukleáris fegyverek bevetésével akadályozza meg. Moszkva kénytelen azzal számolni, hogy vereség esetén a NATO erők állandóan jelen lesznek hátrországa közvetlen közelében. Washingtonnak viszont számításba kell vennie a NATO esetleges felbomlását. Ilyen kiélezett helyzetben néhány taktikai nukleáris fegyver bevetése jó eszköznek tűnhet egy rendkívül hátrányos következmény megelőzésére. Mindkét oldalnak vannak ugyanis ilyen kisebb rombolóerejű taktikai nukleáris eszközei. Mindkét oldalon kifejlesztették a bevetésükhöz szükséges katonai doktrínákat.

Negyedik ok lehet az, amikor a katonai irányítási rendszer megbénul és nem a legfelső szintű parancsnokok hozzák meg a döntéseket. Az olyan stratégiai nukleáris fegyvereket, mint amilyenek az interkontinentális rakéták, szigorúan ellenőrzik a legfelső szintű katonai vezetők mind Oroszországban, mind Amerikában. Ezért ezeknek a felhatalmazás nélküli vagy véletlenszerű használata csaknem kizártnak tekinthető. Ez már nem érvényes a nem stratégiai tekintett nukleáris eszközökre, amelyek bizonyos esetek bekövetkeztével kikerülhetnek a legfelső szintű katonai irányítás ellenőrzése alól és a bevetésükre vonatkozó döntést helyi parancsnokok hozhatják meg, ha olyan kényszerhelyzetbe kerülnek, hogy annak bevetését célszerűen ítélik. Az Egyesült Államok még azt is számításba vette, hogy szövetségeseinek is megengedi taktikai nukleáris robbanószerkezetek bevetését ellenséges célpontok ellen. A Kreml eddig nem bízott meg

szövetségeseiben ilyen mértékben, de egyre több taktikai nukleáris fegyvert helyezett el különböző helyeken. Így nőtt annak a valószínűsége, hogy az orosz haderő helyi parancsnokai lehetőséget kapnak arra, hogy ők nyúljanak a nukleáris eszközökhöz egy kiéleződött konfliktus kaotikus viszonyai közepette. Az orosz katonai doktrína engedélyezi nukleáris fegyverek használatát, ha a hagyományos fegyverezettel elkövetett agresszió az ország egészét fenyegeti. Amikor az ellenségeskedés kiéleződik, akkor a helyi kezdeményezéseket korlátozó felsőszintről érkező parancsáramlás gyakran nem működik.

Ha tehát számításba vesszük mindezeket az okokat, akkor nem lehet kizárni, hogy a NATO és Oroszország konfliktusa odáig fajulhat, hogy valamelyik fél végülis beveti néhány taktikai nukleáris fegyverét. Az orosz-ukrán határ mindössze **410 km-re van Moszkvától**. A hidegháború idején alakultak ki olyan szakkifejezések, mint **'nukleáris tűzgátak'**, az **'eszkáláció fokozatai'**, a **'magnövelt elretentés'** és ehhez hasonlók. Ezek egy Európában megvívott nagyobb háború forgatókönyvében használt fogalmak voltak. Mindkét oldal döntéshozóinak szükséges újragondolni ezeket, még mielőtt az egyre éleződő feszültség - a NATO és Oroszország között - tényleges háborús cselekményekbe torkollik.

Az Ukrajna miatt kirobbant válság Washington és Moszkva között máris arra kényszerítette az Obama-kormányzatot, hogy alapvetően felül vizsgálja a tájékoztatási- és propagandarendszerét. Washington ma már nem tudja egyedül formálni a világ közvéleményét, mert állandóan ellenérvekkel kell védelmeznie álláspontját az orosz kormány saját értelmezésével szemben, amelyhez az internet következtében már a világ bármely táján hozzá lehet férni. Ezért az amerikai külügyminiszter máris propagandafőnököt nevezett ki, **Richard Stengel** - a **Time Magazin** szerkesztője - személyében. Stengel elkészítette a

Putyin érveire adott „**10 ellen-igazság**” címet viselő úgynevezett ténymegállapító dokumentumát, amelyet 2014. április közepén kiegészített „**10 további ellen-igazság**” című ténymegállapító adattal.

Ezek a meglehetősen színvonalatlan érvgyűjtemények kísérletet tesznek arra, hogy igazolják a kijevi utcai lázadás nyugati verzióját és lejáratják azt az orosz érvelést, hogy az új kormányzatban meghatározó módon jelen vannak a **szélsőséges ukrán neonáci szervezetek**. A világgözüleménye azonban ma már tudja, hogy ez a „demokratikus forradalomnak” nevezett tüntetéssorozat valójában a **NATO által megszervezett és finanszírozott államcsíny** volt, amelynek a végrehajtásában közreműködött **Lengyelország és Izrael** is. Az államcsíny előkészítői szakszerűen ötvözték a

zése alatt álló globális média mindezt tagadja, de ma már semmi esélyük sincs arra, hogy erről ugyanúgy meggyőzzék a világ közvéleményét, ahogy korábban.

Zbigniew Brzezinski az amerikai fővárosban a vezető eliteket informáló tájékoztató szervezet (**a Politico**) fórumain a támogatásáról biztosította Obama Ukrajnával kapcsolatos intézkedéseit. Hiányolta azonban, hogy az amerikai elnök nem tárt a közvélemény elé, hogy milyen nagy horderejű nemzetközi válsággá mélyülhet az ukrán belső konfliktus. Obama-nak azonban nemcsak az amerikai közvéleményt, de a Nyugat egészét kell meggyőznie arról, hogy közös felelősséget viselnek a fejleményekért.

Ha a Nyugat el akarja rettenteni az oroszokat attól, hogy bevonuljanak Ukrajnába, akkor

Brzezinski ugyanakkor hangsúlyozza a **tárgyalásos megoldás** fontosságát és azt ajánlja, hogy Ukrajnának ugyanolyan viszonya legyen Oroszországhoz, mint amelyen jelenleg fennáll **Moszkva és Helsinki** között. Finnország nem tagja a NATO-nak, de teljes jogú tagként részt vesz az Európai Unióban. Egyszerre van jó kapcsolata a Nyugattal és normális viszonya Oroszországgal.

Obamának világosan Putyin tudomására kell hoznia, hogy az Egyesült Államok kész befolyását latba vetni, hogy egy független, területileg egységes **Ukrajna Finnországhoz hasonló viszonyban legyen Oroszországgal. Kijev egyidejűleg tartana fenn a kölcsönös tiszteleten és érdekeken alapuló politikai- és gazdasági kapcsolatokat Oroszországgal és az Európai Unióval. Ukrajna nem lehetne tagja semmilyen katonai szövetségnek, amelyet Moszkva ellene irányulónak tekint, de erősíthetné Európához való kötődését. A finn modell tűnik még a legelfogadhatóbbnak Ukrajna, az Európai Unió és Oroszország számára.**

Azokra az orosz aggodalmakra, hogy az EU beolvasztaná Ukrajnát, Brzezinski azt válaszolja, hogy nem olyan egyszerű egy ilyen csatlakozás, mert a pályázónak 32 különböző vizsgálaton kell keresztülmennie. Törökország már 1960 óta benyújtotta kérelmét a csatlakozásra és még mindig nem tagja az EU-nak. Ezért nem kell Moszkvának attól tartania, hogy Ukrajna túlságosan gyorsan EU-taggyá válhatna. Brzezinski szerint komoly fenyegetést jelent, hogy Oroszország erővel kíván változtatni a hidegháború után kialakult biztonsági elrendezésén.

Brzezinski álságos módon Moszkvát hibáztatja azért, hogy az ukrán belső konfliktusból egy rendkívül veszélyes nemzetközi konfliktus alakult ki rövid idő alatt. Arról nem tesz említést az egykori nemzetbiztonsági főtanácsadó - a Trilaterális Bizottság alapítóelnöke -, hogy valójában ezt a vál-

ságot a Nyugat robbantotta ki. A NATO és a mögötte álló Egyesült Államok döntőszerepet játszott Ukrajna demokratikusan megválasztott törvényes elnökének és kormányának a megdöntésében, amely oroszbarát volt. Ennek a törvényes elnöknek a Nyugat által irányított fegyveres lázadással történt eltávolítása ténylegesen Oroszország elleni agresszió volt. Moszkva erre a Nyugat által elkövetett agresszióra válaszolt, mert nemzeti érdek védelmében nem tehetett mást. A Nyugat, a NATO és a ma is működő **Gladío típusú titkos fegyveres szervezetek** elméletileg és gyakorlatilag kidolgozott módon hajtják végre a színes forradalmaknak nevezett kormány- és rendszerváltoztatásokat. Ezeknek a Nyugat által támogatott mesterséges lázadásoknak a szerves részét képezi az elégedetlen csoportok bátorítása, kiképzése, pénzügyi és anyagi támogatása, propagandisták felkészítése, a disszidens csoportok közvetlen irányítása a célba vett kormány leváltására és a hatalomból való eltávolítására. Ez a tevékenység a demokratikus értékekre hivatkozva történik, de az esetek többségében akadályozza az érdemi demokrácia működését.

Obama 2014. március 23-án Brüsszelben mondott beszédében védelmébe vette a nyugati értelmezésű demokrácia fegyveres erőszakkal történő terjesztését. Ha összehasonlítjuk az amerikai elnöknek ezt a beszédét Putyinnak a 2014. március 18-án elmondott beszédével, ez utóbbi sokkal meggyőzőbb érveket tartalmaz. Oroszországot a Nyugat részéről komoly támadás érte és továbbra is fenyegetve érzi magát az egyre terjeszkedő Egyesült Államoktól. Azok a neokonzervatív döntéshozók, amelyek Amerika globális stratégiáját meghatározzák, nem tűnnek meg komoly riválisokat és minden lehetséges ellenfelet ki akarnak kapcsolni. Az ún. **Wolfowitz-doktrína** határozza meg Washington Oroszország és Kína irányába tanúsított politikáját. Ennek a doktrínának az a lényege, hogy bármely hatalom, amely eléggé erős ahhoz, hogy

„színes forradalmakból” és az „arab-tavaszból” szerzett tapasztalataikat. A lehallgatott telefonbeszélgetésekből mindenki meggyőződhetett arról, hogy Washington miként változtat meg egy legitim rendszert az Európai Unió hátrányára, és hogy valójában a NATO Ukrajnában is létrehozott **Gladío-s terroristáinak** a sorából kerültek ki azok az orvlövészek, akik több mint száz embert lelőttek Kijev főterén a Maidanon. A **Nie** című **lengyel hetilap** tudósított arról, hogy két hónappal az ukrán neonáci lázadást megelőzően hogyan képezték ki az ukrán terroristákat a lengyel rendőr akadémián Varsó közelében. A pénzhatalmi világ elit tulajdonában lévő és ellenőr-

meg kell győzni őket, hogy ez elhúzódó és költséges lesz a számukra. Ez azonban csak akkor következik be, ha Ukrajna ellenáll. Ezért tárgyalni kell Moszkvával, miközben Amerika lényegesen több segítséget nyújt Ukrajnának ahhoz, hogy hatékonyan tudjon támadás esetén védekezni. Olyan fegyvereket kell szállítani az ukránoknak, amelyekkel a városokban tudnak ellenállni a fölényben lévő oroszoknak. Ilyen körülmények között drámaian megnövekednének az ukrán katonai beavatkozás költségei. Brzezinski tehát azt ajánlja a Pentagonoknak, hogy küldjön tankelhárító fegyvereket, kézi rakétákat és segítse elő a hatékony ellenálláshoz szükséges szervezethez.

Washington-tól független legyen, azt **ellenséges hatalomnak** kell tekinteni. Ez a neokonzeratív tantétel kimondja:

„Első célunk megakadályozni, hogy létrejöhessen egy új rivális - a korábbi Szovjetunió területén vagy másutt -, amely hasonló fenyegetést jelenthet a fennálló rendre, amilyent korábban a Szovjetunió jelentett. Ez a megfontolás az új regionális védelmi stratégiának az alapja és megköveteli annak megakadályozását, hogy egy ilyen ellenséges hatalom uraljon olyan térséget, amelynek az erőforrásai – szilárd ellenőrzés alatt – elégségesek ahhoz, hogy ez a rivális globális hatalommá váljon.”

A **Wolfowitz-doktrína** igazolni akarja azt, hogy Washington-nak minden világ-régiót dominálnia kell. A neokonzeratív ideológia ezért az Egyesült Államokat nélkülözhetetlen, kivételes jogokkal rendelkező országnak tünteti fel, amelynek egyedül van joga a világhegemónia gyakorlásához. Oroszország és Kína ennek a hegemoniának az útjában áll. Az eddigi történeteket úgy is lehet értelmezni, hogy Washington-nak nem áll szándékában az Ukrajnában kibontakozott válságot gyorsan megoldani. A NATO-nak és a mögötte álló neoliberális stratégiának nem sikerült egész Ukrajnát magukhoz ragadniuk és megfosztaniuk Oroszországot fekete-tengeri haditengerészeti támaszpontjától.

A Washingtonot irányító neokon politikai csoport, amely beépített ügynökeivel lángba borította Ukrajnát, most azt várja el Putyintól - ahogyan már említettük -, hogy az általa okozott tüzet oltsa el. Ha ezt Putyin megteszi és rendet teremt, akkor azt egy független ország ellen irányuló agresszióknak lehet minősíteni. Ha viszont Putyin nem avatkozik be, és nem védi meg az áldozatul esett orosz lakosságot a kijevi puccsisták terroristáitól, akkor honfitársai fordulnak el tőle, mert nem teljesítette az orosz nemzet védelmében a kötelezettségét. Ha sikerült kellően démonizálni Putyint és elidegeníteni a saját népétől, akkor esetleg a NATO még meg is szab-

dulhat ettől a számára kellemetlenné vált orosz politikustól, akinek világszerte egyre nő a tekintélye és támogatóinak a tábora.

Az Egyesült Államok hatalmi struktúrájába beépült **neokonzeratív** hálózat - együttműködve a pénzhatalmi világelit angliai központú európai hálózatával – több szempontból is kívánatosnak tartja a konfliktus kiéleződését Ukrajna kérdésében az Egyesült Államok és Oroszország között. Ukrajnát nemcsak geopolitikai támpontnak - hatalmi tengelynek - tekintti, hanem egy tényleges robbanószerkezetnek, amely adott helyzetben lángba boríthatja az egész régiót.

Brzezinski 'A Nagy Sakktábla' c. könyvében már 1998-ban kifejtette, hogy Ukrajnának, mint független országnak, a pusztá létezése is segíti a Nyugatot Oroszország átalakításában, amely Ukrajna nélkül nem tekinthető többé eurázsiai birodalomnak. Ezért fontos, hogy újabb hatalmi központ ne jöjjön létre Eurázsiaiban, amely képes ennek a térségnek az ellenőrzésére és így Amerika kihívója is lehet. Ezért a **Wolfowitz-doktrína** igazi megalkotójának **Brzezinski** tekinthető.

Brzezinski kifejti, hogy Ukrajna nélkül egy Birodalom létesítése az egykori Szovjetunió tagállamaira alapozva nem lehetséges. Az Ukrajna nélküli Oroszország már csak ázsiai birodalom lehet távol Európától. Brzezinski szerint Oroszország számára a lehetséges jövő az, ha Európa részévé válik, máskülönben sem európai sem ázsiai hatalom nem lehet igazán. Brzezinski elképzelése szerint Európa magába foglal egy olyan egyesített területet, amely Angliától az Urál-hegységig terjed. Ebben az új geostratégiai elrendeződésben Oroszországnak csak másodosztályú szerep juthat.

Putyin 2010-ben már a nagy francia államférfi **De Gaulle** elképzeléseire hasonló jövőt vizionált. Az orosz elnök egy **Lisszabontól Vlagyivosztokig terjedő**, harmonikusan fejlődő gazdasági közösségről beszélt.

Ennek a megvalósulása súlyos csapást mérne az Egyesült Államok gazdasági és politikai érdekeire mind Európában, mind Eurázsia egészében. Egy olyan **Egyesült Kontinentális Piac** jönne létre, amely soktrillió euró kapacitással rendelkezne. Ezzel a pénzhatalmi világelit által ellenőrzött Egyesült Államok már nem tudná felvenni a versenyt. Ez a világelit Amerikát ma arra kényszeríti, hogy világszerte erőszakkal exportálja a demokráciát fegyveres államcsínyek, narancsos forradalmak és közvetlen katonai intervenciók formájában.

Washingtonnak a pénzhatalom hegemoniája alatt sem megfelelő eszközei, sem ambíciói nincsenek arra, hogy erősítse az Európai Unió gazdaságát és új piacokat szerezzen a számára. A Brzezinski-Wolfowitz-doktrína célja: ne legyen egyetlen egy olyan hatalom se Eurázsiaiban, amely az Egyesült Államok versenytársa lehet. Egy Lisszabontól Vlagyivosztokig terjedő Európa aláásná a NATO biztonsági rendszerét is. Egy szoros együttműködés az EU és Oroszország között hosszútávon meggyöngytené Amerika befolyását Európában.

A NATO erőszakos terjeszkedésének nemcsak Ukrajna megszerzése volt a célja, de Oroszország és az EU kapcsolatának megbénítása is. Az eddigi bevezetett pénzügyi-gazdasági kereskedelmi- és személyi szankciók azonban súlyos károkat okoztak Amerikának és Európának is. Az új hidegháború hatékonyan szolgálhatja a pénzhatalmi világelit és az őt kiszolgáló Amerika vezetése alatt álló NATO geostratégiai céljait. Gyengíti mind Európát, mind Oroszországot, erősíti a NATO-t, a katonai költségek kikényszerített növelésével és fokozatosan kiépíti azt a struktúrát, amellyel a pénzhatalmi világelit ellenőrizni tudja Európa energiaellátását. A legjobb geostratégák sem tudnak azonban mindent előrelátni és úgy tűnik, hogy ezúttal is alulértékelték Oroszország képességeit. Ezt támasztja alá a 2014. május 20-án megerősített orosz kínai együttműködés.

Az IMF politikai követelése Ukrajnában

A Nemzetközi Valutaalapnak, az IMF-nek is szerepe van az ukrajnai helyzet kiéleződésében. Eddig számos megfélemlítésre és szankciókkal való fenyegetésre került sor. Az IMF 2014. április végén **17 milliárd dollárt ígért Ukrajnának**, amit azonban egy rendkívül fontos és különleges feltételhez kötött. Ez a feltétel kényszerítette a kijevi puccsista kormányzatot arra, hogy fokozott agresszivitással lépjen fel az ország federalizációját és a nagyobb autonómiát követelő orosz lakta keleti tartományokkal szemben.

Az IMF azt követeli a 17 milliárd dollár hitelért cserébe, hogy **a kijevi kormányzat verje le a keleti tartományokban kirobbant lázadásokat, és számolja fel a központi kormányzattal szembeni regionalizációs törekvéseket**. Ha helyreállította a fellázadt keleti tartományokban a kijevi kormány hatalmát, akkor fel kell emelnie az adókat és növelnie kell a kőolaj árát. Azaz a közteher viselését teljes mértékben a lakosságra kell áthárítani. A kijevi bábkormány így nem maradt más hátra, mint a NATO által Ukrajnában is létrehozott Gladio-típusú terrorista csoportokat Kelet-Ukrajnában bevetni és segítségükkel a központi kormányzat hatalmát visszaállítani. Az ukrajnai Gladio-terroristák azonban széleskörű népi ellenállásba ütköztek. Ennek nyomán számos nagyvárosban vezetett véres összecsapásokhoz a puccsista kormány rendteremtési kísérlete. A külső beavatkozás fokozása a Nyugat részéről csak tovább mélyítette az ukrajnai válságot.

Ha a külső erők tartózkodnának attól, hogy fegyveresen, pénzügyileg és tömegtájékoztatóssal beavatkozzanak Ukrajna belügyeibe, az elősegítené, hogy ezt a válságot az ukránok maguk oldják meg tárgyalásokon kialakított kompromisszumokkal. A

pénzhatalmi világelit ellenőrzése alatt álló globális média állításaival szemben a tények bebizonyították, hogy a tüntetések, a lázadások és az erőszakosságok a nyugati felforgató tevékenység következményei. A CIA által támogatott tüntetők és terrorista csoportok meg akarták ismételni azt a 2004-es „narancsos forradalmat”, amellyel akkor a Nyugatnak sikerült a rezsimváltást végrehajtania.

A kijevi bábkormány második terror-ellenes leszámolására azután került sor, hogy **John Brennan**, a CIA főnöke, április 12-én és 13-án látogatást tett Kijevben. A következő leszámolást **Ogyesszában**, Ukrajna harmadik legnagyobb városában hajtották végre. Ötven Kijev-ellen tiltakozó vesztette életét, másik ötven személy eltűnt. Szemtanúk elmondották, hogy amikor a felgyújtott épületből az ablakon keresztül próbáltak elmenekülni a tüntetők, a Kijevből érkezett fegyveresek a földön végeztek velük. Ezek a terroristák a Jobb Szektor kommandós csoportjaihoz tartoztak.

A nyíltan fasiszta **Jobboldali Szektor** rohamosztagai azért érkeztek Ogyesszába, hogy leszámoljanak a kijevi kormány helyi ellenfeivel. A regionalizációt követelő orosz-barát tüntetők ellenállását akarták megtörni, és olyan véres pogromot csinálni, mint amelyet Kijevben is végrehajtottak 2014. február 20-án. A Jobboldali Szektor kiképzett kommandósai már előre beszivárogtak a szakszervezeti székházba. Felmentek az épület tetejére és ők voltak azok, akik lőtték az utcán maradt társaikat. Utánozva azt, ahogyan Kijevben is végrehajtották a vérfürdőt. A Jobb Szektor terroristái miután a ház tetején elfoglalták a helyüket, elbarikádozták a lépcsőket, hogy a felfelé menekülők útját elzárják. Amikor ezzel elkészültek, akkor elrejtőztek. A Jobb Szektor épületen kívüli terroristái ez alatt rárontottak a mintegy háromszáz főnyi hazafias civil tüntető sátoraira, akik a közeli téren táboroztak. Többségük asszony, illetve idős ember volt. A vad roham elől a szakszervezeti székházba menekültek, fo-

galmuk sem volt arról, hogy gyilkos csapdába kerültek. Az épületben elrejtőzött náci terroristák ekkor előjöttek és először a földszinti szobákban lévő menekültekkel végeztek. Lőtték őket, gyújtóbombákat hajigáltak rájuk, köztük napalmbombát is. Ekkor több Kijev-ellenes tüntető a lépcsőn felfelé próbált elmenekülni. A Jobb Szektor terroristái azonban utánuk mentek és többet agyonvertek, főbelöttek vagy megfojtottak. Néhány menekülő gyújtófolyadékkal öntöttek le és elevenen megégették.

Az interneten sok olyan kép

és videofelvétel van, ahol ezek a megégett holttestek láthatóak. Olyan helyen is voltak égett tetemek, ahol nem is volt tűz. A Jobb Szektor kommandósai az emberek fejét és felsőtestét gyújtották meg. Alsóbb testrészeit nem is érte tűz. A Kijevből érkezett náci terroristáknak sokan estek áldozatul. Azokat, akik próbáltak kimenekülni az épületből vagy kiugrani az ablakon, a Jobb Szektor épületen kívüli terroristái már lesben állva várták. Néhány szerencsés menekülőnek sikerült olyan kijáratot találnia, ahol nem álltak lesben terroristák. Arra is vannak bizonyítékok, hogy a menekültek közül több nőt megerősakoltak, mielőtt megölték őket. Az egyik íróasztalon fekvő fiatalasszony - a székház véletlenül benntartózkodó munkatársa - terhes volt. Őt is megerősakolták, mielőtt megfojtották.

Azokról a Kijev-ellenes aktivistákról is részletesen beszámoltak a helyszínen lévő oknyomozó- és tényfeltáró újságírók, akiknek sikerült élve megúsniuk ezt a szörnyűséget. A rendőrség nem vette védelmébe a

Kijev ellen tüntető oroszbarát civileket, hanem több százat őrizetbe vett közülük. Az **Ukrán Független Tájékoztatóügynökség (UNI-AN)** szerint a Kijev barát tüntetők kezdtek el Molotov-koktélok dobálással az orosz barát tüntetőket. A rendőrség mégis a megtámadottakat tartóztatta le. Mintegy ezer felháborodott ogyesszai követelésére azonban a rendőrség meghátrált és másnap szabadon engedte őket.

A nyugati tömegtájékoztató, a globális média ezt a véres akciót már nem tudta elhallgatni,

követően oroszbarát tüntetők szállták meg Donyeckben az Ukrán Biztonsági Szolgálat székhelyét. **Luhanszkban**, egy másik kelet-ukrajnai városban, a Moszkva-barát ellenállók lefegyverezték és buszokkal ismeretlen helyre szállították az ellenük fellépő ukrán katonákat. Ukrajnában időközben **bevezették az általános hadköteleztséget** alapján a sorozást. A hadseregnek azonban csak egy kis része kész fellépni az ország regionalizációját követelő autonóm párti tüntetőkkel szemben. Május 5-ig az ukrán hadsereg **Szlovjanszk** környékén volt aktív, majd magában a városban bekerítette az oroszbarát aktivistákat. Az ellenálló autonómistáknak nemcsak katonai egységekkel, de a szélső jobboldali ukrán fegyveresekkel is meg kell küzdeniük.

Az amerikai elnök szerint Ukrajnának joga van a rend helyreállításához, csak azt mulasztotta el megemlíteni, hogy a rendet egy véres puccsal hatalomra került illegitim kormány akarta helyreállítani saját rendszerre megszilárdítása érdekében. A pénzhatalmi világelit ellenőrzése alatt álló globális média azt akarja elhitetni a világ közvéleményével, hogy egy tüntetőkkel teli épületnek a felgyújtása és több mint ötven embernek a megölése **megfelelő és arányos válasz, ha békés tüntetők tartományi autonómiát követelnek**. Ehhez még hozzá kell tenni, hogy május 23-án a **Szentpétervári Gazdasági Fórumon** Putyin azt is megemlítette, hogy további ötven személy eltűnt és őket is halottnak tekinthetjük. Így a halálos áldozatok száma száz főre emelkedik, a sebesülteké pedig több mint kétszázra.

2014. május 6-án, kedden, a dél-kelet ukrainai **Mariupolban**, a kijevi kormányzat fegyveres egységei **vegyi fegyvereket vetettek** be az Ukrajna szövetségi államra történő átalakításáért tüntetők ellen. A önvédelmi fegyveresekre - akik ellenőrzésük alatt tartották Mariupol közigazgatási központjának az épületét - a Kijev által ellenőrzött fegyveres oszta-

gok mérgező fojtogató-gázfegyverekkel támadtak. A „**Donyecki Népköztársaság népi kormányzója**”, **Pavel Gubarev**, nyilatkozatban szólította fel a világ közvéleményét, hogy folytasson vizsgálatot a kijevi hatóságok által engedélyezett, vagy nem tiltott mérgezgáz támadás ügyében. A város kórházaiba szállított önvédelmi milicisták közül legalább heten súlyos égési sérüléseket szenvedtek. A mérgezgáz bevetését követően az épületbe érkező emberek közül többen elájultak. A városi tanács épületén a támadás után is kitűzve maradt az orosz zászló, ugyanakkor a kijevi puccsista kormány belügyminisztere, **Arszen Avakov**, azt nyilatkozta, hogy **egész Mariupol** a kijevi kormányzat ellenőrzése alatt áll.

A montreáli központtal működő **Global Research** munkatársa, **Stephen Lendman**, - ugyancsak 2014. május 6-án - arról tudósított, hogy Szaúd-Arábia nemzetbiztonsági szolgálatának egy volt tisztje elmondta neki: a **Szaúd-Arábia által a szíriai felkelőkhez küldött kiképzőket áttelepítették Ukrajnába**. Riad, az általa finanszírozott zsoldosoknak, valamint hadfelszerelésüknek az Ukrajnába való küldésével akarja segíteni az oroszbarát felkelők elleni harcot. Ezek a kiképzők már résztvesznek **Kramatorszk** térségében az autonómiát követelő oroszbarát ellenálló leverésében. **Riad** korábban magántulajdonban lévő és fegyveres szolgáltatást nyújtó cégek segítségével vett részt a szíriai kormányellenes háborúban. A riadi politika irányítóinak egy része meg akarja büntetni Moszkvát, amiért támogatta a szíriai kormányzatot az odaküldött külföldi zsoldosokkal folytatott küzdelmében.

Ismert tény, hogy 2013 nyarán **Bandar Bin Szultán herceg**, a riadi hírszerző szolgálat vezetője, azt javasolta Putyinnek, hogy Oroszország vonja meg támogatását Szíria törvényes kormányától és ezért Szaúd-Arábia cserébe garanciát vállal arra, hogy a **Szocsi**ban rendezett téli Olimpián semmilyen merényletre se kerüljön sor

iszlám terroristák részéről. A szaúdi herceg tudtára adta Putyin elnöknek, hogy vannak olyan csecsen csoportok, amelyek a radikális iszlám hívei és készek öngyilkos merényletekre. Arra is ajánlatot tett, hogy Moszkva és Riad működjön együtt az olaj világpiaci árának a kialakításában, a kőolaj kitermelés közös szabályozásában. Az orosz elnök a riadi politikust egyetlenséggel ajánlatát sem fogadta el és továbbra is támogatta Szíria törvényes kormányát.

Több hírforrásból is arról értesülhettünk, hogy Obama fokozta az együttműködést a riadi kormányzattal, abból a célból, hogy Szaúd-Arábia növelje olajtermelését. Ez lehetővé tenné az Egyesült Államok számára az olaj világpiaci árának a csökkentését. Ez viszont érzékenyen érintené Oroszország bevételeit, mert azok jelentős része a kőolajból származik.

A jelenlegi ukrajnai helyzet több vonatkozásban is emlékeztet arra az Amerika és a NATO által támogatott akcióra, amelyre **2008-ban került sor Dél-Oszétiában**. A NATO által támogatott grúz csapatok megtámadták Dél-Oszétiát, amely Oroszország szövetségese. Moszkva gyorsan válaszolt és visszaverte a támadást. Washington akkor meghátrált. Most azonban nem várható, hogy Putyin azonnal beavatkozik döntő módon. A helyzet túlságosan komoly és bonyolult ahhoz, hogy hasonlóan lehessen közbeavatkozni, mint 2008-ban Grúziában. Ukrajnában sok millió ember élete forog kockán, és a Nyugat által hatalomra segített csatlós kijevi kormányzat növekvő mértékben használja a NATO által létrehozott ukrajnai Gladio terrorista csoportjait.

A **New York Times** 2014. április 19-én tájékoztatott az Obama kormányzat új stratégiájáról Moszkvával szemben, amely lényegében a hidegháború **visszaszorítási stratégiája** felújított változatának tekinthető. Eszerint Washington olyan kiközösített pária állammá akarja átalakítani Oroszországot, amely meg lesz fosztva gazdasági és politikai kapcsolataitól.

Mivel az ukrajnai konfliktust Amerika beavatkozása okozta, most azt akarja kikényszeríteni, hogy Ukrajna a NATO hegemoniája alá kerüljön. A kijevi kormányzat eddig a legdurvább erőszakkal lépett fel Kelet-Ukrajnában a spontán népi ellenállással szemben, miközben a **neonáci Jobb Szektor kommandósai** pogromokat rendeztek az orosz anyanyelvű lakosság körében.

Az általános választások túl gyors megtartása azt a célt szolgálja, hogy legitimizálja a puccsista kormányzatot Kijevben. Washington és Brüsszel nem hajlandó elismerni, hogy Kijev nem teljesítette a genfi megállapodásban foglalt kötelezettségeit. A konfliktus diplomáciai eszközökkel történő megoldása ezért látszik egyre reménytelenebbnek. Moszkva nem térhet ki az elől, hogy minden rendelkezésre álló eszközzel óvja az Ukrajnában élő orosz lakosság biztonságát. Ha viszont Moszkva mégis rákényszerülne a beavatkozásra, akkor éles nemzetközi bírálatoknak és újabb gazdasági szankcióknak tenné ki magát. Ez alkalmas nyújt a Nyugat számára, hogy a 'fenyegető orosz imperializmusra' hivatkozva új erőt öntsön a NATO-ba és tovább folytassa a katonai szövetség keleti irányú terjeszkedését.

A hatalombitorló kijevi kormányzat regnálása óta Amerika és a NATO újabb csapatokat telepített a balti államokba és Lengyelországba. Azok jelenleg az orosz határ közvetlen közelében állomásoznak. Mivel Washington gyakorlatilag ellenőrzi a kijevi kormányzatot, ezért döntően rajta múlik, hogy sikerül-e kompromisszumos megoldást találni a háborúval fenyegető ukrajnai konfliktusra.

1989 után Oroszország több fontos vonatkozásban is a Nyugat megbízható partnerének bizonyult, és sikerült számos területen konszenzusos megállapodásokat kötni és együttműködést kialakítani. Ilyen volt többek között a nukleáris fegyverek terjedésének a megakadályozása és a terrorizmus elleni fellépés világszerte. Moszkvának is érde-

ke, hogy együttműködjön egy átfogó rendezés érdekében Ukrajnában. A megreformált ukrán alkotmánynak nagyobb hatáskört kell biztosítania a kijevi parlamentnek, szavatolnia kell az együtt élő népek és népcsoportok egyenjogúságát Ukrajna egészében, beleértve az **őshonos nemzeti közösségek önkormányzatát** és szabad nyelvhasználatát is. Nemcsak a sokmillió orosz lakosság szabad nyelvhasználatáról van tehát szó, hanem például az olyan kisebb létszámúakéről is, mint a most az Ukrajnához tartozó Kárpátalján élő őshonos magyarok és ruszinok.

Május 14-én került sor Kijevben az ukrán parlament épületében az első **Nemzeti Egység Kerekasztal** tanácskozásaira. Az EBESZ állandó bizottságának elnöke **Didier Burkhalter** – aki Putyin elnökkel is tárgyalt – előterjesztette az Európai Biztonsági- és Együttműködési Szervezet által készített **cselkvesi programot** az ukrajnai válság megoldására. Ez a program sürgette az érintett feleket, hogy tárgyalások útján tegyenek kísérletet a kialakult polgárháborús helyzet enyhítésére. A kijevi kerekasztalon részt vett **Leonid Kravcsuk** és **Leonid Kucsma** – Ukrajna két korábbi elnöke -, valamint a jelenlegi csonka-parlament által kinevezett ideiglenes kormányfő, **Arszenyij Jacenyuk**. A kerekasztalt a kormány tagjai, a csonka-parlament képviselői, a május 25-i elnökválasztás jelöltjei, a tartományi közigazgatás vezetői, üzletemberek, a civilszervezetek és a nemzetközi szervezetek képviselői ülték körül. **Jacenyuk kijelentette**, hogy rendkívül fontos a nemzeti párbeszéd elkezdése, mert Ukrajna mai vezetői felelősek egy Európa szívében fekvő 45 millió lakosú állam sorsáért. Hangsúlyozta, hogy a polgárháborúval fenyegető krízist kizárólag politikai és diplomáciai eszközökkel szabad megoldani, Kijev pedig kész mindenkivel tárgyalni Ukrajnában, aki nem tart fegyvert a kezében.

Ehhez a magunk részéről nyomban hozzáfűzzük, hogy a

közrend helyreállítását és az állampolgárok biztonságának a szavatolását meg kell különböztetni egy illegitim módon hatalomra került kormány **fegyverhasználati monopóliumától**. Nem lehet úgy demokratikus kerekasztal-tárgyalásokat folytatni, hogy egy kétes legitimitású kormány egyidejűleg beháborút folytat az állam hadseregével és a kormány rendelkezésére álló többi fegyveres szervezettel a fegyvertelen civil lakosság ellen. A kijevi kormányzat egyelőre ezt teszi, s ez nem más, mint terrorizmus, állami bűnözés a demokrácia ellen. Nemcsak egyes személyek és csoportok, de maga az állam is követhet el terrorista bűncselekményeket saját polgáraival szemben.

A kerekasztal tárgyaláson **Jacenyuk** panaszkodott, hogy az emberek félnek és nem kom-

munikálnak egymással. Arról viszont hallgatott, hogy a félelemnek az egyik legfőbb okozója a Jacenyuk által vezetett kormány és az a mód, ahogy a kijevi kormányzat az állam fegyveres erőit bevetette Ukrajna keleti tartományaihoz. Jacenyuk nem zárkózott el attól, hogy az ukrán alkotmányt kiegészítsék, és ily módon decentralizálják a túlságosan nagyhatalmú központi államhatalmat és közigazgatást. A kijevi kormány hatalmát és a tartományi hatóságok hatáskörét olyan kompromisszummal kell egyensúlyba hozni, amelyhez Ukrajna egész lakossága hozzájárult.

Jacenyuk felszólította Ukrajna két korábbi elnökét, **Leonid Kravcsukot** és **Leonid Kucsját**, hogy keressék fel Ukrajna tartományait és kezdjenek nemzeti párbeszédet a lakossággal. **Pjotr Porosenko**

parlamenti képviselő, akit május 25-n megválasztottak államelnöknek, a kerekasztal megbeszélésén kijelentette: célszerű lenne nemcsak Kijevben, hanem **Harkovban** és a **Donbass** régióban is kerekasztal tárgyalásokat tartani. Reményét fejezte ki, hogy elnökként közreműködhet a rend helyreállításában Kelet-Ukrajnában és meg lehet tartani az ország egységét is.

Mi volt a Nyugat célja a kijevi hatalomátvétellel?

A NATO-nak és az EU-nak több stratégiai célja is volt a hatalom erőszakos megragadásával Kijevben és Ukrajna egészében. Az **egyik ilyen cél** volt az,

hogy Oroszországot eltávolítsa a fekete-tengeri haditengerészeti támaszpontjából és a Krim-félszigetet NATO támaszponttá építse ki Oroszországgal szemben.

A **másik célkitűzés** az volt, hogy Ukrajnát ugródeszkává átalakítsa a

NATO be tudjon hatolni Dél-Oroszországba és a Kaukázusba. Ez megkönnyíti azt is, hogy az orosz nagyvárosokban aktivizálódjanak azok a politikai erők, amelyek támogatják Oroszországban a neoliberális pártokat és az úgynevezett nem-állami, de erősen Nyugat- és NATO-barát civil szervezeteket.

A **harmadik célkitűzés** az volt, hogy felbomlassák az orosz hadiipar kulcsfontosságú szektorait, elsősorban azokat az ukrainai nagyüzemeket, amelyek eddig kulcsfontosságú motorokat és alkatrészeket szállítottak Oroszországnak.

Ukrajna fontos része volt a Szovjetunió katonai-ipari rendszerének. A NATO-puccs tervezői tisztában voltak azzal, hogy a szovjet hadiipar egyharmada Ukrajnában maradt a Szovjetunió felbomlása után. Azt is tudták, hogy az ukrán ex-

port 40%-ka Oroszországba irányul és ennek a túlnyomó része hadifelszerelés a hozzá tartozó gépekkel. Így például az orosz katonai helikopterek motorjait is Kelet-Ukrajnában gyártják. A NATO stratégiák ezért azonnal leállították az ukrán katonai szállításokat Oroszországnak, beleértve a közép-hatósugarú levegő-levegő rakétákat, valamint az interkontinentális rakétákat, a szállító repülőgépeket és az űrrakétákat. A kijevi államcsínyt úgy tekintették, mint ami alkalmas Oroszország légi, tengeri és határvédelmi rendszerének a gyöngítésére felbomlasztására.

Putyin elnök arról biztosította Oroszország polgárait, hogy két éven belül képes lesz az orosz hadiipar pótolni a leállított ukrainai szállításokat. Ez természetesen óriási csapás a kelet-ukrainai képzett munkaerő számára, mert azt jelenti, hogy több millió-an veszítik el állásukat.

A **negyedik stratégiai cél** Oroszország bekerítése volt. A NATO előre tolja támaszpontjait Ukrajnában ugyanúgy, ahogy azt már megtette a Balti-tengertől a Balkánig, Törökországtól a Kaukázusig. A NATO és az EU bekerítő stratégiájának az a célja, hogy Oroszország többé ne férhessen hozzá az északi-tengeri, a fekete-tengeri és a földközi-tengeri hajóutakhoz. A stratégiának a tervezői Oroszországot meg akarták fosztani tengeri kikötőitől és izolált, karanténba zárt szárazföldi országgá akarták tenni. Ha sikeresek, akkor meg tudják akadályozni Oroszországot abban, hogy komoly rivális hatalom legyen, amely ellensúlyt képezhet a Közel-Keleten, Észak-Afrikában, Délkelet-Ázsiában és az Észak-atlanti térségben a pénzhatalmi világelit Euróatlati Birodalmával, konkrétan a NATO-val és a mögötte álló Egyesült Államokkal szemben.

A Kijevben végrehajtott **NATO-EU államcsíny** a pénzürelmi világrend terjeszkedésének a szerves részét képezte. A NATO és az EU nem tűrték a független, nemzeti és el nem kötelezett kormányokat, s valamennyit a pénzimpérium csatlósává átalakítani

minden rendelkezésre álló eszközzel. A Kijevben végrehajtott NATO-EU államcsínnel egész Ukrajnát akarták bekebelezni. A birodalmi stratégiák multiplikátor (járulékos) hatásként északi irányban Oroszországra, déli irányban pedig a Közel-Keletre akartak és akarnak nyomást gyakorolni. A nem titkolt cél az erőforrások, elsősorban az energiahordozók feletti ellenőrzés megszerzése. Az Egyesült Államoknak és a NATO-nak a „demokratikus választások” és a „szabad piac” jelszavával sikerült Oroszország közvetlen közelébe jutnia Kelet-Európában. A továbbhaladáshoz Ukrajnában, a Kaukázusban, a Közel-Keleten és Ázsiában már katonai erőre, fegyveres zsoldosokra, terrorista rohamcsapatokra és pénzügyi-gazdasági szankciókra is szüksége volt.

A terjeszkedő pénzhatalom Moszkvában is rendszerváltást akar

A NATO és az EU mögött meghúzódó pénzhatalom már többször is próbálkozott Oroszországban az ukrainaihoz és a grúzaihoz hasonló, Saul Alinsky technikájával végrehajtott álforradalom kibontására, kiképzett tüntetésszervezőkkel,apidíjas tüntetőkkal, profi zsoldosokkal, s ha nem megy másként, akkor jól megfizetett terroristaikkal. A pénzhatalmi elit mindenáron szeretne **báborkormányt** hatalomra juttatni Moszkvában, hogy Oroszországot is engedelmes csatlós állammá tegye. Ezért törekszik a NATO Oroszország elszigetelésére, katonai képességének aláaknázására, az orosz gazdaság megbénítására, és minden lehetséges módon való gyöngítésére.

A Washingtonban ismét döntési helyzetben lévő **neokonzeratív irányítók** erősíteni akarják a NATO-val kollaboráló érdekcsoportokat Oroszországon belül. Ugyanaz a céljuk, ami

Kijevben is volt. Neoliberális, globalista orosz kollaboránsokat akarnak kormányra segíteni Moszkvában. Egy ilyen kozmopolita bábkormánynak az lenne a feladata, hogy ugyanolyan szervilis módon kiszolgálja a Nyugatot, ahogyan azt a Jelcinkormányzat tette Oroszország nemzeti vagyonának szétrablása és pénzügyi csődbe juttatása idején. Az a mód, ahogy a NATO és az EU a törvényes kormányzat megdöntésével magához ragadta a hatalmat Ukrajnában, fontos lépés volt Oroszország csatlós állammá süllyesztése irányában. Az is fontos körülmény, hogy a NATO és az EU terjeszkedése számos akadályba ütközött.

A Kijevben hatalomra jutott bábkormány nyíltan felmondta az Oroszországgal kötött Krímre vonatkozó katonai szerződéseket, és arra kényszerítette Moszkvát, hogy a túlnyomóan oroszokból álló helyi lakosság támogatásával - egy szabad és demokratikus választás nyomán - a Krím-félszigetet egyesítse Oroszországgal és így biztosítsa jelenlétét ebben a stratégiai fontosságú térségben.

A kijevi bábkormány egyidejűleg nagyméretű katonai offenzívát indított az államcsínyt ellenző és részvételi demokráciát, valamint autonómiát követelő Kelet-Ukrajnában. A többségében orosz anyanyelvű lakosság - elvéve önrendelkezési jogával - elutasította az illegitim kijevi kormány utasításait. A NATO és az EU arra bátorította kijevi ügynökeiket, hogy a katonaság bevetésével adjanak választ a tömegmozgalom legitim követeléseire. Így került sor arra, hogy a kijevi kormányzat neonáci terrorcsoportokat küldött a helyszínre az ellenállás letörésére. A keleti tartományok lakosai önvédelmi bizottságokat és fegyveres milíciákat hoztak létre. Ezek sikeresen ellenálltak a Kijevből küldött fegyveres erőknek, annál is inkább, mert az ukrán hadsereg katonáinak a többsége nem volt hajlandó lőni saját honfitársaikra egy puccsal hatalomra került kijevi kormányzat érdekében.

A Nyugatnak egyelőre bele kellett törődnie, hogy az általuk támogatott neoliberális és neofa-

siszta koalíció nem képes a hatalom gyakorlására az ország egész területén. Ukrajna felbomlása megkezdődött. Ezen a helyzeten az sem változtatott, hogy a CIA igazgatójának, John Brenner-nek, a tanácsára a helyszínre küldték a CIA és az FBI által kiképzett különleges osztagokat. Ennek lett az egyik tragikus következménye, ami Ogyesszában történt.

Az Obama kormányban döntőszóhoz jutott neokonzervatív érdekcsoport erőszakos politikája némi ellenérzést váltott ki az Európai Unión belül. Különösen az Oroszországgal szoros gazdasági kapcsolatot fenntartó európai multinacionális cégek fejezték ki rosszallásukat. A pénzhatalmi elit erőszakos terjeszkedése nagyméretű katonai konfliktust idézhet elő, amely felbomlaszthatja a jól működő gazdasági együttműködést az EU és Oroszország között. Belpolitikailag a kijevi puccs radikalizálta és elmélyítette az ellentéteket az ukrán társadalmat megosztó egyrészt újfasiszta, másrészt részvételi demokráciát és nagyobb regionális autonómiát követelő erők között.

Kijev már elveszítette Ukrajna egyharmada felett a politikai ellenőrzést, mert ezeken a területeken az érdemi demokráciát akaró, államcsínyt ellenes mozgalmak és önvédelmi erők gyakorolják a hatalmat. Az Oroszországba irányuló stratégiai jelentőségű áruk exportjának a betiltása amerikai katonai érdekeket is szolgál. Ezzel Ukrajna olyan piacát veszítette el, amit nem lehet pótolni. Ha az ország a NATO hegemoniája alá kerül, akkor Ukrajnának a NATO által használt fegyverekre kell áttérnie. Ukrajna már 2013-ban is a gazdasági összeomlás szélére jutott. Ha a Nyugat stratégiai mégis csak arra kényszerítik Ukrajnát, hogy a NATO-hoz csatlakozzon, akkor sok millió dollár veszteség éri, mert Oroszországtól többé nem várható el, hogy mélyen a világpiaci ár alatt szállítson neki energiahordozókat.

Fentebb már volt róla szó, az IMF és az EU milyen megszorító intézkedéseket írt elő

Kijevnek. Ahhoz, hogy Ukrajna a felszínen tarthassa magát legalább harminc milliárd dollár kamatmentes pénzügyi támogatásra lenne szüksége. A NATO stratégiák, amikor megszerették az államcsínyt, csak Oroszország katonai gyöngítését tartották szemük előtt és nem mérték fel egy ilyen egyoldalú és erőszakos akciónak a politikai, gazdasági, pénzügyi és társadalmi következményeit.

A kelet-ukrajnai nagyobb autonómiát követelő mozgalom vezetői a sikeres május 11-i választást követően kikiáltották a **Donyecki Népköztársaságot**. Előzőleg azt tervezték, hogy **Új-Oroszország** néven független államot hoznak létre Luhanszk és Donyeck tartományokból, amely egyelőre nem csatlakozna Oroszországhoz. **Oleg Carjov**, az ukrán parlament képviselője, aki egyben a **Dél-Kelet-Mozgalom** vezetője is, arra számított, hogy az Ukrajnától elszakadt két tartomány példáját követni fogja a többi délkelet-ukrajnai tartomány is. **Carjov** az ukránjai **Régiók Pártjának** volt az elnökjelöltje és a megbuktatott Viktor Janukovics elnök jobb kezének számított. 2014. április végén azonban bejelentette, hogy nem indul a **Régiók Pártja elnökjelöltjeként** a május 25-i ukrán elnökválasztáson, mert saját magát a **Dél-Kelet-Mozgalom** vezetőjének tekinti.

A május 25-i elnökválasztás győztese, **Petro Porosenko**, a Forbes Magazin ukrán milliárdosokat tartalmazó listáján a hetedik helyen szerepel és vagyonát 1,4 milliárd dollárra becsülik. Amikor a NATO és az EU által kezdeményezett tüntetések nyomán Viktor Janukovics kormánya megbukott, a Maidan téren tiltakozók kijelentették, hogy nem akarnak visszatérni a korábbi oligarchák által irányított politikai rendszerhez. A NATO által kijelölt és hivatalba segített kormány azonban semmibe vetette a tiltakozóknak ezt fontos követelését.

Olekszander **Turcsinov** ideiglenes államelnök és Arszenyij **Jacenyuk** miniszterelnök, valamennyien a milliárdos **Julia**

Tyimosenko Haza Pártjának vezetői. Turcsinov is úgy kezdte politikai karrierjét, hogy üzletársa volt **Szerhij Tihipkónak**, aki a Forbes Lista gazdagjainak a kilencedik helyén található, valamint annak a **Leonyid Kucsmának**, aki 1994-től 2005-ig Ukrajna elnöke volt. A Maidan tüntetések jóhiszemű résztvevői tiltakoztak Turcsinov ideiglenes államfővé való kinevezése ellen, de hiába. Az egyik tüntető így fogalmazott:

„A vezetőknek ez az új csoportja ugyanolyan, mint az elődje, meg annak az elődje volt... De mi nem hagyjuk abba, amíg nem találunk olyan vezetőket, amilyeneket akarunk.”

Szergej Lavrov orosz külügyminiszter, 2014. május 15-én interjút adott a **Bloomberg hírügynökségnek**. Lavrov elmondta, hogy az Egyesült Államok és a NATO valamennyi 1990-ben és 1991-ben tett ígéretét megszegte Moszkvával szemben. Kötelezettséget vállalt, hogy nem növeli az Észak-atlanti Szövetséget, de a NATO folyamatosan terjeszkedett Keletre. Ígéretet tett, hogy jelentős erőket nem állomásoztat az új NATO-tagországok területein. Ezt sem tartotta be. Aztán azt ígérte, hogy a NATO infrastruktúráját nem telepíti az orosz határ közelébe. Ezt is megszegte. Ukrajnának a NATO-hoz való csatlakozása aláásná az európai biztonsági rendszer egészét.

A berlini fal leomlását követően **George H. W. Bush** elnök Máltán tanácskozott Gorbacsovval a Szovjetunió akkori első emberével. Az 1989. december 3-án tartott sajtóértekezleten Gorbacsov kijelentette:

„A tartós és békés korszakhoz vezető út kezdetén állunk. Az erővel való fenyegetés, a bizalmatlanság, a lélektani és ideológiai harc a múlt része kell, hogy legyen.”

Bush elnök is hasonló módon beszélt a tartós békéről és a kelet-nyugati együttműködésről. **Jack Matlock**, aki ebben az időben az Egyesült Államok nagykövete volt Moszkvában, részt vett a máltai csúcsertekezleten. Két alapvető kérdésben állapodtak meg. Gorbacsov kötelezett-

seget vállalt arra, hogy nem veszi igénybe a Kelet-Németországban állomásozó huszonnégy szovjet hadosztályt, Bush elnök pedig arra tett ígéretet, hogy az Egyesült Államok nem használja ki a maga számára a szovjet kivonulást Kelet-Európából.

1990 februárjában **James Baker** amerikai külügyminiszter megállapodott a német egyesítés részletekről Gorbacsovval és Sevardnadze külügyminiszterrel. Matlock elmondotta, hogy Baker így érvelt:

„Tegyük fel, hogy a NATO egyetlen egy inchet sem terjeszkedik keleti irányba. Mit részesítene előnyben, egy NATO-hoz csatlakozott Németországot, vagy egy bármely irányban cselekvőképes független Németországot?”

Baker itt arra gondolt, hogy Németország akár nukleáris fegyverekhez is juthat, ha nem lenne NATO-tagként a szervezet ellenőrzése alatt. Gorbacsov komolyan vette Baker érvelését és elfogadta az amerikai ajánlatot. **Matlock** elmondotta Ray McGovern-nek, aki 27 éven át volt a CIA szovjet ügyekben illetékes egyik vezetője, hogy a megállapodás lényege egyértelműen az volt: a Szovjetunió nem használ fegyveres erőszakot, Amerika viszont nem terjeszkedik Kelet felé.

1996 októberében a második elnökségi ciklusra pályázó **Bill Clinton** a NATO kibővítését használta arra, hogy demonstrálja: mennyire határozott külpolitikát folytat és hogy Amerika a világ egyedülálló és nélkülözhetetlen nemzete. Clinton azzal dicsekedett, hogy ő már 1994-ben javasolta a NATO kibővítését, leszögezve, hogy a katonai szervezetet magabiztosan, tudatosan és nyíltan ki kell terjeszteni keleti irányba. Clinton így akarta demonstrálni, hogy ő még republikánus riválisánál, **Bob Dole**-nál, is keményebb a külpolitikában. Bob Dole már ekkor követelte Lengyelország, a Cseh Köztársaság és Magyarország beléptetését a NATO-ba teljes jogú tagként. Az említett országok 1999-ben a NATO tagjai lettek és tíz év múlva már tizenkét

új tagja volt a NATO-nak, vagyis ugyanannyi, mint a hidegháború idején már meglévő eredeti tagok.

Clinton volt az, aki elkövette a **George Kennan** által tömören **’végzetes tévedésnek’** nevezett hibát. A New York Times-ban 1997. február 5-én megjelent írásában Kennan így fogalmazott:

„Arra lehet számítani, hogy egy ilyen döntés feléleszti a nacionalista, nyugat-ellenes és militarista tendenciákat az orosz közgondolkodásban; ez kedvezőtlen hatással lesz az orosz demokrácia fejlődésére; a keletnyugati viszonyban visszaállítja a hidegháború légkörét és olyan irányba kényszeríti az orosz külpolitikát, amely egyértelműen nem kedvez a számunkra.”

Nemzetközi Gazdasági Fórum Szentpétervárott

Putyin elnök a Szentpétervári Nemzetközi Gazdasági Fórum 18. tanácskozásán (2014.május 21-23) mondott beszédében kitért néhány fontos problémára. Feltepte a kérdést: ki az, aki nyer azon, ha megszakad a normális együttműködés Oroszország és az Európai Unió között? A kölcsönösen egymástól függő országok és világrégiók számára a gazdasági szankciók a politikai nyomásgyakorlás eszközei lehetnek, de végső soron mindkét fél érdekét súlyosan sértik. Az orosz kormány nem tudja megváltoztatni a globális politikai és gazdasági viszonyok logikáját - tette hozzá. Egy multipoláris világban valamennyi nép saját maga szeretne dönteni a sorsáról. A geopolitikai és geo-ökonomiai világtérkép folyamatosan változik. Új integrációs szervezetek jönnek létre és egyre nagyobb az igény a közös döntéshozatalra.

Ukrajnáról szólva kijelentette, hogy ott már folyik a polgárháború. Kijevben **nem forradalom** történt, hanem **államcsíny** hajtottak végre az amerikaiak támogatásával a legitim elnök ellen. Alaptalan az a nyugati állítás, hogy az ukrán válság oka

Moszkva beavatkozása. Az orosz elnök már ekkor kijelentette a május 25-i választással kapcsolatban, hogy tiszteletben fogja tartani az ukrán nép akaratát és együtt fog működni a megválasztott vezetőkkel. A választás ugyan nem tükrözi teljesen az egész lakosság akaratát, mert a délkelet-ukrajnai tartományok nem vesznek rajta részt. Putyin arra is kitért, hogy Ukrajnának meg kell fizetnie azt a három- és fél milliárd dollárt, amellyel tartozik a már leszállított földgázért. Az orosz elnök az Ukrajnával kapcsolatos legsúlyosabb problémának a bizalom hiányát nevezte, amelynek a visszanyeréséhez párbeszédre van szükség.

A **Novorosszijiának** (Új Oroszországnak) nevezett **hat oroszul beszélő ipari tartományból** kettő már május 11-én kinyilváníthatta véleményét. Az itt élők elutasítják a jelenleg határon lévő kijevi rezsimet és sokan szövetségi állammá akarják átalakítani Ukrajnát, ahol az egyes tartományok (megyék, régiók) nagy autonómiával rendelkeznek. Még Moszkva számára is meglepetés volt, hogy **Donyeck** és **Luhanszk** tartományokban a lakosság 90%-ot meghaladó többséggel az Ukrajnától való elszakadást és az önálló államalakítást választotta.

Izrael Shamir erre azt a magyarázatot adta, hogy a választók véleményét erősen befolyásolták az **ogyesszai események**. Ugyancsak nagy hatást tett rájuk az, ami 2014. május 9-én **Mariupolban** történt. Itt a Kijevből érkezett **Fekete Gárda** rátámadt a fegyvertelen városra, felgyújtotta rendőrségi épületeit és megölte a helyi rendőröket, akik nem voltak hajlandók a békés tüntetőkre rátámadni. Shamir szerint azonban egy harmadik esemény is befolyásolta a választók véleményét, ez pedig az **Eurovízió dalfesztiválja**, ahol egy transzvesztita lett a győztes.

A magunk részéről azt fűzzük ez utóbbihoz, hogy egy ilyen döntés jelezte a pravoszlav gyökereihez visszatért lakosság számára, hogy Európa - erkölcsait illetően - alapvetően meg-

változott. Európa a kulturális marxizmus hatására eltávolodott a keresztény kultúrköről és az univerzális erkölcsről, s jelenleg már morbid és dekadens irányt követ, amely több vonatkozásban a természeti törvényekkel is ellentmondásba került. A hanyatló és enervált Nyugat szinte teljesen szembefordult még 25 évvel ezelőtt is vallott és gyakorolt korábbi értékrendjével: az univerzális erkölccsel, a szociális piacgazdasággal, valamint a közérdeket és a közjót érvényesítő jóléti állammal.

Shamir azt is hangsúlyozza, hogy Ukrajna nem külföldi ország az oroszok számára, hanem annak nyugati része. 1991-ben mesterségesen választották le róla a Szovjetunió összeomlása-kor. A két országrészen élőköt családai, kulturális és versései kapcsolatok kötik össze. Gazdaságilag is mély és szövevényes a viszony a két országrész között. Egy külön ukrán állam létezése elképzelhető, de **egy olyan független Ukrajna, amely ellenséges viszonyban van Oroszországgal, nem lehetséges** és azt Oroszország egyetlen vezetője sem fogadhatja el. Ez katonai és kulturális okokból van így. Ha Hitler a jelen határok mentén indított volna támadást Oroszország ellen, akkor néhány napon belül már elfoglalhatta volna Sztálingrádot és hetek alatt lerohanhatta volna egész Oroszországot.

Oroszország korábbi irányítói a XVII. században, valamint a XVIII. században nem haboztak csapatokat küldeni Kijevbe városos helyzetekben. Ugyanezt tette Lenin 1918-ban, majd később Sztálin is 1941-ben. Putyin egyelőre bízik a békés megoldásban és abban, hogy az ukrán nép többsége támogatja őt. Tény az, hogy a Krím-félsziget csatlakozását megelőzően az ukránok többsége támogatta az Oroszországgal való Unió valamilyen formáját. Ez volt az egyik igazi ok, amiért a Nyugat - a NATO és az EU - szükségesnek tartotta az államcsíny. A Krím-félsziget egyesülése Oroszországgal nem szüntette meg, csak csökkentette az Oroszországhoz való csatlakozás vonzerjét az ukránok körében.

A washingtoni héják továbbra is abban reménykednek, hogy rá tudják kényszeríteni Putyint a katonai beavatkozásra, ami lehetőséget nyújt számukra Oroszország elszigetelésére és kiközösítésére, a katonai kiadások lényeges felemelésére, valamint Európa és Oroszország viszonyának a megrontására. Számukra nem az ukránok a fontosak, hanem az a geopolitikai stratégia, amelyet Brzezinski és a neokonok megfogalmaztak, és amelynek a végrehajtásához a NATO és az EU hozzáfogott.

A jelenlegi orosz vezetés folytatni akarja Oroszország modernizációját, mert az ország infrastruktúrája 20-30 évvel le van maradva a Nyugathoz képest. Putyin szeretné megtartani Ukrajna és a többi volt szovjet tagállam függetlenségét és az Európai Unióhoz hasonló módon szeretné a kölcsönös érdeken alapuló integrációs folyamatot folytatni. Ez nem egy új birodalom létrehozását jelentené. Ha a washingtoni döntéseket hozó neokonok nem kötötték volna meg a kezét azzal, hogy elűzték ukrain törvényes elnökét és helyére a saját bábjait helyezték, akkor a világnak lehetősége lett volna hosszabb időn át élveznie a békés időszak előnyeit. Egy békés korszak feleslegessé tenné a hatalmas kapacitású amerikai hadiipart, és aláásná Amerika és a NATO világhegemoniájának a bázisát. Ehhez hozzátehetjük, hogy a globális média számára sem kifizetődő a béke.

Petro Porosenko Ukrajna új elnöke

Az érvényes alkotmány szerint 2015 márciusában lett volna elnökválasztás Ukrajnában. A NATO és az EU által végrehajtott államcsíny eredményeként azonban Viktor Janukovicsnak el kellett menekülnie Kijevből és ekkor a hivatalba lépett – lényegében illegitim - kormányzat a csonka parlament jóváhagyásával úgy döntött, hogy 2014. május 25-én tartják meg az elnökválasztást. Ukrajnában félprezidenciális rendszer van, öt évre választják az államfőt, aki

legfeljebb két egymást követő ciklusban töltheti be ezt a tisztséget. A választást az 1965-ben született dollármilliárdos, **Petro Porosenko** nyerte meg, aki a **Vitalij Klicsko** pártja, az **UDAR** (ÜTÉS) jelöltjeként indult. Jellemző nemzetközi reputációjára, hogy Daniel Patrick Welch, amerikai kommentátor a csalásokkal teli ukrain elnökválasztásról szóló elemzését azzal indította, hogy „Orwellnek és Kafkának volt egy közös gyermekük, akit elneveztek Petro Porosenkonak”

Porosenko a választási győzelmet követően tartott sajtótájékoztatóján elkötelezte magát az európai integráció mellett, mert az szerinte összhangban van a választók többségének az akaratával. Arra fog törekedni, hogy a háború és a káosz véget érjen, és helyre álljon a béke és a belső rend az országban. Első útja Kelet Ukrajnába vezet. Porosenko kijelentette: Ukrajna soha nem fogja elismerni a Krím-félsziget függetlenségéről rendezett népszavazást. Az orosz-ukrán viszonytalap kapcsolatban Ukrajna szuverenitását és területi egységének fontosságát hangsúlyozta.

Közölte: kizárt dolog, hogy tárgyaljon a kelet-ukrain szakadárokkal, amíg azok nem teszik le a fegyvert. Azt is hangsúlyozta, hogy az ukrán nép a választásokon az ország európai jövője mellett az Ukrajna állami egységének a megtartását jelentő **unitárius államformát** támogatta, vagyis ellenezte az ország nagy autonómiával rendelkező tartományokból álló föderatív állammá (államszövetségé) történő átalakítását.

Porosenko nehéznek nevezte Kijev kapcsolatát az Oroszországi Föderációval. „Nem emlékszem arra” – tette hozzá -, „hogy az utóbbi kétszáz évben lett volna ilyen válságos helyzet a két ország között”. Arra is kitért, hogy a tárgyalási folyamat már megkezdődött Moszkvában, méghozzá a genfi keretek között.

„Úgy hiszem, hogy ma az Egyesült Államok és az Európai Unió részvételével folytathatunk tárgyalásokat az Oroszországi Föderációval.”

Ez utóbbi megfogalmazását nem pontosította. Azt is kijelen-

tette, hogy Kijevnek új biztonsági megállapodást kell kötnie Moszkvával, a mely a **Budapesti Memorandum** helyébe lépne. (Porosenko arra az 1994-ben Budapesten aláírt nemzetközi okmányra utalt, amelyben az Egyesült Államok, Oroszország és Nagy Britannia közösen vállalta Ukrajna határainak a garantálását, cserébe azért, hogy Ukrajna lemond a nukleáris fegyverekről és csatlakozik az Atomsorompó Szerződéshez.) Porosenko hangsúlyozta, hogy Oroszország olyan szomszédállam, amely nélkül nem biztosítható Ukrajnának a biztonsága. Ukrajna kész együttműködni Oroszországgal a kétoldalú kapcsolatokban mutatkozó problémák ellenére, amelyek nem Ukrajna hibájából keletkeztek.

Putyin Szentpétervárott már jelezte, hogy tiszteletben tartja az ukrán nép - választáson kifejezésre juttatott - akaratát és kész érdemben tárgyalni

vetkezett be, tehát elmozdítása alkotmányellenes, illegitim módon történt. Putyin azt is elmondta, hogy helyesebb lett volna előbb népszavazást tartani az új alkotmány elfogadásáról, majd ezt követően megválasztani az új feltételek közt működő parlamentet és az államfőt. Moszkva számos jelét adta, hogy a feszültség enyhítésére törekszik.

Az ukrán nép valószínűleg nem azért választotta meg Porosenkot elnöknek, hogy elnöki jogainak a gyakorlását nyomban átadja az Egyesült Államoknak és az Európai Uniónak. Az a kijelentés, hogy Ukrajna és Oroszország között csak az Egyesült Államok és az EU közvetítésével lehetségesek tárgyalások, az ukrán nép szuverenitásának a korlátozását jelentik. Porosenko honnan tudja, hogy ezt akarták a választók. Honnan tudja azt is, hogy az ukránok hazájuk – autonóm tartományokból álló – szövetségi köztársasággá történő átalakítá-

Ukrajna új elnökével. Putyin azonban azt is elmagyarázta, hogy miért tekinti továbbra is **Viktor Janukovicsot** Ukrajna legitim elnökének. Ukrajna jelenleg is érvényes alkotmánya szerint Janukovicsot csak négy esetben lehetett volna legitim módon – vagyis az alkotmány rendelkezéseinek megfelelően – eltávolítani a hatalomból: az egyik, ha meghal, a másik, ha olyan súlyosan megbetegszik, hogy nem képes hivatali teendőinek ellátására. A harmadik az, amikor az erre illetékes törvényhozó és bírói szervek felelősségre vonják és eltávolítják tisztségéből. Egy negyedik eset, ha lemond. Janukovics esetében egyik alkotmányos ok sem kö-

sa helyett a túlcenzalizált unitárius államot választották. Erről nem volt szó az elnökválasztáson. Ezt a kérdést kellett volna egy új alkotmány elkészítésével és az arról tartott népszavazással eldönteni. Porosenko olyan politikusként szólalt meg, aki kész hazája szuverenitását és életbevágó döntések meghozatalát olyan külföldi hatalmakkal átengedni, akik eddig alig tettek valamit Ukrajna pénzügyi és gazdasági összeomlásának a megakadályozására.

Porosenko kormánya május 26-n ultimátumot intézett az önállóságot választott kelet-ukrainaiakhoz, elsősorban Donyeck önvédelmi erőihez: vagy leteszik a fegyvert és megadják ma-

gukat, vagy meghalnak. Alexander Boroday, a Donyecki Népi Köztársaság képviselője, május 27-n azt közölte a RIA Novosti hírügynökséggel, hogy a donyecki repülőter ellenőrzéséért vívott harcokban - a Kijev által elrendelt offenzívában - több mint száz fegyveres és polgári személy vesztette életét.

Orwell és Kafka közös 'virtuális gyermeke', Porosenko egyelőre politikai kaméleonnak bizonyult, aki nézeteit folyamatosan változtatja, de aki éppen meggyőződés nélküli pragmatizmusa miatt bizonyulhat realpolitikusként, akivel Rosztkvának könnyebb lesz kompromisszumra jutnia, mint a hasonló oldalon álló és a NATO érdekeit képviselő Turcsinovval, Jacenyukkal vagy Avarovval.

Obama jelezte, hogy az Egyesült Államok kész együttműködni Porosenkóval, hozzátevé, hogy ez a választás fontos lépés volt Ukrajna egységének helyreállítása, a politikai és gazdasági reformok megvalósítása felé.

Putyin - ameddig csak lehetséges - elkéri, hogy katonailag beavatkozzon. Nem térhet viszont teljesen ki a függetlenségét kikiáltott két tartomány óvatos támogatásától. Ezt közvetett módon is megteheti. Ha az új elnök változtat jelenlegi álláspontján és leállítja a hadsereg és a nemzeti gárda bevetését az önállóságukat kikiáltott tartományokkal szemben, akkor az orosz hadsereg nem fog beavatkozni. Az orosz elnök valószínűleg továbbra is arra fog törekedni, hogy kompromisszumot kössön a Nyugattal egy sikertelen, csődbe jutott, ukrán állam megsegítése érdekében. Magát az államot működőképesebbé lehetne tenni szövetségi állammá történő átalakítással, vagy koalíciós kormányzással. Ha ez nem lehetséges, akkor elkerülhetlenné válik az orosz anyanyelvű tartományok önállósodása. Harkov, Nyikolajev, Ogyessza, Donyeck és Luhanszk, valamint Dnyetropetrovszk, Zaporozsec és Kherston létrehozhatja **Novorosszija** néven a saját független államát. Ez a középmezőt, független állam csatlakozhat vagy az Orosz Föderációhoz és Fehéroroszországhoz, vagy az Oroszország által vezetett vámu-

nióhoz. Az így megmaradt tulajdonképpen Ukrajna tovább működhetne független államként.

Az Európai Unió talán el tudná ezt fogadni, de az Egyesült Államok csaknem bizonyos, hogy nem járulna ehhez hozzá. Az így kialakult patthelyzetben döntő jelentősége van annak, hogy az Egyesült Államoknak sikerül-e teljesen a maga oldalára állítania az egyébként Amerikától eltérő sajátos szükségletekkel és érdekekkel rendelkező Európát. Egyelőre nem lehet megmondani, mi lesz ennek a válságnak a kimenetele. Az Európai Unió több vezető politikusához hasonlóan orosz politikusok is vannak, akik Ukrajnát olyan reménytelen helyzetben lévő államnak látják, amelyeknek a problémáit csak túlságosan nagy költséggel lehetne rendezni.

Ha **Novorosszija** tényleg létrejönne és önvédelmi fegyveresei arra kényszerítenék a kijevi kormányzatot, hogy fegyveres erővel foglalja őket vissza a maga számára, akkor, az polgárháborúvá alakulhat át, amely meghíúsíthatja Putyin békés megoldásokra törekvő erőfeszítéseit. Nincs irigylésre méltó helyzetben az orosz elnök. Az orosz nacionalisták nem fogják megbocsátani neki, ha harc nélkül átengedi Ukrajnát a NATO-nak és az EU-nak. Putyinnak minden államférfiúi képességére szükség van ahhoz, hogy Oroszországot távol tartsa egy háborús konfliktustól.

A NATO és Oroszország az által került közvetlen konfliktusba egymással, hogy Washington megbuktatta Ukrajna demokratikusan megválasztott elnökét és kormányát. Nem lehet kizárni, hogy ez a konfrontáció rosszul végződik és egy nagyobb háborúvá alakul át. A második világháborút követően az amerikai dollár világpénzzé vált. A dollárnak ez a világváluta szerepe tette lehetővé Washington számára, hogy az egész világ felett pénzügyi hegemoniát gyakoroljon. Ez a pénzhatalom biztosította Washington számára a világaluralmat. Ha bárhol egy rivális hatalom jelenik meg, az veszélyezteti Washingtonnak és a felette a főhatalmat gyakorló pénzhatalmi világelitnek ezt a hegemoniáját.

Már volt róla szó, hogy Brzezinski, valamint a Wolfowitz-doktrína egyértelműen azt mondja ki, hogy Washingtonnak az egész eurázsiai térséget ellenőriznie kell. Ehhez Oroszországot is a Washington által vezetett birodalomhoz kell kapcsolni valamilyen módon. Egy laza részekből álló orosz konföderáció, amely erősen decentralizált, már nem tudna a transzatlanti pénzbirodalom nyomásának ellenállni. Ezt úgy is megfogalmazhatjuk, hogy Oroszországot fel kell darabolni korlátozott autonómiával rendelkező államocskákká szövetségévé, akiknek a vezető politikusait a pénzhatalmi világelit pénzével meg lehet vesztegetni, s akik kiszolgáltatnák Washington igényeit. A pénzhatalmi világelit gondolkodásmódját az vezérli, hogy uralkodni kell mindenki más felett. Létezésének értelme az abszolút hatalom megszerzése.

A XXI. század háborúiban a neokonzervatívok ezt az irányvonalat követték. Az elmúlt hónapokban láthatuk, hogy miként buktat meg Washington egy demokratikusan megválasztott kormányt Ukrajnában és hogyan idéz vele elő közvetlen háborús veszélyt. A neokonzervatívok egyértelműen a katonai erőszakra támaszkodnak, amit kombinálnak a belső felforgatással. Erre a célra igénybe veszik az ugyancsak Washington és a NATO által finanszírozott NGO-kat és terrorista szervezeteket.

Tanúi lehetünk annak is, hogy háttérbe szorulnak a békés diplomáciai módszerek és helyükbe a nyers erőszak lép. Egy ilyen magatartás elkerülhetetlenül háborúhoz vezet. Azzal, hogy a pénzhatalmi világelit biztosítja tudja Washington agresszív lépéseire nagy európai államok tekintélyes vezetőinek a támogatását, csak a közvélemény megtévesztését szolgálja. A tömegtájékoztatásban többé már nem háborús bűncselekményekről van szó, hanem a nemzetközi közösség egyeztetett akciójáról, amely a terjeszkedő birodalomnak ellenálló országokra rákényszeríti a demokráciát.

Szentpétervárott Putyin Európa szemére vetette, hogy engedelmes csatlósként szervilisen kiszolgálja Washingtont és a

mögötte álló világ-elit. Putyin figyelmeztetett: ha Washington és az európai kormányok továbbra is ignorálják Oroszország aggodalmait és semmibe veszik életbevágó érdekeit - úgy, mintha ez az ország nem is létezne - akkor az nagy bajokat okozhat. Az érdemi párbeszéd hiánya Oroszországgal azt eredményezheti, hogy a Nyugat bevonja Ukrajnát a NATO-ba és rakétatámaszpontokat létesít az orosz-ukrán határon. Egy ilyen fejlemény azonban Oroszország számára elfogadhatatlan.

Az agresszívan terjeszkedő világelit valószínűleg továbbra is mellőzi majd Oroszországot. Az európai országok vezetőinek azonban előbb-utóbb be kell látniuk, hogy a NATO és Oroszország konfliktusa súlyosan sérti az európai érdekeket. A pénzhatalmi világelitnek sikerült az irányítása alá venni Európát az EU létrehozásával, amely most már döntő hatáskörökben átvette az egyes tagállamok szuverenitását. Felelősségre nem vonható bürokraták hatáskörébe kerültek a korábban beszámoltatható, leváltható, politikusok által hozott döntések.

Az európai kultúra két pilléren nyugszik: a görög római magas kultúrán és a kereszténység által képviselt univerzális erkölcsön. A pénzhatalmi világelit arra kényszerítette Európát, hogy tagadja meg keresztény gyökereit. A világelit hálózatai által integrált politikai technokraták engedtek ennek a kényszernek Európában. A kommunista diktatúrától megszabadult Oroszország viszont egyre inkább visszatér keresztény gyökereihez és az emberi életet - minden egyes ember életét - fontosnak tartó univerzális erkölcshez. Az Európába vágyó ukránoknak is jó lenne, ha felismernék, hogy azt a keresztény erkölcsön alapuló szociális piacgazdaságot és közjót szolgáló jóléti államot ma már nem találják meg nyugaton. A történelmi fejlődés iránya arra mutat, hogy ma már az, ami meghalt Nyugaton, az Keleten születhet újjá. Az a jólét, amire vágytak, sokkal inkább elérhetővé válik a számukra, ha szorosra fűzik kap-

csolatukat azzal a testvérnéppel, amellyel évszázadokon át együtt éltek.

Folytatódnak a véres harcok Kelet-Ukrajnában

A jelenleg is érvényben lévő ukrán alkotmány szerint alkotmányellenes a megválasztott legítim elnököt és kormányát fegyveres erőszakkal eltávolítani a hivatalából. Ugyanezen ukrán alkotmány szerint azt is törvényellenesnek lehet minősíteni, ha az ország egyes tartományai népszavazást tartanak és önhatalmulag kinyilvánítják függetlenségüket. Ukrajnában a törvényes rend felbomlása a NATO által támogatott véres államcsínnel kezdődött. A Kijevben gyilkolókkal szemben nem vetették be az ukrán hadsereg egységeit. Azokkal kelet-ukrajnai tüntetőkkel és önvédelmi erővel szemben, amelyek nem hajlandók engedelmessé válni a puccsal hatalomra került politikusoknak, viszont bevetették a NATO és az EU támogatásával az ukrán hadsereg reguláris erőit, beleértve a nehézfegyverzettel rendelkező csapatokat, valamint a légierőt is.

2014. május 25-e óta az ukrán krízis tovább mélyült és tényleges polgárháború folyik a keleti tartományokban. Egyedül 2014. május 26-án mintegy százán vesztették életüket Donyeckben. Az áldozatok fele a polgári lakosság soraiból került ki. A helyi önvédelmi erők ellen háborút folytató kijevi kormányzat „terror-ellenes műveletről” beszél. A Donyeckben működő ukrán katonaság szóvivője szerint legalább kétszáz 'terroristát' öltek meg az ukrán biztonsági erők. A Jobb Szektor kiképzett fegyveresei megjelentek a most már Oroszországhoz tartozó Krím-félszigeten is és az Orosz Szövetségi Biztonsági Szolgálat, az FSB, négyet őrizetbe vett közülük. Azzal gyanúsítják őket, hogy pokolgépes merényletekre készültek. Május

30-án azt jelentették a csecsenföldi és ukrán hírforrások, hogy több tucat, a kelet-ukrajnai harcokban elesett csecsenfegyveres holttestét szállították Csecsenföldre, hogy ott temessék el őket. A csecsen elnök azonban cáfolta, hogy a donyecki és a luhánszki harcokban nagy létszámban vennének részt csecsen harcosok.

Az ukrán nemzetbiztonsági és védelmi tanács titkára, **Andrej Parubij** - aki az EuroMaidan parancsnokaként megengedte, hogy a Jobb Szektor orvlövészei a kijevi filharmónia épületébe menjenek, és onnan lökék a téren lévőket, és akinek a szerepét még nemzetközi vizsgálóbizottságnak kellene tisztázni - május 30-án azzal vádolta Moszkvát, hogy nyílt beavatkozás helyett felforgatócsoportokat küld Kelet-Ukrajnába.

A kétes legitimitású kijevi kormányzattal szembeszegülő önvédelmi erők május 27-én átmenetileg ellenőrzésük alá vették Donyeck repülőterét. Ezt a városba küldött ukrán katonai egységek véres harcok után visszafoglalták.

A hatályos ukrán alkotmány rendelkezéseit megszegve megtartott ukrán elnökválasztás eredményeként olyan embert iktattak be 2014. június 7-én az elnöki tisztségbe - **Petro Porosenko** személyében -, aki szerint Ukrajna megmentésére kell összpontosítani, mert az ország keleti régióiban kialakult háborús helyzet miatt vészesen megrendült az ország stabilitása. Csak most kezdődik a kijevi vezetés leszámolója az oroszbarát szakadárokkal.

Porosenko arra hivatkozott, hogy amíg nem vette át hivatalát, nem adhat parancsokat a hadseregnek. Ugyanakkor szoros kapcsolatban áll a kormánnyal és üdvözölte, hogy a terror-ellenes művelet végre igazán elkezdődött. Ehhez hozzátette: „Nem engedhetjük többé, hogy ezek a terroristák elraboljanak és agyonlőjenek ember-

eket, hogy elfoglaljanak kormányzati épületeket és hatályon kívül helyezték a törvényeket”. Porosenko annak az UDAR-Pártnak a jelöltjeként indult az elnökválasztáson, amelynek a tagjai aktívan kivették a részüket a törvényes kormány véres puccsal való megdöntésében. A jelenlegi kijevi kormányzat államcsínnel került hatalomra, a kelet-ukrajnaiak nem bíznak benne, mert elutasítja sérelmeik

egyik régi sérelme, hogy aránytalanul nagy adót fizetnek és a központi hatalom sokkal több erőforrást von el tőlük, mint amennyit visszakapnak. Ezért arányosabb és igazságosabb köztelherviselést követelnek.

Követelik azt is, hogy az orosz újból a második hivatalos nyelv legyen és a kijevi törvényhozás erősítse meg a szabad anyanyelv használatot. A törvényes elnök eltávolítása

orvoslását. Ezért készek, akár az önvédelmi harc vállalásával is, érvényt szerezni önrendelkezési jogaiknak.

Ez nem azt jelenti, hogy ne lennének hajlandók a tárgyalásokra a békés megoldás érdekében. A kétes legitimitású kijevi vezetés azonban nem hajlandó tárgyalni a kelet-ukrajnai régiók képviselőivel, ragaszkodik a fegyveres leszámolóhoz. Mi lett volna akkor, ha a kijevi tüntetések idején Janukovics elnök is beveti a hadsereget ugyanazokkal szemben, akik most nem hajlandók lemondani a fegyveres megtorlásról és leülni a tárgyalóasztalhoz?

Mit követelnek Kelet-Ukrajna lakosai?

Ukrajnát decentralizációval olyan szövetségi állammá akarják átalakítani, amely nagy önállósággal rendelkező tartományokból áll. Minderről közvetlenül akarnak tárgyalni a kijevi kormányzattal a Kelet-Ukrajnában létrejött öngazdaltás vezetői. A kelet-ukrajnaiak

után 2014 februárjában a csonka ukrán parlament eltörölte az orosz nyelv hivatalos használatát és ez mélyen sértette az orosz anyanyelvűek érdekeit.

Az erről szóló jogszabály Turcsinov ideiglenes államfő tiltakozás hatására már nem írta alá, de ez nem nyugtatta meg a lakosságot. Jacenyuk - átmeneti kormányfő - megismételte, hogy ahol az orosz anyanyelvű lakosság létszáma eléri a tíz százalékot, ott az orosz nyelv is második hivatalos nyelv marad.

Az elnökválasztással nem csökkent a feszültség és Kelet-Ukrajna továbbra is olyan löporos hordó, amely bármikor felrobbanhat. Moszkva többször megerősítette, hogy kész érdemi párbeszédre Porosenkóval. Az orosz elnök május 27-én felszólította Kijevet, hogy azonnal vessen véget a büntető leszámolásnak és állítsa le a beindított katonai megtorlást Kelet-Ukrajnában. Putyin ahhoz is ragaszkodik, hogy a Kijevvel folytatott békés tárgyalásokon Ukrajna keleti tartományainak a választott képviselői is részt vehessenek

(Folytatjuk).

Az ukrán államfő Izraelben szerepelt Ukrajna leggazdagabb zsidóinak listáján

2014.05.30 14:14
Hídfő.net

Jakov Dov Bleich kijevi főrabbi interjút adott az ukrán állami televízióban, ahol elmondta, hogy nem tudja komolyan venni azokat a vádakot, miszerint Ukrajnában a haszid közösség komoly veszélyben lenne, hiszen az államfő szintén zsidó. A rabbi elmondása szerint az államfőnek megválasztott Porosenko régóta személyes kapcsolatot és igen jó viszonyt ápol az ukrán zsidó közösségek vezetőivel. Emellett azt is elmondta, hogy Porosenko igazi neve Valtsman, és tavaly szerepelt a Forbes izraeli kiadásának Ukrajna leggazdagabb zsidóiról készített listáján.

Porosenkot (Valtsmant) akkor sokkolta, hogy megjelent ezen a listán és kérvényezte, hogy távolítsák el a nevét.

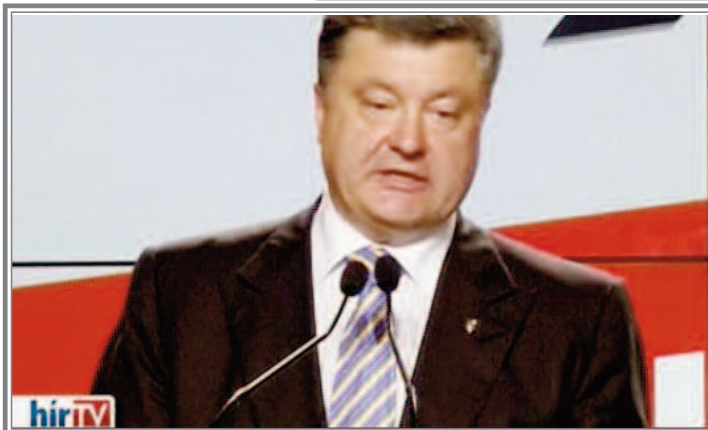
Mielőtt eltávolították a nevét a listáról, a Forbes izraeli kiadása hiánytalanul közölte Porosenko életrajzát, vagyis nem egyszerű névegyezésről van szó. A kiadvány szerint az értékelést több tanulmány alapján, valamint saját forrásból állították össze.

Mint kiderült, a szintén zsidó származású ügyvezető elnök Turcsinov helyett egy újabb zsidó államfőt juttattak pozícióba, miközben a két nép szinte kivétel nélkül zsidóellenes fegyveres erői egymást gyilkolják. Az ukrán Nemzeti Gárda fő ütőerejét a Jobb Szektor alakulatai adják, a dél-keleti régiók népi

milíciái kapcsán pedig a nyugati tudósítók csak azért nem aggatják fel azonnal az antiszemitá jelzót, mert a kommunista

szimbólumok mellett azt nem tudnák hova tenni.

Ukrajnában az államfő a hadsereg főparancsnokaként utasít

tásba adta az általános mozgósítást, melynek eredményeként folyamatosan küldik a frontra a fiatalokat, akik százával halnak meg az államfő utasítására. Porosenko megválasztását követően még agresszívabb offenzívát kezdett az ország dél-keleti részében, és Krím visszafoglalásával fenyegetőzött.

Hogy is volt ez a WTC 7-es tornyával szept. 11-én?

Madrid Windsor Tower

Mandarin Oriental Hotel Fire

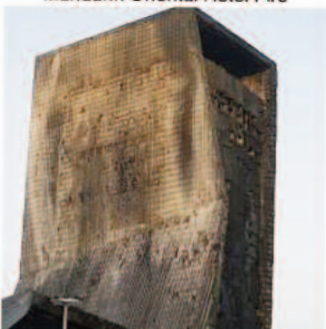
LA Interstate Bank Fire

WTC 7 Fire

remained standing

remained standing

remained standing

not standing, why?

Alois Irlmaier látnok jövődölései

Alois Irlmaier (1894. jún. 8. - 1959. júl. 26.) egyszerű német kútásó és kubikos volt, aki felnőtt életét Freilassingban (Bajorország) élte le. Híressé azzal vált, hogy már fiatal kora óta tisztánlátó képességekkel rendelkezett. A II. világháború után sok német ember vele kerestette meg családját vagy eltűnt szeretteit. Hírneve okán sok ellenséget is szerzett, akik nevéssé akarták tenni és boszorkánysággal is megvádolták. Egyszer egy ilyen ügyben a szövetségi bíróság elé idézték, de amikor Irlmaier elmondta az általa soha nem látott és nem is-

mert bírónak, hogy a bíró feleségén aznap milyen ruha volt és mit csinál a tárgyalással egyidőben, a bíró azonnal felmentette.

Irlmaiert tisztánlátó képességein túl az tette híressé, hogy filmszerű képekben látomásokat közölt az általa nem túl távolinak tartott jövőről. Bár látomásai olyanok voltak mint egy film, a víziókban megjelenő számok sokszor fátyolosan, kódoltan vagy hiányosan jelentek meg. Ennek ellenére okunk van azt feltételezni, hogy Irlmaier a világ egy lehetséges jövőképét vázolta fel.

Kinyilatkoztatásai egy jövőbeni nagy háborúról szólnak. Ezeket a kinyilatkoztatásokat barátja Conrad Adlmaier jegyezte fel Irlmaierrel történt beszélgetései során, amelyeket később könyv formájában tett közzé. Léteznek ezenkívül olyan kinyilatkoztatások is, amelyeket harmadik szemé-

lyeknek, szóban tett. Ezek Adlmaier könyvében nem szerepelnek.

Lássuk hát a kinyilatkoztatókat:

“Mi okozza a háborút?”

“Amikor ez bekövetkezik, a Közel-Keleten háború és forradalom tör ki., ami hirtelen lángol fel. A Földközi-tengeren nagy haditengerészeti erők néznek ellenségesen szembe egymással - a helyzet rendkívül feszült. De a gyújtószikra a Balkánon gyullad be. Látom egy “magas valaki” bukását, egy véres tör fekszik mellette - hatás hatást követ.”

“A harmadik világháború eljön, de, hogy melyik évben, azt nem tudom megmondani.

“Két férfi meggyilkol egy magasrangú harmadikat. Őket más emberek fizetik.”

“A harmadik meggyilkolása megtörtént. Ezután kezdődik a háború.”

“Az egyik gyilkos egy kicsi fekete ember, a másik kicsit magasabb világos hajjal. Úgy gondolom, ez a Balkánon fog megtörténni, de ebben nem vagyok biztos.”

“A háborút megelőző év nagyon gyümölcsöző lesz, sok gabona és gyümölcs fog teremni. A harmadik meggyilkolása után egyik napról a másikra elkezdődik minden. Igen világosan látok három számot, két nyolcast és egy kilencet, de, hogy ezek milyen időpontot jelölnek, azt nem tudom megmondani. A háború napkeltekor kezdődik, egy esős éjszakát követően, röviddel az aratás ideje után. Mig a bajorok egy fogadóban kártyáznak, furcsa, idegen katonák néznek be az ablakokon és az ajtókon. Egy teljesen fekete menetoszlop fog keletről érkezni. Minden hirtelen és gyorsan történik. Az Arany Városból (Prága) indul ki minden. Az első féreg a Duna két vizétől északnyugatra a svájczi határig megy. Regensburgnál nem áll többé híd a folyón, de a délnek nem jönnek el a két víztől. A második nagy nyomulás Szászországon keresztül nyugatra a Ruhr-vidék ellen lesz. A harmadik katonai hadoszlop

északnyugatról Berlinen keresztül nyugatra halad. Mindannyian nagyon sebesen és gyorsan haladnak. A Dunától a tengerpartig a Szürkék által lesz ellenőrizve. Két menekülő csoport átkel a folyón, de a harmadik elveszik az ellenség által körülveve. Münchennek, Dél-Bajorországnak és Ausztriának nem kell félni.”

“Az ellenség központja egy vörös tetejű kolostor, amelynek oltára északra néz [Freyung?].”

“Akkor hatás hatást követ. Megerősített egységek menetnek Belgrádba majd tovább Olaszországba. Ezt követően három páncélos ék halad előre azonnal villámgyorsan a Dunától északra Nyugat-Németország fölött a Rajna felé - minden előzetes figyelmeztetés nélkül. Ez az eset olyan váratlanul fog történni, hogy a lakosság teljes pánikban fog menekülni nyugatra. A rengeteg gépkocsi eltömíti az utakat - jobb lett volna ha otthon maradtak volna vagy nem a főutakat használnák. Bármit, ami akadályozza a tankok haladását az autópályákon, eltapossák. Alig marad valami Frankfurt nagy városából. A Rajna völgyét pusztítják...főleg a levegőből.”

“Látok három harcoló alakulatot érkezni: az alsó alakulat az erdőn jön keresztül, de aztán felhúznak északnyugatra a Duna mellé. A határvonal például Prága, a Bajor-erdő és északnyugat. A második alakulat keletről nyugatra jön Szászországon keresztül, a harmadik északkeletről délnyugatra. Látom a Földet magam előtt, mint egy labdát, amelyen repülőgépek kötelékek lépnek ki (kirepülés), amelyek most felszállnak, mint fehér galambok raja a homokból. Az orosz nem áll meg sehol, amíg a három ék halad előre. Éjjel és nappal futnak előre a Ruhr-vidék elérése érdekében, ahol sok gyár és kohó van.”

“A második alakulat Nyugatra megy Szászországon keresztül a Ruhr-vidék felé, pontosan olyan, mint a harmadik, amelyik északkeleten, Berlinen keresztül megy nyugat felé.”

ÚJSÁGÍRÓ TANFOLYAM

A Független Újságírók Szövetsége

Ismét indítja akkreditált

Újságíró tanfolyamát, melyre nemzeti

gondolkodású leendő kollégák jelentkezését várja

Érdeklődni lehet: 06 30/ 525-6745

Email: elnok@fusz.hu

Az őszi tanfolyamra való jelentkezés feltételei:

18.életév betöltése, érettségi megléte

A tanfolyam 160 órás, akkreditált képzés.

Teljes költség 105.000,-Ft + 15.000,-Ft vizsgadíj.

Az előadások szombati napokon vannak.

Jelentkezés az elnok@fusz.hu e-mail címen, vagy a 06-30 525-6745-ös telefonszámon.

A tanfolyam kezdéséről, az előadások időpontjáról és pontos helyszínéről a hallgatók a tanítás megkezdése előtt részletes tájékoztatást kapnak.

Független Újságírók Szövetségének Elnöksége

“A visszavágás azonnal megérkezik a nagy vízen keresztül. Azonban a sárga sárkány megszállja Alaszkát és Kanadát ugyanebben az időben. De a bosszú megérkezik, nincs megsze...”

“Látom a Földet, magam előtt, mint egy labdát. Amellett, ahol a fehér galambok felrepültek, egy nagyon nagy szám emelkedik ki a homokból. És akkor sárga por kezd hullani egy vonalban. Ez akkor kezdődik, amikor az Arany Város (Prága) elpusztul. Mint egy sárga vonal fog felmenni az öbölpart városig. Tiszta éjszaka lesz, amikor elkezdik kiszórni. A tankok még haladnak, de akik a tankokban ülnek, teljesen feketévé válnak. Ahol ez leesik, minden meghal, nem lesz sem fa, sem bokor, sem szarvasmarha, sem fű. Minden elszárad és megfeketedik. A házak megmaradnak. Nem tudom mi ez, így nem tudok róla beszélni. Ez egy hosszú vonal. Aki keresztül megy ezen a vonalon, meghal. Az alakulatokban minden lerobban. Északra kell menniük. Mindent eldobnak, ami náluk van. Senki nem tér vissza többé...” “A repülőgépek a sárga port a Fekete-tenger és az Északi-tenger között dobják le. Így egy halálos csík keletkezik a Fekete-tengertől egyenesen az Északi-tengerig, olyan széles, mint fél Bajorország. Ebben a zónában nem tud többé fű nőni, az emberi életről nem is beszélve. Az orosz utánpótlás megszakad.”

“Galambok raja emelkedik ki a homokból. Két kötelék eléri a csatateret nyugatról délnyugatra. A századok északnak fordulnak és elvágják a harmadik hadsereg vonulását. Rengeteg láncfalpas van ott keletről. De a láncfalpasokban mindenki meghal azonnal, a járművek még gördülnek, de sorban fokozatosan megállnak automatikusan. Itt a pilóták szintén kiszórják kis fekete, kb. 25 cm-es dobozokat. Ezek sátni dobozok. Felrobbannak, mielőtt elérnék a talajt és zöld meg sárga füst vagy por szóródik ki belőlük. Bármilyen érintkezik vele, ha-

lott lesz, akár ember, akár állat, akár növény. Egy évig semmilyen élő dolog nem léphet be erre a területre, különben a legnagyobb halálos veszélynek teszi ki magát. A Rajnánál a támadást végül visszaverik. A három hadseregből egyetlen katona sem tér haza többé. Rengeteg halott lesz ott...fekete testek ezrei, a rothadó hús leesik a csontokról.”

“Aztán egy magányos repülőgép érkezik keletről. Ez veti a “semlegesítő”-t Angliánál a nagy vízbe. A víz egy nagy darabban megemelkedik, olyan magasra, mint egy torony, majd visszahullik. Egy földrengés és egy hatalmas hullám keletkezik, ami elönt mindent. Elsüllyed Anglia egész területe és az európai partok Berlinig, kivéve néhány hegycsúcsot. A tengerparti országok nagy veszélyben lesznek, a hullámok olyan magasak lesznek, mint egy ház, habosak lesznek és a víz a mélyben főni/formni fog. A szigetek eltűnnek és éghajlatváltozás lesz.”

“Ezzel párhuzamosan egy új föld emelkedik ki, amely már korábban létezett (Atlantis). Három nagyváros viszont elsüllyed. Az egyiket (London) a tenger lerombolja, a másikat (New York) olyan magasan lepi el a tenger, hogy csak a templomtornyok(?) látszanak ki, a harmadik (Róma) összeomlik.”

“Olaszországban is rossz dolgok történnek. A papokat hat kivételével megölik, a pápa elmenekül.”

“Aki a Duna déli részén él, nem kell aggódnia az oroszok miatt, a Watsman hegyek és Wendelstein közt élő embereknek sem kell aggódnia, el lesznek zárva.”

“A háború alatt eljön a nagy sötétség, amely 72 órán át tart.”

“Egy kiáltás hatására villámlás és mennydörgés tör ki és egy földrengés megrázza a Földet. Ne menjenek ki akkor a házakból, ne gyűjtsanak fényeket, kivéve a gyertyát, minden mást oltsanak el. Aki belélegzi a port, görcsöt kap és meghal. Ne nyissák ki az ablakot, borítsák be

teljesen fekete papírral. Minden nyílt víz mérgező lesz és minden étel is, ami nincs teljesen lezárva. Az üvegben lévő ételek is, mivel az üveg nem védi meg az ételeket. Kint a halál a por miatt körbejár, rengeteg ember fog meghalni. 72 óra múlva mindennek vége lesz. De ismétlem: ne menjenek ki a házból, ne nézzenek ki az ablakon és tartsák égve a gyertyát. És imádkozzanak. Ez alatt az éjszaka alatt több ember fog meghalni, mint az előző két háborúban összesen.”

“Ne nyissák ki az ablakokat 72 órán keresztül. A folyókban olyan kevés víz lesz, hogy könnyedén át lehet kelni rajtuk. A szarvasmarhák elhullanak, a fű sárgává és szárazzá válik és a hullák sárgává és feketévé válnak. A halál felhőit a szél hajtja kelet felé.”

“A város vastoronnyal (Párizs) a saját népe áldozatává válik. Mindent felgyújtanak. Forradalom lesz és minden vadul történik. A város ég. De ezt saját népe okozza, nem azok az emberek, akik keletről érkeznek. A szigetek a tengerpart előtt elsüllyednek, mivel a víz nagyon vad. Nagy lyukakat látok a tengerben, amelyek feltöltődnek, amikor a hatalmas hullámok visszatérnek. A gyönyörű város a kék tenger partján majdnem teljesen elsüllyed a tengerben, a mocsokban és a homokban, amelyet a tenger kilök magából.”

“A müncheni emberekkel nem sok fog történni, de lesz egy kis nyugtalanság. Nagy éhínség lesz és az emberek elveszik a gazdáktól az állatokat. A gazdák ezután megvédik magukat, különben mindent ellopának tőlük.”

“Ezzel egyidőben fellép egy nagy ember és a háború ezen a ponton véget ér. Az egész dolog nem fog sokáig tartani.” “A hét tegnapi szakállas népe fogja teljesen befejezni a háborút és ellenségeik menekülni fognak. A folyóparton fognak táborot verni és kétségbeesetten harcolnak. Ott azonban meg fognak semmisülni, erejük megtörik és alig

marad közülük valaki, aki hazatér, hogy elmondja a vereséget.” “Látok egy hármast számot, de, hogy ez három nap, három hét vagy három hónap, azt nem tudom.” “Oroszországban új forradalom és polgárháború tör ki. Olyan sok lesz a halott, hogy nem tudják eltávolítani az utcákról. Az orosz emberek elkezdnek hinni Krisztusban és a Keresztet újra tisztelni fogják.” “A vezetők megölik magukat és a vérben a bűnök eltörölődnek. Látok egy vörös tömeget sárga arcokkal keverve. Látok egy totális felkelést, borzalmas mérszarlást és fosztogatást. Azután ők eléneklik a Húsvéti Dalt és gyertyát gyújtanak Mária arképe előtt” “A kereszténység imáinak erejével ez a Poklon Kivüli Szörnyeteg meg fog halni és a fiatalok nagy része elkezd újra hinni Isten Anyjának közbenjárásában.” “Ezt követően a pápa visszatér és elénekli az első nagy Te Deum-ot a kölni Dómban. Majd megkoronáz három királyt, a magyart, az osztrákot és a bajort. A bajor egy öregember lesz fehér hajjal, aki bőrnadrágot visel. Kezdetben éhínség lesz, de aztán a Duna szintje újra a régi lesz és annyi zöldséget és gabonát hoznak fel a Dunán délről, hogy mindenkit etetni tudnak. Az ősi koronát délen újra tisztelni fogják” “Az éghajlat közben megváltozik és melegebb lesz. Bajorországban könnyen megterem majd a déligyümölcs és a szőlő. Akkor mindenki oda megy ahová csak akar és mindenki ott tud élni, ahol akar, mindenkinek annyi földje lesz, amennyit meg tud művelni. A Duna északi és keleti részén élő embereket áttelepítik. A kolbász lefolyik a tányérokra, olyan bőség lesz. Ezután, hosszú, boldog időszak jön el. Akik megérik nagyon boldogok lesznek és szerencsésnek tartják majd magukat. De az embereknek onnan kell elkezdenni, ahonnan nagyapáik elkezdtek.”

Olvasd tovább:

http://www.uzenetek.eu/blog/alois-irlmaier-latnok-jovendolesei-/?honnan=Nemzeti_Hirhalo

Dr. Ilkei Csaba: ügynök jelentések és ami azokon túl történt (IV.)

Antallék besúgói, fenyegetőzés öngyilkossággal, levelek Kádár Jánoshoz és Grósz Károlyhoz

Sorozatom III. részét két kérdéssel fejeztem be, miután hangsúlyoztam:

A két Antall - a volt miniszter és a leendő miniszterelnök - életét megkeserítették az állambiztonsági hálózati személyek. Elsősorban az ifjú Antall volt a célpont, a III/III sokáig figyelte, lehallgatta, zaklatta, ellenzéki tevékenységét megtorolta, állásából elbocsáttatta. Ügynökei közül többekre gyanakodott, másokra álmában nem gondolt, csak miniszterelnökként szembesült a valósággal, amikor elé tették a róla vezetett dossziékat. Mégsem miattuk, s nem is a retorziókért akart öngyilkos lenni. Akkor hát miért? S kik voltak környezetében azok a beszerzett besúgók, - kiscsajda politikusok, tanártársai, tanítványai -, akiknek sikerült kijátszani amúgy éber és gyanakvó természetét?

Minősítés törölve! 1960 augusztus 5

Szigorúan Titkos! KÖZÖSSÉGEN FONTOS! 8058-797-6

Családi neve: Kiss György Sándor

Utónév: ...

Előd neve (korábbi neve): ...

Születési éve: 1931

Születési helye: Budapest

Anyja neve: Kerekes Margit

Foglalkozása: tanár

Munkahelye: XV. Dozsa Gy. gimn.

Lakcíme: V. Kossuth L. u 11/1

Nemzeti viszonyai: nem volt

Nemzeti viszonyai: felsz. után: egyetem

Iskolai végzettsége: felsz. után: P.k.

Pártállása: felsz. után: P.k.

Szociális származata: értelmiségi

Allampolgársága: magyar

Nemzetisége: magyar

Milyen kategóriához tartozik: áll. forr. tevékenys.

A beszerzés ideje: 1960 augusztus 5

A beszerzési vétele (név, rangf., osztály): BRFK V. P. P. I. R. S. Z. S.

aláírás: ...

Osztályozás: Ügynök / Terhelő

A beszerzés alapja: (ARVAI ügybe)

A foglalkoztatás vonala: R. E. L. O.

Felnevelő: "Káta György"

Mélt. 1960 VIII hó 8. nap.

Ittjén adta: 1951.12.3.

Dosszié szám: H-25130

Irattári szám: H-1872

osztályvezető: ...

A dosszié átadásának megjelölése

Mélt.	Szerv. - osztály, Op. tiszt neve
1960 VIII. 8.	BRFK POL NY O V/
1960 VIII. 17.	2. osztály O. E. J. S. S.
1960 VIII. 27.	2. osztály A. J. S. S.
1960 VIII. 28.	2. osztály A. J. S. S.
1970 VIII. 21.	BRFK. Pol. Pollacsek öngy.

ABTL - 2.2.2.1 81481 Kiss György 6-os kartonja 81481 ABTL - 2.2.2.

Kezdjük az utóbbiakkal.

Antall József

Antall József besúgói

- "Káta György", "Kovács Jenő": Kiss György
- "Budai", "Buday": Pártay Tivadar
- "Egri Gyula": Mikus Gyula
- "Kerekes János": Huszár Ferenc
- "Kiss István": Rácz Gábor
- "Vadász": Szolnoki István

- "Faragó", "Roger": Frank György

- "Pásztor István": Páll Tibor

- "Róka", "Rába": Balogh György

- "Fábián József": Farkas László

- "Keleti": Kelemen Sándor

- "Erdélyi": Szentiványi József

- "Varga Sándor", "Meszlényi" (?): Dömötör László

- "Somló": Simonyi Sándor

- "Erdősi", "22/24": Kálmán Szilviusz György

- "Zólyom Tivadar": Zilahy Tibor

- "Sándor Imre": Szanyi István

- "Erős János": Fischer János

Nem azonosítható:

- „Polgár Pál”

- „Bodrogi Kálmán”

- „Földes” [nagyon valószínű, hogy Fillér Lászlóról van szó]

Mikus Gyula az állambiztonsági nyilvántartásban

Besúgó, akikre a miniszterelnök nem gondolt

“Kátai György”, “Kovács Jenő”: **Kiss György** (1931. december 7, Budapest, Kerekes Margit)

Általános, középiskolai és főiskolai tanár, pszichológus. Ifj. Antall József gimnáziumi osztálytársa, majd tanártársa, bizalmas barátja. Csaknem 30 éven át jelentett Antallról. 1960-ban szervezte be a budapesti politikai rendőrségen Papp Imre r. százados terhelő adatok alapján. Szinte kizárólag “Árvai” célszemély (Ifj. Antall József fedőneve) felderítésére, megfigyelésére foglalkoztatták.

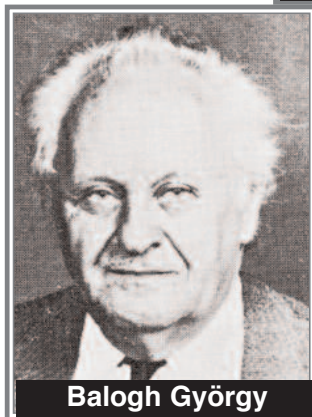
Még akkor is jelentett barátjáról, amikor átmenetileg (1963-64) a BM III/IV, a katonai elhárításhoz került. 1964-től 1969-ig a BM III/III-4, a kulturális elhárítás vette át. 1969 decemberétől családi körülményei miatt 9 hónapra megszabadult az állambiztonsági kötelektől, de 1970. augusztus 21-től már ismét a BRFK politikai rendőrségének dolgozott egészen a rendszerváltásig.

1990 májusában Antall maga

melé vette a miniszterelnökségre, ahol a sajtó és média ügyekért felelt. Lelepleződésekor Antall megbocsátott neki, de igazából ez viselte meg a legjobban, még abban az évben szívinfarktust kapott, s visszatért az egyetemre (BME). 1998. december 26-án hunyt el.

“Egri Gyula”: **Mikus Gyula** (1930. július 24, Szeged, Vasek Angéla)

Főiskolai tanár, Antall tanártársa a Toldy Ferenc Gimnáziumban, kapcsolatukat többen publikálták már. Közbiztonsági őrizetbe

Balogh György

vétele után 1957 május 20-án terhelő adatok alapján szervezte be ügynöknek Rózsa László rendőr nyomozó százados a Kistarcsai Internálótáborban. Jelentései 7 dossziében olvashatók az Állambiztonsági Szolgálatok Történelmi Levéltárában.

Előbb a budapesti ifjúságvédelmi elhárítás (1958), majd a BM III/III-2 foglalkoztatta (1966), végül visszakerült a BRFK-ra (1967), amellyel azért szűnt meg a kapcsolata 1974. január 4-én, mert belépett az MSZMP-be. 2002-ben halt meg.

Veszprémben. 1947-48-ban Dobi István országos elnök titkára, titkárságának vezetője, majd főtítkárhelyettes. 1956 októberében a párt ideiglenes intéző bizottságának titkára. 1989-ben ügyvezető alelnök, az FKGP politikai bizottságának tagja. 1990-ben a párt budapesti listájáról, balatonfüredi leánya az országos listáról kerül a parlamentbe. A Honvédelmi Bizottság elnöke.

Mindvégig a kisgazdapárt áruló baloldallához tartozott, amely a jobb oldalon maradt politikusokkal szemben a kommunisták utasításait hajtotta végre Dobi, Ortutay, Barcs, Pesta, Mihályfi, Dancs, Oltványi és Bognár útján. Még állambiztonsági kapcsolattartó tisztjei is karrierista, törtető, önérdékű, gátlástalan, jellemetlen embernek tartották.

Állambiztonsági hálózati

Balogh György az állambiztonsági nyilvántartásban

“Róka”, “Rába”: **Balogh György** (1919. március 19, Debrecen, Garay Mária)

Okleveles közgazdász, kereskedelmi középiskolai tanár, könyvvizsgáló. Az Antall család régi ismerőse. 1938-ban lépett be az FKGP-be, ahol 1945-től 1948 őszéig főállású politikus. Szervező titkár Zala megyében, ügyvezető elnök

nyilvántartása szerint 1957 augusztus 30-án szervezte be a BM Politikai Nyomozó Főosztályának II/5-a alosztályáról Zalai Emil r. nyomozó százados hazafias alapon az FKGP jobboldali szárnya ellen “Róka” fedőneven. Am egy fent maradt jelentés szerint a BM III/III-3 osztályának vezetője: Agócs István r. alezredes 1968-ban azt írja Baloghról, hogy, már “1956-tól 1959-ig tényleges segítséget nyújtott, mint ügynök a

Rác Gábor

volt FKP jobboldali elemeinek felderítésében.” Egy 1957. novemberi ügynöki jelentés még inkább leleplezi Baloghot: “...az ellenforradalom idején nagy szolgálatokat tett a BM-hez tartozó embereknek, hogy Budapestről ki tudjanak menni vidékre... kiszagdapárti igazolványokat adott nekik, s hogy vidéken nyugodtan dolgozhassanak, pártszervezéssel bízta meg őket...de ezek az emberek nem kiszagdapártiak voltak.”

1960-ban átmenetileg kizárták a hálózatból, mert egyfelől “hírszerző lehetősége leszűkült karrierista jellemvonása miatt”, másfelől “gyanú ébredt munka-

helyén dolgozóitársai között személyét illetően”, tehát dekonspirálódott. 1982-ben azonban újra beszervezte a BRFK III/III-a osztálya, amelynek a rendszerváltásig dolgozott.

Balogh gyakran megfordult Antallék lakásán, felderítve a család kapcsolatait, terveit, szándékait, szervező munkáját. S noha szembe került id. Antall Józseffel és Kovács Bélával, sőt Pártay Tivadarral is (“Budai” ügynök), ennek ellenére sem gyanakodott rá ifj. Antall, aki a párt reményteljes fiatal korosztályának egyik olyan tagjaként tartotta számon, akire a jövőben fontos feladatok bízhatók.

Az ügynök az MSZMP Központi Bizottságában meglévő kapcsolataival íratta felül az állambiztonság kritikáját, s annak fegyelmező szándékát. Antall József sem tett ellene az 1990-1994-es első parlamenti ciklusban, amikor az ügynök a Honvédelmi Bizottság elnöke volt, azon belül az ifjúsági nevelési, oktatási, polgári védelmi és a hadiipari üzemek privatizációjával foglalkozó albizottság tagja.

lési, oktatási, polgári védelmi és a hadiipari üzemek privatizációjával foglalkozó albizottság tagja.

“Kiss István”: **Rác Gábor** (1940. március 24, Nyíregyháza, Lázár Jozsefin) Televíziós gyártásvezető, rendező, producer, szerkesztőség-vezető az MTV-ben (1964-2001), vadászkamara-i tisztségviselő 1997-től. A pályáját is meghatározó hobbi: a lepkegyűjtés, a fényképezés, a természetfilm készítés és a vadászat.

Antall József tanítványa az Eötvös Gimnáziumban, személyes kapcsolat fűzte tanárához, a lakására is feljárt. 1956-ban fegyvert szerzett, Antall Józseffel és Tarr Pállal részt vett az Országos Levéltár lefoglalásában: a kapuban őrt állt. Tagja volt a Kiszagdapárt Semmelweis utcai épülete őrségének is.

1962. február 26-án szervezte be hazafias alapon, “Kiss István” fedőnéven a BRFK Politikai Nyomozó Osztályának a belső reakciót elhárító V/b alosztályáról Kis József r. főhadnagy. 1962 és 1974 között foglalkoztatta még a BRFK Politikai Nyomozó Osztályának III/b csoportja, Cecó Imre r. őrnagy, továbbá a III/a csoportja, Kiss Géza r. hadnagy és a BRFK III/III-B alosztálya, Szebeni Sándor r. őrnagy.

Rác Gábor jelentési területe: volt tanára Antall József és annak környezete, kapcsolatai, a kultúra, az ifjúság és a Magyar Televízió. Teljes mértékben élvezte Antall bizalmát, így rendszeresen megfordul lakásán, feltérképezi és lerajzolja munkahelyét, a behatolás lehetséges módját hivatálába, de lerajzolja Antall egy másik közeli tanítványának: Szebellédy Gézának (fotoripporter, később az MTI vezérigazgató-

helyettese) a lakását is. Jelentéseiből árnyalt, másutt nem olvasható emberi vonások is kiderülnek Antallról, nem mindig az előnyére. (ÁBTL 3.1.2. M-35302 + 1)

A Magyar Televízió munkatársairól, köztük közelebbi munkahelye: a Natura szerkesztőségében dolgozókról és a produkciókban részt vevőkről számos jelentése olvasható 1974-ig, amikor azért szakad meg együttműködése a politikai rendőrséggel, mert belép az MSZMP-be és ezzel maga mögött hagyja az állambiztonsági hálózati személyként eltöltött 12 évét.

1997-től vezető állás tölt be: az Országos Magyar Vadászkamara Fővárosi és Pest megyei területi szervének elnöke, a közeli múlttól tiszteletbeli elnöke.

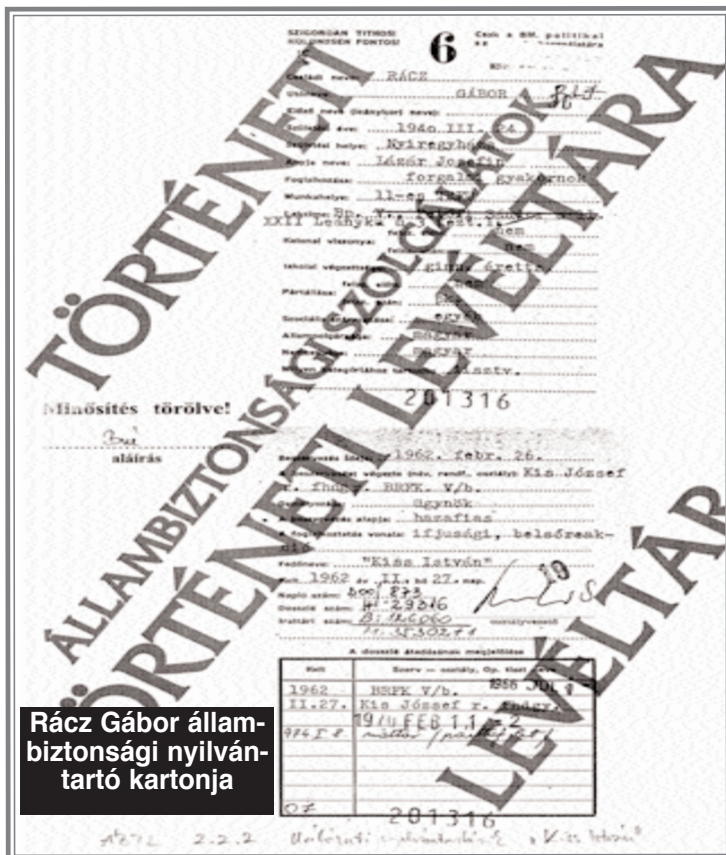
Ifj. Antall József főbe akarta löni magát

1960 szeptember közepén Ortutay Gyula hosszas személyes beszélgetésben azt kérte id. Antall Józseftől, hogy írjon egy cikket a Magyar Nemzetbe az

Ortutay Gyula

ENSZ Közgyűlése által ismét napirendre tűzött „magyar kérdésről”, amelyet 1957 óta erőltetnek a nyugati nagyhatalmak, mindenkor elítélve a Szovjetuniót és a Kádár rezsimet. Ortutay nyíltan és határozottan azt várta Antalltól – akit Kovács Béla halála után egyesek a Kiszagdapárt legtekintélyesebb politikusának tartottak -, hogy foglaljon állást a „szocia-

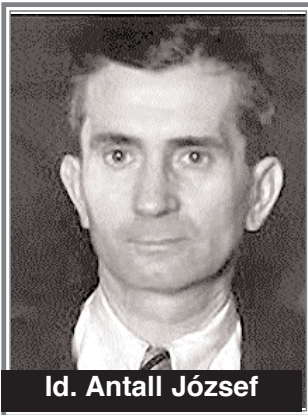

Rác Gábor állambiztonsági nyilván tartó kartonja

lista rendszer” mellett, védje meg a baráti Szovjetuniót és bírálja az amerikaiak folyamatos „mesterkedéseit.” Ortutay elhúzta a politikai mézesmadzagot a volt miniszter előtt – akinek szüntelen óvatos lavírozására, a mindkét oldalnak megfelelni akaró kényszeredett magatartására már többször utaltam -, s nyomatékosan hangsúlyozta: állásfoglalásával biztosíthatná családja nyugalma, saját miniszteri nyugdíját és fiát sem tenné ki további zaklatásnak.

Folytassuk innen az eseményekről legrészletesebben beszámoló „Egri” jelentésével. Az ügynök 1960. szeptember 22-én jelenti „Árvai” ügyében („Árvai” volt a célszemély ifj. Antall József fedőneve) a BRFK Politikai Nyomozó Osztálya V/b. csoportjának egyebek között a következőket.

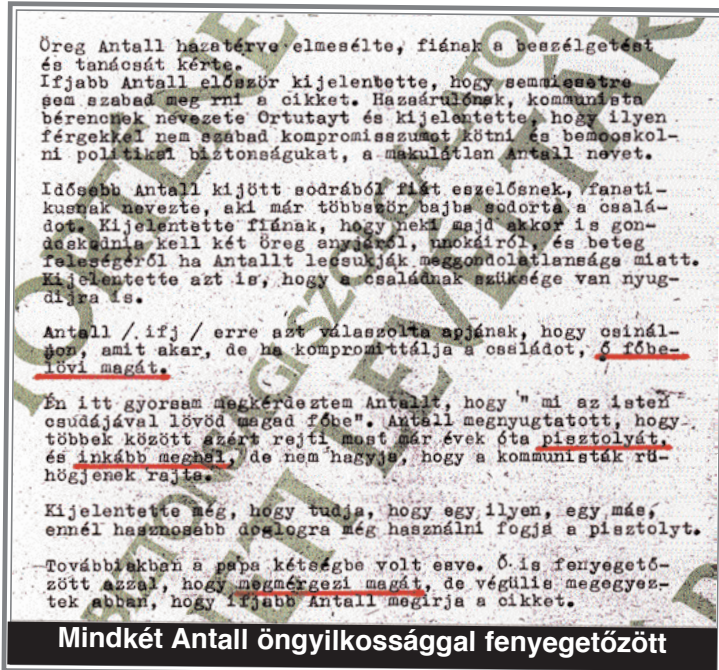
Id. Antall József

(ÁBTL. 3.1.5. O-11386/2)

„Ortutay szerint Antall cikket sokan tekintenek példának, mert Kovács Béla halála után sokan mennek utána a régi ismert tartózkodó kisgazdák közül. Ortutay kérte Antallt, hogy írja be a cikkbe azt is, hogy antifasiszta ellenállói volt és 1947-ben itthon maradt, mert a népdemokráciától várja hazájának jobb sorsát.

Az öreg Antall hazatérve elmesélte fiának a beszélgetést és tanácsát kérte. Ifjabb Antall először kijelentette, hogy semmi esetre sem szabad megírni a cikket. Hazaárulónak, kommunista bérencnek nevezte Ortutayt és kijelentette, hogy ilyen férgelékkel nem szabad kompromisszumot kötni és bemocskolni politikai biztonságukat, a makulátlan

Antall nevet. Idősebb Antall kijött a sodrából és fiát eszelősnek, fanatikusként nevezte, aki már többször bajba sodorta a családot. Kijelentette, hogy neki majd akkor is gondoskodnia kell két öreg anyjáról, unokáiról és beteg feleségéről, ha fiát lecsukják meggondolatlansága miatt. Kijelentette azt is, hogy a családnak szüksége van a nyugdíjára is.

Mindkét Antall öngyilkossággal fenyegetőzött

Ifj Antall erre azt válaszolta apjának, hogy csináljon amit akar, de ha kompromittálja a családot, ő főbe lövi magát.

Én itt gyorsan megkérdeztem Antallt, hogy „Mi az Isten csudájával lövöd magad főbe?” Antall megnyugtatóan, hogy többek között ezért rejti most már évek óta pisztolyát, s inkább meghal, de nem hagyja, hogy a kommunisták röhögjenek rajta.

Kijelentette még, hogy tudja, egy másik, ennél hasznosabb dologra még használni fogja a pisztolyt.

A papa kétségbe volt esve. Ő is fenyegetőzött azzal, hogy megmérgezi magát, de végül is megegyeztek abban, hogy ifjabb Antall megírja a cikket.

(A tragikusnak ígérkező veszekedés akkor fordult megegyezésbe, amikor ifj Antall nővére: Edith, azaz Héjji Lászlóné, meggyőzte öccsét a cikk megírásának elkerülhetetlenségéről. Antall innen már tudta a célt:

oly langyosan kell fogalmazni, hogy az kevés legyen a hatalomnak, s ezért közlésre alkalmatlannak találják majd a cikket. Megj.: I.Cs.)

Antall saját elmondása szerint olyan cikket írt, amely teljesen langyos volt, nem foglalt sehol sem kifejezetten állást, de aki a cikket olvassa és látja alatta az Antall nevet, szerinte megérti, hogy az komor, keserű, mert

az ügynöknek, aki más helyütt így emlékszik tartalmára:

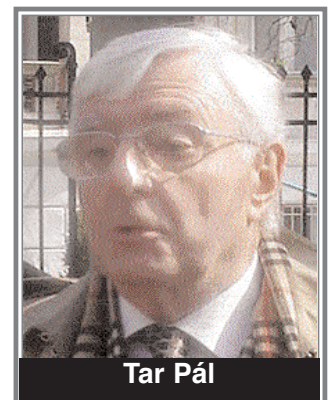
„A cikk címe: „Így látom...” Az elején Antall kifejti, hogy ő nem kommunista, s ennek igazolására leírja eddigi polgári politikai pályafutását, majd áttér az 1945 utáni nemzetközi helyzet taglalására. Lényege az Egyesült Államok külpolitikájának bírálata. Külügyminisztériuma csak bujtogatta Kelet-Európa népeit a kommunizmus ellen, s utána nem tett semmit, sőt még az atombomba hegemoniáját is kiengedte a kezéből. Nem barátja a Kelet-Európai népeknek, ahogyan ezt burkolt formában Walter Lippmann, az ismert amerikai publicista is megírta Az Egyesült Államok külpolitikája című, 1946-ban megjelent művében. (Antall ezt a könyvet is kedvenc olvasmányai közé szokta sorolni.) A nemzetközi helyzet ilyenén értékelése közben eljuttatott Európa problémáihoz is és itt De Gaulle erős Európája mellett tör lándzsát, ki-

fejtve, hogy ő majd megoldja a problémákat... Ezután a New-York Times-i hangulatot sugárzó kritika után néhány szóban megemlékezik Antallról, hogy 1945 óta szép fejlődésen ment át az ország. A parasztságnak vannak problémái, de ő akár csak még életében Kovács Béla ennek jobbra fordulásában bízik. Kitér a végén arra, hogy milyen örültség az USA részéről Hruscov és Kádár mozgáskorlátozása és hogy gyakorlati

a magyar élet pusztulását és kiűtöltségét fejezi ki. A cikk élesen támadta Amerikát, amiért kihasználja és becsapja a fiatal és tehetetlen európai államokat... tehát lényegében jobbról támadta az USA-t.

A cikk első változatát előlvasva Antallék lakásán Ortutay küldötte, aki sok dolgot kifogásolt, határozottabb színvállásra hívott fel, kijelentve: Kovács Béla emléke is kötelezi erre Antallékat. Az átírt, javított cikk néhány mondatban megemlékezett arról, hogy 1945 után szép fejlődésen ment át az ország, a parasztságnak vannak problémái, de id. Antall, akárcsak még életében Kovács Béla ennek jobbra fordulásában bízik. Antall baráti köréből néhányan ott sürgölődtek tanácsaikkal az átírásnál, vitakoztak a befejezése előtt, majd beküldték a cikket a szerkesztőségbe.

[A cikk 9 gépelt oldalból állt, amelyet ifj. Antall átadott

Tar Pál

szempontból semmi jelentősége a magyar ügy felvételének az ENSZ-be.]

Az ügynök így folytatta:

Antall szerint lehet, hogy meg sem jelenik, mert nem találják elég hatásosnak, s félnek, hogy a vártnál ellentétebb hatást érnek el vele.

A számítás bevált: a szerkesztőség hiányolta a kellő aktivitást, a kiállást a rendszer mellett, s ezért nem közölte a cikket. Néhányan a bábáskodó barátok közül hibáztatták Antallt a merevsége miatt, megakadályozva ezzel apja békülékeny támogatását a rendszer iránt.

Ifjabb Antall titokban örült annak, hogy a cikk nem jelenik meg, mert szerinte ez azt mutatja, hogy nem sikerül összeropantani a gerincüket. Esetleg félünk kell attól, mondta, hogy ezután jobban ránk szállnak és megosztják apám nyugdíját.

Megjegyeztem, hogy talán jó lett volna neki is kimenni Franciaországba, s most nyugodtan elhárítaná ott, mint Tar, nem volna gondja, pénzét gyűjtene.

Kifejtette, hogy Tar nem egyszerűen pénzt szeretni ment Franciaországba, ennél ő jobb hazafi. Szerinte eddig is felhasználta pénzét és kapcsolatait utazásokra és munkára. Elmondta, hogy Tar azt üzent nekik a mennyasszonyával, vigyázzanak magukra, ne kövessenek el megfontolatlan ságot. Soha nem fog róluk megfélekedezni.

Visszatérve a cikkre, Antall kijelentette: ez a gazember Hruscsov mindent megpróbál, hogy felforgassa a helyzetet. Nem is nagyon okosan csinálja. Csak az a kiábrándító, hogy Amerika még nála is ostobább és mindig beugrik minden útszéli veredésbe. Kijelentette: Ortutay Gyula kérte, reagálnak személyesen Hruscsov ál-

laspontjára és foglaljanak állást. Antall megnyugtatóan, hogy ilyen árulásra, a szovjet magasztalására sem ő, sem az apja nem lesz hajlandó."

A jelentést vette:

Kállai Lili r. százados

Értékelés:

...idős Antall felszólításra a Magyar Nemzetnek írandó cikkével kapcsolatban jellemző az a késhegyre menő vita apa és fia között, amelyben öngyilkossággal fenyegetőznek. „Egri” helyesen használta ki az adott helyzetet, amikor visszakérdezte Antallt, hogy mivel lövi magát fejbe. Antall itt megerősítette, hogy van eldugva fegyvere, amit bármikor elővehet.

Intézkedés:

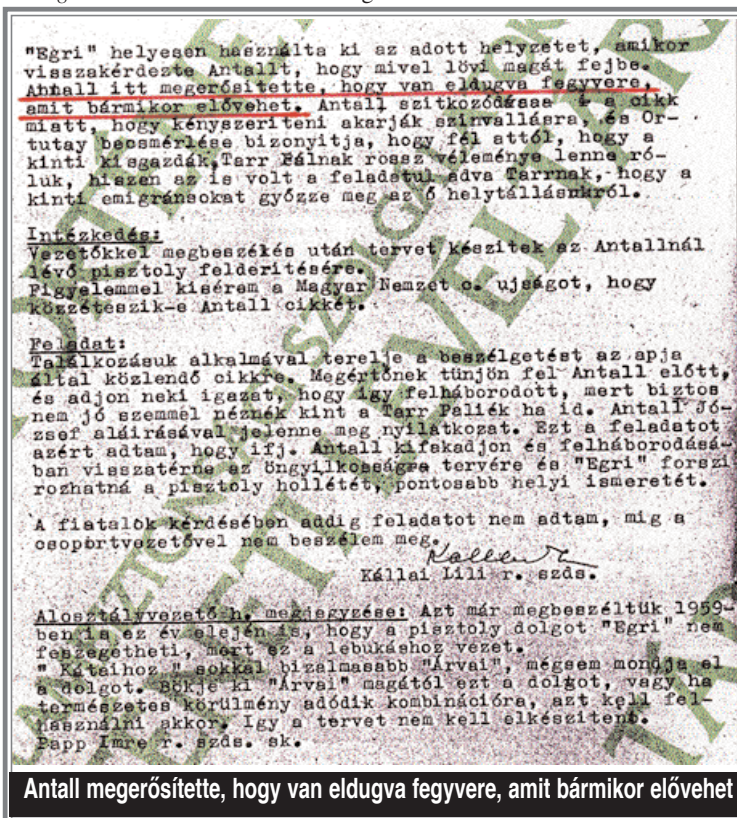
Vezetőkkel történő megbe-

adtam, hogy ifj. Antall kifakadjon és felháborodásában visszatérjen az öngyilkosság tervére, s „Egri” forszírozhatná a pisztoly hollétét, pontosabb helyi ismeretét.

Az alosztályvezető h. megjegyzése:

Azt már megbeszéltük 1959-ben és az év elején is, hogy a pisztoly dolgot „Egri” nem fessegetheti, mert ez lebukáshoz vezet. „Kátai”-hoz sokkal bizalmasabb „Árvai”, mégsem mondja el a dolgot. Bökje ki „Árvai” magától, vagy ha természetes körülmény adódik kombinációra, azt kell felhasználni akkor. Így a tervet nem kell elkészíteni.

Papp Imre r. százados

szelés után tervet készít az Antallnál lévő pisztoly felderítésére.

Feladat:

...terelje a beszélgetést... a cikkre, megértőnek tűnjön fel Antall előtt, adjon neki igazat, hogy így felháborodott, mert biztos nem jó szemmel néznek kint Tar Paliék, ha id. Antall József aláírásával jelenne meg a nyilatkozat. Ezt a feladatot azért

A BM III. (Állambiztonsági) Főcsoport-főnökségének vezetői 1962 - 1990

III. Főcsoportfőnökök

- Pallagi Ferenc (1989-1990)
- Harangozó Szilveszter (1985-1989)

- Földesi Jenő (1982-1985)
- Karasz Lajos (1974-1982)
- Rác Pál miniszterhelyettes (1970-1973/1974)
- Rác Sándor (1966-1970)
- Galambos József (1958-1962-1966)

III. Főcsoportfőnök-helyettesek

- Pallagi Ferenc (1985-1989) (függetlenített I. helyettese)
- Harangozó Szilveszter (1977-1985) (I. helyettes)
- Karasz Lajos (1971-1974) (I. helyettes)
- Németi József (1971-1974) (I. helyettes)

BM ÁB.minh. Titkárságvezetők

- Vagyóczky Béla (1983-1987)
- Sillai Árpád (1987-1990)

III/I csoportfőnökök

- Dercze István (1989. XI/XII.)
- Bogye János (1977-1989)
- Rajnai Sándor (1967-1976)
- Komornik Vilmos (1962-1967)

III/II csoportfőnökök

- Benkő Ferenc (1988-1990)
- Dr. Rédei Miklós (1977-1988)
- Havasi László (1974-1977)
- Karasz Lajos (1962-1974)

III/III csoportfőnökök

- Dr. Horváth József (1985-1990)
- Harangozó Szilveszter (1970-1985)
- Baranyai György (1967-1970)
- Dr. Eperjesi László (1962-1967?)

- Rác Sándor (1962)

III/IV csoportfőnökök

- Dr. Strényi Ferenc (1983-1990)
- Dr. Matuska Béla (1975-1983)
- Kucsera László (1962-1975)

III/V csoportfőnökök

- Ágoston Tibor (1985-1990?)
- Pallagi Ferenc (1978-1985)
- Peták Pál (1973-1978)
- Markó Imre (1966-1973)

III/1 (vizsgálati) osztályvezetők

- Dr. Wéber Gyula (1975-1989)
- Dr. Deák József (1964-1975?)
- Köteles István (1962-1964)

Antall három levele 1968-ban

Antall 1968 februárjára meg-
unja, hogy az állambiztonság
állandó megfigyelés alatt tartja,
mindenhova követi, lehallgatja,
cenzúrázza. Jelentéktelen napi
tennivalóra is feltűnő és rossz-
szul konspiráló hivatások csapa-
pata kíváncsi, gyalog, tömeg-
közlekedési eszközökön, "cé-
ges" járműveken. Az V. Károlyi
Mihály utca 4-8 szám alatti la-
kását házon belül is figyelik,
"fedett figyelőhelyet" létesít-
nek. Ez utóbbit elárulja
Antallnak a zsidó származású
házfelügyelő: Rédei Pál, aki
nagy tisztelője édesapjának el-
lenállási, zsidómentő érdemei
miatt.

Antall József "ellenfigye-
lést" szervez ismerőseivel és le-
buktatja a BM. III/6 osztály-
ának, a Figyelő-és
Környezetanalízis Osztály "Tóni" célszemély (ez
a fedőnév Antall Józsefet takar-
ta, másik két fedőneve: „Árvai”
és „Muzeológus” volt) felderíté-
sével kapcsolatos koordinálatlan

és kellő elővigyázatosság nélkü-
li akcióit. (A hibákat szakmai
konkrétsággal megvizsgálta és
elismerte a BM III/6 osztály ve-
zetője: Földesi Jenő r. alezredes,
abban a levélben amit Dr.
Tihanyi Sándor r. ezredesnek, a
BRFK Politikai Osztálya veze-
tőjének írt 1968. március 27-én.
Ebben a hibákat elkövető rend-
őrtisztek neve is szerepel, így
például Szabó Ferenc r. száza-
dosé és Glózik János r. hadna-
gyé.)

Más forrásból tudjuk, hogy
Ifj. Antallnak elege lett a szemé-
lye iránti bizalmatlanság más
megnyilvánulásai miatt is. A be-
szervezés gyanújába keveredett
kiszgázda politikusok jelennek
meg a lakásán, keresik vele és
apjával a kapcsolatot, informá-
ciókat igyekeznek megszerezni
azóta, hogy Kovács Béla náluk
lakott, Kádárral tárgyalt a
Parlamentben, s oda járt min-
den élő és mozgó kiszgázda ve-
zető, aki csak számított abban az
időben.

Elhatározását motiválja az is,
amiről régi barátjával: Boross
Péterrel beszélgettek már jóval
korábban a kőbányai Harmat ét-
teremben, amikor az az üzlet új
vezetője lett.

(Boross, a Fővárosi Tanács
Forradalmi Bizottságának titká-
rát 1957 tavaszán eltávolították
a Városházáról, júniusban már a
Kistarcsai Internálótábor „B”
épületének II. emeletén rabos-
kodott, ahonnan felesége össze-
kötötése révén szabadult –
ahogyan ezt „Egri” jelentéséből
is tudjuk – és a Képzőművészeti
Alap képügynökeként dolgoz-
hatott mielőtt Kőbányán étterem
vezetői állást kapott.)

“...a nemzeti erők ..szét van-
nak forgácsolva, rengeteg em-
bert megfizettek, lepénzeltek,
igen sokan meg vannak félemlít-
ve, mások teljesen közömbössé
váltak...Antall példaként hozta
fel Fillér László régi jobboldali
politikust, ...akit igyekeztek le-
rázni, mert nemrég szabadult 10
éves börtönbüntetéséből, nincs
lakása, albérleti szobában lakik,
állása sincs, mégis ebédeket, va-
cсорákat ad és összegyűjti volt
politikus társait. Antallék szerint
valószínű, hogy Fillér be van

építve. Szó volt még Futó Dezső
nevű ismert jobboldali politikus-
ról, aki csodálatosképpen a
Belvárosi Kávéház igazgatója
lett.” (Helyesen: üzletvezető he-
lyettese, - I. Cs.)

Kállai Lili r. százados intéz-
kedése:

“Agócs elvt. figyelmét felhí-
vom, hogy Antallék gyanaksza-
nak Fillérré és Futóra, hogy a
rendőrség beépített emberei és
nem állnak velük szóba. Fillér
az utóbbi időben kereste idős
Antallt, aki ridegen elutasította,
hogy nem kíván vele szóba áll-
ni.”

[“Varga” ügynök 1969-ben
jelenti a III/III-3-a alosztálynak:

“Pártay Tivadar szerint Futó
Dezső is megőrült, mindenhova
szaladgál, információkat gyűjt.
A felesége az inspirátor, akiről
változatlanul az a véleménye,
hogy valamilyen formában kap-
csolata van a BM-mel.” Vette:
Seres József őrnagy.]

Antall aggódva meséli
Borossnak azt is a Harmat étte-
remben, hogy régi közös ismer-
ősük Veres Béla volt kiszgázda
funkcionárius, a Bristol előző
portása és forradalmi bizottsá-
gának elnöke gyanús és veszé-
lyes helyzetbe került. Gyanús
azért, mert állás nélkül van,
nyomorog és Antall szerint a kö-
zeli múltban levelet írt, amely-
ben igyekezett másokra hátrítani
a felelősséget a Bristol ügyeiért.
Veszélyes azért, mert mindent
tud azokról a tárgyalásokról,
melyeket 1957 tavaszán folytat-
tak a Bristolban. De leginkább
azért veszélyes, mert – ahogyan
ezt „Egri” jelenti Kállai Lili szá-
zadosnak – „Antall szerint most
olyan helyzetben van, hogy ha
ígérnek neki valami állást, eset-
leg igen fontos dolgokat köp el.”

Ezért voltak gyanúsak azok a
„régí harcostársak”, aki váratlan-
ul meglepően jó állást kaptak.

Antall József 1968. február
10-én három azonos szövegű,
három és fél oldalon gépelt le-
velet ad postára, a címzettek:
Kádár János, „országgyűlési
képviselő”, Fock Jenő minisz-
terelnök és Benkei András bel-
ügyminiszter.

Nem mulasztja el személyi
adatait és édesapja ismert érde-
meit közölni, s hangsúlyozza:
állandó megfigyelés alatt tart-
ják. Állításait nem az üldözteté-
si mánia, hanem az alapos és kö-
rültekintő viszont-megfigyelés
diktálja.

Tudja, hogy egy állam mű-
ködéséhez, az államhatalom te-
vékenységéhez hozzátartozik az
ellenőrzés. Éppen ezért nem a
sérlemét terjeszti elő, nem ma-
gyarázatot kér, csak a bizalmat-
lanság megszüntetését, mert
csak úgy lehet nyugodtan élni és
eredményesen dolgozni. Nem
látja annak értelmét, hogy nyil-
vánvaló napi munkája ellenőr-
zésére ilyen apparátust foglal-
koztassanak.

Levele végén a leendő mi-
niszterelnök meglepő lojalitás-
sal nyugtázza megváltozott élet-
és munkakörülményeit, az or-
szág és a magyar nép szolgálá-
tát, amiért kéri indokolatlan
zaklatásának megszüntetését:
tegyék lehetővé, hogy nyugod-
tan végezhesse munkáját, ami-
vel megtalálta helyét és amivel
ezt az országot és a magyar népet
szolgálja. Itthon maradt 1956-
ban, itthon kíván élni és itthon
kívánja felnevelni a gyermeke-
it. Azt kéri, hogy ne legyen hátrá-
nyosabb helyzetben, mint
azok, akik elhagyták az országot
és most háboríthatatlanul térhet-
nek vissza látogatóba.
Semmiféle államellenes csele-
kedetet nem szándékozik elkö-
vetni, egyszerűen nyugodtan
szeretne élni és eredményesen
dolgozni. A maga kis területén
megteszi a kötelességét, amivel
külföldön elismerést szerez
Magyarországnak, itthon pedig
tesz egy téglát a magyar műve-
lődésügy épületéhez

Befejezésül az illetékes ve-
zetők remélt intézkedéséért elő-
re is köszönetét nyilvánítja leve-
lében, melynek teljes szövege
így hangzik:

Benkei András bel-
ügyminiszter
Belügyminisztérium
B u d a p e s t

Miniszter Úr!

Engedje meg, hogy nagy el-

foglaltsága közepette személyes kéréssel terheljem és közvetlen intézkedését kérem. Ugyan azonban elválaszthatatlan attól a politikától, amelyet belügyminiszterként képvisel és amely arra készlet, hogy közvetlenül adjam elő ügyemet és kérem a segítségét.

Az utóbbi időben, közvetlenül 1968. február 7-én, 8-án, 9-én és ma 10-én (levelem írása közben is) **állandó megfigyelés alatt tartanak**. Állításomat nem az üldözési mániá, hanem az alapos és körültekintő viszont megfigyelés diktálja. Tanárként is kialakult jó arcmemóriám következtében pontosan felismertem és felismerem a gépkocsikon és gyalog (autóbuszon, villamoson) engem kísérő, tartózkodási helyeim előtt ácsorogó férfi és női alkalmazottakat. Ezen az sem változtat, ha kalapot és sapkát váltanak közben, illetve a nélkül jelennek meg.

Kétségem csak abban lehet, hogy akarták-e vagy nem működésük felismerését. Szinte lehetetlen volt nem felismernem állandó kísérőiket és figyelő szolgálatukat.

Mielőtt folytatnom az ügy előadását, néhány személyi adatot közölnöm kell. Apám, dr. Antall József ny. miniszter, volt országgyűlési képviselő. A második világháború alatt a külföldi menekültekkel (lengyelek, franciák stb.) szemben tanúsított magatartását, ellenállási érdemeit és Magyarország újjáépítésében játszott szerepét külföldi és magyar kitüntetések, a különleges eljárással megállapított nyugdíj önmagában igazolja. Magamról annyit, hogy most vagyok 36 éves, a budapesti Eötvös Lóránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán végeztem tanulmányaimat, tizenkét évi nappali és kiegészítő egyetemi hallgatóságom alatt négy diplomát szereztem. Ennek és hivatástudattal vállalt munkámnak köszönhetem, hogy a sokféle ismeretet igénylő

Semmelweis Orvostörténeti Múzeum (és Könyvtár) helyettes vezetőjeként, tudományos beosztásban dolgozhatom.

Úgy gondolom, hogy a tizenkét évvel ezelőtti lezajlott események (akkor 24 éves voltam), az azt követő intézkedések - az elmúlt években végzett munkám és tevékenységem tekintetbevételével - nem teszik indokolttá a velem szemben foganatosított kísérő-figyelő eljárást. 1957-ben voltam ugyan biztonsági őrizetben, többször került sor kihallgatásomra, - ellenem azonban

Semmiféle illegális tevékenységet nem végeztem, olyan személyekkel kapcsolatot nem tartok fenn, akik miatt ilyen gyanúba keveredhetnék. Személyes irigyeim, rosszakaróim természetesen lehetnek, ezek ellen védekezni nem lehet. Ugyanígy a pusztán ismeretség alapján sem állapíthatjuk meg azt, hogy kivel állunk szemben, kinek a személye mit takar. De ez nem kapcsolat. Az igazság az, hogy munkám, irodalmi tevékenységem és családi körülményeim következtében, társadalmi érintkezésem

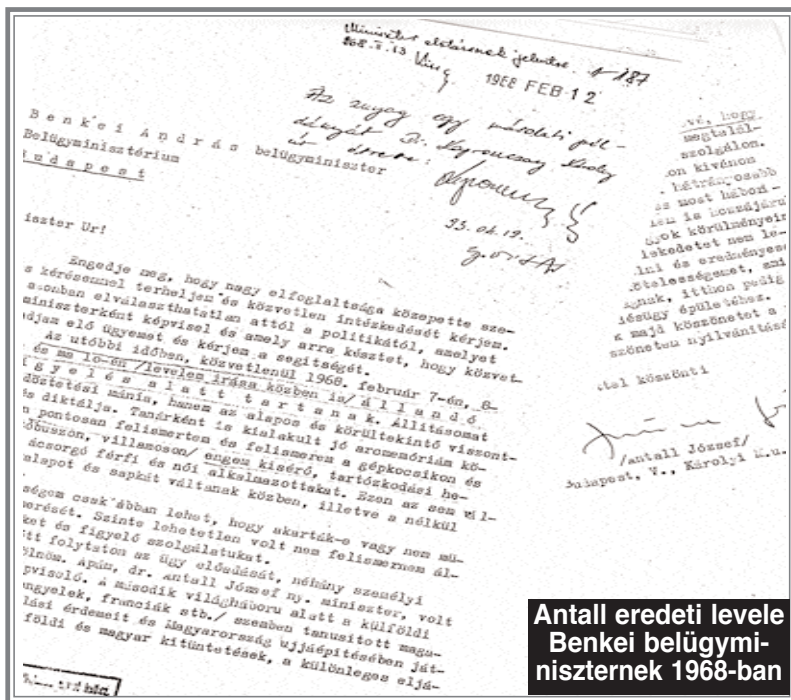
orvostörténeti együttműködése kialakítása tárgyában, annak keretében voltam hivatalos érintkezésben. Ez nyilvánvalóan nem kifogásolható.

Intézeti munkám, tudományos tevékenységem, múzeumi és könyvtári működésem - ezután öt - elismerést váltott ki és megbecsülést eredményezett. Jóval többet dolgozom mint a kötelező munkaidő és a követelmény. Évek óta a munkámnak élek, egy felállítás és szervezés állapotában lévő intézmény gondjaival foglalkozom.

Reggeltől késő estig végzem a napi munkámat. E mellett 1964 óta közel 30 tanulmányom és dolgozatom jelent meg nyomtatásban, hetente kétszer (korábban háromszor) pedig az esti (dolgozók) gimnáziumában tanítok (17-21 óra között). Napi tevékenységem, 7 és 4 éves kisfiam eltartása és felnevelése biztosítja az energiám lekötését.

Tudom, hogy egy állam működéséhez, az államhatalom tevékenységéhez hozzátartozik az ellenőrzés. Éppen ezért nem sérelmemet terjesztem elő, nem magyarázatot kérek, csak a bizalmatlanság megszüntetését

kérem, mert csak úgy lehet nyugodtan élni és eredményesen dolgozni. Nem látom annak értelmét, hogy nyilvánvaló napi munkám ellenőrzésére ilyen apparátust foglalkoztassanak, gépkocsikat, férfiakat és nőket kelljen igénybe venni. Most is megfigyelhették, hogy elvittem reggel a fiamat iskolába, (a következő nap a „patyolatba” vittem egy bőröndöt), innen naponta bekísértek a Múzeumba, onnan egy másik részlegbe, a Könyvtárba és vissza. Két napon még az esti gimnáziumba is. Reggeltől este 8-9 óráig üldögéltek a gépkocsikban, ácsorogtak a tartózkodási helyeim előtt vagy az utca másik oldalán stb. Ma pedig elkísértek a Széchenyi Könyvtárba, a Nemzeti Múzeum épületébe, ahonnan a

Antall eredeti levele Benkei belügyminiszternek 1968-ban

sohasem indítottak bünvádi eljárást és nem hoztak internálási végzést sem. Ugyanígy nem hoztak velem kapcsolatban olyan intézkedést tanárként, aminek munkakönyvemben jogfolytonosságot stb. érintő kihatása lett volna. Három évi könyvtárasság után, 1962-ben pedig visszahelyeztek tanári pályára, ahol 1964-ig fő állásban, azóta - tudományos beosztásom következtében - óradíjasként továbbra is működöm (esti gimnáziumban).

Nyugodtan írom meg leveletem, mert tevékenységemet, az életformámat könnyű ellenőrizni. Semmiféle olyan lépést nem tettem, semmi olyat nem követtem el, ami államellenes tevékenység gyanúját ébreszthette volna velem szemben.

is igen lecsökkent.

1956 óta nem voltam külföldön, évente néhány magán levelet váltok egy banktisztviselőként dolgozó volt osztálytársammal (Brüsszel), egyik unokatestvéremmel (Dánia) és egy Eötvös József munkásságát kutató amerikai magyar történésszel, akinek hivatalos akadémiai megbízással voltam segítségére itteni kutatásai során. Egyébként könyveket kérek és köszönök meg külföldről, illetve azokat kapok. Egyetlen budapesti képviselővel sem vagyok érintkezésben, egyedül a Lengyel Kultúra vezetőit ismerem családkapcsolataim révén. Minden egyéb külföldi levelezésem intézeti jellegű ügyintézés, illetve a Lengyel Kultúra vezetőivel is a kelet-európai országok

Szépművészeti Múzeumba szándékoztam menni a földalattival, de az idő előre haladása miatt megváltoztattam a programomat és a Könyvtárunkba, majd a Múzeumba mentem. Innen tértem délben haza. Mindezt nagy apparátussal kísérték végig.

Befejezésül összegzem kéresemet. Tegyük lehetővé, hogy nyugodtan, zaklatás nélkül véghezvessék munkámat, amivel megtaláltam a helyemet és amivel az országot és a magyar népet szolgálom. Itthon maradtam 1956-ban, itthon kívánok élni és itthon kívánom felnevelni a gyermekeimet. Azt kérem, hogy ne legyek hátrányosabb helyzetben, mint azok, akik elhagyták az országot és most háborítatlanul térhetnek vissza látogatóba. Talán levelem is hozzájárul annak megmutatásához, hogy teljesen tisztában vagyok körülményeimmel és helyzetemmel, semmiféle államellenes cselekedetet nem lehet szándékom elkövetni. Nyugodtan szeretnék élni és eredményesen dolgozni. A magam kis területén megteszem a kötelességemet, amivel külföldön elismerést szerzek Magyarországnak, itthon pedig magam is teszek egy téglát a magyar művelődésügy épületéhez.

Miután személyesen nem mondhatok majd köszönetet a remélt intézkedésért, fogadja ezúton is köszönetem nyilvánítását.

Tisztelettel köszönti

Budapest, 1968. február 10.

[Antall József]

Budapest, V., Károlyi M. u. 4/8.

Antall levelét egyik címzett sem olvasta el. Titkárságaik kezelték az ügyet. Kádár János nevében dr. Sík Ottó, az MSZMP KB Irodájának vezetője írásban kereste meg Rác Sándort, a BM III. (Állambiztonsági) Főcsoportfőnökség vezetőjét, az állambiztonságért felelős belügyminiszter-helyettest. A Fock titkárság közvetlenül Benkei András belügyminiszterhez fordult, aki azonban nem olvasta a levelet, csak tájékoztatta róla titkársága, amely szintén Rác

Sándorhoz továbbította azt.

[Rác Sándor (1925) 1958-1962 között a BM II/7 (mezőgazdasági elhárítás) osztályvezetője őrnagyi rangban. 1961-től a Politikai Nyomozó Főosztály helyettes vezetője. 1962-től 1966-ig az MSZMP KB Adminisztratív Osztályának vezetője. 1966 és 1970 között BM III. főcsoportfőnök, s egyúttal az állambiztonságért felelős belügyminiszter-helyettes, majd a miniszter első helyettese, 1973-tól államtitkár. 1976-tól a Központi Bizottság Közigazgatási és Adminisztratív Osztályának vezetője. 1975-től a Központi Bizottság tagja. 1983-tól a honvédelmi miniszter helyettese, altábornagy, személyügyi csoportfőnök 1986-ig, amikor nyugállományba helyezték.]

Rác tovább szignálta az ügyet kivizsgálásra a III/III csoportfőnökén keresztül a III/III-3 (a társadalomra veszélyesnek tekintett „F”(Figyelő) dossziés személyek, volt politikai foglyok, röpcédulázók, falfirkálók, stb. tevékenységének ellenőrzésével foglalkozó osztály) osztályvezetőjéhez Agócs István alezredeshez, Antall ügyeinek jó ismerőjéhez, aki a BRFK illetékeseivel tisztázta a megfigyelés, a „zaklatás”, a dekonspiráció már említett körülményeit.

Agócs javasolta a főcsoportfőnöknek, hogy az operatív ellenőrzésből a jövőben hagyják ki a „külső figyelést”, s válaszolják Antallnak azt: panaszát megvizsgálták,

„...életét és munkáját az állampolgári jogok és kötelességek szem előtt tartásával nyugodtan folytassa tovább.” (Javaslatával egyetértett a III/III. csoportfőnöke is.)

Rác az MSZMP KB Irodájának 1968. február 28-án küldött tájékoztatójában ezt a választ terjesztette elő, hozzátéve azt, hogy:

„Intézkedtem, hogy a jövőben Antall Józsefnek hasonló jellegű panaszra ne legyen alapja.”

A párt azonban másképp látta. Ezért február 29-én Rác Sándor újabb javaslatot kényte-

len tenni a KB Iroda vezetőjének, dr. Sík Ottónak:

„...egyetértésed esetén mi válaszolnánk iff. Antall Józsefnek. Ezzel kapcsolatban várom értesítéset, s ezzel az ügyet lezártnak tekintenénk.”

Eltvársi üdvözléssel: Rác Sándor.

Kézrel ráírva: Sík elvtárs egyetért a javaslattal. Kéri közölni azt is, hogy a válasz a Kádár elvtárshoz intézett beadványra is vonatkozik. 1968. III. 13. Sepsei György alez.

Semmi megnyugtatás, semmi biztatás, semmi megalkuvás. Semmi üzenet valami változásról egy lojalitást ígérő magyar értelmiséginek. A hivatalos választ a BM Titkárságnak kellett megadnia. Ez a levél így szólt:

Antall József részére,

Budapest,

V. Károlyi Mihály u.4/8. sz.

Az MSZMP Központi Bizottságához, a Minisztertanács elnökéhez, valamint a Belügyminisztériumba írt beadvényaiban foglaltakkal kapcsolatban értesítem, hogy panaszát, mint alaptalant, lezártnak tekintjük.

Budapest, 1968. március 14-én.

Kiss Lajos r. alez.

Az Antall - Grósz levélváltás

1992-ben, amikor már független országgyűlési képviselő voltam, a T. Ház nagy formátumú hivatalos borítékjában vastag levelet találtam zuglói lakásom postaládájában. A feladó „Országgyűlési képviselő”, de név nélkül, felette az országgyűlés ismert emblémája. Postai bélyegző nem volt rajta, tehát valaki bedobta. Nem a képviselőnek szólt, hanem „Tisztelet Főszerkesztő Úr!” megszólítással kezdődött. (Akkor már több mint harminc éve voltam újságíró, huszonhárom éve dolgoztam a Magyar Televíziónál.) De ha-

mar kiderült: témája parlamenti, érinti a nemzetbiztonságot és Antall József politikai leleplezésének szánták. Az aláírók: „Európa felé baktató demokraták” (Ez akkoriban a T.Házon belüli szóhasználatban azokat az ellenzékieteket illette, akik nem voltak feltétlen hívei a demokratikus jogállamnak, a társadalmi átalakulásnak, a gyors európai felzárkózásnak, s többnyire a múlt embereit, leginkább a szocialista jogutód párt tagjait jelentette.)

Így kezdődött:

“Tájékoztatásul és esetleges felhasználás céljából megküldjük ANTALL József miniszterelnök hűségnyilatkozatának anyagát, melyet GRÓSZ Károlynak, a volt MSZMP főtitkárának adresszált.”

Azzal a közléssel folytatódott, hogy Antall 1987-ben jelentette Gadó Ágnes történészt az MSZMP vezetőinél, mert antimarxista nézeteket hirdetett egy nemzetközi konferencián.

Majd jött a lényeg, a morális vád: hogyan fér össze az ügynök kérdéskör és a miniszterelnök “suba alatti dörgölőzése, hűségnyilatkozata” azzal, ha valakit a III/II. csoportfőnökség (kémelhárítás) “francia-vonalon foglalkoztatott, kettős ügynökként.”

Ilyen leveleket abban az időben az átkeresztelt, átmentett hatalmú BM III. (Állambiztonsági)

Főcsoportfőnökség némely hivatásos tagja és közreműködésükkel az első szabadon választott parlamentbe bejutottat több mint 25 volt ügynök valamelyike küldözgetett a volt MSZMP irattári anyagai felhasználásával. Ebben az alávaló szerepben különösen aktivizálta magát a Kiszgazda Párt egyik ügynöke: B., hogy elterelje a figyelmet magáról.

A levél teljes szövegét itt olvashatják.

Tisztelet Főszerkesztő Úr!

Tájékoztatásul és esetleges felhasználás céljából megküldjük ANTALL József miniszterelnök hűségnyilatkozatának anyagát, melyet GRÓSZ Károlynak,

a volt MSZMP főtitkárának adresszált.

Hasonló jellegű lépésnek minősíthető az MSZMP illetékes vezetőinek 1987-ben eljuttatott levele is. Ebben a levélben ANTALL József elmarasztalóan jelenti GEDŐ Ágnes történetéről, - akivel Lengyelországban voltak együtt egy konferencián - hogy nevezett a marxizmustól, a szocializmus eszméjétől idegen, illetve attól eltérő nézeteket fejtett ki a dokumentum az irattárban.

Ilyen tartalmú nézeteket tükröző és őrső dokumentumok ismeretében akaratlanul felmerül a kérdés, vajon az úgynevezett III/III-as ügyosztály kétes értékű ügynöki problémája, vagy a Miniszterelnök Úrnak a volt rendszerhez való suba alatti dörgölőzése, hűségnyilatkozata képez-e napjainkban morálisan nagyobb problémát. Az pedig már akadémikus kérdés, hogy miként kell megítélni azt a személyt, akit a III/III. Csoportfőnökség /tehát nem a III/III. Csoportfőnökség/ francia vonalon foglalkoztatott kettős ügyököként.

Ezek után csak a kérdések kérdése jöhet, mit szabad még Mohamednek, vagy csak NEKI szabad? A demokrácia csak kiváltságosoknak terem babért? Csak egyesek forgathatják a köpnyegvet következmények nélkül?

Fentieket tájékoztatásul CSURKA "testvérnek" külön is megküldtük, hogy a bolsevista trikkök tárházát újabb "zöldszőnyű" jelzőkkel is időben kiegészíthesse.

Budapest, 1992.

Tisztelettel:

Európa felé baktató demokráta

1988 december 1-én Antall József, aki ekkor még nem az MDF elnöke (csak 1989. október 21-től), hanem a Semmelweis Orvostörténeti Múzeum, Könyvés Levéltár főigazgatója 12 oldalas levelet ír Grósz Károlynak, az MSZMP főtitkárának.

Ezzel a levéllel Antall nyit,

megelőzve az ellenzék más vezetőit, s felvázolja a **vértelen, békés átmenet lehetőségét**. Szerinte a megtisztult MSZMP alkotó és politikai ereje a hazai reformpolitika egyik alapkövetelménye, amely biztonság szilárd szövetségeket fog szerezni, s a nemzet érdekében létrejöhet olyan erő-egyensúly, amelyben elképzelhetővé válik a történelmi kompromisszum, a

azok, akiknek első a nemzet és a magyar nép sorsa, azok mindent kövessenek el egy olyan **erő-egyensúly létrehozására, ami mellett az elkövetkező esztendők minden esélyével számolva javulhat pozíciónk a világban**. *Olyan belső és külső képünk legyen, ami hitelképessé tesz bennünket politikailag, gazdaságilag és erkölcsileg. Egy hátsó gondolatok nélküli, fondorlatos-*

kus. Elméleti és történelmi felkészültsége a tudós polgári politikusok iskolázottságát és emelkedettségét tükrözi, amely megkülönbözteti a népi radikalizmustól, az indulatoktól, a lejárató akcióktól, az erőszakos cselekményektől, az utcai és kocsmái politizálástól.

Bemutatkozik, szól családi környezetéről, apja érdemeiről, neveltetése szellemiségéről, a közlőről megismert jeles magyar politikusokról, külön is kiemelve Kovács Bélát, aki a forradalom napjaiban náluk lakott. A magyar belpolitikai helyzet analízise a Kisgazdapárt történetéhez kapcsolódva a legkifejezőbb, különösen a párt 1956/57. évi együttműködési kísérletének tanulságairól szólva.

Mivel a levél a rendszerváltás irodalmának **egyik legfontosabb** üzenethordozó dokumentuma, érdemesnek tartom arra, hogy teljes terjedelmében megismerhessék. Íme:

Grósz Károly főtitkár úrnak,

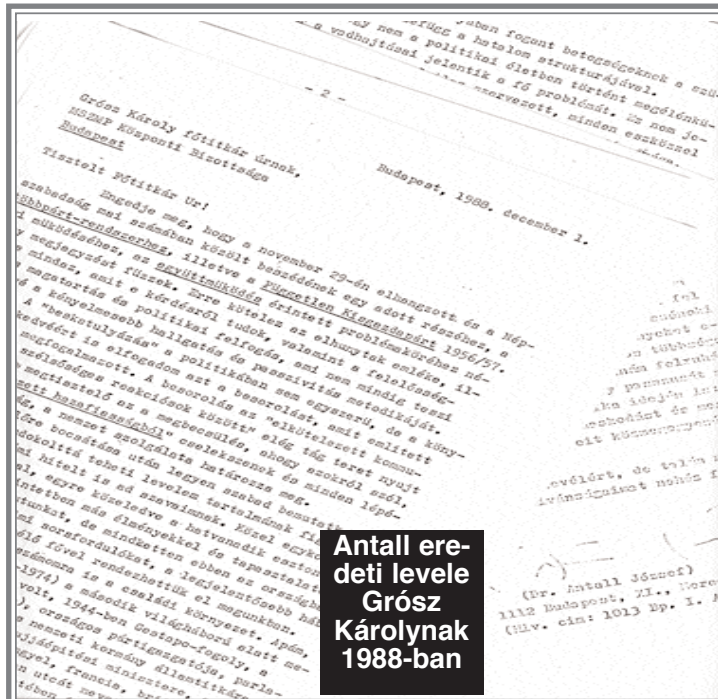
MSZMP Központi Bizottsága Budapest

Budapest, 1988. december 1

Tisztelt Főtitkár Úr!

Engedje meg, hogy a november 29-én elhangzott és a Népszabadság mai számában közölt beszédének egy adott részéhez, a **töbtpárt-rendszerhez, illetve a Független Kisgazdapárt 1956/57. évi működéséhez, az együttműködés érintett problémaköréhez néhány megjegyzést fűzök. Erre kötelez az elhunytak emléke, illetve mindaz, amit e kérdéssről tudok, valamint a felelősségteljes magatartás és politikai felfogás, ami nem mindig teszi lehetővé a kényelmesebb hallgatást és passzivitás metodikáját.**

A "beskatulyázás" a politi-

Antall eredeti levele Grósz Károlynak 1988-ban

politikai közmegegyezés; viszsaszerezhetjük hitelességünket a világ előtt politikailag, gazdaságilag, erkölcsileg. Ezt a levél legfontosabb részében így fogalmazza meg:

"Feltétlenül szükség van az MSZMP belső tisztázására, tagjainak alkotó és politikai erejére, mert e nélkül nincs sikeres megújulás, ez a **hazai reformpolitika** egyik alapkövetelménye.

De az is szükséges, hogy feladják a mindent jobban tudás illúzióját, ne tekintsek az egyes ember „fejlődésének” csúcsát a kommunista politikai ideológia maradéktalan vállalásával azonosítva. Erre nincs okuk, ez sohasem vezet reális politikai szemlélethez, de még emberi magatartáshoz sem. Nem helyes egymás lejáratására törekedni. Arra van szükség, hogy mind-

ság mellőzésével vallott és gyakorolt politika biztosan szilárd szövetségeket fog szerezni az Önök pártjának és elképzelhetővé válik a **nemzeti racionalizmus alapján a történelmi kompromisszum, a politikai közmegegyezés.**"

Levele apropójaként Antall Grósz Károly november 29-én elhangzott és a Népszabadságban december 1-én megjelent, a fehérterrorral fenyegető beszédét említi, s annak is három meghatározó részéhez fűz megjegyzést: a töbtpárt rendszerhez, a Független Kisgazdapárt 1956/57. évi működéséhez és a hatalomban megtestesülő nemzeti együttműködés problémaköréhez.

A leendő miniszterelnök mindvégig udvarias, tárgyilagos, kritikájában is mértéktartó, a kényes pontokon diplomati-

kában sem egyszerű, de a könyvnyebbség kedvéért is elfogadom azt a besorolást, amit említett beszédében megfogalmazott. A besorolás az "elkötelezett kommunisták és a szélsőséges reakciók között" elég tág teret nyújt és még inkább megtisztelő az a megbecsülés, ahogy azokról szól, akik "elkötelezett hazafiasságból" cselekszenek és minden lépésüket a magyarság, a nemzet szolgálata határozza meg.

Ennek előrebocsátása után legyen szabad bemutatkoznom, aminek ismerete indokoltá teheti levelem tartalmának figyelembe vételét és talán némi hitelt is ad szavaimnak. Közel egykorúak vagyunk Főtitkár Úrral, egyre közeledve a hatvanadik esztendőhöz. Nyilvánvalóan sok tekintetben más élményekkel és tapasztalatokkal jártuk meg eddigi életutunkat, de mindketten ebben az országban éltük át a nagy történelmi sorsfordulókat, a legjelentősebb háborús élményeinket már eszmélő fővel rendezhetjük el magunkban.

Meghatározó volt számomra is a családi környezet. Apám id. dr. Antall József (1896-1974) a második világháború alatt menekültügyi kormány-megbízott volt, 1944-ben Gestapo-fogoly, a Kisgazdapárt régi tagja (1931-), országos pártigazgatója, parlamenti képviselője, az ideiglenes nemzeti kormány államtitkára, a Tildy- és Nagy Ferenc kormány újjáépítési minisztere, a Magyar Vöröskereszt elnöke, stb. Magas lengyel, francia, brit stb. kitüntetések tulajdonosa, akiről Varsóban utcát neveztek el. (Életrajza a Magyar Életrajzi Lexikon III. kötetében is szerepel.)

Olyan szellemben nevelődtem, aminek a nemzeti elkötelezettség, a demokrácia, a humanizmus és a szociális kérdések iránti fogékonyság természetes elemét alkotta. A köz szolgálat és a politika is hozzátartozott a mindennapokhoz. Politikusokat, közéleti embereket gyermek- és ifjúkorom óta közelről láthattam és ismerhettem, kit jobban, kit kevésbé. Nem sorolom fel őket, csak hirtelen jut eszembe a magyarok közül Szinyei-Merse,

Radocsay, Bajcsy-Zsilinszky, Nagy Ferenc, Kovács Béla, Farkas Ferenc, Bibó István, Varga Béla, Tildy Zoltán, Kovács Imre, Mindszenty József, Böhm Vilmos, Barankovics István, B. Szabó István, Varga István, Rácz Jenő stb.

Természetesen ez nem érdem, hanem adottság, ami a körülményekből fakadt. De alkalmas arra, hogy ne klisékben gondolkozzék az ember. Megrázó élményeim közé tartozott a háború alatt a lengyel és erdélyi menekültek mellett szökött francia, brit, szovjet hadifoglyok megismerése, olasz badoglionista katonák társasága éppen úgy, mint Hitler-ellenes német tiszt és katonák ismerete. 1944-ben rajta volt a nevem apám elfogató parancsán (Gestapo) mint a szökése esete helyette elviendő túsza. Átélttem a nyilas uralmat mint Hitler-ellenes (németellenesnek mondott akkor) család tagja, majd a szovjet csapatok bevonulását nem kevés megrázó élménnyel. De közelről láthattam Vorosilov marsallt mint a SZEB elnökét.

Talán természetes, hogy mindig érzékenyebb voltam az igazság iránt az átlagnál, - ezért sok nehézségem is volt. 1956. november 1-én mint fiatal gimnáziumi tanárt a forradalmi bizottság elnökévé választották távollétemben, mialatt a parlamentben jártam apámmal és más politikussal. A Kisgazdapárt újjászervezése folyt, ami természetesen sok mindent jelentett. Számítalan kihallgatás - szovjet és magyar részről -, valamint őrizetbe vétel után a tanári pályáról elbocsátottak, majd 1962-ben rehabilitáltak. Teljes erővel fogtam munkához, mint történész nemcsak szakirodalmi munkásságomhoz, hanem közgyűjteményi szervező munkához is. Számos küll- és belföldi tudományos kiüntetés, tiszteleti tagság, stb. mellett - a tudományos munkatársi beosztástól a főigazgatóságig - hivatali működésemet a Munka Érdemrend arany fokozatával (1982) ismerték el.

Úgy vélem, hogy a politika felső szférája alatt, az infrastruktúra síkján akkor is hasznos

munkát végezhetünk az ország érdekében, ha számos kérdésben alapvetően eltér a felfogásunk. Így a politikai konszolidációt (a retorziós periódus végét) jelző esztendők után, a kölcsönösségen alapuló különös magyar kompromisszum, hallgatólagos egyezség éveiben minden erőmet az építésre, a tettek fordítottam. Nem vagyok alkalmas alkatilag a tartós retorikai opozícióra, az alkotás, a teremtés a természetes életigényem bármilyen szűk területen is. Ezt a magyar nép jobb külföldi megítélésére fordítottam, sikeres nemzetközi kongresszusok szervezésével vagy jó kiadványok elkészítésével.

Sajnos a válság felé menetelést, majd rohanást egyre jobban lehetett látni, beleértve - Keresztury Dezső szavaival - "az Önök pártjában" végbe ment változásokat, meghasonlást. Érthetetlennek tűnt egy eszmével megtámasztott pártban az a pragmatizmus, eluralkodó prakticitás, amiben a következő nemzedék oly mértékben helyezkedett a várakozás álláspontjára, óvakodva minden rossz lépéstől, ami a váltásnál hátrányára lehetne. A döntések elodázása, a kérdésekre adott világos válaszok elmulasztása alsóbb szinten is érezte hatását, a "pangás" eluralkodását. Ez nem egyszerűen a gazdasági kérdésekhez tartozott és tartozik. Ezért kérem Főtitkár Urat, hogy nézze el, ha a személyes bemutatkozás után, az érintett beszédre részhez fűzött megjegyzések előtt erről is őszintén beszélek.

Az elmúlt évtizedek gazdasági és politikai eredményeit, pozitívumait senki sem tagadhatja, főleg nem, ha a környező országokkal veti egybe és objektíven vizsgálja a világpolitikai és szövetségi politikai kötöttségeket. Ezt a történelem fogja értékelni. De nem tudnánk nélkül embe- rileg és politikailag a most bekövetkezett válság elemzése. Az évekig tartó patriarchális népszerűség, a kedélyes "jánosbácsiás" - a Kádár-éra természetrajzának jellemzői - után mily hamar tűnt el mindez és hogyan szállt el a romló anyagi viszo-

nyok és szellemi-politikai meg hasonlás közepette. Úgy gondolom, hogy valós erkölcsi és eszmei alapok nélkül nem lehet szilárd politikát folytatni, mert kiöli az emberekből a tartást, a kiszserű és viszonylagos "jólét" al- tató hatása csak a legközelebbi nehézségegig tart.

Talán furcsának fogja találni, hogy ezt én írom le. De a munkásmozgalmi hagyományok hiánya, a szociáldemokrata nevelésű munkásvezetők eltűnése tette lehetővé az utóbbi évtizedekben a káros tendenciákat. Az első generációs munkásaink - ezek vannak többségben - a gazdálkodástól megvált parasztok, kispolgárok, akik munkás-szolidaritás és öntudat helyett a többlet munkával, a "rádolgozással" egyenlítették ki a kereset csökkenést. Munkás reflexek helyett ezek paraszti reflexek. Ezt a Kádár-érában jól ki lehetett használni, látszólagos nyugal- mat teremtett és még mindig hat. Ez lényeges különbség a lengyel társadalommal szemben, ahol még a valódi parasztok mellett folytonossággal nevelt munkások, munkáscsaládok fia alkot- ják a nagy többséget. De nálunk hova vezetett: a relatív "jólét" eltűnésével egyszerre oda a népszerűség, az emberek szinte "le- irták" az előző vezetést.

Most térek rá Főtitkár Úr tegnapi beszédére. Nem érzem szerencsésnek a megfogalmazás- sát, hangvételt, ahogy maró gúnnyal szólt a Kisgazdapárt, a Paraszt Párt "bejelentkezéséről". Nem azért, mert a működés- től most bejelentett Kisgazdapárt nevében kívánnék szólni, - erre nincs felhatalma- zásom, mert fenntartásaim lévén bizonyos vonatkozásokban elha- tároltam magam. (Ez nem tartozik ide, külön kérdés, ami ké- sőbb talán tisztázódhat.) Engem nem egy öletszerű lépés indít erre, hanem a tények ismerete és átélése. Ezt természetesen Főtitkár Úrnak nem kötelessége ismernie, hiszen egy politikus információkra épít, ami lehet hi- ányos.

Felteszi a kérdést a beszéd- ben: "hol volt és mit csinált ed- dig? Mit csinált mondjuk, 1956- ban? Hiszen megvan az okmány,

amikor Kádár János a Magyar Szocialista Munkáspárt megbízásából felkérte a Kiszgazdapárt, a Nemzeti Parasztpárt akkori vezetőit, hogy kapcsolódjanak be az 1956 ejtette sebek gyógyításába, és vállaljanak részt a konszolidációban. És megtagdák az együttműködést. Mi történt, hogy 32 év után megdondták magukat? Itt még utal Főtitkár Úr a magyar népnek történő elszámolási kötelezettségre is. Megértem - és nem is keverem össze - a politikai beszéd műfaji sajátosságait, a pártgyűlésnek szánt szónoklat ismérveit a történelmi elemzés követelményeivel. De ami nem igaz történelmileg, az hosszabb távon nem szokott hasznos lenni politikailag sem.

Életutam néhány állomásra utalva, közvetlen közletről látva ezeket az eseményeket, állíthatom, nem interpretálhatók így az események, nem felel meg a történelmi tényeknek. Csak röviden érintem a most felmerült kérdést a Kiszgazdapárt "jogi helyzetéről". Az 1949. évi választások előtt - az ellenzéki pártok megszűnése után - valamennyi párt "felvételt nyert" a Népfrontba, ezek közül a lényeges a Kiszgazdapárt és a Parasztpárt volt. Csak "országos központjuk" maradt (pro forma) meg, leszűkült formális vezetéssel. A Kiszgazdapárt névtáblája így függött a japán nagykövetség mai épületének bejáratán egészen 1960. január 1-ig (így szerepelt a telefonkönyvben is). Nem oszlott fel és nem oszlatták fel "jogilag".

Természetesen egy olyan politikai rendszerben, amely az egypárt-rendszert deklarálja és más pártok érdemben nem működnek, ott ez elsősorban politikai kérdés és nem jogi megítélés tárgya. Helyesen szólva, ha a politikai akarat úgy dönt, akkor akceptálja a jogi, formai tény. Ez történt 1956. október 29-én, amikor a Kiszgazdapárt újjászervezésének a kimondása megtörtént a MDP és a Nagy Imre kormány kezdeményezésére. A pártok szervezésével a válság levezetését, megfelelő mederbe terelését kívánták elérni, de már ekkor bevonták a kormányba Tildy

Zoltánt és Kovács Bélát. A döntés tehát értelmezés kérdése, de az igazságügyi miniszter nyilatkozata nem valós információ alapult a felosztást illetően.

Főtitkár Úr a beszédében az 1956. nov. 4-et követő eseményekre, az együttműködési ajánlat visszautasítására utal. Ezért nem térek ki az okt. 30 és nov. 4 közötti eseményekre, amikor magam is jártam a parlamentben több alkalommal. Kovács Béla nov. 5-én vagy 6-án költözött hozzánk, apám régi barátja volt. Nálunk volt utóljára 1947-ben és visszatérése után az első útjainak egyike is hozzánk vezetett. Tőlünk ment - Kádár János meghívására - két alkalommal tárgyalásra, apám kísérte el Kovács Béla külön kérésére, Dobi Istvánnál várta meg. Ugyanekkor - ahogy több hazai és külföldi visszaemlékezés utal rá - nálunk "működött" a Kiszgazdapárt vezetősége (éppen Kovács Béla miatt is), de ide jött tárgyalásra Bibó István, Farkas Ferenc, Fischer József és még sokan mások a többi pártból is.

Számos megbeszélésen vehettem részt magam is. Írásbeli megbízásokat végeztem Kovács Béla kérésére, illetve többször fordultam meg ízeneteikkel Kovács Béla és Tildy Zoltán, valamint más politikusok között, beleértve Farkas Ferencet, Bibó Istvánt, stb. Ide jött Varga István és Rácz Jenő is, akik - Kovács Béla külön megbízása alapján - láttak el tárgyalási feladatokat, többek között gazdaságpolitikai kérdésekben is (Kossa, Friss I.). Továbbá olyan gazdaságpolitikai tervező munkában vettek részt - később Bognár József is bekapcsolódott -, amelyek a gazdasági reformpolitikai alapvetések részét képezték később. A kiszgazdapárti és más pártokkal folytatott megbeszéléseiről Kovács Bélától és apámtól közvetlenül hallhattam azt is, ahol nem voltam jelen személyesen. Külön sokat volt alkalmam beszélni Farkas Ferencsel és Bibó Istvánnal.

Állíthatom, hogy Kovács Béla, Tildy Zoltán és a többi párt képviselői is hajlandók lettek volna az együttműködésre. Természetesen voltak feltételeik

és garanciákat igényeltek. Állásfoglalásaikról tervezetek és feljegyzések tanúskodnak. Rendkívüli önmérséklet mellett el akarták kerülni, hogy csak a válság levezetésére, a konszolidáció érdekében legyenek felhasználhatók a szálámpolitikát átélte, ravasz taktika által tönkretett pártjaik. Az is természetes, hogy amnesztiát igényeltek a tartóztatottaknak, azoknak, akiket a tárgyalások során vettek őrizetbe. Elfogadták a demokratikus szocializmus elvét, az elmúlt időszak demokratikus és szocialista vívmányait, stb. Olyan politikai modellt kívántak az együttműködéshez, ami erkölcsileg elfogadható volt és nem állt ellentétben az egész eszmévilágukkal. Egy alkuhoz, egy kompromisszumhoz mérték igényeiket, a nehezedő körülmények közepette menve el a végéig a visszavonulás előtt,

Kovács Béla novemberi tárgyalásai után Kádár János a Pécsre (Patacs) történő hazautazást ajánlotta, amit egyértelműen az együttműködés lehetőségének elhalasztásaként értékelték. Végig kérdéses volt a pártok megközelítően egyenrangú bevonásának lehetősége a koalícióba, az egyénenként történő belépést szorgalmazta a MSZMP a kiválasztott személyekkel. Ez később is - megfelelő huzavona mellett - így folytatódott 1957 elejéig, beleértve a gyakorlati tárgyalásokat és nyilatkozatokat. (Függetlenül attól, hogy Kádár János november 15-i nyilatkozata a többpártrendszeréről szólt). Itt szoros együttműködés alakult ki a két agrárpárt között.

Úgy gondolom, hogy most nem is a tartalmi kérdések a lényegesek, még csak nem is a tényleges és a taktikai megfontolások a MSZMP részéről. Inkább az, hogy milyen kül- és belpolitikai helyzetben kellett Kádár Jánosnak ez időszakra tárgyalnia és kormányoznia. Milyen politikai mozgásszabadságot élvezett. Ezzel is tisztában voltak Kovács Bélaék, nem egyszer hangoztatták. Eppen ezért az a legegyszerűbb szövegezés, ami olvasható Főtitkár Úr beszédében aligha

áll közel a valós értékeléshez.

A román és csehszlovák párt- és kormányzati körök egyértelműen szemben álltak a korai reformelképzelésekkel, a nyitás és kompromisszum lehetőségével. A szovjet vezetésben ekkor éles harcok folytak a konzervatívok (Molotov, stb.), valamint a Hruscsov-Mikojan vonal között, ami 1957 későtavaszán a leszámolásához vezetett. Ezzel összefüggésben hasonló jelenségek voltak Magyarországon is, Kádár János ellen "balos" szervezkedésre (Dögei, stb.) került sor. Zsukov marsall mentette meg Hruscovot, majd később Zsukov eltávolítására került sor (pánszlávizmus és bonapartizmus vádjával). Olyan megjegyzéseket hallottunk a kihallgatások során Kádár Jánosról, olyan becsmérlő megállapításokat, amely messze meghaladta a másik oldal véleményét.

Nyilvánvaló tehát, hogy a szovjet vezetés belső küzdelmei, a szomszédos népi demokráciák pártvezetése, valamint a belső bázis nem sok mozgásteret engedett a reformok irányába. Azokra támaszkodhatott Kádár János, akik hajlandók voltak az akkor érvényesülő szovjet politika összhangban álló párt- és kormánypolitika támogatására, ahol az elvi dokumentumok mellett neosztálinista (vagy sztálinista) ambíciók érvényesültek. Vonatkozik ez a sztálinista-rákossista funkcionáriusokra, karhatalmi szolgálatot vállaló egyes személyekre egyaránt. De nem szönlünk meg ekkor a kínai politika irányvonaláról, Csü En Laj 1957. év eleji európai útjáról, majd a kiéleződő szovjet-jugoszláv viszonyról, ezek hazai hatásáról.

Igen nehéz körülmények között politizált Kádár János, amiben az önálló hangvételt és megbecsülést jelentette Hruscsov bukásakor tett nyilatkozata. Ilyen körülmények között nem egyszerűsíthető le még egy politikai szónoklatban sem a kérdés e formában: nem akartak együttműködni, illetve hol voltak az elmúlt évtizedekben? Igen sokan kerültek börtönbe, internálótáborba e pártok tagjai közül is. Az előbbi álláspont válto-

zások (Nagy Imre és körének külföldi deportálása, a letartóztatások és kivégzések, stb.), a történetileg ugyan megmagyarázható módosulások aligha tettek lehetővé az együttműködést eszmei-erkölcsi szemszögből. Főleg akkor, ha ez csak az MSZMP vezető szerepének alárendeltségében merült fel, de abban is inkább pártkeretek nélkül. Ezen az sem változtat, hogy Kádár János és köre nyilvánvalóan antisztálinista reformpolitikára is gondolt, sőt az ítéletek terén is meglehetősen sok ellentmondás volt a hónapok változásai alatt. Talán nem pontosan így képzelték, ahogy történt.

Akkor is súlyos kérdésekként merültek fel azok a dilemmák, amelyek – sokkal kedvezőbb körülmények között, a gorbacsovi reformpolitika mellett – ma is érvényesülnek. Az áthidalhatatlannak tűnő távolság a többpárt-rendszer ügyében a pártokkal végrehajtott választás kérdésében a legnagyobb. Arra nincs történelmi példa, hogy a létező szocializmus országában a hatalmat birtokló kommunista pártok egyike vállalta volna a hatalom esetleges átadásával járó választási és politikai vereség lehetőségét, tehát a többpárt-rendszer lényegét alkotó választási szisztémát. Éppen ezért van igazság azok felfogásában, ami szerint tisztességesebb az egypárt-rendszert kimondó politikai rend, mint a pártokat pro forma működtető, hamis többpárt-rendszer, ami 1949-ben következett be nálunk és ma is érvényesül több népi demokráciában (Lengyelország, Csehország, Bulgária, NDK). Az előre megállapított arányokon nyugvó néppfrontos szisztéma mint állandó forma aligha kaphatja meg az erkölcsi legitimitáció pecsétjét. Ez maradt a nagy kérdés! Minden útkeresés itt ért zsákutcába.

Nem tagadom, hogy a többpárt-rendszeren alapuló parlamentáris demokrácia híve vagyok, a diktatúrával szemben egyedül ebben látom a garanciát (az ismert formula szerint: még jobbat nem találtak ki). De furcsa ennek azonnal „polgári restauráció”-ként való értéke-

lése. Megítélésem szerint egy szocialistának himnie kell abban, hogy a nép fenn akarja tartani a szocialista vívmányokat és nem hagyná annak felszámolását. Ha ebben nem hisznek, akkor nincs más út mint a közjó felülről elhatározott szolgálata, ez pedig a legjobb szándékkal sem minősíthető másnak mint a felvilágosult abszolutizmus modern változatának. Azt hiszem, hogy igen nagy teherterele a létező szocializmus modelljének a múlt, hiszen olyan forradalmi, demokratikus és szocialista hagyományokból táplálkozik az eszmerendszere, amely a többség akaratából kormányzó erőket feltételez és szemben áll a diktatórikus metodikával. Ugyanakkor a hatalomra kerülésük után - a hagyományok és az ideológia megtartása mellett – egy elkötelezett és tudatos kisebbség vállalja magára a kormányzás felelősségét, ami elmentmondásokra vezet. Ez igen nagy hátrány a liberális politikai demokráciát elítélő más rendszerekkel szemben, amelyek tudatosan vállalják a fejedelem, az „elit”, stb. uralmát a „közjó” érdekében, a demokrácia nyílt lebecsülésével. Ez igen nagy elmentmondás, amit nem könnyű áthidalni, a legjobb szándék feltételezése mellett sem.

Természetesen ehhez járult az adott ország és térség kül- és katonapolitikai pozíciója és mozgásteré. A kialakult politikai és társadalmi modellek részét képezik a szövetségi rendszernek, mintegy alapkövetelmény a homogenitás érdekében. Tulajdonképpen a tényleges nemzeti közmegegyezés, a történelmi kompromisszum alapját is itt kell keresni és ennek változó függvényében megragadni. Bár a politikában is természetesek a kifakadások, a „másik oldal” retorikai lebecsülése. De ennek nem indokolt ellenléteben állnia a történelmi tényekkel, a politikai etika alapkövetelményeivel. Hol voltak ezek a pártok, miért most gondolták meg magukat? Nem rendelkezem pontos információkkal a felsorolt pártok jelenlegi jelentkezéséről, tájékozottságom csak a Kisgazdapártként megalakult politikai

kezdeményezésre terjed ki. Működésük lehetetlenné vált, vezetőik nagy része elhunyt, megöregedett, a szervezet pedig nem kapott teret. Előtte pedig a letartóztatások a lehetőségét is megszüntették.

Nem „meggondolták magukat”, hanem a létező modell váltsága és reformja közepette felszínre kerültek a tisztességtelen versenyben, tisztességtelen esz- közökkel levert politikai formációk által hordozott hagyományok, gondolatok is. Aligha kétséges, hogy az országban végbe ment társadalmi változások, strukturális átalakulások és az európai pártformák nem kedveznek a Kisgazdapárt régi keretei újra élesztésének. De megtestesít egy olyan politikai hagyományt, politikai szisztéma-modellt, amit a történelem más formában igazolt a marxi történelmi vízió mellett. Sok politikai tévedés és magatartásbeli hiba mellett nagy értéke, hogy a parlamentáris rendszer lebecsülése, a különböző korporációs elképzelések időszakában is következetesen hű maradt a szociális elkötelezettség mellett a liberális jogállam koncepciójához, amikor pedig ez nem volt könnyű a harmincas években és a háború alatt. Nem hiszem, hogy indokolt ma a „fehér terror” rémképét felrajzolni az embereknek. Igen szomorú lenne, ha ennek táptalaja lenne Magyarország és főleg ereje. Ugyanígy a „balos” sztálinisták is csak törpe kisebbséget alkothatnak, akiket az önérdék tart össze. Megítélésem szerint, ők is csak külső tényezők hatása alatt veszélyeztethetik az MSZMP reformpolitikai törekvéseit, aminek remélhetőleg nem kell esélyt adni. A fantomok elleni harc nem alkotja meg az igazi guvernementális politika bázisát.

Noha nem a jelenlegi magyar belpolitikai helyzet analízise miatt írtam e levelet, de néhol erre is utaltam az összefüggések miatt. A pluralizmus megfelelő értelmezésével, a jogállamiság, a szociális piacgazdaság programjával, az eszmei alapok tisztázásával, a kül- és belföldnek szóló retorika összhangjával, a magyar nép által vállalt és elfo-

gadott demokratikus és szocialista vívmányok megtartásával juthatunk előbbre. Igen sok tisztességes szándékú ember van az országban, aki nem rémképekben és ábrándokban gondolkodik, hanem a helyzet valós értékelésével keresi a kiutat. A különböző független politikai csoportokról, az ellenzékinek vagy alternatívának jelzett körökről is könnyű negatív képet festeni. De amit Benedetto Croce mondott („minden kapitalizmusnak olyan kommunizmusa van, amilyent megérdemel”) az fordítva is igaz. Az „ellenzék” mindig tükröképe a hatalomnak, ugyanazoknak a kedvezőtlen körülményeknek, az egyensúly hiányában fogant betegségeknek a szülőtte és hordozója, ami összefügg a hatalom struktúrájával.

Úgy gondolom, hogy nem a politikai életben történt megélnélkülés és ennek akár a vadhajtásai jelentik a fő problémát. Ez nem jelenthet igazán veszélyt egy hatalmilag szervezett, minden eszközzel rendelkező államra és kormányzatra. Az ország általános fáradtsága, hitelatlansága (mindenben), depressziója a legnagyobb baj. Depressziós országgal és néppel nem lehet nagyot alkotni, de még csak kilábalni sem a bajból. Mozgásra, közbátorságra, hitre és hitelre van szükség, a hatalom és általában a politika hitelére. A „húzd meg – ereszd meg” energia pazarló testnevelési gyakorlata nem vezet sehova, ezen az alapon nem jöhet létre közmegegyezés. A korábbi vélt közmegegyezés tulajdonképpen egy aktív nemzedék csalódottságán alapuló konszenzus volt, ami azonban nem tarthatott örökké és nem lehetett vég nélkül hasznos.

Feltétlenül szükség van az MSZMP belső tisztázódására, tagjainak alkotó és politikai erejére, mert e nélkül nincs sikeres megújulás, ez a hazai reformpolitika egyik alapkövetelménye. De az is szükséges, hogy feladják a mindent jobban tudás illúzióját, ne tekintsek az egyes ember „fejlődésének” csúcspontját a kommunista politikai ideológia

maradéktalan vállalásával azonosítva. Erre nincs okuk, ez sohasem vezet reális politikai szemlélethez, de még emberi magatartáshoz sem. Nem helyes egymás lejáratására törekedni. Arra van szükség, hogy mind azok, akiknek első a nemzet és a magyar nép sorsa, azok mindent kövessenek el egy olyan erőegyensúly létrehozására, ami mellett az elkövetkező esztendő minden esélyével számolva javulhat pozíciójuk a világban. Olyan belső és külső képünk legyen, ami hitelképesse teszi bennünket politikailag, gazdaságilag és erkölcsileg. Egy hátsó gondolatok nélküli, fondorlatosság mellőzésével vallott és gyakorolt politika biztosan szilárd szövetségeket fog szerezni az Önök pártjának és elképzelhetővé válik a nemzeti racionalizmus alapján a történelmi kompromisszum, a politikai közmegegyezés.

Főtitkár Úr! Hosszú és őszinte levelem a végéhez közeledik. Ezért – az általános politikai gondolkodásból fakadó közlések után – visszatérek beszédem a Kiszagdapárttal foglalkozó részéhez, az arra adott reflexióim összegezésére:

- a Kiszagdapárt az 1956/57. évi együttműködési kísérlet időszakában saját eszmei határain belül, sőt önmagunk határait átlépve a gyakorlati politikai kompromisszumban vállalta a Parasztpárttal (Petőfi-) együttléti koalíció lehetőségeit;

- akormányzás felelősségének vállalása természetesen feltételekkel, garanciákkal volt elképzelhető, de azt nem kapták meg, igazán még érdemi ajánlatokra sem került sor, legalábbis nem a pártok kereteinek garantálásával (nov. 15-én ugyan a többpárt-rendszer mellett szólt Kádár János) biztosítékok nélkül, a hatalom megosztásának mellőzésével ez csak taktikai lépésnek tűnhetett a konszolidáció érdekében, amit erkölcsi haláluk nélkül nem vállaltak;

- ennek olyan sematikus interpretálása, ahogy elhangzott, igazságtalan, hiszen a Kiszagdapártot és a többi pártot

messze meghaladó kül- és katonapolitikai kérdésekről, szorító belpolitikai, hatalmi tényezőkről volt szó az akadályok sorában, amelyek akkor érvényesültek a szovjet vezetésben, a többi szocialista ország pártvezetésében, illetve a kínai, jugoszláv, stb. kérdés, ami a hazai támogatással együtt igen nagy mértékben korlátozta Kádár János törekvéseit is;

- a reformpolitikai elképzelések, amelyek erre az időre mentek vissza, azoknak előkészítésében részt vettek más pártok szakértői is, csak jóval később és újabb kudarcokkal jelentkezett, nem kis késéssel okozva az országnak, az igazsághoz csak át-fogó elemzés vezethet, amihez még sok mindenkinek a megnyilatkozására lenne szükség;

- furcsa azért is e szemlélet, mert hogyan lenne indokolható a politikai megtorlások, letartóztatások, ítéletek és internálások sora a kiszagdapárti és más pártbeli politikusoknál csak azért, mert megtagadták az együttműködést, ha egyébként komolyan gondoltak rájuk;

- korrektebb lenne azt mondani, hogy az MSZMP és a kormány nem volt abban a helyzetben, ami lehetővé tette volna az együttműködés vállalását garanciákkal, a retorikában meghirdetett feltételek mellett és erre nem is volt akkor felkészülve a lezajlott események után, így ez kimaradt a magyar politika történetéből.

Úgy gondolom, hogy a történelmi „fehér foltok” elüntetésekor az igaz képet kell felrajzolni, nem pedig azok számát újabbakal szaporítani, illetve téves adatokat adni azok elfedésére. Ha ezt a valóságnak megfelelően mutatjuk be, akkor nem merül fel a kérdés, hogy hol voltak eddig a pártok?! Ezt még egy szónoki fordulat kedvéért sem indokolt megtenni, ha az előzményeket egészében vizsgáljuk. Anélkül, hogy az egykor 57 százalékos többséget kapott országos pártot különleges érdemekkel kívánám felruházni, az 1946-os programvázlatának (A mi utunk) egy passzusát mégis idézném, mert korszerűnek tűnik

a mai retorika idején is: „A közügyek intézéséből minden erőszakot, hatalmaskodást és megfélemlítést ki kell zárni és a nemzet nagy ügyeit közmegegyezéssel kell intézni.”

Elnézését kérem a hosszúra nyúlt levélért, de talán nem volt felesleges megírnom. Fogadja jókívánásaimat nehéz feladatához,

köszönti

Dr. Antall József

1112 Budapest, XI. Meredek u.4.
(Hiv.cím: 1013 Bp. I. Apród u.1-3.)

A levélre Grósz Károlytól nem jött válasz, ezért Antall József 1988. december 27-én levélben érdeklődik ennek okáról, s egyúttal boldog új esztendőt kíván a főtitkárnak a „nem éppen könnyűnek ígérkező esztendőben”

Grósz Károly főtitkár úrnak,
MSZMP Központi Bizottsága
B u d a p e s t

Budapest, 1988. december 27.

Tisztelt Főtitkár Úr!

Engedje meg, hogy az alábbiakat - ismert és természetesnek tartott elfoglaltsága ellenére - megkérdézzem,

1988. december 1-én hozott történelmi és politikai tartalmú levelet küldtem Főtitkár Úrnak, amiben beszédem egyik sarkalatos részével foglalkoztam. Megértem, ha nem kíván reá érdemben válaszolni, de legyen szabad annyit kérdezniem: kézhöz kapta-e? Igen megtisztelne, ha erről értesítést kapnék.

E nem éppen könnyűnek ígérkező esztendőben is boldog új esztendőt kívánva,

köszönti

(Dr. Antall József)

1112 Budapest, Meredek u. 4.
1013 Budapest, Apród u. 1-3.

1989. január 27-én az MSZMP Központi Bizottságának Pártpolitikai Osztálya közli vele, hogy a hivatkozott december 1-i levelét nem kapták meg, nyilvántartásukban nem szerepel.

MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT KÖZPONTI BIZOTTSÁGA

Pártpolitikai Osztály
Budapest, 1989. január 27.
Ikt.sz.: LI/58462/01/89/Dné

dr. Antall József részére

Budapest
Meredek u. 4.
1112

Kedves Antall Elvtárs!

1988. december 27-én kelt levelét, amelyben kifogásolja, hogy december 1-én

írott politikai észrevételeket tartalmazó gondolatait válasz nélkül hagytuk, megkaptuk.

Sajnáljuk, de hiába keressük korábbi írását, nyilvántartásunkban nem szerepel.

Jókívánásait köszönjük.

Elvtársi üdvözléssel:

Lajos István

Ezért Antall József 1989. március 4-én ismét elküldi Grósz Károlynak eredeti levelét, s így zárja kísérő sorait: „Nem könnyű feladatköréhez és tisztességéhez sok szerencsét és jó egészséget kívánva köszönti Dr. Antall József.” Lakáscím, munkahelyi cím, telefonszám.

GRÓSZ KÁROLY főtitkár úrnak,

MSZMP Központi Bizottsága
Budapest
Budapest, 1989. március 4.

Tisztelt Főtitkár Úr!

Engedje meg, hogy ismét elküldjem 1988. december 1-én kelt és a MSZMP KB központi postabontójában leadott leve-

lem másolatát. Miután nem kaptam reá választ, újabb levelet írtam 1988. dec. 27-én, amire az ugyancsak másolatban mellékelte, 1989. január 27-én kelt levelet kaptam. Érthetetlennek tűnik, hogy a levelemnek nincs nyoma a nyilvántartásban, csak reméltem: esetleg mégis közvetlenül Főtitkár Úrhoz került.

, s mit sem törődve az előzményekkel, visszakérdezett: mit csinált a Kisgazdapárt az elmúlt évtizedekben, hol volt a vezetősége, miért nem vállalta a politikai harcot a társadalom demokratikusabbá tételéért, saját céljainak valóra váltásáért?

89. március 20.

de ez nem indok arra, hogy ez a párt teljesen beszüntesse tevékenységét és feladja a politikai harcot. Egyetlen ellenzéki vagy annak nevezett párt Európában ezt nem engedheti meg magának. És amikor 1988-ban egyszer csak újra megjelenik ez a párt az újraszerveződés jegyében, akkor teljesen jogosan te-

az párt vagy annak vezetői.

Segítő szándékú levelét ezúton is köszönjük.

Üdvözlettel:

Tóth István

Antall József és az MDF a kezdetekben

Antall ekkor már túl van több kudarcon is. Az újjá alakuló **Kisgazdapárttól** - megfáradt öregektől és gyanús ifjaktól - 1988 novemberében nem azt kapta a Pilvax kávéházban, amit múltja és apja érdemei alapján várt, csak főtitkár-helyettesi titlust ígértek neki, később a **Bajcsy-Zsilinszky Társaság** (Vigh Károly) a két alelnöki poszt egyikét ajánlotta fel, a Barankovits féle Demokrata Néppárt utódaként jelentkező **kereszténydemokraták** (Keresztes Sándor) pedig a főtitkári tisztséget kínálták Antallnak. Egyiket sem fogadta el. Tovább állt. Az MDF-fel azonban ellentmondásosan kezdődött és alakult a viszonya.

Az indulásnál, 1987 szeptember 27-én nem volt ott **Lakitelken**, Lezsák sátrában.

Hiányzott az MDF 1988 januári vitafórumáról is a **Jurta Színházban**.

Keresi a helyét, de nehezen találja. A sokszínű és zavaros ellenzéki oldalon sok minden tapasztíja, az íves illúziónisták, az ügyes hőbörgők, a harmadik utasok, a népprontos beszivárgók, az alakuló pártokba beépített ügynökök, a kommunistákkal együttműködött történelmi pártok egyes áruló vezetőinek feltűnése, a mindennap nyilatkozó pecsenyesütögetők, a baloldaltól megtérő, zászlólengető népiesek, a kétes szándékú volt MSZMP tagok, helyezkedő, hatalomra éhes karrieristák, internacionalista liberálisok és vallási fanatikusok, s a devalvált deklarációk dömpingje, stb.

1989 tavaszán - nem egészen pótcelekvésként - megalakítja az **Emberi Jogok Magyar Ligája Párizsi Szervezetének**

Antall nem volt ott a lakitelki sátorban 1987. szeptember 27-én

Sajnos a közvetlen reagálás értékét levelem már elvesztette (a sportszarnoki beszéddel összefüggésben), de talán tartalma és szándékom kifejezésre juttatása, megfogalmazása nem vált teljesen érdektelenné. Az események és egyéb megnyilvánulások erre mutatnak. Igen örülnék, ha választ kapnék reá, de legalább a kézhez vételét igazolná Főtitkár Úr.

Nem könnyű feladatköréhez és tisztségéhez sok szerencsét és jó egészséget kívánva, köszönti

(Dr. Antall József)

1013 Bp. Apród u. 1-3. (munkahely)

1112 Bp. Meredek u.4. (lakás)

Tel.: 753-533

1989. március 20-án egy Tóth István nevű apparátusbeli beosztott válaszolt végre Antall levelére - Grósz Károly helyett -

Ikt.sz.: TI/58462/01/89/SMné

Dr. Antall József
részére

1112. Budapest
Meredek u.4.

Tisztelt Antall Úr!

Grósz Károly elvtárhoz írt levelét megkaptuk, engedje meg, hogy ezuttal is elnézést kérjünk első anyagának elvesztése miatt.

Köszönjük, hogy értékes gondolatait eljuttatta hozzánk. Az Ön által leírt elemzésekkel nem kívánunk vitatkozni, azokban sok igazságtartalom van. Egyetlen dologra azonban szeretnénk reflektálni, a teljesség igénye nélkül.

A néppel szembeni elszámolási kötelezettség kérdése nem megkerülhető. Tagadhatatlan tény, hogy a Független Kisgazdapárt tevékenységét a hatalom sok eszközzel gátolta,

hetők fel a kérdések:

- Mit csinált az elmúlt évtizedekben ez a párt, hol volt a vezetőség?

- Miért nem vállalta a politikai harcot az elmúlt évtizedekben a társadalom demokratikusabbá tételéért, saját céljainak valóra váltásáért?

Érre a hatalmi elnyomás nem válasz, mert a magyar történelem is sok mártírt tud felmutatni - és nemcsak kommunistákat - akik egy eszméért, egy pártért az életüket is feláldozták!

Ezen kérdésekre - de még több is felsorolható lenne - pedig választ kell adni ahhoz, hogy a párt újra elfogadtathassa magát, mint politikai tényezőt.

Grósz elvtárs erre utalt beszédében, ezt a politikai felelősséget igyekezett érzékelteni.

Az MSZMP nem kívánja, hogy bármely párt neki számoljon el eddigi hallgatásáról, de a társadalom ilyen irányú érdeklődése nem lesz megkerülhető senki számára - legyen

Budapesti tagozatát az Orvostörténeti Múzeumban Szabad Györggyel, Vásárhelyi Miklóssal, Göncz Árpáddal és más szabadelvűekkel. Antall ez alkalommal állítólag kijelentette: az aktívabb politizálás időszaka következik, ami veszélyekkel is jár a hatalom részéről, ezért be kell biztosítani magunkat, ha lecsapnak ránk, franciaországi barátaink biztosan tiltakozni fognak, kiállnak majd értünk. (Elsőként valószínűleg jó barátjára: Tar Pálra gondolhattott...)

Nincs jelen Antall 1989. március 5-én az MSZMP KB székében az informatív **MSZMP-MDF konzultációs találkozón**, amelyen az MDF-t Bíró Zoltán és Csurka István képviselte, az MSZMP tárgyalóit pedig Fejti György KB-titkár vezette.

A második lakiteleki találko-

nyújt be az elnökségnek a párt-szerű működés haladéktalan kialakításáról, s a párt hazai és külföldi szövetségeseivel kiépítendő kapcsolatokról. Az elnökség azonban nem fogadja el a tervezetet, sem az eredetit, sem annak kompromisszumos, rövidített változatát.

Ami az **MDF 1989. március 11-12-i I. Országos Gyűlésén** történt Antall Józseffel, azt túl tapintatosan fogalmaztam meg legutóbb, ezen sorozat III. részében. (Átvéve Antall saját szavait az 1992-ben megjelent parlamenti almanachból: „Az **MDF I. Országos Gyűlésén nem fogadta el az elnökségi tagságot, így az Ellenzéki Kerekasztal ülésein, illetve az 1989. június 13. és szeptember 18. közötti tárgyalásokon párttisztesség nélkül volt az MDF egyik főtárgyalója.**)

Holott valójában más történt.

Ilkei Csaba felszólalása az MDF I. Országos Gyűlésén

Mikor az Országos Gyűlés első napján, március 11-én Antall látta, hogy a helyszínen, a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem Aulájának első sorában ott ül a budapesti amerikai nagykövet: **Mark Palmer**, - akárcsak Szűrös Mátyás, a Magyar Országgyűlés elnöke - elsőként ugrott a színpadra, Csengey Dénest megelőzve, aki Petőfis hevülettel kérészt a hangadó nyitó szerepre. (Később az elnökség egyes tagjai úgy emlékeztek, hogy noha elutasították Antall említett tervezetét, az utolsó percekben hozzájárultak ahhoz, hogy szólhasson arról a küldötteknek, akár elsőként is a felszólalók közül.)

Antallt a küldöttek többsége még nem is-

merte, különösen a vidékiek nem, akik gyakran találkoztak köreikben Lezsákkal, Csurkával, Fekete Gyulával, Csengeyvel, Für Lajossal, míg a belvárosi történelem tanár inkább csak a Kisgazdapárt sorában, apja idős ismerősei között mozgott otthonosan Budapesten, többségük a múltat jelentette.

Antall váratlanul hosszas, unalmas elméleti fejtegetésbe kezdett, történelmi okfejtése tanáros szóhasználattal, hűvös eleganciával, körmondatokban előadva akkor és ott az adott körülmények között nem illeszkedett a többségében radikális nép-nemzeti küldöttek forró hangulatú várakozásához. Meglehetősen gyér tapsot kapott.

De az igazi feketeleves csak a végén következett, a választásnál. Az elnökség 15 helyére 20 személyt jelöltek, köztük Antall Józsefet. **De ő kapta a legkevesebb szavazatot, 217-et, s nem került be az elnökségbe.** A választmányba eleve nem jelölték. (Elnézést, de elővettem a jegyzőkönyveket, s azt látom, hogy a kiegészítő elnökségi jelölés során még én, a televíziósok MDF szervezetének elnöke is több szavazatot kaptam, mint Antall József, noha nem vágytam az elnökségbe, engem választmányi tagnak választottak tisztes arányban.)

Antall hiúsága azonban megint nem engedi a valóság tény-

MSZMP-MDF konzultáció 1989. március 5-én, Fejti György, Bíró Zoltán és Csurka István

zón már ott van 1988. szeptember 3-án.

Novembertől állandó meghívottja a szerveződé MDF ideiglenes elnöksége tanácskozásainak. November 14-én előadott kezdeményezése a mozgalom párttá alakulásáról azonban időelőttinek bizonyult, a többség elutasította. Antall mégis erőlteti ezt a változtatást, s közvetlenül az MDF 1989. március 11-12-i I. Országos Gyűlése előtt írásbeli előterjesztés

Antall József az MDF I. Országos Gyűlésén 1989. március 11-12-én

ként való elkönyvelését. Megszépítő emlékezettel arról beszélt egyik életrajzírójának, hogy „...javaslatainak elutasítása után, még a szavazás előtt visszalépett az elnökségbe való jelöléstől, de ennek ellenére kapott körülbelül 300 szavazatot.” Hát nem kapott. Csak 217-et. S azért számolták össze szavazatait, mert nem lépett vissza. De legyünk konkrétak és pontosak.

Az MDF I. Országos Gyűlése (1989. március 11-12) által megválasztott első Elnökség 15 és az Országos Választmány 65 tagja. (A nevek után a kapott szavazatok száma, az illető foglalkozása és lakhelye.)

Elnökség:

Bíró Zoltán, 519, irodalom-történész, Budapest
 Bogárdi Zoltán, 426, mezőgazda, Budapest
 Csengey Dénes, 637, író, szociológus, Keszthely
 Csoóri Sándor, 613, író, Budapest
 Csurka István, 486, író, Budapest
 Fekete Gyula, 426, író, Budapest
 Furmann Imre, 510, jogász, Miskolc
 Fűr Lajos, 633, történész, Budapest
 Ifj. Keresztes Sándor, 400, mérnök, Győr
 Kozma Huba, 432, tanár, Kiskunmajsa
 Kulín Ferenc, 472, irodalom-történész, Budakalászi
 Lezsák Sándor, 631, tanár, Lakitelek
 Sólyom László, 420, jogász, Budapest
 Szabad György, 394, történész, Budapest
 Szabó Tamás, 451, közgazdász, Veszprém

Választmány:

Bácsi József, 282, esztergályos, Budapest
 Balácsi Tibor, 269, egyt. tanársegéd, Miskolc
 Beke Kata, 492, tanár, író, Budapest
 Bégány Attila, 265, kollégiumi ig.h. Budapest

Bilecz Endre, 309, tanár, Balassagyarmat
 Bíró Ferenc, 286, orvos, Pécsvárad
 Czákó Imre, 321, főisk.tanár, Dunaújváros
 Czotterné Ivády Zsuzsa, 215, tanár, Nagykanizsa
 Csapó Tamás, 269, főisk. tanár, Szombathely
 Csontos József, 519, ref. lelkes, Dabas
 Debreczeni József, 257, tanár, Kecskemét,
 Dénes János, 327, vegyipari munkás, Budapest
 Domokos Máttyás, 334, író, szerkesztő, Budapest
 Ifj. Entz Géza, 254, művészettörténész, Budapest
 Fehér Csaba, 272, főorvos, Balatonfüred
 Ifj. Fekete Gyula, 414, közgazdász, Budapest
 Ferencz Csaba, 243, villamosmérnök, Budapest
 Filó Katalin, 309, tanár, Budapest
 Foltányi Árpád, 284, egyetemi hallgató, Győr
 Gazsó L. Ferenc, 355, újságíró, Budapest
 Glatz Árpád, 302, kosárlabda edző
 Grezsa István, 271, orvos, Hódmezővásárhely
 Gyurácz Ferenc, 246, szerkesztő, Szombathely
 Hajdu Sándor, 240, MÁV-alkalmazott, Vác
 Horváth Sándor, 477, színművész, Budapest
 Horváth Lajos, 246, gépészmérnök, Dombóvár
 Iliá Mihály, 400, irodalom-történész, Szeged
 Ilkei Csaba, 324, MTV-szerkesztő, Budapest
 Jeszenszky Géza, 293, egyt. oktató, történész, Budapest
 Joó Rudolf, 523, kutató, Budapest
 Kádár György, 241, fizikus, Budapest
 Kelemen András, 295, pszichiáter, Székesfehérvár
 Kerényi Imre, 385, rendező, Budapest
 Kiss Gy. Csaba, 535, tud. kutató, Budapest
 Kálmán Attila, 253, tanár, Tata
 Kindler József, 261, egyt.tanár, Dunakeszi

Kodolányi Gyula, 458, író, egyt.docens, Budapest
 Komáromi János, 310, kistermelő, Nagydorog
 Kövy Zsolt, 380, ref.gyűjt.vezető, Veszprém
 Kulín Sándor, 254, orvos, Nagyörös
 Magas László, 323, egyt. adjunktus, Sopron
 Markó Iván, 308, vállalkozó, Gyula
 Merza Péter, 290, villanszerelő, Dunaújváros
 Nagy István, 243, körzeti orvos, Nyírkáta
 Nagy Gáspár, 352, költő, Budakeszi
 Nagy László, 207, újságíró, Genf
 Nahimi Péter, 485, egyt.hallgató, Budapest
 Odorics Ferenc, 269, tanár, Gödöllő
 Olajos Csaba, 309, kisiparos, Budapest
 Pálmány Béla, 257, történész, Budapest
 Pokorny Endre, 210, gyógyszerész, Mátraháza
 Raffay Ernő, 370, történész, Szeged
 Rozsnyói Zoltán, 372, agronómus, Lakitelek
 Schamschula György, 252, közgazdász, Budapest
 Szabó Zoltán, 279, kőműves, Mány

Szavicskó László, 250, gépalkatos, Miskolc
 Szécsi Margit, 322, költő, Budapest
 Szigethy Gábor, 382, irodalomtörténész, Budapest
 Szokolay Zoltán, 249, tanár, Békéscsaba
 Szűcs István, 286, olajmérnök, Szászhalombatta
 Tóth István, 152, népművelő, Szolnok
 Turi Gábor, 213, újságíró, Debrecen
 Vihg Károly, 249, történész, Törökbalint
 Zelei Miklós, 259, újságíró, Budapest

Túltengő humán értelmiség, aránytalanul sok történész, irodalmár, népművelő, író, költő, műfordító, újságíró, tanár, jogász, szociológus. Kevés felkészült mérnök és közgazdász, az állami- és államigazgatási területen jártas tervező, szervező, és pénzügyi szakember, a végrehajtó hatalom egyes területeit jól ismerő nemzeti elkötelezettségű értelmiségi.

[Egy 1971. október 13-i ügynöki jelentésből „Keleti” jelentette a III/III-3-b alosztályon Seres József r. őrnagynak – ismerjük Antall véleményét arról, hogy: „...fontosnak tartja, hogy jól képzett szakemberekkel

ajkát tisztogatójelzőnek kíván.

Az elnökségbe maximum 15, a választmányba maximum 60, a bíróság maximum 7-7 személyt jelölhet.

Elnökség		Választmány	
Andrásfalvy Bertalan 379	tud.kutató	okl. biológus	Tatabánya
Antall József 247	történész	festőművés	Esztergom
Dr. Bene Sva 230	őrvos	esztorgályos	Győr
Bíró Zoltán 519	irodalm.történész	egy.tanársegéd	Miskolc
Bogárdi Zoltán 426	mezőgazda	tanár, író	Budapest
Csengey Dénes 637	író, szociológus	kollégiumi ig.h.	Balassagyarmat
Csoóri Sándor 613	író	tanár	Pécsvárad
Csurka István 486	író	főisk.tanár	Dunaújváros
Czákó Imre 321	tanár	ref. lelkes	Nagykanizsa
Czotterné Ivády Zsuzsa 215	tanár	tanár	Szombathely
Csapó Tamás 269	ref. lelkes	tanár	Dabas
Csontos József 519	ref. lelkes	vegyipari munkás	Kecskemét
Debreczeni József 257	ref. lelkes	ny. szervező	Budapest
Dénes János 327	ref. lelkes	orvos	Budapest
Domokos Máttyás 334	ref. lelkes	orvos	Debrecen
Entz Géza 254	ref. lelkes	művészettörténész	Budapest
Fehér Csaba 272	ref. lelkes	ref. lelkes	Budapest
Fekete Gyula 414	ref. lelkes	ref. lelkes	Debrecen
Foltányi Árpád 284	ref. lelkes	ref. lelkes	Budapest
Glatz Árpád 302	ref. lelkes	ref. lelkes	Budapest
Grezsa István 271	ref. lelkes	ref. lelkes	Budapest
Gyurácz Ferenc 246	ref. lelkes	ref. lelkes	Budapest
Hajdu Sándor 240	ref. lelkes	ref. lelkes	Budapest
Horváth Sándor 477	ref. lelkes	ref. lelkes	Budapest
Horváth Lajos 246	ref. lelkes	ref. lelkes	Budapest
Iliá Mihály 400	ref. lelkes	ref. lelkes	Budapest
Ilkei Csaba 324	ref. lelkes	ref. lelkes	Budapest
Jeszzenszky Géza 293	ref. lelkes	ref. lelkes	Budapest
Joó Rudolf 523	ref. lelkes	ref. lelkes	Budapest
Kádár György 241	ref. lelkes	ref. lelkes	Budapest
Kelemen András 295	ref. lelkes	ref. lelkes	Budapest
Kerényi Imre 385	ref. lelkes	ref. lelkes	Budapest
Kiss Gy. Csaba 535	ref. lelkes	ref. lelkes	Budapest
Kálmán Attila 253	ref. lelkes	ref. lelkes	Budapest
Kindler József 261	ref. lelkes	ref. lelkes	Budapest
Kodolányi Gyula 458	ref. lelkes	ref. lelkes	Budapest
Komáromi János 310	ref. lelkes	ref. lelkes	Budapest
Kövy Zsolt 380	ref. lelkes	ref. lelkes	Budapest
Kulín Sándor 254	ref. lelkes	ref. lelkes	Budapest
Magas László 323	ref. lelkes	ref. lelkes	Budapest
Markó Iván 308	ref. lelkes	ref. lelkes	Budapest
Merza Péter 290	ref. lelkes	ref. lelkes	Budapest
Nagy István 243	ref. lelkes	ref. lelkes	Budapest
Nagy Gáspár 352	ref. lelkes	ref. lelkes	Budapest
Nagy László 207	ref. lelkes	ref. lelkes	Budapest
Nahimi Péter 485	ref. lelkes	ref. lelkes	Budapest
Odorics Ferenc 269	ref. lelkes	ref. lelkes	Budapest
Olajos Csaba 309	ref. lelkes	ref. lelkes	Budapest
Pálmány Béla 257	ref. lelkes	ref. lelkes	Budapest
Pokorny Endre 210	ref. lelkes	ref. lelkes	Budapest
Raffay Ernő 370	ref. lelkes	ref. lelkes	Budapest
Rozsnyói Zoltán 372	ref. lelkes	ref. lelkes	Budapest
Schamschula György 252	ref. lelkes	ref. lelkes	Budapest
Szabó Zoltán 279	ref. lelkes	ref. lelkes	Budapest

Jelölőlisták és szavazatok 1989. március 12-én

működjön együtt. Megjegyezte, hogy különböző szakmai alkalmakkor a Tervhivatalban, vagy a Hazafias Népfrontban igen kiváló szakembereket ismert meg, akiknél jobbakat mi sem tudnánk kiállítani, ha holnap erre lenne szükség. A jelenlegi politikai és társadalmi konszolidáltságot a körülményekhez képest kielégítőnek tartja. Megjegyezte azonban, hogy még mindig feleslegesen sokat foglalkoznak az emberek múltbeli dolgaival, ahelyett, hogy a jelenlegi tevékenységük és hozzáállásuk alapján ítélnék meg az embereket... ő maga is arra törekszik, hogy mint szakember jó munkát végezzen és ne adjon alkalmat arra, hogy kikezdzék.”

1975. június 26-án a BRFK III/III-D alosztályának egy bizalmas jelentése megállapítja, hogy Antall József „...úgy érzi, hogy egyre inkább a szakemberek kapnak szót. Több miniszter, például Schultheisz, Keserűné valamint a miniszter-helyettesek már elsősorban szakemberek, s nem politikusok. Ennek van jövője.”]

MSZMP-tagok és állambiztonsági ügynökök

Ha az Elnökség és a Választmány összetételét nézzük, az előbbinél is fájdalmasabb, hogy mindkét testületbe volt MSZMP-tagokat és funkcionáló állambiztonsági hálózati személyeket választottak meg a küldöttek.

A BM III. Állambiztonsági Főcsoportfőnöksége nagy erővel tartotta kézben az országos gyűlés előkészítését, szervezését és lebonyolítását. Így fordulhatott elő például, hogy noha Tóth István küldött Szolnok megyéből csak 154 szavazatot kapott, mégis tagja lett az Országos Választmánynak, mert a III/III-nak érdeke fűződött ahhoz, hogy a „Faragó János” fedőnevű volt Szolnok megyei titkos megbízottja jelen legyen a választmányban. Tóth István (1944. március 20, Veszprém, Nagy Vilma) 1977-ben szervez-

te be a politikai rendőrség, 1989 és 1994 között az MDF szolnoki városi szervezetének és megyei választmányának is elnöke volt. Az 1994-es országgyűlési választásokon az MDF Jász-Nagykun-Szolnok megyei listavezetőjeként jutott a parlamentbe, ahol két bizottságnak is tagja lett, sőt, az MDF őt küldte az országgyűlés egyik jegyzői posztjára is. Senkit sem érdekelt az ügynök múltja, senki sem nézett utána, ugyanakkor hanyag, lusta, felelőtlen és alulinformált MDF funkcionáriusok, frakció tisztségviselők és kérlelhetetlen képviselők csapkodták szép pénzért az asztalt a parlamenti ügynökviták hajnalig tartó szócsépléseiben, hogy a javasoltnál

rom állambiztonsági ügynök ült egymás mellett. Az MDF vezetői mindvégig annyira tájékozatlanok és felkészületlenek voltak, hogy több Tóth István jellegű ügynököt is vidáman érvényesülni hagytak, s azok váltották ki haragjukat, akik a rendszerváltás ezen szégyenfoltját szóvá tették.

1989. március 11-én amikor a küldöttek megérkeztek a Közgazdaságtudományi Egyetem aulájába, azt láthatták, hogy a papír ívekkel körbefont oszlopokon körbe-körbe, felnagyva olvashatók voltak az Elnökségbe és a Választmányba javasoltak nevei. Néhány nevet azonban már látványosan kihúztak pirossal, másokat zölddel ki-

zetekben, új tagokat épített be a zavarkeltés, lejáratás, kompromittálás, elszigetelés és kiszorítás feladataival, felesleges és megosztó viták szításával. Az MDF televíziós szervezetébe például egy hónap alatt három ügynök érkezett. (Akikről akkor persze én sem tudtam, hogy az állambiztonság által beszerzett televíziós dolgozók.) Egymás után bomlott fel több alapszervezet, szakadt ketté, alkalmazva az ismert és bevált módszereket: kezdj esztelenül bírálgatni, vádaskodni, gyűjts aláírásokat, határolódj el, tiltakozz bármi ellen, lépj ki, nyilatkozz az ellenérdekű fél sajtójának, szólítsd fel lemondására tegnapi barátaidat, követelj eti-

Antall az MDF II. Országos Gyűlésén lett elnök, 1989. október 20-22

szigorúbb szankciókat követelnek mindenféle ügynökkel szemben. (Pedig Boross Péter elég hamar lett 1990-ben a titkosszolgálatokat felügyelő államtitkár, majd tárca nélküli miniszter, később belügyminiszter, végül miniszterelnök. Apparátusa bármit megtudhatott, ha akart.)

Az Országos Választmány ülésén az első sorban rendre há-

pipáltak. Mielőtt reggel a rendezők megérkeztek volna, a politikai rendőrség emberei már ragasztottak, jelöltek, elvégezték feladatukat pirossal és zölddel, a rendezők pedig az „éber” tagságra gyanakodtak, a közvetlen demokrácia spontán megnyilvánulására.

1988 őszétől a politikai rendőrség fokozta bomlasztó aktivitását a megalakult MDF szerve-

kai és más vizsgálatot, büntető szankciókat, s végül alakíts új alapszervezetet, csoportot, platformot, frakciót, pártot. (Akkor még nem ismerték, s ezért nem alkalmazhatták Saul Alinsky módszereit a hatalom utcáról történő megdöntéséről, sem Gladio nemzetközi különítményeseinek ezen belüli szerepét.)

Az MDF akkori központjának számító VI. kerületi, Ó ut-

cai barakk épület a rosszul értelmezett „demokratikus nyitottság” jegyében átjáró házzá vált, ismeretlenek tűntek fel ellenőrizetlenül, füleltek, hallgatóztak, informálódtak, sőt fel is szólaltak. Egyszer például egy szűkebb körű választmányi ülésen megjelent egy középiskolásnak tűnő fiatalember, sokáig némán jegyzetelt, majd kéréstelenül hozzászólt és bírálgatott mindent, mindenkit. De senki sem ismerte. Megkérdeztem: honnan jött? Nyeglén azt válaszolta: ő politikusként készül, Csóóri Sándor küldte Érdről, s csak neki tartozik elszámolással, a nyitott „demokratikus viták” híve és nem a „tekintélytiszteleté”.

Az MDF I. Országos Gyűlését követően, kudarcain nyomán Antall a maga intellektuális érzékenységgel megsértődött, s egy darabig egyik választott testület ülésére sem járt. Szabad György és Sólyom László szorgalmazta meghívását a „kibővített elnökség és választmány” ülésére, részvételét a Nemzeti Kerekasztal tárgyalásokon, s ez így volt egészen az 1989. október 20-22-i II. Országos Gyűlésig, amikor kellő előkészítés után elnökké választották az ügyvezető elnök Bíró Zoltán helyett. (Bíró nem támogatta az Ellenzéki Kerekasztal megalakulását.)

De még jóval előtte, 1989. június 24-én az Ó-utcai barakk épületben egy választmányi ülésen, - ahol a választmányi tagok kétharmada volt jelen - végérvényesen eldőlt a „párt vagy

mozgalom” vita, s az MDF hivatalosan is **párttá alakult**. (A választmány ezen vízválasztó eseményén egyedül e sorok írója fényképezett, mint a választmány újságíró tagja. Most természetesen közé az első képeket a nagy nyilvánosság számára.)

A Bíró Zoltán és Lezsák Sándor által levezényelt vitában a túlnyomó többséget meggyőzték azok, akik minden áron a parlamentbe készültek, a Nyugat-Európai pluralista demokráciák párteretek közötti működésével példálózottak, s csak a párt formációt tudták elképzelni az MDF jövőbeni szerepéhez, abban látták az erőt, a szervezethez, az állami és államigazgatási szervek irányításához szükséges hierarchia és tagoltság garanciáját, a politikai riválisokkal való versengés fegyvermezett bázisát. Ezért fogadták el inkább egy erős nemzeti középpárt jövőképét - benne a nemzeti demokrata, a keresztény szociális és a szabadelvű irányzatok képviselőivel -, mint a laza kötődésű szellemi mozgalom továbbvitelét a közvetlen demokrácia gyakorlásának spontán és sokszínű megnyilvánulásával, melyekbe annyi esetlegesség és kezdeti hiba is vegyült már, amennyit a professzionális politizálás várhatóan nem bírt el. Azt viszont mindenki reményteljesen ecsetelte, hogy a tömegek mozgalma bizonyára min-

denkor ott áll majd a párt harcai mögött. (Hát, bizony ez sem sikerült...)

A döntés történeti hűségéhez hozzátartozik, hogy **négyen nem szavazták meg** a párttá alakulást és kitartottak a szellemi és morális arculatú nemzeti

feljegyzett az Antall József irányította MDF-ről, így például a leendő köztársasági elnök jelöléséről és megválasztásának módjáról, a népszavazási kezdeményezésre adott megkésett és rossz válasszal, a sikertelen bojkott felhívással, az elnökség és a

A választmány jelen lévő tagjai 1989. június 24-én

mozgalom mellett. Ezek közé tartozott e sorok írója is. Túl közel volt még a népet eláruló rosszlelkű pártok hatalomgyakorlása, az egyeduralkodó kommunista párt idegen érdekeket kiszolgáló negyvenöt éves diktatúrája. Úgy láttam, hogy az önszerveződő nemzetnek hagyni kellett volna még egy kis időt, hogy élve a szabadság hozta lehetőségekkel, kiforrasztja magát a változásokban és szabad döntésével megtalálja a legjobb közösségi együttműködés formáit az idegen érdekektől mentes országépítő munkához. Más, kisebbségben maradt társaim azt hangsúlyozták, hogy a magyar nemzet visszatérését önmagához egy **Alkotmányozó Nemzetgyűléssel** kellett volna kezdeni, s nem a pártérdekek szerinti szétforgácsoltsággal, az öncélú megosztottság frakciókhoz igazított szentesítésével.. Utólag mindenki úgy mérheti igazát, ahogy az élet igazolta, vagy nem.

A II. Országos Gyűlést követő hónapok története az 1990-es választásokig több hibát is

választmány indokolatlan személyi átalakításával, stb.

A Levendel – Schultheisz szalon kiválasztottja

Antall októberi elnökké választása után megszapordtak a belső viták az elnökségben és a választmányban is, polarizálódtak a tegnapi és az új erők. A **Levendel - Schultheisz** városmajori szabadelvű szalonból **Csóóri Sándor** útján az MDF-be küldött Antall Józsefnek bizonyítania kellett, hogy alkalmasabb vezető egy új nemzeti párt élén, mint a volt kommunista **Bíró Zoltán**, aki hivatali szürkeségével elkötelezte magát a reformer **Pozsgay Imre** mellett, - egyesek szerint - az ő hátróságként képzelte el és kezdte építeni az MDF-et egy leendő szövetség tervével. (Schultheisz Emil egészségügyi miniszter – 1974-1984 – támogatása nélkül Antall nem kaphatta volna meg „az átkosban”, 1982-ben a Munkaéremrend Arany Fokozata állami kitüntetését.)

Emlékeztetek arra, az intellektuális ellenzéki **Antall**

Bíró Zoltán és Lezsák Sándor vezette a „párt vagy mozgalom” vitát a választmány 1989. június 24-i ülésén

József sem írt mást Grósz Károlynak 1988-ban:

“Feltétlenül szükség van az MSZMP belső tisztázására, tagjainak alkotó és politikai erejére, mert e nélkül nincs sikeres megújulás, ez a hazai reformpolitika egyik alapkövetelménye.

... mindazok, akiknek első a nemzet és a magyar nép sorsa, azok mindent kövessenek el egy olyan erő-egyensúly létrehozására, ami mellett az elkövetkező esztendő minden esélyével számolva javulhat pozíciónk a vi-

„Javaslom Államtitkár Elvtársnak, hogy a III. Főcsoportfőnökség illetékes szervei – a várható koalíciós kormányzásra tekintettel – döntenek abban, melyek azok a dossziék, amelyek megsemmisítése szükségessé válhat, továbbá, hogy mely személyek adatait lehetne törölni az operatív nyilvántartásból.”

Vagyóczki Béla ezredes, a BM Adatfeldolgozó és Tájékoztatási Csoportfőnökség vezetője ekkor még a várható MDF-MSZP koalíciós kormányzásra gondolt.

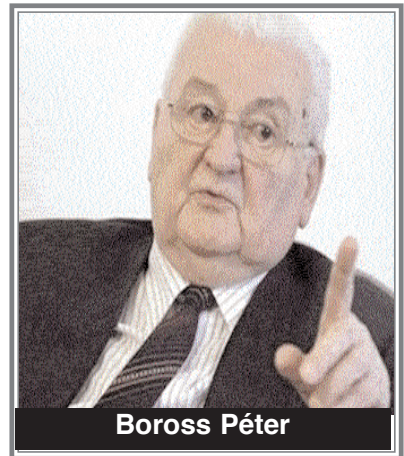
kozatokat nem ellenőrizi senki, a pártok vezetői nem tudnak, de nem is nagyon akarnak tudni semmi biztosat képviselők állambiztonsági múltjáról, nem szervezik meg hiteles önvédelmüket, a tények dokumentálható feltárása érdekében apparátusaiak később sem folytatnak levéltári kutatásokat; néhány, a holdudvarukban mozgó történéssre időnként kurzus jelleggel támaszkodnak, változó aktuálpolitikai érdekeik szerint.

1990 májusától már működik a polgári titkosszolgálatokat felügyelő államtitkár, majd tárca nélküli miniszter, de – mint látuk -, még a következő ciklusban is könnyedén beszívárog egy-egy hálózati ember, sőt szigorúan titkos állományú tiszt is a parlamentbe.

Semmilyen törvény, jogszabály nem állt útjában a titkosszolgálatok korábbi vagy a Nemzetbiztonsági Hivatal és az Információs Hivatal 1990. február 14-i megalakulása után is **további szolgálatokat vállaló** volt hálózati embereinek (ügynök, titkos megbízott, titkos munkatárs). A T. Ház átmenetileg sem állított semmilyen szűrőt, a pártok többsége pedig előzetesen a képviselőjelöltek úri becsületszavára hagyatkozott, esetlegesen **moralizáló** vagy etikai közhelyeket tartalmazó nyilatkozat kitöltésével is beírta arról, hogy a leendő képviselő nem volt úgymond “ávós, karhatalmista vagy besúgó.”

Az aláírásoknak nem volt súlya, az érintettek nem alaptalannul bizakodtak múltjuk **ellenőrizhetetlenségében**, s abban, hogy nem lesz semmi bántódásuk.

Amikor 1990 január 18-án **Horváth István** belügyminiszter parancsára jogutód nélkül megszűnt a III/III, s szervező-

Boross Péter

dik az új kémelhárítás, a február 14-én megalakuló **Nemzetbiztonsági Hivatal**, 1990 február 2 és 12, majd április 4 és május 15 között a BM Roosevelttéri székházának pincéjéből, az egykori banktrezorból a kémelhárítás magához veszi nemcsak saját hálózatának anyagát, hanem a III/III-asokéiból azokat, akik szemrebbenés nélkül vállalták, hogy együttműködnek az új politikai rendszerrel és **tovább szolgálnak** kémelhárítóként. Az NBH válogat a pincében és elvisz kb. **17-18 ezer** kartont az operatív nyilvántartóból, amellyel a mai napig nem tud elszámolni. **Nagy Lajos ezredes**, az NBH első főigazgatója nem véletlenül szolta el magát 2005-ben: a legfontosabb emberek anyagait **eltüntették!** (Amivel nem tudnak elszámolni: 12 493 un 6-os karton, tehát hálózati nyilvántartó karton; 2166 un. 6/c hálózati kutató karton, 1154 „F” (figyelő) karton, és 1405 adatlap.)

1990 tavaszán a rendszerváltó politika átmenti és megtűri a volt állambiztonsági vezetés és hivatásos állomány 90 százalékát. Csak a legfelső vezetés távozik. De az is nagy megbecsüléssel. Az Antall-kormány több hónapig irodát tart fent **Haragozó Szilveszter** r. altábornagynak, volt állambiztonsági főcsoportfőnöknek, Aczél György bizalmas, közvetlen referálójának és **Rédei Miklós** r. vezérőrnagynak, volt III/II-es csoportfőnöknek (kémelhárítás), hogy javaslatokat dolgozzanak ki a BM III. Főcsoportfőnökség felszámolására. Ők pedig kidolgozták a

Az MDF választmánya négy ellenszavazattal elfogadta a párttalakulást. (A kép bal szélén, a második sorban: Sólyom László.)

lágban. Olyan belső és külső képünk legyen, ami hiteltépessé tesz bennünket politikailag, gazdaságilag és erkölcsileg. Egy hátsó gondolatok nélküli, fonderlatosság mellőzésével vallott és gyakorolt politika biztosan szilárd szövetségeseket fog szerezni az Önök pártjának és elképzelhetővé válik a nemzeti racionalizmus alapján a **történelmi kompromisszum, a politikai közmegegyezés.**”

1989. július 3-án “A várható koalíciós kormányzásra tekintettel” a BM Adatfeldolgozó és Tájékoztatási Csoportfőnökség javaslatot tett a belügyi államtitkárnak (Földesi Jenő) az állambiztonsági operatív nyilvántartás adatainak felülvizsgálatára.

Az indoklás szerint az állambiztonsági szervek bizalmas nyomozást illetve “F” figyelő dossziét vezetnek **olyan személyekről is, akik a szerveződé pártok jeles képviselői.**

1989 decemberében az állambiztonság vezetői már jól látják az új pártok meghatározó politikusait, vannak hazai és nemzetközi információik arról: kik lehetnek az ország leendő vezetői a legfontosabb jogi posztokon. Ennek tulajdonítják egyesek annak a rejtélyes folyamatnak a megindulását, melynek nyomán fontos dossziékból kritikus oldalakat emelnek ki **selejtezés** címén és megsemmisítik azokat. Semmi sem indokolja ezt a múlt valós megismerése elleni, a történettudomány és a levéltárak alapvető érdekeit negligáló drasztikus lépést, ha csak nem a tények meghamisításának politikai szándéka.

Teljes felkészületlenség, tájékozatlanság 1990 tavaszán. Naiv, amatőr, dilettáns, de nagyhangú, túltengő önbizalommal és rátartással ítélező, küldetésdatos plakátarccal nyilatkozó „rendszerváltók”.

A bemondásra történt nyilat-

Schultheisz Emil (szemüveggel), tőle jobbra Aczél György, a bal szélén: Apró Antal

békés átmentés módszertanát és menetrendjét. Jól tudták, hogy a titkosszolgálatoknak minden rendszerben az információs monopólium és a mindenütt jelen lévő ügynökhálózat ad igazi hatalmat.

1990. május 2-án délelőtt 10 órakor a BM III. Állambiztonsági Főcsoportfőnöksége III/III-as csoportfőnökségének - a belső reakciót és szabotázst elhárító politikai rendőrség - volt vezetői elégedetten tekintettek végig az első szabadon választott

magyar Országgyűlés képviselőinek padsorain. Igyekezettük nem volt hiábavaló: a 386 megválasztott országgyűlési képviselő között ott volt az a hirtelenjében összeszámolt, legkevesebb **25 állambiztonsági hálózati személy**, akiket oda küldtek vagy akik küldés nélkül is jól érezték a hallgatólagos támogatást, nemkülönben azok, akiknek már volt valamilyen kapcsolatuk a titkosszolgálatokkal, mégis morális gátlás nélkül, veszélyérzetüket némiképp elaltatva tűntek fel a másik oldalon valamely rendszerváltó párt színeiben.

A politikai rendőrség volt vezetői persze tudták, hogy a 25-ös létszám valószínűleg **nem teljes**, mert kevés információjuk volt a katonai hírszerzés és elhárítás hálózatahoz tartozókról, a legkevesebb pedig a III/I-es hírszerző csoportfőnökség operatív és hálózati nyilvántartásáról.

Az 1990 utáni politikai elit felkészületlenségét, tájékozatlanságát csak fokozta a törvényhozás tehetetlensége, a belterjes szócséplés, az időrabló viták sokasága. A hegyek vajúdtak, és egeret szültek, nyitott kapukat hagyó **átvilágítási törvényt**, következmények nélkül.

Ebből adódik, hogy akik **papírt lobogtatnak**: őket átvilágították, s nem találtak semmit, azok is keveset bizonyítanak! Csupán annyit, hogy nem voltak nyilasok, karhatalmisták vagy III/III-asok. De ettől még lehetnek: III/I-es hírszerzők, III/II-es kémelhárítók, **katonai hírszerzők és katonai elhárítók, szigorúan titkos tisztek, T** (titkos találkozási) **-lakás gazdák, társadalmi kapcsolatok, fogda-ügynökök**. Sőt, lehet, hogy III/III-asok voltak, de az átvilágító bírának akkor és ott a négy irattári bizonyítékból (6-os karton, beszerzési nyilatkozat, jelentés, pénzügyi bizonylat) nem állt rendelkezésére **legalább kettő**, csak egy, s a beszerző, a kapcsolattartó és a vonalvezető állambiztonsági

tiszt vallomása sem volt meg vagy nem volt terhelő, (mert többségük hazudott a bíróság előtt az ügynök érdekében), ebben az esetben a bírák kénytelenek voltak érintetlenséget igazoló papírt kiállítani!

A politikai pártok pedig egyre inkább fertőzöttségük fokától függően riadtak vissza az állambiztonsági múlt teljes körű alkotmányos feltárásától. Felelősek azért, hogy máig megmaradt a tisztázatlanság, a bizalmatlanság légköre, a zsarolás, az időzített lejárás és az aktuálpolitikai haszonszerzés lehetősége.

A vétkesek részéről hiányzik az őszinte beismerés, a nyilvános bocsánatkérés, a morális elégtételadás. Helyette folyamatos hazudozást hallunk, a történetek bagatellizálását, a lelkiismeret elhallgattatását, a társadalmi felelősségvállalás elhárítását az erkölcsi relativizmus jegyében.

Dr. Ilkei Csaba
tudományos kutató

(Folytatjuk)

Horváth István
belügyminiszter

Mihálffy Balázs:

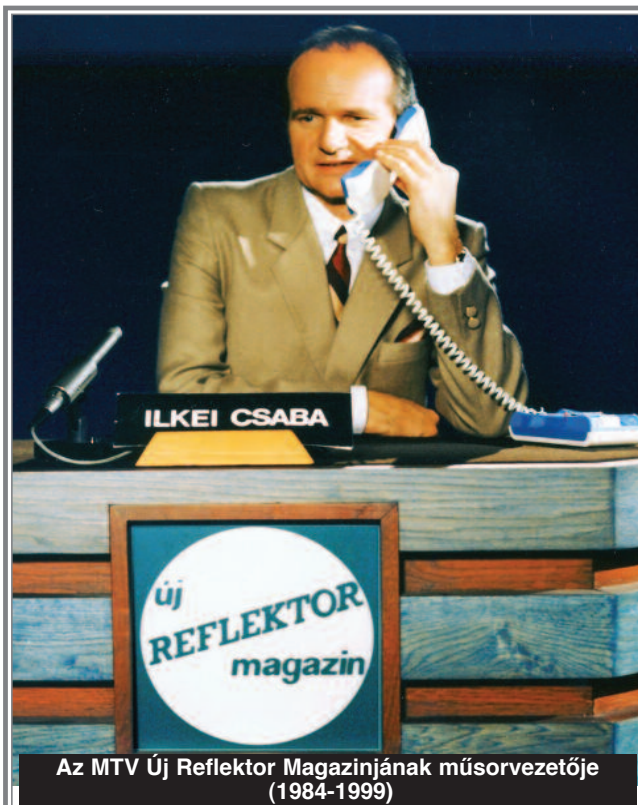
75 ÉVES DR. ILKEI CSABA, POLITIKUS, ÚJSÁGÍRÓ ÉS EMBER

(Székesfehérvár, 1939.06.14)

Ifjúkorom meghatározó élménye volt az Új Reflektor Magazin c. tévéműsor mely tizenöt éven át (1984-99) meghatározó érdekvédelmi segítyt adott a nézőknek a Magyar Televízióban. Szükség volt rá. Szükség volt egy íróasztalra, egy reflektorra és egy állandó arcra, aki ellentmondást nem tűrő nyugalommal és választékos-sággal értekező szerkesztve fedte fel a társadalmi vizs-zásságokat, a kisemberek pa-naszait.

Ugyanez az arc a rendszer-váltás idején, az első, szabadon választott országgyűlés tagja-ként az MDF színeiben (1990-91), majd függetlenként (1991-94) újfent feltűnt. Karakán fo-galmazás, határozottság jelle-mezte megnyilvánulásait, talán ezért nem viselhetett el semmi pártot, de ő sem a pártot. Nem tűrt megalkuvást. Ha kellett, politikai okokból 34 napig éh-ségsztrájkolt (1992) a bérből és fizetésből hónapról hónapra élő, egyre lejjebb csúszó sze-gény emberek elnyomorítása ellen. Nem volt tagja sem az MSZMP-nek, sem MSZP-nek, nem volt sem munkás, sem állambiztonsági hálózati sze-mély. Nem volt mitől félnie. Talán csak róla írtak. Amiről ő írt, az pedig a másról jelentők táborába volt.

Dr. Ilkei Csaba, aki ma 75 éves, egy életművet tudhat ma-gáénak. Talán, ha más ország-ban születik, akkor Larry King helyén ül a CNN talkshow-iban és a KGB internálótáborainak titkait fedi fel nemzetközi figyelmet felkeltve. Avagy az Oprah Winfrey által feltárt amerikai ízü felszín helyett a hallgatóság szembesülne a mélységgel és az összefüggése-ket is megértené. Felismerné saját helyzetét, csekkjei erede-tét és a szándékot, ami egy egy-szerű bankszámla mögött áll.

Az MTV Új Reflektor Magazinjának műsorvezetője (1984-1999)

A Budapest Televízió műsorvezetője (2002-2009)

Csaba magyarnak született és erre felé a nagy összefüggé-sek felszínre hozását, népszerű tálalását nem lehet a karrierépí-tés eszközéül használni. Így a parlamenti képviselőség után nem a médiasztároknak kijáró vezető csatornák jutottak szá-mára. Még visszatér az MTV-be, és öt évig, 1999-ig folytatja az Új Reflektor Magazint. Akkor a „fiúk” félelmükben megszüntették azt a műsort, amin felnőttek, s amiből bátor-ságot merítettek ébredésükkor a szakkollégiumban. Ahol még csak egymást között suttogva tervezték a hatalom megkapar-intását. Mindegyik rendszer-váltás utáni miniszterelnök - Antall, Boross, Horn - tudta, hogy szükség van érdekvédel-mi műsorra, nem lehet befogni az emberek száját és csak a si-kereket szajkózni. Az Orbán-Torgyán kormány nem tűrte a kritikát. Útban volt az Új Reflektor Magazin. Hiába tűnt-tettek a műsor nézői 1999. szeptember 23-án az MTV Szabadság téri épülete előtt, a gyáva hatalom arrogánsan nem vett róla tudomást. Mára pedig már egyetlen egy ilyen műsor sem maradt a közszolgálati pa-lettán, de még a lapokból is el-tűntek az olvasói panasz rova-tok.

Csabának maradt a a Budapest TV, itt futotta leveze-tő köreit. Ha hiszik, ha nem, in-gyen, egy fillér nélkül, társadal-mi alapon. De így is a maximu-mot nyújtotta. Amit mások má-sutt nem mertek kimondani, ő itt is kimondta. Igényesen, szakmai korrektséggel, belső meggyőződéssel. Folytatta az igazságkeresést és annak reze-néstelen, félelmet nem ismerő bemutatását. Beszélgetései Drábik Jánossal, - aki szintén nemrég töltötte be a 75. élet-ét -, tömegek figyelmét von-zották. Ők, ketten a magánva-gyonokra épülő nemzetközi

hátterhatalom legnagyobb leleplezői Magyarországon. Akik a globális felvásárlók kiszolgálói, azok eleve nem szeretik őket.

En a Budapest tévében ismertem meg őt személyesen. Akkoriban Zimbabwében, az

felelőtt egyaránt kérdéssel fordul.

Csaba megélte a kort, referenciái ordítóan tiszták, de hiányzik a táborút, a gyerekek és a tiszteletet adó felnőttek. Ha Csaba Afrikában született volna, akkor a törzs trónján ülne.

jékoztatása hadban állást jelent az adott rendszerrel. Aki 1939-ben született és átélte a kort, mint Csaba, az jól tudja mindezt.

Siófoki, az általános és középiskolát Kaposvárott végezte. 1957-ben Budapesten az ELTE

nak elvégzése után az érdes külvárosi és vidéki élet közelében, üzemi és szakszervezeti lapoknál dolgozik (1961-1965), majd az Esti Hírlap (1965) és Népszabadság (1965-67) munkatársa, átmenetileg sajtófőnök egy országos szervnél (OKISZ), aztán 1969-től jött a Magyar Televízió, ahol bő 30 évet töltött, gyakorlatilag két szobában, a HÉT és az Új Reflektor Magazin szerkesztőségében. A HÉT nem lett volna nélküle 1970 és 1983 között, de igazán a híres és népszerű, rendszerváltó kritikai műsorral, az Új Reflektor Magazinnal írta be magát a közönség szívébe 1984 és 1999 között. A legnézettebb műsor volt a maga műfajában, megkapta a Civil Parlament Civil Diplomáját. Valóságfeltáró riportjai szociográfiai alaposságát elismerte minden értő szakember.

Mégis megszűntették a műsort, mert az nem hódolt be az Orbán-Torgyán kormány televíziós komisszárjainak, így Szabó László Zsoltnak, Csermely Péternek és Szenes Andreának. Csaba nyugdíjba kényszerült, de nem hagyta magát, a mai napig folyamatosan dolgozik. 2002-09 között a Budapest TV főmunkatársa, ahol a „Vendégünk a miniszter” és a „Különös” című sorozatműsorok szerkesztő-műsorvezetőjeként ismerhettük meg. Értékeket mentett, különös embereket hozott vissza a süllyesz-

Független képviselőként Pozsgay Imre és Szűrös Mátyás között, 1991-1994

egykori Rodéziában éltem, melynek alapítója John Cecil Rhodes, a Rothschild ház küldötte volt Cape Colony-ba, a mai Cape Town-ba. Onnan később az arany és gyémántkitermelés és az azokhoz fűződő részvényipar létrehozása érdekében északabbra vándorolt. Lord Nathan Rothschild Rhodes nyomán alapította meg a nevét viselő társaságot, melynek központi eleme volt a jól ismert Round Table, kerekasztal. Innen indult el az a hosszú történet, aminek Ilkei Csaba a professzora. Ez a velem készített riport nyomán is kiderült. Ugyanis az általa feltett kérdésekben sokkal több volt az információ, mint az általam adott válaszokban. A riport nyomán kezdtem más szemmel tanulmányozni Zimbabwét, a helyet, ahol éltem, amelyre Csaba nyitotta meg látásom, értelmem.

Afrikában élve az ember azt tapasztalja, hogy a megélt öregkor bizonyíték az ember bölcsességére, hiszen a túlélés ténye maga a referencia a bölcseségre. Az öregeket tisztelet övezi és az esti táborúteknélők a tanítók, kikhez gyerek és

„Oly korban éltem én e földön...” írja Radnóti, de írhatná Csaba is, kinek életében kétszer vonult végig ország égés, majd vette át a hatalmat olyan rezsim, mely csak saját hálózati embereinek biztosította a lét jogait. Titkosszolgálati ügynökök jelentéseinek kénye kedve szerint alakultak emberi sorsok, a III/III mindenhol ott volt. Egy ily korban maradt meg szilárd erkölcsi és szakmai alapokon egy újságíró, akinek objektív tá-

BTK-n kezdte, majd az ELTE Állam- és Jogtudományi karán folytatta, ahol 1977-ben diplomázott és egyetemi doktori címet szerzett. Elsőként dolgozta ki a magyar jogrendszerben a személyhez fűződő jogok védelmét a televízióban. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint a Polgári Törvénykönyv 1981-es kiadása, melynek magyarázatában jogtudós professzorok hivatkoznak rá.

A MÚOSZ újságíró iskolájá-

Ilkei Csaba az MDF frakcióban 1990-ben

tőből, tehetségekre irányította a reflektorfényt, összefüggéseiben láttatta a magyarság fogyását, anyagi, szellemi és morális leépülését. Nem ő tehetett arról, hogy a gazdasági-pénzügyi világválság az első között sodorta el a Budapest Televíziót.

Közben 2002 és 2010 között az Állami Számvevőszék elnökének tanácsadója, 2008-tól napjainkig a Leleplező folyóirat főmunkatársa.

2005-ben kezdte tudományos kutató munkáját az Állambiztonsági Szolgálatok Történelmi Levéltárában, s mára az ország egyik leghitelesebb szakértője lett az állambiztonságnak, a nemzetbiztonságnak, a titkosszolgálatok történetének. Őt digitális kötetben olvashatók tanulmányai.

Fáradhatatlan lendülettel dolgozik a folytatáson. Az írheter 1990-ben kapta, amikor az első szabadon választott magyar országgyűlés képviselőjeként tagja lett a Nemzetbiztonsági Bizottságnak. Ott volt, ahol először tárult fel történelmünk egyik legsötétebb korszakának (1945-1990) megannyi titka. Résztvevője volt az eseményeknek, látott és tapasztalt, ez különbözteti meg a pusztán levéltári akták alapján dolgozó életidegen kutatóktól.

Ezért tudott elsőként választ adni például arra a kérdésre, hány állambiztonsági hálózati személyt küldött 1990-ben a rendszerváltó magyar országgyűlésbe a BM III.

Állambiztonsági Főcsoportfőnöksége, kiket, mely pártokba, frakciókba, s hogyan jutottak be négyen is a 13 tagú Nemzetbiztonsági Bizottságba. Nem illik ma beszélni róla, de Csabának volt bátorsága megírni azt is, hogyan hajtotta végre az állambiztonsági rendszerváltást az SZDSZ és a Fidesz idegen pénzen és külföldi kiképzőtisztekkel, az amerikai nagykövetség segítségével. Senki nem leplezett le annyi ügynököt, sáros hivatásos tisztet, politikusként állt gazembert és újjazdag senkit, mint ő. A politikai elit azonban

24 éve nem akar ügynöktörvényt, Orbán is inkább dédelgeti, megfizeti és kitünteti a vétkeseket. Erkölcileg a jövő mond majd ítéletet e politikai magatartás felett, az átmentett állambiztonsági múlt és történelmünk elhallgatása égető, mint Nessus vére. Aki cinikusan futni hagyja a bűnösöket, az szolidaritást vállal a bűnnel, maga is vétkes lesz, rehabilitálhatatlanul. Fájdalom, a múlt árnyai kísérik mindennapjainkat, késik a tisztító fény, az igazi áldozatok a mai napig sem kaptak kellő elégtételt.

Aki ismeri Csabát tudja, hogy számára egy riport, egy kommentár nem érzelmi kitörésből, nem a felszínről jön. Ő mindent elolvas, ami a kezébe kerül, kutat, nyomoz, s nem-

Ilkei Csaba és Mihálffy Balázs (Abdel Rahman sejk) egy budai kisvendéglőben, 2012-ben

csak a levéltárban néz utána az iratoknak. Ha valami nem bizonyítható tudományos pontossággal, akkor nem közli. Ezért írásai, mondatai nem a felszín kaparásszák. Oda kell rájuk figyelni. Egy mondat, egy állítás mögött évek kutatómunkája áll. Nem hallgathatunk című, a volt egyeduralgó pártot leleplező könyvéhez (1985) is civil kurázi kellett annak idején, Pozsgay Imre írt előszót hozzá. 2005-től napjainkig írt tanulmány-kötetei az állambiztonság, nemzetbiztonság és a titkosszolgálatok témakörében a következő címet viselik:

„Történelmünk és az állambiztonság”, „Az elmaradt állambiztonsági rendszerváltás”, „Besúgók, árulók, kalandorok”, „Internálótáborok Magyarországon” és „Szabadkőművesek, papok, bankárok, titkos szervezetek”. Iszonyúan sok munka van mögöttük, több ezer levéltári adat végtelenül precíz feldolgozásának eredményeképpen születtek.

Dr. Ilkei Csaba nem az az ember, aki a bulvárból vesz át cikkeket és aláz meg vele alaptalanul bárkit. Ez az alaposság az, mely szakmai munkásságának csúcsára juttatta és születhettek meg digitális

Dr. Ilkei Csaba

hogy Dr. Ilkei Csaba mindenféle devalvált kitüntetés nélkül a szakma felbecsülhetetlen gyöngyszeme, kit közeli munkatársai, olvasói élő klasszikusnak tartanak. Igen fájdalmas

tény, hogy ez az értékvesztő kor, melyben élünk, még nem alkalmas arra, hogy Csaba az egyetemes kutatás, kordokumentálás területén elnyerje azt a közmegebecsülést, melyet megérdemel. Nagyságát mutatja az, hogy nem áll le, kutat és folytatja az írást fanatikus hittel. Tudja, hogy néha az asztalfióknak ír, mint mindahányan, akik valóságfeltáró műveket írnak, szemben az aktuális hatalom érdekeivel és ízlésével. De az is

bizonyos, hogy Csaba asztalfiókját majdan tudósok hada fogja vallatóra fogni arról a létről, melyben országunk és világunk élt a huszadik század közepétől a huszonegyedik hajnaláig.

Hálátlan feladat pár sorban egy életművet jellemezni, az olvasóval érzékeltetni. Dr. Ilkei Csaba a 75 évével már nem személy, hanem intézmény. Erre bizonyosság megtörhetetlen, szilárd személyisége, élete és munkássága.

Köszönjük Csaba, hogy Veled lehetünk, olvashatunk, tanulhatunk Tőled.

Isten éltesen!!!

D. Lakatos Gábor: Választási humor

A miniszterelnök és a mennyország

A választások előestéjén a miniszterelnök nem bírja tovább az izgalmakat és agyvérzést kap. halála után az anyagok szent Péter elé kísérik, aki így szól hozzá:

“Idehallgasson miniszterelnök úr, magának két választása van, mennyország vagy pokol.”

“Én a mennyországot választom -

vág közbe türelmetlenül. Úgy érzem a tevékenységem alapján jogom van hozzá.”

“Majd meglátjuk. Itt a demokratikus mennyországban az a szabály, hogy előbb mindkettőt meg kell néznie, utána szabadon dönthet hol kívánja folytatni.”

Először a mennyországba viszik, ahol kispolgári unalom és eseménytelenség fogadja. Másnap a pokolba kísérik, ahol éppen karnevál van. Hangos zene, bikiniben táncoló lányok, állandó büfé fogadja. Futball csapata az utolsó percben nyeresre áll a kupában. A mulatozó tömegben egy két barátját véli felfedezni. egyszerre a látottak nagyszerű benyomást tesznek rá. Másnap már alig várja, hogy találkozzon a szent Péterrel.

“Sajnálom, hogy tegnap olyan megfontolatlan voltam. Köszönöm, hogy megóvott egy hírtelen, érzelmi alapú döntés következményeitől- A poklot választom.”

“Rendben” - hangzik a válasz, és már hullik is a pokolba. Ahol azonban semmi nyoma a tegnapi eseményeknek. Helyette sötétség, szegénység, hideg, halálos ellenségei a kommunista és randalírozó cigánybandák fogadják. Páni félelmében rohan a közvetlen vonalú telefonhoz.

“Szent Atyám, szent Atyám, mi történt itten? tegnap mikor itt jártam minden olyan csodálatos volt?”

“Ja, fiam - hangzik a válasz - tegnap még kampányidőszak volt. Ma már vége a választásnak.”

A miniszter és a sport

A miniszterelnököt rendkívül elkészeríti, hogy csapatunk a ráfordított százmilliók ellenére nem jutott be a VB döntőbe. Az egyik minisztertanácsi ülésen fel is teszi a kérdést sportminiszterének. Az illetékes miniszter magyarázkodik, majd ígéretet tesz arra, hogy a legközelebbi eseményen sikeresebbek lesznek sportolói.

“...és melyik a legközelebbi esemény?” ... érdeklődik.

“Hát kérem... dadogja vörös fejjel a miniszter... a paraolimpia.”

Orbán a testőrség kigyúrt vezetőjéhez fordul...

“Parancsnok úr, azonnal kezdjék meg a fiúk a felkészülést.”

A miniszter és a szebb jövő

Orbán Viktorról köztudott, hogy jobboldali vezéregyéniségnek tarja magát, s mint ilyen szívesen demonstrál. Egyik nap egy idős csendőrök-ből alakult küldöttség keresi föl a parlamentben, hogy egyik társuknak segítséget kérjenek. A küldöttség vezetője azonban alig lép be a hivatalába, azonnal éktelen ordibálás fogadja. Kicsapódik az ajtó, az öreg menekül a dolgozószobából.

“Mi történt?” - kérdezi a palotaőr.

“Semmi. Köszöntem neki, szebb jövőt miniszterelnök úr, erre ő ordítozni kezdett és kizavart a teremből.”

“Jaj, nem úgy kell azt Gyuri bácsi. Maga el van maradva. Menjen vissza, csapja ki az ajtót és kiáltja azt, erőt, egészséget édesapánk Orbán Viktor.” - majd meglátja, hogy másképp fogadja.

Az öreg úgy is tesz. Kivágja az ajtót és elrikkantja magát. Mire Orbán Viktor felugrik az íróasztalától és az öreg elé siet.

“Ez az. Ezt már szeretem. Mert jegyezzék meg, hogy amíg én itt vagyok, addig szebb jövő itt nem lesz.”

A miniszter és a kampányi- géretek

A választások előtt nemzetközi sajtótájékoztatót tart a miniszter.

Az izraeli újságíró azt kérdezi: “Mit kapnak a magyarországi zsidók szavazataikért cserébe?”

“A több száz milliós jövátelen kívül, több milliárddal támogatjuk holokausztt megemlékezésüket.”

Az indiai miniszter kérdése? “Mennyit szán a kormány a cigány kisebbség támogatására a választások után?”

“Nekik száz milliós munkanélküli segélyeket és tanulmányi támogatást osztunk majd, akkor is, ha nem járnak iskolába. Valamint garantáljuk törvény előtti büntetlenségüket.”

“...és mire számíthatnak a magyar szavazók?” - kérdi a Japán újságíró.

“A két és fél évtizedes tradíció alapján, alighanem arra, ami a hím lónak már megvan” - hangzik a kimért válasz.

Az öreg paraszt és a riporter

Az öreg parasztot arról faggatja a riporter, lát e különbséget a FIDESZ és a megelőző MSZP kormány között?

“Hát tudja engem ez arra emlékeztet, mint mikor reggel felvágja a feleségem a citromot. aztán amikor az egyik felét savanyúnak találja, a másik felét csavarja a teámba, abban a reményben, hogy az majd valamilyen kellemesebb lesz.”

MOSOLY A POKOLBÓL

Bosznia frontjaitól az afrikai
bányákig

**Mihálffy
Balázs**
önéletrajzi
regénye

Kollégánk életrajzi regényét figyelmükbe ajánljuk

Lasha Darkmoon-Rónaszegi Judit:

Kiknek épülnek az amerikai GULAG-ok?

ELLENTÉTES
A NYUGATI MÉDIA
FŐÁRAMLATÁVAL

Kinek, minek és miért épültek? Átalakulhatnak-e ezek a táborok koncentrációs táborokká? Átalakulhatnak-e ezek a táborok a zsidóságot elkülönítő koncentrációs táborokká?

1. Rész

Egy államok feletti világkormány létrehozására tett erőfeszítések már nagyon régen elkezdődtek, és a fejlett technika korszakában csupán felgyorsultak az események. Amerikában például már zajlanak a kosztümös főpróbák, (lásd Oklahoma City, 9/11, Sandy Hook, Bostoni Marathon, stb.) hogy a mesterségesen megrendezett terrorcselekmények és hamis zászló hadműveletek egész sorával, végre teljesüljön a nagy álom: a szükségállapot kihirdetése és az ország teljes izraeli fennhatóság alá helyezése. Eddig szándékosan hallgattak róla, ma már azonban nyíltan propagálják az ország különböző részein felállított FEMA-táborokat, és ha lassan is, de egyre többen sejtik, hogy Amerika a saját állampolgáraival szemben készül egy nagy és végső leszámolásra. A Szövetségi Válságkezelési Törvény, még Carter elnök idején lépett hatályba és katasztrófhelyzetekben olyan rendkívüli jogokkal ruházta fel az USA elnökét, mellyel gyakorlatilag korlátlan hatalmat biztosít számára.

A Federal Emergency Management Agency, (FEMA) a Szövetségi Válságkezelési Ügynökség szükségállapot esetén az Egyesült Államok kormányát váltaná fel, egy csapásra megszüntetné a demokratikus szabadságjogokat, és ezzel kezdetét venné minden idők egyik legsötétebb vészorszaka.

„A gazdasági hanyatlás politikájának programja” címszó alatt, a pénzhatalmi háttérrel

előretolt helyőrségei, úgymint az amerikai Külkapcsolatok Tanácsa (The Council on Foreign Relations, CFR) és a Trilaterális Bizottság (Trilateral Commission) már a '70-es évektől kezdve nagyszabású terveket dolgozott ki a katasztrófhelyzetek kezelésére. Ennek keretében létrehozták Szövetségi Válságkezelési Ügynökséget, a FEMA-t, melynek központja a Nemzetbiztonsági Ügynökség egyik titkos támaszpontján, a Maryland államban található, Ford Meade-ben van.

De ki mondja meg, mi számít rendkívüli helyzetnek?

Itt valójában nem (csak) természeti katasztrófákról van szó. Vészhelyzetnek számítanak még az ember által okozott katasztrófák, balesetek, terrorista támadások és a különböző politikai incidensek.

A program célja, hogy a szövetségi kormány FELFÜGGESSZE AZ ALKOTMÁNYT, szükségállapotot hirdessen ki, hogy azután a helyi önkormányzatoktól katonai parancsnokságok vegyék át a hatalmat, és összegyűjtsék a nemzetbiztonsági kockázatnak számító ellenállók. A mindenkori elnöknek jogot ad arra, hogy az USA teljes területén hadsereget vegyen igénybe, - akár saját állampolgárai ellen is -, civileket tartóztathasson le, internálhasson, vádemelés, tárgyalás vagy mindenféle előzetes eljárás nélkül.

De a politikai foglyokon kívül könnyen táborlakók lehetnek még a munkanélküliek, a hajléktalanok, vagyis a globális háttérhatalom által egzisztenciálisan tönkretett, és megnyomortított emberek.

Dél-Karolina államban már megnyitotta kapuit az első FEMA tábor, melyekből kb. 10-15 ezernyi férőhellyel, immáron

több mint 800 létesült egész Amerika szerte.

De ha nincs szükségállapot, akkor kiket zárnak be oda?

Azok az emberek, akik valamilyen okból kifolyólag elvesztették otthonaikat, nem rendelkeznek sem állandó, sem ideiglenes lakóhellyel, tehát hajléktalanok, illetve az utóbbi években mint munkanélkülieket vetették őket nyilvántartásba -, a helyi hatóságok szerint - két lehetőség közül választhatnak:

1. Vagy munkát vállalnak
2. Vagy beköltöznek a tartózkodási helyükhöz legközelebb eső FEMA táborba.

Figyelem: Tilos lesz tehát ezentúl az utcán, tereken, parkokban és aluljárókban meghúzódva „túlélni”!

A táborlakók hétköznapjait szigorú házirend szabályozza, és ha egyszer beköltöztek, kiköltözésről bizony már szó sem lehet. Ha mégis, valami okból kifolyólag, el kéne hagyniuk a táborot, kizárólag átmenetileg, és kizárólag tábori kísérettel tehetik, majd dolgoz végeztével kötelességszerűen vissza kell térniük. Foglyok lesznek tehát, a szó legszorosabb értelmében.

És ha már hajléktalanokról és munkanélküliekről beszélünk, meg kell említeni, hogy az utóbbi években, az Obamacare néven elhíresült új, egészségügyi reform következtében ug-rásszerűen megnőtt mind a hajléktalanok, mind pedig a munkanélküliek száma az USA-ban. Az amerikai adóhivatal, az IRS (Internal Revenue Service) büntetéssel sújtja azokat, sőt jogában áll még az emberek ingóságait is lefoglalni, ha nem kötöttek időben kötelező egészségbiztosítást. Jelenleg ugyanis az USA-ban az a személy rendel-

kezik egészségbiztosítással, aki, vagy akinek a munkáltatója meg tudja fizetni a biztosítási díjat. Ez a díj pedig két dolog, az életkor és az egészségi állapot függvénye. Míg az egészségügyi reform egyik fő célja volt a biztosítottak körének kiszélesítése révén, a biztosítások árának leszorítása, addig a biztosítók tömegesen mondták fel, vagy emelték a már meglévő szerződések tarifáit, mert azok nem feleltek meg az új egészségügyi törvény ellátási követelményeinek. Az egymásnak ellentmondó információk illetve az megfelelő információk hiánya miatt a munkáltatók nem vállalták a rizikót: a kisvállalatok biztos ami biztos alapon inkább lemondtak a létszámbővítésről, a nemzetközi cégióriások pedig jelentősen megnyírbálták alkalmazottaik létszámát. Az eredetileg jó szándékkal eltervezett reform tehát rendkívül súlyos következményekkel járt.

A FEMA táborokat már nagyon régóta tervezik

Az Egyesült Államok Belbiztonsági Minisztériuma, a kizárólag zsidó irányítás alatt álló DHS (Department of Homeland Security), - amelyik a 9/11 után felgöngyöltött izraeli kémhálózat több mint száz őrizetbe vett tagját a lehető leg-rövidebb úton szabadlábra helyeztette és mindenfajta felelősségre vonás nélkül sikeresen visszajuttatta Izraelbe - irányítása alatt gomba módra szaporodtak el a FEMA táborok Amerika szerte.

Akár mennyire is az Isten háta mögött épültek ezek a monst-rumok, sem letagadni, sem el-rejteni őket a világtól többé már nem lehet. Azért nem, mert megépültek, és azért nem, mert vannak. És azért vannak, hogy embereket zárjanak be oda.

A FEMA táborok megvalósí-

tásának ötlete kísértetiesen hasonlít a negyed évszázados fennállása alatt több millió ember halálát okozó szovjet GULÁG rendszerre, azaz a szovjet - oroszországi javítómunka-táborok hálózatára, mely szorosán kapcsolódott a bolsevista hatalomátvételhez. A Gulág létrejöttének kettős oka volt: politikai és gazdasági melyeket nem lehet szétválasztani egymástól. A bolsevik gárda elsősorban az értelmiség megsemmisítését és egyben a társadalom megfélemlítésének eszközt látta bennük, hogy ilyen módon megkönnyítsék a társadalom feletti irányítást. Még 1924-ben elfogadták az Oroszországi Szovjet Szövetségi Szocialista Köztársaság, az OSZSZSZK javító-nevelő kódexét, amely kimondta: „Valamennyi javító-nevelő intézmény köteles az ott fogva tartott munkájával fedezni önköltségeit, nem tévesztve szem elől azonban a nevelési célokat”, vagyis voltaképpen a kezdetektől fogva arról volt szó, hogy - hasonlóan a jelenlegi FEMA táborokhoz - az egész büntető szisztémát bekapcsolják az ország gazdaságába.

Mi itt a tengerentúlon, a „demokrácia hazájában” hosszú évekig tévhitben éltünk. Azt hittük, egy ország testében rákos sejtekként burjánzó Szolzenyicin-i világ csak nagyon régen, és nagyon messze, kizárólag ott, az elmaradott, hófödte Szovjet - Oroszországban valósulhatott meg. Csak ott gyilkolhattak le milliókat, csak ott, az ukrán búzamezők, és szi-bériai tundrák fölött teljesedhetett be Mózes próféciája.

És most megtörtént. Itt, ve-lünk, Amerikában is.

A teljesen eladósodott, és több mint egy évtizede gazdasági és pénzügyi válságban vegetáló Amerika inkább hagyja magát belerángatni terrorcselekmények, hamis zászló hadműveletek, vagy kizárólag idegen érdekeket szolgáló, értelmetlen háborúk egész sorába, mintsem hogy szociális védőhálót vonna

a társadalom, az elesettek és a kitisztítottak fölé. Ahelyett, hogy tisztességes nyugdíjakban, vagy állami segélyekben részesítené az időseket, munkanélkülieket, inkább szovjet típusú kényszermunkatáborokba hajtja a lakosságot, hogy megnyugtassa lelkiismeretét: valahol mégis csak gondoskodott állampolgáiról.

Szürke hétköznapiok a FEMA-BAN

A FEMA táborok beindításában és működtetésében jártas, de nevét mindvégig elhallgatni

kívánó informátorom szerint, ezekben a légerekben hatalmas, több ágyas hálótermekben helyezik el az arra rászorulókat, melynek következtében nemcsak a magánéletéről, de - a nem kívánt terhességek megelőzése érdekében - a nemi életéről is le kell mondaniuk a bent lakóknak, akár házastársakról van szó, akár nem. Ébresztő reggel öt óraker, rendkívül magas szénhidrát és zsírtartalmú reggelivel, a reggeli után pedig elkezdődik a napi 12 órás robot.

Attól sem kell tartani, hogy az ebéd, vitaminokban gazdag zöldség, vagy főzelékfélékből tevődik össze. A nyusedékhúsokból előállított hamburgerek, hot dog-ok, a magas zsírtartalmú sült krumpli és a magas cukortartalmú üdítők, állandó részét képezik az étrendnek. Csokoládé, fagylalt, édességek a nap minden szakában fogyaszthatók, sőt - idegnyugtató hatásuk miatt - szinte kötelező a fogyasztásuk. Nem véletlen,

hogy a junk food avagy műkajának nevezett egészségkárosító enivalókból minél többet fogyasztunk, szervezetünk annál nagyobb adagokban követeli a „folytatást”, hogy agyunk ugyanazt a boldogságérzést tapasztalja meg, mint a legutóbbi fogyasztásukkor. A függőség kialakulásának mechanizmusa nagyon hasonló a drogfüggők-nél tapasztaltakkal..

„A tápanyagokban szegény, de kalóriában és adalékanyagokban gazdag amerikai moslék, nagy mennyiségben tartalmaz cukorbomlási végterméket ezáltal súlyos érműködési

dó származású embert végeztetett ki, vagy éheztetett halálra. A GULÁG vezetőségében, a Csekában és a KGB-ben a zsidó tiszték számaránya mindig a lakosságban elfoglalt arányuknak legalább tízszerese volt.

Amennyiben a történelem ismétli önmagát (és ugyan miért ne ismételné), a FEMA táborok irányítását, amerikai-izraeli kettős állampolgárságú „Lázár Kaganovicsok”-ra, a piszkos munkát pedig gójokra: kigyúrt fekete fogdmegekre és gumibotokkal pattogó spanyol tisztékre bízzák. Áldozataik pedig abból az ártatlan amerikai középosztályból kerülnek ki, akik soha semmiféle bűncselekményt nem követtek el, csak éppen munkahelyeiket exportálták Kínába, Indiába, vagy más olcsóbb ázsiai országba, tehát az ember és életellenes liberalizmus, globalizáció, és bankspekulációk következtében földönfutókká váltak.

Abban biztosak lehetünk, hogy az államokra kényszerített megszorító gazdaságpolitikából és a vég nélküli háborúkból hasznot húzó Wall Street-i spekulánsok, a ragadozó bankárdinasztiák, a munkahelyexportőrök, és a lakásfoglaló tolvaj-rabló hitelezők nem lesznek táborlakók, hiszen ők képezik az új világrend új arisztokráciáját.

De ne legyünk annyira naivak, hogy azt higgyük, csak a munkanélkülieknek és a hajléktalanoknak épültek ezek a táborok. Azok is odakerülnek akik felismerik és kétségbe vonják a háttérhatalom stratégiáját, akik potenciális veszélyt jelentenek az új rabszolgatartó társadalom uralkodó osztályára. Ezek a „mindig bajkeverő” nemzeti érzelműek, a különböző kultúrák keveredésének eszményképét és a globalizációt kipellengérezők, az izraeli politikát kritizálók, az összeesküvés elméletekben hívők, a holokauszt tagadók, a revizionista történészek, a világ újrafelosztását és a háborúkat finanszírozó cionizmust bírálók.

A nagy testvér tehát továbbra is figyel és egyre szorosabba húzza azt a bizonyos hurkot Amerika és a világ körül.

Mihálffy Balázsna, a Korán magyarra fordítójának fekete sorozata, a MPILO

Könyv az ENSZ-katonák visszaéléseiről, az arany- és gyémántügyletekről XV. rész

(folytatás)

Olyan nagy, hogy akár az egész világ is belefér, ha-ha-ha.

Az ezredes jól emlékezett arra az időszakra, amikor oroszok ezrei jöttek Afrikába katonai szaktanácsadóként, kiképzőtisztekként. Az utóbbi években újból megélnék az ilyen irányú szakember küldések. Ha van maguknál minden, kérdezte az ezredes, akkor miért jöttek annak idején Afrikába? Gyakorlatilag maguk csak ott voltak, építettek pár üzemet, utat, aztán elmentek. Ez maguknak csak kiadással járt! Mi volt ebből a hasznuk? Jó kérdés, ezredes, bólogatott elismerőleg Gerendájev. Mint mondtam, a mi nagy szláv szívünk! Na de térjünk a tárgyra. Sajnos mi nem jutottunk odáig, hogy sok mindent elvigyünk. Csak az elvétel infrastruktúráját sikerült kiépíteni, de a gyakorlati kivitelezésre már nem jutott idő, mert változott nálunk a helyzet. A másik ok az volt, ha mi vagyunk ott és nem más, akkor legalább mások nem visznek el semmit és nem erősödnek meg a mi kárunkra. A harmadik ok, pedig, hogy maguk hívtak, nem mi mentünk! Ezt komolyan gondolja, őrnagy, kérdezte az ezredes? Komolyan azt hiszi, hogy annak a pár maguknál végzett embernek a hívó szava olyan erős volt, hogy támaszpontokat kellett létesíteniük? Ezredes, ezredes, csóválta a fejét Gerendájev, nem úgy volt az, maga is tudja! Maguk meg akartak szabadulni a gyarmatosítóiktól, függetlenedni akartak és kellett egy barát, tudja hogy van az, barát nélkül nem megy! Csak mi jöhettünk szóba! Hatalmasak, erősek voltunk, meg az a nagy szláv szívünk, ha-ha-ha. És most miért jönnek, miért kell Afrika maguknak, kérdezte az ezredes? Hát, szólalt meg az őrnagy egy kis szünet után, most meg nekünk kell egy barát! Az ezredes pontosan értette a választ. Tudja, barátom,

folytatta az őrnagy, maguk nekünk nagyon sokba kerültek annak idején. Az a sok tárgyi és anyagi segély, amit nyújtottunk, az a mi saját zsebükből jött, azt nekünk a saját népeinktől kellett elvonni! Ez a sok munkában megrokkant, belefáradt ember, akiket itt lát, csak jelszavakkal, meg plecsnikkel lettek kifizetve, a pénz és az adomány magukhoz került! Annyit áldoztunk a világra a saját kárunkra, hogy belerokkan-

tunk. Azt hiszem, hogy itt az idő, hogy egy kicsit a világ is áldozzon ránk. Az ezredes felhúzta szemöldökét, mint akinek kétségei voltak a válasszal kapcsolatban. Tudja, Gerendájev, mondta, nem volt a maguk terjeszkedése annyira önzetlen! Az bizonyos, hogy sokba került maguknak, de másoknak is sokba került, higgye el. Az a sok ideológiai maszlag, amiért akkor az egészet csinálták egy ideig működött, majd az egész összedőlt. Maguk nem működő gazdaságokat, hanem politikai rendszereket akartak létrehozni körül amibe kerül alapon. Ez egy idő után kipukkadt. Üres vízfejeket nevelt ki, akik csak a dumához értettek, a számok mámorában éltek. Hanyagok, igénytelenek voltak a belső tartalomra, a minőségre. Csupasz ideológiával, egy kis igényesség, gazdasági hatékonyság nélkül, nem sokra lehet menni!

Gerendájev figyelmesen hallgatta az ezredest, majd megszólalt. Tudja, magának sok mindenben igaza van, mondta. Igaz, hogy nem csak mi áldoztunk, hanem rendszerünket ráerőltettük másokra, ezzel, őket is visszahúztuk, mert nekik is áldozniuk kellett. Azonban maguk végül felszabadultak, nemde? Igaz nem sokra vitték a szabadságukkal, mert se tőke, se agy nem volt ahhoz, hogy önálló lábra álljanak, így való-

kezdtek. Megérkeztünk, ezredes. Innen menetelhetnek, ha kedvük tartja és még csatlakozókra is számíthatnak, mondta Gerendájev. Ezt honnan tudja, érdeklődött az ezredes? Onnan, hogy van itt azért minőség, értelem és szaktudás is, ha-ha-ha.

A járművek megállása után az emberek szépen, lassan lekászálódtak egy hatalmas, végláthatatlan terület közepén. Az ezredes utasítást adott a menetoszlop rendjének felállítására. Ahogy egymás után érkeztek a csapatszallítók, úgy töltődött fel a menetoszlop. Viszont látásra ezredes, kiáltott Gerendájev. Induljanak, mi hozzuk a többieket. Ja... Moszkva arra van, ha-ha-ha, mutatott kezével maga elé az őrnagy. Viszontlátásra, viszonzotta az ezredes.

A tömeg a tájat nézte. Ahogy dobjaik elő tudták csinálni az ősök szellemét, úgy azt érzékelték, mint ha ezekben az óriási erdőben és mezőkön is szellemek laktak volna. A tájnak kisugárzása volt. Ahol ennyire beszéltek a fák, sóhajtottak a fűszálak, ott léleknek kellett lennie! Most dobjaikkal egy másfajta lelkületet varázsoltak saját mikro-környezetükbe, de ennek a táj kisugárzása határt szabott. Verték a dobokat, megindult a tánc, az ének, de ennek aurája a tömeg hatáskörnyezetén túl elenyészett. Ez a kettősség rányomta bélyegét vonulásukra. Ők Afrika vérét, szellemét táplálták egymásban, de a hatalmas orosz tájon orosz szellem ült.

A menet túl volt már az első tíz kilométeren, amikor meglátták az első települést. Ugyanúgy megfáradt, megtört arcok fogadták a vonulókat, de mintha valami láthatatlan erő mosolyra húzta volna szájukat, úgy integettek. Rengeteg gyerek állt az út szélén, akik harsányan üdvözölték a tömeget. Micisapkás férfiak emelték fel ökleiket a szolidaritást mutatva és sokan a menet

ban kidobott pénz volt a részünkről a maguk felszabadítása. Mi rengeteg káder képeztünk ki maguknak, akik nem kerültek pozícióba, mert maguk még a felszabadulásuk után is az angol és francia végzettséggel rendelkezőket favorizálták. Én nem állítom, hogy mindent jól csináltunk, de volt a sok hiba mellett minőség és a vízfejek mellett értelem és szaktudás is. Tudna ezekre példát mondani, kérdezte az ezredes? Hogyne, a Kalasnyikov és a KGB, ha-ha-ha. Most más világ van. Nálunk is kikopott az ideológia és arról szól a rendszerünk, amiről maga beszél, a hatékonyságról. Jó, szólt az ezredes, de ha kinézek az ablakon, ennek nem látom itt az eredményét. Akkor nem néz ki jól, barátom, válaszolt kapásból az őrnagy. Majd, ha Moszkvába érnek, akkor le fog esni az álla!

A csapatszallító kocsik lassulni

mellett futva, biztató szavakat mondtak. Majd jött a következő falu és az azután következő. Ahogy Gerendájev mondta, csatlakozók is akadtak. Botjuk végére kis batyut akasztva, mindezt a vállukra vetve jöttek a menetoszloppal, néha oldalra mosolyogva, büszkén kihúzva magukat, de bennük nem a dobok üteme szólt, hanem egy másik dal. Egy olyan dal, amelyet csak ők hallhattak. Egyre többen csapódtak a menethez. Isa és Malik itt láthatta a féhérek szegénységét, amelyre egy éve kíváncsiak voltak. Ez egy másfajta szegénység volt, mint amit Afrikában ők megélték. Ott az afrikai szellemek táplálták őket még akkor is, ha nem volt mit enni, ezeket az embereket, pedig a nagy orosz szellem táplálta. Afrikában maguk lehettek és magukat adhatták szegénységükben is, de itt még akkor sem adhatták magukat, amikor a legnagyobb nyomortól szenvedtek. Valami külső erő akkor is rájuk erőltetett szavakat, gesztusokat és tetteket, melyeket érezhetően ők nem mondtak volna ki saját maguk és nem tettek volna.

Az ezredes hírt kapott arról, hogy az utolsó szállítóeszköz is befutott. Ez azt jelentette, hogy kétszázötven kilométerre volt a sor vége. A dobok egyre ütemesebben szóltak, a feketék egyre jobban felvették a ritmust, a lelkesedés nőtt. De mindez nem volt összehasonlítható ahhoz a hatáshoz, mint amit Amerikában váltott ki a menet. Bár itt többen voltak, mégsem tudták azt az érzésvilágot átadni, mint azok. Ott a táj szelleme és a helyiek őszinte lelkesedése is megerősítette őket, de itt mintha a táj szelleme nem lett volna befogadó, mintha Napóleont, vagy Hitlert látta volna a táj bennük és összeszedte minden erejét, hogy a vendégek ne érezzék otthon benne magukat. A menetoszlop rengeteg új orosz jövevényrel gazdagodott, de ezek csatlakozása is mesterkéltnak, megjátszottnak tűnt. Együtt gyalogoltak velük, szélesen integettek ők is az üdvözlésükre felállt sorfalaknak, de érződött, hogy ez nem szívből jött, mintha feladatot teljesítettek volna. Így haladtak dobokkal, hatalmas erőt mutatva a szintén hatalmas erőt felmutató térel szemben.

Moszkvától száz kilométerre megjelentek az első tudósítók, akiknek arcán már tényleg a felszabadult öröm tükröződött. A világ mind ma-

gukért aggódott, de itt vannak, hála Istennek ide értek, kiáltották. Előkerültek a mikrofonok szárai és kérdések ezreivel ostromolták őket. A világ fellélegezhetett, láthatta fiatit! Hogy sikerült ezt a hatalmas távolságot ilyen gyorsan megtenniük kérdezte az egyik az ezredest? Az ezredes először habozott, majd politikai választ adott. A helyi ukrán és orosz hatóságok minden segítséget megadtak, hogy időben ideérjünk. Időt és anyagiakat nem kímélve, saját szállítóeszközeit is bevetették küldetésünk sikeréhez. Óriási taptot kapott ez a nyilatkozat az orosz hallgatóságtól. Ha Moszkvába érnek, az amerikai elnök élőképés adásban szeretne maguknak gratulálni, hangoztatta az egyik amerikai tudósító.

A menetoszlop eleje elérte Moszkvát. A látvány egy csapásra megváltozott. Mintha egy más világba kerültek volna! És mintha azok a fojtó szellemek sem lettek volna itt olyan erővel! Széles, nyolcsávós utak, irodaházak, fényűző épületek, minden a gazdagságról, a hatalomról, a pénzről szólt. Mindez micsoda pazar kivitelben, micsoda hibátlan minőségben! Valóban, ismerte el tévedését az ezredes, itt nyoma sincs vízfejeknek, igénytelenségnek, hanyagságnak! Ez egy teljesen más világ lett! Hogy tudták mindezt elérni, amikor a világ megszorította őket? Ez a kérdés sokáig foglalkoztatta, nem tudta magának megmagyarázni. Egykor az oroszokat is két vállra fektették, akár a nagyhatalmak most az amerikaiakat, elemezgette magában az ezredes. Ha matematikailag nézzük, semmi esélyük sem volt arra, hogy újból magukhoz térjenek. Mi volt a titka a talpraállásnak? Valahol Kína és India is talpra állt a nyomorból! Mi az, ami miatt meg tudták tenni?

Moszkva hatalmas, XXI. századi megapolisz volt. Itt nem a milliós, hanem a milliárdos bevételekről szólt minden. A nyomor azért nem szívároghatott be ide, mert aki ide belépett, annak meg kellett tudni fizetni Moszkva hatalmas árait. A szegénységnek nem volt élettere a fővárosban. Honnan ez a gazdagság, kérdezte magát az ezredes? Az eddig látottak alapján azt a következőt vontta le, hogy az oroszok a szorongatottság időszakában rájöttek, hogy csak egy módon állhatnak talpra: ha tőkét gyűjtenek, majd ezt egy olyan elit mag kezelésébe adják, akik tudják is a tőkét kezelni.

Ez volt az egyetlen lehetőség. A tőkét, pedig saját népük kifosztásából szedték össze. Saját népüket áldozták fel újból, mint annyiszor annak idején! Ez volt az a megfoghatatlan szellem, ami rátelepedett a nagy orosz tájra! Most ott tartottak, hogy lassan fejleszteni is tudnak, visszakapja fokozatosan a falu azt, amit eddig adott, de ráment közben három nemzedék és ezen a tudati szinten, ahova a falu került, nem kellett sokat fejleszteni. Ezen a ponton az ezredes a fejéhez csapott! Megvan! Ez az, a tudati szint! Ez a talpraállás titka! A kultúra nem más, mint egy meghatározó infrastruktúra! Minden nép kultúrája az adott nép receptje a túléléshez! Az orosz, az indiai és a kínai népet nem lehetett elpusztítani, mert megőrizték ezt az infrastruktúrát, melyek mindhárom esetben kereteket adtak a kitöréshez. Mindegyik a saját évezredes kultúráján tápázkodott fel. Ha az nem lett volna nekik, akkor eltűntek volna a népek süllyesztőjében, mint annyian mások. Az orosz saját népét áldozta fel, mert erre ez így szólt. Az áldozatról szól a zene, az irodalom, a nagy orosz fájdalom! Végül elérkeztek erre a szintre és most ott tartanak, hogy ideológiamentesen ezt a nagy fájdalmat exportálhatják, így többen válthatják meg magukat az áldozatvállalás alól! Akkor most erre kell nekik az a sok barát, amit Gerendájev mondott!

Nagyapapa, nagypapa törte meg az ezredes gondolatait az unoka ifjak támadása. Itt is elmegyünk majd a múzeumba? Elmehetünk, szólt az ezredes, legalább meglátjuk, hogy igaz-e, amit gondolok róluk, válaszolta, de az ifjak ebből mit sem értetek.

A menetoszlopot a Vörös tér felé terelték. Az ezredes soha nem látott ekkora teret az életében. A dobosok érezték, hogy itt produkálniuk kell és lendületesebbre vették a ritmust. Errefelé már láttak velük együtt érző, együtt táncoló népeket. Itt vették a dobosok üzenetét és válaszul ott ült az arcokon az átszellemülés, az érzések viszonzása. Ez a tömeg minőségileg teljesen más volt, mint ami az úton fogadta őket. Ennek ugyan orosz lelke volt, de egyetemes is. Hatalmas ovációval fogadták a menetelőket. Mindenhol szerpentineket, papír pelyheket dobáltak rájuk, Moszkva népe megnyitotta szívét a vándorok előtt. A

Vörös Tér mauzóleumi emelvényén várta őket az elnök, az ország vezetőivel és elit tőkéseivel. A tér túloldalát az ő páncélozott luxusautóik és terepjáróik töltötték meg saját biztonsági embereikkel. Az ezredes arra kérték, hogy ő is fáradjon az emelvényre. Amikor felért, az orosz elnök háromszor váltott oldalról megölelte és a magasba emelte kezét. Itt vannak a béke győztesei, tapsoljuk meg őket, kiáltotta az elnök. Példát mutattak a világnak, ide jöttek hozzátok, hogy elmondják népeik üzenetét. Az ő népek is nélkülöztek, ahogy ti, de üzennek nektek, mert a szegény tud a legtöbbet adni egy másik szegénynek. A szemekben könnyek jelentek meg, melyek a szőke hölgyek szemfestékét leoldották és ez lecsorgott nercbundájukra, kékeszöld nyomatokat hagyva azokon. A férfiak pátoszosan a távolba néztek, mint akik emlékeikben kutattak, milyen jó is volt szegénységben élni!

Az elnök a téren lévő hatalmas kivetítőre mutatott. Hallgassuk meg kollégám, az Egyesült Államok elnökének élő üzenetét, kiáltotta. A hatalmas kivetítőn megjelent az amerikai elnök, aki jobb kezét köszöntésre emelte. Kedves elnök úr, kezdett hozzá az amerikai elnök, jó érzés a Vörös Téren lennem sokkal nagyobb méreteket, mint Lenin volt, mosolyodott el. Ezen mindenki hangosan nevetett, az orosz elnök visszafogta magát. Megköszönöm, hogy országba befogadta a menetelőket és segítette őket útjukon. Bizonyos vagyok, hogy mindent meg fognak tenni vendégeikért, egyben kérem az indiai és kínai vezetőket, hogy hasonló módon tegyenek meg mindent a menetoszlop sikeréért. Hogy van, ezredes? Nem fáradtak el? – oldotta az elnök a beszélgetés hivatalosságát, majd a kamerák egy távolabbi képet is mutatottak, ahol Oli és J. Washington is jól látszottak a stúdióban. Ők is integettek. Az oroszok is visszaintettek nekik, mintha sejtették volna, hogy őket a túloldalon pedig az elnök látja. Ezek meg kiknek integetnek, sutogta mérgesen maga előtt az orosz elnök? Köszönöm elnök úr, válaszolt az ezredes, ahogy megköszönöm az orosz elnöknek is azt a hatalmas segítséget, melyet menetoszlopunk kapott. Ő az előbb azt mondta, hogy üzenetet hoztunk népüktől, melyet most át kell adnunk. Az orosz elnököt páni félelem fogta el,

mert nem tudta, milyen üzenetet akar átadni az ezredes, mert előbb egyeztetni szeretett volna vele az üzenetről. Az üzenet a következő, folytatta az ezredes: Ha egy nép nem megy át egy szenvedésen és nem hoz áldozatokat, akkor sohasem lehet naggyá. Csak az így naggyá lett nép maradhat erős. Ez az üzenet ínyére volt az orosz elnöknek is és az amerikai is belegondolt, hogy neki sem jön rosszul ez a pár mondat a belvizsályok után. Az orosz nem tudta tartóztatni tovább magát és mielőtt az ezredes még egy üzenetet átadott volna, odament hozzá és se szó se beszéd szájon csókolta. Egy rendes hosszantartó csókot láthatott élőben több milliárd ember! Na, de nagypapa, sikított fel Yolan! Nem tudtam, hogy te...

Ekkor a kivétítőn az amerikai elnök olyan szentimentális mosolyt vetett a csókolózó párra, mint aki több millió meleg szavazataiért szállt harcba, úgyhogy maga is zsebkendőt vett elő. De szép is ez, jegyezte meg, mondtam is Marynek, a feleségemnek, majd legyintett egyet és elbúcsúzott. A csók befejezése után az orosz elnök az előtte heverő lámpásra mutatott, melyben egy kis gyertya égett. Ezt adta át neki Oli Amerikában. A lámpást a magasba emelte. Ez a kis gyertyás szerkezet nem volt ismeretlen a világ előtt, mindenki tudta mi ez. Én a küldetés lángját eddig életben tartottam, de most átadom a jelenlévő indiai nagykövetnek azért, hogy juttassa el azt Indiába. Kérem, hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket a menetelők érdekében. Majd az ezredes fülébe súgta, hogy minden segítséget megad, hogy Indiába és Kínába érkezzenek, ettől ne fájjon az ezredes feje! Az indiai nagykövet színre lépett és magasba emelte a lámpást. Arcán kényszeredett mosoly ült. Ekkor hirtelen megdobbant egy, a legnagyobb dobok közül, majd követte ezt a többi is. Egymást vitték lendületbe a dobok és végre, megtört a jég, a menetelés afrikai szelleme betöltötte a Vörös teret. A két nagy szellem kiegyezett, megértették egymást. Nem hódítani jött egyik a másikat, hanem összekapaszkodni. A légtérben összefonódott a két világ és a nép felszabadulva vette át az ősök üzenetét minden oldalon. Megkezdődött az ünneplés.

Az orosz elnök saját rezidenciá-

ján vendégül látta a menetoszlop vezetőit. Ezen jelen voltak a mai bojárok, azaz a gazdasági elit képviselői. A pazar konyhán és kiszolgáláson túl beszédbe hozták Afrika jövőjét is. Az oroszok rengeteg segítséget ígértek, cserében csupán egy kis nyersanyagra lenne szükségük, mondták. Szívesen átvennének olyan beruházásokat, amelyeket indiai és kínai kollégáik orra elől tudnának elhalászni. Ezekért felarat fizetnének. Egyben katonai szakértők segítségét is felajánlották, főleg olyan helyeken, ahol köztudottan indiai és kínai érdeklőségek voltak.

Cheik és az imám élvezte ezt a hatalmas lakomát és rengeteg ismeretséget kötöttek. A fuláni hős egy új világba került. Az imám is bepilanthatott abba, hogy micsoda erőlködés körül Afrikát. Princ sokkal kimértebben tárgyalt, mióta szembesült saját származásával. Számára az volt fontos, mit tud az ashtantikért tenni. Benjamin mindig a nyomában volt. Egy bányászatban érdekelt orosz milliárdossal ülést és Princ említést tett szűkebb pátriája lehetőségeiről. Benjamin ugyanezt tette, csak ő a gyémántról beszélt. Az orosz érdeklődést mutatott, miközben intett embereinek, hogy tudjanak meg mindent erről a két férfiről.

Princ aggódva nézett körül, mert a Vörös tér óta nem találta sógorát. Helmutot, mintha a föld nyelte volna el. Princ jobb híján az orosz elnök egyik biztonsági emberének tett említést arról, hogy Helmut elveszett. Az ember nem szólt semmit, csak hívott valakit telefonján. Mindjárt megszól, válaszolta röviden a tiszt. Még vége sem volt a partinak, amikor Helmutot két ember a társaságba vezette. A szemek alatt kékes daganat látszott. Mi történt, kérdezte őt Princ? A Vörös Téren megcsörrent a telefonon, kezdett neki Helmut. Amint odakaptam, hogy felvegyem két marcona alak kikapott a sorból és kocsiba ültettek. Egy ismeretlen helyre vittek, ahol két korábbi orosz ismerősöm már várt. Ők Oleg kollégái voltak, akik Ghánában is jártak. Akkor ismerkedtünk össze. Azt kérdezték, miért nem tettem semmit, és már vertek is. Fogalmam sincs, hogy mit kellett volna tennem és miért bántottak! A szomszéd szobában is vertek egy embert. Őt valami Kromoszómának hívták és Amerikából hozták ide. Állítólag

nem voltak megelégedve a munkájával. A fülére mobiltelefonokat kötöttek, melyek állandóan csörögtek és fel kellett kapkodnia azokat. Ha valamelyiket nem vette fel, akkor megverték. Princ éppen úgy nem értett semmit, mint Helmut, de mindketten örültek a szerencsés visszatérésnek.

A tömegek Moszkva körül kaptak helyet. Hatalmas táborokat építettek számukra és a vendéglátás is fejedelmi volt. Azok után, amin átmentek, nem erre számítottak. Egy vendégszerető nép várta őket, akik mindent megosztottak velük. Vagy talán mindent meg kellett osztaniuk velük? Ezt soha nem fogja senki sem megtudni! Moszkva vendégei voltak, oda vitték őket, ahova akarták, csupán kéréseiket előre be kellett jelenteniük és a vendéglátók mindent megszerveztek. Még olyan emberek is jöttek mögöttük, akik nem akarták, hogy látszódjanak, annyira szerények voltak! Azon is csodálkoztak, hogy hiába beszélnek törzsi nyelveken egymás közt, kísérők, mintha értették volna ezeket. Az imám próbára is tette az egyiket és soninge nyelven azt mondta a Cheiknek: de jó lenne egy kis tea! Két percen belül egy öltönyös alak futott hozzájuk két adag teával! Az imám csak annyit tudott erre reagálni: Allah Akbar! Mohamed a kis kínai járgányon haladt Moszkva belvárosában, amikor valami történhetett a járművel és leállt. Hamar kapott segítséget. Ott is megjelent két öltönyös figura, akik a járművét egy kocsii tetejére hajtották és elvitték egy gyárba. Egy hatalmas szerelőcsarnokban ízekre szedték a járgányt, minden darabját lefényképezték és tíz percen belül egy dokumentációt készítettek. Majd megjelent egy szerelőbrigád, amely felfúrta a hengereket, meggyűrűzte a dugattyúkat és az egész konstrukciót megerősítette. Végül a jármű önsúlya megduplázódott, de teljesítménye megnövekedett és olyan erősítést kapott, hogy egy teherautóval is nyugodtan karambolozhatott volna, nem ez történt volna össze. Mohamed nagyon örült a megerősített járműnek. Bár fogyasztása megnőtt, de olyan teljesítménye lett, hogy mindenki szétspriccelt előtte az utakon. Az eredeti kínai járműről készült dokumentáció elkerült egy helyre, ahol döntéshozatalra továbbterjesztették az elnökhöz. Az elnök pedig

döntött. Egy alkalommal hívták az ezredest. Az elnök megbízásából egy bizottsághoz kellett mennie. Az ezredesnek fogalma sem volt, miért ez a titokzatoság. A bizottság vezetője barátságosan kezelt fogott az ezredessel, majd az asztalon heverő dokumentációra mutatott. Átvizsgáltuk az egyik lerobbant kínai járgányukat, kezdett hozzá. Szakértőink jelentése szintén ott van az asztalon. Arról szól a jelentés, hogy ezeket a járműveket a kínaiak úgy konstruálták, hogy ne juthassanak tovább Delhi határánál. Talán Delhi Alsóig eljutnak velük, de Delhi Felsőig biztos, hogy meg sem tudják közelíteni velük. Mi a teendő, kérdezte az ezredes? Az elnök úr azt a döntést hozta, folytatta a bizottság vezetője, hogy három gépgyárunk kapacitása állal egy héttig arra, hogy az Önök járműveit felturbózzák és megerősítsék, így azokkal akár a kínai Nagy Falon is tudnak majd szalomozni a kínai vezetők örömeire. Egy hét alatt meg tudnak erősíteni harminchárom millió járművet, hűledezett az ezredes? Ha kell, még többet is, válaszolt a bizottság vezetője, mert rendelkezésre áll az értelem, a szaktudás... és a minőség, fejezte be az ezredes... igen, ezt honnan tudta, kérdezte a férfi? Rendben, folytatta az ezredes. Megköszönöm az elnök úr gondoskodását és intézkedem, hogy mielőbb magukhoz kerüljenek a járművek, mondta és a kezét nyújtotta a bizottság tagjainak. Még valami, szólt vissza a bizottság vezetője. Mindennek ára van. De hát mi nem tudunk fizetni, rökönyödött meg az ezredes! Nem materiális árról van szó, kezdett bele a bizottság vezetője. Mi ingyen rendbe hozzuk járműveiket, cserébe az elnök úr azt kéri, hogy változtassák meg úti céljukat és innen először ne Indiába, hanem Kínába menjenek, ehhez mi útvonalat és segítséget biztosítunk. Az elnök úr szeretné látni a kínai vezetők ijedségét, akik azt fogják hinni, hogy járgányaik náluk fognak lerobbanni és a százmillió menetelő a nyakukon ragad. Az elnök úr kéri, hogy az útvonalváltozást a Kremlben, vele együtt, ünnepélyes körülmények között jelentésük beolvasásán keresztül, Káfwimbi ezredes alig tudta nevetését visszatartani. Nekem ezt a menetelés szervezőivel tisztáznom kell, mondta.

(Folytatjuk)

Dr. Szabadi Béla blogja: Kirekesztett véleményem – A választások értékelése

Ki a legszerencsésebb és ki kapott esélyt?

2014-04-17/5-08

Az építő kritikából sem építkeznek. Támadásnak veszik. És mennek tovább a tévúton

Összefoglaló értékelésem a 2014. évi országgyűlési választásokról előre, **évekkel korábban meg tudtam volna írni.** Az egyetlen kérdés a jelen szituációban a pontos eredmény volt, a Fidesz győzelméhez viszont nem fért kétség. De nem azért, mert a Fidesz olyan jó lett volna, ellenkezőleg, mostani (második) kormányzata az ún. rendszerváltás óta a leggyengébbek közé tartozott. Össze sem lehet hasonlítani az első Orbán-kormány teljesítményével. (Ami az elmúlt 25 év legjobb teljesítményű ciklusa volt. Ld. Rendszerváltó kormányok teljesítménye.)

Elsősorban azért született a győzelem, mert a balliberális ellenzéknek – amire az ún. kétpólusú parlamentben az ellenzék szerepe eleve rászórtódott – a kormányt is sikerült alulmúlnia. Az volt a benyomásom, amit többször is közzé tettem, hogy nem egyszerűen rossz volt, hanem a baloldal mintha mindent elkövetett volna annak érdekében, hogy ne győzhessen. Stratégiaileg, taktikailag és konkrét tetteiben. Sajnálatos módon a **Fideszen múlt a baloldal sorsa, akár meg is szűntethette volna, ha ezt tartotta volna érdekének.** Ez viszont nem állt érdekében az ún. kétpólusú parlamentben, aminek létrehozásáért 2001-ben a Fidesz bármire képes volt.

Hogy miért nem állt érdekében az MSZP eltüntetése, annak részleteit nemsokára sorra vesszük.

Orbán Viktor: a történelmi választási győzelem lezárja a múlt vitáit....

Az ellenzék másik nagy ereje, a *Jobbik* viszont – a kétpólusú parlamentben a szándékok ellenére mégis csak létrejött egy harmadik erő – **félellenzéki** szerepet vitt. Talán azért is, mert az ellenzéki térfélen belül is folyt a küzdelem, olyannyira, hogy az ország szempontjából nagyon fontos kérdésekben is elzárkózott a baloldal a *Jobbikkal* való együttműködéstől. Mivel a *Jobbikot* ellenzéki oldalon igyekeztek kirekeszteni, a párt érthetően nem akart két tűz közé kerülni. Lehet, hogy emiatt, hol bírálta a kormányt, hol támogatta, vagy igyekezett középutas lenni az egyes rész kérdésekben, ami

ugyancsak *kontraproduktív* hatással járt. A *Jobbik* kiszorítása e ciklusban ugyancsak nem állt a *Fidesz* érdekében, mert ezzel

rasztotta”. Ezt használták ugyanis fel **űrügként össze nem illeszthető személyek és pártok, mozgalmak egyesítésére, ezzel fedték el a stratégiai elképzelések hiányát, sőt azt is, hogy a múltat, ami miatt megbuktak, nem akarják meghaladni.**

A figyelemfelhívások ellenére is **képtelen volt** a baloldal, balliberális oldal felismerni és/vagy elfogadni, hogy az **egyedüli értelmes és hatékony válasz egy igazi, működőképes, vonzó alternatíva kidolgozása és képviselése lenne.** Már ha tényleg kormányra akart volna kerülni és elsősorban **nem** a személyes ambíciókról, mandátumokról és vezető szerepről lett volna és lenne szó.

A Fidesz a baloldallal azt tehetett, amit akart

A *Fidesz* a legnagyobb ellenfelének nevezett baloldallal **lényegében azt csinálhatott, amit akart.** A baloldal a 2010-es választások után valósággal **megzavarodott**, erejét a belső széthúzások, személyes törekvések tovább gyengítették. És az **aggodalom** az elszámolástól, valójában a **leszámolástól**, attól, hogy a kilátásba helyezett és már nem egy esetben bevetett büntetőjogi eszközöket vajon kik ellen alkalmazzák. Azt felismerték, hogy a **szolidaritás a baloldalon megszűnt, az eljárás alá vont embereket magukra hagyják.** (Kivéve, ha a valamelyik csúcsetetőről lenne szó. *Gyurcsány* például kivé-

megszüntette volna az ellenzéki térfél végletes megosztottságát.

Vona Gábor, a *Jobbik* elnöke **Az új választási törvény: a győzelem másik biztosítéka**

A *Fidesz* **győzelmében működött (működhetett)** az **új választási törvény** is, amit a kétharmad birtokában és az ellenzék általában passzív parlamenti munkája miatt is gond nélkül a *Fideszre* szabhattak. Az ebben lefektetett szabályok ellen az ellenzék nem lépett fel a számára elsődlegesen biztosított parlamenti eszközökkel, általában nem vett részt az országgyűlési vitában sem.

Mesterházy Attila, az MSZP elnöke. Nem adtak jó választ

És ráadásul rossz választ adott az elfogadott törvényre, ami a veszteségeket „megug-

tel volt.) Talán még emlékszünk arra, hogy *Hunvald György* esetében nem őt biztatták, hanem az ellene fellépő hatóságokat. És nem a tisztességes eljáráshoz való jog biztosítására, hanem a mielőbbi eredmény felmutatására. (Ahogy mondták: a „tisz-tázásra”.)

– **Hajrá bíróság, hajrá ügyészség!** – mondta az MSZP akkori elnöke, *Lendvai Ildikó*. (Hajrázott így, pedig már meg-írta levelét, arról, hogyan ügködnek.) És közben hallhatták az ellenoldaltól, hogy mi várható majdan a mostani kormánypárti képviselőkkel. Ennek ugyan csak a törtrésze valósult meg, de a bénító hatás így is működött. Ez részbeni magyarázata annak, hogy szakmailag ilyen enerváltan működtek.

A rettegés légkörét felidézendő, ide kívánczik egy részlet egy orosz dokumentumfilmből, ami *Lavrentij Berija* letartóztatásáról készült. (Ott az ilyen rendkívüli eseményeket és titokzatos történeteket ma is nagy figyelem és érdeklődés övezi.) Az egyik emlékező szerint *Beriját* a Politikai Bizottság üléséről vitték el. *Zsukov* rontott be oda több katonával, de Molotov kivételével senki nem tiltakozott *Berija* elhurcolása ellen. De vajon miért nem? – tette fel a kérdést a riporter. A válasz roppant egyszerű: mindenki arra gondolt a pisztollyal hadonászó *Zsukov* és katonái láttán: vajon kiért jöttek? Csak nem értem? Aztán, amikor kiderült, hogy *Berijáért*, megnyugodtak, hogy megúszták. Nem is firtatták az eseményeket, később sem.

Elmaradt a 2010-es bukás okainak tisztázása, így minden megismétlődött

A parlamenti munkában sem igazán vettek részt, a legfontosabb törvények vitájától távol tartották magukat. Az alaptörvényt és a választójogi törvényt **nélkülük tárgyalták, holott** azért küldték a választók őket az országgyűlésbe, hogy abban részt vegyenek. A baloldalt cselekvésképtelenné tette az is, hogy képtelen volt szembenézni a 2010-es drámai bukás okaival,

nem tudott megújulni és nem is akart. Már egy évvel a választások után **egyértelmű volt**, hogy ha később kormányra kerülne, akkor ott folytatnák, ahol és amiért a bukás bekövetkezett. Sőt idővel még a bukást is érthetetlennek nyilvánították. *Szanyi Tibor* például az ezeréves magyar történelemben a legnagyobb fejlődést produkáló nyolc évnek nevezte kormányzásuk két ciklusát.

Közben nemhogy nem hoztak létre **alternatívát, de még programot sem.** Ami végül összejött az különböző súlyú jelmondatok és jókívánások egyvelege. Ez sem lett jobb, mint az az előanyag, amit *Vértes Andrásnál*, az előző nyolc év „udvari közigazdásánál” megrendeltek.

Bántó az az érzéketlenség, ami a baloldalnál például a rezsinél vagy a devizahiteleknél tapasztalható. Ahogy egy tegnapi, április 16-i ATV-s televíziós adásban sajnálattal tapasztaltam, még mindig érthetetlenek és szükségtelenek nyilvánítják a rezsisökkentést. (A választási vereség részben ebből a szemléletből következik.)

Az sem fogadható el a baloldaltól, ha nem a választókért, hanem a bankokért és az energiaszolgáltatókért aggódik, különösen, ha ez alap nélkül történik.

Van-e olyan, hogy balliberális?

Teljesen érthetetlen, hogy **miközben** a liberálisok miatt buktak ekkorát 2010-ben, **ismét balliberális lett az együttes.** Át kellene gondolni, **létezik-e olyan**, hogy balliberális? Hiszen a baloldali és a liberális két különböző és a lényegét tekintve ellentétes jellegzetesség. **Nem arról van-e szó, hogy** egy törpe és súlytalan kisebbség a szocialista mozgalmat akarja irányítani, felügyelni? *Fodor Gábor* beemelése a parlamentbe és egyszemélyes megnyilvánulásai meglehetősen irritálóak lehetnek a baloldal számára is, hiszen az ő helyüket vette igénybe. **A szocialista tehát legyen szocialista, a liberálisok és a neoliberalisok pedig le-**

gyenek azok. Külön szerveződjenek. Ha pedig bárkinek az a fontos, hogy ne *Orbán Viktor* legyen a miniszterelnök és csak ez, akkor végképp nem értem, miért nem a legerősebb pártot támogatták? És miért nem hagyták, hogy legalább a nézetek ne spricceljenek szét? És miért hoztak létre szükségképpen olyan frakciót, aminek egy része azonnal „független” lett.

Fodor Gábor is „független” lett az MSZP egyik helyén

Az eredmény és összetevői

Egy héttel az egyfordulósra változtatott országgyűlési képviselőválasztás után már majdnem megvan az előzetes eredmény. Ennek alapján biztosra vehető, hogy a *Fidesz* és a *KDNP* kétharmadot ért el. A választásra jogosultak negyede szavazott a *Fideszre*, ami ezzel a mandátumok éppen kétharmadát szerezte meg: az új országgyűlés 199 helyéből 133-at, 66,83 százalékát. A *választási eredményt* már a választás napján a miniszterelnök történelmi jelentőségű, átütő sikernek nevezte. Ez valóban az, hiszen a kormány teljesítményéhez mérten a siker eltúlzottan nagynak tűnhet. Ebben a nagynak látszó eredményben két tényezőnek van szerepe.

A választási törvény részve-tele a „történelmi sikerben”

Az egyik a most leköszönő kormány választási törvénye, ami számára végül is meglehetősen jó feltételeket biztosított a sikerhez. Mindenekelőtt az egyfordulós szavazás, ami annak kedvez, aki az adott oldalt telje-

sen maga alá tudja gyúrni. Tehát a *Fidesznek* és – ahogy *Czike László* egy interjújában mondta – alteregójának, a *KDNP*-nek. Ha a másik oldal meg van osztva, akkor annak egy egyfordulós választáson nagyon hátrányos következményei lesznek. **Ha már hagyták ellenzéki oldalon, hogy e törvényt is ilyen formában fogadja el a kormány kétharmada, akkor legalább viszonylag jó választ kellett volna erre adni.** Alternatíva kellett volna, hogy minél több választónak támadjon kedve elmenni szavazni, és a végre látható alternatívára szavazni. Célszerű lett volna, ha a legnagyobb ellenzéki párt készíti el az alternatívát. Aki tehát kormányváltást akar, az megkapta volna azt is, mit tenne ez a kormány és megkímélte volna *Bajnait* és másokat az önálló indulástól. Így lehetett volna kompenzálni, sőt túlkompenzálni a választási törvényt. Ha a *Fidesz* dolgozta volna ki, akkor pedig megérdemelte volna a győzelmet.

A határon túliak

Az új választási törvény másik előnye a *Fidesz* számára a *határon túliak* szavazása, már csak azért is, mert az állampolgárság megszerzését, majd ezt „továbbfejlesztve” a szavazási részvételt az Orbán-kormány tette lehetővé. És ők, ahogy várható volt, **szinte teljes egészében a Fidesz táborát növelték.** (A levélben szavazók alapján is, ami ugyan az újonnan magyar állampolgárságot szerzett szavazókról nem adhat teljes képet, tekintélyes számról, 122 ezer szavazatról van szó.) A *Fidesznek* kedvezett az a rendszer is, ami a korábrinál is jobban dotálta a jó választási eredményt. Így most kevesebb szavazattal még több mandátumot lehetett elérni. Az új választási rendszerben az egyéni választókerületeken van a hangsúly és a mandátum elnyeréséhez nem szükséges szavazatokkal a korábbiaktól eltérően nem a veszteseket, hanem a győzteseket kompenzálják. **Ebből a változtatásból következik a Fidesz kétharmada,** hiszen ilyen mó-

don az országos listán 7 mandátummal kapott többet.

Kevesebb szavazattal is kétharmad

2010-ben a *Fideszre* 2 679 344 szavazat érkezett, a szavazatok 52,78 százaléka és ezzel szereztek kétharmadot. Akkor tehát a választásra jogosultak 34,84 százaléka kellett ehhez. 2014-ben viszont jóval kevesebben szavaztak a – kettős állampolgárok révén mindenképpen – nagyobb számú választásra jogosultból. 2 264 730 fő voksolt a *Fideszre* (45,04 százaléka), amiből legalább 122 588 fő volt a kettős állampolgár. (Levélben szavazók. Nélkülük, tehát a 2010. évivel összevethető helyzetet feltételezve 2 142 142-en szavaztak volna, ami már csak 43,55 százaléka.)

Ez azt jelenti, hogy valójában **532 202-vel kevesebben szavaztak** a *Fideszre*. **Legalább ennyivel**, hiszen a kettős állampolgárok egy része nem levélben szavazott, hanem a konzulátusokon, követségeken és számukról nem találtam adatot.

1. folytatás

Közzétéve: 2014-05-08-án
Lenne mivel szembenézni...

Az előző rész óta eltelt egy kis idő, a pártok készülnek az *Európai Parlament* megválasztására, az országgyűlési képviselőválasztások hullámai már elültek. Kivártam, hogy lássam, vajon megtörténik-e a szembenézés az eredménnyel és az okokkal, és hogy feldolgozzák-e rendesen a választás adatait. Az előbbire nem került sor (inkább félremagyarázásokkal és kifejezetten helytelen következtetésekkel találkozunk), az utóbbira is csak hellyel-közzel. Így tehát van értelme annak, hogy korábbi szándékomnak megfelelően folytassam a témát. Mindenképpen rögzíteni kell a dolgokat, hogy néhány év múlva a valós értékelésnek is legyen esélye.

Ott hagytuk abba, hogy 2014-ben 532 202-vel kevesebben szavaztak a *Fideszre*, mint 2010-ben. Ez azt is jelenti, hogy a második *Orbán-kormány* mű-

ködése több mint félmillió *Fidesz* szimpatizánsban kelthetett csalódást, talán kiábrándulást. Van egy másik tényező is, erről már volt és még lesz szó, ez pedig az ellenzék szereplése, ami – akármilyen hihetetlen – alulmúlta a kormányát. Nemhogy a megújulás nem következett be, hanem a ziccerhelyzeteket sem tudták kihasználni, a „magas labdákat” sem tudták leütni.

Így a választók **kiábrándulása** a politikából tovább folytatódott. A jogosultaknak mindössze 61,24 százaléka szavazott. De nemcsak azzal fejezték ki a választók, hogy nem találtak olyan választékot, amiből választani tudnának, hogy csaknem 39 százalékuk eleve távol maradt a szavazástól, hanem azzal is, hogy 64 ezren elemek és érvénytelen szavazatot adtak le.

Kétharmad: a választásra jogosultak nagyjából egynegyedével

A fentiek alapján a *Fidesz* a választásra jogosultak alig több mint a negyede (27,5 százalék) alapján szerzett kétharmadot. Ha a kettős állampolgárok nélkül nézzük, akkor még kisebb az arány (26,67 százalék). Ez pedig **aligha tekinthető** földcsuszamlásszerű, nagyszerű győzelemnek. *Olyannak különösen nem, ami arra jogosítaná fel az új kormányt, hogy folytatása pontosan azt, amit elkezdett.* A támogatottság miatt sem és azért sem, mert az emberek nem kitöltetlen csekket állítottak ki a kormány számára. Úgy láthaták a rájuk szavazók, hogy ez számukra még mindig jobb lehet, mint az, amit az ellenzéki pártok többsége kínált.

A balliberális pártok az ellenfél kétharmadéért?!

Most már másodsor közzönhetjük nem kis részben a balliberális pártoknak: passzivitásuknak, lustaságuknak, önzésüknek, megújulási képességük hiányának, ügyetlenségüknek, tehetetlenségüknek és tehetségtelenségüknek, a működőképes, összefüggő és vonzó alternatíva hiányának, hogy a *Fidesz* – program nélkül is – kétharma-

dot ért el. Az adatokból ugyanis az tűnik ki, hogy volt a társadalomban **váltási szándék**, hiszen a balliberális pártok **gyenge teljesítményük ellenére is** növelni tudták szavazataikat. Ez azonban semmire nem volt elég a választási törvény szabta keretek között.

Mesterházy Attila

Mesterházy Attila: ismét a régi? (Bukottan is mosolyog?)

Az *MSZP* és a tulajdonképpen belőle kivált pártok, az ún. kormányváltók 2014-ben több szavazatot kaptak, mint 2010-ben. (1 289 309 fő szavazott rájuk 2014-ben, szemben a 2010. évi 980 184 fővel.) A *Jobbik* ugyancsak növelte szavazói számát: 1 017 550-re 847 591-ről. Ez a szövetség, illetve ez a párt 2 305 850 szavazatot kapott 2014-ben, tehát többet, mint a *Fidesz*. Ez a váltás erős társadalmi szándékaról tanúskodik, ami még a baloldal gyenge szereplése és elhibázott koalíciós politikája, megújulásra képtelensége, alkalmatlan kommunikációja ellenére is ennyi szavazatot produkált. A szövetség jó teljesítményével viszont minimum szoros lehetett volna a választási eredmény. De ismerjük el, összefüggő és ütős elképzelések, alternatíva, sőt program hiányában ennek nem lett volna sok értelme

Médiapolitika

A tehetetlenség és az ügyetlenség a médiapolitikában is megmutatkozik. Hogyan lehet, hogy a volt nagy kormányerőnek, a szocialistáknak nincs televíziójuk, a *Hit Gyülekezet* te-

levíziójába, az *ATV*-be kéredezkedhetnek (!) be. A sajtó és még csak nem is a saját sajtó viszi sokszor a pártpolitikát, ld. még a *Klubrádiót* és benne *Bolgár Györgyöt*. **Mesterházy helyett is ő mondja a tutit.** (Ami sajnos nem tuti, de nem is közösségi álláspont.) Egyébként megérne legalább egy átgondolást, **nem összeférhetetlen-e** egy ma már történelminek nyilvánított egyházzal, hogy politikai televíziót működtet? Nyilván igen, akkor miért nem tesznek ez ellen?

Az összeférhetlenségek országa

A politikába is beköltöztek a jogvédők (LMP), de ez nem látszik a jogvédelmen. Az ország ma még inkább az összeférhetlenségek országa, mint volt 2010-ben, amikor a *Kényszerpályák, tévutak* c. kötetet írtam. É miatt a túrhetetlen és ráadásul még inkább elharpózó gyakorlat ellen, amit a politika tulajdonképpen normálisnak fogad el, egyetlen politikai erő sem lép fel. A jogvédő szervezetek sem érzik át ennek súlyát. A közeljövőben mindenképpen visszatérek erre a kérdésre.

A váltás elkerülhetetlen (lenne)

Váltani kellett volna, felhagyni végre a sehova nem vezető megszorító politikával és legalább elgondolkodni azon, miért vált be minden volt szocialista országnak az *EU*, csak éppen *Magyarországnak* nem. A produkció egyre inkább azt valószínűsítette, hogy beletörődtek az újabb választási vereségbe, vagy pedig a személyes ambíciók számítanak csak.

A Fidesz akár meg is szüntethette volna a baloldalt (is)

A Fidesz akár meg is szüntethette volna a baloldalt, ha ezt tartotta volna érdekének. De a baloldal formális felszámolása, különösen a liberálisoktól korlátozott baloldalé nem állt érdekeben, hiszen ez olyan vákuumot hozott volna létre, amibe később benyomulhattak volna a *Fidesz* számára sokkal komolyabb, nehezebben kezelhető és valódi ellenfelek. Hiszen az, aki

működőképes és vonzó alternatívát tud alkotni, aki nem a további sanyargatásra, megszorításokra épít, hanem a lehetőségek aktív kihasználására, az nyerő helyzetbe kerül. (Az alternatíváról már sokat írtam, most nem ismételném meg ezeket a gondolatokat. A blogon és könyveimben elolvashatóak.)

A baloldalt ez mentette meg, kapott újabb négy évre esélyt, hogy felszínen maradjon. *Ha azonban most is elsumákolja a múlttal való szembenézést, nem kezdi el azonnal és nem végzi el néhány hónapon belül azt az első sorban szemléleti megújulást, amit legkésőbb 2010 után el kellett volna végeznie, akkor akár a teljes leépülés, szétesés elkerülhetetlen lehet.*

Egy másik taktikai cél

A Fidesz másik taktikai célja az volt, hogy ne nyerjék túl magukat. A kétharmad volt az elfogadható legjobb eredmény. Most is tartották magukat ahhoz, hogy „ne mindent mi nyerjünk meg!” Egy 75–80 százalékos eredmény ugyanis nehezen lett volna kommunikálható külföldön, főleg az EU-ban. A taktikázást és a cél elérését csak egy botrány és annak ellenzéki meglovagolása zavarhatta volna meg, akár a választások elvesztése formájában is. A kormány-nak óvatosságnak kellett volna maradnia a választásokig.

E célok elérését csak egy botrány és annak megjárása zavarhatta volna meg

Kérdés volt viszont, hogy a néhány hetes önkorlátozást kibírják-e. Mint láttuk, nem bírták ki (ilyen például a Paksról rögtönözve kötött, hatalmas összegű megállapodás Oroszországgal, a forint árfolyamának drasztikus rontása, a forint megroggyantása.). (Egyszemélyes stratégiai döntések. (Gripenek, Paks stb.) Ez rendkívül kockázatos hazardírozás lett volna egy olyan országban, ahol ügyes ellenzék van. Nálunk nincs ilyen, hiszen képtelenek voltak megtalálni azt a momentumot, amivel az atomerőmű szerződést az oroszokkal ellenzik. A kérdés ugyanis nem az, hogy miért az

oroszok építenék, nem az, hogy miért építenek új és hatalmas blokkokat, hanem sokkal egyszerűbb és hatásosabb. A probléma az egyszemélyi rögtönzés és a döntés előkészítetlensége, a Gripenek „ügyintézésének” megismétlése egy még sokkal bonyolultabb és nagyobb következményű ügyben. (A Gripen beszerzés és a miniszterelnöki túlhatalom.)

Egy rögtönzés: a Gripenek

Az alternatívák hiánya, az összehasonlítások és a számítások hiánya. Ehelyett félrement a kommunikáció, előkerült az *oroszellenesség*, amit könnyen vissza lehetett fordítani azokra, akik nemrég még *oroszbartók* voltak. Az atomerőmű ellenzése pedig azokra hullt vissza, akik éppen ezt a beruházást készítették volna elő, ha maradt volna az akkori kormány. A forintgyengítés pedig figyelmet sem keltett, a húsba vágó témával ímmel-ámmal foglalkoztak és hol így, hol úgy. Hol azt mondták, mennyire helyes volt a jobb forint, hol lelkesen tapsoltak a szövetségbe fogadott *Bokros Lajosnak*, aki nem ezen a véleményen van.

Egy másik rögtönzés: Paks. Aláírás Putyinnal

Figyelemfelhívás

Hogy ez, akár csak mások ellenzéki vagy a kormányzás gyakorlata mihez vezet, arra számtalanszor felhívtam a figyelmet, hiszen nyilván nem az a fontos, hogy ki kormányoz, hanem az, hogy hogyan.

Az ellenzék irányában a választások előtt utoljára 2014. február 22-én, a Választás, program, képviselőjelöltek c. írásban tettem ezt meg, lehetőséget adva a veszteségek minimalizálására. A hibákon nem javítottak, az építő, segítő kritikát érzékelhetően támadásnak vették. További figyelemfelhívásra már nem került sor a választásokig, azért sem, mert az idő is el-

gyon szerencsések velük, könyvnyű ellenfelek.

2010-ben még élt bennem a remény, úgy gondoltam, hogy a pártok (ellenzéki és kormányoldalon egyaránt) levonják a megfelelő következtetéseket az akkor választásokból

Még program sincs

Főleg azt, hogy az évtizedek óta általában folytatott, szűkséggel szemben eredménytelen gazdaságpolitikának kidolgozzák az *alternatíváját*. Ezt segítő, könyvet írtam és jelentettem meg, ami főleg ahhoz adott támpontot, hogy mire is kell alternatívát alkotni. Részletesen elemeztem a korábbi kormányok gazdaságpolitikáit, feltártam a gazdasági helyzetet és összetevőit, bemutattam, hogy a sok válság közül a legjelentősebb, a legmeghatározóbb a gazdaságirányítási válság. Azt is, hogy a gazdasági kormányzást, ami miatt az ország nemzetközileg egyre inkább leszakad, hogyan és miben kell megjavítani, új alapokra helyezni. Ezeket a kérdéseket nemcsak gazdaságkutatóként vizsgáltam, hanem belülről, gyakorlati tapasztalatok alapján, gazdasági programok alkotójaként és volt kormányzati emberként is. (Kényszerpályák, tévutak – Az új nomenklatúra.) A kötet bemutatására valamennyi parlamenti párt vezetőjének és több miniszternek meghívást küldtem. Aktív politikusok közül senki nem jött el. Van, aki kimentette magát (jellemző módon azzal, hogy nagyon túl van terhelve, holott a meghívás bármely munkatársának is szólt és az alternatívánál alig lehet fontosabb kérdést találni), mások nem is válaszoltak.

Az elmúlt négy évben pedig nem hogy alternatívát képtelenek voltak a parlamenti pártok alkotni, hanem még programot sem. Sajnos mintha azt sem értenék, hogy mi is a program, hogy az nem tévesztendő össze írásban esetleg rögzített, egyébként többnyire egymással is ellentétes jókívánásokkal, esetenként egyszerű frázisokkal.

fogyott a változtatásokra és tudatosításokra és mindenképpen el akartam kerülni annak látszatát, hogy bármely politikai erő érdekében vagy ellen kampányolnék, és ráadásul a választások előtt.

Nem a kormány teljesítménye volt jó

Már évekkel ezelőtt látható volt, hogy nem a kormány teljesítménye a jó, hanem az ellenzéké rossz. Többször is felhasználtam cikkeimhez mottóként: **olyan lehet a kormány, amilyen az ellenzéke.** Nos ez az ellenzék még a kezdeti két évben is alulmúlta a kormányt, akkor, amikor határozottan úgy látszott, hogy ez lehet az eddigi leggyengébb színvonalú kormányzás. Később már voltak jelei a pozitív elmozdulásnak, amire viszont az ellenzék többnyire rosszul reagált. Például a rezsi-csökkentésre, aminek szűkségességét sem ismerte el. A folytatandó gazdaságpolitikára, amire pedig az a képtelen válasz született, hogy **Fájni fog!** Ez szánta bizonyára *Bajnai* kecségetetésnek. *Orbán Viktor* miniszterelnök a balliberális ellenzékkel való elégedettségének már régen hangot adott: na-

Az alternatíva hiányát tettem szavá 2014. február 5-én, a Gazdaságpolitikai szadomazo c. írásomban (és ennek február 12-i folytatásában). Az egyik írás mottója *Bajnai Gordon* kecsgetése: **Fájni fog! Fájni fog, hogy utána sokkal jobb legyen!**

Baloldali nyilatkozatok: győzelemről és vereségről

Megdöbbenő volt számomra, mindenek a betetőzése, a baloldali győzelemről közzétett sűrű nyilatkozatok. Még közvetlenül a választások előtt is, sőt még a választások napján is. Bejelentették a „kormányváltók”: egy biztos, ha nem is nagy arányban, de megnyerték a választásokat. Mesterházy lesz a miniszterelnök, és biztosra veszik, hogy jól megbirkózik a kormányfóként előtte álló feladatokkal. A sorozatot Gyurcsány Ferenc nyitotta meg, ő de később még többször „sorra került.”

A magas labdákat is magukra szokták ejteni

Hogy ezt honnan vették, azt szerintem senki nem tudja, mert ilyen eredmény esetleg valamilyen hatalmas kormányoldali botrány és annak remek ellenzéki kihasználása esetén történhetett volna meg. Az utóbbi (a remek kihasználás) viszont teljesen kizárható volt, hiszen a magas labdákat is magukra szokták ejteni, képtelenek leütni. Következésképpen ezt sehonnan nem vehették. De akkor miért mondták? Túl azon, hogy nem szép dolog a választók és a pártfanatikuskok megtevesztése. Mit akarthattak ezzel elérni? Erre végképp nincs logikus magyarázat.

Ezután jött a *hideg zuhany*, a szavazatok összeszámlálása. Kérdés persze, kinek volt hideg a zuhany, hiszen a leginkább érintettek „nem vették magukra”. Könnyű volt ezt tenniük, hiszen egyetlen újságíró sem tette fel a kérdést: miért gondoltak győzelemre? A gyenge eredmény megmagyarázásán is gyorsan túltették magukat. Ezúttal *Bajnai Gordon* fogalmazott viszonylag reálsan: úgy látszik, nem volt elég vonzó (!)

az ajánlatuk. És ezt nem is érezték? Íme az ő ajánlata:

Szanyi és az alternatíva. Egyáltalán: mit is jelent az, hogy alternatíva?

Szanyi Tibor, az MSZP EP-listavezetője interjú adott az Index internetes portálnak.

Kettőt is egyszerre, de mi most ne foglalkozunk az alkoholizmusról szóló és azt tagadó kisinterjúval, nézzük a nem kevésbé kényes nagyinterjút. Azért is, mert ebben azt adja elő, mit csinál majd *Brüsszelben*. Ezek szerint ott kívánják elérni, hogy változzon a magyar gazdaságpolitika egyik-két eleme, ami kimondatlanul ugyan, de valamiféle kívülről elfogadtatott alternatívaként van beállítva. Az általa nagyra értékelt esetleges változtatások ugyanis erre az **egy-két elemre redukálódnak**. Számomra nem kérdés, hogy az interjú elolvasása után **nem fognak többen** a listára szavazni. A kérdés inkább az: tényleg ezt várta volna?

Szanyi Tibor nagyinterjúja. Social dumping, vagyis a társadalom lenyomása

Több gondot is látok. Nem jók a következtetések, amelyek egy érdekes és helyálló helyzetértékelésből von le. Ez a *social dumping*, amit a **társadalom lenyomásaként** fordít le magyarra.

Ez váltotta fel a **jóléti társadalmat**. De hogy miért, arra nem ad értékelhető magyarázatot, az okokat nem tárja fel, mintegy szükségszerűségként állítja be a jelenséget. (Egy szocialista politikus...) De hát ez miért lenne szükségszerű? Hiszen nem lett jobb a gazdaság hatékonysága, nincs növekedés, nagy a munkanélküliség. És ilyen körülmények között, akik tulajdonolják a termelési eszközöket hihetetlen módon gazdagnak, a társadalom pedig szegényedik.

Akkor miért álltak össze a liberálisokkal?

A társadalom lenyomása Magyarországon is tapasztalható, sőt itt aztán igazán tapasztalható. Ezért lenne megkerülhetetlen, hogy megtudjuk: vajon

miért álltak össze a neoliberalistákkal, akikhez a társadalom lenyomása tartozik, a mostani választásokon? És **miért volt gyakorlatban abban a bizonyos nyolc év nagy részében a társadalom lenyomása?** A folyamatos megszorítások primitív gazdaságpolitikája ugyanis szükségképpen social dumpingba torkollik. Ez tehát az oka, nem más, mint az elosztás durva és a felső jövedelműek javára történő megváltoztatása. A közteherviselés elvének felrúgása.

De mitől szocialista?

Ezen a helyzeten *Szanyi* és pártja úgy változtatna, hogy **bizonyos könnyítésekből részesítené a társadalmat**. A fő probléma az, hogy **nem egy alternatív gazdaságpolitika kidolgozásával és alkalmazásával lépnek a porondra**, amivel sok anomáliát egyszerre meg lehetne szüntetni, és valóban előre lehetne vinni a társadalmat. És ami a társadalom forrásait és lehetőségeit is bővítené. Ezt nem is látják, gazdasági kérdésekből akarnak szociálpolitikát csinálni.

Miért nem Magyarországon alakítják a politikájukat?

Szanyi Tibor az MSZP EP-választási listavezetője és elmondja, mit képviselne *Brüsszelben*. Ezek szerint **ott akarják elérni**, hogy megváltozzon a magyar gazdaságpolitika, **holott** szerintem **itt kellene elérni**. És itt kellett volna elérni, hogy ne ide jusson. Például nem kellett volna átvenni a *Fidesz* ötleteit. Nehéz lenne észre nem venni, hogy a két oldal gazdasági elképzelése között alig van különbség, valójában és nagyrészt egymás elképzeléseit viszik tovább.

2. folytatás

2014-05-15

„Mert nem lehet vezető,

amíg nem tudja, hova tart?”

(A *Lost* című filmsorozatból)

Az előző rész után újabban folytatódik a választásokról szóló cikksorozat. Most **mindekelőtt arról lesz szó: mire használnák** a pártok az esélyt,

amit kaptak? *Élnek-e ezzel vagy inkább elveszítetik?* Az országgyűlési választások után hamar kiderült, hiszen nyakunkon az EP-választás. **A kampány tartalma és formája, a listavezetők személye és stílusa erre a kérdésre gyorsan választ adott.** Az is jól látszik, hogy a pártelnökök a listavezető kiválasztásában a *személyes érdeküket követik-e*, hiszen másként őket általában nem tennék a lista első helyére, talán a listára sem.

Szanyi Tibor, az MSZP listavezetője. Kinek az érdeke?

Ki lehet(ne) vezető? Az nyilván nem, aki NEM lehet-ne!

Magyarországon **mindenekelőtt vezetési, irányítási, kormányzási válság** van, mindenféle más gond ennek az egyenes következménye. A vezetési, irányítási válság nyilván **személyi, alkalmassági okokra** vezethető vissza. (Most a témából következőleg politikai és állami vezetőkkel kapcsolatos megállapításokról lesz szó.)

Arról már **nem egyszer írtam, ki lehet jó vezető, ezt most nem ismételném meg**. És **nem fognék bele** abba a vitába sem, hogy ez azonos-e a mások által hangoztatott hitelességgel, hiszen akkor le kellene folytatni egy vitát arról is, ki hiteles. És tartalmi, érdemi vagy formális felfogás szerint. Az-e, akire valamiért nem mondanak rosszat, vagy az, akinek szakmai, politikai véleménye beigazolódik? Az utóbbi nyilván fajsúlyos ember, akire a féltékenység önmagában megmagyarázhatja a lejáratást. **Az sem mindegy** tehát, hogy a hitelességet az információtól és az informatortól is megkövetelik-e. Mindebből nem kívántam beleboncolni.

Most tehát **inkább arról esék szó: ki NEM lehet alkalmas vezető?** Magyarán mondván: **ki NEM lehet(ne) vezető?** Ez ugyanis egy mondattal megfogható. Ennek alapján persze a *székek az ülepek alatt veszett táncba kezdenének...*

„Mert nem lehet vezető, amíg nem tudja, hova tart”
Élég kézenfekvő, ki nem le-

het(ne) vezető, amit a mottóul választott idézet tömören és találoán megfogalmaz: „**Mert nem lehet vezető, amíg nem tudja hova tart.**” *Magyarországon viszont lehet: többnyire ilyenek a politikai és állami vezetők! Sőt még ilyenek!* Nem tudják, vezetőként hova tartanak, nem tudják, hova akarnak vezetni az országot. És rendszerint még azt sem ismerik, mi a helyzet.

Semmi sem valóságos a politikában, csak az öncélú hatalomvágy az!

Legalább 30 éve ez biztosan így van. Ahogy két éve megírtam: a politikában imitált küzdelem folyik. Semmi sem valóságos, csak az öncélú hatalomvágy az. (Árnyékbozsolás a politikában. Csak a hatalomvágy valóságos. 2012. 03. 17.) Ha pedig így van, akkor a kiszorítás, kirekesztés, vagy a „távol tartás” az 1990 utáni politikai rezsimeknek az egyik meghatározó törvényszerűsége.

Az 1990 utáni rezsimek egyik meghatározó törvényszerűsége

Tulajdonképpen az előbbi törvényszerűségből következnek, hogy az elit feudális osztállyá alakul át. Ahol az előjogok öröklődnek is, családi dinasztiák is alakulnak. A kontraszelekció, a kiszorítás, a kirekesztés, a „távol tartás” miatt a zárt osztályként formálódó elit minősége nem jó, a rezsím eredményesen sérülékeny. Azért is, mert a valóságtól is távol tartja magát. Védekezésképpen még inkább kirekesztő és még inkább a virtualitásba és burokkba zárkózik.

A politikai pártokkal nem lehet szóba állni, ha mégis, ennek lehetőségét különleges kegyként nyújtják és nem automatikusan. Ez is része a valóságtól való elzárkózásnak, a virtuális politizálásnak. Ez objektív érdekeikkel is ellentétes, hiszen a kapuk kinyitása, a párt szolgáltató, ügyintéző, segítő szolgálatának megszervezése lenne az egyik alapja a párt nép-

szerűbbé válásának. Együttal az élet és a problémák megismerésének. A politika szilárdabb alapokra helyezésének.

„Felvesszük nekik a telefont...”

Szanyi Tibor erről furán nyilatkozik a már idézett interjújában. Egy országgyűlési képviselőnek ugyanis a választókkal kell kapcsolatot tartania és nem a civil szervezettel, ahogy ő csinálja, amelyek nem is lehetnének politikai szervezetek. De hát Magyarország az összeférhetetlenségek országa, noha volt jogvédők is ülnek már a parlamentben. Az „ülérend” határozza meg ezek szerint az „álláspontot”.

Az pedig cinikusan hangzik, hogy **felvesszük nekik (!)** a telefont, hiszen ez természetes kellene, hogy legyen. Ezt nyilatkozta: „*Attilával (Mesterházy Attiláról van szó. – Sz. B.) mindketten kimondtuk: a választásra tétő alá hozzuk a kormányváltó szövetséget. Hogy kik annak a tagjai, ebben voltak eltérések. Mint látjuk, Attila elsősorban a pártok világában kereste a szövetségeket. Én pedig már akkor is a civil szervezetek, szakszervezetek felé léptem volna. A mi 13. kerületi sorozatos győzelmünk títka, hogy megállapodásunk van vagy 150 civil szervezettel. Ez azt is jelenti, hogy elmegyünk a közgyűléseikre és fölveszük nekik a telefont, ha hívnak. Ez hosszú-hosszú éveknél a szötte-se.*”

Miből lehet választani?

A vezetőknek általában eszükbe sem jut, hogy az évtizedek óta halmozódó problémákat meg kellene oldani, nem maguk előtt tolni, esetleg válságot kezelni és a rossz vezetői munka árát a lakossággal megfizettetni. **Fantáziájuk** talán a 3 százalékos költségvetési hiány tartásáig terjed. Esetleg a *vas és acél országa* jelmondatának aktualizálásáig jut el: legyünk olyan ország, ahol a legolcsóbb a villamos energia! Legyünk ipari nagyhatalom! Legyünk a legversenyképesebbek!

Ezekből a jókívánásokból persze sem több munkahely, sem magasabb életszínvonal, sem fejlettebb infrastruktúra, sem jövedelmezőbb külkereskedelem, sem nagyobb versenyképesség **nem lesz**, és valószínűleg a legolcsóbb energia **sem itt lesz**. Pedig ez utóbbihoz – jobb, ha tőlem tudja *Németh Lászlóné* volt banki lakossági osztályvezető, jelenleg fejlesztési miniszter – nem kellene államosítás, non profit energiaszolgáltató, jó importszerződések, de még fejlesztés sem. **„Elég lenne”, ha a forint árfolyama a realitásoknak megfelelő szintre erősödne.** Az eurónál pl. 188 forintra. (A forint gyengítésének (tév)útján. Kinek jó ez?) Ha 43 százalékkal erősebb lenne a forint, ez önmagában ezt eredményezné. **Sajnálatos módon a kormány mégis a gyenge forintban és a forint további gyengítésében gondolkodik, ami valószínűleg kizárja, hogy itt legyen – akár valamilyen csoda folytán is – a legolcsóbb villamos energia.**

Az olcsó energia példája jól érzékelteti, hogy **megkerülhetetlen lenne a komplex megközelítés, az összetartozó kérdések együttes kezelése és a jártasság ebben.** Mégsem szánják rá magukat. Amire biztosan számítani lehet: a gazdaság hatalmas, elkerülhető veszteségei, a források elveszítése. Abból, ami van, ami szűkösen rendelkezésre áll, sokkal többet ki lehetne hozni. Alkalmassal vezetéssel.

Identitászavarok. Tiszta profil kellene

Már szó esett arról, hogy a balliberális jelzőnek sincs sok értelme, hiszen nem lehet e két ideológiát összemosni. A feladat akkor is megoldhatatlan és értelmetlen lenne, ha a baloldalt baloldal lenne, a liberálisok pedig liberálisok lennének a szó igazi értelmében. De nem azok, ami eleve zavaró. Ezt a zavart csak növeli, hogy a baloldaliság hiányát bizonyos baloldalinak szánt elemekkel, a liberális gondolkodás hiányát liberálisnak

gondolt egy-két elemmel igyekeznek elfedni.

Ebből **csak káosz és rossz teljesítmény** adódik. Vissza kellene térni a kiinduló állapotokhoz, így a hiányolt fontos eleméleti alapok is talán könnyebben meghatározhatóak lennének. Mindenesetre **igen nehéz lehet baloldali politikát folytatni olyan pártban, ahol a bankok, a nagyvállalkozók, a külföldiek érdekeit inkább védik, mint az ügyfelekét, a dolgozókat, a magyar választópolgárokat.** Ellentétek esetén, azok pedig bőven vannak. És roppant nehéz lehet liberális állásponttal szavazatot szerezni, ha itt a kiszorítás, a kirekesztés, a sárdobálás és mások lejáratása napi gyakorlat.

Nem akarnak komplex jövőképpel előállni

A vereséget szenvedett balliberális oldalon sem akarnak és tudnak komplex jövőképpel előállni. **Van olyan párt** ezen a térfélen, amelyik a gazdaságban mutatja be, hogy nem hajlandó a komplex megközelítés sürgető igényét figyelembe venni, helyette néhány szelektív könnyítéssel, morzsákkal kecsgetné az EP-választókat. **Pontosabban azok egy részét.** Ráadásul úgy, hogy aztán az EP kaparja ki a gesztenyét, érje el ezeket a szelektív könnyítéseket. Ami – érzése szerint – az ő **szociális érzékenységét** demonstrálná. Ha ugyanis baloldalinak nevezi magát a párt, azt valamivel érzékeltetni illik. Az alkalmasságot is illene, de ez még nehezebb lehet. A könnyítések sincsenek ugyanis végig gondolva. Sem ennek módja, sem összehangoltsága más gazdaságpolitikai kérdésekkel, de még az sem, hogy elérhető-e ez így. Nyilván nem érhető el, tehát alibi akciónak tűnik.

Meg sem szavaznák az EU-ban

Hogy megkapnák-e a célközönségükbe tartozók, az ráadásul **a külföldtől függene.** És a jelenlegi helyzetben persze Magyarországtól is, hiszen nem lehetne erre az adott kormányt

onnan rákényszeríteni. **Hogy lenne-e így értelme**, ha kikényszerítenék, bár nem tudnák, szerintem nyilván nem lenne. A könnyítéseket könnyű lenne másokra áthárítani, vagy akár ugyanazokkal más címszó alatt megfizettetni. Egészen zavaró *Szanyi Tibortól*, a szocialista párt EP-listájának vezetőjétől, hogy egy ilyen pozícióra jelölt személy **a fától nem látja az erdőt**. Nem fogja fel, hogy az egésszel kellene foglalkozni és nem a részekkel. És elsősorban Magyarországon a magyar problémákkal és nem Brüsszelben, ahol még kevesebb a helyzetismeret és még több a kérdésektől idegen szempont.

Egy **másik párt vezetője** szintén azzal kecsegteti a választókat, hogy az EU fennhatóságát még inkább ki kellene terjeszteni Magyarországra. Ő az igazságszolgáltatás fontos feladatait adná külföldi kezelésbe. Csupa álmegoldás, álmegközelítés.

A könnyítéseket is másolani igyekeznek a ballibek

A rezsicsökkentésre például a balliberális ellenzék képtelen volt értékelhető, sőt értelmes választ adni. Ilyeneket mondott: nincs szükség rezsicsökkentésre (miközben **24 év alatt 62-szeresére** emelték a háztartási energia árát az egymást követő kormányok. Az árnövekedés olyan gyors volt, hogy üteme a világ egyik legmagasabb inflációs rátáját, az átlagos magyar fogyasztói árnövekedést is több, mint 2-szer meghaladta). A rezsicsökkentés szerintük rezsizugság, a szolgáltatók tönkrefognak menni (miközben még mindig nyereségesek). Elmaradnak a fejlesztések, holott eddig is elmaradt azok nagy része. Vagy hogy nem a szegények a haszonélvezők, szociálpolitikai alapon kellene csökkenteni a tarifát, vagyis a legszegényebbeknél. Egészen mellbevágó **demagógia**, hogy a **magánuszodák** energiaszámlára hivatkoznak, mintha azokat támogatnák. Holott a tarifákban éppen hogy hatalmas és alaptan,

vállalati és állami extraprofit van.

Ezekre az alaptalan kifogásokra írásaimban részletesen reagáltam.

A rezsicsökkentés mint rossz ihlető

Azért a rezsicsökkentés nyomot hagyott a ballibekben. A szocikban is. **Bár tagadják a rezsicsökkentést, de megakarták alkotni a maguk rezsicsökkentését.** Az alapvető élelmiszerek áfájának csökkentésével, a minimálbér emelésével, a garantált jövedelemmel tulajdonképpen nem tesznek mást, mint az elosztást változtatják. De nem az extraprofitot bezsebelő szolgáltató monopóliumok és a magyar lakosság között, nem is a szupergazdagok rovására, hanem végül is a középosztály és a szegényebbek között. És kitalálták tehát, hogy ők is az elosztáshoz nyúljanak. Más területeken és más hangllyal.

Szanyi mostani válasza

De ha már az állítólagos könnyítéseknél, e kevés és ráadásul szűken értelmezett és megint csak elosztási területen maradunk (nem kellene!), **miért nem Magyarországon** alakították és alakítják úgy a dolgokat, hogy a mostani álláspontjukat fedje? És miért **egyszerűsítik** le ezt **szociálpolitikára**, valójában **elosztásra**? Hiszen az áfakulcs csökkentését nyilván nem lenne szabad úgy végrehajtani, hogy máshol még jobban sanyargatnak! Fel sem merül, hogy az áfakulcs mai szintje visszafogja a gazdaság növekedését. Tehát az érintett témákban sem csak fogyasztásról, hanem növekedésről is szó kell, hogy legyen. A javaslatnak komoly gondjai vannak, amelyekről részletesen írtam. **Rezsiköltségek: nagy pufogtatások a parlamentben és azon kívül (2. folytatás)**

A változtatáshoz elsősorban Magyarországon lennének meg a lehetőségeik

Ehhez ráadásul megvoltak és

még mindig megvannak a lehetőségeik. **Miért** és hosszú, továbbá Magyarország mozgásterét szűkítő, függetlenségét korlátozni akaró utat választják? **Ami sikerrel sem kecsegtethet?** Biztosan nem, hiszen az EU egységes álláspontra e kérdésekben nem juthat.

És miért nem az összefüggő, komplex megoldást mutatják be? Mivel ilyen nincs, **miért** nem dolgozzák ki, vagy ha nem megy, ismerik el, hogy segítségre van szükségük? Márpedig nagyon is van, hiszen még a kiinduló helyzetet sem ismerik! Mennyire időszerű a mostani mottó: **„Mert nem lehet vezető, amíg nem tudja, hogy hová tart...”**

Az elképzelt könnyítések tulajdonképpen azok, amiket az Orbán-kormány rezsicsökkentésével **szemben, sőt a helyett izzadtak ki.** Nem tudok jobb kifejezést használni, hiszen olyan gyengéskére sikerült az ellenjavaslat. Sajnálatos különben, hogy a rezsicsökkentést el akarták törölni, amivel lényegében eldöntötték a választási küzdelmet. A videó hónapokkal a választások előtt készült:

A rezsicsökkentés jelentőségét Bolgár György is felfogta

Ez is olyan megnyilvánulás volt, amiről **fel lehetett tételezni, hogy nyilván nem akarnak győzni, veszíteni szeretnének.** Pedig **Bolgár György** is felfogta a rezsicsökkentés jelentőségét és arra biztatta egy időben a Fideszt, hogy **licitálják túl** a Fideszt. Ezt könnyen megtehették volna, hiszen elemzéseim szerint a rezsit akár 60–65 százalékkal is lehetett volna mérsékelni.

(..)

Fölényesen győzött a Fidesz. Miért örülhet mégis az ellenzék is ennek?

Szerző: Elek Attila, Független SZABAD EURÓPA, www.szabadeuropa.com 2014.04.07.

Lezajlottak hát a parlamenti választások és megállapítható, hogy papírforma eredmény született. Bebizonyosodott, hogy a közvélemény kutatók mérései pontosak voltak és a Fidesz nagy fölénnyel nyerte meg a választásokat. Vigyázat! Most sokak számára meglepő véleményemet fogom leírni. A most kialakult eredmény szerintem a lehető legjobb az ország számára. Ez természetesen nem azt jelenti, hogy egyet értek Orbán Viktor politikájával, kormányzásával. Sőt, ha valaki olvassa rendszeresen írásaimat tudhatja, hogy messzemenően nem értek vele egyet. Hogy lehet akkor, hogy mégis azt állítom, hogy a lehető legjobb eredmény született?

Orbán a Fidesszel fölényes győzelmet aratott, de az ellenzék eloszlása és a Jobbik megerősödése nagy kihívás elé állítja és jobb kormányzásra kényszeríti.

Azért rendkívül kedvező a mostani helyzet, mert a következő négy évben tiszta vizet lehet önteni a pohárba. Orbán Viktornak megvan a lehetősége, hogy bizonyítsa állításait, mely szerint az ország jobban teljesít. Most kifogásolható, most már nem elmúltnyolc éve lehet, most már nem mondhatja, hogy romokban az ország, hiszen ő maga állította, hogy rendbe tették a

dolgokat és óriási sikerek várnak ránk a következő négy évben. 2010-ban 19200 milliárd forint volt az államadósság. Ma 24000 milliárd. Többel nőtt, mint arányosan a szocialisták alatt. (És még nem is számoltuk a nyugdíjpénztárakat és a Paksi megahitelt). Hogyan fogja tartani Orbán a saját Alaptörvényét (Alkotmány), mely szerint nem lehet növelni az államadósságot. Mennyi lesz az adósság 4 év múlva?

Amennyiben valakinek olyan kósza gondolatai lettek volna, hogy a baloldali összefogás esetleg megszerzi a győzelmet, megnyugtatom, hogy nagyon rossz lett volna az országnak. Egy kis többségű, pár mandátumos győzelem esetén ugyanis folytatódott volna 2006. Orbán ellenzékéből utcai harcokat csinált volna megint.

Egy esetleges szűk ellenzéki győzelem esetén Orbán újra szétverte volna a csőcselékkel az országot, mint 2006-ban. "Békés" tüntetőket randalíroztak volna molotov-koktélokot és kockaköveket dobálva a rendőrökre.

Miért nyert a Fidesz? Először is szögezzük le, hogy minden olyan elképzelés, mely szerint a Fidesz választási csalással nyert vagy, hogy hazánkban nincs demokrácia hamis, nem igaz, önáltatás, illúzió. Sokan nem értik, hogy lehetséges az, hogy a Fidesz 44%-os szavazataránnyal 66%-os többséget szerzett. Ez a választási törvényből következik, ami az egyéni választási körzetekre épül, a mandátumok több mint a felénél. Még mielőtt bárki diktatúrát kiáltana, jelzem, hogy például Angliában csak egyéni körzetes szavazás van. Egyáltalán nincs is listás szavazás. Abban a rendszerben a Fidesznek 189 mandátuma lenne, az MSZP-nek 10, a Jobbik és az LMP nem jutott volna be a Parlamentbe. Ebben tehát Orbánnak igaza van, hogy ilyen szinten teljes a demokrácia, ebben én is egyetértek vele. Természetesen apró dolgokban lehet kötözködni, és szóvá is kell tenni. Ilyen a választókerületek átrajzolása, vagy például,

hogy míg a kettős állampolgárságú magyarok szavazhattak egyszerűen levélben, addig a munkanélküliség elől külföldre menekült honfitársaink csak követségeken szavazhattak. Ez nem szép dolog, de a választás eredményét nem befolyásolta érdemben.

Szánjunk egy bekezdést még egy tévhitre. Különös tekintettel arra, hogy Mesterházy Attila is igen nagy hangsúlyt fektetett rá. Személyes véleményem szerint

tos, előre eltervezett, mert 2010 és 2012 között 20%-kal emelkedtek átlagosan a rezsiköltségek. Nyugodtan előveheti mindenki a számláit és ellenőrizheti. A rezsicsökkentés egy jó intézkedés! Azért jó, mert csökkenti mindenkinek a költségeit. Lehet persze vitatkozni, hogy a szegények kevesebbet fogyasztanak, meg jönni a gazdagok medencéivel. De nem reális!

Ezzel és az államosításokkal Orbán klasszikus baloldali ér-

több mint félmillióval kevesebb szavazatot kapott, mint 2010-ben, hiszen sokan jártak rosszul a liberális egykulcsos adóval. Rádásul a rengeteg megszorítás miatt sokan rosszabbul éltek, mint négy éve. Az MSZP által vezetett baloldali koalíció 2010-hez képest jelentős mértékben növelte támogatottságát, de a kormányváltástól rendkívül messze volt. A választás éjszakáján adott Mesterházy interjú ijesztően amatőrnek tűnt,

ahol az MSZP elnöke sértődötten nem gratulált Orbán Viktornek. Bajnai is hasonlót tett, szerintem mindkettő stratégiai hiba. Maradjunk annyiban, hogy ez nem volt elegáns.

Nagyon gyengére sikeredett a választások éjszakáján a baloldali sajtótájékoztató. A nem gratulálás meg nem volt elegáns.

Érdekes színfolt a Jobbik előretörése. Vona Gábor elismerésre méltó, politikai-

tragikus tévedés, ha bárki azt hiszi, hogy azért nyert a Fidesz, mert média túlsúlya van, meg az óriás plakátok miatt. Meggyőződésem, hogy ember nem szavaz úgy ebben az országban, hogy óriás plakáton lát valakit, megtetszik neki és úgy dönt, hogy rá szavaz. Ez kérem szépen, hülyeség! Mesterházy óriási hibát követ el, ha azzal indokolja a vereséget, hogy nem sikerült a mozgósítás. Hallom a baloldalhoz közel álló elemzőktől, hogy közülük is sokan az alacsony részvételben (mozgósítás hiányában) látják a kudarc okait. Amennyiben ezt tényleg elhiszik, akkor végük.

Újra itt a kérdés tehát, hogy akkor, mivel nyert a Fidesz? A Fidesz egyértelműen 2012-vel nyert, amikor a népszerűségének riasztó csökkenését látva tenniük kellett valamit. Valószínűleg egy tanácsadóra hallgatva elkezdték a rezsicsökkentést. Tudatosan elnyújtva a 2014-es választásokig, több lépcsőben. Messze nem volt tud-

tékrendeket képviselt. Ha hozzávesszük ehhez az egykulcsos adót, ami klasszikus liberális intézkedés, gyakorlatilag elmondhatjuk, hogy Orbán gazdasági téren elfoglalta a baloldali pártok helyét is. A Fidesz lett a legbaloldalibb párt. A baloldali ellenzék óriásit hibázott azzal, hogy nem állt a rezsicsökkentés mellé, esetleg nem követelte annak még nagyobb mértékét, hiszen a világpiacon az árak jelentős mértékben csökkentek, ami Orbán kezére játszott, hiszen úgy tudta csökkenteni a rezsit, hogy a szolgáltatóknak még mindig maradt profitja. Erre a hibára a baloldal csúnyán ráfizetett. Amennyiben erre nem jön rá Mesterházy Attila, ha nem jön rá arra, hogy nem volt üzenete azon kívül, hogy Orbán takarodj, akkor nem lesz esélye négy év múlva sem. Orbán tehát, baloldali és liberális gazdaságpolitikával és jobboldali kultúr- és társadalompolitikával a teljes magyar választói palettát lefedte. Ennek ellenére

lag szerintem kiváló húzással stratégiát váltott. Szemmel láthatóan, a rasszista és antiszemita kijelentésekkel operáló pártot vezető elnök rájött arra, hogy bár Parlamentbe képes bejutni, de ilyen eszközökkel és ilyen politikával soha nem lesz belőle kormányzásra képes erő. Ennek az, az oka, hogy a rasszista, antiszemita, cigányellenes politikára 10-15% szavazó vevő, de minél jobban megy a szélsőség felé, akkor már több szavazót taszít, mint amennyit vonz. 2012-ben emiatt a Jobbik népszerűsége megfelelő volt. A választások előtt egy évvel Vona érezte jól, hogy a Fidesz egyre jobban balra toódik, és már nem is jobb oldalon van, hanem a centrumban, sőt néha baloldalibb az MSZP-nél. Ezért a Jobbikot a szélsőjobbról a jobbközép felé terelte. Az utóbbi fél évben gyakorlatilag hivatalos médiában elhagyták a cigány és a zsidó szavakat, igyekeztek az átlag magyar családokat Jobbikosnak feltüntetni.

Ennek köszönhetően jelentősen növekedett támogatottságuk. Olyannyira, hogy az ország nagy részén már második erőként jelentek meg a Fidesz mögött, megelőzve a baloldali összefogást. Ráadásul nem tudom, hogy tudatos vagy nem tudatosan, de a Jobbik választások utána adott nyilatkozata szerintem jól sikerült, mert csalódottak voltak vagy csalódást mutattak. Ezzel jelezve választóik felé, hogy legközelebb győzni szeretnének.

Az LMP bejutása elismerésre méltó, különösen azok után, hogy a párt gyakorlatilag két-téveszaktól két éve. Az ötszázalékos küszöb átlépése így mindenképpen bravúrnak tekinthető. Ráadásul az LMP az egyetlen zöldpárt a Parlamentben. Nagy előnye a jobbikhoz hasonlóan, hogy még nem volt kormányon, hatalomban, tehát még „szűz”. Nem vádolható korrupcióval. Miért írom azt, hogy ez a felállás jó az országnak? Úgy gondolom, hogy Orbán Viktornak új kihívója lesz, méghozzá a jobboldaltól. Végleg megszűnt az egy a tábor egy a zászló, a bolsevik ideológián alapuló politizálás. A bolsevizmus a többség mindenhatóságán alapuló ideológia. (az orosz bolsoj szóból ered. Jelentése nagy, több) Valódi választási lehetőség lett a Jobbik a jobboldalon. Meggyőződés, hogy a következő négy évben Vona határozottan és következetesen le fogja építeni pártjáról a szélsőségeket. A párton belül elégedetlenkedők ki fognak válni és egy új szélsőséges jobboldali párt fog létrejönni, míg a Jobbik egy jobboldali mérsékelt néppárttá alakulhat. Orbán Viktor nagy csapdába került ez által, mert szint kell vallania, hogy Európa vagy nem Európa. Nem harcolhat Brüsszellel, ha a Jobbik az ellenfél. Ez jót fog tenni az országnak, mert Orbán jobb kormányzásra kényszeríti. Amennyiben ugyanis Orbán nem teszi ezt meg, a Jobbik népszerűsége hamar 30% fölé szökhet, amivel már kormányváltó erőként léphet fel.

Megnyílt az út a Jobbik előtt, hogy jobbközép nép-

párttá váljon. Ha Vona Gábor elég okos és lerázza a szélsőségeket, akkor kormányzó erővé válhat egy konszolidált Jobbik.

Mi lesz a baloldalon? Véleményem szerint Gyurcsány Ferenc Demokratikus Koalíciójából egy klasszikus liberális párt alakulhat. Lesz is neki 10% körüli biztos támogatottsága, gyakorlatilag átveheti az SZDSZ megürült helyét. Az Együtt 2014 szerintem ezzel az eredménnyel halálra van ítélve, mint ahogy talán (bár utólag okos az ember) az ő megjelenésük nem tett jót a baloldalnak. Úgy gondolom, hogy egy sima MSZP és egy sima DK az, Együtt nélkül, összességében több szavazatot kapott volna, mint így együtt. (Persze ennek az lett volna a feltétele, hogy az Együtt meg se alakuljon.)

Ami a szocialistákat illeti, ők paradox módon nagyot profitálhatnak a Jobbik megerősödéséből, hiszen most már a Jobbik is erőteljesebben fogja támadni a Fideszt, érezve kormányra kerülés lehetőségét. Egy mérsékelt jobbközépre húzó Jobbik leválasztva magáról a szélsőségeket betöltheti az új jobboldali néppárt szerepét. Ha a szocialisták megértik ezt, és rájönnek arra, hogy nem elég csak támadni Orbánt, hanem alternatívát kell felmutatni, konkrétan: mi lesz a rezsicsökkentéssel? Mi lesz az egykulcsos adóval, ki kap adókedvezményt, stb., akkor betölthetik újra a balközép néppárt szerepét. Amennyiben ez nem sikerül nekik, akkor az LMP erősödhet bele ebbe a pozícióba. Ha az MSZP és a Jobbik jól sáfarkodik a mostani lehetőséggel, abban az esetben a közepen rekedő Fidesz támogatottsága villámgyorsan elolvadhat, és drámai mértékben zuhanhat. A jelenlegi Fidesz szavazók ugyanis nem feltétlenül jobboldaliak, hiszen rengeteg olyan szavazójuk van, akik szavaztak már például az MSZP, SZDSZ-re. Ez azért van, mert fentebb már írtuk, hogy a Fidesz erőteljesen baloldali jegyekkel kormányoz, gazdasági értelemben. Ezért elképzelhető az, hogy a Fidesz jelenlegi kétféle tábo-

rából 400-500 ezren elmennek jobboldalra a Jobbikhoz, 400-500 ezren elmennek baloldalra az MSZP-hez, 100 ezren az LMP-hez, és a párt támogatottsága máris egymillióra zuhan. Ha csak olyan minőségi kormányzást mutat be a Fidesz, mint az elmúlt 4 évben, akkor ez be fog következni. Ugyanis nincs még egy nyugdíjpénztári vagyon, amit államosítani lehet. Az Paksra felvett orosz hitel elkezd ketyegni, 4 év alatt összeségében kevesebb, mint a fél-vel nőtt a magyar gazdaság, mint a környező országoké. A rezsit sem lehet a végtelenségig csökkenteni. Ilyen körülmények között már felnagyítódna a trafik és földmutyik, a stadionok. Van egy érzésem, hogy Orbán még meg fogja bánni, mint a kutya ki hetet kölykezett, a felcsúti Makovecz stadiont. A végzetes dőfés pedig az lehet a Fidesz számára, hogy 8 év kormányzás után, most óhatatlanul lelepleződnek az ő Simon ügyeik. Már ha elég tökös, az LMP, a Jobbik, a DK és az MSZP.

Választások utáni pártelemzés - 1. rész

Az MSZP

Szerző: Elek Attila, Független SZABAD EURÓPA, www.szabadeuropa.com 2014.04.07.

Túl vagyunk a parlamenti választásokon. Megvan a hivatalos végeredmény, a Fidesz kétharmaddal nyert egy mandátumnak köszönhetően. Nagyjából elmondható, hogy az eredmény megfelel az általános várakozásnak, az emberek döntő többsége ugyanis Fidesz győzelmet várt, még akkor is, ha ők maguk nem a Fideszre szavaztak. A kétharmad is benne volt a levegőben, hiszen lehetett tudni, hogy egy 40 % feletti eredmény akár kétharmadot hozhat. Itt újra és nyomatékosan le kell szögezni, hogy személyesen nem tartom a demokrácia csorbításának, hogy 45 %-os eredménnyel kétharmados többsé-

get lehet szerezni. Először is, ez igaz lett volna az ellenzékre is. Gondoljunk csak bele, ha például csak egyéni körzetek lennének, és nem lennének listás szavazatok, akkor a Fidesznek most 92 %-a lenne. Angliában ma is tisztán egyéni körzetes rendszer működik, így ott a Fidesznek 180 mandátuma lenne az MSZP-nek 19 képviselője. más párt be sem jutott volna a Parlamentbe. Így ezt a témát le is lehet zárni, teljesen felesleges azon elmélkedni, hogy hogyan lehet 44 %-kal kétharmadot elérni. Aki ezen gondolkodik, az nem látja a lényegét. A lényeg pedig az, hogy a Fideszre kétszer annyian szavaztak, mint az MSZP-re.

A parlamenti patkó összetétele a 2014-es választások után. Még nincsenek feltüntetve, hogy az összefogás erői hogyan osztoznak a mandátumaikon.

Mostani elemzéssorozatunkban megnézzük minden pártot, melyek a Parlamentbe jutottak és megvizsgáljuk sikerüknek és kudarcaiknak anatómiáját, valamint megnézzük, mire lehetnek képesek 2018-ban. Kezdjük az MSZP-vel! A Magyar Szocialista Pártot sokan a választás nagy vesztesének tartják. Én alapjaiban nem osztom ezt a nézetet, hiszen az MSZP a második legerősebb erő lett az Országgyűlésben. Ugyanakkor kétségtelen tény, hogy a kormányzástól igen messze voltak a szocialisták.

Jellemzően az MSZP-re már párton belül és kívül is megy a felelőskeresés, ez jelzi a párton belüli sokszínűséget, pluralizmust és a szabad szólás lehetőségét. Ezek az erények mindig is az MSZP előnyei között voltak, ugyanakkor kétségkívül jelen van az áskálódás, a helyezkedés, a politikai túlélés kérdése is. Sokan szemére vetik Mesterházy Attilának, hogy nem ajánlotta fel a vereség után a lemondását. Ezzel nem értek egyet. Példának Orbán Vikort hozom, aki 1990-ben, 1994-ben 2002-ben és 2006-ban is vereséget szenvedett a választásokon, melyek után egyszer sem ajánlotta fel lemondását pártjá-

nak, sőt az esetleges belső ellenzéki hangokat szigorúan elfojtotta és háttérbe szorította. Ennek gyümölcse lett egy vasfegyelemre épült párt és 1998 után újabb két kormányzati ciklus. Felmerülhet a Kedves Olvasóban, hogy ezek szerint vaskézzel és a demokráciát háttérbe szorítva kell-e vezetni egy pártot ahhoz, hogy az sikeres legyen? Valahol rossz érzése lehet ezzel kapcsolatban az embernek. A válaszom, nem feltétlenül kell, hogy így legyen, de az Orbán vezette Fidesz kétségkívül sikeresen működteti ezt a vonalat.

Az MSZP legnagyobb hibájának azt tartom, hogy még mindig nem látják, hogy miért veszítették el a választást. A következő kifogásokat hallok tőlük és szimpatizánsaiktól. elsőként ugyebár a következő lemez, a választási rendszer torzít. Ezt már fentebb megbeszéljük, hogy vessük el, hiszen az MSZP-nek is pozitívan torzított volna, ha ők szereznek 44 %-ot.

A másik szokásos kifogás, hogy a Fidesznek jóval több volt a média megjelenési lehetősége. Én úgy gondolom, hogy ez teljesen hamis illúzió. Mármost nem az, hogy több volt a Fidesznek, mert kétségtelenül nagyságrendekkel az volt, hanem az, hogy ez jelentős mértékben befolyásolta az eredményeket. Én még embert nem láttam úgy szavazni, hogy egy óriás plakáton meglátja Hoppál Péter mosolygós kobakját, és olyan szimpatikus lesz neki, hogy bár az MSZP-re akart szavazni, mégis a derék kormányzóvivő neve mellé húzza az ikaszt. Ez nevetséges. Ha valaki ebben látja vereségének okát, száznál is több tévúton jár. A harmadik ok, amit a szocialisták és szimpatizánsaik szajkóznak az, hogy nem sikerült jól a mozgósítás. Megszokhatták tőlem, hogy sokszor kritikus vagyok, hogy ezt a pontot találok a legnagyobb tévedésnek. Szerintem ugyanis a körülményekhez képest az ellenzéki mozgósítás kiválóan sikerült. Gyakorlatilag minden mozgatható szavazót sikerült az urnák elé csábítani.

Ebből következik, hogy a szocialista pártnak már nem volt tartaléka az úgynevezett lusta, otthonmaradó szavazók között. Ha ezt nem látják be, akkor 2018-ban is vereséget szenvednek.

A külföldre kényszerült, menekült honfitársainknak indokolatlanul nehéz volt a szavazás. Míg a határon túli kettős állampolgár magyarok levélben szavazhattak, addig ők csak a követségeken.

De hát akkor miért csökkent a választási részvétel 2014-ben 2010-hez képest? - kérdezheti most a kedves Olvasó. Ennek magyarázata nagyon egyszerű. Abból a félmillió magyar emberből, akik külföldön dolgoz-

kat nem kell elítélni, hogy ilyen nagy számban szavaztak a Fideszre, hiszen ők valóban csak szűrt és cenzúrázott információkhoz juthatnak hozzá. Nyilvánvalóan egy Duna TV-n és Orbán beszéden tájékozódó kettős állampolgár a Fideszre fog szavazni. A kettős állampolgárokat ugyanis nem érintik a magyarországi megszorítások, nekik nem emelt a kormány 48 adófajtát. A kettős állampolgárok és a cégeik nem fizetnek tranzakciós adót, rájuk nem hárítják át a válság, a telekom és bankadókat. A kettős állampolgároknak nem kell fizetnie a világon a legmagasabb 27%-os ÁFA kulcsot. Itt most nem megyünk bele abba a vitába, hogy

A vereség 4. oka! Az MSZP-nek azt is látnia kell, hogy a Simon ügyet nem kezelték megfelelően. Nem elég Mesterházy Attilának annyit mondania, hogy beszélt Simon Gáborral, aki elmondta neki, hogy pénzével el tud számolni és annak nincs köze a párthoz. Mesterházynek követelnie kellett volna Simontól, hogy számoljon el pártjának tételesen a pénzzel, mert különben a gyanú árnyéka ott lebeg a párt felett, hogy ez nem is Simon, hanem az MSZP pénze. A mai napig ez a gyanú fennáll. A szocialista pártnak le kell vetnie magáról, hogy „lopós” párt. A Fideszre is rászült már a „lopnak” bélyege! Az emberek úgy gondolják az egyik kutya másik eb. (Ez egyébként a még „szűz” Jobbik és LMP malmára hajthatja a vizet.) Minden eszközzel, tüsszel-vassal irtania kell a korrupciót, még akkor is, ha ez áldozatokkal jár a pártra nézve. Ha a megtisztulás élére áll, akkor lehet esélye, 2018-ban. De mégsem emiatt vesztett az MSZP!

A Magyar Szocialista Párt azért vesztett 2014-ben a

nak, mindössze pár tízezer szavaztak. Itt valóban felmerülhet a kormány kritikája, hogy míg a kettős állampolgárságú magyaroknak megadatott a levélben szavazás egyszerű lehetősége, addig a külföldre kényszerült, menekült dolgozók csak az adott ország követségein szavazhattak. Nyilvánvaló, hogy egy Manchesterben dolgozó magyar nem fog Londonba utazni, hogy leadja a voksát, de még a Londonban dolgozó honfitársunk sem fog kajtatni az után, hogy hol van a magyar követség. Itt valóban tetten érhetünk egy Fideszes turpisságot, hiszen a határon túli kettős állampolgárok több mint 90 %-a Fidesz szimpatizáns, addig a külföldön dolgozó magyarokról joggal vélelmezhetjük, hogy nem a kormányzópárt a szívük csücske. A kettős állampolgaro-

jó dolog-e, hogy olyan szavazatok is lehetnek a magyar törvényhozásra, akiket aztán a meghozott törvények nem érintenek. Szerintünk ez nem etikus, de elfogadom, hogy a jelképes összetartozás miatt legyen szavazati joguk a kettős állampolgároknak is. Mivel a külföldön dolgozók (Figyelem! Nem a kettős állampolgárok, hanem a külföldre kényszerült hazai magyarok) nem tudtak szavazni, ezért az ő szavazatukkal a Fidesz kétharmad nem lett volna meg, de kétségtelen, hogy úgy is biztos győzelmet arattak volna.

Mesterházy Attila MSZP elnök jól leizzadt a választási eredményektől. Még nagyobb feladat vár rá, ha meg akarja akadályozni a szokásos szocialista belharcok elhúzóadását.

Fidesszel szemben, mert nem volt olyan választási programja, amit az emberek elhittek és úgy gondolták, hogy az jobb, mint a Fideszé. Tudni illik a következőt meg kell értenie minden ellenzéki pártnak. Választásokat csak úgy lehet nyerni, hogy olyan szavazókat kell megnyerni, akik az előző ciklusban a kormánypártra, jelen esetben a Fideszre szavaztak. Ez matematikai törvényszerűség! Ugyanazok az emberek szavaztak az MDF-re 1990-ben, akik utána Horn Gyulára. 1998-ban ezen emberek egy része adta voksát Orbánra illetve Torgyán József. Hogy aztán 2002-ben Meggyesi Pétert, 2006-ban Gyurcsány Ferencet, 2010-ben és 2014-ben Orbán Viktort támogassa. Jóval 10 % alatt van azon szavazók száma, akik a rendszerváltás óta mindig

ugyanarra a pártra szavaztak. Sőt megkockáztatom, hogy ilyen választó 1-2 % van maximum. A rendszerváltás óta tartott hét választáson az emberek (értsd egy-egy konkrét személy) általában 3-4-5 pártra is szavaztak már. Tegye a szívére a kezét a Kedves Olvasó! Ugye Ön is több pártra szavazott már a rendszerváltás óta!

A magyar választók döntő többsége, a rendszerváltás óta már több pártra szavazott. Sokan szavazták már jobb és baloldala is.

A választók döntő többségénél nem játszik jelentős szerepet, hogy ez jobb vagy baloldali párt. Ugyanazok a választók szavaztak az MDF-re és a Fideszre, mint akik az SZDSZ-re és az MSZP-re. A választópolgár állhatatlan. Akik ma nagy pofával szidják az SZDSZ-t azok voltak már SZDSZ szavazók, sokan, akik kiröhögik Torgyán Józsefet szavaztak a Kisgazdákra, akik ma nem bírják Orbán Viktort húzták már be mellé az ikszet, és a Gyurcsány utálók milliós táborából is rengetegen szavaztak rá 2006-ban. A választó tehát nem elkötelezett. Ha ezt nem látja be az MSZP és csak „saját” oldalán akar mozgósítani, akkor nincs esélye. Az MSZP azért vesztett 2014-ben, mint a Fidesz 2006-ban. Erőtlen volt és nem volt hiteles. Emlékezzünk csak a Fidesz 2006-os – rosszabbul élünk, mint 4 éve – kampányára. Hiteltelen volt, mert nem volt igaz. Jobban éltünk! Rádásul kitalálták, hogy Orbánt a „népfiának” mutatják be és két számmal kisebb kockás zakóban járatták. Nevetséges volt. A Gyurcsány-Orbán vitában Orbán aztán váratlanul gyengén muzsikált, le volt dermedve, makogott, nem volt meggyőző. 2014-ben az MSZP is hasonló hibákat követett el. Hiteltelen volt, és nem volt meggyőző. Nem volt fő üzenete! Mesterházy Attila meg nem tudott elég karizmatikus lenni. Nem volt felépítve. Ennek legfőbb oka az MSZP. Nem voltak képesek megakadályozni, hogy az örökmozgó Gyurcsány és a

külföldről egyszer csak hazalibent Bajnai elvigye előlük a showt.

A választás bebizonyította, hogy az Összefogás életképtelen. Nem hoz több szavazatot. Fenntartása csak konzerválná a jelenlegi állapotokat. Az MSZP-nek egyértelműen nem érdeke a benne való részvétel. Szerintünk a többieknek sem.

Aki 2018-ban győzni akar, annak el kell vennie a Fidesztől egymillió szavazatot. Ehhez az „Orbán takarodj” édeskevés és még a stadionozás is harmatgyenge. A magyar ember vérbent ugyanis kicsit benne van ez az önállótlan, amolyan félfedudális hajlam, az úr és szolga viszonyának elfogadása. Magyarországon nincs kultúrája az önálló, szabad polgár gondolatának. Szavazatokat elvenni a Fidesztől pedig csak úgy tud egy párt, ha elhíheti az emberekkel, hogy ő ugyanezt (a kormányzást) jobban tudná csinálni. Nem tudom ki volt a tanácsadója az MSZP-nek, vagy hogyan hozták meg a döntéseket, de stratégiai hiba volt a rezsisökkentés teljes mellszélességgel való támogatásának az elmaradása. Egy baloldali pártnak ütnie kellett volna az asztalt, hogy a Fidesz miért csak 20 %-kal akarja csökkenteni a rezsit. Ha a Fideszesek visszakérdeztek volna, hogy, de Önök, amikor hatalmon voltak akkor miért nem csökkentették a rezsit, hanem emelték, akkor naponta tízszer el kellett volna mondani, hogy 2010-ig emelkedtek a világpiacra az energiaárak, míg most több mint 30 %-kal csökkentek. Verni kellett volna azt a bizonyos asztalt, hogy a Fidesz miért csak 20 %-kal csökkenti a rezsi árakat, amikor a világpiacra 30 %-os árcsökkenés történt. Egy baloldali párt ezt teszi! Az MSZP elmulasztotta ezt tenni. Az MSZP nem vette észre, hogy a Fidesztől és Orbántól nem áll messze, hogy baloldali, bolsevista (a többség hatalma mindek felett), kommunista (közöségi, állami tulajdon erőltetése) politikát folytasson, egy álkeresztény, jobboldali retorikával (szóhasználat) nyakon öntve.

Az MSZP nem vette észre, hogy Orbán rájátszva a kádári idők utáni nosztalgiára balról előzte őket és baloldali pártként kezdett el funkcionálni. A kérdés ki fogja betölteni a jobboldalon így felszabaduló űrt, mert sokáig nem tud a Fidesz a centrumban lenni. Ez eddig még Magyarországon senkinek sem sikerült. A centrum a politikai pátok halálzónája.

Az MSZP-től a választások előtti utolsó két hétben bejelentett minimálbéremelés meg tudtánjmentesség nevelésében hiteltelen lépés volt. Mesterházy Attila kétségtelen erénye ugyanakkor az elmúlt négy évben, hogy a pártját életben tartotta, vállalta annak vezetését, amikor a jelenlegi MSZP-s megmondó emberek a sarokba húzódtak. Úgy gondolom tehát, hogy a Szekeres Imrék, Puch László, Baja Ferencek részéről méltánytalan és elfogadhatatlan Mesterházy támadása. Mesterházy rádásul megoldotta Gyurcsány pártból való „kizárását”, más kérdés, hogy a budapesti baloldali értelmiség által erőltetett és nem a legszerencsésebb összefogás megakadályozásához nem volt elég ereje. Kíváncsian várom miként alakul az MSZP politikája a következő időkben. Ismerve a szocialisták belső viszonyait, melyek távol állnak a Fidesz tekintélyelvű, katonás pártjától, most 1-2 évig belső harcok várhatók. Most majd Puch László és Szekeres Imre akarja megmondani, hogy mit kellett volna tenni. Ha a belső harc sokáig tart, akkor az MSZP elveszti a vezető ellenzéki párt helyét. A szocialisták „kudarcának” másik legfontosabb oka az Együtt 2014 megalakulásában és annak katasztrofális vezetésében látom. (...)

D. Lakatos Gábor: Nem lehet más a politika

A színpad mögött a nyolcvanas évek végén megindult a verseny a majdan megüresedett

hatalmi helyekért Magyarországon. A Soros Alapítvány már akkor megkezdte a világpolgári vezetők kiképzését Angliában és Amerikában. Micsoda nagy feneket kerítettek az egésznek és milyen megtévesztően hatott az emberekre az amerikai milliárdos, „önzetlen” segítsége. Mindenki boldogan ujjongott, természetesen a lefizetett sajtó vezetésével, a hírre: tehetséges magyar fiatal szakembereket képez tovább az amerikai milliárdos, önzetlenül saját költségére.

Akkor még senki nem sejtette, hogy nem önzetlenségből, hanem pusztán nyereségvágyból folyik ez a kiképzés. Egy ravasz róka agymosást ad fiatal, ambiciózus, pénzre és hatalomra éhes csikóknak, hogyan szerezzék meg magunknak, amire vágnak. Persze, ha előbb teljesítik a „visszafizetés” andorító feltételeit. Átjártsszák a kiszemelt értékeket, javakat és piacokat, a nagylelkű csoport kezére. Ezek közé a tanítványok közé tartozik a mai politikai vezetőség egyharmada, akik egyébként az ország legbefolyásosabb törvényhozói is egyben.

A nagy politikai roham elmúltával az ájult lelkesedés is alábbhagyott. Azóta Gyurikánkat és alapítványait több országból is kitiltották. Amerikában kommunistának, azaz tolvajnak bélyegezték, népszerűsége a borpince alá süllyedt. Tanítványai azonban túlszárnyalták mesterüket. Rájöttek ugyanis, hogy minek adják oda azt, amit megtarthatnak maguknak. Így is lett. Azért ne gondoljuk, hogy teljesen átvehették a hatalmat. Külföldi porondon ugyanis volt nagymesterükre és társaira szorulnak, méghozzá a legnagyobb mértékben. Mert amíg az országban azt csinálnak, amit akarnak, azon kívül úgy táncolnak ahogy nekik fűtyülnek. Különbön nem kapnak hitelt. Igen, ebben egy kicsit elszámolta magát a magyar politikai elit. Nem tudván, hogy főnökeik nem játszottak ki minden kártyát, nem játszották meg a legjobb lapokat.

Eufórikus lelkesedésükben

és alázatukban a nyugati nagylelkűség iránt, észre sem vették, hogy a kiválasztottak minden politikai oldalról szerepeltek. Nem csak azok voltak, akik változást akartak, legfőképpen saját vagyoni helyzetükben. Azt sem vették észre, hogy a kiválasztottnak ez volt a fő szempontja és nem az akadémikusi tudás vagy világnézet. Mert aki tud valamit, úgyis érvényesül itthon vagy külföldön. Külföldön még előbb. Azok, viszont akiknek az ambícióik nagyobbak, mint a tehetségük, különösen, ha tudatában vannak ennek, minden eszközt megragadnak az érvényesülésre és a gazdagodásra. Így tehát a fejtől bűzlik a politikai hal. Mert hazatérésük után ők is hasonlókat válogattak csatlósaiuk közé. Ezek megtiszteltetésnek vették a külföldön tanultak, majd megtért urak kielégítését. Szerencsésnek érzik magukat, hogy csekély intelligenciával, befolyásos barátok nélkül, kevesebb és alacsonyabb minőségű iskolázottsággal, sokszor érdemtelenül nekik szolgálhatnak. Ne csodálkozzunk, ha úgy áll az ország, ahogy áll. Remek üzletembereket képeztek belőlük nyugaton, akik a japán közmondás szerint, nem csak eladnák a hozzátartozóikat, de le is szállítanák őket. Tényleg sikerült olyan agyimosásban részvételük, hogy nem is tudnak már más megoldásokban gondolkodni. Adó emelés, kamatszédés, megszorítások, privatizálás, segély, kisebbségek jogai, bűnös nemzet, jóvátétel, melegek jogai, kábítószer reform, bevándorlás. Pontosan egy tucat, belőlük pedig száz.

Hazai kis- és középüzemek, vállalatok indulásának segítése, kutatások támogatása, magyar tehetségek ösztöndíjas taníttatása itthon és külföldön, az oktatás színvonalának emelése, legalább a nyolcvanas évek szintjére. Magyar kisvállalatok termékeinek, exportjának szélesítése, a magyar kultúra propagálása külföldön, a magyar kistermelők finanszírozása és támogatása eszközbe sem jut. Ezek a botcsinálta politikusok csak itthon nagylelkűek és hangosak.

Külföldön bizonytalanok és bátortalanok. Szerbiának, a háború alatt, amikor tízezer számra ölték a horvátokat, bosnyákokat és a magyarokat, nagyobb nemzetközi respektje volt, mint ma hazánknak van. A továbbképzésen csak azt tanították meg nekik, hogy hogyan kell eladni vagy átjátszani a másét. Diplomát adtak nekik még az „országépítés” fejezet előtt és gyorsan kirúgták őket az intézetből.

Sajnos jutott belőlük minden pártba és hivatalba. Mit várunk hát ezektől az alakoktól? Lehet velük más a politika? Kétlem. Ahol a hazai midig rossz, a hazai mindig bűdös, a hazai mindig igazságtalan. Akiknek a szemében mindig a külföldi hatalom a jó, az igazságos, a haladó, a megbízható és legfőképpen a megbízó? Aligha. A választások segíthetnek ezen? Majd meglátjuk.

D. Lakatos Gábor: A manipuláció művészei

A választások megnyerése a politikusok legfontosabb tevékenysége. Beleértve természetesen az azzal járó jólétet biztosító bizottsági tagságok, vállalati igazgatói tanácsok, szakértői pozíciók és tulajdonok megszerzését. Tisztelet a ritka kivételnek. Tehát rövid távú célok teljesítése, hosszú távú nyereséggel. Ennek érdekében manipulálják a szavazásra még kapható polgárokat. Persze jól tudják és számtalanszor bebizonyosodott már, hogy a biztos szavazók abból a rétegből kerülnek ki, akiknek közvetlen, egzisztenciális érdeke fűződik a szavazáshoz. Ilyen a kiterjedt család, üzleti vagy más haverok, a vállalatoknál vezető beosztásban lévők. Lásd, trafik, föld ügyek. De ott vannak még az állami segélyekből, adományokból, támogatásaikból élők és azok családtagjai. Nem is kevesen. Azonban ezek együttvéve sem tesznek ki 10-15 százaléknál többet. Egységesen fel-

lépve azonban eldönthetik a hatalom kérdését hosszú évekre, évtizedekre.

Emellett a választási szisztéma oylan ügyesen van kitalálva, hogy támogatja a manipulációt. Hiszen csak az első körben kell megjelenni az 51 százalékos megjelenésnek, a másodikban már akár negyven ember is eldöntheti annak kimenetelét. Lásd, Európai Unió egyes szervezeteibe való belépésről. Úgyes kampánnyal, a meglévő problémakörrel elterelő téma választással manipulálják a tömegek figyelmét a történelmi jelentőségű kérdésekről. Érthetetlen, megtevesztő, a választók számára érdektelenné tünő kérdés feltevés inkább passzívitást vált ki belőlük, mintsem motívációt a választáshoz.

Ha abból indulnak ki, hogy az emberek amúgy sem szeretnek hivatalos ügyekben eljárni, nem járunk messze a valóságtól. A médiában a korán megkezdett lappangó kampány agyoncsépelet nyeresé helyett, különben is a tv képernyője előtt számtalanszor „szavazott” már és „megmondta a véleményét” politikusnak és műsorvezetőnek egyaránt. Az előfárasztás sikeres volt, ami után a polgár kiüresedve és nyugodtan dől hátra a foteljében, mint aki megtette a kötelességét.

Természetesen a politikusok bíznak az emberek gyors felejtő képességében és rosszul működő memóriájában is. Mindig azt a hazugságot mondják, amit az emberek hallgatni szeretnének, és azt az igazságot tagadják el, ami kellemetlen számukra. A pártok külföldi és belföldi manipulátorok tucatjait foglalkoztatják. Dolguk a ravaszabbnál ravaszabb kampány ajánlatok, végeredményben hazugságok kidolgozása. Nem társadalmi problémák megoldására, hanem a későbbi kibúvók és kiskapuk felállítására koncentrálnak. Lásd, egyenruhás bűnözés felszámolása.

De mi van azokkal az emberekkel akik távol maradnak a választástól? Akik a legnagyobb egységes elégedetlen és

bizalmatlan „csendes ellenzék” alkotják. Azoknak, akiknek egyik nagy párt programja sem jelent biztonságot, mozgósító erőt a szavazáshoz, vagy olyan jövőképet amiért érdemes lenne szavazni. Mi van pl. azzal a félmillió orvossal, mérnökkel, tanárral és más magasan képzett szakemberrel, akik a lábukkal szavaztak bizalmatlanságot a kormány egy millió munkahelyteremtési ígéretére. Sőt ezeknek a száma állandóan növekszik és ennek csak a nyelvtudás vagy a bátortalan szab gátat valameddig. Mert sok diplomás segédmunkásként dolgozik nyelvismeret nélkül külföldön.

A szülők szemében a mai tanulmányoknak is ez a célja. Már nem azt mondják „tanulj fi-am” hogy ember legyen belőled, hanem azt hogy „tanulj, hogy mielőbb külföldön dolgozhass”. Csak az „el innen minél előbb, mert a jövődről van szó” motíválja a képzést. Nemrég éppen az újság adott hírt arról, hogy egy vidéki képviselő visszaadta a mandátumát, mert olyan szerencséje volt, hogy külföldön kapott munkát. De a maradóknak, már mint képviselőtársainak, még ez sem tünt fel.

A mai Magyarországon hiteltelenségi vákum alakult ki, amit egyetlen nagy kormányzópart sem tudott betölteni. Azonnal, gyorsan és erőszakosan akarnak kormányra kerülni hatalom érvényesítésük érdekében. A pártok a polgárok érdekei helyett felső vezetésük érdekeit képviselik csupán. Ígéretek betartása helyett kibúvókat keresnek és találnak. Korruptak és megbízhatatlanok. Lásd, két hét alatt rendet teszünk. A polgároknak látniuk kell, hogy a hatalom mindig korrumpál. Az (általuk) ellenőrizhetetlen hatalom pedig absolute. A politikusoknak pedig arra kellene figyelni, az utóbbi idők példája nyomán, hogy nincs olyan nagy párt, amely fel ne nőhetne egy feladathoz. Mert az emberek a szavazataikban ugyan kételkednek, tetteikben soha. Azok mindig önmagukért beszélnek.

Nyári nemzeti kirándulások

A meghirdetett utakra jelentkezés:

admin@egipatrona.hu, Tel: +36-30/648-3543,

Bővebb információ: www.egipatrona.hu,

**2014. június 20.
péntek 18 óra**

Aradi Lajos: Ősi titkok, leltűnt birodalmak, 5. rész / Minden egy...

Helyszín: Piliscsaba Klarisszaház Templom tér 9. Előadás belépő: 1.000.-Ft

**2014. június 28.
szombat**

Szántai Lajossal buszos kirándulás

Helyszínek: Bér: gótikus templom - Egyházasdengeleg: Árpádkori templom - Gyöngyöspata: gótikus templom freskóval és a Jessze oltárral, mely Európában egyedülálló: Jézus családfáját mutatja be - Abasár templomrom: amely alatt Aba Sámuel sírja lehet - Halmajugra: freskós árpádkori templom - Visonta: középkori templom - Verseg: gótikus templom

MÁRIA JELENÉSEK ÉS PIRAMISOK KÖRÜTTA MAGYARORSZÁG/ ERDÉLY / SZERBIA/ BOSZNIA-HERZEGOVINA/ HORVÁTORSZÁG ARADI LAJOSSAL

2014. július 3. csütörtök - július 12. szombat 10 nap:

1. nap **Magyarország:** Fallóskút: Kegytemplom: Mária kegyhely

Erdély: Szilágynagyfalu: Mária jelenés helye, Népviseleti bemutató.

2. nap **Magyarkiskapus:** Kalotaszegi piramishegy, Kazettás mennyezetű templom, **Nagykapus:** Pallagkultúra, Magura hegy: Kőgolyók **3. nap Györgyfalva:** Óriás kőgolyók, **Szőkefalva:** Mária jelenés helye

4. nap **Csíksomlyó:** Nyáregytemplom, Nagy Somlyó - piramishegy - kilátó **1000 székely lány napja:** egész napos zenés-táncos népzenei fellépések **Zsögöd:** Madonna szobor

5. nap **Csíkszentmártoni templom:** Madonna szobor, **Máriaradna:** Nagytemplom **Szerbia: Nándorfehérvári vár**

6. nap **Bosnia-Herzegovina: Medjugorje:** Kegytemplom, Mária jelenés hegye,

7. nap **Medjugorje:** Városnézés, kegytárgyvásárlás **Krizsovál hegytető:** Nagy Kereszt

8. nap **Neumi tengerpart:** egésznapos fürdőzés

9. nap **Visoko:** Nap piramis kívülről és belülről, Hold piramis kívülről, Tumulusz (Vratnyicza)

10. nap **Horvátország: Szent László falu:** Falutemplom, **Kórógy:** Falutemplom **Magyarország: Máriagyűd:** Mária jelenés helye, **Máriakéménd:** Mária jelenés helye

**2014. augusztus 31.
vasárnap**

Vetráb József Kadocsa Pilis kutatóval kirándulás a Pilisbe **Helyszín: Prépost hegy** Ez a magyarok szent hegye, amelyen a mondai Turul-madárunk, a Kerecsensólyom talált költőhelyet. Béla-széke, Kortvélyes

Találkozás: 10 óra, Dömösi apátság romkertje

Megközelítés: Személygépjárművel, vagy távolsági busszal Újpest-Városkaputól, Visegrádon át Esztergom végállomással.

Túra hozzájárulás: 1.000.-Ft

SVÁJC - HUN VÖLGY ATILLA és a HUNOK NYOMÁBAN

dr. Salamin Andrással és Kocsis Istvánnal **2014. szeptember 4-8-ig (5 nap)** A völgy Svájc déli részén, a Rhone folyótól indul és felnyúlik egészen a 4478 m magas Matterhorn csúcsig. A terület a magyar történetírásban mint Hunok völgye is ismert.

1. nap: Budapest - M7 - Nagykanizsa - Szlovénia - Trieszt (rövid pihenő a Miramare kastélynál) Szállás: Levada di piave környékén.

2. nap: **Levada di piave - Verona - Milano, Grimentz:** Mártírok köve, ősi kultikus hely, esti séta a városkában Szállás: Grimentzben.

3. nap: **Pinsec = Penszék:** A falu polgármestere és Bernard Saivoz fogadja a csoportot, majd a rovasírási ház és a pékség megtekintése. St. Luc: Községházán a végtelen fonat jele; sírkert; Szervágó-kő, kapaszkodóval: tűzkosarak; csatornarendszer Chandolin: Európa legmagasabban fekvő faluja plébániával, mely építészetiileg Székelyföld kultúráját idézi. Grimentz: Ősi kápolna Szállás: Grimentzben.

4. nap: **Vissoie:**

Délelőtti mise, majd felfedezzük a hun jellegzetességek maradványait: kápolna, paplak feliratok. Ayer: A völgy régi „fővárosa” Zinal: Fakultatív felvonozási lehetőség, séta a völgy felett 2000m magasságban. Szállás: Grimentzben.

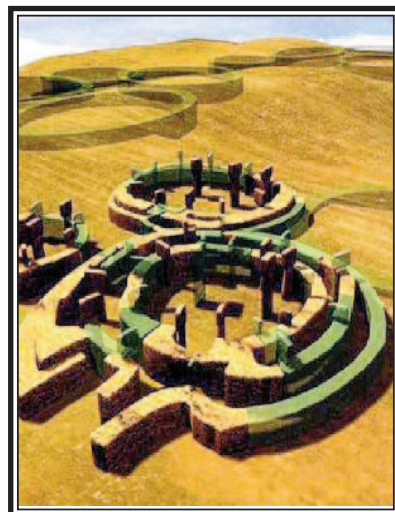
5. nap: folyamatos utazás: Grimentz - Milano - Verona - Trieszt (rövid pihenő) - Ljubljana - Nagykanizsa - M7 - Budapest útvonalon. Érkezés az éjjeli órákban.

TÖRÖKORSZÁG ÉSZAK-MEZOPOTÁMIA PÁRTUS BIRODALOM, TIGRIS-EUFRÁTESZ KÖZE NIMRÓD - JÉZUS - SZŰZ MÁRIA NYOMÁBAN

Keleten a Tigris és az Eufrátesz találkozásánál végződött a Termékeny félhold. Ezen a vidéken alakult ki kb. ie. IV. évezred táján a Sumér Birodalom.

10 nap: 2014. szeptember 25- október 04. Lent:

Göbekli tepe

Dr. Ilkei Csaba

Hetvenöt évem néhány következtetése

Öt évvel ezelőtt, 70. születésnapomon az egyik kiadó emléksorokat kért tőlem: milyen következtetésekre jutottam addigi életem hét évtizedéből. A "bölcsségeket" oly tömören kérték, ahogyan csak lehet. Megírtam. Megjelent a NAPÚT 2009-es évkönyvében "Nyolcvanegy jeles hetvenes" írása között "KÉSŐ" címmel. Kevesekhez jutott el. Nem tudom elkerülni, hogy itt és most meg ne ismétljem kiindulópontként. Aztán folytatom majd azzal, amit immár 75 évesen hozzá szeretnék tenni "A BÁNAT SZÉP" cím alatt. Kérem, nézzék el ebből az alkalomból erősen szubjektív soraimat.

KÉSŐ

Az életben a legfájdalmasabb szó az, hogy: **késő**. Valami visszahozhatatlanul elmúlt, többé már soha sem teheted meg azt, amit valaha megtehettél volna. A kékmadár nem felénk száll, a csodák nem ránk várnak. Mégsem akarunk beletörödni abba, hogy csak ennyi volt és kész a leltár. Még el kéne jutni valahova, még hinni kéne, hogy történik velünk valami, ami különb és felemelőbb, mint annyi más megelőző.

Apám, a szegény néptanító minden reggel **újra tudta kezdeni** életét. Nem húzta le a tegnapi kudarcát, nem merengett a múlton, abból csak a tanulság érdekelte. Gyakran idézte a nagy sakkjátékost, aki szerint minden a középjáték minőségétől függ. Mert a megnyitás elméleti jellegű, a végjáték pedig kiszámítható. De nem hitt a számtani középben. A **harmóniateremtő képességhez** több kell. Az átlagos beleszületik a sűrű középszerbe és ott is ma-

rad. A tehetség megszüli a harmóniát, ami nem állandó közép, hanem szélső értékekből, megélt élményekből teremtett változó és szüntelenül mozgó arány, meghatározva a tér-idő körülmények koordinátái által, akkor és ott. Igen, ehhez pokolra kell menni. A középszerűség, az átlag, a tömeg elnyeli a minőséget. Hatni csak a kivételes egyéniségek képesek, a példaértékkel megélt, hittel vállalt bátor életek. Eszközemberek, helyez-

A gálosfai kúriában, 1987

Apám és példaképem: Ilkei Zoltán siófoki tanár (1900-1959)

kedők, szellemi uniformist viselők, érdekesők - soha. Ma már a barátságok is az érdek és a haszon körül szerveződnek.

És tudni **változni**. Az ember egyik legnagyobb büntetése az, ha nem változhat, ha nem változtathatja meg a véleményét, ha köteles tegnapi meghaladott önmagához láncolva ragaszkodni hibáihoz, tévedéseikhez. Így persze könnyebb címkézni és

skatulyázni, elhallgatni, ki-rekeszteni, a versenyképtelenek közé taszítva. Az életben nincsenek örök barátok és örök ellenségek, minden változik és mozog csak a buta ember nem, ő "sziklaszilárdan" ugyanazt mondja, mint ötven évvel ezelőtt. És ez nálunk erény az amúgy totális értékvesztésben.

Az uniformizált állközösségekből életveszélyes volt kilógni a szovjet típusú kollektívizmus idején. Iszonyú veszteségek árán jöttünk rá, hogy a szabad szerveződésű igazi közös-

ségekhez az egyéniségen keresztül vezet az út, hogy az **igazi egyéniség** önmagában is megáll, az álegyéniség soha, ő csak mások közé vegyülve látszik valakinek; a nyájerkölcs nem nemesíti az embert, - megálázza. A tömeg irracionális, kiszámíthatatlan, gyerekes, önző és kegyetlen. Hátha még manipulálják is.

A racionálisan gondolkodó egyén jól tudja eredendő bűnét: a civilizáció **egyenlőtlen** alapszik. Az emberi természet önző és megkülönböztető, mégis minden kollektívizmusra épülő társadalmi berendezkedés természetellenesen meg akarja

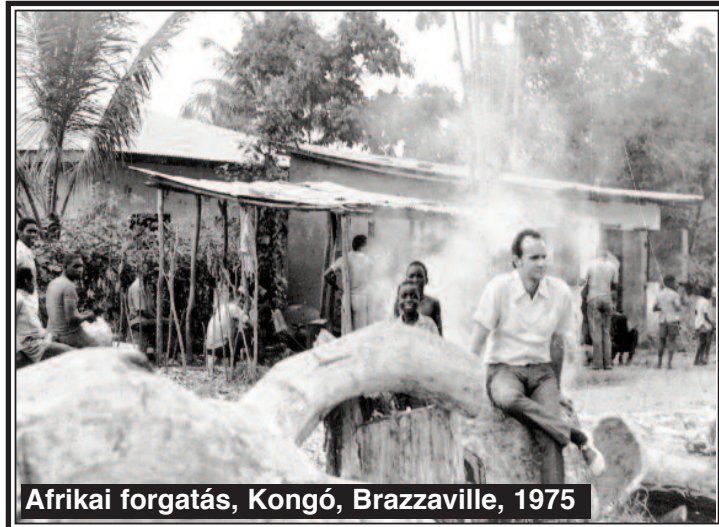
A HÉT főszerkesztő-helyetteseként, 1982

változtatni. Forradalmakat is ki-
robbantanak érte. Ám a **külön-
bözőségeket** csak ideig-óráig
lehet eltörölni. Mert mások va-
gyunk származásban, kultúr-
ában, hagyományokban, hitben,
ízlésben, stílusban, életfelfogás-
ban. Egyesek már többször is

nyainkat: ha úgy tetszik, **kon-
zervatívok** vagyunk. Aztán fel-
ébred bennünk a szabadság-
vágy, önállósulunk: ha úgy tet-
szik, **liberalisak** leszünk. S ha
van bennünk szociális érzé-
kenység, segíteni akarunk má-
sokon, akkor megteesszük az el-

akik a versenyben alul marad-
nak; az egyenlőség ennyiben a
szabadság korlátozása, de sza-
badság nélkül nincs társadalmi
haladás, egyenlőség nélkül
nincs társadalmi igazságosság.
A **testvériség** képes megterem-
teni az előző kettő közötti he-
lyes arányt, a harmóniát,
amely garantálhatja a
társadalmi békét. A
nemzetközi magántőke
és szabadpiac most ön-
ző módon elvettette a
mértéket és ezért van
válság a világon.

helyett igazodás, sodródás, az
önálló választás hiánya. Most itt
vagyunk: pocakos, infarktusos,
fekélyes, elfásult generáció.
Körülöttünk: értékszavar, elbi-
zonytalanodás, rossz közérzet.
Semmi sem az, aminek látszik,
becsapott, birka módon megve-
zetett emberek dühöngenek ke-
serűen és megfáradtan. Már alig
túrnek, miközben körülöttük
lelki és szellemi polgárháború
dúl. Az idő végzetesen kiköz-
kent medréből, dadognak élet-
idegen elméletek, földhöz ra-
gaszt, korlátoz az arasznyi lét.

Afrikai forgatás, Kongó, Brazzaville, 1975

úgy gondolták a történelemben,
hogy ha felszámolják a külön-
bözőségeket, akkor egység lesz,
ez megteremti a békét és örökre
kiküszöböli a háborút. Ám a kül-
önbözőségek bizonyos átmenet
után mindig újjá születnek, s ezt
nem lehet megakadályozni. Az
eltérő nézetek harca viszi előre
az egyetemes emberiséget. Ha
fájdalmas, akkor is. Nálunk
Széchenyi likvidáltatni akarta
Kossuthot, Petőfi az akasztófá-
ra küldte **Batthyány Lajost**, az-
tán megbukott saját szülőföldjén
képviselő jelöltként; Kossuth
hazaárulónak tartotta **Deák Ferencet**, németbérenc-
nek **Jókait**, udvari kollaboráns-
nak báró **Eötvös Józsefet**.

Egyetlen kihasználatlan tar-
talékunk, menekülési útvonal-
unk maradt: az **agyunk**. Akkor
miért **szűkítjük** le gondolkodás-
unkat annak egyetlen szeg-
mensére, a pártos kényszergyü-
lekezetek szimpla jelszavaira,
attól a pillanattól kötelezően is-
mételve a másik táborba tarto-
zók utálatát, s törvényesítve azt,
hogy a nemzet sorsáért sem kell
közös felelősséget vállalni? Szü-
letésünknél még együtt van
bennünk minden szép eszme,
ami gazdagítja a szellemet.
Anyanyelvünkön tanuljuk nem-
zeti történelmünket, hagyomá-

só lépéseket a **szocialisták** felé.
Csak később hagyjuk, hogy el-

A mai **hetvenesek** át-
élték a második világhá-
borút, s miközben két-
szer újjáépítették az or-
szágot - negyvenötben
és ötvenhatban - előbb
az ávo vitte el, aztán a
III/III hallgatta ki őket;
megéltük hatvannyolcat
és hetvenkettőt, nagy
csalódásunkat: ezerki-
lencszázkilencvenet; régi és új
senkik, rossz prolik és alantas

Portugáliában a forradalom nap-
jaiban Polgár Dénessel, 1975

szegényítsék és elsekélyesítsék
gondolkodásunkat, felszámolva
sokszínűségét, kirúgva álmaink
alól az összekötő rendezőelve-
ket.

Ne legyenek illúzióink: a mai
pártpolitikai ellentétek klasszi-
kus ellentmondásokra vezethet-
ők vissza. A **“Szabadság,
egyenlőség, testvériség”** jel-
szava csak akkor vezethet cél-
ba, ha működik a bölcs harmó-
niateremtő képesség. Mert a
szabadság az erőseknek ked-
vez: lehetővé teszi, hogy a te-
hetségesek megkülönböztessék
magukat képességeik és teljesít-
ményük szerint. Az **egyenlőség**
a gyengék menedéke, azoké,

pártkatonák minősítettek:
*“Rossz a viszonya a kollektívá-
hoz!”* Korosztályunk alapélmé-
nye: értelmes és tartalmas évek

Párizsi tudósítóként, 1978

től. Visszatalálsz önmagadhoz.

Mindig is **magányos farkas** voltam. De néha jó falkákat szerveztem és nemesítettem magam körül, jó célokért. Rozsdabarna, holdfényes őszi éjszakákon a tűz mellett ülve néha még találkozom az egykor hozzám igazodó, felnőtt szép példányokkal, látom, amint a távolból felbukkannak, megközelítenek, megszagolnak, megnyalnak, aztán üvöltve rohannak tovább a rideg és sötét erdő alján a hegyek felé, új falkában, új vezérrel.

A BÁNAT SZÉP

Öt év telt el előző írásom óta. Körbenézek. Ment-e előbbre a világ? Milyen a sorsod szégyen Magyarországon?

Mindenütt káosz, rendetlenség, nélkülözés. Bizalmatlanság, megaláztatás. Adósság szolgálat, kamat rabszolgaság. Kivándorlás, betelepítés, felvásárlás. Ránk kényszerített idegen érdekek, magyarok ellen fordított magyarok. Kilátástalanság és megosztottság.

Megtévesztő kirakatok, plakátarcú pártkatonák, siker propaganda, nemzetre hivatkozó maffiavezérek. Mögöttük lakások, zsoldosok, hűbéresek, mai cselédek. Ez a hierarchia jelképezi a „rendszer váltás” eredményét. Üzlet a politika, **hatalmat minden áron.**

Semmi sem az, aminek látszik.

A politika egyre inkább a látzatok világa. Mind jobban kettévál a valóság és annak médiatükre. Fecseg a felszín és hallgat a mély. A láthatatlan háttérhatalom bábfigurákat mozgat: felemel és elsüllyeszt. Legnagyobb fegyverével: a pénzzel mindent és mindenkit meg tud venni.

A világot ma egészen mások irányítják, mint ahogy azt a színpalak mögé nem látók elképzelik. A megfélemlítés következtében még a józanok is elvesztik ítélőképességüket.

Bármikor földönfutót, lábtörőt és felmosórongyot csinálhatnak belőled. A korrupt úrgazdagok és lelkesedő ostobák országá lettünk.

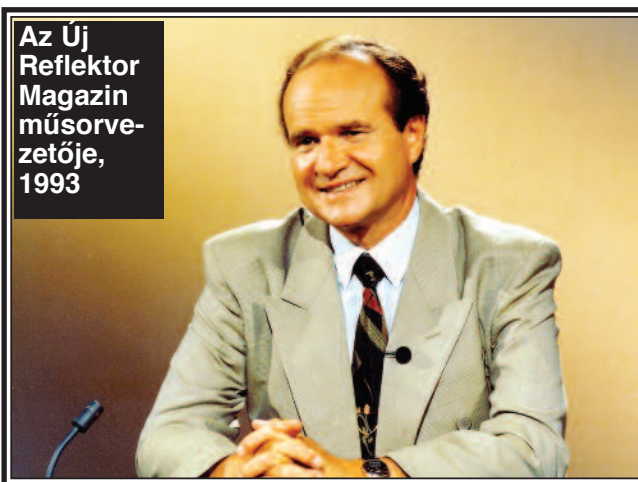
Néha nem annyira a cél, inkább a hozzávezető út nemesít. Agyad kimeríthetetlen forrás, megelőzheted vele a világot. Ne add fel az esélyt senki kedvéért.

hetség jellemzője a **tökéletességre** törekvés bárhol, bármikor. Hányadszor ismétlem: az igazi egyéniség önmagában is megáll, az álegyéniség soha, ő csak mások közé vegyülve látszik valakinek, a nyájjal sodródik, a csürhénél végzi.

“Mindenkinek a maga szerencséjének kovácsa!” (Caecus.)

Ha visszavetnek egy lépéssel, tégy helyette kettőt, menj tovább, és szorítsd ki a farizeusokat. Hagyd a világ hívságait, a kifelé élők magamutogatását, az utcai és kocsmapolitizálás zaját. Őseinket a természet csendje és nyugodt ereje nevelte. Ugyanazzal a gondolattal keltek fel minden reggel: **haladni** kell. Csak a munka, a tett visz előre, nem a vegetálás. De ma már beérjük kevesebbel is: némi megalkuvásért, igazodásért alamizsna jár, vállveregetés, osztalék, sőt devalvált kiűntetés is, megtűrt szerep.

Felírtam szobám falára a bencés Regula tanítását: “*Órizd meg a rendet és a rend megtart, megőriz téged.*”

Az Új Reflektor Magazin műsorvezetője, 1993

Költséges népámítás, zátonyra futott generációk, kétes jövőkép.

Elmehetsz és felléphetsz a cirkuszban, ha elfogadod a pártkínálat szereplőit. De arra vigyáznak, nehogy saját kezvedbe vedd sorsod irányítását. Gyanús, ha független vagy, s ha több szabadságra vágysz.

A nép lepusztulásánál csak a politikai elit erkölcsi és szellemi állaga romlik gyorsabban.

És mégis, ebben az enyészetben **szép a bánat.**

Az **értelem** szenved, de csak hozzá menekülhetsz.

Egyre több a hitetlen tolongó, de csak önmagadhoz térhetsz vissza, a Te **hited** megtartó erejéhez.

A **belső tartás** tesz emberré, a meggyőződéssel vállalt élet.

Hagyd a politika mesterségesen hangolt jókedvét, válaszd átmenetileg a rózsza töviseit. “*Virescet vulnere virtus!*”: Sebektől izmosodik az erény!

A **gondolat** csak a tied, megváltoztathatja utadat, rávezet arra, amelyen érdemes járni.

A bánat szép.

Magányodban egyedül vagy, mint minden döntésednél. Bevallod tévedéseidet önmagad előtt, megtisztulsz és erőt merítesz összejtjeidből. Megtalárod a saját arcod. Ne figyelj a hatalom sötétségére, fordítsd arcod

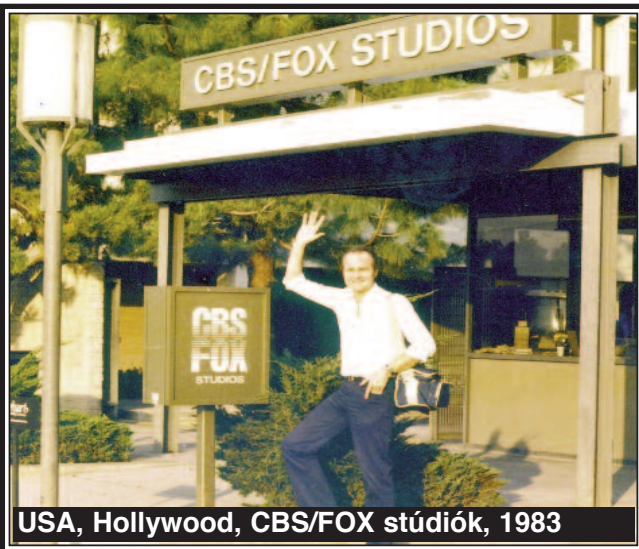
USA, ABC NEWS, a New York-i hírstúdióban, 1983

lassan a fény felé.

“*A fény nem azt jelzi, hogy nincs már többé éjszaka, de azt igen, hogy hajnalodik, és a sötétség legyőzhető.*” (H. Fries)

Ha nem hiszed el magadnak, hogy különb vagy náluk, senki nem hiszi el rólad! Az igazi te-

Az Idő megérintett, de “*Még a borsón is szepet álmodom.*” Ezek nem fognak legyőzni. Az előzőeknek sem sikerült. Hogyan lennék én barátja annak, ki mindenkinek barátja. Nem kell, hogy szeressenek, a **szabadság** fontosabb, az önálló gondolkodónak nem vitapartnerei a szolgálalkúek.

USA, Hollywood, CBS/FOX stúdiók, 1983

Ameddig ellenállsz a Muszaj Herkuléseknek, addig vagy követhető mások számára. A tömeg irracionális, kiszámíthatatlan, követhetetlen. Tele vagyunk zászlólengető, középszerű tucatemberekkel. Érik az új kollektívizmus új Kedves Vezetővel.

Az Élet minőségi kérdéseit nem lehet mennyiségi alapon eldönteni. Ha tudatlan és félrevezetett emberekkel mégis szüntelenül megszavaztatják, a magára ébredő nemzet nem fog megbocsátani. Kodálytól tudjuk: csak két fellebbezési fórum van: az Idő és a Nép. Ők tehetnek igazságot.

Az egész több, mint a részek összessége. Az ország több, mint a ciklusonként összeálló hatalmi részérdekek statisztikai ténye. A tehetségtelen politikus a tényeket fetisizálja. Tele vagyunk hamis, kétéus, csinált,

nagyüzemileg gyártott tényekkel. A tények önmagukban nem jelentenek semmit. Csak összefüggéseikben, ellentmondásosságukban, történetiségükben, más tényekkel való egybevetésükkel, akkor és ott igazak. Inkább azt keresd mindig: mi van a tények mögött, milyen érdekek akarják eltakarni. Tárd fel a hátteret, mert az mindenkire tartozik.

„Több dolgok vannak földön és égen, mintsem bölcselmetek álmodni képes, jó Horatio!” (Shakespeare)

A bánat szép magányában csendben hullnak emlékeim rózaszirmjai.

Amikor a fiúk beszabadultak

a parlamentbe (1990) szakkollegiumi szobáikból, elmondták: nézték és erőt merítettek annak idején (1984-től) rendszerváltó, valóságfeltáró, kritikai televíziós műsoromból: az **Új Reflektor Magazin**ból. Az egyik levelet írt, a másik bejött a szerkesztőségbe gratulálni, a harmadik a parlamenti ülések szünetében keresett meg. Aztán mikor hatalomra kerültek 1998-ban, egy év múlva megszüntették a műsort. Nem akartam elhinni, érdeklődtem egy bennfentesnél. „*Legfelső szinten született a döntés!*” –válaszolta írásban Nem tűrték a kritikát. A mai napig bírálhatatlanok. Ha

ségeket ki kell engedni a palackból, mielőtt az felrobban. Hagyni kell beszélni az embereket, eltűnni a jogos kritikát. Nem a tükrör felmutatója a hibás a valóságért, nem kell hát összetörni sem a tükröt, sem a felmutatóját. Ők **összetörték**. 1999-ben megszüntették a műsort, engem nyugdíjba küldtek. Mára nem maradt egyetlen hasonló érdekvédelmi műsor sem a közszolgálati televíziókban és rádiókban. De a lapok olvasóinak panasz rovatai is megszűntek, a szerkesztőség ne akarjon elintézni ügyes-bajos dolgokat, bízza azt a hatalomra, az központilag ügyis jobban tud min-

Pozsgay Imre államminiszter és Ilkei Csaba, 1989

valaki mégis megpróbálja, számíthat a retorzióra. Ma már minden döntés egyszemélyi.

Volt a műsoromnak egy motója, amelyet az adás végén 15 éven át (1984-1999) mindig hangsúlyosan elmondtam. Így szóltam nézőinkhez a Magyar Televízióban:

„Állj a gyengék, az elesettek mellé, a győztesek, a hatalmasok oldalán sütkérezni nem érény!”

Nem változtattam rajta akkor sem, amikor egyes vezetők a hatalmasokat az egyeduralgó párttal azonosították és arra intettek, jobb lesz elhagyni ezt az „ellenzéki felhívást.” Nem hagytam el. De 1990 után sem! Az okos politika megértette az üzenetet, tudta, hogy a feszült-

dent.

A hatalom átöröklő elődjei módszereit, a mai is azt szereti, ha az oldalán sütkérezők engedelmesek, lábhoz szoktak és csak gazdájuk parancsa szerint cselekszenek. Fizetésemelés, kitüntetés, előléptetés jár érte.

Alkatilag nem tudok a győztesek oldalára állni, mindig a veszteseknek igyekszem segíteni. Még akkor is, ha néha nincs igazuk. **Veszélyes szolidaritás.**

[Okkal reménykedett a III/III-5-a 1984-ben rám állított ügynöke, hogy előbb-utóbb politikai hibát követek el és leváltható leszek az Új Reflektor Magazin éléről. Az MTV-ben dolgozó, rendezőnek tehetségtelen **Varga Rudolf** (1950. jú-

USA, Cleveland, Magyar Rádió és Televízió, 1983

nus 28. Szikszó, Radóczy Mária) titkos megbízott erről több, az Állambiztonsági Szolgálatok

Történeti Levéltárában olvasható jelentésében is ír. Vargát 1977-ben szervezte be a politikai rendőrség „Radóczy Bertalan” fedőnévvel, s a kiemelt tájékoztatósi objektumok alosztálya foglalkoztatta, kapcsolattartó tisztje az MTV-ért felelős Anhalt Róbert r. őrnagy volt. A KISZ támogatásával a Fiatal Művészek Stúdiójában, majd az Ifjúsági Osztályon, aztán az elődóm szerkesztette Reflektor Magazinnál dolgozott. A közis-

kor már fújt a „rendszer váltás” előszele, ingott a vezető káderek széke, a SZOT pedig közölte: nem kifogásolja hangulat jelentéseinek nyilvánosságra hozatalát.]

De ki gondolja úgy, hogy a győzteseknek mindig igazuk van, hivatalból tévedhetetlenek, jó erkölcsűek és nem élnek vissza hatalmukkal? Gyenge érdekvédelem, szétesett és megvetett szakszervezetek, pártok hátországába szervezett civilek, utcára nem merészkedő polgárok, elbátortalanodó jogvédők. A mai magyar politikában szinte minden párt **üzleti vállalko-**

34 napi éhség-sztrájk után megvizsgál az orvos, 1992

és függetlenségére oly büszke igényes gondolkodó a töle megszokott eleganciával, szellemi emelkedettséggel, morális tartással és méltósággal tanárként szólhat a mához is. Nem volt híve a „munkás-paraszt” hatalomnak. Ravasz és sunyi parasztok, munkakerülő, rossz prolik csak sárga irigységükben és bizalmatlanságukban voltak közösek nála, a gyűlöletig utáltak a tanult „nadrágos” embereket, akiktől el kell venni azt, amit az értelem gyümölcseként megszereztek. Ha az

osztálytársadalom ideológiai mintaképei az alakuló új „demokratikus” kollektívizmus keretei között is hatalmat kapnak majd, akkor újra elszabadul a „néphatalom”, kiveszik a kenyeret az író szájából, lebontják a tetőt a szoptató anya feje fölül, s mindenkit beterelenek pártjuk akoljaiba „közösségi életet”

élni saját sablonjaik és közhelelyeik szerint, ötszáz szavas szókinccsel.

Márai, a nagy magányos, korán ráérezett a kivételes személyiségek sajátos lelkiállapotára:

„Senkim, egy emberem sincs, akihez írhatnék, aki nem utál, vagy akinek nem vagyok közönyös. [...] A legtekélyesebben egyedül vagyok. Én tudom, hogy zseni vagyok. [...] Választott ember vagyok és sokra fogom vinni, vagy semmire sem fogom vinni, de produkálni fogok, érzem, tudom, hogy ez kikerülhetetlen. [...] Az életemet eddig is én csináltam, ezután is én fogom csinálni.”

Ha a tömegkultúra törvényszerűen összeomlik, figurái akkor sem tűnnek el, csak átalakulnak. Követelik a jogaikat, jussukat, mert mindenki egyenlő, mindenkinek egyformán jár a javakból, függetlenül attól, hogy dolgozik-e, s miként. Bármilyen előnyért beállnak új

Antall József és Ilkei Csaba Kaposváron, 1990

merten iszákos egykori besúgó a legutóbbi időkben kiténtetett költőként tűnt fel Miskolcon.

Három évet kellett várni ellenfeleimnek, amikor is Kádár megrögzött híve, az általam ismert egyik legnagyobb karriérista: **Medveczky László** belpolitikai főszerkesztő a Magyar Televízióban, 1987 májusában politikai hibának minősítette azt, hogy műsoromban idézni mertem a dolgozók hangulatáról szóló bizalmas SZOT tájékoztatót. Vitánkat azzal zárta le **Bereczky Gyula**, az MSZMP KB tagja, a Magyar Televízió történetének legkisebb képességű elnöke 1987. június 22-én, hogy utasításában a legkategorikusabban megtiltotta a szakszervezeti belső tájékoztatókból való szó szerinti idézést. Tiltakozásul nem vettem fel sajtónapi jutalmamat. Elmérgesedett vitáink egészen 1989. márciusáig tartottak, ami-

zás, a működés anyagi alapjait bármilyen áron garantáló állami monopóliumokkal és rejtőzködő piszkos csendestársakkal. Haszonelvű, korrupt és cinikus érdekszövetségek.

A „zemberek” értékelését azonban átszabja a történelem. Az „eccerűkét” is.

Forró nyári délelőtt szemben ülök **Márai Sándor** szobrával **Kassán**.

Az író előtti üres szék eleve párbeszédre hív, töprengésre biztat, kételyeink megosztására. Mélyen a szemébe nézek és beszélgetünk. Gondolatban. Kérdezem, s válaszként felidézem magamban sorait.

A polgári mivoltára

Szemben Márai Sándorral Kassán, 2013

pártokba, lázadnak és lázítanak, követelnek az ostobák együgyűségével, hangoskodnak, tiltakoznak, odamondogatnak („ami a szívemen, az a számon”), aztán ha nem jön be a lé, bosszút áll az ösztönlény, feljelent, elárul.

Az elkorcsosult genetika termékei **nem a rég volt magyar erények** megtestesítői, nem szorgalmas, becsületes szántóvetők és nem egykori öntudatos, művelt munkások. Ám a legkönnyebben butíthatók, felhasználhatók mint „harcos” mai „zemberek” a párttöltelék szerepében. Aztán lehet rájuk hivatkozni, tovább harcolni értük, apró koncot vetni eléjük, miközben az új pártarisztokrácia arcátlanul gazdagodik a hűbéri lánc tetején. A brancs nem bővíthető, újakat nem vesznek be, az elosztási viszonyok a maffia törvényei szerint alakulnak. A keresztapa dönt mindenről. A zsoldosok végrehajtanak.

„A józan paraszti ész” végtelenül **leegyszerűsít** mindent. A dolgok vagy csak fehérek, vagy csak feketék, vagy csak jók, vagy csak rosszak. Holott egy időben a teljes színkálán mozognak, gyorsan változnak, átalakulnak, összefonódnak, szétválhatnak, új és sosem látott formákat öltenek. Bonyolult képletek megfejteséhez összetett és kreatív gondolkodásra van szükség. A hagyományos sablonok, közhelyek nem segítenek, a régi jó tapasztalati tényeken alapuló házi megoldásokon túl lépett az idő, a modern világ válságai az emberi elme megfeszített működését kívánják másodpercenkénti ütemezésben.

Éhhez azonban hiányoznak a finom, egyéni, individuális megoldások hagyományai, a különös, sajátos egyed utánozhatatlan atmoszférája. Az uniformizált tömeggel felszámoltatták az egyén értékeit. Az **értelmiség** elárulta a népet, s a pártok fizetős udvarában helyezkedett el. A valódi kritikai értelmiségi szerep betöltéséhez el kell szakadni a hatalomtól. A szellemi korrumpálódás veszélye napról napra nő. A bedarálás, az alávetettség statisztika sze-

repei száralmasak. Így válunk tartós elvek és értékek nélküli aktuálpolitikai országgá.

Egy demokráciában - többpártrendszer és szabadságjogok közepette - épp úgy tönkre lehet tenni egy országot, mint az egy párti diktatúrában, a kollektívizmus szabványos keretei között. Csak meg kell fogadni a dinasztiaalapító **Rothschild** bankár fő tanítását:

„Adjátok kezembe egy ország pénzügyeit, s nem érdekel, kik hozzák a törvényeket a parlamentben!”

A tömegtársadalom felszámolta a nemzet hierarchikus tagoltságát, de egyúttal létrehozta az arctalan **középszerűséget** is, a tömegdemokráciát. A patrícius konzervatívizmus vesztésre áll a népi konzervatívizmussal szemben, ebben az értelemben közeledik az új kollektívizmus, amely az amúgy is értékvesztő társadalmat kiszolgáltatottá teszi a válságok elindító szármára. Az önsors rontó politikát a globális háttérhatalom mozgatja, pénzen tényleg minden és mindenki megvehető. Pártok és kormányok épp úgy, mint a birkanyájhoz terelt választópolgár.

A világhódító hatalmak a „demokratikus” agymosás kellekeivel, igazgatási rendszereikkel, a több párt rendszer mételeyével előbb-utóbb felörlik a kis **nemzetállamok** egységét. Ha nehezen megy, jön Alinsky módszere, a Gladio néhány különítménye, Blackwater jellegű zsoldos alvállalkozók, nemzetközi légionáriusok, hétprobás veteránok és kész az utcai zűrzavar, folyamatos tüntetések, polgárháború szítása, megtevesztő provokációk sora.

És száz év múlva az egykori nagy magyar Alföldön idegen turistáknak fognak mutogatni egy etnikai **rezervátumot**: ezek voltak az őshonos, büszke, erényes magyarok, ennyi maradt belőlük.

A rossz hír hozójának általában nem fehér lovat szoktak ajándékozni. Mégis, a válságok, megingathatatlanak tűnt rendszerek összeomlása idején a kommunikációban ösztönösen csak arra figyelnek, aki bizalmat tud ébreszteni, hitelessége kipróbáltan mélyebb gyökerek-

hez nyúlik vissza, érvelése az értelmi szféra racionális, logikus összefüggéseinek tárházából táplálkozik. Földrengésszerű megpróbáltatások idején használhatatlanok a pártprogramok közhely szótárának sablonjai, az érzelmek, az ösztönök és indulatok máskor és másutt bevált ismert fordulatok, akárcsak az ideológiák és a hit világába tartozó alaptalan várakozások, reménykedések szóvirágai. Ha a nemzet élni akar, **valakinek jönnie kell**, aki a leomló hídon is átvezet a túlsó partra.

***

Az értelem keresése kissé reménytelen. Ha mégis megpróbáljuk, legalább a bánat szép. Voltak álmaink.

Tíz év múlva már nem leszünk tán, de a „Leleplező” bekötött kötetei megörzik álmainkat

Bánatunk szép. Bár a szavak nem fedik pontosan a gondolatot.

Harcainkat pedig, melyeket megvívunk, majd békévé oldja az emlékezés.

Dr. Ilkei Csaba

Az Új Reflektor Magazin műsorvezetője, 1996

Stúdió felvétel közben, 1996

Speciális tallózás Válogatás a tudomány és technika köréből

A Föld üreges

Egy meglepő tanulmány szerint a Föld valójában üreges

A Föld belső geofizikai modelljének megállapítása és meghatározása már jó ideje komoly kihívást jelent az értelmiségi közösségek számára. A gyors technológiai fejlődés miatt az ember azt gondolja, hogy a Föld belső összetételének meghatározása könnyű lesz, de ez mégsem olyan egyszerű. A Föld belseje a legmegközelíthetlenebb része bolygónknak. Számos neves személyiség támogatta az Üreges Föld elméletet, és a róluk készült lista nem tréfadolog. Számos fizikus, csillagász, matematikusok és magas rangú katonatiszt osztotta ugyanazt a hitet. Ők megosztották történeteiket, tapasztalataikat, kutatásikat és így tovább. Van valami valóban elképesztő abban az információban, hogy a Föld igazából üreges.

Jelenlegi tudásunkat a Föld belsejének összetételéről egy elmélet alapján feltételezzük, melyet tényként tanítanak nekünk. A Föld belsejének összetételéről szóló bizonyítékok megfelelőek, de közvetettek. Nincsenek eszközeink a Föld belső mélyéből a közvetlen mintavételhez, az embernek (úgy tűnik, ha igen, akkor nem volt tudásunk erről az információról) nem sikerült elérnie bolygónk ezen részét. Gyakran nehéz felismernünk, hogy amit oly sokszor tekintünk igazságnak, az

valójában elméleteken és feltételezéseken alapszik. Vesszük ezeket az elméleteket, beleszuszakoljuk az igazság kategóriájába, amíg egy másik elmélet nem jön helyette. Azok a személyek, akik az Üreges Föld elméletet támogatták, talán megdöbbenést kelthetnek. Néhányan közülük minden idők legbefolyásosabb, legintelligensebb, leginnovatívabb és legkreatívabb elméi, akik közül sokan adták a tudomány és a matematika gerincét. A értelmiségi aréna nem az egyetlen hely, az Üreges Föld elmélet a hadtörténelemben is kiemelkedő szerepet kapott, a globális szabályozás és az információk eltitkolása mára jól ismert, amit ma úgy ismerünk, mint a katonai ipari komplexum. Néhány ezen nevek közül meghökkenő lehet, de ne feledjük, hogy ez csak egy rövid lista azokról, akik támogatták az elméletet.

A Föld belsejéről szóló elméletek folyamatosan változnak, és még sokat kell vele foglalkoznunk, mielőtt igazságként betonoznánk be. Úgy tűnik, hogy minden évben újabb és újabb elméletek jelennek meg, az utolsó 2013 júliusában került napvilágra.

A geofizikai módszerek jelentik az egyetlen közvetlen mérési lehetőséget a Föld belső tulajdonságainak feltérképezésére. A legnépszerűbb módszerek ma:

Szeizmikus hullámsebesség és szabad rezgési frekvenciák.

A földrengés hullámai másként viselkednek, amikor különböző állapotú anyaggal találkoznak. Ez a legjobb mód a modern tudósok számára, hogy felmérjék a Föld belső szerkezetét. Azt állítván, hogy a Föld üreges, nem feltétlenül jelenti azt, hogy nincsenek földtömegek! A hullámok némelyike folyadékon megy keresztül, másuk szilárd közegen, valamelyik mindkettőn. Ezért nyugodtan kijelenthető, hogy ezek nagyon gyenge bizonyítékok a Föld szerkezetére vonatkozóan. Ez majdnem olyan, mintha már több bizonyítékunk volna az Üreges Föld elméletre.

A tehetlenségi nyomatek
A mágneses mező eloszlása és szekuláris változása

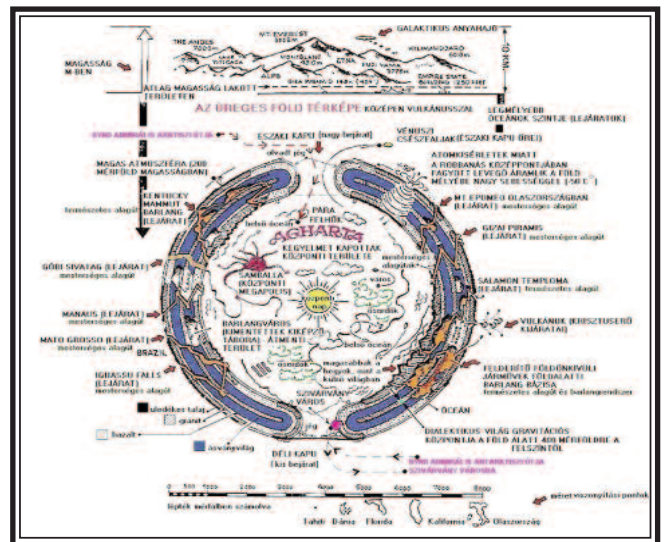
Az ásványi fizika laboratóriumi adatai

A ma fennálló legnépszerűbb elmélet, hogy a Föld egy szilárd belső vasaggal, és egy külső olvadt réteggel rendelkezik. Eszerint a belső tér gömbhéjakra tagolódik, a belső magra, a külső magra, merevebb köpenyre és kéregre, ahogy a felszín felé haladunk. A Föld tehetlenségi nyomateka azt jelzi, hogy a tömeg koncentrációja a középpont körül van, a szeizmikus adatok azt is megmutatták, hogy a Föld középpontja egy szilárd gömb. Ez azért érdekes,

amit ma a tudósok mondanak. Szóval vizsgáljuk meg az Üreges Föld elméletet, és azt, honnan származik.

Az Üreges Föld elmélet

Az Üreges Föld elmélet azt mondja, hogy a Föld bolygó vagy teljesen üreges, vagy jelentős kiterjedésű belső tereket tartalmaz. Ez nem egy új elmélet, létezésének ténye végigvonult az egész emberi történelmen. A Buddhista úgy hiszik, hogy a belső Földet egy szuper embernek és nőnek nevezett faj lakja. Ők állítólag a belső Földből alagutakon jönnek a felszínre, hogy felügyeljék, mi

mert az Üreges Föld elmélet szerint ott egy központi nap található. A modern tudomány megállapította, hogy a Föld magja ugyanolyan meleg, mint a Nap felszíne. Itt ismét meg kell jegyezni, hogy a Föld mag elmélet nagyrészt szeizmikus aktivitáson alapszik, és eddig valójában még soha nem voltunk képesek szondázni a Föld belsejét. Nem garantálható, hogy a Föld belsejének modellje vagy térképe egyedül a szeizmikus aktivitásra alapozható, de logikus elméleteket lehet belőle fejleszteni.

A mai tudomány nem volt képes megállapítani a Föld belsejének fizikai szerkezetét, mint tény. Az Üreges Föld elmélet szerint a Föld középpontjában egy központi nap található, ami nincs összefüggésben azzal,

történik a külső világban. A Buddhista úgy tűnik lámáik voltak, hogy őrizték a belső Föld bejáratát Tibetben.

A tibeti és a hindu/indiai hagyományokban és szövegekben egy ősi Shambhala nevű királyságról írnak. Ez egy mitikus hely, mely valahol Belső-Ázsiában található. Bámulatos, ahogy a belső Föld elmélete beágyazódott az ősi kultúrákba. Ez vajon mitológia, vagy valóság?

Ősi szövegek Indiából, mint a Rámájana leírja egy nagy kék lény, Avatar Rama történetét. A Rámájana Rama-t úgy ábrázolja, mint "Agartha" egy követét, aki légi járművel érkezett. Ez a jármű közismert nevén a "Vimána" volt. Azt a tény, hogy mind a Buddha, mind a

Hindu vallás külön utal a belső Földre és civilizációjára, elég érdekes.

Ősi kultúráknak a világ minden tájáról, a Majáktól kezdve más jelenlegi őshonos populációkig mindnek vannak történetik olyan lényekről, akik egy földalatti világban élnek, és onnan érkeznek. Északon Ontario környékén Kanadában "kis" emberekről beszélnek még ma is, akik egy föld alatt élt nép volt. Vizsgáljuk meg, hogy az ősi történelem hol találkozik a tudományos kutatással.

Edmund Halley

Edmund Halley egy angol csillagász és matematikus volt, ő volt az első, aki kiszámította egy üstökös pályáját, amelyet később róla neveztek el, a népszerű Halley üstökös. Átélt egy tudományos forradalmat egy olyan korban, amelyet a Katolikus Egyház elítélt, ahol a tudósokat eretnekeknek látták, sőt megölték. Vajon ez egy elhallgatott információ volt, melyet a Katolikus Egyház ismert? Talán igen, talán nem. Halley csillagkatalógusát az 1600-as évek vége fele jelentették meg, ami az első volt a maga nemében, mely meghatározta a déli csillagok helyét, és hírnevet szerzett neki, mint csillagász. 1678-ban az Angol Királyi Társaság tagjává választották, és a király közbenjárására az Oxfordi Egyetem kiadta a diplomáját.

Tehát elmondható, hogy Halley jó hírnévvel és intelligenciával rendelkező ember volt. Halley ismert volt Isaac Newtonnal folytatott beszélgetéseiről, és kiemelkedő szerepet játszott a gravitáció elméletének publikálásában. Newtont Halley ösztönözte, hogy bővítsé tanulmányait az égi mechanika irányába, ami minden idők egyik legnagyobb kiadványához, a Principiához vezetett.

A Királyi Társaság úgy döntött, hogy Halley vállalja az üzleti részről való gondoskodást, és azt saját felelősségére nyom-

tassa ki. Konzultált Newtonnal, tapintatosan visszafogott egy kiemelt vitát Newton és Hook között, szerkesztette a szöveget, korrigálta a bizonyítékokat, és megjelentette a sajtón keresztül 1697-ben.

Úgy tűnik, hogy a Királyi Társaság szorosan rajta tartotta a kezét a tudományos felfedezéseken. Ezekben az időkben a tudósokat eretnekeknek bélyegezték, és halálra jelölték. Úgy tűnik, hogy a kutatás a tudományos forradalom idején az elit éber felügyelete alatt állt. Edmund Halley kiadványában azt állította, hogy a Föld üreges, és megfelelő az élet számára:

Beszámoló a mágneses iránytű eltéréseinek változásáról; Egy hipotézissel a Föld belső struktúrájáról.

Ezt a tanulmányt szintén a Királyi Társaság jelentette meg. Halley úgy hitte, hogy a Föld egy üreges héj, ami körülbelül 800 kilométer vastag, két belső koncentrikus héjjal és egy legbelső maggal, melyek körülbelül a Vénusz, a Mars és a Merkúr bolygók átmérőjével egyenlőek. A héjakat légkör választja el, és mindegyiknek megvan a maga mágneses pólusa. A gömbök különböző sebességgel forognak. Szerinte mindegyik szféra képes támogatni az életet, mivel mindegyik a légkörből származó fénnel van megvilágítva, mely betölti a belső tereket. Felvetette egy "tágasabb teremtés" lehetőségét a Földön belül. Az ő Üreges Föld elmélete a mágneses deklinációs vonalak fokozatos mozgásának tanulmányozásából eredt. Ez a Hold relatív sűrűségén alapult, amit Isaac Newton adott meg. Üreges Föld elmélete az első jelentős levezetés, amit Isaac Newton Principiája alapján vont le.

Leonhard Euler

Leonhard Euler svájci matematikus és fizikus volt. Ő dolgozta ki a modern matematikai fogalom meghatározások és jelölések nagy részét, pontosabban a metamatikai függvény fogalmát. Úgy tartják, hogy ő volt minden idők egyik legnagyobb

matematikusa, és mintegy ezer kiadvány fűződik a nevéhez.

Ahelyett, hogy a belső Föld koncentrikus héjakból állna, Euler azt mondta, hogy a Föld teljesen üreges, egy 950 kilométer átmérőjű nappal a közepén, ami hasonló ahhoz, amit Halley javasolt (központi nap). Az üreges belsőt, ahogy mondta, a Déli- és Északi-sarkon lévő lyukon keresztül lehet elérni, amelyek ha ma is megvannak, azokat a Google Föld nem mutatja, rejtettek és titkosak. Euler szerint ez a központi nap egy fejlett civilizációnak biztosít életet, amelyik ott él.

John Symmes kapitány

John Symmes kapitány az Egyesült Államok katonatisztje volt, aki kapitányi rangját az 1812-es háború alatt betöltött szerepe miatt kapta.

"Kijelentem, hogy a Föld üreges, és belül lakható, amely számos szilárd koncentrikus gömbből áll, egyik a másikban, és amelyek a pólusaiknál 12 vagy 16 fokra nyitva vannak. Az életemet ígérem ezen igazságért, és kész vagyok felfedezni a belsejét, ha a világ támogat, és segít ebben a vállalkozásban."

Symmes próbált beszélni a kongresszushoz, hogy finanszírozzanak egy expedíciót a Föld belsejébe nyíló Antarktisi lyuk megtalálása érdekében, de nem kapott engedélyt.

Richard Byrd admirális

Ha előreugrunk a még modernebb időkbe, a belső Föld az 1940-es években kapott nagyobb figyelmet és azt követően, amikor Richard Byrd admirális állítólag elutazott a belső Földre. Ez az ember a becsületrend címzettje volt, és egy nagyon magas rangú (az egyik legmagasabb) tiszt az Egyesült Államok haditengerészeténél. Ő volt az első ember, aki átrepült a Déli-sark fölött, Byrd admirális közvetlenül az Északi-sarkra is elrepült, és észrevett egy nyílást a tetején. Naplójában leírja kalandját, ahol tanúja volt tavaknak, folyóknak, zöld növényzetnek és még annál is többnek.

Részt vett számos expedícióban az Északi-sarkra, ezek közül az egyik egy hivatalos állami támogatású program, az úgynevezett Magasugrás művelet volt. Ez egy Byrd admirális vezette amerikai haditengerészeti program, melynek elsődleges célja egy antarktisi kutatóbázis létrehozása volt. Azt állítja, hogy egy repülő szerkezet fogadta, amikor először került kapcsolatba lényekkel, akik egy "Agartha" nevű helyen éltek, ahogy sokak számára ismert. Az ott élők elmondták neki, hogy aggódnak a nukleáris fegyverek fejlesztése, és az egész bolygó általános jóléte miatt annak alapján, ahogy az emberiség hatással van minderre. Byrd admirális látszólag azt állította, mint sokan előtte, hogy az Északi- és a Déli-sark valójában kettő, a sok központba vezető nyílás közül. Azt is állította, hogy a belső Földnek egy központi napja van, ahogy azt Euler felvetette. Az elmélete az, hogy a Föld pólusai domborúak, ami azt jelenti, hogy a hajók és a repülőgépek képesek berepülni vagy beúszni a Föld belsejébe.

Az expedíció után az amerikai sajtó bejelentette Byrd admirális felfedezését a világnak. Megjelenése után a kormány azonnal elnyomta, és Byrd admirálist olyan embernek állította be, aki hamis kijelentéseket tesz. A történet nagyon népszerű volt, és megjelent a National Geographic-ban is. Azt is érdemes megjegyezni, hogy a fia, ifjabb Richard Byrd nagyon nehéz életet élt. Titokzatos halált halt, egy üres raktárban találták meg. Hat éves volt, amikor apját már elkísérte az expedíciókra.

Az Üreges Föld története nem csak a sci-fi-hez köthető. Szeretünk volna bemutatni néhány rendelkezésre álló információt, mivel ez egy nagyon érdekes téma. Azt is érdemes megemlíteni, hogy UFO-kat folyamatosan látnak felszállni vízből, talán néhány ezek közül a Föld belsejében élő fejlett civilizációé? Amíg sikerül bejuttatnunk a Föld belsejébe, addig az Üreges Föld továbbra is egy erős lehetőség.

Julius Mohacsi rovata a természetgyógyászatról

Szlimák Hajnalka

RÁKKAL A RÁK ELLEN?

Az omega-3 zsírsavak új generációja, a Krill olaj (Rákolaj)

A krill kis rákoskákat takar, amelyek hatalmas rajokban fordulnak elő, elsősorban az Antarktiszon. Ők állnak az élelmlánc legelején, kizárólag növényi planktonokkal táplálkoznak és ezért mentesek mindenféle nehézfémektől és műtrágyától, szemben a legtöbb halfajtával.

500mg rákolaj, kb.: 1000-1200mg halolajnak megfelelő omega-3-at biztosít a szervezetnek.

Ideális esetben a kapszulákat a reggelivel együtt kell bevenni, de más halolajjal ellentétben annak sincs akadálya, hogy ezt napközben bármikor megegyük.

Ugyanis nem kell félni olyan kellemetlen mellékhatásoktól, mint például a felbőgés.

A Krill olaj a legbiztosabb omega-3 zsírsav forrás. Számos kiváló tulajdonságát a Krill-olaj hatalmas antioxidáns kapacitásának köszönheti.

A Krill olajban található Astaxanthin nemcsak egy rendkívül erős antioxidáns, de gátolja a krónikus gyulladások kialakulását az egész testben (bél-

rendszerben, ízületekben, stb.).

A Krill-olaj könnyebben bevehető, mint a halolaj és nincsen utóíze!

Ugyanakkor ne feledjük, hogy a rákolajban ott van még rengeteg antioxidáns, például az egyik legerősebb az astaxanthin és más értékes hatóanyagok, melyek a halolajból hiányoznak.

Lehetséges alkalmazási területek:

Koleszterin-, vérnyomás-, gyulladáscsökkentő

Az agy jelzőanyagainak serkentése depressziónál (alacsony szerotoninszint) szenvedélybetegségnél vagy hiperaktivitásnál (alacsony Dopaminszint), a kognitív funkciók és a járás- és beszédközpontok javulása Elvonókúra (nikotin, drog) Reuma/ arthritis Hyperkoleszterin/Hyperlipoprotein-betegségek, Erbetegség, arteriosklerosis, szélütés

Szívinfarktus ellen

Diababetes ellen

Neurodermitis ellen

Allergiák ellen

Migrének ellen

Psoriasis ellen

Parkinson kór ellen

Kényszeres asztma ellen

Depresszió ellen

Sklerosis multiplex kezelésére

Rák, tumor képződés kezelésére

Szívrítmuszavarok kezelésére

Collitis Ulcerosa, Morbus Crohn betegségek kezelésére

Karpalis alagútszindróma ellen

Makula degenerációja, szürke hályog megelőzésére

Kisbabák látás- és kognitív

képességének növelésére

PMS, praemenstruelles szindróma, hat mind a 10 szindrómára

A Krill olaj 48-szor erősebb az omega-3 halolajnál

Krill olaj - halolajak helyett. Krill rákok (Euphasia Superba) kivonata, amely omega-3-6-9 zsírsavakat és astaxantint tartal-

maz különösen tiszta formában.

A krill apró, garnélarák-szerű héjas tengeri rákféle, amely a hideg vízű óceánokat, elsősorban az Antarktisz környékét népesíti be. Alighanem ez a legkevesebbé kihasznált biomassa a földön, hasznosítása viszonylag nemrég kezdődött. Kiemelkedő antioxidáns aktivitással, előnyös omega 3-6-9 zsírsav aránnyal (15:1:6) rendelkezik (a klasszikus halolaj omega 3-6 aránya 3:1), kolint tartalmaz. Foszfolipid formája egyedi, a világ egyetlen nem növényi eredetű flavonoidját is tartalmazza. Ez a forma biológiailag nagymértékben hasznosíthatóvá teszi az összetevőket az agy és a sejtmembránok számára, véde működésüket. Összetevői javítják az életminőséget, az általános, fizikai, mentális és érzelmi egészség fenntartását, erősítik az immunrendszert, serkentik az erónlétet, valamint javítják

az ízületek általános mozgékonyágát és védik a bőrt.

A krill olaj számos jótékony hatása ismert:

Fokozza az agyi, idegrendszeri teljesítményt, növeli a koncentrációs képességet, javítja a mentális és érzelmi funkciókat

Segíti a szív és a máj megfelelő működését Javíthatja a vércukor értékeket

Támogatja a csontok, ízületek épségének megőrzését (mozgásszervi fájdalmak csökkentése, gyulladáscsökkentés, ízületi merevség csökkentése, csont károsodás megelőzése)

Enyhíti a pre-menstruációs szindróma (PMS) tüneteit (fájdalom csökkentés)

Támogatja az immunrendszert

Hatékony bőrvédő (javítja a hidratáltságot, csökkenti a ráncok mélységét, lassítja a bőr öregedését)

Több, mint háromszázszor erősebb, mint az A- és E-vitamin

Több, mint 48-szor erősebb, mint a halolaj

Nagy tisztaságú, nem tartalmaz nehézfémeket és - szabadalmaztatott gyártási eljárásának köszönhetően - más szennyeződésekkel, ill. oldószer- vagy tartósítószer-maradványokat sem.

A rákölaj további fontosabb hatásai részletesebben:

Érelmeszesedés ellenes hatású

A rákölajban található omega-3 zsírsavak az ateroszklerotikus plakkok stabilizálásával előzik meg az érelmeszesedést, csökkentik a gyulladáásokat és trombocita aggregáció gátló hatással rendelkeznek.

A rákölaj fogyasztással, jelentősen csökken a hirtelen szívhalál valószínűsége. Enyhén csökkenti a vérnyomást az endotel funkcióra kifejtett hatása révén.

A szellemi egészséget támogatja

A kutatások kimutatták, hogy az alacsony omega-3 szinttel rendelkező gyerekek szellemi kapacitása kisebb, elsősorban a matematikai feladatok tekintetében, de gyakran olvasási nehézségek is jelentkeztek.

A vizsgálatok szerint a **DHA-t** tartalmazó rákölaj fogyasztását követően már két órával megnőtt a szellemi teljesítmény. Figyelemhiányos és hiperaktív gyerekeknél is jó eredménnyel használták az omega-3 készítményeket vizsgálatok során. Az omega-3 zsírsavak hatékonyságát skizofrénia és Alzheimer-kór ellen is kimutatták.

Szem problémák gyógyítója, makula degeneráció ellenes hatás

Sok tudós szerint, ha hetente legalább egyszer fogyasztunk omega-3 zsírsavat, már kellő védelmet szerzünk az AMD, vagyis az időskori makula degeneráció ellen. Ennek a betegségnek a veszélye a kor előrehaladtával egyre nő, és nem ritkán teljes vaktságot eredményez. Egy londoni vizsgálat kimutatta, hogy az omega-3 akár felére képes csökkenteni ennek a betegségnek a kockázatát.

Egy másik vizsgálat szerint 40%-kal csökkenti a veszélyt. 4500 férfit és nőt vizsgáltak, akiknek étrendjét omega-3-mal gazdagították. A kutatást vezető Astrid Fletcher professzor véle-

ménye szerint az eredmény az omega-3 gyulladáscsökkentő és érvédő hatásának köszönhető.

Vérnyomás karbantartása krill olajjal.

A természetes stabil rákölaj növeli a vérnyomáscsökkentő gyógyszerek hatékonyságát, valamint csökkenti az infarktusz és a szívritmuszavar esélyét. A hirtelen szívhalálban elhunyt emberek vérért vizsgálva azt tapasztalták, hogy alacsony omega-3 és magas telített zsírsav aránnyal rendelkeztek.

Memória, koncentrációs képességek javítása

Több vizsgálat szerint az omega-3 zsírsav, mely a rákölajban fordul elő, a memória működését jelentős mértékben (akár 15%-kal) fokozhatja. Welma Stonehouse vezetésével az új-zélandi Massey Egyetem orvoscsoportja 176 egészséges felnőttel végzett kísérletet, akiknek fél éven át mindennap adtak DHA-t.

A vizsgálat során az alanyok kognitív működését és memóriáját figyelték, majd összehasonlították azzal a csoporttal, akiknek placebo-t adtak. Az eredmény még a kutatókat is meglepte. Az omega-3 zsírsavat fogyasztók esetében a memória és a munkamemória minősége valamint gyorsasága egyaránt hihetetlen mértékben javult.

Bőrproblémák kezelésére

A rákölaj hatására a bőr fiatalabb lesz, visszanyeri rugalmasságát. A gyakori bőrproblémák - ekcéma, száraz bőr, pszoriázis - is eredményesen kezelhetők a segítségével.

A rákölaj védi a bőrt a napkárosodástól, rendszeres fogyasztása mellett jóval kevesebb kozmetikumot és krémet kell használnunk, hogy bőrünk szép maradjon.

Szív és érrendszerre gyakorolt hatás

A rákölaj hatékony a szívritmuszavar megelőzésében, elsősorban a ventrikuláris fibrilláció veszélyét csökkenti, ami a szívbetegségből adódó halálozások nagyjából egyharmadát okozza.

Az omega-3 zsírsavak megakadályozzák a vérlemezkék

összetapadását, ezzel nagyban csökkenti a szívroham esélyét, valamint késlelteti az artériák meszesedését is.

A rákölaj támogatja a természetes nitroglicerin termelődését, ezzel hozzájárul a szívben lévő erek elzáródásának megakadályozásához.

Alzheimer és intelligencia

Az omega-3 zsírsavakkal kapcsolatban végzett vizsgálatok legtöbbször az agyi funkciókra, a gondolkodásra, az észlelésre összehasonlítottak. Több vizsgálat is alátámasztotta, hogy a rákölajban lévő zsírsav hatékonyan csökkenti az Alzheimer-kór kialakulásáért és az agykárosodásért felelős plakkok képződését.

Néhány kutató szerint, ha a terheség alatt kevés omega-3 zsírsav jut a szervezetbe, a születendő gyermeknél gyakrabban jelentkeznek viselkedési zavarok és depresszió.

Az omega-3 zsírsavak pozitívan befolyásolják a magzatnál az agy fejlődését, és jelentősen csökkentik egyes degeneratív agyi rendellenességek kockázatát.

Súlycsökkentés

A rákölaj és a testsúly csökkenése közötti kapcsolatot vizsgálva az eredmények nem egyértelműek. Néhány vizsgálat szerint a rákölaj azoknál az embereknél lehet hatékony, akiknél az elhízás hátterében a genetikai áll. Egyes kutatások pedig arra jutottak, hogy ha a rákölaj fogyasztását mozgással kombináljuk, gyorsabb fogyás következhet.

Szebb, egészségesebb haj

A hajápolás minden nő számára elengedhetetlen. Sokan számos hajápolót kipróbálnak, gyakran változtatják hajszínüket és frizurájukat. A rákölaj fogyasztásával nagyon sok káros hatással szemben ellenállóvá tehetjük hajunkat.

Ha biztosítjuk szervezetünk számára a szükséges tápanyagokat, bőrünk és hajunk is szebb, egészségesebb lesz. A rákölajról azt mondják, fényessé, ragyogóvá teszi a haját. A benne található omega-3 zsírsavak fehérjével

segítik elő a hajnövekedést.

Gyulladások

Philip Calder és munkatársai a Southamptoni Egyetemen 23 ember bevonásával végeztek kísérletet. Intravénásan adagolták a rákölaj az előzőleg szisztémás gyulladáson vagy szteptikus sokkon átesett betegeknél az intenzív terápiás kezelés során, míg 10 beteget hagyományos módon kezelték.

A vizsgálat eredménye azt mutatta, hogy a rákölajjal kezelt betegeknél a gyógyulás felgyorsult, hamarabb enyhültek a gyulladások és valamennyi fiziológiai mutató gyorsabban érte el a normális szintet. Ezek a betegek hamarabb hagyták el a kórházat, mint az a 10 ember, akik csak a hagyományos kezelésben részesültek.

Hormonok

Az idegi ingerület-átvivő anyagok és a hormonok olyan kémiai hírvivők, melyeknek köszönhetően szervezetünk több trillió sejtje képes egymással kommunikálni. Receptorok a sejtmembránokban lebegnek. A lebegő receptorokat úgy kell elképzelnünk, mint sok kis kulcslyukat, melyekbe, ha bekerül a megfelelő kulcs, azaz a kémiai hírvivő, akkor a sejtekben változás történik.

A receptorok megfelelő működéséhez szükség van arra, hogy a sejtmembrán cseppfolyós és rugalmas legyen. A cseppfolyós állapothoz pedig nélkülözhetetlen az omega-3 zsírsav. Ennek hiányában a hormonrendszerek nem tudnak egészségesen működni, ennek következtében pedig depresszió, inzulín rezisztencia, skizofrénia vagy tanulási zavarok alakulhatnak ki.

Hosszú élet

A vizsgálatok egyértelműen megerősítették, hogy azokban az országokban egészségesebb és hosszabb életet élnek az emberek, ahol több mélytengeri halat, rákot fogyasztanak. Így a norvégok és a japánok is kevésbé veszélyeztetettek a szív- és érrendszeri betegségek vagy akár a bőrproblémák szempontjából. A tengeri állatokban található omega-3 zsírsav kellő

mennyiségben történő fogyasztása hozzásegít az agyvérzés, a szív- és érrendszeri problémák, az idő előtti öregedés megelőzéséhez, a betegségek elkerüléséhez, emellett a bőrt és a haját is szebbé teszi.

Ekcéma, Allergia

A halolajban lévő esszenciális zsírsavak regenerálják a bőrt és az immunanyagok termelésének fokozásával csökkentik a viszketést és a gyulladásokat.

A vizsgálatok azt mutatták, hogy a terhességük alatt omega-3 tartalmú táplálékiegészítőt fogyasztó anyák gyermekeinél a súlyos bőrszárazsággal járó betegség előfordulása harmadára csökkent. Ezen kívül a tojáshallergia valószínűsége is felére csökkent.

Az Adelaide Egyetem kutatói arra a következtetésre jutottak, hogy a terhesség alatt a méhlepényen keresztül felszívódó omega-3 zsírsavak immunerősítőként hatnak, ami megelőzi a gyerekeknél az ekcéma kialakulását. 706 olyan várandós nőt vizsgáltak, akiknek a családjában már előfordult valamilyen allergia. A nők felének a terhesség 21. hetétől a szülésig naponta háromszor adtak halolajat, míg a csoport többi tagja csak növényi olajat fogyasztott.

Szülés utáni depresszió

A rákolaj, a halolajnál jóval hatékonyabban felszívódó omega-3 zsírsavakat tartalmaz, melyek segítségével megelőzhető a szülés utáni depresszió jelentkezése. Ezt támasztja alá egy kutatás, melynek eredményeit az amerikai kísérleti biológiai társaságok szövetségének Washingtonban megrendezett konferenciáján hozták nyilvánosságra.

52 várandós nőt vontak be a vizsgálatba, akiknek a terhesség 24-40. hetében hetente öt napon át 300 mg dokohexaénsav (DHA – az omega-3 zsírsav alkotóeleme) kapszulát és placebót adtak.

Szülés után az orvosok megvizsgálták, hogy az anyukák mutatják-e a depresszió tüneteit (mint a táplálkozási és alvászavarok, érzelmi labilitás, öngyilkossággal kapcsolatos gondolatok, szorongás, büntudat).

Az adatok egyértelműen bizonyították az omega-3 zsírsavak hatékonyságát ebben az esetben is.

Teljesítményfokozás

Mivel a rákolaj kitűnő teljesítményfokozó, sok sportoló rendszeresen használja. De nemcsak a sportteljesítmény növeléséhez, hanem az élet számos területén alkalmazhatjuk, hiszen a rákolaj a legfontosabb szervek állapotát is javítja, erősíti az immunrendszert, az idegrendszert, a szív- és érrendszert, valamint a szaporítószerveket.

Akiknek a mindennapokban szükségük van a jó erőnlétre, hamar tapasztalni fogják, hogy az esszenciális zsírsavak az általános egészségi állapot javítása mellett a teljesítményt is jelentősen növelik.

A rákolaj zsírsavjai a sportolók számára azért különösen hasznosak, mert csökkentik a

netek enyhülnek, az agyban a szerotonin és a dopamin szintje egyensúlyba kerül.

Gyermekeknek

Gyermekkorban az omega-3 zsírsavak - elsősorban a DHA - pótlása kiemelten fontos, mivel ez az idegrendszer egyik legfőbb alkotórésze. Általánosságban elmondható, hogy a gyermekek szervezetében születésük előtt és után is kevés található ebből a létfontosságú tápanyagból.

Amennyiben a retina- és az agysejtek egészségesek, bennük magas a DHA koncentrációja. A vizsgálatok szerint az alacsony DHA szint összefüggésbe hozható a koncentrációképesség csökkenésével, az alacsonyabb intelligenciaszinttel, a romló látással, a motorikus képességek romlásával és az ADD magasabb arányú előfordulásával.

A kutatás során koordinációs

mennyiségű tápanyagot biztosít a bélrendszer sejtjeinek, valamint olajos állagával támogatja a rendszeres székletürítést.

Az omega-3 zsírsavak alapvető szerepet játszanak az emésztési folyamatban. Egy Olaszországban végzett vizsgálatból az derült ki, hogy Chronbetegség esetén csökkenti a visszaesés valószínűségét.

Koraszülés megelőzésére

Az Adelaide-i Egyetem dietetikusa, Maria Makrides 2400 várandós nő bevonásával végzett vizsgálatot. Az alanyok öt különböző szülészetten feküdtek, egy részüknek omega-3 készítményt adtak, a többieknek placebót.

A vizsgálat eredménye azt mutatta, hogy azok, akik omega-3 tartalmú készítményt fogyasztottak, néhány nappal később születtek, babáik pedig nagyobb súlyúak lettek, mint azoknál, akik placebót kaptak.

Krill olaj hatása rák/tumorképződés megelőzése esetén

Egy kísérlet során 700 ezer embert vizsgáltak és arra a megállapításra jutottak, hogy a tengeri állatokban található omega-3 általánosságban nem előzi meg a rákot. Bizonyos ráktípusok esetén - prosztatata- és bélrák - azonban pozitív hatást tapasztaltak.

A kaliforniai egyetem egyik vizsgálata szerint az omega-3 zsírsav a prosztatarák veszélyét 60%-kal csökkentette. Ezek alapján mondhatjuk, hogy az omega-3 zsírsav hatásos lehet a bél- és prosztatarák megelőzésében.

Az elmúlt években több kutatás is igazolta, hogy az elfogyasztott rákok, halak, vagyis az omega-3 zsírsav mennyisége, fordítottan arányos az emésztőrendszeri, a prosztatata-, mell-, petefészek- és a vizeletkiválasztó rendszerben kialakuló daganatok kialakulásának esélyével.

Az erős immunrendszer a legjobb védelem a rák ellen, ugyanakkor az omega-3 és az omega-6 olajok egyensúlyának felbomlása az immunrendszer funkcióinak elégtelenségéhez vezethet.

**VÉRNYOMÁS - , és GYULLADÁS-
CSÖKKENTŐ KAPSZULA!**

Telefon: 06 70 300 3054

**RÁKOLAJJAL
A RÁK ELLEN!**

www.biobolt.lapunk.hu

gyulladásokat, megakadályozzák az izmok lebomlását, lerövidítik a regenerálódás idejét, hozzájárulnak az izomépitéshez és fokozzák a hormonkiválasztást. A rákolaj ugyanakkor a kötőszövet állapotára is jó hatással van.

Depresszió

Több kutatás is alátámasztja, hogy az omega-3 bipoláris zavar és depresszió ellen is hatékony. A vizsgálatok szerint azoknak a szervezetében, akik ilyen betegségben szenvednek, az omega-3 zsírsav szintje nagyon alacsony, viszont az omega-6 szintje nagyon magas. Az omega-3 zsírsav hatására a tü-

fejlődési rendellenességben szenvedő gyerekeken vizsgálták az omega-3 zsírsav hatását. Ez a betegség az iskoláskorú gyerekek 5%-ánál fordul elő.

Pikkelysömör

A kutatások szerint a rákolaj táplálékiegészítőként fogyasztva éppen annyira hatékony a pszoriázis ellen, mint az oregano- vagy a kukoricaolaj. Korábban a cápaporc kivonatot alkalmazták sikerrel a betegség ellen.

Gyomor, emésztés

Az egészséges emésztéshez a rákolaj szintén létfontosságú. Az omega-3 zsírsav kellő

Dr. Simopoulos szerint a különböző zsírok különféleképpen befolyásolják a daganatok kifejlődését: az omega-6 olajok inkább elősegítik a tumor növekedését, az omega-3 olajok viszont gátolják a tumornövekedést.

Számtalan felmérés bizonyította, hogy azokban a közösségekben, ahol a táplálék nagyon gazdag omega-3 zsírsavakban, a rák gyakorisága elenyésző.

A Krill olaj (Kriella) egyrészt antioxidáns hatása révén megvédi a sejtmembránokat a szabad gyökök támadásaitól, ezért megelőzi a sejtanyagcsere károsodását és a rák kialakulását.

Másrészt igen hathatósan lép fel a táplálékban előforduló állati zsírok és Omega-6 zsírsavak gyulladáserkítő hatásával szemben.

Állatkísérletekkel bizonyították azt, hogy a **Krill olaj (Kriella) kimondottan gátolja a bőr-, mell-, hasnyálmirigy-, bél- és prosztatarák kialakulását.**

Szlimák Hajnalka

Krill rákolaj megrendelése és további információ:
www.biobolt.lapunk.hu
Telefon: 06 70 300 3054

DNS vizsgálat eredménye: a magyarok nem hont foglaltak, hanem haza jöttek

2014. február 10 - 19:01
Costa del Sol

A 2000-ben elvégzett Semino féle genetikai vizsgálat sorozat eredménye szerint, a magyar férfiak 93,7 %-a a négy ősapától ered, és a jelenleg itt élő magyar férfiak 73,3 %-a már a kőkorszak legelején is itt élő férfi populáció leszármazottja. (Dr. Czeizel Endre: A magyarság genetikája 235. oldal, 3. bekezdés.)

A szabadon ebredok.hu átvette Czeke András Nemzeti Hírhálóban megjelent cikkét, melyben a Semino féle genetikai vizsgálat sorozat eredményét elemzi. Az alábbiakban ebből ol-

vasható néhány elgondolkodtató megállapítás.

2000-ben, a világ egyik legautentikusabbnak elismert folyóiratában, az USA-ban megjelenő Science-ben, Semino és 16 genetikus munkatársa közös közleményt tettek közzé. A magyar népesség vonatkozásában az alábbi megállapításokat tették:

1. A magyar nép ősei napjainktól számolva 35-40 ezer évvel ezelőtt Európában elsőként megjelent európai őstelepések közt voltak.

2. A magyar nép populációgenetikai szempontból ma Európa egyik legkarakterikusabban elhatárolható népessége.

3. A magyar nép legközelebbi - genetikai szinten igazolható - rokonai, a lengyel, az ukrán, valamint a horvát nép.

Genetikailag olyan, hogy "indoeurópai" nem létezik. Nincs "szláv" sem, csak "európai", és értik ez alatt éppen a magyarságra legjellemzőbb haplotípusok csoportjával jellemezhető népeket. A magyar nép genetikailag európai, sőt, "ős-európai". (Természetesen a nyelvünk is és az írásunk is az!)

Az EU19-es haplotípus eloszlásának térképe a Semino és mtsa közleménye alapján.

- A magyar férfiak 60 %-a az EU-19-es haplotípus alapján - őskőkorszakbeli - ősapára leszármazottja.

- A magyar férfiak további 13,3 %-a az EU-18, -11 %-a az EU-7, - és 8,9 %-a az EU-4 ősapára utóda.

- A magyarokból teljesen hiányzik az uráli népekre jellemző TAT (EU 13 + EU 14) gén.

"A recens minták azt mutatják, hogy a 132 magyarországi és 99 székelyföldi férftól, valamint ugyanolyan 113, illetve 84 nőtől nyert minta összetétele nem különbözik egymástól, és valamennyiüknek jó kilenczede az európai őslakosságával egyezik meg."

Ezek alapján a székely és magyar nem különbözik egymástól.

Tehát megállapítható, hogy az úgynevezett honfoglalók csak hazatértek őseik földjére, vérrokonai közé. - írja Czeke András

Egy ősi kínai gyógyír véget vet a kopaszagnak

Egy kiváló USA tudós lombolja a kopaszág gyógyítása körüli mítoszokat.

A tudósok világát nemrégiben megrázta egy váratlan hír, amit sokényi, alapos kutatók előztek meg. A KOPASZSÁG MOST MÉR GYÓGYÍTHATÓ!

Doktor A. Chan egy amerikai születésű kínai orvos, aki a Dermatology at Stanford University School of Medicine-ben szerzett diplomát. Miután díszoklevéllel levizsgázott, dr Chan több mint 20 éven át dolgozott a Research Supervisor of Dermatology Intézetben, ahol olyan klinikai kutatásokban vett részt, amelyek gyógyíthatatlannak tűnő bőrpőrlélműkre keresnek megoldásokat. Az egyik ilyen probléma volt a kopaszág: a haj részleges, vagy teljes elvesztése.

Évtizedeket töltött azzal, hogy különféle hajserkentő összetevők hatásait vizsgálja, míg végül Dr. Chan rátalált arra az egy alkotóelemre, ami hiányzott az erőteljes gyógymóddhoz, és ezt az összetevőt közel két évtizeden át titokban tartotta. Ez egy rendkívül ritka gyógynövény, ami csak a világ néhány helyén nő, és az ezzel való kereskedelem, és a felhasználhatóság szigorúan szabályozott volt mostanáig. "Amikor összekevertük más gyógyhatású elemekkel, ez a gyógynövény szó szerint egy kisebb fajta **csodát művelt a fejbőrön: az egészet befedte új növesű hajszaakkal!**" magyarázta Dr. Chan egy a napokban, Chicago, USA-ban tartott tudományos konferencián kollégáinak. 20 év kutatás, és számtalan klinikai kísérlet után Dr. Chan végül szabadalmaztatott egy egyedülálló gyógymódot, amely meggyógyítja a kopaszágot. Dr. Chan fenomenális készítményén 16 különféle tesztet végeztek el, és hivatkozva a tudományos kiértékelésekre, **az esetek 98,7%-ban értek el vele sikereket a**

kopaszág gyógyításában, és az elvékonyodó haj kezelésében. Ezenkívül ez a megoldás nemcsak "élettel tölti meg a hajszaakat, " hanem a haj minőségét is rendkívüli módon javítja, azáltal, hogy táplálja a fejbőrt, és újraépíti a hajhagymákat, vagyis az újonnan kinövő haj vastagabb lesz, és háromszor gyorsabban nő.

A híres tudós elfogadott egy interjú meghívást főszerkesztőnkől, Mya Allen-től.

Íme az interjú.

Ms. Allen: Üdvözlöm Professzor Chan, hogy van?

Dr. Chan: Jó napot kívánok! Nagyon izgatott vagyok! Nem kell, hogy "professzornak" szólítson! (nevet)

Ms. Allen: Oh, rendben. Dr. Chan, mondana nekünk pár szót a felfedezéséről, ami megoldja a kopaszág, és a haj elvékonyulás rejtélyét?

Dr. Chan: Igen, természetesen, ez egy érdekes történet. Modern tudósként főként az USA-ban és Európában dolgoztam. Hozzászoktattak, hogy elhiggyem, ha a high-tech eszközök és kémiai keverékek nem képesek megoldani valamit, akkor semmi más sem... De tévedtem. Soha nem gondoltam volna, hogy a választ a tanulmányaimhoz Ázsiában fogom megtalálni... Tíz hónappal ezelőtt meglátogattam egy ősi kínai falut az édesanyámmal, és más családtagjaimmal. Ebben a faluban született a dédapám, micsoda véletlen egybeesés, ugye? (nevet). Feltűnt egy dolog a faluban élő emberekkel kapcsolatban, amitől teljesen megdöbbentem: senkinek, abszolút senkinek nem volt ősz, vagy kopaszodó haja! Egyetlen embernek sem közülük, pedig sokan köztük már 90 évesek voltak! Mindegyiküknek **vastag, egészséges, és sötét színű volt a haja, és a kopaszágnak nyoma sem volt!** Kutatásba kezdtem, és néhány nappal később arra jöttem rá, hogy van egy speciális gyógymód, amit arra használnak, hogy is mondjam, hogy legyőzzék vele az idő múlását, és megőrizték a hajuk szépségét. Ez valamiféle sötétzöld, sűrű szirup volt, amit a hajukra kentek, és bedörzsölték vele a fejbőrüket. Tényleg na-

gyon gusztustalanul nézett ki! (nevet)

Ms. Allen: Mi volt ennek a gyógynövénynek a neve, és mostanáig miért nem használták a gyógyászatban?

Dr. Chan: Valóban nem használták a nyugati gyógyászatban. A kínaiak évszázadok óta használják ezt a növényt megszártva sebgyógyításra, bõrgyulladásra, és kopaszság ellen. Megmondták nekem ennek a növénynek a nevét, úgy hívják **He Shou Wu, ami nagyjából azt jelenti „gyógyír minden bajra”**. A latin neve Fallopia multiflora. Az ősi gyógyítók el akarták titkolni a külvilág elől, és úgy tervezték, ez így is marad az idők végéig, de ekkor jöttem én, és elkezdtem kérdezősködni!

Ms. Allen: Dr. Chan, miért egyeztek bele, hogy Önök exportáljanak ebből a gyógynövényből Ázsián túlra?

Dr. Chan: Megbízta bennem, mert ahogyan az látszik is, én is kínai vagyok (rámutat az

arcára, és mosolyog). Megbízta bennem, mert orvos vagyok. Végezetül beleegyeztek, hogy használjam a gyógynövényüket a készítményemhez, mert megértettem velük, hogy a világon milyen sok embert ki lehetne gyógyítani vele egy olyan rémes, és kínos bajból, amit a nyugati gyógyszerek nem tudnak meggyógyítani, és amiről azt tartják, hogy gyógyíthatatlan. Segíteni akartak, és természetesen az Intézetem megfizette a gyógynövényt nekik, de nagyon megérte!

Ms. Allen: Dr. Chan, vannak már olyanok, akik részesültek ennek a gyógynövénykeveréknek a jótékony hatásából, és pontosan mi a kopaszságra gyakorolt hatása?

Dr. Chan: Igen, több mint 1000-en, férfiak, és nők vegyesen önként vállalkoztak arra, hogy részt vesznek a készítmény klinikai tesztelésben, ami összességében több mint fél éven át tartott. Mindegyikőjük szenvedett a kopaszság bizo-

nyos fajtájától, vagy károsodott, és száraz volt a hajuk. Hetente kétszer kezeltük a résztvevők hajgyökereit, frissen mosott hajon. 2 hónap sem kellett hozzá, és döbbenet vettük észre, hogy **a résztvevők 98.7%-ának elkezdett kinőni a haja**. Néhányan sírni kezdtek... Azoknak a nőknek, akiknek hosszú, de sérült, vagy vékony volt a haja, újjáépült a hajuk: erős, puha, és csillogó lett, akár csak a TV-ben szereplő hajmodelleknek, tényleg. Az eredmények látványosak voltak, 98,7%-os hatékonyság: ez majdnem teljes hatékonyságot jelent a kopaszság és az elvékonyuló haj kezelésében... Ez egy nagyon ritka tudományos eredmény!

Ms. Allen: Egy utolsó kérdés, Dr. Chan: kapható-e már a készítménye, és mi a neve?

Dr. Chan: Én, és a csapatom megkaptuk a szabadalmi jogát a készítménynek, vagyis a mi laboratóriumunk az egyetlen a világon, akinek lehetősége van a

terméket gyártani. Nehéz rátalálni a He Shou Wu mennyiség szigorú szabályozása miatt, és éppen ezért csak korlátozott mennyiségű spray-t tudunk gyártani. A terméket nem forgalmazzuk gyógyszertárakban, sem bevásárlóközpontokban, vagy boltokban, vagy bio készítményeket forgalmazó üzletekben. Csak az interneten lehet megvásárolni, a készítmény **hivatalos weboldalán keresztül**, és ha valaki elég szerencsés, akkor el tudjuk fogadni a megrendelését, és néhány napon belül házhoz visszük neki. Én FulFix-nek neveztem el a készítményt, mert pontosan ez az, amit tesz: megoldja az összes hajproblémát. Ez az egyetlen olyan természetes megoldás, ami a kopaszságból, vagy a vékony hajból egészséges, csillogó, vastag, új haját csinál. Ez egy ígéret, amit a Természet adott, és be is tartott. Ez egy olyan eredmény, amit még soha azelőtt nem ért el senki a hajproblémák hatékony megoldásában.

Werner Fayman elnök fogadta a szakállas Conchita Wurst -ot (Kolbász Pinát)

Üzenet Európa liberális aberrált urainak

Lefordítva **Conchita = pina**, **Wurst = kolbász**

Bevezető

Pont azt képviseli ez a hibrid lény, ami a nyugatot irányító célja is: a se nem nő, se nem férfi egyének elterjesztése... a hagyományos értékek (férfi-nő kapcsolat, család, házasság ... rombolása).

És ne csodálkozzunk, ha a gyerekeink identitászavarral küszködnek és a fiúk egyre lányosabbak, a nők meg egyre macho-bbak, mert azt az egyént lehet a legjobban IRÁNYÍTANI és MANIPULÁLNI, aki saját magával és az alapvető értékekkel sincs tisztában, Nekik pedig pont ezekre van szükségük tömegesen...

Ha azt nézzük, hogy egyes európai uniós országokban tilos a kisfiúk és kislányok meg-

különböztetése az óvodákban...., akkor láthatjuk, hogy mi az irány: sajnos egyre több ilyen lesz, már csak meg kell támogatni a dolgot a média és a celebek segítségével....

Ami az Illuminati Zeneipar számára Lady Gaga nőben, azt most létrehozták férfiben is...

Szimbolikus az egész és kökemény társadalomformálás: a fénymadárként előző életével leszámoló, majd egy új "lényként" újjászülető /egyébként a New World Order eugenistái által kitalált/ embertípus!

EZ AZ EURÓPA NEM AZ ÉN EURÓPÁM és mindenkit megértek, aki nyíltan kiáll a hagyományos értékek védelme mellett és egy liberálisán elkorcsosult világ ellen.... (saját véleményem, bocs...SBG Buddha - VilágHelyzete)

Ez pedig egy sokatmondó

hozzászólás az Oroszország Hangjáról: "Azt azért látunk kell, hogy ez egy előre kitervelt, szándékos, tudatos mocskos provokáció volt, mintegy üzenetként: mi liberális aberrált urai Európának, lám' ezt is megtehetjük! Főnixmadárként piederstára emelhetjük ezt a szerencsétlen izét, s ti semmit nem tesztek ellene, sőt lassan többen tapsoltok, mint köpködők! Kamasz fiúk, serdülő lányok íme itt az újabb példakép, csillogó hőse a fényben úszó, ámde mocsáralapokon nyugvó európai porondnak, lányok, tessék szakállt s farkat növesztetni, fiúcskák gyerünk muffot vágatni s cicit varázsolni beesett mellkasotokra s rögtön eljön a kánaán! Ennyi elég, nem kell több s tiétek a jövő! Európa véget ért."

VilagHelyzete.com

Európa identitásai

Bayer Zsolt- 2014. május 12., hétfő

Úgy voltam ezzel a dologgal, mint az egyszéri székely ember, amikor kijött a Csillagok háborújáról:

„Hát fiam, tudod, ezt az egészet én akkor sem hiszem el...” Pontosan így néztem szombaton az eurovíziós dalverseny döntőjét. Néztem, de nem hittem el. Pedig láttam – csak azt nem tudtam, mit látok.

Ezzel meg úgy voltam, mint a másik székely öreg, valahol a Gyimesekben, ahol él a fekete székely.

A fekete székely meg úgy lett, hogy mindjárt Ceausescu kivégzése után egy helyi me-

nyecske kikeveredett Amerikába, New Yorkba cselednek, aztán ott egy bronxi fickó megcsinálta, szült egy gyereket, azt meg még csecsemőként hazavitte.

A kicsike szépen felnőtt, odafent a Gyimesekben, aztán úgy tizenhét éves formaként, székely harisnyásan, kicsike, ügyes lajbiban ivott a kis fekete, gyapjas hajú gyerek a kocsmában, egy öreg székely meg szintűgy ott ivott, aztán ahogy fogyott a köményes, úgy nézte egyre furcsábban az öreg a fiatalembert. Végül aztán csak nem bírta tovább, és odaszólt:

„Te, gyerek! Aztán miféle fajta vagy te...”

Az meg nagyon megmérge-sedett, és indulattal, büszkén felelt: „Hát mi vónék? Ejsze, székely vagyok, vagy mi...”

Az öreg elcsöndesedett. Meredt bele a poharába, és inkább csak úgy magának dör-mögte, alig hallhatóan.

„Értem, értem én. Csak azt nem tudom, akkor én mi a lóf... vagyok...”

Imígyen néztem tegnap az összeurópai dalversenyt, s benne a szakállas nőt. Illetve férfi volt az, csak női ruhában.

De mégsem lehetett férfi, mert erősen ki volt festve, volt műszempillája meg műkörme, szóval ő valójában nő akart lenni.

De ha nő akart lenni, akkor miért volt szakálla?

Már ezekből a kérdésfelvetésekből is látszik, hogy elszállt feleltem az idő.

Olyan lettem, mint az egyszerű nyuszika, aki ment, mendegélt az erdőben, és egyszer csak találkozott egy addig sosem látott lénnel. Illendően köszöntötte:

„Szervusz! Én vagyok a nyuszika, hát te ki vagy...? „Én vagyok a farkaskutya...”

„Farkaskutya...? Az meg hogy lehet...?”

„Édesanyám farkas volt, édesapám kutya, én lettem a farkaskutya...”

A nyuszika illedelmesen elköszönt, és ment tovább.

Egyszer csak találkozott egy másik lénnel.

„Szervusz! Én vagyok a nyuszika, hát te ki vagy...?”,

„Én vagyok az öszvér...” „Öszvér? Hát az hogy lehet...?”

„Édesapám ló volt, édesanyám szamár, és én öszvér lettem.”

A nyuszika kicsit még csodálkozott, de azért csak elindult tovább. És akkor találkozott egy egészen, igazán különös, különleges lénnel.

„Szervusz! Én vagyok a nyuszika, hát te ki vagy...?”

„Én vagyok a paradicsom-madár...” „Aha, értem... – mondta a nyuszika. – Tudod mit? Akkor te menj az anyádba!”

Ilyesmi érzés fogott el szombatban, miközben bámultam a szakállas nőt.

Conchita Wurst a szakállas nő (a paradicsommadár) neve.

Magyarul ő a Kolbász Conchita – ami szép, beszélő név.

És Európa imádta Kolbász Conchitát.

Órjögve szavaztak rá, és Kolbász Conchita megnyerte a versenyt.

Eközben Európa kifütyülte a dögös orosz ikreket.

Mert Európa nagyon toleráns, de annyira azért mégsem...

Beérett a gyümölcse a kretének munkájának.

Emlékeznek még a német alkotmánybíróság nevezetes döntésére?

„Az ember nem az, aminek

születik, hanem aminek érzi magát.”

Emlékeznek még a svédek komoly problémáira, a férfiak ülve pisiléséről?

És arra, hogy Svédországban a középiskolákban már van semleges nemű vécé is, hogy a Kolbász Conchiták

is tudjanak hugyozni valahol...

Igen, barátaim, most végre valóban eljött a szép, új világ!

szőke svéd nőre meg a bögyös lengyel csajokra, aztán a számítógépszobák mélyén kibuheráltak nyertesnek az undorító, tehetségtelen osztrák, szakállas nénit.”

Egy másik barátom pedig imígyen értelmezett:

„Tudod, a lengyel csöcsös mosónők mellé kellett egy anti-tézis.”

Remélem, nekik van igazuk. Remélem, tényleg nem Európa szavazott erre.

Bár sajnos nem vagyok biztos benne. Mindenesetre most úgy tizenöt évig nem nézek euróvíziós dalversenyt.

Aztán tizenöt év múlva már az is megtörténhet, hogy egy paradicsom fog győzni.

Eredetileg férfiak születtek, de paradicsomnak érezte magát, hát átoperálták.

Cuki kis paradicsom áll majd a színpadon, Ketchup Toszolda lesz a művészneve.

A másik lehetőség, hogy egy rövid, szőke hajú fiú nyer majd, aki nosztalgikus dallal fog győzni:

Tomorrow belongs to me; ez lesz a dal címe. Egy régen elfeledett filmből, a Kabarából.

Akár a paradicsom, akár a szőke srác győz majd, azoké a felelősség, akik miatt most Kolbász Conchita a sztár.

Hogy mennének az anyjuk-ba...

(Conchita = pina, Wurst = kolbász) nevet választott magának az az ausztriai lény, akit 2014-ben az Euróvíziós dalverseny győztesének hirdettek. MVSZ-vélemény a sűrű-, fekete-szakállú énekesnő-lényről:

1. Az aki magának ilyen azonosságot választ, az *agya-ment*.

2. Ha ilyen külsővel nyilvános dalversenyre jelentkezik, akkor *provokál*.

3. Akik egy ilyen lényt az európai nyilvánosság elé küldenek, azok *elvetemültek*.

4. Akik odaengedik, azok *merényletet követnek el*.

5. Egy ilyen lényt egy európai megmérettetés győzteseként tálalni, az *vélemény-terrorizmus*.

**Tőke Peter Sheldon,
Drábik János**

**A könyv tanítja a tüntetéses
harcot: Kievdhen is bejött!**

**MEGVEDELEK
MAGYARORSZÁG!**

Hazugság, hogy
Obama elkergeti Orbán Viktort!

Támadás kívülről, belülről, minden irányból a magyarok ellen.
Lucifer és Al Capone szelleme a háttérben. Facebook-gondok!

**Újabb aktualitás!
Tízmilliárd dollár!
Oroszország ellen**

A kötet számos javaslatot tartalmaz az Alinsky-s radikális álforradalmárok, és felbérelt tüntetők megfékezésére. A törvények szigorúbb eszközeit is be lehet vetni ellenük, hogy fegyelmet és tiszteletet tanuljanak. Ha a demokráciát keményítik, önvédelmivé teszik, akkor ugyanúgy a radikális, anarchista-demokraták is kezésbáránnyá szelíthetők. Vlagyimír! Védd meg Oroszországot!

**Obama elnök kétszer
nyert választásokat
e könyv trükkjeivel**

Obama elnök úr!
Ön engedélyezte, hogy Soros, György és társai az Ön jól bevált Alinsky-s módszereivel indítsanak támadást Orbán Viktor választási vereségére és megbuktatására? Elnök úr, tudja Ön, hogy Orbán is mesterre ennek a radikális, hatalmat megszerző tudománynak, s hogy Orbán Viktor is kétszer nyert választásokat? Elnök úr, ő egy tesó! Nem nyírjuk ki! Keblünkre öleljük!

RULES FOR REALISTIC PEOPLE
Saul Alinsky
A Pragmatic Path for Realistic People

Tőke Peter Sheldon, Drábik János

**A moszkvai Vörös térből nem lehet Maidant csinálni!
Jó lenne, ha a magyarok kimaradnának belőle! Az e könyvben leírt Alinskys belső támadások hatékonyak, már sok országot megdöntöttek!**

Egyikük, Obama még csak tanulója, a másik, Orbán Viktor már a Kádár-rendszer végnapjaiban gyakorolta is

Támadás kívülről, belülről, minden irányból a magyarok ellen.
Lucifer és Al Capone szelleme a háttérben. Facebook-gondok!

Ára: 2890 Ft Intermix Budapest Kiadó

Üres a kassza, mindenkinek kell egy új háború! Ki a következő?

Csak későbbi jelölt, de beelőzhet Ukrajna

Lenyúlható az arany, a szén a palagáz, a kohók...

Rothschild főnök, látja, amit látok?

ELLENTÉTES A NYUGATI MEDIA FŐÁRAMLATÁVAL

Csak egyet kérek, áldd meg a szabadrablást!

Győztünk, átveszem, folytatom

Mik a terveid a Krim visszacsatolása után?

Hát. Alaszka is Oroszországé volt...

Újra azé lett, akie régen volt

Az ukrán gazdasági csoda grafikonja: a nép jobban él, s egyre többet kap

Ha sűrűn hunysz, rajtam szemét akkor lovizhatsz

9 771585 129004 1 4 0 0 2

http://www.keptelenseg.h